BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI restitutum,

B. PII V. PONTIFICIS MAXIMI JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII. Auctoritate recognitum;

Officiis novissimis Sanctorum usque ad

SS. D. N. CLEMENTEM XI.

Summo studio dispositis.

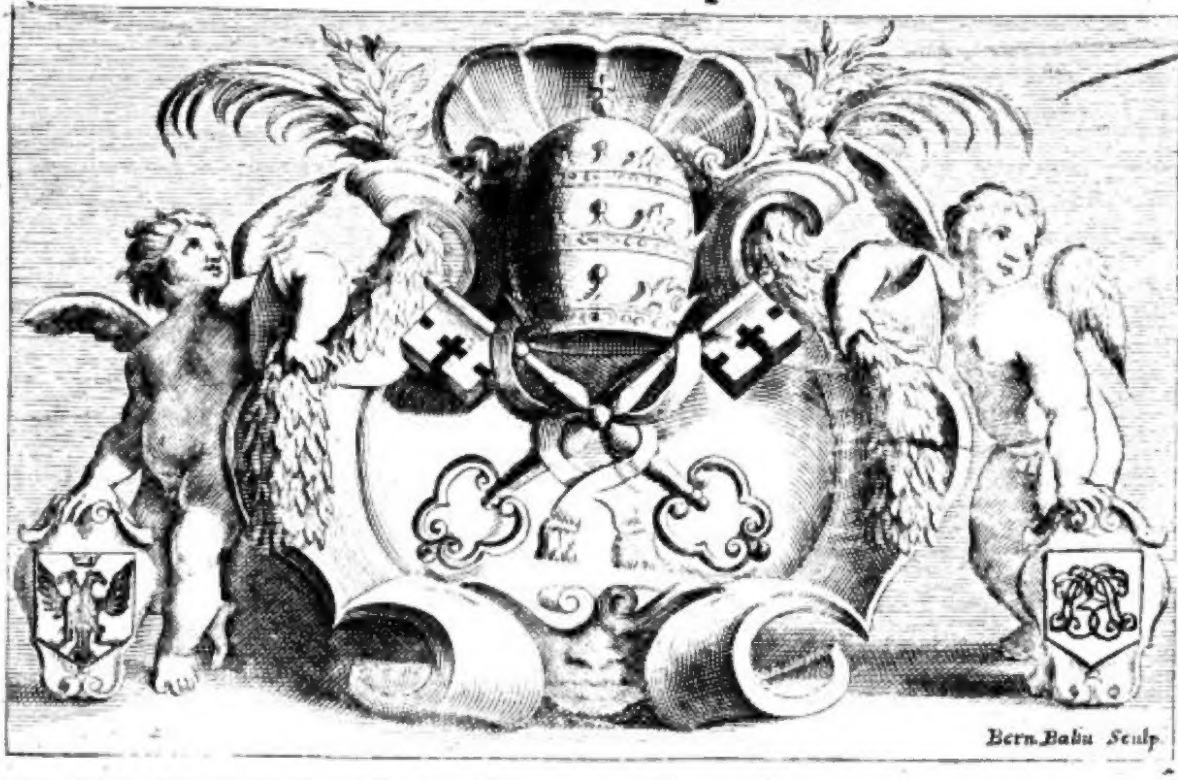

VENETIIS, MDCCXIV.

Sumptibus Pauli Balleonii.

Digitized by Google

Digitized by Google

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad. perpetuam rei memoriam.

QUod à nobis poſtulat ratio paſtoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes quantum Deo adjutore fieri poterit, ſacri Tridentini Concilii decreta exequantur: ac multò id etiam impenſiùs faciendum intelligimus, cùm ea quæ in mores inducenda ſunt, maximè Dei gloriam, ac debitum Eccleſiaſticarum perſonarum officium complectuntur. Quo in genere exiſtimamus in primis numerandas eſſe ſacras preces, laudes, & gratias Deo perſolvendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ divini Officii formula piè olim ac ſapienter à ſummis Pontificibus, præſertim Gelaſio ac Gregorio primis conſtituta, a Gregorio autem ſeptimo reformata; cùm diuturnitate temporis ab antiqua inſtitutione deflexiſſet, neceſſaria viſa res eſt, quæ ad priſtinam orandi regulam conformata revocaretur. Alii enim præclaram veteris Breviarii conſtitutionem, multis locis mutilatam, alii incertis & alienis quibuſdam commutatam, deformarunt: plurimi ſpecie Officii commodioris allecti, ad brevitatem novi Breviarii, à Franciſco Quignonio tituli ſanctæ Crucis in Jeruſalem Presbytero Cardinale compoſiti, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepſerat prava illa conſuetudo, ut Epiſcopi in Eccleſiis, quæ ab initio communiter cum ceteris veteri Romano more Horas Canonicas dicere ac pſallere conſueviſſent, privatum ſibi quiſque Breviarium conficerent, & illam communionem uni Deo, una & eadem formula preces & laudes adhibendi, diſſimillimo inter ſe ac penè cujuſque Epiſcopatus proprio Officio diſcerperent. Hinc illa tam multis in locis divini cultus perturbatio: hinc ſumma in Clero ignoratio cæremoniarum ac rituum Eccleſiaſticorum, ut innumerabiles Eccleſiarum miniſtri, in ſuo munere indecorè, non ſine magna piorum offenſione verſarentur. Hanc nimirum orandi varietatem graviſſimè ferens fel. mem. Paulus Papa Quartus emendare conſtituerat. Itaque proviſione adhibita, ne ulla in poſterum novi Breviarii licentia permitteretur, totam rationem dicendi ac pſallendi Horas Canonicas ad priſtinum morem & inſtitutum redigendam ſuſcepit. Sed eo poſteà, nondum iis quæ egregiè inchoaverat perfectis, de vita decedente, cùm à piæ mem. Pio Papa Quarto Tridentinum Concilium, anteà variè intermiſſum, revocatum eſſet, Patres in illa ſalutari reformatione ab eodem Concilio conſtituta, Breviarium ex ipſius Pauli Papæ ratione reſtituere cogitarunt. Itaque quidquid ab eo in ſacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum à prædicto Pio Papa miſſum eſt. Ubi cùm doctis quibuſdam & piis viris à Concilio datum eſſet negotium, ut ad reliquam cogitationem, Breviarii quoque curam adjungerent, inſtante jam concluſione Concilii, tota res ad auctoritatem judiciumque Romani Pontificis ex decreto ejuſdem Concilii relata eſt: qui illis ipſis Patribus ad id munus delectis, Romam vocatis, nonnulliſque in Urbe idoneis viris ad eum numerum adjunctis, rem perficiendam curavit. Verùm eo etiam viam univerſæ carnis ingreſſo, Nos, ita divina diſponente clementia, licèt immeritò ad Apoſtolatus apicem aſſumpti, cùm ſacrum opus, adhibitis etiam ad illud aliis peritis viris, maximè urgeremus, magna in nos Dei benignitate (ſic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus abſolutum. Cujus ratione diſpoſitionis, ab illis ipſis qui negotio præpoſiti fuerant, non ſemel cognita, cùm intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilium Urbis Eccleſiarum, ac noſtræ Vaticanæ bibliothecæ, non diſceſſiſſe, graveſque præterea aliquot eo in genere ſcriptores ſecutos eſſe, ac deinde remotis iis quæ aliena & incerta eſſent, de propria ſumma veteris divini Officii nihil omiſiſſe: opus probavimus, & Romæ imprimi, impreſſumque divulgari juſſimus. Itaque ut divini hujus Operis effectus re ipſa conſequatur, auctoritate præſentium, tollimus in primis & abolemus Breviarium novum à Franciſco Cardinale prædicto editum, & in quacumque Eccleſia, Monaſterio, Conventu, Ordine, Militia, & loco virorum & mulierum, etiam exempto, tam à primæva inſtitutione, quàm aliter ab hac Sede permiſſum: Ac etiam abolemus quæcumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab Epiſcopis in ſuis diœceſibus pervulgata, omnemque illorum uſum de omnibus orbis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, & locis virorum & mulierum, etiam exemptis, in quibus aliàs Officium divinum Romanæ Eccleſiæ ritu dici conſuevit, aut debet: illis tamen exceptis, quæ ab ipſa prima inſtitutione, à Sede Apoſtolica approbata, vel conſuetudine, quæ, vel ipſa inſtitutio, ducentos annos antecedat, aliis certis Breviariis uſa fuiſſe conſtiterit: quibus ut inveteratum illud jus dicendi & pſallendi ſuum Officium non adimimus, ſic eiſdem, ſi fortè hoc noſtrum, quod modò pervulgatum eſt, magis placeat, dummodò Epiſcopus, & univerſum Capitulum in eo conſentiant, ut id in Choro dicere & pſallere poſſint, permittimus. Omnes verò, & qualcumque Apoſtolicas & alias permiſſiones ac conſuetudines, & ſtatuta etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia firmitate munita, necnon privilegia, licentias, & indulta precandi & pſallendi, tam in Choro, quàm extra illum, more & ritu Breviariorum ſic ſuppreſſorum, prædictis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, & locis, necnon Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ceteriſque omnibus & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis ſæcularibus & regularibus, utriuſque ſexus, quacumque cauſa conceſſa, approbata, & innovata, quibuſcumque concepta formulis, ac decretis, & clauſulis roborata, omnino revocamus: volumuſque illa omnia vim & effectum de cetero non habere. Omni itaque alio uſu quibuslibet, ut dictum eſt, interdicto, hoc noſtrum Breviarium, ac precandi pſallendique formulam in omnibus univerſis orbis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & locis etiam exemptis, in quibus Officium ex more & ritu dictæ Romanæ Eccleſiæ dici debet, aut conſuevit, ſalva prædicta inſtitutione, vel conſuetudine prædictos ducentos annos ſuperante, præcipimus obſervari. Statuentes Breviarium ipſum nullo umquam tempore vel totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahendum eſſe: ac quoſcumque, qui Horas Canonicas ex more & ritu ipſius Romanæ Eccleſiæ, vel jure conſuetudine dicere vel pſallere debent, propoſitis pœnis per Canonicas ſanctiones conſtitutis in eos, qui divinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum & pſallendum poſthac in perpetuum Horas ipſas diurnas & nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præſcripto & ratione omnino teneri: neminemque ex iis, quibus hoc dicendi pſallendique munus neceſſariò impoſitum eſt, niſi hac ſola formula ſatisfacere poſſe. Jubemus igitur, omnes & ſingulos, Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, & ceteros Eccleſiarum Prælatos, ut omiſſis, quæ ſic ſuppreſſimus & abolevimus, ceteris omnibus etiam privatim per eos conſtitutis, Breviarium hoc in ſuis quiſque Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, diœceſibus, & locis prædictis, introducant: & tam ipſi, quàm ceteri omnes presbyteri, & Clerici, ſæculares & regulares, utriuſque ſexus, nec non milites & exempti, quibus officium dicendi & pſallendi quomodocumque, ſicut prædicitur, injunctum eſt, ut ex hujus noſtri Breviarii formula, tam in Choro, quàm extra illum, dicere &

Digitized by Google

psallere procurent. Quod verò in Rubricis nostri hujus Officii præscribitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper virginis, & Defunctorum, item Septem Psalmos Pœnitentiales, & Graduales dici ac psalli oporteat: Nos propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus; verùm debito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur, ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac diligentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis, & laudibus, suæ & aliorum saluti consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia, beatorumque Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies; qui verò Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de injuncta ipsis pœnitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatæ Mariæ semper virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis & sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterùm, ut præsentes litteræ omnibus pleniùs innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd post hujusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt præsentes, statim lapso mense: reliqui verò, qui intra montes, tribus: & qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cùm primum venalium hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandum & psallendum juxta illius ritum, tam in Choro, quàm extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, & sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eamdem ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentes, si essent exhibitæ vel ostensæ. Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum & incorruptum habeatur: prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine nostra, vel specialis ad id Commissarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis & provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque verò, qui illud secùs impresserint, proposuerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVIII. septimo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

ANno à Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die verò decimaquinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pii divina providentia Papæ Quinti anno tertio, retroscriptæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per nos Julium Parinum & Joannem Bornotum prælibati Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Antonius Clerici Magister Cursorum.

CLE-

Digitized by Google

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum in Ecclesia Catholica à Christo Domino nostro sub uno capite, ejus in terris Vicario instituta, unio, & earum rerum quæ ad Dei gloriam, & debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, conformatio semper conservanda sit, tum præcipuè illa communio uni Deo, una & eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuò, retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universum orbem diffusa, uno & eodem orandi & psallendi ordine à Christi fidelibus semper laudetur, & invocetur. Quamobrem ex decreto sacri Concilii Tridentini fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster piè ac sapienter admodum varietatem illam Breviariorum, quæ in singulis Ecclesiis ferè diversa habebantur, nonnullis tantùm exceptis sustulit, ac ipsum Breviarium restituit, & Romæ accuratissimè imprimi & promulgari curavit: quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omninò detraheretur, sub pœnis in ejusdem constitutione contentis. Cùm verò progressu temporis, Typographorum negligentia, & incuria, & nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temerè sibi assumentium, audacia ac licentia, multi errores in illud irrepserint; ac tum in sacra Scriptura, & Lectionibus Patrum, tum in vitis Sanctorum, & Rubricis, aliisque locis, sine nostra & Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum auctoritate, pro cujusque arbitrio pleraque addita & immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ à prima editione ejusdem Pii in multis non discrepent, atque dissentiant, & aliqua recognitione indigeant: Nos, qui pro Pastorali nostra solicitudine in eam curam præcipuè incumbimus, ut ea quæ à prædecessoribus nostris sanctè ac piè instituta sunt, perpetuò integra & inviolata conserventur; quæ verò hominum culpa immutata sunt atque corrupta, & quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur, & reformentur: mandavimus nonnullis piis & eruditis viris, quorum consultatione & opera in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratiùs inspicerent, atque examinarent, & ea quæ depravata esse, & recognitione indigere animadverterent, pro sua doctrina & pietate restituerent. Quod cùm ab iis exactè, ac profectò non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit; Nos illud in nostra Typographia Vaticana quàm emendatissimè imprimi, ac divulgari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Breviarium in alma Urbe nostra in eadem Typographia tantùm, & non alibi imprimi posse decernimus: extra Urbem verò juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, ut nimirùm Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius, & in scriptis obtenta dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in iis locis in quibus fuerint, ubi verò non fuerint, Ordinariorum locorum licentia; alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacumque forma de cetero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant: in alma verò Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum & typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorumdem Breviariorum per eos de cetero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut vendendorum usum ubique locorum & gentium sub eisdem pœnis perpetuò interdicimus, & prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum, antequam hujusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis Typographis imprimenda, & postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra recognito & nunc impresso, diligentissimè conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, & in ipsa licentia originali de collatione facta, & quod omninò concordent, manu propria attestentur; cujus licentiæ copia initio vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur: quod si secùs fecerint, Inquisitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, Antistites verò & Ordinarii locorum suspensionis à divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum verò Vicarii, privationis similiter officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis absque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso. Ceterùm pauperum Clericorum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum ac Typographorum & Bibliopolarum quorumcumque indemnitatis ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Breviaria hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, & illis uti, eaque vendere respectivè possint, similiter permittimus & indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis, & privilegiis quibuscumque Typographis hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Breviarium prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentes expressè revocamus, & revocata esse volumus, nec non constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, generalibus & specialibus, in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis & approbatis; quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium nostrarum litterarum exemplaribus etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibita vel ostensa.

Datum Romæ apud sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x. Maji, M. DC. II. Pontificatus nostri anno xi.

M. Vestrius Barbianus.

Digitized by Google

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DIVINAM psalmodiam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam à sponso cœlesti, decet esse non habentem rugam neque maculam; quippe cùm sit ejus Hymnodiæ filia, quæ canitur assiduè ante Sedem Dei & Agni, ut illi similior prodeat, nihil, quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit, attentos, avocare aliò ac distrahere possit: qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant non tam aptè concinnèque disposita, ut tantum tantique obsequii ac ministerii opus exigeret. Quæ causæ quondam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicis memoriæ Pium hujusce nominis Quintum, ut Breviarium Romanum incertis per eam ætatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo inligaret, Clementem VIII. ut illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria depravatum, decori pristino restitueret. Nos quoque in eamdem cogitationem traxere & solicitudo nostra erga res sacras, quas primam & optimam partem muneris nostri censemus, & piorum doctorumque virorum judicia & vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quæ sive à primo nitore institutionis excidissent, sive inchoata potiùs quàm perfecta forent ab aliis, certè à Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, & jussu nostro aliquot eruditi & sapientes viri suam seriò curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque & sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus: siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhythmo constant, vel emendatioribus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis & Latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati, ubi verò non potuit, de integro conditi sunt; eadem tamen, quoad licuit, servata sententia. Restituta in Psalmis & Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, & canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Asteriscis consultum. Patrum Sermones & Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, & veteribus manuscriptis, ita multa suppleta, multa emendata atque correcta. Sanctorum Historiæ ex priscis & probatis auctoribus recognitæ. Rubricæ detractis nonnullis, quibusdam adjectis, clariùs & commodiùs explicatæ. Denique omnia magno & longo labore diligenter accuratèque ita disposita & expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cùm igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne planè in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andreæ Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procurationem hujus Breviarii in lucem primò edendi; quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem verò nemini licere volumus idem Breviarium in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minùs, ab locorum Ordinariis. Quòd si quis quacumque forma contra præscriptam, Breviarium Romanum aut Typographus impresserit, aut impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subjaceat, à qua nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat, in alma verò Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, & typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant; & nihilominùs Breviaria sine prædicta facultate impressa, aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores verò, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non priùs concedant, quàm Breviarium tam ante, quàm post impressionem cum hoc ipso exemplari, auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, & nihil in iis additum detractumque cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine aut initio cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutæ hujusmodi collationis, repertæque inter utrumque Breviarium conformitatis, sub pœna Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda; Ordinariis verò locorum suspensionis à divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum verò Vicariis privationis officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendæ. Sub iisdem etiam prohibitionibus & pœnis comprehendi intendimus & volumus ea omnia, quæ à Breviario Romano ortum habent, sive ex parte, sive in totum, cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatæ Virginis, Officia majoris Hebdomadæ, & id genus alia: quæ deinceps non imprimantur, nisi prævia illorum, & cujuslibet ipsorum in dicta Typographia per eumdem Andream impressione, ut omnino cùm Breviario de mandato nostro edito concordent. Injungimus autem Nuntiis nostris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis nostræ confici curent. Nolumus tamen his litteris Breviaria, & alia prædicta, quæ impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes, tam Typographis & Bibliopolis vendere, quàm Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque iis uti Apostolica benignitate permittimus & indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis & privilegiis Breviaria imprimendi quibuscumque Typographis per Nos seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentes expresse revocamus, & revocata esse volumus; necnon constitutionibus & ordinationibus generalibus & specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimaquinta Januarii, M. DC. XXXI. Pontificatus nostri anno octavo.

M. A. Maraldus.

J. Savenier.

EX

Digitized by Google

EX DECRETORUM REGISTRO SACRÆ RITUUM Congregationis hæc ad Breviarium Romanum attinent.

SAcra Rituum Congregatio declaravit & decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam sæculares quàm Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum; neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit & prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eò quòd in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantùm in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modò sit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, & impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, & mandavit innovando pœnas Constitutionis Pii V. respectivè.

Facta demum relatione horum Decretorum S.D.N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit & approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✠ Sigilli.

T. Tegrimius Episcopus Assisien. Secr.

Eadem pro Sanctis ad libitum.

EAdem Sacra Rituum Congregatio habita die 2. Decembris 1673. statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congregatione habita 24. Januarii 1682. generali decreto confirmavit, & extendit insuper etiam ad Octavas & Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum quod aliàs eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitū.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

OFficia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S.R.C. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodò constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus à S.Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari vetuerunt, non obstante quòd ipsorum corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio, & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione B. Pii contentis. Die 11. Augusti 1691. & Sanctiss. approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus S.R.C. Secret.

Decreta Generalia circa Rubricas.

CUm Sacrorum Rituum Congregationi demissè supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primùm. An, cùm multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit à Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, & Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundùm. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim à Sacra Congregatione; Quod scilicet Festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertiùm. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum, Negativè, & hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundùm Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum, Affirmativè.

Ad Tertium, Negativè in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

Digitized by Google

DE ANNO,

ET EJUS PARTIBUS.

ANnus menses habet duodecim, hebdomadas duas & quinquaginta, & diem unum; dies verò trecentos sexagintaquinque, & ferè sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUod dictum est, Annum continere trecentos & sexagintaquinque dies, & ferè sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cùm ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas; & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solùm Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, à qua jam à Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod à Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua cavetur, ut in posterum & Æquinoctium vernum, & xiv. Luna Paschalis à propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne à xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles anteà semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur, centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus verò quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint, anno verò 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuò conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUatuor Tempora celebrantur quarta & sexta feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, & à feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusivè, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis verò temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo decennovennali Aurei Numeri.

CYclus decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19. annorum ab 1. usque ad 19. qua revolutione peracta, iterùm ad unitatem reditur. Verbi gratia, Anno 1577. numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1. anno sequenti 1578. est 2. & ita deinceps in sequentibus annis, uno semper ampliùs usque ad 19. qui Aureus numerus cadet in annum 1595. post quem iterùm ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596. Aureus numerus fit rursus 1. & anno 1597. fit 2. &c.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582. inclusivè, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582. reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.		14.
15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.

Anno 1582. tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6. secundus autem, qui est 7. sequenti anno 1583. & ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

De Epactis, & Noviluniis.

EPacta nihil aliud est, quàm numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354. superat: ita ut Epacta primi anni sit 11. cùm hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeò sequenti anno Novilunia contingant 11. diebus priùs, quàm anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22. cùm eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22. ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22. diebus priùs, quàm primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3. quia si rursus 11. dies ad 22. adjiciantur, efficietur numerus 33. à quo si rejiciantur 30. dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquentur 3. atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abjectis tamen 30. quando rejici possunt. Solùm quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19. respondentem, quæ est 29. adduntur 12. ut abjectis 30. ex composito numero 41. habeatur rursus Epacta 11. ut in principio. Quod ideò fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19. sit tantùm 29. dierum. Si enim 30. dies contineret, ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19. annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardiùs quàm ante 19. annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot & Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Epactæ.	xi.	xxii.	iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.
	8.	9.	10.	11.	12.	13.	
	xxviii.	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.	
	14.	15.	16.	17.	18.	19.	
	iv.	xv.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.	

Quia verò cyclus decennovenalis Aurei numeri imperfectus est, cùm Novilunia post 19. annos Solares non præcisè ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19. Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, & dictarum 19. Epactarum, utamur 30. numeris Epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem & novem Aureis numeris variæ decem & novem Epactæ, prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem & novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11. adduntur que semper 12. illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo num. 1. ob rationem paulò antè dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, & Epactas inter se respondentes ab anno 1700. inclusivè, usque ad annum 1900. exclusivè. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, unà cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700. inclusivè, usque ad Annum 1900. exclusivè.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Epactæ.	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.
	17.	18.	19.	1.	2.	3.	
	xxvi.	vii.	xviii.	*.	xi.	xxii.	
	4.	5.	6.	7.	8.	9.	
	iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.	

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certè hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, à quo usus tabellæ incipit, & secundum Aureum numerum sequenti anno, &c. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno à quo ejus usus incipit, & secunda Epacta sequenti anno, &c.

Exemplum: Anno 1700. Aureus numerus est 10. nempe primus primæ tabellæ. Erit ergo tunc Epacta ix. quæ sub Aureo numero 10. collocatur: fietque Novilunium 21. Januarii, 19. Februarii, 21. Martii. Item anno 1701. Aureus numerus est 11. cui in eadem tabella supposita est Epacta xx. quæ toto eo anno in Kalendario Novilunium indicabit: ut in Januario die 10. in Februario die 8. in Martio die 10. &c.

Tabella litterarum Dominicalium ab Anno 1700. inclusivè, usque ad Annum 1900. exclusivè.

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b.
A g f	e d	c b A	g f	e d c	b A	g f e

Usus hujus Tabellæ hic est. Anno 1700. tribuatur littera inferior c, primæ cellulæ, relicta littera d, superiori, quia annus ille 1700. non est Bissextilis, sed communis, & littera d, fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701. tribuatur littera b, secundæ cellulæ, &c. Item anno 1704. tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, & sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum

pro-

propositum pervenias: redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris: nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodò minor sit, quàm annus 1900. dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si verò duplex, Bissextilis: & tunc superior littera Dominicam diem indicabit in Kalendario à principio anni, usque ad festum S. Mathiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

INdictio est revolutio 15. annorum ab 1. usque ad 15. qua revolutione peracta, iterùm reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli à Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatibus, & scripturis publicis, facilè annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.
2.	3.	4.	5. 6.	7.	8.	9.

Nam si anno 1582. tribuas primum numerum, qui est 10. & sequenti anno 1583. secundum numerum, qui est 11. & sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

QUoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proximè succedit xiv. Lunæ primi mensis, (is verò apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv. Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21. mensis Martii contingit, vel propiùs ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, & ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusivè, & quintum Aprilis inclusivè (hujus enim Epactæ xiv. Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21. Martii, vel eum propiùs sequitur) numerentur inclusivè deorsum versus dies quatuordecim, proximus dies Dominicus diem hunc xiv. sequens (ne cum Judæis conveniamus, si fortè dies xiv. Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum. Anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x. inter diem 8. Martii, & 5. Aprilis inclusivè positam esse è regione diei 21. Martii, à quo inclusivè si deorsum versus numerentur 14. dies, invenimus xiv. Lunam die 3. Aprilis, quæ est Dominica, cùm è regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv. Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv. Lunam, nempe ea quæ è regione diei 10. Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10. Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix. & duplex littera Dominicalis d, c, cùm annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix. quæ è regione diei 1. Aprilis ponitur inter diem 8. Martii, & 5. Aprilis inclusivè, numerentur dies 14. cadet xiv. Luna in diem 14. Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14. Aprilis, id est, post xiv. Lunam collocata est è regione diei 18. Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18. Aprilis.

Ceterùm ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, & nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, & in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem; ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur è regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proximè inferior. Nam è regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1606. Epacta est xxi. & littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primò infra Epactam xxi. occurrit, reperietur è regione hujus litteræ Dominica Septuagesimæ die 22. Januarii, dies Cinerum 8. Februarii, Pascha 26. Martii, Ascensio Domini 4. Maji, Pentecostes 14. Maji, & festum Corporis Christi 25. Maji. Dominicæ autem inter Pentecosten, & Adventum eo anno erunt 28. & Adventus celebrabitur die 3. Decemb. Et sic de ceteris. Item anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b, quæ in tabula reperietur è regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proximè infra Epactam invenitur, è regione cujus invenies Septuagesimam die 6. Febr. diem Cinerum 23. Febr. Pascha 10. Aprilis, &c.

Notandum autem est, quòd quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali è regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus: ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium è regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proximæ inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula verò Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litteræ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens. Nam è directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609. in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis è regione Epactæ xxiv. quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15. Februarii, dies Cinerum 4. Martii, Pascha 19. Aprilis, &c.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum sancti Mathiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit: ita tamen, ut Septuagesimæ, & diei Cinerum inventæ in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideò fit, quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalendario posteriorem semper sequitur: post festum autem S. Mathiæ in Februario, licèt posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24. Februarii dicatur 25. & dies 25. dicatur 26. &c. Quòd si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc & littera posterior currit, & dies mensis propriis numeris respondent, cùm dies intercalaris Februario sit additus. Imò nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur rectè Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv. vel xxv. & littera Dominicali d, c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088. & 3784. Exempli gratia. Anno 2096. Bissextili Epacta erit v. & litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuages. die 11. Febr. & dies Cinerum 28. Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12. Febr. quæ est Dominica, & dies Cinerum in diem 29. Febr. quæ est Feria iv. Pascha autem, & reliqua Festa in eos dies cadent, qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088. Bissextili Epacta erit xxiv. & litteræ Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21. Febr. & si addatur unus dies, cadet in diem 22. Febr. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10. Martii: quare nihil additur, &c. Rursus anno 3784. Bissextili Epacta erit xxv. & litteræ Dominicales d, c. Ergo iterùm per posteriorem c, reperietur Septuag. die 21. Februarii, hoc est addita 1. die 22. Quòd si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cùm infra Epactas xxiv. & xxv. littera d, indicet Septuagesf. die 15. Februarii, quod falsum esset, cùm eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25. Aprilis, ac proinde Septuagesf. die 22. Februarii celebranda sit, ut liquidò constat, si à die Paschæ, Dominicæ retrò numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porrò tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcircò à nobis factum est, ut Pascha, ceteraque festa mobilia, à Concilio Nicæno usque ad annum 1582. quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7. & littera Dominicalis d, si aureus numerus 7. in sinistro latere accipiatur, & prima littera d, infra eum occurrens, reperiètur è regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1. Februarii, dies Cinerum 18. Februarii, Pascha die 5. Aprilis, &c.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe à die 27. Novembris inclusivè usque ad diem 3. Decembris inclusivè: ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario à die 27. Novembris usque ad diem 3. Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2. Decembris; quia ibi est littera g, in Kalendario, &c.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, è regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur: quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS
antiqua reformata.

Aur. Num.		Cycl. Epact.	Lit. Dñi cal.	Septuagesf.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascēsio.	Pentec.	Corpus Xpi.	Dñic. post Pent.	1. Dñica Adventus.
16		xxiii	d	Jan. 18	Febr. 4	Mar. 22	Apr. 30	Maj. 10	Maij. 21	28	29 Nov.
5		xxii	e	19	5	23	1. Mai	11	22	28	30
		xxi	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
13		xx	g	21	7	25	3	13	24	28	2
2		xix	A	22	8	26	4	14	25	28	3
		xviii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
10		xvii	c	24	10	28	6	16	27	27	28
		xvi	d	25	11	29	7	17	28	27	29
18		xv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
7		xiv	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
		xiii	g	28	14	1. Ap.	10	20	31	27	2
15		xii	A	29	15	2	11	21	1. Iu.	27	3
4		xi	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
		x	c	31	17	4	13	23	3	26	28
12		ix	d	1. Feb	18	5	14	24	4	26	29
1		viii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
		vii	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
9		vi	g	4	21	8	17	27	7	26	2
		v	A	5	22	9	18	28	8	26	3
17		iv	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
6		iii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
		ii	d	8	25	12	21	31	11	25	29
14		i	e	9	26	13	22	1. Iu.	12	25	30
3		*	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
		xxix	g	11	28	15	24	3	14	25	2
11		xxviii	A	12	1. M.	16	25	4	15	25	3
		xxvii	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
19	25	xxvi	c	14	3	18	27	6	17	24	28
8	xxv	xxiv	d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1. Iu.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

TA-

TABULA PASCHALIS NOVA REFORMATA.

Litteræ Dñical.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominicæ inter Pent. & Adv.	Dñica Adven.
D	23.	18 Ian.	4 Febr.	22 Mar.	30 April.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
	22.21.20.19.18.17.16.	25 Ian.	11 Febr.	29 Mar.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
	15.14.13.12.11.10.9.	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Iunii	26	29
	8.7.6.5.4.3.2.	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Iunii	25	29
	1.*29.28.27.26. 25. 25.24	15 Febr.	4 Mar.	19 Apr.	28 Maji	7 Iunii	18 Iunii	24	29
E	23.22.	19 Ian.	5 Febr.	23 Mar.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
	21.20.19.18.17.16.15.	26 Ian.	12 Febr.	30 Mar.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
	14.13.12.11.10.9.8.	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Iunii	26	30
	7.6.5.4.3.2.1.	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Iunii	12 Iunii	25	30
	*29.28.27.26.25. 25.24.	16 Febr.	5 Mar.	20 Aor.	29 Maji	8 Iunii	19 Iunii	24	30
F	23.22.21.	20 Ian.	6 Febr.	24 Mar.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
	20.19.18.17.16.15.14.	27 Ian.	13 Febr.	31 Mar.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
	13.12.11.20.9.8.7.	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Iunii	26	1
	6.5.4.3.2.1.*	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maji	2 Iunii	13 Iunii	25	1
	29.28.27.26.25.25.24.	17 Febr.	6 Mar.	21 Apr.	30 Maji	9 Iunii	20 Iunii	24	1
G	23.22.21.20.	21 Ian.	7 Febr.	25 Mar.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
	19.18.17.16.15.14.13.	28 Ian.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
	12.11.10.9.8.7.6.	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Iunii	26	2
	5.4.3.2.1.* 29.	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maji	3 Iunii	14 Iunii	25	2
	28.27.26. 25. 25.24.	18 Febr.	7 Mar.	22 Apr.	31 Maji	10 Iunii	21 Iunii	24	2
A	23.22.21.20.19.	22 Ian.	8 Febr.	26 Mar.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
	18.17.16.15.14.13.12.	29 Ian.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Iunii	27	3
	11.10.9.8.7.6.5.	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Iunii	26	3
	4.3.2.1.*29.28.	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	25 Maji	4 Iunii	15 Iunii	25	3
	27.26.25. 25.24.	19 Febr.	8 Mar.	23 Apr.	1 Iunii	11 Iunii	22 Iunii	24	3
B	23.22.21.20.19.18.	23 Ian.	9 Febr.	27 Mar.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
	17.16.15.14.13.12.11.	30 Ian.	16 Febr.	3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Iunii	26	27
	10.9.8.7.6.5.4.	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Iunii	25	27
	3.2.1.*29.28.27.	13 Febr.	2 Mar.	17 Apr.	26 Maji	5 Iunii	16 Iunii	24	27
	26.25. 25.24.	20 Febr.	9 Mar.	24 Apr.	2 Iunii	12 Iunii	23 Iunii	23	27
C	23.22.21.20.19.18.17.	24 Ian.	10 Febr.	28 Mar.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
	16.15.14.13.12.11.10.	31 Ian.	17 Febr.	4 Aor.	13 Maji	23 Maji	3 Iunii	26	28
	9.8.7.6.5.4.3.	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Iunii	25	28
	2.1.*29.28.27.26.25.	14 Febr.	3 Mar.	18 Apr.	27 Maji	6 Iunii	17 Iunii	24	28
	25.24.	21 Febr.	10 Mar.	25 Apr.	3 Iunii	13 Iunii	24 Iunii	23	28

TABELLA TEMPORARIA FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	Litteræ Dominicales.	Aureus numerus.	Epactæ.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indict.	Dñicæ post Pent.	Dominica ji Aduent.
1712	c b	3	xxij	24 Ian.	10 Feb.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	5	27	27 Nouemb.
1713	A	4	iij	12 Feb.	1 Mar.	16 April.	25 Maji	4 Iunii	15 Iunii	6	25	3 Decemb.
1714	g	5	xiv	28 Ian.	14 Feb.	1 April.	10 Maji	20 Maji	31 Maii	7	27	2 Decemb.
1715	f	6	xxv	17 Feb.	6 Mart.	21 April.	30 Maji	9 Iunii	20 Iunii	8	24	1 Decemb.
1716	e d	7	vj	9 Feb.	26 Feb.	12 April.	21 Maji	31 Maji	11 Iunii	9	25	29 Novemb.
1717	c	8	xvij	24 Ian.	10 Feb.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	10	27	28 Novemb.
1718	b	9	xxviij	13 Feb.	2 Mart.	17 April.	26 Maji	5 Iunii	16 Iunii	11	24	27 Novemb.
1719	A	10	ix	5 Feb.	22 Feb.	9 April.	18 Maji	28 Maji	8 Iunii	12	26	3 Decemb.
1720	g f	11	xx	28 Ian.	14 Feb.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	13	27	1 Decemb
1721	e	12	j	9 Feb.	26 Feb.	13 April.	22 Maji	1 Jun.	12 Iunii	14	25	30 Novemb
1722	d	13	xij	1 Feb.	18 Feb.	5 April.	14 Maji	24 Maji	4 Iunii	15	26	29 Novemb
1723	c	14	xxiij	24 Ian.	10 Feb.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Novemb.
1724	b A	15	iv	13 Febr.	1 Mart.	16 April.	25 Maji	4 Iunii	15 Iunii	2	25	3 Decemb.
1725	g	16	xv	28 Ian.	14 Feb.	1 April.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	3	27	2 Decemb.
1726	f	17	xxvj	17 Febr.	6 Mart.	21 April.	30 Maji	9 Iunii	20 Iunii	4	24	1 Decemb.
1727	e	18	vij	9 Feb.	26 Feb.	13 April.	22 Maji	1 Iunii	12 Iunii	5	25	30 Novemb.
1728	d c	19	xviij	25 Ian.	11 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	6	27	28 Novemb.
1729	b	1	*	13 Febr.	2 Mar.	17 April.	26 Maji	5 Jun.	16 Iunii	7	24	27 Novemb.
1730	A	2	xi	5 Febr.	22 Febr.	9 April.	18 Maji	28 Maji	8 Iunii	8	26	3 Decemb.
1731	g	3	xxii	21 Ian.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	9	28	2 Decemb.
1732	f e	4	iij	10 Febr.	27 Febr.	13 April.	22 Maji	1 Iunii	12 Iunii	10	25	30 Novemb.
1733	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 April.	14 Maji	24 Maji	4 Iunii	11	26	29 Novemb.
1734	c	6	xxv	21 Febr.	10 Mar.	25 April.	3 Iunii	13 Iunii	24 Iunii	12	23	28 Novemb.
1735	b	7	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 April.	19 Maji	29 Maji	9 Iunii	13	25	27 Novemb.

Digitized by Google

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	A	Kal.	1	Circumcisio Domini, duplex. 181.
xxviii	b	iv	2	Octava S. Stephani, dupl. cum commem. Octavarum. 188.
xxvii	c	iii	3	Octava S. Joannis, dupl. cum comm. Octavæ SS. Innocentium. 191.
xxvi	d	Prid. Non.	4	Octava SS. Innocentium, dupl. 193.
25. xxv	e		5	Vigilia Epiphaniæ, cum commem. S. Telesphori Papæ, & mart. 196.
xxiv	f	viii	6	Epiphania Domini, duplex. 201.
xxiii	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ. 209.
xxii	A	vi	8	De Octava. 212.
xxi	b	v	9	De Octava. 214.
xx	c	iv	10	De Octava. 216.
xix	d	iii	11	De Octava. 217. & commemoratio S. Hygini Papæ & martyris. 720.
xviii	e	Prid. Idib.	12	De Octava. 220.
xvii	f		13	Octava Epiphaniæ, duplex. 223.
xvi	g	xix	14	Hilarii Episcopi & Confess. [illegible] cum commemoratione S. Felicis Presbyteri & martyris. 720.
xv	A	xviii	15	Pauli primi Eremitæ, semiduplex, cum commemoratione S. Mauri Abbatis. 722.
xiv	b	xvii	16	Marcelli Papæ & mart. semid. 725.
xiii	c	xvi	17	Antonii Abbatis, duplex. 725.
xii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, duplex, & commemoratio S. Priscæ virginis & martyris. 727.
xi	e	xiv	19	Canuti regis & martyris, semiduplex ad libitum, cum commemoratione SS. martyrum Marii, Marthæ, Audifacis & Abachum. 731.
x	f	xiii	20	Fabiani & Sebastiani martyrum, duplex. 733.
ix	g	xii	21	Agnetis virginis & martyris, duplex. 734.
viii	A	xi	22	Vincentii & Anastasii martyrum, semiduplex. 741.
vii	b	x	23	Raymundi de Penafort Confessoris, semiduplex, cum commemorat. S. Emerentianæ virg. & mart. 742.
vi	c	ix	24	Timothei Episcopi & martyris, semiduplex. 744.
v	d	viii	25	Conversio S. Pauli Apostoli, duplex. 745.
iv	e	vii	26	Polycarpi Episcopi & martyris, semiduplex. 749.
iii	f	vi	27	Joannis Chrysostomi Episcopi & Confessoris, duplex. 751.
ii	g	v	28	Agnetis secundò. 753.
i	A	iv	29	Francisci Salesii Episcopi & Confessoris, duplex. 753.
*	b	iii	30	Martinæ virginis & martyris, semiduplex. 755.
xxix	c	Prid.	31	Petri Nolasco Confessoris, duplex. 756.

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxviii	d	Kal.	1	Ignatii Episcopi & martyris, semiduplex. 758.
xxvii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virginis, duplex. 759.
25. xxvi	f	iii	3	Blasii Episcopi & martyris. 763.
xxv. xxiv	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Episcopi & Confessoris, semiduplex. 764.
xxiii	A	Non.	5	Agathæ virginis & martyris, semiduplex. 765.
xxii	b	viii	6	Dorotheæ virginis & martyris. 769.
xxi	c	vii	7	Romualdi Abbatis, duplex. 769.
xx	d	vi	8	Joannis de Matha Confessoris, duplex. 770.
xix	e	v	9	Apolloniæ virginis & martyris. 772.
xviii	f	iv	10	
xvii	g	iii	11	
xvi	A	Prid.	12	
xv	b	Idib.	13	
xiv	c	xvi	14	Valentini Presbyteri & mart. 772.
xiii	d	xv	15	Faustini & Jovitæ martyrum. 772.
xii	e	xiv	16	
xi	f	xiii	17	
x	g	xii	18	Simeonis Episcopi & martyris. 773.
ix	A	xi	19	
viii	b	x	20	
vii	c	ix	21	
vi	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ, duplex. 773.
v	e	vii	23	Vigilia. 774.
iv	f	vi	24	Mathiæ Apostoli, duplex. 775.
iii	g	v	25	
ii	A	iv	26	
i	b	iii	27	
*	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. & festum S. Mathiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur, sexto Kalendas, idest, die 24. & die 25. & littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem: ut si in Januario littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, &c. & littera f, bis servit, 24. 25.

MAR-

MARTIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	d	Kal.	1	
xxviii	e	vi	2	
xxvii	f	v	3	
xxvi	g	iv	4	Casimiri Confessoris, semiduplex, & commemoratio S. Lucii Papæ & martyris. 776.
25 xxv	A	iii	5	
xxiv	b	Prid.	6	
xxiii	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, duplex, & commem. SS. Perpetuæ & Felicitatis mart. 777.
xxii	d	viii	8	
xxi	e	vii	9	Franciscæ viduæ Romanæ, duplex. 779.
xx	f	vi	10	Quadraginta Martyrum, semid. 780.
xix	g	v	11	
xviii	A	iv	12	Gregorii Papæ & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, duplex. 781.
xvii	b	iii	13	
xvi	c	Prid.	14	
xv	d	Idib.	15	
xiv	e	xvii	16	
xiii	f	xvi	17	Patritii Episcopi & Confessoris, semiduplex. 783.
xii	g	xv	18	
xi	A	xiv	19	Joseph Confessoris, duplex. 784.
x	b	xiii	20	Joachim Confessoris, duplex. 787.
ix	c	xii	21	Benedicti Abbatis, duplex. 789.
viii	d	xi	22	
vii	e	x	23	
vi	f	ix	24	
v	g	viii	25	Annuntiatio B. Mariæ virginis, duplex. 792.
iv	A	vii	26	
iii	b	vi	27	
ii	c	v	28	
i	d	iv	29	
*	e	iii	30	
xxix	f	Prid.	31	

Officium de Septem Doloribus beatæ Mariæ virginis, cujus Festum celebratur Feria *vi.* post Dominicam Passionis, ubi ex Indulto Apostolico est recitandum, ponitur in fine Breviarii.

APRILIS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxviii	g	Kal.	1	
xxvii	A	iv	2	Francisci de Paula Confessoris, duplex. 795.
25 xxvi	b	iii	3	
xxv xxiv	c	Prid.	4	
xxiii	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii Confessoris, semiduplex. 796.
xxii	e	viii	6	
xxi	f	vii	7	
xx	g	vi	8	
xix	A	v	9	
xviii	b	iv	10	
xvii	c	iii	11	Leonis Papæ & Confessoris, duplex. 797.
xvi	d	Prid.	12	
xv	e	Idib.	13	Hermenegildi Regis martyris, semiduplex. 800.
xiv	f	xviii	14	Tiburtii, Valeriani, & Maximi martyrum. 802.
xiii	g	xvii	15	
xii	A	xvi	16	
xi	b	xv	17	Aniceti Papæ & martyris. 802.
x	c	xiv	18	
ix	d	xiii	19	
viii	e	xii	20	
vii	f	xi	21	Anselmi Episcopi & Confessoris, semiduplex. 802.
vi	g	x	22	Soteris & Caji Pontificum & martyrum, semiduplex. 80[illegible].
v	A	ix	23	Georgii martyris, semiduplex. 805.
iv	b	viii	24	
iii	c	vii	25	Marci Evangelistæ, duplex. 805.
ii	d	vi	26	Cleti & Marcellini Pontificum & martyrum, semiduplex. 808.
i	e	v	27	
*	f	iv	28	Vitalis martyris. 809.
xxix	g	iii	29	Petri martyris, duplex. 809.
xxviii	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis virginis, duplex. 830.

Digitized by Google

MAJUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxvii	b	Kal.	1	Philippi & Jacobi Apostolorum, duplex. 811.
xxvi	c	vi	2	Athanasii Episcopi & Confessoris, duplex. 814.
25. xxv	d	v	3	Inventio S. Crucis, duplex, & commemoratio SS. Alexandri, Eventii, & Theoduli martyrum, ac Juvenalis Episcopi & Confessoris, in Laudibus tantum. 816.
xxiv	e	iv	4	Monicæ viduæ, semiduplex. 824.
xxiii	f	iii	5	
xxii	g	Prid.	6	Joannis ante portam Latinam, duplex. 826.
xxi	A	Non.	7	Stanislai Episcopi & martyris, semiduplex, 828.
xx	b	viii	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli, duplex. 829.
xix	c	vii	9	Gregorii Nazianzeni Episcopi & Confessoris, duplex. 832.
xviii	d	vi	10	Antonini Episcopi & Confessoris, semidupl. cum commemoratione SS. Gordiani & Epimachi martyrum. 833.
xvii	e	v	11	
xvi	f	iv	12	Nerei, Achillei, & Domitillæ virginis, atque Pancratii martyrum, semiduplex. 835.
xv	g	iii	13	
xiv	A	Prid.	14	Bonifacii martyris. 836.
xiii	b	Idib.	15	
xii	c	xvii	16	Ubaldi Episcopi & Confessoris, semiduplex 837.
xi	d	xvi	17	
x	e	xv	18	Venantii martyris, semiduplex. 838.
ix	f	xiv	19	Petri Cœlestini Papæ & Confessoris, duplex, cum commemoratione S. Pudentianæ virginis. 840.
viii	g	xiii	20	Bernardini Senensis Confessoris, semiduplex. 842.
vii	A	xii	21	
vi	b	xi	22	
v	c	x	23	
iv	d	ix	24	
iii	e	viii	25	Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. semidupl. cum commemoratione S. Urbani Papæ & martyris. 843.
ii	f	vii	26	Philippi Nerii Confessoris, duplex cum commemoratione S. Eleutherii Papæ & martyris. 845.
i	g	vi	27	Joannis Papæ & martyris. 846.
*	A	v	28	
xxix	b	iv	29	
xxviii	c	iii	30	Felicis Papæ & martyris. 847.
xxvii	d	Prid.	31	Petronillæ virginis. 847.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
15. xxvi	e	Kal.	1	
xxv xxiv	f	iv	2	Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum. 847.
xxiii	g	iii	3	
xxii	A	Prid.	4	
xxi	b	Non.	5	
xx	c	viii	6	Norberti Episcopi & Confessoris, duplex. 848.
xix	d	vii	7	
xviii	e	vi	8	
xvii	f	v	9	Primi & Feliciani martyrum. 849.
xvi	g	iv	10	Margaritæ Scotorum Reginæ, semiduplex. 849.
xv	A	iii	11	Barnabæ Apostoli, duplex. 850.
xiv	b	Prid.	12	Basilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii martyrum. 853.
xiii	c	Idib.	13	Antonii de Padua Confessoris, duplex. 853.
xii	d	xviii	14	Basilii Magni Episcopi & Confessoris, duplex. 854.
xi	e	xvii	15	Viti, Modesti, atque Crescentiæ martyrum. 856.
x	f	xvi	16	
ix	g	xv	17	
viii	A	xiv	18	Marci & Marcelliani martyr. 856.
vii	b	xiii	19	Gervasii & Protasii martyrum. 857.
vi	c	xii	20	Silverii Papæ & martyris. 857.
v	d	xi	21	
iv	e	x	22	Paulini Episcopi & Confessoris. 858.
iii	f	ix	23	Vigilia. 858.
ii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ, duplex. 859.
i	A	vii	25	De Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ. 866.
*	b	vi	26	Joannis & Pauli martyrum, semid. cum commemoratione Octavæ Nativitatis S. Joannis. 868.
xxix	c	v	27	De Octava Nativitat. S. Joannis. 871.
xxviii	d	iv	28	Leonis Papæ & Confessoris, semiduplex, cum commemoratione Octavæ & Vigiliæ. 873.
xxvii	e	iii	29	Petri & Pauli Apostolorum, duplex. 874.
xxvi	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apostoli, duplex, cum commemoratione Octavæ Nativitatis S. Joannis. 878.

Digitized by Google

JULIUS.

Cyclus Epact.	L. D.	D. M.		
25. xxv	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ, duplex & commemoratio Octavæ Apostolorum. 882.
xxiv	A	vi	2	Visitatio B. Mariæ virginis, duplex, cum commemoratione Octavæ Apostolorum & SS. Processi & Martiniani martyrum. 883.
xxiii	b	v	3	De Octava Apostolorum. 887.
xxii	c	iv	4	De Octava. 888.
xxi	d	iii	5	De Octava. 890.
xx	e	Prid.	6	Octava Apostolorum Petri & Pauli, duplex. 891.
xix	f	Non.	7	
xviii	g	viii	8	Elisabeth Reginæ Portugalliæ, semiduplex. 893.
xvii	A	vii	9	
xvi	b	vi	10	Septem fratrum & Rufinæ, ac Secundæ martyrum, semidupl. 897.
xv	c	v	11	Pii Papæ & martyris. 899.
xiv	d	iv	12	Joannis Gualberti Abbatis, duplex cum commemoratione SS. Naboris & Felicis martyrum, 899.
xiii	e	iii	13	Anacleti Papæ & martyris, semiduplex. 901.
xii	f	Prid.	14	Bonaventuræ Episcopi & Confess. & Ecclesiæ Doctoris, duplex. 902.
xi	g	Idib.	15	Henrici Confessoris, semidupl. 903.
x	A	xvii	16	
ix	b	xvi	17	Alexii Confessoris, semiduplex. 904.
viii	c	xv	18	Symphorosæ cum septem filiis martyribus. 905.
vii	d	xiv	19	
vi	e	xiii	20	Margaritæ virginis & martyris. 905.
v	f	xii	21	Praxedis virginis. 905.
iv	g	xi	22	Mariæ Magdalenæ, duplex. 906.
iii	A	x	23	Apollinaris Episcopi & martyris, duplex, cum commemoratione S. Liborii Episcopi & Conf. 909.
ii	b	ix	24	Vigilia, & commemoratio S. Christinæ virginis & martyris. 911.
i	c	viii	25	Jacobi Apostoli, duplex, & commemoratio S. Christophori martyris, in Laudibus tantum. 912.
*	d	vii	26	Annæ matris B. Mariæ, duplex. 913.
xxix	e	vi	27	Pantaleonis martyris. 915.
xxviii	f	v	28	Nazarii, Celsi, & Victoris Papæ martyrum, ac Innocentii Papæ & Confessoris, semiduplex. 915.
xxvii	g	iv	29	Marthæ virginis, semiduplex & commemoratio SS. Felicis Papæ, Simplicii, Faustini, & Beatricis martyrum. 916.
25. xxvi	A	iii	30	Abdon & Sennen martyrum. 918.
xxv xxiv	b	Prid.	31	Ignatii Confessoris, duplex. 918.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	L. D.	D. M.		
xxiii	c	Kal.	1	Petri ad Vincula, duplex, & commemoratio SS. Machabæorum martyrum. 920.
xxii	d	iv	2	Stephani Papæ & martyris. 924.
xxi	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris, semiduplex. 925.
xx	f	Prid.	4	Dominici Confessoris, duplex. 927.
xix	g	Non.	5	Dedicatio sanctæ Mariæ ad Nives, duplex. 928.
xviii	A	viii	6	Transfiguratio Domini, duplex, & commemoratio SS. Xysti Papæ, Felicissimi & Agapiti mart. 931.
xvii	b	vii	7	Cajetani Confessoris, duplex cum commemoratione S. Donati Episcopi & martyris. 941.
xvi	c	vi	8	Cyriaci, Largi & Smaragdi martyrum, semiduplex. 943.
xv	d	v	9	Vigilia, & commemoratio S. Romani martyris. 945.
xiv	e	iv	10	Laurentii martyris, duplex. 945.
xiii	f	iii	11	De Octava S. Laurentii, cum commemoratione SS. Tiburtii & Susannæ martyrum. 952.
xii	g	Prid.	12	Claræ virginis, duplex & commem. Octavæ S. Laurentii. 954.
xi	A	Idib.	13	De Octava, & commemoratio SS. Hippolyti & Cassiani martyr. 955.
x	b	xix	14	De Octava, cum commemoratione Vigiliæ, & S. Eusebii Confess. 957.
ix	c	xviii	15	Assumptio beatæ Mariæ virginis, duplex. 960.
viii	d	xvii	16	Hyacinthi Confessoris, duplex cum commemoratione Octavar. Assumptionis & S. Laurentii. 967.
vii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii, duplex & commem. Octavæ Assumptionis. 968.
vi	f	xv	18	De Octava, & commemoratio S. Agapiti martyris. 970.
v	g	xiv	19	De Octava. 973.
iv	A	xiii	20	Bernardi Abbatis, duplex cum commemoratione Octavæ Assumptionis. 974.
iii	b	xii	21	De Octava. 976.
ii	c	xi	22	Octava Assumptionis beatæ Mariæ, duplex, cum commemoratione SS. Timothei, Hippolyti &c. martyrum. 978.
i	d	x	23	Philippi Benitii Confessoris, duplex cum commemor. Vigiliæ. 981.
	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli, duplex. Romæ celebratur die 25. 982.
xxix	f	viii	25	Ludovici Regis Franciæ Confessoris, semiduplex. Romæ 26. 984.
xxviii	g	vii	26	Zephyrini Papæ & martyris. 985.
xxvii	A	vi	27	
xxvi	b	v	28	Augustini Episcopi & Confessoris & Ecclesiæ Doctoris, duplex & commemor. S. Hermetis martyris. 986.
25. xxv	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, dupl. & commemoratio S. Sabinæ martyris. 987.
xxiv	d	iii	30	Felicis & Adaucti martyrum. 990.
xxiii	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati Confessoris, duplex. 991.

Digitized by Google

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxii	f	Kal.	1	Ægidii Abbatis, & commemoratio SS. Duodecim fratrum mart. 992.
xxi	g	iv	2	Stephani Hungariæ Regis Confess. semiduplex. 992.
xx	A	iii	3	
xix	b	Prid.	4	
xviii	c	Non.	5	Laurentii Justiniani Episc. & Conf. semiduplex ad libitum. 994.
xvii	d	viii	6	
xvi	e	vii	7	
xv	f	vi	8	Nativitas B. Mariæ virginis, duplex, & commemor. S. Adriani martyr. in Laudibus tantum. 995.
				Dominica infra Octavam Nativitatis B. Mariæ Virginis celebratur Festum SS. Nominis ejusdem B. Mariæ virg. duplex majus. 999.
xiv	g	v	9	De Octava beatæ Mariæ, & commem. S. Gorgonii martyris. 1002.
xiii	A	iv	10	Nicolai de Tolentino Confessoris, duplex cum commemoratione Oct. Nativitatis B. Mariæ. 1004.
xii	b	iii	11	De Octava, & commemoratio SS. Proti & Hyacinthi martyr. 1005.
xi	c	Prid.	12	De Octava. 1006.
x	d	Idib.	13	De Octava. 1008.
ix	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, duplex, cum commemoratione Octavæ Nativitatis B. Mariæ. 1010.
viii	f	xvii	15	Octava Nativitatis beatæ Mariæ, duplex cum commemoratione S. Nicomedis martyris. 1018.
vii	g	xvi	16	Cornelii & Cypriani Pontificum & martyrum, semiduplex cum commemorat. SS. Euphemiæ, Luciæ, & Geminiani martyrum. 1020.
[illegible]	A	xv	17	Sacrorum Stigmatum S. Francisci, semiduplex. 1021.
v	b	xiv	18	Thomæ de Villanova, semid. 1025.
iv	c	xiii	19	Januarii Episcopi & sociorum martyrum, duplex. 1026.
iii	d	xii	20	Eustachii & sociorum martyrum, dupl. cum commem. Vigiliæ. 1028.
ii	e	xi	21	Matthæi Apostoli & Evangelistæ, duplex. 1029.
i	f	x	22	Mauritii & sociorum martyr. 1031.
*	g	ix	23	Lini Papæ & martyris, semiduplex cum commemoratione S. Theclæ virginis & martyris. 1031.
xxix	A	viii	24	B. V. Mariæ de Mercede, dupl. 1033.
xxviii	b	vii	25	
xxvii	c	vi	26	Cypriani & Justinæ martyrum. 1037.
25. xxvi	d	v	27	Cosmæ & Damiani martyr. semiduplex. 1037.
xxv. xxiv	e	iv	28	Wenceslai martyris, semiduplex ad libitum. 1038.
xxiii	f	iii	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli, duplex. 1039.
xxii	g	Prid.	30	Hieronymi Presbyteri Confessoris & Ecclesiæ Doctoris, dupl. 1047.

OCTOBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxi	A	Kal.	1	Remigii Episcopi & Confessoris, semid. ad libitum, vel simplex de præcepto. 1049.
xx	b	vi	2	Angelorum Custodum, dupl. 1050.
xix	c	v	3	
xviii	d	iv	4	Francisci Confessoris, duplex. 1054.
xvii	e	iii	5	Placidi & sociorum martyr. 1056.
xvi	f	Prid.	6	Brunonis Confessoris, duplex. 1057.
xv	g	Non.	7	Marci Papæ & Confessoris, cum commemorat. SS. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji martyr. 1057.
xiv	A	viii	8	Birgittæ viduæ, semiduplex. 1058.
xiii	b	vii	9	Dionysii, Rustici, & Eleutherii martyrum, semiduplex. 1059.
xii	c	vi	10	Francisci Borgiæ Conf. semid. 1060.
xi	d	v	11	
x	e	iv	12	
ix	f	iii	13	Eduardi Confessoris, semid. 1062.
viii	g	Prid.	14	Callisti Papæ & mart. semid. 1063.
vii	A	Idib.	15	Teresiæ virginis, duplex. 1065.
vi	b	xvii	16	
v	c	xvi	17	Hedvvigis viduæ Reginæ Poloniæ, semiduplex. 1067.
iv	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ, duplex. 1068.
iii	e	xiv	19	Petri de Alcantara, duplex. 1069.
ii	f	xiii	20	
i	g	xii	21	Hilarionis Abbatis, & commemoratio SS. Ursulæ & sociarum virginum & martyrum. 1070.
*	A	xi	22	
xxix	b	x	23	
xxviii	c	ix	24	
xxvii	d	viii	25	Chrysanthi & Dariæ martyr. 1070.
xxvi	e	vii	26	Evaristi Papæ & martyris. 1071.
25. xxv	f	vi	27	Vigilia. 1071.
xxiv	g	v	28	Simonis & Judæ Apostolorum, duplex. 1072.
xxiii	A	iv	29	
xxii	b	iii	30	
xxi	c	Prid.	31	Vigilia. 1074.

NO-

Digitized by Google

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xx	d	Kal.	1	Festum Omnium Sanctorum, duplex. 1075.
xix	e	iv	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum, duplex, & de Octava omnium Sanctorum. 1083.
xviii	f	iii	3	De Octava. 1084.
xvii	g	Prid.	4	Caroli Episcopi & Confess. duplex cum commemoratione Octav. & SS. Vitalis & Agricolæ mart. 1086.
xvi	A	Non.	5	De Octava. 1088.
xv	b	viii	6	De Octava. 1089.
xiv	c	vii	7	De Octava. 1091.
xiii	d	vi	8	Octava omnium Sanctorum, duplex, & commemor. Sanctorum Quatuor Coronatorum martyr. 1092.
xii	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Salvatoris, duplex & commemor. S. Theodori mart. 1094.
xi	f	iv	10	Tryphonis, Respicii, & Nymphæ martyrum. 1096.
x	g	iii	11	Martini Episcopi & Confessoris, duplex & commemoratio S. Mennæ martyris. 1096.
ix	A	Prid.	12	Martini Papæ & mart. semid. 1102.
viii	b	Idib.	13	Didaci Confessoris, semidupl. 1103.
vii	c	xviii	14	
vi	d	xvii	15	
v	e	xvi	16	
iv	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi Episcopi & Confessoris, semiduplex. 1104.
iii	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Petri & Pauli, duplex. 1105.
ii	A	xiii	19	Elisabeth viduæ, duplex cum commemoratione S. Pontiani Papæ & martyr. 1107.
i	b	xii	20	Felicis de Valois Conf. duplex. 1108.
*	c	xi	21	Præsentatio B. Mariæ virginis, duplex. 1109.
xxix	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris, duplex. 1112.
xxviii	e	ix	23	Clementis Papæ & martyris, semidupl. cum commemoratione S. Felicitatis martyris. 1116.
xxvii	f	viii	24	Chrysogoni martyris. 1119.
25. xxvi	g	vii	25	Catharinæ virginis & martyris, duplex. 1119.
xxv. xxiv	A	vi	26	Petri Alexandrini Episcopi & martyris. 1120.
xxiii	b	v	27	
xxii	c	iv	28	
xxi	d	iii	29	Vigilia, & commemoratio S. Saturnini martyris. 688.
xx	e	Prid.	30	Andreæ Apostoli, duplex. 689.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xix	f	Kal.	1	
xviii	g	iv	2	Bibianæ virginis & martyris semiduplex. 693.
xvii	A	iii	3	Francisci Xaverii Confessoris, duplex. 695.
xvi	b	Prid.	4	Barbaræ virginis & martyris, commemoratio. 697.
xv	c	Non.	5	Sabbæ Abbatis, commemoratio. 697.
xiv	d	viii	6	Nicolai Episcopi & Confessoris, duplex. 697.
xiii	e	vii	7	Ambrosii Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, duplex. 699.
xii	f	vi	8	Conceptio B.M.V. duplex, & commemorat. Feriæ. 700.
xi	g	v	9	De Octava, & commem. Feriæ. 704.
x	A	iv	10	De Octava, & commemor. Feriæ, & S. Melchiadis Papæ & mart. 706.
ix	b	iii	11	Damasi Papæ & Confessoris, semiduplex & commem. Octavæ, & Feriæ. 708.
viii	c	Prid.	12	De Octava, & commem. Feriæ. 709.
vii	d	Idib.	13	Luciæ virginis & mart. dupl. & commemoratio Octavæ, & Feriæ. 711.
vi	e	xix	14	De Octava, & commem. Feriæ. 714.
v	f	xviii	15	Octava Conceptionis, dupl. & commemor. Feriæ, & S. Eusebii Episcopi & martyris. 716.
iv	g	xvii	16	
iii	A	xvi	17	Incipiunt Feriæ. 130.
ii	b	xv	18	
i	c	xiv	19	
*	d	xiii	20	Vigilia.
xxix	e	xii	21	Thomæ Apostoli, duplex. 718.
xxviii	f	xi	22	
xxvii	g	x	23	
xxvi	A	ix	24	Vigilia. 143.
25. xxv	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Jesu Christi, duplex. 147.
xxiv	c	vii	26	Stephani Protomartyris, duplex, cum commemoratione Octav. Nativitatis. 158.
xxiii	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evangelistæ, duplex cum commemoratione Octavar. 162.
xxii	e	v	28	SS. Innocentium martyrum, duplex, cum commemoratione Octavarum. 166.
xxi	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis Episcopi & martyris, semiduplex, cum commemoratione Octavarum. 170.
xx	g	iii	30	De Dominica infra Oct. Nativ. 172. vel de Octava, cum commemorat. aliarum Octavarum. 177.
xix	A	Prid.	31	Silvestri Papæ & Confessoris, duplex cum commemoratione Octavarum. 178.

Digitized by Google

RUBRICÆ GENERALES BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

De Officio Duplici. I.

OFFICIUM fit Duplex in diebus à Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Feriam tertiam Paschæ inclusivè, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes, & duobus diebus sequentibus, in Festo Trinitatis, Corporis Christi, & Dedicationis propriæ Ecclesiæ, in Festis quibus in Kalendario apponitur hæc vox Duplex; in die Octava Festi habentis Octavam; in Festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ; & in Festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes, consueverunt solemniter celebrari, cum Officiis propriis à Sede Apostolica approbatis, aut ex ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (servata tamen forma hujus Breviarii) alioquin de Communi, etiam si prædicta Festa in hoc Kalendario non sint descripta. Præterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum, & in die obitus, seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur circa finem Breviarii.

2 Festum Duplex celebratur eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3 Habet primas & secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii; & totum Officium fit de Duplici, incipiendo à primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantùm primas Vesperas, Matutinum & Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4 In utrisque Vesperis, Matutino & Laudibus tantùm, non autem in aliis Horis duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio & in fine Psalmorum.

5 Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni, cum novem Psalmis, & totidem Lectionibus, hoc est, in unoquoque Nocturno tres Psalmi, & tres Lectiones, præterquam in Paschate Resurrectionis, & Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantùm Nocturnum cum tribus Psalmis, & totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6 Preces ad Primam & Completorium & Suffragia de S. Maria, Apostolis, & Pace ad Vesperas & Laudes, non dicuntur in Officio Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

8 Quomodo sit ordinandum Officium Duplex in Vesperis, Matutino, & ceteris Horis; similiter & de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis, & aliis in eo dicendis, habentur inferiùs de singulis propriæ Rubricæ.

De Officio Semiduplici. II.

OFficium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex) & diebus infra Octavas: item in Festis, quibus in Kalendario apponitur hæc vox Semiduplex, & in Festis propriis quorumdam locorum, seu Congregationum, quæ solemniùs apud illas, quàm Simplicia, consueverunt celebrari.

2 De festo Semiduplici fit eo die quo cadit, nisi contingat transferri, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3 Habet totum Officium integrum sicut Duplex, sed non duplicantur Antiphonæ.

4 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, præterquam infra Octavas Paschæ & Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis, & totidem Lectionibus. Et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi, & totidem Lectiones, exceptis iis Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psalterio, quæ habent xviii. Psalmos, ut ibi.

5 Quomodo sit ordinandum Officium Semiduplex tam in Festis quàm in Dominicis & infra Octavas, item & de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, & hujusmodi aliis, & quando in Semiduplici dicantur Preces ad Primam & Completorium, & Suffragia de Sanctis ad Vesperas & Laudes, habentur inferiùs de singulis propriæ Rubricæ.

De Officio Simplici. III.

OFficium fit Simplex in diebus Ferialibus, quando occurrit fieri de Feria: item in Festis, quibus in Kalendario non apponitur hæc vox Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava: item quando fit de B. Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicetur.

2 De Festo Simplici fit eo die quo cadit: nisi eodem die occurrat fieri Officium novem Lectionum, vel de S. Maria in Sabbato, vel de aliquibus Feriis, quibus Festum Simplex cedit; ut dicetur in Rubricis de Feriis, & de Commemorationibus.

3 Habet tantùm primas Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi Feriales, & à Capitulo fit de Festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum: quia tunc de eo fit sola commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii: & ejus Officium terminatur ad Nonam, & nihil ampliùs fit de eo, nec commemoratio.

4 Ad Matutinum post Invitatorium & Hymnum de Festo, dicitur unum tantùm Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundùm Feriam quæ occurrit: & tres Lectiones leguntur, ut infrà in Rubrica de Lectionibus habetur.

5 Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum, & alias Horas, item & de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, & aliis, ac quando Preces, & Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferiùs propriæ Rubricæ.

De Dominicis. IV.

DE Dominica semper fit Officium in Dominicis Adventus, & in Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusivè, quocumque Festo Duplici, vel Semiduplici adveniente: quia tunc Festum transfertur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicetur) nisi illud Festum fit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Ecclesiæ, vel loci, aut Dedicatione propriæ Ecclesiæ: quia tunc de hujusmodi Festo fit tantùm in Ecclesia vel loco, cujus est Titulus, vel Patronus, vel Dedicatio, cum commemor. Dominicæ; quibusdam Dominicis exceptis, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit Festum Duplex; quia tunc fit de Duplici, cum commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus; & ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia Dominicæ, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex [illegible] occurrat, transfertur, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

2 De Dominicis infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Christi occurrentibus, Officium fit sicut infra Octavam, & in Proprio de Tempore, cum commemoratione Octavæ, & sine Precibus & Suffragiis Sanctorum. In Dominicis verò, quæ occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio & in Proprio de Tempore, cum commemoratione Octavæ, omissis etiam dictis Precibus & Suffragiis ut suprà. De Dominica occurrente in die Octava fit commemoratio, sicut dictum est, quando in ea fit de Festo Duplici, præterquam in die Octava Epiphaniæ, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3 Positum est autem Officium sex Dominicarum post Epiphaniam, & viginti quatuor post Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, & à Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post xxiii. à Pentecoste hoc ordine.

4 Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentecosten erit quæ est vi. post Epiphaniam. Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. erit quæ est v. & xxv. quæ est vi. Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ est iv. & xxv. quæ est v. & xxvi. erit vi. Si fuerint xxviii. Dominica xxiv. erit iii. & xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. & ultimo loco semper ponitur, quæ in ordine est xxiv. post Pentecosten, etiam si post Pentecosten aliquando non sint nisi xxiii. Dominicæ. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiii. & Officium xxiii. ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo novem Lectionum; alioquin in alia præcedenti die similiter non impedita, in qua fiat Officium de Feria, cum commemoratione Festi Simplicis, si occurrat; & in ea leguntur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, omissis Lectionibus Scripturæ illius Feriæ: & in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus, & Oratio de Dominica xxiii. Quòd si tota Hebdomada impedita sit Festis novem Lectionum, etiam translatis, vel aliqua Octava, tunc in Sabbato legatur ix. Lectio de Homilia Dominicæ xxiii. & de ea fiat commemoratio in Laudibus tantùm, cum Antiphona & Oratione propria.

5 Cùm verò interdum contingat, ut Dominica iii. vel iv. vel v. vel vi. post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiii. à Pen-

ed by Google

Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est suprà num. præcedenti.

6 De Dominica ii. post Epiphaniam, quando Septuagesima venerit immediatè post Octavam Epiphaniæ, quomodo agendum sit Officium, habetur in propria Rubrica ante Dominicam i. post Epiphaniam.

7 Cùm autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primò ponitur initium libri de Scriptura cum sua Historia, id est, cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici i. Dominicam mensis, quæ venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo: Si Kalendæ venerint in ii. & iii. & iv. Feria, Dominica prima mensis erit quæ præcedit Kalendas, licèt veniat in præcedenti mense: si autem Kalendæ venerint in v. & vi. Feria & Sabbato, prima Dominica erit quæ sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quæ est proximior Kalendis Decembris, sed festo S. Andreæ, vel quæ venerit in ipso Festo.

8 Officium Dominicæ fit Semiduplex, & incipit à primis Vesperis in Sabbato: & habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicæ inclusivè, nisi cum aliquo concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis, ut in Psalterio; & leguntur novem Lectiones, ut in Proprio de Tempore.

10 Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper & de Lectionibus, Responsoriis, & aliis, & quomodo initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferiùs propriæ Rubricæ.

De Feriis. V.

Officium Feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Psalterio & Proprio de Tempore habetur, fit semper in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, & in Feria ii. Rogationum, quando infra Hebdomadam non occurrit Festum Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava: quia tunc de hujusmodi Feriis fit commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si verò in eis occurrat Festum Simplex, de eo fit tantùm commemoratio. Item per annum fit Officium de Feria illis diebus, quibus infra Hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod Festum Duplex, Semiduplex, vel Simplex, & non occurrit aliqua Octava, vel Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, vel aliquod Festum solemne, aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalendario hujus Breviarii non sit descriptum.

2 Officium Feriæ in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis, & prima die Rogationum, incipit à Matutino: in aliis verò Feriis per annum inde fit de Feria ubi desinit Officium præcedentis diei; ita ut si præcedenti die fuerit Duplex vel Semiduplex, Officium Feriæ incipiat sequenti die à Matutino: si præcedenti die fuerit Festum Simplex, de Feria fiat à Vesperis illius præcedentis diei inclusivè. Similiter & quando in Feria iv. & vi. Quatuor Temporum Septembris, & in Feria iv. Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod Festum Simplex, de quo fieri debet commemoratio, tunc præcedenti die (nisi fuerit Festum novem Lectionum) in Vesperis fit de Feria ut in Psalterio, sine Precibus, cum Oratione Dominicæ præcedentis, & cum commemoratione Festi trium Lectionum in sequenti Feria occurrentis, ut dicetur infrà in Rubrica de Concurrentia. Terminatur autem Officium de Feria subsequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam: subsequente verò Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de Festo Simplici, absque ulla deinceps commemoratione Feriæ.

3 Ad Matutinum dicitur unum tantùm Nocturnum cum xii. Psalmis, secundùm ordinem Feriarum in Psalterio, & tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4 Excipiuntur ab hoc ordinario Officii ferialis tres Feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, & Feriæ Octavarum Paschæ & Pentecostes, in quibus fit Officium ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum & alias Horas, item de Lectionibus & Responsoriis, & quando dicendæ sint Preces feriales, ac de aliis quæ ad Officium Feriæ pertinent, habentur inferiùs de singulis propriæ Rubricæ.

De Vigiliis. VI.

De Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum quæ jejunantur, ubi in Kalendario annotatur hæc vox Vigilia: nisi in die Vigiliæ occurrat Festum novem Lectionum, vel Octava: tunc enim in Officio novem Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ, & fit commemoratio de ea ad Laudes tantùm, cum Antiphona ad Benedictus, & ℣. Feriæ occurrentis de Psalterio, & Oratione Vigiliæ: præterquam in illis Festis majoribus, quæ inferiùs excipiuntur.

2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum Officio novem Lectionum: quia tunc de Vigilia fit tantùm commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis, & Epiphaniæ Domini; quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat Festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferiùs in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia S. Joannis Baptistæ venerit festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commemor. fit de Vigilia; excepta Vigilia Epiphaniæ. Idem servetur, quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus: nulla enim in his Feriis de Vigilia fit commemoratio.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis: terminatur autem ad Nonam, quia Vesperæ sunt de sequenti Festo.

4 Officium Vigiliæ totum fit de Feria occurrenti, ut in Psalterio: & tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigiliæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Dicuntur Preces feriales, & Commemorationes communes aliaque omnia sicut in Feriis Adventus, Quadragesimæ, & Quatuor Temporum: de quibus & de aliis circa ordinandum ejus Officium, habentur inferiùs propriæ Rubricæ.

5 Excipiuntur ab hoc ordinario Vigiliarũ quæ jejunãtur, Vigilia Pentecostes, quæ cum tribus Nocturnis sub Officio Semiduplici celebratur, ut ibi; & Vigilia Nativitatis Domini, quæ Nocturno Feriæ excepto, in Laudibus & Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis verò Epiphaniæ & Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

De Octavis. VII.

De Octava fit Officium, vel saltem commemoratio (quando aliquo Festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in festo Corporis Christi, in Festis, quibus in Kalendario apponitur Octava, item in festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, & in festo principalis Patroni & Titularis loci, vel Ecclesiæ, & in festis aliorum Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias, Congregationes & Religiones consueverunt solemniter cum Octavis celebrari: nisi illa Festa venerint in Quadragesima: quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavæ. Quòd si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulò ante Quadragesimam venerit, & jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadrag. nihil ampliùs fit de ea, nec commem. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit festum Pentecostes, & dies 17. Decembris.

2 In Pascha Resurrectionis & Pentecostes Officium Octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3 Infra Octavas fit de Festis Duplicibus & Semiduplicibus occurrentibus, ac etiam translatis, ut dicetur infrà de Translatione Festorum num. 5. cum commemoratione Octavæ: nisi illa Festa sint de solemnioribus enumeratis in sequenti Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit commemoratio de Octava: exceptis Octavis Nativitatis, Epiphaniæ, & Corporis Christi, de quibus fit semper commemoratio quocumque Festo in illis occurrente. Infra Octavas autem Paschæ & Pentecostes non fit de Festo aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, vel Dedicatione ejusdem, sed transfertur post Octavam. Infra Oct. Epiphaniæ fit tantùm de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & Dedicatione ejusdem (non tamen in die Octava) cum commemoratione Octavæ. Infra Octavam Corporis Christi fit tantùm de Duplicibus non tamen translatis cum commemoratione Octavæ: de Semiduplicibus verò intra eam non fit, sed transferuntur post Octavam, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum. De Simplicibus infra quascumque Octavas occurrentibus fit tantùm commemoratio, præterquam in duobus diebus post Pascha & Pentecosten, ut dicitur in sequenti Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis intra Octavas occurrentibus fit Officium ut dictum est suprà in Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ simul occurrant (ut Octava S. Joannis Baptistæ, & Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni, vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava) quando non erunt celebranda Festa novem Lectionum, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum commem. alterius. De die autem Octava cujuscumque Festi fit totum Officium Duplex, cum commem. diei infra aliam Octavam. De Festis occurrentibus in die Octava servetur quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4 Officium de Octava fit cum tribus Nocturnis, novem scilicet Psalmis, & novem Lectionibus (exceptis Octavis Paschæ & Pentecostes, in quibus fit cum uno Nocturno, ut suis locis ponitur) & omnia dicuntur sicut in die Festi, præter Lectiones: quarum primæ tres semper sunt de Scriptura occurrente in Officio de Tempore; præterquam infra Octavam Assumptionis beatæ Mariæ, in qua singulis diebus positæ sunt Lectiones propriæ de Canticis canticorum: aliæ Lectiones secundi & tertii Nocturni dicuntur quæ infra Octavam positæ sunt. Infra Octavam verò Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, aut alte-

alterius Festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habeantur propriæ & approbatæ Lectiones pro ii. & iii. Nocturno infra Octavam, repetantur Lectiones positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava, alioquin Lectiones diei Festi.

5 Infra Octavam Officium fit Semiduplex, in die Octavæ Duplex. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur sicut in ii. Vesp. Festi, & in primis Vesperis diei Octavæ, omnia sicut in primis Vesperis Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6 Infra Octavas non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam, Completorium, etiam si fiat Officium de Dominica, vel Festo Semiduplici. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriæ Rubricæ.

De Officio S. Mariæ in Sabbato. VIII.

IN omnibus Sabbatis per annum extra Adventum & Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ aliquando infra Hebdomadam ponendum, ut in Rubrica de Dominicis dictum est; & nisi fiat Officium novem Lectionum, vel de Octava Paschæ & Pentecostes, semper fit Officium de S. Maria, eo modo quo fit de Festo Simplici, quemadmodum circa finem Breviarii disponitur. De Festo autem Simplici in Sabbato occurrente fit tantùm commemoratio.

2 Cùm verò supradictis diebus fieri non potest Officium de S. Maria, nulla etiam fit commemoratio de ea propter Sabbatum; sed tantùm in Semiduplicibus (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus commem. per annum cum aliis suffragiis positis in Psalterio post Vesperas Sabbati.

3 Ejus Officium in Sabbato incipit Feria vi. ad modum Festi Simplicis, à Capitulo, & terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria vi. occurrat Officium ix. Lectionum, in Vesperis fit tantùm commemoratio de S. Maria, cum Antiphona, Versu, & Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium novem Lectionum fit de eadem B. Maria, quia tunc nulla alia commemoratio de ea facienda est.

4 Ad Matutinum post Invitatorium & Hymnum de S. Maria, dicitur unum Nocturnum cum duodecim Psalmis ferialibus, ut in Psalterio. Versus de S. Maria, prima & secunda Lectio ex Scriptura de Tempore occurrenti; tertia Lectio, & alia omnia tam in Matutino, quàm in Laudibus & Horis, ut in Officio S. Mariæ in Sabbato assignantur.

5 Dicuntur Preces Dominicales ad Primam & Completorium; & fiunt Suffragia consueta de Apostolis & Pace, & tempore Paschali sola commemor. de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus commemoratio cum aliis Suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

De Commemorationibus. IX.

COmmemorationes fiunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum novem Lectionum etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum, & quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicæ, quæ eo anno superfit.

2 De Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, & secunda Rogationum, fit commemoratio, quando Festum novem Lectionum in illis Feriis occurrit. Si Simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria, & commemoratio de Festo Simplici.

3 Præterea fit commemoratio de Dominicis à Pentecoste usque ad Adventum, & ab Epiphania usque ad Septuagesimam, & à Dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusivè, quando Festo Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit commem. occurrente Festo Duplici, quia Festum in illis occurrens transfertur: nisi illud Festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis ipsius Ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ, vel Altaris ejusdem Ecclesiæ; & tunc de hujusmodi principali Festo fit tantùm in eo loco, vel Ecclesia, cujus est Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio, cum commemoratione Dominicæ: excepta Dominica prima Adventus, Dominica i. Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pentecostes, & Trinitatis: in quibus hujusmodi occurrens Festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam: dummodò non fuerit infra majorem Hebdomadam, & per Octavam Paschæ & Pentecostes: quibus diebus non fit de aliquo Festo Duplici occurrente.

4 De Octava etiam, quando Festo novem Lectionum, vel Dominica impeditur, fit commemoratio, nisi illud Festum novem Lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut suprà. Nam in primis Vesperis & Laudibus hujusmodi Festi nulla fit commemoratio Festi Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliæ (excepta Vigilia Epiphaniæ) nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus præcedentis Festi novem Lectionum (nisi id Festum fuerit ex iis quæ infrà in hac eadem Rubrica enumerantur) nec diei Octavæ, nec Dominicæ, si Festum illud solemne celebretur Feria secunda: exceptis Dominicis Adventus, & Dominicis à Septuagesima usque ad Octavam Paschæ inclusivè: de quibus Dominicis, sicut etiam de Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, & secundæ Rogationum, semper fit commem. quocumque Festo adveniente. Quòd si hujusmodi Festum solemne venerit in quacumque Dominica, fit commemoratio de ea in utrisque Vesperis & Laudibus. Et similiter si occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet commem. etiam in utrisque Vesperis & Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi prædicti fit commemor. de Duplici, Semiduplici, & Dominica sequentibus, & non de aliis.

5 Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit commemoratio de S. Anastasia, sed in secunda tantùm Missa) in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proximè antecedentibus, & duobus sequentibus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in festo Corporis Christi, in Festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & Assumptionis B. Mariæ, in festo omnium Sanctorum, & in festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ: in quibus Festis fiunt Commemorationes eo modo tantùm, quo dictum est suprà de Festo solemni alicujus loci.

6 In Festis autem secundi ordinis, videlicet Circumcisionis, Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, & Nativitatis B. Mariæ, in Natalitiis xii. Apostolorum, & Euangelistarum, in festo S. Joseph, Inventionis S. Crucis, & in festo S. Laurentii, & Dedicationis S. Michaelis Archangeli, in primis Vesperis fit commemoratio Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur: de Dominica verò, de die infra Octavam, & de Festis Semiduplicibus non fit commemoratio, eo modo quo nec in Festo solemni alicujus loci, ut dictum est suprà. De Simplicibus & Vigiliis in his Festis occurrentibus legitur nona Lectio, & fit commemoratio in Laudibus tantùm. In secundis autem Vesperis fit commemoratio de quocumque sequenti Festo, etiam Simplici, & de die infra Octavam; si de ea fieri debeat Officium die sequenti. De Octavis Nativitatis Domini, Epiphaniæ, & Corporis Christi, semper fit commemor. in utrisque Vesperis & Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio Festo Officium celebrari juxta Rubricam de Octavis num. 3.

7 De Dominicis & Feriis Adventus & Quadragesimæ commem. fit in utrisque Vesperis & Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, & secunda Rogationum, quando de illis commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantùm. De Festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) commemor. fit in i. Vesper. & Laudibus eo die quo in Kalendario assignantur. De aliis verò Dominicis per annum, & Octavis commem. fit in utrisque Vesp. & Laudibus, nisi concurrant cum suprà enumeratis Festis.

8 Commemorationes fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in primis Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad Magnificat; & in Laudibus, quæ posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit commem. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona; scilicet post Hymnum Vesperarum, & Laudum: deinde dicitur Oratio. Si Antiphona & Versus Festi, de quo fit commemoratio, sumendi essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei; in Festo Commemorationes variantur, ita ut in Vesp. sumantur ex Laudibus, & in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem Communis; nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vesperis S. Agathæ, aut alterius Sanctæ novem Lectionum fieri debeat commemor. B. Mariæ pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur ℣. Diffusa est gratia, dicatur ℣. Benedicta tu, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi de quo fit Officium, & ejus de quo fit commemoratio, mutetur Oratio pro commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat commemoratio, de Dominica scilicet, vel Feria, Antiphona & Versus ante Orationem eodemmodo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium; alioquin de Psalterio: Oratio verò ex Proprio de Tempore.

9 Quando fit commemoratio de Dominica, vel Feria, quæ habent propriam Homiliam, nona Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicæ, vel Feriæ; quæ erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lectione conjunctæ.

10 Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat commemoratio de Festo trium Lectionum, nona Lectio legitur de Festo trium Lectionum, si propriam habuerit: si duas, ex duabus fiat una Lectio, quæ sit nona in Officio novem Lectionum. Quæ Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit commemor. in Dominicis quæ habent nonum Responsorium, nec quando nona Lectio legenda est de Homilia Dominicæ, vel Feriæ, ut suprà; nec in Feriis, & aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantùm tres Lectio-

nes: nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit commem. in Dominica, vel aliquo Festo, licèt habeat Evangelium proprium, & Homiliam.

11 Quando contingit fieri plures Commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante Festum Semiduplex, de Semiduplici ante diem infra Octavam, de die infra Octavam ante Ferias Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum, & Rogationum, & de dictis Feriis ante Festum Simplex. De S. Maria (quando in secundis Vesperis Festi novem Lectionum, quod Feria v. celebratum sit, de ea fieri debet commem. pro Officio sequentis Sabbati) fiat ante Festum Simplex in Sabbato occurrens. De Festo Simplici fit commem. ante Suffragia, seu communes Commemorationes de Cruce, S. Maria, Apostolis, & Pace, & ante commemorationem cujuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis prædictis præponeretur. De quibus Suffragiis, quomodo & quando facienda sint, habetur inferiùs propria Rubrica.

De Translatione Festorum. X.

SI aliquod Festum Duplex occurrat in Dominicis Adventus, & in Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusivè, in Vigilia Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in tota Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, in tota majori Hebdomada, & infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus à Vigilia Pentecostes, usque ad Festum Trinitatis inclusivè, in festo Corporis Christi, & ejus die Octava, in festo Assumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum; transfertur in primam diem Festo Duplici, vel Semiduplici non impeditam: exceptis tamen festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & SS. Apostolorum Petri & Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi celebrantur: excepto quoque Festo quocumque solemni alicujus loci, quod in propria tantùm Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet, in Dominicis ii. iii. & iv. Adventus, & Quadragesimæ, Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ, & diebus infra Octavam Epiphaniæ (ut in Rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur. Si autem festum Nativitatis sancti Joannis Baptistæ venerit in die Corporis Christi, transfertur in sequentem diem, cum commemoratione Octavæ, & in secundis Vesp. Corporis Christi fit tantùm commem. S. Joannis: sequentibus autem diebus fit Officium de eadem Octava Corporis Christi, cum commem. Octavæ S. Joannis. Dies autem Octava S Joannis tunc veniens in die Octava Corporis Christi, non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum commemor. in utrisque Vesperis & Laudibus diei Octavæ Corporis Christi; & id semper servetur, quando Festum habens Octavam transfertur; ut non ideò dies Octava transferatur, sed ipsa die de ea fiat commemor. quæ alias erat Octava, si Festum non fuisset translatum. Quòd si Festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava, nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat.

2 Si in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, occurrat aliquod Festum Duplex ex majoribus suprà in Rubrica de Commemorationibus enumeratis, fiat de festo cum commem. diei Octavæ: excepta die Octava Nativitatis Domini & Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo festo, sed transfertur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis festis, fiat de Octava, & festum transferatur ut suprà.

3 Si aliquod festum Duplex infra Octavam occurrens, alio majori Festo Duplici impediatur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, & in eo fiat commem. de Octava.

4 Si in aliis Dominicis per annum à supradictis occurrat Festum Duplex, non transfertur, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

5 Festum Semiduplex occurrens diebus supradictis, & infra Octavam Corporis Christi, & aliis Dominicis per annum, transfertur in primam diem simili Officio non impeditam: occurrens verò in Dominicis infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus (ut dictum est in Rubrica de Octavis) transfertur in sequentem diem, cum commemoratione Octavæ; quæ si fuerit alio Festo Duplici, vel Semiduplici impedita, prædictum Festum Semiduplex veniens in Dominica, transfertur post Octavam: ita ut Festum Semiduplex infra Octavam non transferatur, nisi in proximè sequentem diem.

6 Si duo, vel plura Festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est, de Duplici, & Semiduplicia transferantur. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia Semiduplicia, fiat de digniori, seu solemniori, & quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur.

7 Si plura Festa novem Lectionum transferenda sint, priùs transferatur Duplex quàm Semiduplex; & inter plura Duplicia, quod est magis solemne, semper priùs transferatur, & priùs celebretur: alioquin si sint æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus.

8 Festum Simplex nunquam transfertur: sed si de eo fieri non potest Officium, fiat commemoratio ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus: si autem venerit in illis diebus, in quibus de Simplici nulla fit commemoratio, eo anno non fit de eo ampliùs.

9 Si aliquod Festum novem Lectionum, in quo annotatum est fieri commemorationem alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud Festum majus, non tamen transfertur cum illo commemoratio illius Sancti in eo assignata; sed dicta commem. fit die suo in Dominica, vel alio Festo, in quo fieri possit, cum nona Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit: Festum verò novem Lectionum transfertur sine ulla ampliùs commem. Festi Simplicis prædicti. Quod etiam servatur in Commemorat. occurrentibus in Vigiliis, cùm de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti: tunc enim commemoratio Festi Simplicis non fit in Officio Vigiliæ, sed in Dominica.

De Concurrentia Officii. XI.

COncurrentia Officii attendenda est semper in secundis Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cùm dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in secundis Vesp. cum sequenti in primis Vesperis.

2 Duplici ergo in secundis Vesperis concurrente cum alio sequenti Duplici in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter à Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis annotetur. Si verò non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubricis de Commemorationibus & Translatione Festorum assignata, ut scilicet Festa majora habeant primas & secundas Vesperas integras, cum commem. minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod Festum ex iis quæ in secundo ordine posita sunt in Rubrica de Commemorationibus, sequatur immediatè aliud ex solemnibus majoribus, Vesperæ erunt de sequenti, cum commem. præcedentis. Inter Festa æqualis solemnitatis servetur hic ordo, ut Festa Domini præferantur omnibus aliis, & habeant utrasque Vesperas integras; sicuti Festa B. Mariæ, Festis Sanctorum: item Festa Angelorum & Apostolorum, ceteris aliis: & Festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Kalendario descriptis.

3 Duplici verò concurrente cum Festo Semiduplici, cum Dominica, cum die infra Octavam, cum Festo Simplici, & cum Officio B. Mariæ in Sabbato, omnia in secundis Vesperis de Duplici, cum commemoratione illorum: nisi illud Duplex fuerit de iis quæ excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur. Duplici etiam, & quocumque Officio novem Lectionum concurrente cum Feria, vel potiùs sequente Feria, omnia de Duplici, & nihil de Feria sequenti. Sed si Festum celebretur in Adventu & Quadragesima, fit semper commemoratio de Feria, ut infrà dicetur. Idem dicendum in Festis Simplicibus venientibus cum sequenti Festo novem Lectionum, de quibus etiam commemoratio fit non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

4 Semiduplici Festo, Dominica, & die infra Octavam, concurrentibus cum sequenti Duplici, omnia de Duplici cum commemoratione illorum, nisi Duplex fuerit ex numero majorum, quæ suprà in Rubrica de Commemorationibus numerata sunt, in quibus nulla fit commemoratio præcedentis. Semiduplici Festo concurrente cum sequenti alio Semiduplici, cum Dominica, vel cum die infra Octavam, à Capitulo fit de sequenti, & commem. præcedentis, nisi aliter signetur. Semiduplici autem concurrente cum sequente Festo Simplici, vel cum Officio B. Mariæ in Sabbato, omnia de Semiduplici, cum commemoratione sequentis.

5 Dominica concurrente cum sequente Festo Semiduplici, & cum die infra Octavam, vel cum Festo Simplici, omnia de Dominica, cum commemoratione sequentis.

6 Die infra Octavam concurrente cum sequente Dominica, vel Semiduplici, à Capitulo fit de sequenti, cum commem. Octavæ. Dies infra Octavam cum Simplici propriè non habet concursum, quia in sequenti die infra Octavam non fit de Simplici, nisi commemoratio, quæ & eadem ratione in præcedenti die infra Octavam fieri debet.

7 Die Octava concurrente cum alia die Octava, à Capitulo fit de sequenti, cum commem. præcedentis, excepta Octava Corporis Christi concurrente cum Octava S. Joannis Baptistæ, in qua de sequenti fit tantùm commemoratio, & quando aliter in propriis locis notatur. Die Octava concurrente cum sequenti Duplici minori, etiam translato, à Capitulo fit de sequenti, cum commemorat. Octavæ. Concurrente verò cum sequente Duplici majori, etiam translato, totum Officium fit de sequenti, cum commem. Octavæ, excepta die Octava Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, & Corporis Christi, in quibus de sequenti fit tantùm commem. Si autem sequens Festum etiam translatum, fuerit ex solemnioribus suprà enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in secundo ordine n. 6. totum Officium fit de sequenti, cum commem. Octavæ.

8 Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesperis (licèt cum ipso possit esse concursus in primis Vesperis) quia non habet secundas Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, & deinceps nihil fit de eo nec commemoratio. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de Feria occurrente in Psalterio ad Vesperas, & à Capitulo fit de sequenti Simplici sine ulla commem. præcedentis. Si sequatur Officium novem Lectionum, Vesperæ totæ erunt de eo sine ulla similiter commemoratione Simplicis præcedentis. Si nullum Festum sequatur, subintrat Officium de Tempore, & Vesperæ totæ erunt de Feria.

9 Feria non potest concurrere cum alio Officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis: quia ejus Officium incipit & desinit, ubi desinit & incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis propriè (si ei dandum est principium) sequente Feria post aliam Feriam ejus Officium incipiat à Matutino, & terminetur sequente alia Feria ad Completorium: & ideò si Feria sequatur aliam Feriam, in Vesperis præcedentis Feriæ nihil fit de sequenti, quo ad ea quæ in sequente Feria sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis Feriæ iii. ante Feriam iv. Cinerum fiat de Feria, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea, quæ est propria in sequenti Feria iv. Cinerum, nec ante Orationem dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta Feria iv. Cinerum. Quod etiam fit, quando Feria per annum præcedit Feriam Quatuor Temporum, vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superiùs dictum est in concurrentia aliorum Officiorum, cum Feria nullum Officium concurrere, & nihil fieri de Feria præcedente, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commem. in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo Officium Feriarum Adventus & Quadragesimæ impeditur, illarum commemoratio ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10 Cùm verò occurrit, ut Festum Simplex veniat in Feria iv. & vi. Quatuor Temporum, in Feria iv. Cinerum, & in Vigiliis quæ jejunantur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit Festum novem Lectionum) erunt de Feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum commemoratione Festi Simplicis in sequenti Feria occurrentis. Quod ideò non fit, quia sequens Feria habeat primas Vesperas: sed quia cùm Festum Simplex in sequenti die non habeat Officium propter Feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione, si Festum Simplex occurrat Feria v. in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri commemoratio, nulla etiam fiet commemoratio in Vesperis Feriæ iv. præcedentis.

De Ordinando Officio ex prædictis Rubricis. XII.

Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Kalendario, & in Tabula Festorum mobilium, de quo fiat Officium sequenti die, & ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis, & aliis Horis nocturnis & diurnis.

2 Si ordinandum sit Officium de Tempore, id est de Dominica, vel Feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinatè ponitur quod est commune Officii de Tempore, cum distributione Psalmorum, & ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones & Responsoria, quædam Antiphonæ & Orationes ponuntur, quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia, & Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum quæ sunt in Psalterio: cùm verò propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3 Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum:) ubi pro qualitate Festi, si novem Lectionum, id est, Duplex, vel Semiduplex fuerit, omnia ordinatè ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si Festum fuerit trium Lectionum (Nocturno Feriæ & Lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem Communi. Tres Lectiones primi Nocturni in Officio novem Lectionum, & prima & secunda Lectio, vel prima tantùm in Festis trium Lectionum, sumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4 In majoribus solemnitatibus, & Festis per annum, totum Officium ordinatur ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis B. Mariæ (omissis iis quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psalmi, & alia quædam requirenda sunt ex communi ejus Officio parvo, circa finem Breviarii.

6 Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas, & Versus, habetur in principio Psalterii. Cùm verò Antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos, sicut in fine Psalmorum.

7 Modus dicendi Absolutiones & Benedictiones ante Lectiones, legendi & terminandi Lectiones, dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8 Quomodo sit inchoandum & terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio: quomodo terminandum per Antiphonas B. Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia faciliùs habeantur, positæ sunt sequentes Rubricæ, de singulis Horis, earumq; partibus distinctè cognoscendis.

De Matutino. XIII.

Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundùm diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur: Pater noster, Ave Maria, Credo, omnia secretò; deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Domine labia mea, &c. pollice signando sibi os signo Crucis: Deus in adjutorium, &c. manu extensa signando se signo Crucis à fronte ad pectus, & à sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium Horarum, cùm dicitur, Deus in adjutorium) cum Gloria Patri, & aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore, vel Sancto, quod dicitur cum Psalmo, Venite, exultemus, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, & repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Tempore vel de Sancto convenit.

2 Posteà in Duplicibus & Semiduplicibus dicuntur novem Psalmi (sed in Dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis Antiphonis & Versibus, quæ tempori vel Festo conveniunt, & totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos hoc modo.

3 In primo Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona: sed tempore Paschali, id est, à Dominica in Albis usque ad Pentecosten (præterquam in Officio Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una Antiphona; & in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam cujusque Nocturni dicitur Versus, posteà, Pater noster; Et ne nos; Absolutio, Exaudi, Benedictio, Benedictione perpetua; & aliæ ad singulas Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliæ assignentur) & ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium conveniens Officio: si de Tempore, ut in Proprio Temporis: si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum: alioquin ut in Communi, etiam si Lectiones primi Nocturni sint de Scriptura Officii de Tempore.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur, Gloria Patri, cum repetitione partis Respons. eo modo quo notatur in tertio Rz. primæ Dñicæ de Adventu, nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In secundo Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonę, Versus, Pater noster; Absolutio, Ipsius pietas, & ei consequentes Benedictiones, ut in dicta Dominica prima de Adventu: tres Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, & ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6 In tertio Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut suprà post tertiam Antiphonam, Versus Pater noster, Absolutio, A vinculis, & Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erunt de Homilia Euangelii de Tempore, vel de Festo, secundùm qualitatem Officii, ut in eadem prima Dominica de Adventu ponuntur. Post vii. & viii. Lectionem dicitur Responsorium Officio conveniens, id est, post quamlibet unum: aliquando autem dicitur etiam post ix. Lectionem, ut suis locis notatur: & in fine ultimi Responsorii, aut octavi, aut noni dicitur, Gloria Patri, ut suprà, nisi aliter signetur. Si non dicitur nonum Responsorium, post ultimam Lectionem dicitur Hymnus, Te Deum.

7 In Officio trium Lectionum, ad Matutinum, Pater noster, Ave Maria, Credo, Domine labia, &c. Invitatorium, & Hymnus in Feriali Officio de Feria, si non sint in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio; in Festis, de Festo, ut in Communi Sanctorum: deinde Nocturnum Feriæ, ut in Psalterio; id est, duodecim Psalmi cum sex Antiphonis, & tempore Paschali cum una Antiphona, Alleluja: qui dicuntur tam in Officio Feriali, quàm in Festis Simplicibus.

8 Post Psalmos & Antiphonas dicitur Versus, in Feriali Officio ut in Psalterio, in Festis ut in Communi Sanctorum: qui in Festis sumitur secundùm Ferias ex Nocturno Communis, unde sumuntur Responsoria, ut dicetur infrà in Rubricis de Versibus, & Responsoriis. Post Versum dicitur, Pater noster, Absolutio, & Benedictiones, ut habetur infrà in Rubrica de Absolutionibus, & Benedictionibus. Tres Lectiones (si non adsit Homilia) singulæ in Officio Feriali dicuntur de Scriptura quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore: si adsit Homilia, singulæ tres de Homilia. In Festis, prima & secunda de eadem Scriptura; tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lectiones de Sancto, prima tantùm erit de Scriptura, reliquæ de Sancto.

9 Post singulas Lectiones in Feriis extra tempus Paschale dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsoria: tempore verò Paschali, & in Festis, duo tantùm Responsoria dicuntur, scilicet post primam & secundam Lectionem tantùm. In fine ultimi Responsorii, secundi scilicet, aut tertii, dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii, nisi aliud notetur. Quæ Responsoria in Officio de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum, in Feriali Offi-

Officio ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubrica de Responsoriis. Quando non dicitur tertium Responsorium, post tertiam Lectionem dicitur Hymnus, Te Deum.

De Laudibus. XIV.

AD Laudes dicto Hymno, Te Deum, vel ultimo Responsorio, Hebdomadarius absolutè dicit: Deus in adjutorium, &c. ut suprà, & dicuntur Psalmi, & Canticum Benedicite, vel aliud, ut habetur in Feriali Officio extra tempus Paschale, cum Antiphonis Officio convenientibus. Qui Psalmi & Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusivè) & in Feriali Officio temporis Paschalis, ac in Festis tam novem, quàm trium Lectionum, dicuntur de Dominica, ut in Psalterio. In prædictis verò Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusivè, dicuntur ut suis locis ponitur. In Feriali Officio per annum, extra tempus Paschale, dicuntur ut in Psalterio.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In Festis novem & trium Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum Benedictus, cum eodem Cantico, & Oratio, omnia pro qualitate Officii, de Tempore vel de Festo.

3 Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante primam Orationem. Commemorationes verò de Cruce, de sancta Maria, de Apostolis, de Patrono, & de Pace, similiter quando dicendæ sunt, dicuntur post Orationem, nisi alia commemoratio Festi Simplicis occurrat, quæ semper prædictas Commemorationes præcedit, de quibus in propriis Rubricis dicitur.

4 Ante Orationem dicitur, Dominus vobiscum, & Oremus: post ultimam Orationem repetitur, Dominus vobiscum: deinde, Benedicamus Domino, & Versus, Fidelium animæ, Pater noster, Dominus det nobis suam pacem, & Aña beatæ Mariæ, ut habetur in fine Completorii, si tunc discedendum sit à Choro: alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Litaniæ, ut in propria Rubrica dicetur.

De Prima. XV.

AD Primam, Pater noster, Ave Maria, Credo, secretò: Deus in adjutorium, &c. Hymnus, Jam lucis orto sidere. Deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur infrà in Rubrica de Antiphonis. Posteà dicuntur Psalmi, qui in Dominicis & Feriis dicuntur ut in Psalterio. In Festis autem, & tempore Paschali, tres tantùm, ut etiam ibi annotatur.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum, Regi sæculorum. In Feriali Officio extra tempus Paschale dicitur Capitulum, Pacem. Deinde Responsorium breve, Christe Fili Dei vivi, &c. Post ℟. breve in Officio Duplici, & infra Octavas, statim dicitur Oratio, Domine Deus omnipotens: in alio Officio dicitur, Kyrie eleison, cum reliquis Precibus; omnia ut in Psalterio. Ad ℣. autem, Adjutorium, Hebdomadarius signat se signo Crucis à fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat Officium, semel tantùm dicit, Confiteor, omissis illis verbis, Tibi pater, vel, Vobis fratres, &, Te pater, &, Vos fratres, & similiter dicit, Misereatur nostri, peccatis nostris, perducat nos, quod etiam servatur ad Completorium. In Feriali Officio quando dictæ sunt Preces ad Laudes, adduntur aliæ Preces, ut ibidem in Psalterio.

3 Post Orationem Primæ, vel si dicatur Officium B. Mariæ, post illius Orationem, dicto, Benedicamus, in Choro legitur Martyrologium: deinde dicitur, Pretiosa, cum reliquis: quæ etiam dicantur ab iis, qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolutionem Capituli, in Festis & aliquibus diebus pro Lectione brevi dicitur Capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi; alio tempore tam in Dominicis, quàm Feriis Lectio brevis Officio illius temporis in Psalterio assignata.

De Horis, Tertia, Sexta, & Nona. XVI.

AD Tertiam, Sextam, & Nonam, ante singulas Horas dicitur, Pater noster, Ave Maria, Deus in adjutorium, Hymnus, & Psalm. ut in Psalterio, Antiphonæ secundùm Officii qualitatem, ordine suo suprà. Dictis Psalmis & Antiphona, dicitur Capitulum & Responsorium breve pro qualitate Officii: quæ in Dominicis & Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio: in Festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post Responsorium breve dicitur, Dominus vobiscum, & Oratio, quę habetur in Proprio de Tempore: si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum, alioquin ut in Cōi.

2 Post Orationem repetitur, Dominus vobiscum, & dicitur, Benedicamus Domino, Fidelium animæ, & Pater noster, secretò: ut infrà in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

De Vesperis. XVII.

AD Vesperas, Pater noster, Ave Maria, Deus in adjutorium, &c. Deinde dicuntur quinque Psalmi cum quinque Antiphonis, ut in Proprio aut Communi Sanctorum signantur. In Dominicis autem & Feriis, Antiphonæ & Psalmi semper dicuntur ut in Psalterio (ubi etiam tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiphona, Alleluja) nisi aliæ propriæ Antiphonæ vel Psalmi (ut in Dominicis Adventus, & triduo ante Pascha) assignentur.

2 Post Psalmos & Antiphonas dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico, & Oratio; omnia de Tempore, vel de Sancto pro qualitate Officii.

3 Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem: Commemorationes verò de Cruce, sancta Maria, Apostolis, Patrono, & Pace post Orationem, ut in propriis Rubricis habetur. Terminatur autem Officium Vesperarum, ut in aliis Horis.

De Completorio. XVIII.

AD Completorium absolutè dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio, deinde Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Converte, Deus in adjutorium, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Psalterii; & post Antiphonam in Duplicibus & infra Octavas dicitur Oratio: in alio autem Officio ante Orationem dicitur, Kyrie eleison, cum reliquis Precibus, ut ibidem in Psalterio.

2 Post Versum, Benedicat & custodiat nos, &c. dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ, cum ℣. & Oratione, ut ibidem: & dicto ℣. Divinum auxiliū, dicitur secretò, Pater noster, Ave Maria, & Credo.

De Invitatorio. XIX.

INvitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum cum Psalmo, Venite, exultemus, ordine in principio Psalterii descripto, sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, & Proprio de Tempore, ac in Proprio & Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur, nec in Officio Defunctorum per annum: excepto die Commem. omnium fidelium Defunctorum, ac in die obitus seu depositionis Defuncti, & quandocumque dicuntur tres Nocturni.

De Hymnis. XX.

HYmni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam à triduo ante Pascha, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè, & præterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum, Venite, repetito Invitatorio, præterquam in die Epiphaniæ. Ad Laudes & Vesperas dicitur post Capitulum: ad Horas ante Psalmos: ad Completorium post Psalmos & Antiphonam.

3 Dicuntur autem in Officio de Tempore ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: qui Hymni de Psalterio in Dominicis & Feriis assignati, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi excepta) & ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam i. Quadrages. exclusivè. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in Festo Corporis Christi & per Octavam, & quandocumque fit Officium B. Mariæ tam novem quàm trium Lectionum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni, Ave maris stella; & Hymni ad Laudes in Festo Corporis Christi, qui habet ultimum Versum proprium) dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymni de Sanctis, qui infra Octavas prædictas celebrantur, dummodò Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, ut Hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, & plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini, & per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui apparuisti Gentibus.

6 A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, & per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui à mortuis, etiam in Festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium, dummodò Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, qui non mutatur, ut suprà.

7 In Ascensione autem usque ad Pentecosten (præterquam in Hymno, Salutis humanæ Sator) dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui victor in cœlum redis: similiter etiam in Festis tunc occurrentibus.

8 In Transfigurat. Dñi dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui te revelas parvulis. Aliis temporibus terminatur Hymni, ut suis locis ponitur.

De

De Antiphonis. XXI.

AD omnes Horas nocturnas & diurnas sẽper cum Psalmis dicũtur Añæ, vel una vel plures, pro diversitate Officii & Horarum.

2 Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica aut Feria, dicuntur Antiphonæ, ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ & Feriarum, in Completorio, & in Nocturnis (etiam quando fit Officium de Festo trium Lectionum, id est, Simplici) numquam mutatur, nisi tempore Paschali, in quo dicitur una tantùm Antiphona, Alleluja: excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas & Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus, & aliis Horis, mutantur pro diversitate Temporum, ut in Proprio de Tempore habentur: cùm verò non assignantur propriæ, semper dicuntur quæ positæ sunt in Psalterio.

3 Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore in Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro prima Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis; ut dictum est suprà in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti: & semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quæ contigua est libro Scripturæ in Dñica ponendo.

4 In Festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta prætermissa, hoc ordine: Ad Primam, prima: ad Tertiam, secunda: ad Sextam, tertia: ad Nonam, quinta.

5 In Feriis Adv. quæ non habent in Laudibus Añas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi verò in Laudibus Feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

6 Tempore Paschali, in Officio tam novem quàm trium Lectionum, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio convenit, ut suis locis ponitur: & in fine omnium Antiphonarum additur Alleluja, quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur Alleluja, tacetur; neque aliud ejus loco dicitur.

7 In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum, & Laudes tantùm, Antiphonæ dicuntur ante Psalmos vel Cantica integræ, & post Psalmos vel Cantica integræ repetuntur: in aliis Horis, & in Officio non Duplici, in principio Psalmi vel Cantici inchoatur tantùm Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi vel Cantici, & incipit sicut Psalmus vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi vel Cantici, sed continuatur quod sequitur in Psalmo vel Cantico, ab eo loco, ubi secundùm ritum diei desinit Antiphona; nisi discontinuetur per Alleluja.

8 Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, semper cedunt quæ habentur in Psalterio, & in Communi Sanctorum.

9 Quando fit aliqua commemoratio, semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu: quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit commemoratio: ita ut in Vesperis sumatur Antiphona quæ assignatur ad Magnificat, in Laudibus quæ ad Benedictus, cum Versibus qui habentur post Hymnum.

10 Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii, dicuntur ut inferiùs in propria Rubrica disponitur.

De Psalmis. XXII.

PSalmi in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis, & Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio: nisi aliquando aliter in Proprio de Tẽpore signentur. In Festis autem dicitur ut in propriis locis signantur: alioquin, ut in Cõmuni Sanctorum.

2 Psalmi ad Laudes de Dominica cum Cantico Benedicite, dicuntur in omnibus Festis per annum, & in Feriis temporis Paschalis.

3 Psalmus, Confitemini, dicitur ad Primam cum aliis Psalmis in Psalterio assignatis, in omnibus Dominicis (quando Officium fit de Dominica ut in Psalterio, etiam in Dominicis quæ occurrunt infra Octavas Sanctorum) à tertia Dominica post Pentecosten inclusivè, usque ad Nativitatem Domini exclusivè: & à secunda Dominica post Epiphaniam inclusivè, usque ad Septuagesimam exclusivè: à Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus, Dominus regnavit, quia Psalmus, Confitemini, tunc dicitur ad Laudes post Psalmum, Miserere, ut suo loco ponitur. In Dominicis verò temporis Paschalis à Dominica in Albis inclusivè, usque ad Ascensionem exclusivè, dicuntur tantùm tres Psalmi sicut in Festis, addito Symbolo sancti Athanasii. Alii Psalmi per singulas Ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psalmi, Confitemini, in feriali tantùm Officio, quando de Feria agitur extra tempus Paschale. In Feriis verò temporis Paschalis, in Festis per annum, & in Sabbato, sive de S. Maria, sive de Feria fiat Officium, dicuntur tantùm tres Psalmi, scilicet. Deus in nomine tuo, Beati immaculati, & Retribue: etiam si Festum Duplex celebretur in Dominica.

4 In Dominicis autem, quando Officium fit de Dominica ut in Psalterio, post Psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii, Quicumque; ut infrà in propria Rubrica dicitur.

5 Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Completorium, numquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium.

6 Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimùm dicuntur in Vesperis Festorum, excepto ultimo, qui mutatur: cùm verò aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra Octavam dicuntur Psalmi, ut in secundis Vesperis Festi: sed in primis Vesperis diei Octavæ dicuntur ut in primis Vesperis Festi, nisi aliter notetur.

7 In fine Psalmorum semper dicitur, Gloria Patri, præterquam in Psalmo, Deus Deus meus ad te de luce vigilo; & in Psalmo, Laudate Dominum de cœlis; qui conjunguntur cum aliis Psalmis; & in fine ultimi tantùm dicitur Gloria, ut suis locis notatur. Prætereà non dicitur in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum; cujus loco pro Defunctis dicitur, Requiem æternam dona eis Domine, etiam si fiat Officium pro uno tantùm.

8 Ut sacræ Vulgatæ editionis puritas inconfusa & illibata servetur, etiam quoad interpunctiones & distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est Asteriscus *, ut sit nota musicæ partitionis in medio Versu.

De Canticis. XXIII.

CAntica dicuntur in Officio de Tempore, tam de Dominicis, quàm Feriis, ad Laudes, Vesperas, & Completorium, ut in Psalterio distribuuntur.

2 In Festis & tempore Paschali ad Laudes semper dicitur Canticum, Benedicite, ut in Dominica; & in fine ejus non dicitur, Gloria Patri, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur, Amen. Alia Cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit Officium de Feria extra tempus Paschale.

3 Cantica Benedictus, Magnificat, & Nunc dimittis, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

De Versibus. XXIV.

VErsus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum & Antiphonam Nocturnorum: sive in Officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes & Vesperas Versus dicitur post Hymnum: ad Horas dicitur in Responsorio brevi post repetitionem partis Responsorii, dicto Gloria Patri.

2 In Pascha Resurrectionis & per Octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè, in Nocturno tantùm dicitur Versus, in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3 Quando fit aliqua commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum & Laudum, nisi aliter notetur.

4 Versibus prædictis tempore Paschali semper additur Alleluja; non autem Versibus Precum, nec in Pretiosa, ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

5 In Officio Festi trium Lectionum post omnes Psalmos Feriales cum Antiphonis, dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feria ii. & v. Vers. primi Nocturni: Feria iii. & vi. ℣. secundi Nocturni: Feria iv. ℣. tertii Nocturni.

6 Versus positi in Psalterio ad Laudes & Vesperas semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

De Absolutionibus & Benedictionibus ante Lectiones. XXV.

ABsolutiones & Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ponuntur, scilicet post Versum dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio, & Benedictiones, ut ibi: præterquam in Matutinis tenebrarum majoris Hebdomadæ, & in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio, & Benedictiones non dicuntur.

2 Si fiat Officium trium Lectionum, & fit de Feria, in qua singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio & Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine: Feria ii. & v. dicuntur Absolutio & Benedictiones primi Nocturni: Feria iii. & vi. secundi Nocturni: Feria iv. & Sabbato, tertii Nocturni.

3 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundùm Ferias, ut suprà: Benedictiones verò semper dicuntur ut in iii. Noctur. scilicet, Prima Benedictio erit, Evangelica lectio: Secunda, Divinum auxilium: Tertia, Ad societatem. Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundùm Ferias, ut suprà: Benedictiones verò semper dicuntur ut in iii. Nocturno, hoc modo: Prima, Ille nos benedicat: Secunda, Cujus, vel Quorum, vel Quarum festum colimus: Tertia, Ad societatem.

4 Quando fit Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, Absolutio & Benedictiones dicuntur ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Breviarii.

De Lectionibus. XXVI.

Lectiones leguntur ad Matutinum dictis Psalmis Nocturnorum cum Antiphonis, Versibus, Absolutionibus quoque, & Benedictionibus, ut suprà. In Duplicibus & Semiduplicibus dicuntur novem Lectiones, id est, in quolibet Nocturno tres: in Feriis, & Festis Simplicibus leguntur tantùm tres Lectiones.

2 In Officio novem Lectionum dicuntur hoc modo. In primo Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Scriptura: quæ, quando suis locis propriæ, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur ut in Officio de Tempore, quæ sua quaque die occurrunt legendæ. In secundo Nocturno, si fit de Sancto, tres Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit: quæ si non adsint propriæ, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Communi completur numerus trium Lectionum, quando Officium fit novem Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantùm unam vel duas Lectiones proprias. Si fit de Dominica, vel de alio Officio novem Lectionum per annum, etiam de Octava, leguntur tres Lectiones de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In tertio Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Homilia in Euangelium, positæ in Proprio, aut ex Communi assignatæ: & primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Euangelii, de quo est Homilia, etiam infra Octavas. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum, Matutina tenebrarum ante Pascha, & Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3 Si in Officio novem Lectionum, in quo non dicitur nonum Responsorium, contingat fieri commemorationem de aliquo Sancto, qui propriam habet Lectionem, nona Lectio legitur de Sancto: si habuerit duas Lectiones, ex duabus fiat una Lectio, omissa nona Lectione in dicto Officio novem Lectionum, vel Octavæ Lectioni adjuncta. Quòd si eodem die occurrat Dominica, vel Feria, quæ habeat Homiliam, nona Lectio Sancti omittitur, & ejus loco legitur Homilia Dominicæ, vel Feriæ, scilicet vel prima Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctæ.

4 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia; quia tunc omissis Lectionibus de Scriptura, leguntur de Homilia. Si fit de Sancto qui habet duas Lectiones, prima tantùm erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una: secunda & tertia de Sancto. Si unam tantùm habuerit, vel propriam, vel ex Communi assignatam, prima & secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto: quod etiam servatur in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia librorum sacræ Scripturæ (qui ferè semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiam si fiat Officium de Sancto; nisi in Festo aliæ propriæ Lectiones Scripturæ, vel de Communi assignentur: tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, & Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ, vel cum superioribus Lectionibus legantur, vel omittantur: ita ut non oporteat eas ampliùs in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Cùm autem initium alicujus Epistolæ catholicæ tempore Paschali, aut alicujus Prophetæ minoris mense Novembri, infra Hebdomadem illorum temporum impeditur aliquo Festo novem Lectionum habente proprias Lectiones de Scriptura; dictum initium Epistolæ & Prophetæ, quoad commodè fieri poterit, ponatur in sequenti Feria, alio simili initio Scripturæ ponendo, vel Festo non impedita; alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur, etiamsi plura initia eodem die poni oporteat.

8 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro numero Hebdomadarum quæ esse possunt & inter Epiphaniam & Septuagesimam, & inter Pentecosten & Adventum. Ubi verò contingit minui numerum Dominicarum & Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Dominica Septuagesimæ, quod superest de Epistolis B. Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum & Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam primam Augusti) cùm non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten de eis libris annotatus usque ad mensem Augusti: quia tunc Lectionibus de his libris omissis, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quòd si fiat de aliqua Dominica post Epiphaniam anticipatè in Feria, eo modo quo dictum est de Dominicis n. 4. & 5. tunc post Officium Dñicæ anticipatæ, in sequentibus diebus legatur de Epistolis S. Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, & sequentibus Feriis, omissis aliis, quæ sunt assignatæ præced. Hebd. Quid autem observandum sit, cùm mensis, cui quinque Dñicę assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9 Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur in Festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus quando aliquod Festum in propria Ecclesia solemniter celebratur: item quando aliquod Festum novem Lectionum occurrit in Quadragesima, & Quatuor Temporibus, in secunda Feria Rogationum, & in Vigilia Ascensionis; in quibus Feriis in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, sed de Homilia: tunc enim in Festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quòd si in aliquibus ex supradictis Feriis occurrat dies Octava alicujus Festi habentis Octavam, tunc in i. Nocturno diei Octavæ repetantur Lectiones, quæ in i. Nocturno Festi lectæ fuerunt: si verò occurrat dies infra Octavam, tunc sumantur de Communi. Aliæ Lectiones ii. & iii. Nocturni positæ in Communi Sanctorum similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, & quando in aliqua Ecclesia aliquod Festum celebratur cum novem Lectionibus, quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari, quod proprias & approbatas de Festo Lectiones non habuerit.

10 Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam secundi Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone, vel Tractatu, leguntur cum titulo & nomine auctoris; aliàs minimè. Et similiter in tertio Nocturno præponitur titulus auctoris, cujus est Homilia.

11 In fine cujusque Lectionis dicitur, Tu autem Domine miserere nobis; & respondetur, Deo gratias. Quod etiam fit in Lectionibus brevibus in principio Completorii, & in fine Primæ post Pretiosa; præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, & in Officio Defunctorum, ut suis locis ponitur.

De Responsoriis post Lectiones. XXVII.

Responsoria dicuntur ad Matutinum post Lectiones: id est, post quamlibet Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infrà.

2 In Festis novem Lectionum (præterquam in Festo SS. Innocentium, quando non venerit in Dominica) & in Dominicis, ab Octava Paschæ inclusivè, usque ad Adventum exclusivè, & à Dominica infra Octavam Nativitatis inclusivè, usque ad Septuagesimam exclusivè, dicuntur octo tantùm Responsoria. Et in fine tertii, & sexti, & octavi, dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii: quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, tam in Officio novem, quàm trium Lectionum, excepto tempore Passionis; quo tempore loco Gloria Patri, repetitur Responsorium à principio: excepto etiam Officio Defunctorum, cujus loco dicitur, Requiem æternam, &c. Qui Versus, Gloria Patri, quibusdam diebus dicitur in primo Responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam Lectionem prædictis diebus, quando octo tantùm dicuntur Responsoria, immediatè dicitur Hymnus, Te Deum.

3 In Dominicis Adventus, & in Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusivè, & in triduo ante Pascha, dicuntur novem Responsoria, quia tunc non dicitur, Te Deum.

4 In Officio autem trium Lectionum, quando fit de Festo, & in Feriis temporis Paschalis, quod est inter Dominicam in Albis & Ascensionem (excepta Feria ii. Rogationum, in qua ponitur iii. Responsorium) dicuntur duo Responsoria, quia post iii. Lectionem dicitur, Te Deum. Quæ Responsoria in Festis sumuntur de Communi Sanctorum: & in dictis Feriis temporis Paschalis, quando alia propria non assignantur, sumuntur de Dominica, in qua primò sunt posita, hoc ordine: secunda & v. Feria, primum & secundum Responsorium primi Nocturni: Feria iii. & vi. primum & secundum Responsorium secundi Nocturni: Feria iv. primum & secundum Responsorium tertii Nocturni.

5 In aliis Feriis extra tempus Paschale dicuntur tria Responsoria; (quia in illis non dicitur, Te Deum:) hoc ordine: Feria ii. & v. tria Responsoria primi Nocturni: Feria iii. & vi. tria Responsoria ii. Nocturni: Feria iv. & Sabbato, quando in eo fit de Feria, tria Responsoria tertii Nocturni Dominicæ præcedentis, in qua primò sunt posita. Verùm quia in iii. Nocturno Dominicarum à tertia post Pentecosten inclusivè, usque ad Adventum exclusivè, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Heddomadam, quod est septimum in Dominica, propterea quòd Responsorium, Duo Seraphim, non dicitur nisi in prædictis Dominicis; ideò Feria iv. & Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex tertio Nocturno, primum Responsorium erit quod est vii. Dominicæ: secundo & tertio loco dicitur ii. & iii. sequentis Feriæ, id est, post secundam & tertiam Lectionem dicitur ii. & iii. Responsorium, quod est ii. & iii. secundæ sequentis Feriæ, si propria Responsoria habuerit; alioquin si non habuerit propria, dicitur ii. & iii. Responsorium primi Nocturni ejusdem Dominicæ. Ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis Feriis, excepto Sabbato; in quo, quando fit de Feria, dicuntur Responsoria Feriæ iv.

6 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primò sunt posita, in principio mensis, vel libri, & repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria. Quæ autem

in prima Hebdomada mensis posita sunt per Ferias repetuntur eodem ordine in eisdem Feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi verò non aliunt propria, semper ex Nocturnis Dominicæ sumuntur dicto ordine.

7 Si Responsoria primi Nocturni ejus Dominicæ, in qua primò ponuntur, propter Festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdomadæ, in qua occurrit fieri de Feria, & omittantur alia, quæ fortè in illa Feria propria haberentur. Si verò in tota Hebdomada non occurrat dies, in quo fiat de Feria, illa Responsoria ponantur in sequenti Hebdomada, vel Dominica similiter non impedita, & dummodò in ea alia Responsoria non sint primò ponenda; alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam, quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem, sed omittuntur.

8 Tempore Paschali in fine Responsorii, ante Versum additur, Alleluja.

De Responsoriis brevibus Horarum. XXVIII.

RESponsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Completorium, præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam & Completorium semper dicuntur eodem modo, ut in Psalterio. In aliis Horis, quando fit Officium de Dominica, vel Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio. In Adventu autem, Quadragesima, tempore Passionis, & Paschali, ut suis locis habentur propria. In Festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2 In fine Responsorii brevis dicitur, Gloria Patri, cum repetitione Responsorii, eo modo quo ordinatur ad Primam in Psalt. præterquam tempore Passionis: tunc enim non dicitur Gloria Patri in Officio de Tẽpore; sed solùm repetitur Respõsorium breve à principio.

3 In Responsorio brevi ad Primam, loco Versus, Qui sedes, &c. In Adventu dicitur, Qui venturus es in mũdum, tam in Dominicis, & Feriis, quàm in Festis; excepto Festo Conceptionis B.Mariæ, & per Oct. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus, in Festo Corporis Christi, & per Octavam, & in omni Officio B.Mariæ tam novem, quàm trium Lectionum, etiam si intra ejusdem Octavas fiat de Festo, vel de Dominica, dicitur, Qui natus es de Maria virgine. In Epiphania, & per Octavam, & in Festo Transfigurationis, dicitur, Qui apparuisti hodie. A Dominica in Albis inclusivè, usq;ad Ascensionem exclusivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis (excepto Officio S.Mariæ) semper dicitur, Qui surrexisti à mortuis. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusivè dicitur, Qui scandis super sidera. In Pentecoste, & reliquo anni tempore, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, dicitur, Qui sedes ad dexteram Patris, ut in Psalterio.

4 Responsoria brevia aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando fit Officium de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesimæ, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusivè. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusivè. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusivè. Quæ verò ponuntur in aliquo Festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam, quando fit de Octava. In Officio autem B.Mariæ, tam novem, quàm trium Lectionum (excepto Festo Assumptionis ejusdem) dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5 Tempore Paschali à Dominica in Octava Paschæ usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, in fine Responsorii brevis ante primum Versum dicuntur duo Alleluja, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii, & in fine secundi Versus unum tantùm Alleluja, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, ut dicitur in Rubrica quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam & Nonam Responsoriis brevibus addantur Alleluja, non ideò adduntur ad Primam & Completorium.

De Capitulis. XXIX.

CApitula semper dicuntur (præterquam à Feria v. in Cœna Domini, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè, & præterquam in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes, & alias Horas, dictis Psalmis & Antiphonis, ad Completorium verò dicto etiam Hymno.

2 Capitula Dominicalia posita in Psalterio, in primis & secundis Vesperis, in Laudibus & Horis, dicuntur à tertia Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, & à secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, & ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur, ut in Proprio de Tempore: si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cùm propria adsunt, alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum Primæ & Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

3 In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniæ, & à Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, & in Feriis temporis Paschalis, & in omnibus Festis regulariter, Capitulum positum in primis Vesperis dicitur in Laudibus, ad Tertiam, & in secundis Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur.

4 In Feriis tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum, Regi sæculorum; sicut in Dominicis & Festis. Post Capitulum semper respondetur, Deo gratias.

De Oratione. XXX.

ORatio in Vesperis & Laudibus dicitur post Antiphonam ad Magnificat, & Benedictus immediatè, nisi quando dicendæ sunt Preces: quæ dicuntur post Antiphonam, & in fine illarum Oratio. Ad Primam & alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendæ sint Preces: tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam, Salva nos, nisi dicendæ sint Preces: & tunc dicitur post illas.

2 Ad Primam & Completorium numquam mutantur Orationes quæ habentur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha: in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusivè post Psalmum, Miserere, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quæ dicta est in primis Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, & Feria secunda Rogationum Oratio, quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam; in Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra Octava dicitur Oratio ut in die Festi; similiter & in die Oct. nisi alia propria assignetur.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus, Dominus vobiscum, & respondetur, Et cum spiritu tuo. Qui Versus non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec à Diacono præsente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat, Domine exaudi orationem meam, & respondetur, Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur, Oremus, postea Oratio: quæ si unica tantùm dicatur, Versus, Dominus vobiscum, vel, Domine exaudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum, Amen. Sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Versus, deinde Oremus: & post ultimam Orationem repetitur, Dominus vobiscum: posteà dicitur, Benedicamus Domino, respondetur, Deo gratias. Deinde dicitur Versus, Fidelium animæ, qui Versus non dicitur post Benedicamus Domino, ad Primam ante Pretiosa, &c. neque ad Completorium ante Versum, Benedicat, &c. nec quando post aliquam Horam immediatè sequitur Officium parvum B.Mariæ, vel Officium Defunctorum, aut Septem Psalmi Pœnitentiales, vel solæ Litaniæ.

4 Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum: si ad Filium, Qui vivis & regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur, Per eumdem: si in fine Orationis, dicatur, Qui tecum vivit & regnat. Si fiat mentio Spiritus sancti, dicatur, in unitate ejusdem Spiritus sancti, &c.

5 Quando plures Orationes dicuntur, Prima tantùm dicitur sub sua conclusione, Per Dominum, vel aliter, ut suprà: aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione; sed unicuique Orationi semper præponitur, Oremus, præterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quàm ut suprà, Orationes dicuntur: item in Litaniis Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno Oremus, ut suis locis habetur.

De Hymno, Te Deum. XXXI.

HYmnus, Te Deum, dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium, quàm novem Lectionum, & per eorum Octavas, excepto Festo SS.Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die Octava. Dicitur etiam in omnibus Dñicis, à Paschа Resurrectionis inclusivè, usque ad Adventum exclusivè; & à Nativitate Domini inclusivè, usq; ad Septuagesimam exclusivè: & in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet à Dominica in Albis, usque ad Ascensionem, excepta Feria secunda Rogationum, in qua nõ dicitur.

2 Non dicitur autem in Dominicis Adventus, & à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusivè, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3 Cùm dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Responsorium, & statim dicitur post ultimam Lectionem.

4 Cùm non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Respon-

ſponſorium: quo dicto ſtatim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur, Te Deum, eo Hymno dicto ſtatim inchoantur Laudes, præterquam in nocte Nativitatis Domini: quia tunc dicitur Oratio, poſtea celebratur Miſſa, ut ſuo loco notatur.

De Oratione Dominica & Salutatione Angelica. XXXII.

ORatio Dominica, Pater noſter, & Salutatio Angelica, Ave Maria, ſemper dicitur ſecretò ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cujus principio poſt Lectionem brevem, Fratres, ſobrii, dicto Verſu, Adjutorium noſtrum, dicitur tantùm Pater noſter, ſecretò: & in fine Completorii ſtatim poſt Orationem B. Mariæ dicitur Pater noſter, Ave Maria, & Credo, totum ſimiliter ſecretò. Finitis Horis, & dicto Verſu, Fidelium animæ, dicitur ſimiliter ſecretò, Pater noſter, tantùm, niſi ſequatur Officium B. Mariæ; quia tunc poſt illud dicitur, Pater noſter, ut ſuprà, & niſi alia Hora ſubſequatur: tunc enim dicitur ſemel tantùm, Pater noſter, cum Ave Maria, pro principio ſequentis Horæ, qua finita, dicitur, Pater noſter: ita ut ſemper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem poſt Veſperas immediatè ſequatur Completorium, dicto, Fidelium animæ, incipitur ℣. Jube domne.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum eſt clara voce, Et ne nos inducas, ſemper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, Pater noſter, ut in Precibus, & ſimilibus: aliàs numquam proferuntur, ſed dicitur totum ſecretò. Ad Laudes verò & Veſperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3 Salutatio Angelica ſemper dicitur ante Officium beatæ Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini; quia tunc ſufficit dixiſſe eam in principio cum Oratione Dominica.

De Symbolo Apoſtolorum & Symbolo S. Athanaſii. XXXIII.

SYmbolum Apoſtolorum ſemper dicitur ante Matutinum & Primam, & finito Completorio poſt Orationem Angelicam, totum ſecretò: etiam ſi ad Primam & Completorium iterùm dicendum ſit cum Precibus. Quando verò dicitur cum Precibus ad Primam & Completorium, clara voce profertur, Credo in Deum, & in fine, Carnis reſurrectionem, reliquum dicitur ſecretò: aliàs totum ſecretò dicitur, ut ſuprà.

2 Symbolum S. Athanaſii dicitur ad Primam poſt Pſalmum, Retribue, in omnibus Dominicis per annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, ac Dominica Reſurrectionis & Pentecoſtes, in quibus dicuntur tantùm tres Pſalmi conſueti, ut in Feſtis. In Dominicis infra alias Octavas, & in Dominica Trinitatis dicitur, aliàs numquam, neque ſi aliquod Feſtum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur, Gloria Patri.

De Precibus. XXXIV.

PReces ſunt aliquot Verſus, qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes a Kyrie eleiſon, vel à Pater noſter.

2 Preces Dominicales ad Primam & Completorium, ut in Pſalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ, & Feria vi. & Sabbato poſt Octavam Aſcenſionis, etiam ſi infra Octavam fiat Officium de Dominica, vel alio Feſto Semiduplici, quia tunc ratione Octavæ non dicuntur; aliàs autem ſemper dicuntur.

3 Preces feriales ad Laudes & per Horas diſtinctæ, ut in Pſalterio, dicuntur tantùm in Feriis Adventus, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum, & Vigiliarum quæ jejunantur, (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, ac Vigilia & Quatuor Temporibus Pentecoſtes) & tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum numquam dicuntur niſi Dominicales, & in illis non flectuntur genua.

4 In Feriis Adventus, Quadrageſimæ, & Quatuor Temporum, dicuntur Preces feriales etiam ad Veſperas, ſi non ſequatur Feſtum, ad Completorium dicuntur conſuetæ de Dominica, ſed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario uſque ad Verſum, Domine exaudi, ante primam Orationem; à circumſtantibus autem uſque ad Verſum, Benedicamus Domino, poſt ultimam Orationem.

5 In Vigiliis, Preces feriales dicuntur tantùm ad Matutinum, & per Horas: ad Veſperas verò ſequentes non dicuntur; quia inde fit de Feſto. Quod ſi poſt Vigiliam S. Mathiæ ſequatur primus dies Quadrageſimæ, in Veſperis dicuntur Preces feriales, quamvis dicenda ſit Oratio Dominicæ præcedentis, & non Vigiliæ. Quod etiam ſervatur, quando in Feria vi. & Sabbato Quatuor Temporum Septembris fit Officium de Feria, cùm in eis non occurrat Feſtum novem Lectionum: tunc enim in Veſperis Feriæ vi. dicuntur Preces, quamvis dicenda ſit Oratio Dominicæ præcedentis, non autem Feriæ Quatuor Temporum.

6 Pſalmus, Miſerere, dicitur cum Precibus ad Veſperas tantùm, & Pſalmus, De profundis, ad Laudes. In Officio Defunctorum dicuntur Pſalmi, qui in eo Officio deſignantur.

De Commemorationibus communibus, ſeu Suffragiis Sanctorum. XXXV.

COmmemorationes communes, ſeu Suffragia de Sanctis, quæ habentur in Pſalterio poſt Veſperas Sabbati, dicuntur in fine Veſperarum & Laudum, ab Octava Epiphaniæ uſque ad Dominicam Paſſionis excluſivè, & ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum excluſivè, in Dominicis, Feriis & Feſtis (niſi Officium ſit Duplex, vel infra Octavas, etiamſi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat) & illis adjungitur commemoratio de Patrono, vel Titulo Eccleſiæ, ante vel poſt commemorationem de ſancta Maria, & de Apoſtolis, pro dignitate illius; ita tamen, ut ſemper ultimo loco ponatur commemoratio de Pace. Et ante illas in Feriali Officio fit commemoratio de Cruce, quæ habetur in Pſalterio poſt Laudes Feriæ ſecundæ.

2 Tempore Paſchali fit alia commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ ii. poſt Dominicam in Albis, & ea ſolùm tunc dicitur, non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas.

3 Si facienda ſit commemoratio alicujus Feſti occurrentis, ſemper fit ante ipſa Suffragia conſueta, etiam ante commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de S. Maria non fit cum aliis, quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

De Antiphonis B. Mariæ in fine Officii. XXXVI.

ANtiphonæ beatæ Mariæ poſitæ in fine Pſalterii poſt Completorium, ſingulæ dicuntur pro temporis diverſitate, ut ibi annotatur, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Paſcha.

2 Dicuntur autem extra Chorum, tantùm in fine Completorii, & in fine Matutini, dictis Laudibus, ſi tunc terminandum ſit Officium; alioquin, ſi alia ſubſequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem ſemper dicuntur, quandocumque terminata aliqua Hora diſcedendum eſt à Choro.

3 Numquam verò dicuntur poſt aliquam Horam, quando ſubſequitur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel ſeptem Pſalmi Pœnitentiales, aut Litaniæ, præterquam poſt Completorium, in quo ſemper dicuntur, etiam ſi præfata ſubſequantur: neque etiam dicuntur, quando poſt aliquam Horam immediate ſubſequitur Miſſa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a primis Veſperis Sabbati, & toto tempore Paſchali) Hebdomadario tamen ad Orationem ſurgente.

De Officio parvo B. Mariæ & aliis. XXXVII.

DE Officio parvo B. Mariæ, de Officio Defunctorum, de ſeptem Pſalmis Pœnitentialibus, & Litaniis, & de Pſalmis Gradualibus, quando & quomodo, tam in Choro, quàm extra Chorum, dicenda ſint, habentur ſuis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Paſchali in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Alleluja, Antiphonis, neque Verſibus, neque Reſponſoriis.

ORDO LIBRORUM

per Anni circulum in Eccleſia Dei legendorum patet per hos verſus.

Diſce per hoc ſcriptum quid ſit, vel quando legendum.
Adventus proprie vult ſermones Iſaiæ.
Poſt Natale ſacrum, recitas ſacra lectio Paulum.
Quinque libros Moyſi, tibi Septua, Quadrageſima miſit.
Vult ſibi ſcripta legi Ieremiæ Paſſio Chriſti.
Actus Apoſtolicus ſequitur poſt Paſcha legendus.
Hinc Apocalypſim lege, Canonicaſque viciſſim.
Poſt Pentecoſten Regum liber exit in hoſtem.
Inde per Auguſtum retines Sapientia ſcriptum.
Per totum menſem ſapiens Salomon tenet enſem.
Cantat September Iob, Tobiam, Iudith, Eſther.
Octobri menſe Machabæa trophæa recenſe.
Iſte Ezechiel, Daniel, durabunt menſe Novembri.
Poſteà tu repetes bis ſex in fine Prophetas.

DUÆ TABELLÆ

Ex superioribus Rubricis excerptæ.

In quarum prima ſtatim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, ſi plura eodem die feſta occurrant.

In ſecunda verò quomodo Officium præcedens occurrat in Veſperis cum Officio ſequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primùm inveniatur numerus poſitus in quadrangulo illo, in quo Feſta, de quibus eſt controverſia, ſibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum deſcripta, & ex ea clarè videbitur quid ſit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo ſibi invicem occurrunt Duplex primæ Claſſis, & Dominica primæ Claſſis, erit qui eſt in angulo ſuperiori primæ Tabellæ, in quo ſignatus eſt numerus 1. quia ſi ad eum tam Duplex, quàm Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo ſibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum appoſita ſic habet.

1. Translatio de primo, Officium de ſecundo. Id eſt, duplex primæ Claſſis prædictum transferatur, & Officium fiat de Dominica primæ Claſſis: quia cùm in his Regulis dicitur, De primo ſeu præcedenti, intelligitur de feſto in ſuperiori parte Tabellæ appoſito, ut Duplex prædictum; cùm de ſecundo vel ſequenti, de Feſto in inferiori parte ſub numeris appoſito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appoſitus eſt numerus, vel quia nullus occurſus, neque concurſus eſſe poteſt, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid ſit agendum.

Scire tamen oportet, quæ ſint Duplicia primæ & ſecundæ Claſſis, & majora per annum, & quæ Dominicæ & Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS,

in quibus nulla fit commemoratio quorumcumque Feſtorum occurrentium, niſi prout ſuprà in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Paſcha Reſurrectionis, cum tribus antecedentibus & duobus ſequentibus diebus.
Aſcenſio Domini.
Pentecoſtes, cum duobus ſequentibus diebus.
Feſtum Corporis Chriſti.
Nativitas S. Joannis Baptiſtæ.
Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.
Aſſumptio B. Mariæ virginis.
Feſtum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Eccleſiæ.
Patronus vel Titulus Eccleſiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS,

in quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumciſio Domini.
Feſtum ſanctiſſimæ Trinitatis.
Conceptio, Purificatio, Annuntiatio, Nativitas — B. Mariæ.
Natalitia undecim Apoſtolorum.
Feſta Euangeliſtarum.
Feſtum S. Stephani Protomartyris.
SS. Innocentium martyrum.
S. Joſeph.
Inventio ſanctæ Crucis.
Feſtum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Claſſes.

Dominicæ primæ Claſſis, quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadrageſimæ.
Paſſionis.
Palmarum.
Paſchæ.
In Albis.
Pentecoſtes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

quæ non omittuntur, niſi occurrente Patrono vel Titulari Eccleſiæ, & ejuſdem Dedicatione: & tunc de iis fit ſemper commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta — Adventus.
Dominicæ — Septuageſimæ. Sexageſimæ. Quinquageſimæ.
Secunda, Tertia, Quarta — Quadrageſimæ.

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM,

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio ſanctæ Crucis.
Feſtum Nivis, Viſitatio, Præſentatio, Feſtum SS. Nominis — B. Mariæ.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Cathedra S. Petri utraque.
Feſtum ejuſdem ad Vincula.
Converſio S. Pauli.
Feſtum ſancti Joannis ante portam Latinam.
S. Barnabæ Apoſtoli.
Patronorum minùs principalium.

Feriæ majores, de quibus ſemper fit commemoratio.

Adventus.
Quadrageſimæ.
Quatuor Temporum, &
Secunda Rogationum.

igitized by Google

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex primæ classis.	Duplex secundæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex primæ classis, &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1 Translatio de primo, Officium de secundo.
2 Officium de primo, translatio de secundo.
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4 Officium de primo, commemoratio de secundo.
5 Nihil de primo, Officium de secundo.
6 Officium de primo, nihil de secundo.
7 Officium de digniori, commemor. de minùs digno.
8 Officium de digniori, translatio de minùs digno.

QUANDO CONCURRIT

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quacumque.
Dñica major, seu i. & ii. classis cũ	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annũ,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6 Totum de digniori, commemor. de minùs digno.
7 Simplex, & S. Maria in Sabbato, Feria, & Vigilia non concurrunt.

Notandum, quòd Duplex quodcumque etiam Patroni, & Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Octavas Paschæ & Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis beatæ Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantùm de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato; & de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ & Corporis Christi semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit à Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusivè, & à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideò quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantùm commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantùm de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, & de eis fiat Officium Semiduplex; nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si verò in Kalendario omnes sint tanquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, & Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis in Laudibus tantùm. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

Notandum, quòd in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis & Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ vel secundæ Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, & Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, & Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantùm Commemoratio, nisi illud fuerit primæ, vel secundæ classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret Officium, & de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava sancti Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavæ sancti Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cùm plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ORA-

Digitized by Google

ORATIO
A PAPA URBANO VIII.
EDITA.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, & plagas quas accépimus conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, & peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, & iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, & in ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrígimur: si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus: obliviscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas: si pepérceris, iterùm provocámus ut férias.

Habes Dómine confiténtes reos: nóvimus quòd nisi dimíttas, rectè nos périmas.

Præsta Pater omnípotens sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras.

℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem, & Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem.

℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis sancti Apóstoli Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus, ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

IMplóret, clementíssime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devótè à nobis prolâta meditátio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus, in hac Basílica cónditus, te cum beatíssimis Apóstolis Petro & Paulo repræsentávit sic colloquéntem: Circúmdate hanc novam Sion, & circumvalláte eam: hoc est, custodíte, muníte, précibus firmáte, ut quando iráscor in témpore, & orbem terræ concútio, aspíciens sepúlchrum vestrum numquam desitúrum, & quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericórdia vincam, & ob hanc percípiam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, & illíus meæ vocis reminíscor: Prótegam urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum. Dómine, Fiat, Fiat: Amen, Amen.

ORA-

O R A T I O

Dicenda ante inchoationem divini Officii.

APeri Dómine os meum ad benedicéndum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérſis, & aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma; ut dignè, atténtè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conſpéctum divínæ Majeſtátis tuæ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipſe in terris laudes Deo perſolvíſti, has tibi Horas perſólvo.

Orationem ſequentem devotè poſt Officium recitantibus, Leo Papa X. defectus & culpas in eo perſolvendo ex humana fragilitate contractas, indulſit; & dicitur flexis genibus.

SAcroſánctæ & indivíduæ Trinitáti, crucifixi Dómini noſtri Jeſu Chriſti humanitáti, beatíſſimæ & glorioſíſſimæ ſempérque vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, & ómnium Sanctórum univerſitáti ſit ſempitérna laus, honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobíſque remíſſio ómnium peccatórum, per infiníta ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víſcera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum. Pater noſter. Ave María.

Digitized by Google

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

dicendæ ante Lectiones in Officio novem & trium Lectionum.

In primo Nocturno, & pro secunda & quinta Feria, Absolutio.

EXáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, & miserére nobis: qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas in sęcula sæculórum ℟. Amen.

Benedictiones.

1 Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Filius nos benedícere & adjuváre dignétur.

3 Spíritus sancti grátia illúminet sensus & corda nostra.

In secundo Nocturno, & pro tertia & sexta Feria, Absolutio.

IPsíus píetas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnípotens sit nobis propítius & clemens. ℟. Amen.

5 Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

6 Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

In tertio Nocturno, & pro Feria quarta & Sabbato, Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7 Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

8 Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

9 Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit,

Cujus festum cólimus, ipse, vel ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur,

Quorum, vel Quarum festum cólimus, ipsi, vel ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit.

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum fit aliud Euangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Euangélica dicta deleántur nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones, & Benedictiones prædictæ ordine superiùs in Rubricis generalibus, & in prima Dominica de Adventu descripto: & in eo quando non legitur Homilia cum Euangelio, & Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur,

1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit & regnat.

2 Divínum auxílium.

3 Ad societátem.

In Officio trium Lectionum quando legitur Homilia cum Euangelio, prima Benedictio erit,

1 Euangélica léctio.

2 Divínum auxílium.

3 Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit & regnat.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societátem.

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio, & Benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Labella P F

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM,

Cum Ordinario Officii de Tempore.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secretò:

PAter noster, qui es in cœlis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo & in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos à malo, Amen.

AVe María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, & Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit à mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam, Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sǽcula sæculórum, Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja, ad omnes Horas per totum Annum, præterquam à Dominica in Septuagesima, usq; ad Feriam v. in Cœna Domini: tunc enim dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Septuagesimæ, & ab Octava Pentecostes, usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum. * Qui fecit nos. Repetitur, Adorémus Dóminum, qui fecit nos. Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit. Qui fecit nos.

Digitized by Google

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.
Adorémus Dóminum, qui fecit nos.
Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.
Qui fecit nos.
Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introïbunt in réquiem meam.
Adorémus Dóminum, qui fecit nos.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto:
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.
Qui fecit nos.
Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Epiph. usque ad Dominicam I. Quadrages. & à Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adv. Hymnus.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat:
Pulsis procul torpóribus
Surgámus omnes ócyùs,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit:
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus,
Reddat polórum sédibus.
Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc patérna cláritas
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácriùs.
Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas,
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentec. usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris. Hymnus.

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.
Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul & perénnem
Dúcere vitam.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Aliis temporibus à supradictis, Invitat. & Hymnus dicuntur quæ habentur in Proprio de Tempore pro Officii varietate: quod & in Capitulis & Hymnis ad Laudes, & in aliis similibus servetur.

IN PRIMO NOCTURNO.

In Adventu, Antiph. Véniet ecce Rex.
Per Annum, Aña. Servíte Dómino.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.
Asteriscus * notat pausam cantus in Choro. Psalmus I.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte:
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæ-

quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto:
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum, Amen.
Hic versus Glória, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dñs, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo. Psal. 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant meæ? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu Dómine úsquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valdè velóciter.
In Adventu, Aña. Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas Gentes, allel. Aña. Confortáte.
Per Annum. Aña. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre.
Aña. Deus judex justus. Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.
Ne quando rápiat ut leo ánimam me-

am, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam: * & glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.
Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me Dómine secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.
Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, & pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor, & exultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime,
In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.
Quóniam fecísti judícium meum, & causam meam; * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.
Increpásti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, & in sæculum sæculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * & civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum sónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus.

Quó-

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.
Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.
Exultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.
Ut quid Dómine recessísti longè, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * & iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dñm peccátor, * secúndùm multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus: * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.
Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, & in sæculum sæculi: * períbitis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo, & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminũ.
Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
In Adventu, Antiph. Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite, Ecce Deus noster véniet, & salvábit nos, allelúja. Antiph. Gaudéte omnes.
Per Annum, Antiph. Deus judex justus, fortis & longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?
Antiph. Tu Dómine. Psalmus 11.
SAlvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.
Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt, * quis noster Dóminus est?
Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dñs.
Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
Tu Dómine servábis nos: & custódies nos * à generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant: * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum. Psalmus 12.
USquequò Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequò avértis fáciem tuam à me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?
Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.
Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * ne quando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi. Psalmus 13.
DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.
Corrúpti sunt, & abomínábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolósè agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum:
Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.
Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel. Psalmus 14.
DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo , & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram , & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc , * non movébitur in ætérnum.

In Adventu , Aña. Gaudéte omnes & lætámini : ecce quia véniet Dóminus ultiónis , addúcet retributiónem : ipse véniet , & salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféstè véniet.

Per Annum, Antiphona. Tu Dómine servábis nos , & custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

In Quadragesima , ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et à verbo áspero.

Tempore Passionis, ℣. Erue à frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali. Antiph. Allelúja, Lapis revolútus est , allelúja , ab óstio monuménti, allelúja, allel. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno , allelúja.

Post versiculum cujúslibet Nocturni dicitur, Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Absolutio. Exáudi Dómine. & Benedictiones positæ in i. Dominica Adv.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis , ut in Proprio de Tempore assignantur.

IN SECUNDO NOCTURNO.

In Adventu, Antiph. Gaude & lætáre.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.

Temp. Pasch. Aña. Allelúja. Psal. 15.

Consérva me Dómine , quóniam sperávi in te.* Dixi Dño: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus,* mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ , & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum , & exultávit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ , adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

In Adventu, Antiph. Gaude & lætáre filia Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: Sion noli timére, quia citò véniet salus tua. Antiphona. Rex noster.

Per Annum, Antiphona. Bonórum meórum non índiges , in te sperávi , consérva me Dómine.

Aña. Propter verba. Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam:* inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam , * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum , & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à fácie impiórum qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge Dómine, præveni eum, & supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis: * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cùm apparúerit glória tua.

In Adventu, Antiph. Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.
Antiphona. Ecce vénio.
Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Antiphona. Díligam te.
Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Antiphona incipit à primo versu Psalmi; & Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantùm inchoata; si tamen eadem sint verba, & continuetur Antiphona cum Psalmo.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.
Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.
Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum: * & ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi:
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.
Commóta est, & contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cœlos, & descéndit: * & calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum: * & reveláta sunt fundaménta orbis terrárũ:
Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de summo, & accépit me: * & assúmpsit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * & justítias ejus non répuli à me.
Et ero immaculátus cum eo: * & observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: * & secúndùm puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris: * & cum viro innocénte innocens eris:
Et cum elécto eléctus eris: * & cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * & óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis Deus præter Dóminũ? * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus qui præcínxit me virtúte: * & pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * & déxtera tua suscépit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem: * & disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me: * & non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos: * & non convértar donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.
Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et comminuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.
Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus, * & exaltétur Deus salútis meæ.
Deus qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.
Proptéreà confitébor tibi in natiónibus Dómine: * & nómini tuo psalmum dicam,
Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam Christo suo David, * & sémini ejus usque in sæculum.
In Adventu, Aña. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, dicit Dóminus, dare unicuíque secúndùm ópera sua.
℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.
Per Annum, Aña. Díligam te Dómine virtus mea. ℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine.
℟. Deus meus illúmina ténebras meas.
In Quadragesima, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.
Tempore Passionis, ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Aña. Allel. Quem quæris múlier? allelúja, vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja. Pater noster.

IN TERTIO NOCTURNO.

In Adventu, Antiph. Gábriel Angelus.
Per Annum, Antiph. Non sunt loquélæ.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 18.

COeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel, & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis múda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

In Adventu, Antiphona. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ave grátia plena, Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres.

Antiphona. María dixit.

Per Annum, Antiphona. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiph. Exáudiat. Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum: * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Adventu, Antiphona. María dixit: Putas qualis est ista salutátio: quia conturbáta est ánima mea, & quia paritúra sum Regem, qui claustrum virginitátis meæ non violábit?

Antiphona. In advéntu.

Per Annum, Antiphona. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Antiphona. Dómine. Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quó-

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum à filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

In Adventu, Antiphona. In advéntu summi Regis mundéntur corda hóminum, ut dignè ambulémus in occúrsum illíus: quia ecce véniet, & non tardábit.
℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Per Annum, Antiph. Dómine in virtúte tua lætábitur rex. ℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus & psallémus virtútes tuas.

In Quadragesima, ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, Noli flere María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis & Festis tantùm (excepto festo SS. Innocentium, quando non venit in Dominica) à Paschate usque ad Adventum, & à Nativitate Domini usque ad Septuagesimam. In Adventu autem, & à Septuagesima usque ad Pascha non dicitur nisi in Festis: à Paschate verò usque ad Pentecosten dicitur etiam in feriali Officio, excepta Feria secunda Rogationum. Alio tempore numquam dicitur in feriali Officio. Quando verò non dicitur, ejus loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii & Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & univérsæ potestátes:
Tibi Chérubim & Séraphim: incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra: majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum, sancta confitétur Ecclésia,
Patrem imménsæ majestátis,
Venerándum tuum verum & únicum Fílium,
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum suscepturus hóminem: non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo: aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu

Tu ad déxteram Dei ſedes: in glória Patris.
Judex créderis eſſe ventúrus.
Te ergo quæſumus, tuis fámulis súbveni: quos pretióſo Sánguine redemiſti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine: & bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: & extólle illos uſque in ætérnum.
Per ſingulos dies, benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in ſæculum: & in ſæculum ſæculi.
Dignáre Dómine die iſto: ſine peccáto nos cuſtodíre.
Miſerére noſtri Dómine: miſerére noſtri.
Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos: quemádmodum ſperávimus in te.
In te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen. Allelúja. vel Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, pro temporis diverſitate.

A Dominica poſt Oct. Epiph. uſque ad Septuageſ. & ab Oct. Pentec. uſque ad Adventum, & tempore Paſchali, Antiphona. Allelúja. Pſalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſæculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.
Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.
Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus: * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus: * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Pſalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuiſti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.
Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.
Hîc non dicitur Glória Patri.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.

Ut

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Lætentur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.
Tempore Paschali, Aña. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.
Antiphona. Surréxit Christus.
Per Annum, Aña. Allelúja, allelúja.
Antiphona. Tres púeri.
Canticum trium puerorum. Dan. 3.
BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.
Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.
Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.
Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.
Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.
Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.
Benedícat Israel Dóminum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus, & ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.
Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen. in aliis Canticis dicuntur.
Tempore Paschali, Aña. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja. Antiphona. Allelúja.
Per Annum, Antiphona. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus. Antiphona. Allelúja.
Psalmus 148.
LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procel-

cellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hìc non dicitur Glória. Psalm. 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hìc non dicitur Glória. Psalm. 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.
Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri.

Tempore Paschali, & per Annum, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capit. dicitur in Dominicis, à ii. post Epiph. usque ad Septuagesimam, & à Dominica iii. post Pentec. usque ad Adv. Capitulum. Apoc. 7. c

Benedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum, Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Quando ad Nocturnum dicitur Hymnus. Primo die, quo. ad Laudes dicitur sequens Hymnus.

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer,
Solvit polum calígine;
Hoc omnis Errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis Fides revértitur.

Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primùm sonet,

Et

Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte.
A Septuagesima usque ad Quadrag. ℣. Dómine refúgium factus es nobis.
℟. A generatione, & progénie.
Quando ad Nocturnum dicitur Hymnus. Nocte surgéntes. ad Laudes dicitur Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux & auróræ rútilans coruscat,
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur:

Ut reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet & nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte.
In Adventu, Hymnus. En clara.
℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.
In Quadr. Hymn. O sol salútis. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Tempore Passionis, Hymnus. Lustra sex. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.
Tempore Paschali, Hymnus. Auróra cœlum púrpurat. ℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja.
℟. Cœli & terra læténtur, allelúja.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:
In sanctitáte, & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio propria, & post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio. Postremò (si id tempus requirit) fiunt commemorationes de S. Maria, de Apostolis, & de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Commemorationum, secundùm illius dignitatem, & ultimo loco de Pace, ut infrà in Vesperis Sabbati. In fine, si discedendum sit à Choro, dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ, ut habetur infrà post Completorium.

DOMINICA ad Primam.

Pater noster. Ave Maria. Credo.
℣. Deus in adjutórium. ut suprà. 12.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:
Ut cùm dies abscésserit,
Noctémque fors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, & tempore Pasch. Aña. Allelúja. Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psal. Confitémini Dómino. dicitur tantùm in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalt. præterquam in Dominicis à Pascha usque ad Pentec. A Septuages. verò usque ad Pascha ejus loco dicitur Psal. Dóminus regnávit. ut suprà in Laudibus. 12.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum: * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.
Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.
Omnes Gentes circuiérunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum, ut cáderem: * & Dóminus suscépit me.
Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salútem.
Vox exultatiónis & salútis, * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam: * & narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus: * & morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud: * & est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.
O Dómine salvum me fac, ò Dómine benè prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.
REtríbue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos.
Revela óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas à me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.
Aufer à me oppróbrium, & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autẽ tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndùm verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum instrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantùm, quando fit Offic. de Dominica ut in Psalt. & in Festo SS. Trinitatis.

Symbolum sancti Athanasii.

QUicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:
Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.
Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.
Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.
Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.
Sed Patris, & Fílii, & Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Digitized by Google

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.
Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus ſanctus.
Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus ſanctus.
Et tamen non tres ætérni; * ſed unus ætérnus.
Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.
Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius: * omnípotēs Spíritus ſanctus.
Et tamen non tres omnipoténtes; * ſed unus omnípotens.
Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus.
Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.
Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus.
Et tamen non tres Dómini; * ſed unus eſt Dóminus.
Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſónam Deum ac Dóminum confitéri Chriſtiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.
Pater à nullo eſt factus: * nec creátus, nec génitus.
Fílius à Patre ſolo eſt: * non factus, nec creátus, ſed génitus.
Spíritus ſanctus à Patre, & Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.
Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt, & coæquáles.
Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda ſit.
Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte séntiat.
Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.
Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.
Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſæcula génitus: * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſæculo natus.
Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli, & humána carne ſubſiſtens.
Æquális Patri ſecúndùm divinitátem: * minor Patre ſecúndùm humanitátem.
Qui licèt Deus ſit, & homo: * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.
Unus autem non converſióne divinitàtis in carnem; * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.
Unus omníno non confuſióne ſubſtántiæ; * ſed unitáte perſónæ.
Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo: * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.
Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos: * tértia die reſurréxit à mórtuis.
Aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus eſt judicare vivos & mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitā ætérnam: * qui verò mala, in ignē ætérnum.
Hæc eſt fides cathólica: * quam niſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, ſalvus eſſe non póterit. Glória Patri.
Aña. Allelúja, allelúja, allelúja.
Tempore Paſchali additur aliud allel.

Capitulum. 1. Tim. 1. d

Regi ſæculórum immortáli & inviſíbili, ſoli Deo honor & glória in ſæcula ſæculórū, Amen. ℟. Deo grátias.
℟. breve Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. & repet. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. ℟. Miſerére nobis.
℣. Gló-

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, sed tunc dicto ℟. brevi, dicitur Dóminus vobíscum. & Oratio. Dómine Deus. ut infrà.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secr. usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. Credo in Deum. secretò usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitã ætérnam, Amen. ℣. Et ego ad te Dómine clamávi, ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam à peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me à fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Posteà Hebd. dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus. Et absolutè sine Orémus. Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimò additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secr. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed libera nos à malo. ℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige filios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere. Bñ o. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absol. Capit. in Dñicis & Feriis per Annum, ab Oct. Epiph. usq; ad Dñicam i. Quadr. & ab Oct. Pent. usque ad Adv. exclusivè. Lectio brevis. 2. Thes. 3.

DOminus autem dírigat corda & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dominica i. Advent. usque ad Vigiliam Nativit. Domini exclusivè. Isa. 33.

DOmine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

A Dominica i. Quadrag. usque ad Dominicam Passionis exclusivè. Isá. 55. b

QUærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

A Dominica Passionis usque ad Fer. v. in Cœna Domini exclusivè. Isa. 50. c

FAciem meam non averti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ideò non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusivè. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bñ o. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
extra tempus Paschale.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo.
℣. Deus in adjutórium. 12.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus,
Nos servet à nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:
Ut cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant.
Tempore Adventus, Aña de Laud. Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.
Tempore Quadr. Aña. Vivo ego.
Tempore Passionis, Antiphona. Líbera me Dómine. Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meã: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam

mam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psal. Deus in nómine tuo, loco Psalmi, Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundùm Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantùm tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA II. Psalmus 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiã à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA III. Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácuè.
Vias tuas Dómine demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.
Secúndùm misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.
Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus.
Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, & miserére mei: * quia únicus & pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA IV. Psalmus 25.

JUdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * & in Dómino sperans non infirmábor.
Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * & complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis: * & cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi ecclésiam malignántium: * & cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas: * & circúmdabo altáre tuum Dómine:
Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine diléxi decórem domus tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam:
In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, & miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

FERIA V. Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me, * ómnibus diébus vitæ meæ:
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA VI. Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.
Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris à me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui adjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi verò consideravérunt, & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue

Erue à frámea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avértit fáciem suam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dñm qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.
Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus, pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut suprà in Rubrica. 21. Deinde dicitur Psal. 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.
Retríbue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas à me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.
Aufer à me oppróbrium, & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autē tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndùm verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum instrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miserére mei.

V iam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.
A dhæsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.
V iam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.

Per Annum, Antiphona. Beáti qui ámbulant in lege tua Dómine.

Tempore Adventus, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudib.

Tempore Quadr. Antiph. Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, & vivat.

Tempore Passionis, Antiphona. Líbera me Dómine, & pone me juxta te: & cujusvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zach. 8. d

P Acem & veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias. ℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

K Yrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secr.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo. Credo in Deum. secretò. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Et ego ad te Dómine clamávi.
℟. Et manè orátio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meum laude.
℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam à peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
℣. Ne projícias me à fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.
℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.
℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrũ, & Confiteor Deo, &c. ut infrà.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiùs positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.
℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè. ℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
℣. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Deinde Hebdom. facit Confessionem.

C Onfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dñe die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenìre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Posteà Hebd. dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolutè sine Orémus. Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimò additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secr.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige filios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolut. Capit. in Dominicis & Feriis per Annum, ab Oct. Epiph. usque ad Dominicam 1. Quadr. & ab Oct. Pentec. usque ad Advent. exclusivè.

Lectio brevis. 2. Thes. 3.

DOminus autem dírigat corda & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dominica 1. Advent. usque ad Vigiliam Nativit. Domini exclusivè. Isa. 33.

DOmine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

A Dominica 1. Quadrag. usque ad Dominicam Passionis exclusivè. Isa. 55. b

QUærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum propè est. Tu autem.

A Dominica Passionis usque ad Fer. v. in Cœna Domini exclusivè. Isa. 50. c

FAciem meam non avérti ab increpántibus & conspuéntibus in me.

Dó-

Digitized by Google

Dóminus Deus auxiliátor meus, ideò non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusivè. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bñ. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO

Temporis Paschalis, & in Festis per Annum.

Post Psal. Deus in nómine tuo, dicitur tantùm Psalm. Beáti immaculáti, & Retríbue. 16. Deinde Aña competens, & reliqua, ut sup. in Dominica. 18. sed in Duplicibus, & infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de beata María, si dicenda est; posteà legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur ℣. Pretiósa. cum reliquis ut suprà. 19.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, & tempore Paschali, Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me.

Tempore Adventus, Aña de Laud. Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Tempore Quadragesimæ Antiphona. Advenérunt nobis.

Tempore Passionis, Antiphona. Judicásti Dómine. Psalmus.

LEgem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam: * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum, & in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * & exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc

Hæc me consoláta est in humilitáte mea:* quia elóquiũ tuum vivificávit me.
Supérbi iniquè agébant usquequáque:* à lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum à sæculo Dómine: * & consolátus sum.
Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndùm elóquium tuum.
Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, & non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * & legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndùm verbum tuum.
Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.
Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.
Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: * quia in verba tua superspерávi.
Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * & in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * & qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis: * ut non confúndar.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.
Tempore Pasch. additur aliud allel.
Sequens Capit. & alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis, à ii. post Epiph. usque ad Septuag. & à iii. post Pentec. usque ad Adventum. ℟. brevia etiam usque ad Dominicam i. Quadr. similiter & quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. 1. Jo. 4. c

Deus cháritas est: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo. ℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum. Capit. Jer. 17. b

Sana me Dómine, & sanábor: salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea tu es. ℟. breve. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Quan-

Quando ad Matut. dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, & Nonam flexis genibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléis. Pater noster. secr. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Tempore Adv. in fer. Officio, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus. Capitulum. Jer. 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit: & fáciet judícium, & justítiam in terra. ℟. Deo grátias. ℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus, Dómine. Glória. Veni. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Quadr. in fer. Offic. Aña. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas. Capitulum. Joelis 2. c

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu, & planctu. Et scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens. ℟. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et à verbo áspero. De láqueo. Glória. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis. Kyrie eléis. Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Aña. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus. Capitulum. Jer. 17. b

Dómine, omnes qui te derelínquũt, confundéntur: recedéntes à te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. ℟. br. Erue à frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue à frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dñe. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam. Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Paschali in fer. Offic. Aña. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja. Capitulum. Rom. 6. b

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quòd autem vivit, vivit Deo. ℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allel. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allel. Glória. Surréxit. ℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem:
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, & tempore Paschali, Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Adjuva me.

Tempore Adventus, Aña de Laud. Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Tempore Quadragesi. Antiphona. Commendémus nosmetípsos.

Tempore Passionis, Antiphona. Pópule meus. Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * & in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuũ, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.
Pauló minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me: * & custodiam testimónia oris tui.
In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.
In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quòd lex tua meditátio mea est: * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.
Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndùm verbum tuũ.
Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * & judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper: * & legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * & de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnũ: * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.
Adjútor & suscéptor meus es tu: * & in verbum tuum supersperávi.
Declináte à me malígni: * & scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndùm elóquium tuum, & vivam: * & non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, & salvus ero: * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideò diléxi testimónia tua.
Confige timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium & justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * & in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam: * & justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideò diléxi mandáta tua, * super aurum & topázion.
Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquã ódio hábui.
Aña.

Aña. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Pasch. additur aliud allel.

Capitulum. Gal.6.

ALter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi.

℟.br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. ℟. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjuva me, & salvus ero Dómine.

Capit. Alter altérius. ℟.br. Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit. Kyrie eléis. &c. si dicendum sit, ut suprà ad Tertiam.

Tempore Adv. in fer. Officio, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus. Capitulum. Jer.33.c

IN diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidénter: & hoc est nomen, quod vocábunt eũ, Dñs justus noster. ℟.br. Osténde nobis Dñe, * Misericórdiã tuã. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiã. Glória. Osténde. ℣. Meménto nostri Dñe in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo. Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Quadrag. in fer. Offic. Aña. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ. Capitulum. Isa.55.b

DErelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dñm, & miserébitur ejus; & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. ℟. breve. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obũbrábit. Glória. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno. Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Aña. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Capitulum. Jer.17.c

COnfundántur qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, & dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟.br. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam. Kyrie eléis. Oratio conveniens.

Tempore Paschali in fer. Officio, Aña. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1.Cor.15.c

CHristus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum: & sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur. ℟.br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja. Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans;
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, & tempore Paschali, Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Aspice in me.

Tempore Adventus, Aña de Laud. Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Tempore Quadrages. Antiphona. Per arma justítiæ.

Tem-

Tempore Passionis, Antiphona. Numquid rédditur. Psalmus.

MIrabília testimónia tua: * ídeò scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, & attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, & miserére mei, * secúndùm judícium diligéntium nomen tuū.
Gressus meos dírige secúndùm elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me à calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérūt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es Dómine: * & rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua: * & veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter, * & servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, & contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * & lex tua véritas.
Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.
CLamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, & clamávi: * quia in verba tuā supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam Dómine: * & secúndùm judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.
Propè es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
Longè à peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndùm judícium tuum vivífica me.
Multi qui persequúntur me, & tribulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, & tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.
PRíncipes persecúti sunt me gratis: * & à verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum Dómine: * & mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in cōspéctu tuo: * secúndùm elóquium tuum éripe me.

E ru-

Fructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum Dómine: * & lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.
Tempore Paschali additur aliud allel.

Capitulum. 1. Cor. 6. d

EMpti enim estis prétio magno. Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro. ℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.
℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, Aña. Aspice in me, & miserére mei Dómine. Capit. Empti enim estis. ℟. br. Rédime me Dómine, Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére. Glória Patri. Rédime.
℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
Kyrie eléison, &c. si dicendum sit ut supra ad Tertiam.

Tempore Adv. in feriali Officio, Aña de Laud. Dominicæ, aut ex Laudib. propriis. Capitulum. Isa. 14

PRopè est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, & Israel salvábitur. ℟. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Veni Dómine, & noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.
Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Quadr. in feriali Officio, Aña. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isa. 58. c

FRange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris.
℟. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis à timóre noctúrno. Véritas. Glória. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Aña. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Capitulum. Jer. 18. d

REcordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterē indignatiónem tuam ab eis.
℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.
Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Tempore Paschali in fer. Offic. Aña. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Pet. 3. d

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.
℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allel. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allel. Glória. Gavísi. ℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja. Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, & in Feriis habentur inferiùs post Laud. Sabbati.

FERIA SECUNDA
ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo.
℣. Dómine lábia mea apéries. ut suprà.
Invitatorium. Venite, * Exultémus Dómino. Psalmus. Jubilémus Deo. ut suprà. 1. Hymnus.

SOmno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in fer. Offic. ab Oct. Epiph. usque ad Dominicam Passiónis, & ab Oct. Pentec. usque ad Adv. Hymni verò tam ad Matut. quàm ad Laudes & Vesp. usque ad Dominicam i. Quadr. Añæ autem Nocturnorum per totum Annum, ut infrà. Antiphona. Dóminus defénsor.

Tempore Paschali, Aña. Allelúja. Sub qua una Antiphona dicuntur omnes Psalmi Noctur. Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum. Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas à me: * ne quando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus: * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis secúndùm ópera eórum, * & secúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.
Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.
Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.
Et reflóruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ: * & protéctor salvatiónum Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.
Aña. Dóminus defénsor vitæ meæ.
Antiphona. Adoráte. Psalmus 28.

AFférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.
Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros: * & confringet Dóminus cedros Líbani.
Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * Vox Dómini concutiéntis desértum: & commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

EXaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te: * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus; * & ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia:
Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.
Antiphona. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.
Antiphona. In tua justítia. Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem; & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas commméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.
Odísti observántes vanitátes, * supervácuè.
Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

Quó-

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus.
Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valdè, * & timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt à me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus à corde.
Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, & in abusióne.
Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ, * à conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.
Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quoniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo & fræno maxíllas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.
Aña. In tua justítia líbera me Dómine.
Antiphona. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum, * benè psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.
Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.
Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus:
Ut éruat à morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniã adjútor & protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.
Gustáte & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors

Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * & non delínquent omnes qui sperant in eo.
Aña. Rectos decet collaudátio.
Aña. Expúgna. Psalmus 34.
JUdica Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma & scutum : * & exúrge in adjutórium mihi.
Effúnde frámeam, & conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.
Confundántur & revereántur, * quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & confundántur * cogitántes mihi mala.
Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * & Angelus Dómini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebræ & lúbricum: * & Angelus Dómini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus, quem ignórat : & cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * & in láqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultábit in Dómino: * & delectábitur super salutári suo.
Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.
Ego autem cùm mihi molésti essent, * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio ánimã meam: * & orátio mea in sinu meo convertétur.
Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.
Et advérsum me lætáti sunt, & convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.
Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.
Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.
Confitébor tibi in Ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.
Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè: * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.
Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur: * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérũt óculi nostri.
Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine ne discédas à me.
Exúrge & inténde judício meo : * Deus meus, & Dóminus meus in causam meam.
Júdica me secúndùm justítiam tuam Dómine Deus meus, * & non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.
Erubéscant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne & reveréntia * qui magna loquúntur super me.
Exúltent & læténtur qui volunt justítiam meam: * & dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.
Psalmus 35.
DIxit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.
Quóniã dolósè egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.
Verba oris ejus iníquitas, & dolus: * nóluit intellígere, ut benè ágeret.
Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * & véritas tua usque ad nubes.
Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.
Hómines & juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.
Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ: * & manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.
Antiphona. Expúgna impugnántes me.
Antiphona. Revéla. Psalmus 36.
NOli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.
Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.
Spera in Dómino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.
Delectáre in Dómino: * & dabit tibi petitiónes cordis tui.
Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo: * & ipse fáciet.
Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.
Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua; * in hómine faciénte injustítias.
Désine ab ira, & derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.
Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.
Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, & non invénies.
Mansuéti autem hæreditábunt terram: * & delectabúntur in multitúdine pacis.
Observábit peccátor justum: * & stridébit super eum déntibus suis.
Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.
Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum:
Ut dejíciant páuperem & ínopem: * ut trucídent rectos corde.
Gládius eórum intret in corda ipsórum: * & arcus eórum confringátur.
Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.
Quóniam bráchia peccatórũ conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.
Novit Dóminus dies immaculatórum: * & hæréditas eórum in ætérnum erit.
Non confundéntur in tempore malo, & in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.
Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.
Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur & tríbuet.
Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei dispeŕibunt.
Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * & viam ejus volet.
Cùm cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.
Júnior fui, étenim sénui: * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.
Tota die miserétur & cómmodat: * & semen illíus in benedictióne erit.
Declína à malo, & fac bonum: * & inhábita in sæculum sæculi.
Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.
Injústi puniéntur: * & semen impiórum períbit.
Justi autem hæreditábunt terram: * & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.
Os justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * & non supplantabúntur gressus ejus.
Consíderat peccátor justum: * & quærit mortificáre eum.
Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.
Expécta Dóminum, & custódi viam ejus: & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.
Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.
Custódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
Injústi autem dispeíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.
Salus autem justórum à Dómino: * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Quóniã sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniã lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.
Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt & stetérunt:
Et qui juxta me erant, de longè stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.
Ant. Revéla Dómino viam tuam.
Per Annum, ℣. Dómine in cœlo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.
In Adventu, ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféstè véniet.
In Quadragesima, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et à verbo áspero.
Tempore Passionis, ℣. Erue à frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Aña. Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Pasch. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Pro uno Mart. extra tempus Paschale, ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Domino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confess. Pontif. & non Pontif. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

AD LAUDES.

Deus in adjutórium meum inténde. ut supra. 12.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi & Antiphonæ de Dominica.

Capit. verò, Hymnus, ℣. & Aña ad Benedictus, ut in Proprio de Tempore.

Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Añæ, dicitur Antiphona. Miserére. Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam:
Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * & spíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * & exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non despícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Antiphona. Miserére mei Deus.

Antiphona. Intéllige. Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.
Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitá-

tá-

tátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Intéllige clamórem meum Dñe.

Aña. Deus Deus meus. Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitivit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória. Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.

Aña. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. Aña. Convérsus est.

Canticum Isajæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus Dómine, & consolátus es me.

Aña.

Aña. Laudáte Dóminum. Psal. 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hìc non dicitur Glória. Psalmus 149.

CAntáte Dño cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis:
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hìc non dicitur Glória. Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.
Laudáte eum in týmpano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.
Ana. Laudáte Dóminum de cœlis.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum, & ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam i. Quadragesimæ: aliis temporibus habentur propria.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéstè ambulémus.

Hymnus.

SPlendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, & fons lúminis,
Diem dies illúminans:
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.
Confirmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agenda rectè dírigat.
Mentem gubérnet, & regat:

Sit

Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat:
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, ℣. Repléti sumus manè misericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adventus, Quadr. Quatuor Temp. & Vigiliarum, quæ jejunantur (excepta Vigilia Nativit. Domini, & Vigilia, ac Quatuor Temporibus Pentecostes) post Antiphonam ad Benedictus, & in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere Dómine úsquequò. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos. Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis & captívis. ℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalm. De profúndis. qui infrà habetur in Vesperis Feriæ quartæ. 94. & in fine Glória Patri. In Vesperis ejus loco dicitur Psalm. Miserére mei. 40. Finito Psalmo dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis, & de Pace, ante eas fit sequens commemoratio de Cruce, Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantùm Officio.

Tempore Paschali fit alia commem. de Cruce, quæ habetur Feria ii. post Dominicam in Albis, omissis aliis commemorationibus, ut suprà.

FE-

FERIA TERTIA
Ad Matutinum.

Invitatorium. Jubilémus Deo, * Salutári nostro. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Consors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canéndo rúmpimus;
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Antiphona. Ut non delínquam.
Temp. Pasch. Aña. Allel. Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advérsum me.
Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis: * & dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me: * & in meditatióne mea exardéscet ignis.
Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum,
Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & frustrà conturbátur.
Thesaurízat: * & ignórat cui congregábit ea.
Et nunc quæ est expectátio mea? nónne Dóminus? * & substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove à me plagas tuas.
A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.
Exáudi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.
Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * & ámplius non ero.

Psalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi & timébunt: * & sperábunt in Dómino.
Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.
Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam, * à concílio multo.
Tu autem Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réspice.
Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, & revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, & pauper: * Dóminus solícitus est mei.
Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.
Aña. Ut non delínquam in lingua mea.
Antiphona. Sana. Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quandò moriétur, & períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem Dómine miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:
In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea: * & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.
Ad meípsũ ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Om-

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.
In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, & nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suſcéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * & quare contriſtátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: Ubi eſt Deus tuus? * quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.
Antiphona. Sana Dómine ánimam meam: quia peccávi tibi.
Antiphona. Eructávit. Pſalmus 43.
DEus áuribus noſtris audívimus, * patres noſtri annūtiavérunt nobis,
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * & in diébus antíquis.
Manus tua Gentes diſpérdidit, & plantáſti eos: * affliχíſti pópulos, & expulíſti eos.
Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos:
Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui: * quóniam complacuíſti in eis.
Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus: * qui mandas ſalútes Jacob.
In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo ſperábo: * & gládius meus non ſalvábit me.
Salváſti enim nos de affligéntibus nos: * & odiéntes nos confudíſti.
In Deo laudábimur tota die: * & in nómine tuo confitébimur in ſæculum.
Nunc autem repulíſti, & confudíſti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus noſtris.
Vertíſti nos retrórſum poſt inimícos noſtros: * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.
Dedíſti nos tamquam oves eſcárum: * & in Géntibus diſperſíſti nos.
Vendidíſti pópulum tuum ſine prétio: * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.
Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.
Poſuíſti nos in ſimilitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.
Tota die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me.
A voce exprobrántis & obloquéntis, * à fácie inimíci & perſequéntis.
Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te: * & iníquè non égimus in teſtaménto tuo.
Et non recéſſit retrò cor noſtrum: * & declináſti sémitas noſtras à via tua.
Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.
Si oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum:
Nónne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die: * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.
Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis, * oblivíſceris inópiæ noſtræ, & tribulatiónis noſtræ?
Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra: * conglutinátus eſt in terra venter noſter.
Exúrge Dómine, ádjuva nos: * & rédime nos propter nomen tuum.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * propter-

ptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíſſime,
Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna,
Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.
Ana. Eructávit cor meum verbum bonum. Aña. Adjútor. Pſalmus 45.
DEus noſter refúgium, & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.
Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ ſunt Gentes, & incliná ta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.
Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.
Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.
Vacáte & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob. Pſalmus 46.
OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * & Gentes ſub pédibus noſtris.
Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.
Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo noſtro, psállite: * psállite Regi noſtro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite ſapiénter.
Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.
Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.
Antiphona. Adjútor in tribulatiónibus.
Antiphona. Magnus Dóminus.
Pſal-

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

AUdíte hæc omnes Gentes, * áuribus percípite omnes qui habitátis orbem:
Quique terrígenæ, & filii hóminum: * simul in unum dives & pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam: * & meditátio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.
Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.
Qui confidunt in virtúte sua: * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam;
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens & stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas: * & sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cùm in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis: * & pósteà in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.
Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * & auxílium eórum veteráscet in inférno à glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.
Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo: * & cùm multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefeceris ei.
Introíbit usque in progénies patrum suórum: * & usque in ætérnum non vidébit lumen.
Homo, cùm in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.
Antiphona. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis. Ana. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est: * & vocávit terram,
A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféſtè véniet: * Deus noſter, & non ſilébit.
Ignis in conſpéctu ejus exardéſcet: * & in circúitu ejus tempéſtas válida.
Advocábit cœlum desúrſum, * & terram diſcérnere pópulum ſuum.
Congregáte illi ſanctos ejus: * qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia.
Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus: * quóniam Deus judex eſt.
Audi pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.
Non in ſacrifíciis tuis árguam te: * holocáuſta autem tua in conſpéctu meo ſunt ſemper.
Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſilvárum, * juménta in móntibus, & boves.
Cognóvi ómnia volatília cœli, * & pulchritúdo agri mecum eſt.
Si eſuríero, non dicam tibi: * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum? * aut ſánguinē hircórum potábo?
Immola Deo ſacrifícium laudis: * & redde Altíſſimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.
Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras juſtítias meas, & aſsúmis teſtaméntum meum per os tuum?
Tu verò odíſti diſciplínam: * & projecíſti ſermónes meos retrórſum.
Si vidébas furem, currébas cum eo: * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.
Os tuum abundávit malítia, * & lingua tua concinnábat dolos.
Sedens advérſus fratrem tuum loquebáris, & advérſus fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc fecíſti, & tácui.
Exiſtimáſti iníquè quòd ero tui símilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.
Intellígite hæc qui obliviſcímini Deum: * nequándo rápiat, & non ſit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Pſalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?
Tota die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta fecíſti dolum.
Dilexíſti malítiam ſuper benignitátem: * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.
Dilexíſti ómnia verba præcipitatiónis * lingua dolóſa.
Proptéreà Deus déſtruet te in finem, * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo; & radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non póſuit Deum adjutórem ſuum:
Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum; * & præváluit in vanitáte ſua.
Ego autem, ſicut oliva fructífera in domo Dei, * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.
Confitébor tibi in ſæculum quia fecíſti: * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpéctu ſanctórum tuórum.
Aña. Deus deórum Dñs locútus eſt.
Per Annum, ℣. Immola Deo ſacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíſſimo vota tua.
In Adventu, ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.
In Quadrageſima, ℣. Scápulis ſuis obumbrábit tibi. ℟. Et ſub pennis ejus ſperábis.
Tempore Paſſionis, ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Tempore Paſchali, Aña. Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.
Pro uno Mart. extra tempus Pasch.
℣. Posuísti Dómine super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.
Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.
Pro Confess. Pontif. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.
Pro Confess. non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.
Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Dele Dómine iniquitátem meam. Psal. Miserére mei Deus. 40.
Antiphona. Salutáre. Psálmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, & dolóso érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?
Emitte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.
Aña. Salutáre vultus mei, & Deus meus. Aña. Ad te de luce vígilo Deus. Psalmus. Deus Deus meus. 41.
Antiphona. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ. Isajæ 38.b

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum. * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est; * & convolúta est à me, quasi tabernáculum pastórum:
Præcísa est velut à texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperam finies me.
Sperábam usque ad manè, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:
De manè usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie; * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine. Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis. Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 47.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéstè ambulémus.

Hym-

Hymnus.

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit,
Nos excitátor méntium
Jam Chriſtus ad vitam vocat:
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro ſopóre déſides:
Caſtíque, recti ac sóbrii
Vigiláte: jam ſum próximus.
Jeſum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta ſupplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu Chriſte ſomnum díſcute:
Tu rumpe noctis vincula:
Tu ſolve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Eréxit nobis Dóminus cornu ſalútis, in domo David púeri ſui.

Preces quando dicuntur, habentur ſuprà in Feria ſecunda. 43.

FERIA QUARTA ad Matutinum.

Invitatorium. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ. Pſalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

RErum Creátor óptime,
Rectórque noſter, áſpice:
Nos à quiéte nóxia
Merſos ſopóre líbera.
Te, ſancte Chriſte, póſcimus;
Ignóſce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Moráſque noctis rúmpimus.
Mentes manúſque tóllimus,
Prophéta ſicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúſque geſtis cénſuit.
Vides malum, quod fécimus:
Occúlta noſtra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiphona. Avértit Dóminus.
Tempore Paſchali, Aña. Allelúja.

Pſalmus 52.

DIxit insípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus: * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum: * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nónne ſcient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent; * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

Pſalmus 54.

EXáudi Deus oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exáudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea: * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me: * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ, * & volábo, & requiéſcam?

Ecce elongávi fúgiens: * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eũ, qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritus, & tempeſtáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis, * dux meus, & notus meus:
Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos: * & descéndant in inférnum vivéntes.
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi: * & Dóminus salvábit me.
Véspere, & manè, & merídie narrábo & annuntiábo: * & exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * & appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * & ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.
Tu verò Deus dedúces eos * in púteum intéritus.
Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.
Antiphona. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ. Antiphona. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo: * ego verò in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt & abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.
Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Sicut & in promissióne tua: * tunc convertèntur inimíci mei retrórsum.
In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.
Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.
Misit de cœlo, & liberavit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, * & erípuit ánimam meam

Digitized by Google

meâm de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ: * & lingua eórũ gládius acútus.
Exaltáre super cœlos Deus: * & in omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * & incidérunt in eam.
Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.
Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus.
Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos Deus: * & super omnem terram glória tua.
Antiphona. Quóniam in te confídit ánima mea. Antiphona. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI verè útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.
Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero, * locúti sunt falsa.
Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas,
Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.
Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus cùm víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.
Exúrge in occúrsum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * ne quando obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * & depóne eos protéctor meus Domine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * & comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne, & mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, & non erunt.
Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: † si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * & exultábo manè misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * & refugium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.
Aña. Justa judicáte filii hóminum.
Antiphona. Da nobis. Psalmus 59.
DEus repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misértus es nobis.
Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.
Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.
Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant à fácie arcus:
Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, & exáudi me.
Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor & partíbor Síchimam: & convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.
Psalmus 60.
EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.
Antiphona. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.
Antiphona. Nonne Deo. Psalmus 61.
NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.
Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámpliùs.
Quoúsque irrúitis in hóminem: * interfícitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto, & macériæ depúlsæ?
Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.
Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.
Quia ipse Deus meus, & salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.
In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.
Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

No-

Digitized by Google

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.
Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua. Psalmus 63.
EXáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.
Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dño, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.
Aña. Nónne Deo subjécta erit ánima mea? Aña. Benedícite. Psalmus 65.
JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quàm terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem & aquam: * & eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, & narrábo ómnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me. Psalmus 67.
EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus, * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.
Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei: * & delectántur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur

tur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.
Deus in loco ſancto ſuo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimiliter eos, qui exáſperant, qui hábitant in ſepúlchris.
Deus cùm egrederéris in conſpéctu pópuli tui, * cùm pertranſíres in desérto;
Terra mota eſt: étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínai, * à fácie Dei Iſrael.
Plúviam voluntáriam ſegregábis Deus hæreditáti tuæ, * & infirmáta eſt, tu verò perfecíſti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum euangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum diléċti diléċti: * & ſpeciéi domus divídere ſpólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.
Dum diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid ſuſpicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in ſancto.
Aſcendiſti in altum, cepíſti captivitátem: * accepíſti dona in homínibus.
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.
Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi: * & Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.
Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in ſánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipſo.
Vidérunt ingréſſus tuos Deus, * ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.
In Eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſrael.
Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.
Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda Deus virtúti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argénto.
Díſſipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ, cantáte Deo: * pſállite Dómino.
Pſállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, * ad Oriéntem.
Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, date glóriam Deo ſuper Iſrael, * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtútem, & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedíctus Deus.
Antiphona. Benedícite Gentes Deum noſtrum.

Per Annum, ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo.

In Adventu, ℣. Egrediétur Dóminus de loco ſancto ſuo. ℟. Véniet ut ſalvet pópulum ſuum.

In Quadrageſima, ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.

Tempore Passiónis, ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali. Aña. Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium & exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pro uno Mart. extra tempus Paschale, ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchísedech.

Pro Confess. non Pontifice, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES.

Aña. Ampliùs lava me Dómine ab injustítia mea. Psal. Miserére. 40.

Antiphona. Te decet. Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, & assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni, & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiphona. Te decet hymnus Deus in Sion. Aña. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus. Deus Deus meus ad te. 41.

Antiphona. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino: * & exaltátum est cornu meum in Deo meo:

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infirmi accíncti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dó-

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.

Suſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticéſcent: * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi ſuo, * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ.

Ana. Cœli cœlórum laudáte Deum.

Pſal. Laudáte Dóminum de cœlis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

Nox, & tenébræ, & núbila,
Confúſa mundi, & túrbida:
Lux intrat: albéſcit polus:
Chriſtus venit: diſcédite.

Calígo terræ ſcínditur
Percúſſa ſolis ſpículo,
Rebúſque jam color redit,
Vultu niténtis ſíderis.

Te, Chriſte, ſolum nóvimus:
Te mente pura & ſímplici,
Flendo & canéndo, quæſumus,
Inténde noſtris ſénſibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœléſtium,
Vultu ſeréno illúmina.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Antiphona:

De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur ſuprà in ſecunda Feria. 43.

FERIA QUINTA
ad Matutinum.

Invitatorium. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte adorémus. Pſalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póſcimus
Te, juſte judex córdium;

Ut áuferas piácula,
Sordéſque mentis ábluas:
Donéſque, Chriſte, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obſcúra geſtit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínſecùs quàm máximè;
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Tempore Paſch. Aña. Allelúja. Pſal. 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi: * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris: * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt, qui perſecúti ſunt me inimíci mei injúſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus tu ſcis inſipiéntiam meam: * & delícta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non

Non erubéſcant in me, qui expéctant te Dómine: * Dómine virtútum.
Non confundántur ſuper me * qui quærunt te, Deus Iſrael.
Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium: * opéruit confúſio fáciem meam.
Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam: * & factum eſt in oppróbrium mihi.
Et póſui veſtiméntum meum cilícium: * & factus ſum illis in parábolam.
Advérſum me loquebántur qui ſedébant in porta: * & in me pſallébant qui bibébant vinum.
Ego veró oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.
In multitúdine miſericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.
Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.
Exáudi me Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua, * ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.
Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.
Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.
In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.
Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit: * & qui conſolarétur, & non invéni.
Et dedérunt in eſcam meam fel: * & in ſiti mea potavérunt me acéto.
Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.
Obſcuréntur óculi eórum ne vídeant: * & dorſum eórum ſemper incúrva.
Effúnde ſuper eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum deſérta: * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percuſsíſti, perſecúti ſunt: * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum: * & non intrent in juſtítiam tuam.
Deleántur de Libro vivéntium: * & cum juſtis non ſcribántur.
Ego ſum pauper & dolens: * ſalus tua Deus ſuſcépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico: * & magnificábo eum in laude:
Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum: * córnua producéntem & úngulas.
Vídeant páuperes & lætèntur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra:
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * & vinctos ſuos non deſpéxit.
Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion: * & ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.
Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam: * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Pſalmus 9.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me feſtína.
Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórſum, & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent & lætèntur in te omnes qui quærunt te: * & dicant ſemper: Magni-

gnificétur Dóminus ; qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Antiphona. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Antiphona. Esto mihi. Psalmus 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum, * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * & refugium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea à juventúte mea.

In te cõfirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tanquam prodígium factus sum multis: & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam; * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, & comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris à me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam; * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me à juventúte mea: * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua:

Et usque in senéctam & sénium: * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est;

Poténtiam tuam, & justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, & malas: & convérsus vivificásti me: * & de abyssis terræ íterùm reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * & justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare; * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Re-

Digitized by Google

Reges Tharsis & insulæ múnera óffe-rent: * Reges Arabum & Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges ter-ræ: * omnes Gentes sérvient ei.
Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Antiphona. Esto mihi Dómine in Deum protectórem. Aña. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israel Deus, * his, qui recto sunt corde!
Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * & firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.
Ideò ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte & impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.
Cogitavérũt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum: * & lingua eórum transívit in terra.
Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * & si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.
Et fui flagellátus tota die, * & castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:
Donec intrem in Sanctuárium Dei: * & intélligam in novíssimis eorum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt: * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto?
Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * & nos non cognóscet ámpliùs.
Usquequò Deus improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, & torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem, & ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.
Aña. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.
Aña. Et invocábimus. Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi. Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus:
Et factus est in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.
Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit & quiévit,
Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,
Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Antiphona. Et invocábimus nomen tuum Dómine. Antiphona. Tu es Deus. Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.
In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * & non sum decéptus.
Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum: & defécit spíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.
Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.
Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.
Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?
Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?
Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.
Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventiónibus tuis exercébor.
Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob & Joseph.
Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.
Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.
Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonitrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, & contrémuit terra.
In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron. Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.
Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.
Quanta audívimus, & cognóvimus ea: * & patres nostri narravérunt nobis.
Non sunt occultáta à fíliis eórum, * in generatióne áltera.
Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.
Et suscitávit testimónium in Jacob: * & legem pósuit in Israel.
Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generátio áltera.
Fílii qui nascéntur, & exúrgent, * & narrábunt fíliis suis,
Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei: * & mandáta ejus exquírant.
Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans;

Ge-

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.
Fílii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum Dei: * & in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et obliti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.
Interrúpit mare, & perdúxit eos: * & státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi: * & tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo: * & adaquávit eos velut in abysso multa.
Et edúxit aquam de petra: * & dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
Et tentavérunt Deum in córdibus suis: * ut péterent escas animábus suis.
Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?
Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.
Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?
Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israel.
Quia non crediderunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.
Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.
Tránstulit Austrum de cœlo: * & indúxit in virtúte sua Africum.
Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * & sicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.
Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit pingues eórum, * & eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc: * & non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.
Cùm occíderet eos, quærébant eum: * & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * & Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo, * & lingua sua mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum: * & non dispérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam: * & non accéndit omnem iram suam:
Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, & non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?
Et convérsi sunt, & tentavérunt Deum: * & sanctum Israel exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum: * & imbres eórum ne bíberent.
Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos: * & ranam, & dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum: * & labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum: * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * & possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit à morte animábus eórum: * & juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * & perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit à fácie eórum Gentes: * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.
Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélsum: * & testimónia ejus non custodiérunt.
Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.
Audívit Deus, & sprevit: * & ad níhilum redégit valdè Israel.
Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
Et conclúsit in gládio pópulum suum: * & hæreditátem suam sprevit.
Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non plorabántur.
Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus à vino.
Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.
Et répulit tabernáculum Joseph: * & tribum Ephraim non elégit:
Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.
Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum,
Páscere Jacob servum suum, * & Israel hæreditátem suam.
Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña. Propítius esto. Psalmus 78.

Deus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.
Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * & non erat qui sepelíret.
Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.
Usquequò Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
Quia comedérunt Jacob: * & locum ejus desolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.
Adjuva nos Deus salutáris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbe-

líbera nos: * & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.
Ne fortè dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * & innotéscat in natiónibus coram óculis nostris,
Ultio sánguinis servórum tuórum qui effúsus est: * introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndùm magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.
Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.
Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.
In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.
Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manásse.
Excita poténtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.
Deus convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.
Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?
Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.
Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * & inimíci nostri subsannavérunt nos.
Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.
Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, & plantásti eam.
Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.
Opéruit montes umbra ejus: * & arbústa ejus cedros Dei.
Exténdit pálmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propágines ejus.
Ut quid destruxísti macériam ejus: * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?
Exterminávit eam aper de silva: * & singuláris ferus depástus est eam.
Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.
Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
Incénsa igni, & suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.
Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * & super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
Et non discédimus à te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.
Dómine Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Antiphona. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi.
℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu, ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféstè véniet.

In Quadragesima, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.
℟. Et à verbo áspero.

Tempore Passionis, ℣. Erue à frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro uno Mart. extra tempus Pasch. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi:
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℞. Stolam glóriæ índuit eum.
Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℞. Inténde, prósperè procéde, & regna.

AD LAUDES.

Antiph. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei. Psalmus. Miserére mei. 40.
Antiph. Dómine. Psalmus 89.

DOmine refúgium factus es nobis * à generatióne in generatiónem.
Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à sæculo & usque in sæculum tu es Deus.
Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertímini filii hóminum.
Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ prætériit;
Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
Manè sicut herba tránseat, manè flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & aréscat.
Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * & in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus, octogínta anni: * & ámpliùs eórum labor, & dolor.
Quóniam supervéniet mansuetúdo: * & corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.
Convértere Dómine úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.
Replétì sumus manè misericórdia tua: * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * & dírige fílios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * & opus mánuum nostrárum dírige.
Antiphona. Dómine refúgium factus es nobis.
Antiph. In matutínis meditábor in te.
Psalmus. Deus Deus meus. 41.
Antiphona. Cantémus.

Canticum Moysi. Exodi 15.

CAntémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem:
Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare:
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar & comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementíbus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, & devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña. Cantémus Dómino gloriósè.

Aña. In sanctis ejus laudáte Deum.

Psal. Laudáte Dóminum de cœlis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéstè ambulémus.

Hymnus.

LUx ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

In sanctitáte serviámus Dómino, & liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur suprà in secunda Feria. 43.

FERIA SEXTA
ad Matutinum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Psal. Veníte, exultémus. 1. Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus;
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,

Cum

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.
Antiphona. Exultáte.
Tempore Paschali, Aña. Allelúja.

Psalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite psalmum, & date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.
Quia præcéptum in Israel est: * & judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndùm desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * & super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * & erit tempus eórum in sæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.
Usquequò judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno & pupíllo: * húmilem & páuperem justificáte.
Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: Dii estis, * & filii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini: * & sicut unus de princípibus cadétis.
Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.
Aña. Exultáte Deo adjutóri nostro.
Antiphona. Tu solus. Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus.
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente: * & non memorétur nomen Israel ultrà.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ:
Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium filiis Lot.
Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;
Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.
Deus meus pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis qui combúrit silvam, * & sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * & in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia: * & quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant, & conturbéntur in sæculum sæculi: * & confundántur, & péreant.
Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUàm diléсta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.
Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram. Aña. Benedixísti.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus salutáris noster: * & avérte iram tuam à nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?
Deus tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;
Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * & justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclína Dómine aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops & pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus sperántem in te.
Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.
Quóniam tu Dómine suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe Dómine oratiónem meam: * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis Dómine: * & non est secúndùm ópera tua.
Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient & adorábunt coram te Dómine: * & glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.
Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me: * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.
Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: & salvum fac filium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.
Aña. Benedixísti Dñe terram tuam.
Aña. Fundaménta ejus. Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Glorióśa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te. Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri; * in tenebrósis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die, * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * & justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.
Antiphona. Fundaménta ejus in móntibus sanctis. Aña. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum:
Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.
Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?
Deus qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, & mare tu creásti.
Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die, * & in justítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel Regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo: * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum, * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies cœli.
Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint:
Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint:
Visitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cœlo fidélis.
Tu veró repulísti & despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequò Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituísti omnes fílios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.
Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur:
Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?
Pópulum tuum Dñe humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite insipiéntes in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet: * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, * & de lege tua docúeris eum:
Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminùs habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.
Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * & sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * & Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.
Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum.
Antiphona. Cantáte. Psalmus 95.

CAntáte Dño cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quó-

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Quadragesima, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis, ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro uno Mart. extra tempus Paschale, ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Spíritu principáli confírma cor meum Deus. Psal. Miserére. 40.

Antiphona. In veritáte.

Psalmus 142.

DOmine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dne vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Antiphona. In veritáte tua exáudi me Dómine. Antiph. Illúmina Dómine vultum tuum super nos. Psalm. Deus Deus meus. 41. Aña. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine audívi auditiónem tuam, * & tímui.
Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan:
Opéruit cœlos glória ejus: * & laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.
Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, & mensus est terram.
Aspéxit, & dissólvit Gentes: * & contríti sunt montes sæculi.
Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * & quadrígæ tuæ salvátio.
Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.
Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.
Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obstupefácies Gentes.
Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.
Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
Audívi, & conturbátus est venter meus:

meus: * à voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat:
Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit: * & non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ: * & arva non áfferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus: * & non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo: * & exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea: * & ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.
Aña. Dómine audívi audítum tuum, & tímui. Aña. In tympano & choro, in chordis & órgano laudáte Deum.
Psalmus. Laudáte Dóminum. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis; sicut in die honéstè ambulémus.

Hymnus.

ÆTérna cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:
Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius:
Cadunt tenébræ nóctium,
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis,
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primùm Fides
In corde radíces agat:
Secúnda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.
Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.
Preces quando dicuntur, habentur suprà in Feria secunda. 43.

SABBATO
ad Matutinum.

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus.
Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

SUmmæ Parens clementiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & substántiæ,
Trinúsque persónis Deus;
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígnè súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgiùs.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Antiphona. Quia mirabília.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidé-

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi, * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum: & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Antiph. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona & Psal. Jubiláte, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, & in Vigilia Nativitatis Domini in Sabbato occurrente, & ejus loco dicitur Antiphona & Psalmus. Bonum est confitéri.

Antiphona. Jubiláte. Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;
Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem;
In decachórdo psaltério; * cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet: * & stultus non intélliget hæc.
Cùm exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:
Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * & senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos: * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plan-

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & benè patiéntes erunt, ut annúntient:
Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * & non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam & judícium * cantábo tibi Dómine:
Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.
Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.
Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.
Non adhæsit mihi cor pravum, * declinántem à me malígnum non cognoscébam.
Detrahéntem secretò próximo suo, * hunc persequébar.
Supérbo óculo, & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.
Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.
Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.
In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.
Antiphona. Jubiláte Deo omnis terra.
vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.
Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me, * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.
Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,
A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.
Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:
Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * & laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum, * & reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meó-

meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.
Inítio tu Dómine terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus:
Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndùm peccáta nòstra fecit nobis: * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat Ortus ab Occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis súmus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet: * & non cognóscet ámpliùs locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.
Ana. Clamor meus ad te véniat Deus.
Antiphona. Bénedic. Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.
Confessiónem & decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:
Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos, spíritus: * & minístros tuos, ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * à voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis:
Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, & facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis collocabúntur.
Exibit homo ad opus suum: * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.
Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.
Defíciant peccatóres à terra, & iníquita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.
Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.
Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.
Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & judícia oris ejus.
Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.
Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.
Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.
Quod dispósuit ad Abraham: * & juraménti sui ad Isaac.
Et státuit illud Jacob in præcéptum: * & Israel in testaméntum ætérnum:
Dicens: Tibi dabo terram Chánaan: * funículum hæreditátis vestræ.
Cùm essent número brevi, * paucíssimi & íncolæ ejus:
Et pertransiérunt de Gente in Gentem, * & de regno ad pópulum álterum.
Non relíquit hóminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.
Nolíte tángere christos meos: * & in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram: * & omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Hu-

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.
Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, & solvit eum: princeps populórum, & dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ:
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * & senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum: * & Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum vehementer: * & firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * & dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.
Posuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, & obscurávit: * & non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem: * & occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, & venit cœnomyía: * & cínifes in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum: * & contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus.
Et comédit omne fœnum in terra eórum: * & comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina.
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium: * & labóres populórum possedérunt:
Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.
Aña. Bénedic ánima mea Dómino.
Antiphona. Vísita nos. Psalmus 105.
Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri Dñe in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut lauderis cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris: * injústè égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit Mare rubrum, & exsiccátum est: * & dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium: * & redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.
Et credidérunt verbis ejus: * & laudavérunt laudem ejus.
Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus:

ejus: * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiſcéntiam in desérto: * & tentavérunt Deum in inaquóſo.
Et dedit eis petitiónem ipsórum: * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móyſen in caſtris: * Aaron ſanctum Dómini.
Apérta eſt terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.
Et exárſit ignis in ſynagóga eórum: * flamma combúſſit peccatóres:
Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt ſcúlptile.
Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti ſunt Deum, qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari rubro.
Et dixit ut diſpérderet eos: * ſi non Móyſes eléctus ejus ſtetíſſet in confractióne in conſpéctu ejus:
Ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos: * & pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem:
Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum ſuam ſuper eos: * ut proſtérneret eos in desérto:
Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus: * & diſpérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti ſunt Beélphegor: * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis: * & multiplicáta eſt in eis ruína.
Et ſtetit Phínees, & placávit: * & ceſsávit quaſsátio.
Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.
Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * & vexátus eſt Móyſes propter eos: quia exacerbavérunt ſpíritum ejus.
Et diſtínxit in lábiis ſuis: * non diſperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.
Et commíxti ſunt inter Gentes, & didicérunt ópera eórum; & ſerviérunt ſculptílibus eórum: * & factum eſt illis in ſcándalum.
Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.
Et effudérunt ſánguinem innocéntem: * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.
Et inſécta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum: * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.
Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.
Et trádidit eos in manus Géntium: * & domináti ſunt eórum, qui odérunt eos.
Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum: * ſæpè liberávit eos.
Ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo: * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.
Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum.
Et memor fuit teſtaménti ſui: * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.
Et dedit eos in miſericórdias * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.
Salvos nos fac Dómine Deus noſter: * & cóngrega nos de natiónibus:
Ut confiteámur nómini ſancto tuo: * & gloriémur in laude tua.
Benedíctus Dóminus Deus Iſrael à ſæculo & uſque in ſæculum: * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat. Pſalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci: * & de regiónibus congregávit eos.
A ſolis ortu, & occáſu; * ab Aquilóne, & mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt,
Esuriéntes & sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum erípuit eos.
Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.
Quia satiávit ánimam inánem: * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.
Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: * vinctos in mendicitáte, & ferro.
Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * & consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis: * & víncula eórum disrúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * & vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, & sanávit eos: * & erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.
Et sacríficent sacrificium laudis: * & annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.
Dixit, & stetit spíritus procéllæ: * & exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cœlos, & descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius: * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam ejus in auram: * & siluérunt fluctus ejus.
Et lætáti sunt quia siluérunt: * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.
Et exáltent eum in ecclésia plebis: * & in cáthedra seniórum laudent eum.
Pósuit flúmina in desértum, * & éxitus aquárum in sitim;
Terram fructíferam in falsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagna aquárum: * & terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis: * & juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt: * & vexáti sunt à tribulatióne malórum & dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes: * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia: * & pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti & lætabúntur: * & omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?
Antiphona. Vísita nos Dómine in salutári tuo. Antiphona. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PArátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara, * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & psallam tibi in natiónibus.
Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * & usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos Deus, & super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.
Salvum fac déxtera tua, & exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo.
Exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculórum dimétiar.
Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim suscéptio cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * & non exíbis Deus in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, & os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * & expugnavérunt me gratis.
Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * & ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem: * & diábolus stet à dextris ejus.
Cùm judicátur, éxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci: * & episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant fílii ejus órphani: * & uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * & sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus & pauper ego sum: * & cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cùm declínat, ablátus sum: * & excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt à jejúnio: * & caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.
Adjuva me Dñe Deus meus: * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Dómine fecísti eam.
Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiántur, sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dño nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.
Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo.
Per Annum, ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
In Adventu, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.
In Quadrages. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.
Tempore Passionis, ℣ Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.
Pro beata Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Aña. Benígnè fac in bona voluntáte tua Dómine. Psalmus. Miserére. 40.
Aña. Bonum est. Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;
Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem;
In decachórdo psaltério; * cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet: * & stultus non intélliget hæc.
Cùm exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:
Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dñe.
Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * & senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos: * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & benè patiéntes erunt, ut annúntient:
Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * & non est iníquitas in eo.
Aña. Bonum est confitéri Dómino.
Aña. Métuant Dóminum omnes fines terræ. Psal. Deus Deus meus. 41.
Antiphona. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.
Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:
Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia:
Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus. * Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus:
Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte & insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

by Google

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.
Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.
Circumdúxit eum, & dócuit: * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans,
Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.
Butyrum de arménto, & lac de óvibus * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórum Basan:
Et hircos cum medúlla trítici, * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.
Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit, * incrassátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis, & non Deo: * diis, quos ignorábant:
Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti: * & oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui, & filiæ.
Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum:
Generátio enim pervérsa est, * & infidéles filii.
Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inférni novíssima:
Devorabítque terram cum gérmine suo, * & móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala, * & sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, & intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne fortè superbírent hostes eórum,
Et dícerent: Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, & sine prudéntia. * Utinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent.
Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?
Nónne ídeò, quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster, ut dii eórum: * & inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum: * & de suburbánis Gomórrhæ:
Uva eórum uva fellis, * & botri amaríssimi:
Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.
Nónne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum:
Juxta est dies perditiónis, * & adésse festínant témpora.

Ju-

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum:

Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, & ego vívere fáciam: percútiam, & ego sanábo, * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * & his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Aña. Date magnitúdinem Deo nostro.

Aña. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum. Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lúcis: sicut in die honéstè ambulémus.

Hymnus.

AUróra jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet:
Mentis reátus córruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Ut manè, quod nos últimum
Hìc deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre Dómine his qui in ténebris sedent: & dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces quando dicendæ sunt, habentur suprà in Feria secunda. 43.

DOMINICA ad Vesperas.

Pater noster. Ave María. ℣. Deus in adjutórium. 12.

Antiphona. Dixit Dóminus.

Tempore Paschali, Aña. Allelúja. Sub qua sola Antiphona dicuntur omnes Psalmi Vesperarum tam in Dominicis, quàm in Feriis. Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Antiphona. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis.

Antiphona. Fidélia.

Digitized by Google

Psalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, & congregatióne.
Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio & magnificéntia opus ejus : * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :
Ut det illis hæreditátem Géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte & æquitáte.
Redemptiónē misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Antiphona. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.
Aña. In mandátis. Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicétur.
Glória & divítiæ in domo ejus : * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, & miserátor, & justus.
Jucúndus homo qui miserétur & commodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.
Aña. In mandátis ejus cupit nimis.
Aña. Sit nomen Dómini. Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini,
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Antiphona. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula. Antiphona. Nos qui vívimus. Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit & fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes : * & colles sicut agni óvium.
Quid est tibi mare, quòd fugísti : * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes exultástis sicut aríetes, * & colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.
Non nobis Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, & veritáte tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.
Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * & omnes qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dño: * adjútor eórum, & protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * & benedíxit nobis.
Benedíxit dómui Israel, * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, & super fílios vestros.
Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dño, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Antiphona. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Tempore Paschali, Antiphona.
Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem.
Qui manè junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Cœléste pulset óstium:
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.
℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo ℣. dicitur à Dominica ii. post Epiph. usque ad Dominicam i. Quadragesi. & à Dominica iii. post Pentec. usque ad Adv. Capit. verò prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentec. & Epiph. usque ad Septuagesimam tantùm. Dicitur etiam in feriali Offic. ab Octav. Pentec. usque ad Adv. & ab Octav. Epiph. usque ad Dominicam i. Quadragesimæ. Similiter & Versiculi. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut suprà, quando fit Officium de Dominica, exceptis Dominicis Adventus, quæ habent Antiphonas proprias.

Canticum B. Mariæ Virg. Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens est: * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

De-

Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.
Glória Patri.
Deinde dicitur Antiphona, & Oratio propria.

FERIA SECUNDA
ad Vesperas.

Antiphona. Inclinávit.
Temp. Paschali, Aña. Allel. Psal. 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.
O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.
Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.
Placébo Dómino * in regióne vivórum.
Aña. Inclinávit Dñs aurem suam mihi.
Antiphona. Crédidi. Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiphona. Crédidi, propter quod locútus sum. Antiphona. Laudáte.
Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.
Antiphona. Laudáte Dóminum omnes Gentes. Antiphona. Clamávi.
Canticum Graduum. Psalmus 119.

Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi: * & exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.
Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.
Antiphona. Clamávi, & exaudívit me.
Antiphona. Unde véniet. Psal. 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

ized by Goo

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Antiph. Unde véniet auxílium mihi.
Tempore Pasch. Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

IMménse cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.
Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum (exceptis Quatuor Temporibus Pentecostes) post Antiphonam ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere Dómine úsquequò. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui indúantur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dñe, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis & captívis. ℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus. Miserére. 40. & in fine, Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hìc in Psalterio. Hymni vero ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, & ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam i. Quadragesimæ. Antiphonæ autem ad Magnificat, eisdem temporibus usque ad Septuagesimam.

FE-

FERIA TERTIA
ad Vesperas.

Antiphona. In domum Dómini.
Tempore Pasch. Aña. Allel. Psalm. 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sūt mihi: * in domum Dñi íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Aña. In domum Dómini lætántes íbimus. Aña. Qui hábitas. Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum;
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multùm repléti sumus despectióne:
Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.
Aña. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis. Ana. Adjutórium. Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.
Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos:
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.
Antiphona. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. Antiphona. Bénefac.
Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac Dñe bonis, * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Antiphona. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Antiphona. Facti sumus.
Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Antiphona. Facti sumus sicut consoláti.

Tem-

Tempore Paschali, Antiphona.
Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

TEllúris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis
Terram dedísti immóbilem:
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.
Jussis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà in Vesperis Feriæ secundæ. 91.

FERIA QUARTA
ad Vesperas.

Antiphona. Non confundétur.
Tempore Paschali, Aña. Allelúja.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona. Non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona. Beáti. Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans; * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ:
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes qui timent Dóminum. Antiphona. Sæpè.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.
Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam:
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea.

Aña.

Digitized by Google

Aña. De profúndis. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meã.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Aña. De profúndis clamávi ad te Dómine. Aña. Speret. Psalmus 130.

DOmine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis; * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Aña. Speret Israel in Dómino.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

COeli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum Solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis & ménsium
Signum dares notíssimum.
Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum;
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat. Antiphona.

Respéxit Dóminus humilitátẽ meam, & fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Vesperis Feriæ secundæ. 91.

FERIA QUINTA
ad Vesperas.

Antiphona. Et omnis.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja. Psalmus 131.

MEménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus.
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.
Antiphona. Ecce. Psalmus 132.
Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculú.
Aña. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum.
Antiphona. Omnia. Psalmus 134.
Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.
Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyssis.
Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.
Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.
Et misit signa & prodígia in médio tui Ægypte; * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.
Qui percússit Gentes multas: * & occídit reges fortes.
Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eórum hæreditátem; * hæreditátem Israel pópulo suo.
Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.
Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis deprecábitur.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.
Domus Israel benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.
Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.
Antiphona. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit. Antiphona. Quóniam in ætérnum. Psalmus 135.
Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit cœlos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Solem in poteſtátem diéi: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui percúſſit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui edúxit Iſrael de médio eórum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
In manu poténti, & bráchio excélſo: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui divíſit Mare rubrum in diviſiónes: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et edúxit Iſrael per médium ejus: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et excúſſit Pharaónem, & virtútem ejus in Mari rubro: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum ſuum per desértum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui percúſſit reges magnos: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et Og regem Baſan: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtri: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis noſtris: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui dat eſcam omni carni: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Antiphona. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Antiphona. Hymnum cantáte.

Pſalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic ſédimus, & flévimus; * cùm recordarémur Sion:
In ſalícibus in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:
Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblitus fúero tui Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non memínero tui:
Si non propoſúero Jerúſalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor eſto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúſalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis míſera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuíſti nobis.
Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Antiphona. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Tempore Paſchali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérſa lymphis ímprimens,
Subvécta cœlis érigens:

Ut

Ut stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca.
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fac Deus poténtiam in bráchio tuo: dispérde supérbos, & exálta húmiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Vesperis Feriæ secundæ. 95.

FERIA SEXTA
ad Vesperas.

Antiphona. In conspéctu.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo;

Super misericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit: * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Antiphona. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia, novíssima, & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculò, * & habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur à te, & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occúlto: * & substántia mea in inferióribus terræ.

Digitized by Google

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte à me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te Dómine, óderam: * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.

Antiphona. Dómine probásti me, & cognovísti me.

Antiphona. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiphona. A viro iníquo líbera me Dómine. Antiphona. Dómine.

Psalmus 140.

DOmine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Digitized by Google

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi: * & à scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.
Antiphona. Dómine clamávi ad te, exáudi me. Antiphona. Pórtio mea.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * & tu cognovísti sémitas meas.
In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognósceret me.
Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Antiphona. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 2.Cor.1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

HOminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis & feræ genus:
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérferit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera:
Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depósuit poténtes, Sanctos persequéntes: & exaltávit húmiles Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesp. Feriæ ii. 95.

SABBATO
ad Vesperas.

Antiphona. Benedíctus.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja.

Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.
Misericórdia mea, & refúgium meum: * suscéptor meus, & liberátor meus:
Protéctor meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.
Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?
Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.
Dómine inclína cœlos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.
Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum:
Quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.
Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórdo psallam tibi.
Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me,
Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.
Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.
Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.
Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.
Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.
Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.
Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.
Antiphona. Benedíctus Dóminus Deus meus. Antiphona. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

EXaltábo te Deus meus rex: * & benedícam nómini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.
Per síngulos dies benedícam tibi: * & laudábo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * & magnitúdinis ejus non est finis.
Generátio, & generátio laudábit ópera tua: * & poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * & justítia tua exultábunt.
Miserátor & miséricors Dóminus: * pátiens, & multùm miséricors.
Suávis Dóminus univérsis: * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * & sancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur:
Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum: * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * & érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant Dómine: * & tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam: * & imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.
Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, * & deprecatiónem eórum exáudiet, & salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * & omnes peccatóres disperdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, & in seculum sæculi.
Antiphona. Per síngulos dies benedícam te Dómine. Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus; * in

in filiis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, & víduam suscípiet: * & vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem & generatiónem.
Aña. Laudábo Deum meum in vita mea. Antiphona. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde: * & álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum: * & ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cœlum núbibus: * & parat terræ plúviam;
Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.
Antiphona. Deo nostro jucúnda sit laudátio. Antiphona. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuarum: * benedíxit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.
Aña. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Tempore Paschali, Antiphona.
Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ, & sciéntiæ Dei: quàm incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te manè laudum cármine,
Te deprecámur vésperè;
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

Digitized by Google

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Suscépit Deus Israel púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, & semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capitulum. O altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbati ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, & ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam. Hymnus, & ℣. etiam usque ad Quadragesimam. Antiphona ad Magnificat, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam tantum. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO

de Cruce in feriali tantùm Officio.

Ad Vesperas & Laudes, Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Tempore Paschali in Laudibus, Aña de Cruce. Crucifixus surréxit à mórtuis, & redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.

℟. Quia Dóminus regnávit à ligno, allelúja. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In Vesperis, Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja. ℣. & Oratio ut supra.

COMMEMORATIONES

Communes, sive Suffragia Sanctorum.

De sancta Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas, & Laudes, Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia.

Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem dicitur ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oré-

Orémus. Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus ne mergerétur, eréxit: & coapóstolum ejus Paulum tértiò naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante, vel post Commemorationes prædictas pro dignitate illius: & ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, & Laudes, Antiphona.

Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublata formídine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes, seù Suffragia, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, & ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus, & infra Octavas.

Quando dicitur Officium beatæ Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube domne benedícere. Benedictio. Noctem quiétam, & finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Pet. 5. c.

FRatres, Sóbrii estóte, & vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Pater noster. dicitur totum secretò.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta absolutione dicitur ℣.

COnvérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri. Sicut erat.
Antiphona. Miserére.
Tempore Paschali, Antiphona.
Allelúja.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem; & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas commméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,
A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.
Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis considerábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es Dómine spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te: * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem, & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem, & dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extollite manus vestras

in sancta, * & benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.
Antiphona. Miserére mihi Dómine, & exáudi oratiónem meam.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póscimus;
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul & custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jer. 14. b

TU autem in nobis es Dómine, & nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.
℟. breve. In manus tuas Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Commendo. Glória Patri. In manus tuas.
℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.
Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis. Luc. 2. e

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.
Antiphona. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, & requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, & infra Octavas: quæ in feriali Officio, tempore Adventus, & Quadragesimæ, & in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. Credo in Deum. secretò. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus & superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus.
℟. Amen. ℣. Dignáre Dómine nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri Dómine.
℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias. Bño. Benedícat, & custódiat nos omnípotens, & miséricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.
Et non dicitur, Fidélium ánimæ, sed immediatè dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore.

A Ve-

A Veſperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus uſque ad ſecundam diem Februarii incluſivè, Antiphona.

ALma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & ſtella maris, ſuccúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuíſti,
Natúra miránte, tuum ſanctum Genitórem,
Virgo priùs ac poſtériùs, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miſerére.

In Adventu. ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℞. Et concépit de Spíritu ſancto. Orémus. Oratio.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, méntibus noſtris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Chriſti Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum.
℞. Amen.

A primis Veſperis Nativitatis, & deinceps, ℣. Poſt partum, Virgo, invioláta permanſíſti. ℞. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præſtitíſti: tríbue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.
℞. Amen.

Poſt Purificationem, ideſt, à fine Completorii illius diei ii. Februarii incluſivè, etiam quando transfertur Feſtum Purificationis B. Mariæ virginis, uſque ad Feriam quintam in Cœna Domini excluſivè, Antiphona.

AVe Regína cœlórum,
Ave Dómina Angelórum:
Salve radix, ſalve porta,
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale ò valde decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℞. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos. Oratio.

COncéde miséricors Deus fragilitáti noſtræ præſídium: ut qui ſanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

A Completorio Sabbati ſancti uſque ad Nonam Sabbati poſt Pentecoſten incluſivè, Antiphona.

REgína cœli lætáre, allelúja,
Quia quem meruíſti portáre, allelúja;
Reſurréxit ſicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude & lætáre virgo María, allelúja. ℞. Quia ſurréxit Dóminus verè, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta quæſumus; ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

A primis Veſperis Feſti Trinitatis uſque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Antiphona.

SAlve Regína, mater miſericórdiæ, vita, dulcédo, & ſpes noſtra ſalve. Ad te clamámus éxules, filii Hevæ. Ad te ſuſpirámus geméntes & flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo advocáta noſtra, illos tuos miſericórdes óculos ad nos convérte. Et Jeſum benedíctum fructum ventris tui nobis poſt hoc exílium oſténde. O clemens, ò pia, ò dulcis virgo María.
℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix.
℞. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ora-

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster, Ave María, & Credo.

Sic dicitur Completorium per totum annum, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ, & per Octavam Paschæ, ut suo loco dicetur.

Si post Completorium immediatè sequatur Matutinum, tunc bis dicatur, Pater noster, Ave María, & Credo. quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, & ante Matutinum iterùm repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est à Choro; sed si immediatè post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est à Choro: & tunc post ℣. Fidélium ánimæ, & Pater noster. secr. dicitur ℣. Dominus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam, Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis: & in fine Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias verò Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantùm, Pater noster. secretò.

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO

ante Dominicam primam Adventus.

Ad Vesperas, Capitulum.

Rom. 13. d

FRatres, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quàm cùm credídimus.

℟. Deo grátias.

Sic semper respondetur in fine omnium Capitulorum. Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis Sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cùm primùm sonat;
Et Cœlites, & ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, & cláritas ejus replet orbem terrárum. Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, & veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Commemorationes, seu Suffragia Sanctorum, non fiunt per totum Adventum, etiam in Officio de Sanctis: nec de Cruce in feriali Officio.

In Adventu non fit de Festo, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex: quod si occurrat in Dominica, transfertur in primam diem simili Festo non impeditam, secundùm Rubricam de Translatione Festorum. De Simplici verò fit tantùm commemoratio.

DOMINICA I. ADVENTUS.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem ventúrum Dóminum, * Veníte adorémus. Et dicitur etiam in Feriis, usque ad Dominicam iii. Advent. Psalmus. Veníte, exultémus. 1. Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis;
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat:
Ut, cùm tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios;
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

Digitized by Google

In primo Nocturno, Antiphona: Véniet ecce Rex. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 2.

Post ℣. in quolibet Noctur. dicitur Pater noster. secretò usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. Absolutio.

EXáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, & miserére nobis, qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen. ℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1

VIsio Isaíæ filii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem, in diébus Ozíæ, Jóatham, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte cœli, & áuribus pércipe terra, quóniam Dóminus locútus est: Filios enutrívi, & exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, & ásinus præsépe dómini sui: Israel autem me non cognóvit, & pópulus meus non intelléxit. Tu autem Dñe miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

℟. Aspíciens à longè, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, & nébulam totam terram tegéntem. *Ite óbviàm ei, & dícite: *Núntia nobis, si tu es ipse, *Qui regnatúrus es in pópulo Israel. ℣. Quique terrígenæ, & filii hóminum, simul in unum dives & pauper. Ite óbviàm ei, & dícite. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Núntia nobis, si tu es ipse. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. Qui regnatúrus es in pópulo Israel.
℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Deinde repetitur ℟. Aspíciens à longè, usque ad ℣. Quique terrígenæ.

Hoc ℟. non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur ℟. i. sequentis Feriæ secundæ.

℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere & adjuváre dignétur.
℟. Amen. Lectio ii.

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, filiis sceleratis, dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultrà, addéntes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. ℟. Aspiciébam in visu noctis, & ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat: & datum est ei regnum, & honor: *Et omnis pópulus, tribus, & linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: & regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis. ℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus & corda nostra.
℟. Amen. Lectio iii.

TErra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, & desolábitur sicut in vastitáte hostili. Et derelinquétur filia Sion, ut umbráculum in vínea, & sicut tugúrium in cucumerário, & sicut cívitas quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, & quasi Gomórrha símiles essémus.
℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit virgo de lúmine: Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Sic semper dicitur, Glória Patri. in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

In

In ii. Nocturno, Aña. Gaude & lætáre. Psalmus. Consérva. cum reliquis ut in Psalterio. 7. Absolutio.

Ipsíus píetas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius & clemens. ℟. Amen.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 8. de jejunio x. mensis, & eleemosynis. Lecto iv.

Cum de advéntu regni Dei, & de mundi fine ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret: Cavéte, inquit, ne forte graventur corda vestra in crápula, & ebrietáte, & cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciáliùs pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, étiam si est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? & respóndens Angelus dixit ei. Spíritus. ℣. Jube domne benedícere.

Bño. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen. Lectio v.

Ad cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári: ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, & cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári: ita ut delectátio edéndi, étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, & quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti. ℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, & justè, & piè vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, & advéntum glóriæ magni Dei. Qui. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen. Lectio vi.

Quamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, & inde accípiat sensus, unde sumit & motus: ejúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, & interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frænáre: ut à corpóreis cupiditátibus sæpiùs líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ: ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatiónibus sanctis, & in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro Dómine, mitte quem missúrus es: vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut. Glória Patri. Et líbera.

In tertio Nocturno, Aña. Gábriel Angelus. Psalm. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Psalterio. 10. Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

Léctio S. Euangélii secúndùm Lucam. Sic semper præponitur Léctio sancti Euangélii, ante primam Lectionem de Homilia. Lectio vii. Cap. 21. e

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressúra Géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 1. in Euangelia.

Dominus ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit: ut si Deum metúere in tran-

quil-

quillitáte nólumus, ſaltem vicínum ejus judícium vel percuſſiónibus attríti timeámus. ℟. Ecce virgo concípiet & páriet filium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, & ſuper regnum ejus ſedébit in ætérnum. Et vocábitur. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum. ℟. Amen.

Quando fit Offic. de Sanctis, dicitur Cujus, vel Quorum, vel Quarum feſtum cólimus, ipſe, vel ipſa, ipſi, vel ipſæ, intercédat, vel intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando fit Officium de ſancta Maria. Cujus feſtum cólimus, ipſa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen. Lectio viii.

HUic étenim lectióni ſancti Euangélii, quam modò veſtra fratérnitas audívit, paulò ſupériùs Dóminus præmíſit, dicens: Exúrget gens contra gentem, & regnum advérſus regnum: & erunt terræmótus magni per loca, peſtiléntiæ & fames. Et quibúſdam interpóſitis, hoc, quod modò audíſtis, adjúnxit: Erunt ſigna in ſole, & luna, & ſtellis, & in terris preſsúra géntium præ confuſióne sónitus maris, & flúctuum. Ex quibus proféctò ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus. ℟. Audíte verbum Dñi Gentes, & annuntiáte illud in finibus terræ: * Et ínſulis, quæ procul ſunt, dícite: Salvátor noſter advéniet. ℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Et ínſulis. ℣. Jube domne benedícere.

Bño. Ad ſocietátem cívium ſupernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Quando legitur aliud Euangelium cum Homilia, dicitur ſequens Benedictio. Per Euangélica dicta deleántur noſtra delícta. ℟. Amen.

Prædicto ordine dicuntur Abſolutiones & Benedictiones, quandocumque fit Officium novem Lectionum.

Quando verò fit trium Lectionum, ſi ſingulæ tres Lectiones ſunt de Scriptura, Abſolutio & Benedictiones i. Noct. dicuntur ii. & v. Feria: ii. Noct. iii. & vi. Feria: iii. Noct. iv. Feria & Sabbato, omiſſa Benedictione ante Euangelium; cujus loco dicitur, Ille nos benedícat, qui ſine fine vivit & regnat. ℟. Amen.

Si autem ſingulæ tres Lectiones non ſint de Scriptura, Abſolutiones dicuntur eodem ordine: Benedictiones verò ut in tertio Nocturno. Si fit de Sancto, Prima erit. Ille nos benedícat. Secunda. Cujus feſtum cólimus. Tertia. Ad ſocietátem. Lectio ix.

NAm gentem contra gentem exúrgere, earúmque preſsúram terris inſíſtere, plus jam in noſtris tempóribus cérnimus, quàm in codícibus légimus. Quòd terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus ſcitis quàm frequénter audívimus. Peſtiléntias ſine ceſsatióne pátimur. Signa verò in ſole, & luna, & ſtellis, adhuc apértè mínimè vídimus: ſed quia & hæc non longè ſint, ex ipſa jam áeris immutatióne collígimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum: & regnábit Rex, & ſápiens erit, & fáciet judícium & juſtítiam in terra: * Et hoc eſt nomen quod vocábunt eum: Dóminus juſtus noſter. ℣. In diebus illis ſalvábitur Juda, & Iſrael habitábit confidénter. Et hoc. Glória. Dóminus.

Ab hac Dominica uſque ad Nativitatem Domini, & à Dominica Septuageſimæ uſque ad Paſcha, Dominicis diebus dicitur ix. ℟. quia Te Deum, non dicitur niſi in Feſtis.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

IN illa die ſtillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, allelúja. Pſalmus. Dóminus regnávit. 12.

Antiphona. Jucundáre filia Sion, & exúlta ſatis filia Jerúſalem, allelúja. Pſal. Jubiláte Deo. 12. Antiphona. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allelúja. Pſalmus. Deus Deus. 12.

An-

Aña. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: quærite Dóminum, dum inveníri potest, allelúja. Canticum. Benedícite. 13. Aña. Ecce véniet Prophéta magnus, & ipse renovábit Jerúsalem, allelúja. Psalmus. Laudáte Dóminum. 13.

Capitulum. Rom. 13. d

Fratres, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quàm cùm credídimus.

Hymnus.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ampliùs jacens humi:
Sidus refúlget jam novum;
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam:
Ut, cùm secúndò fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dñi. ℟. Rectas fácite sémitas ejus. Ad Benedictus, Antiphona. Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Oratio. Excita. ut suprà. 109.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, Antiphonæ de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

Ad Primam, Hymnus. Jam lucis orto sídere. 15. Aña. In illa die. Psalmus. Deus in nómine tuo. cum reliq. de Psalt. 16. Capit. Regi sæculórum. 18. ℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis. ℣. Glória Patri. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativit. Domini etiam in Offic. de Sanctis, præterquã in die Concept. B. M. & in Festis ac Dominica infra Oct. occurrentibus.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléis. Kyrie eléison. Pater noster. Credo. ℣. Et ego ad te Dómine clamávi. cum reliquis ut in Psalterio. 19.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dómine miserére. 25. quæ dicitur in Dominicis & Feriis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusivè.

Ad Tertiam, Hymnus. Nunc sancte. Aña. Jucundáre. Psalm. Legem pone. cum reliq. 26. Capit. Fratres, Hora est. ℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Et repetitur. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum. ℣. Osténde fáciem túam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. ℣. Glória Patri. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Sic repetuntur Versus in omnibus Responsoriis brevibus Horarum.

Ad Sextam, Antiphona.

Ecce Dóminus. Capitul. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. ℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce véniet. Capitulum. Rom. 13. d

Sicut in die honéstè ambulémus: non in comessatiónibus & ebrietátibus, non in cubílibus & impudicítiis, non in contentióne & æmulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona.

In illa die. cum reliquis de Laud. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. Capit. Fratres, Hora est. Hymnus. Creátor alme. ℣. Roráte. ut suprà in primis Vésperis. 109.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concipies, & páries filium, allelúja. Oratio. Excita, quæsumus Dómine. 109.

Hymni, ℣. & Responsoria brevia hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis & Feriis Adventus.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem ventúrum. Hymnus. Verbum supérnum. 109. Aña. Dóminus defénsor. Psalmus. Dóminus illuminátio. cum reliquis de Psalt. 33.

Post ℣. & Pater noster. Absolutiones & Benedictiones in hac & sequentibus Feriis dicuntur ordine superiùs descripto.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 1. d

LAvámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte oppréſſo, judicáte pupillo, deféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. ℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem filium, & virginitátis non patiéris detriméntum: effíciéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut.

Lectio ii.

SI voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedétis. Quòd si noluéritis, & me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dñi locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? Justítia habitávit in ea, nunc autē homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo nō júdicant: & causa víduæ non ingréditur ad illos. ℟. Læténtur cœli, & exúltet terra, jubiláte mōtes laudem: quia Dñs noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis. Et. Lectio iii.

PRopter hoc ait Dóminus Deus exercítuum fortis Israel: Heu, consolábor super hóstibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in justítia: & cónteret sceléstos, & peccatóres simul: & qui dereliquérunt Dóminum, consuméntur. ℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámpliùs: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, dicit Dóminus. ℣. Deus à Líbano véniet, & sanctus de monte umbróso & condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

Ad Laudes, Aña & Psal. Miserére. cum reliq. de Psalt. 40. Capitul. Isa. 2.

VEníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob, & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Hymnus. En clara vox. ℣. Vox clamántis. 113.

Ad Benedictus, Antiphona.

Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto, allelúja.

Dein-

d by Google

Deinde dicuntur Preces, Kyrie eléiſ. Pater noſter. ℣. Ego dixi, Dómine. ut in Pſalt. 40. Oratio. Excita, quæſumus. 109.

Oratio Dominicæ præteritæ ſemper dicitur per Hebdom. in feriali Officio, quando propria non aſſignatur. Et ad Horas Antiphonæ ſumuntur de Laudibus Dominicæ præcedentis, quando ad Laudes Feriæ nõ aſſignantur proprie.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Antiphona.

In illa die. Capit. Pacem & veritátem. ut in Pſalt. 24. ℟. br. ut ſuprà in Dominica i. Adventus. 113. Deinde Preces ut in Pſalt. in feriali Officio. 24.

Ad Abſolutionem Capituli. Dómine miſerére. ut in Pſalterio. 25.

Ad Tertiam, Antiphona.

Jucundáre. Capitulum. Jer. 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum: & regnábit Rex, & ſápiens erit: & fáciet judícium, & juſtítiam in terra.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni ad. ℣. Oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni ad. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Poſt ℟. br. dicitur Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ℣. Dómine Deus virtútum. ut in Pſalterio. 28.

Ad Sextam, Antiphona.

Ecce Dóminus. Capitulum. Jer. 23.

In diébus illis ſalvábitur Juda, & Iſrael habitábit confidénter: & hoc eſt nomen quod vocábunt eum, Dóminus juſtus noſter. ℟. br. Oſténde nobis Dómine, * Miſericórdiam tuam. Oſténde. ℣. Et ſalutáre tuum da nobis. Miſericórdiam. Glória Patri. Oſténde. ℣. Meménto noſtri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Víſita nos in ſalutári tuo.

Deinde Kyrie eléiſon. 28.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce véniet. Capitulum. Iſa. 14.

Propè eſt ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miſerébitur enim Dóminus Jacob, & Iſrael ſalvábitur. ℟. breve. Super te Jerúſalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória. Super te. ℣. Veni Dómine, & noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie eléiſon. 28.

Ad Veſperas, Antiphona.

Inclinávit. Pſal. Diléxi. cum reliq. de Pſalterio. 90. Capitulum. Gen. 49. b

Non auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus eſt; & ipſe erit expectátio Géntium. Hymnus. Creátor alme. ℣. Roráte cœli déſuper. 109.

Ad Magnificat, Antiphona.

Leva Jerúſalem óculos tuos, & vide poténtiam Regis: ecce Salvátor venit sólvere te à vínculo.

Deinde dicitur Kyrie eléiſon. cum Precibus, ut ſuprà in Pſalt. 91.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio uſque ad Vigiliam Nativitatis Domini excluſivè.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta. Lectio i. Cap. 2.

Verbum, quod vidit Iſaías, fílius Amos, ſuper Juda & Jerúſalem. Et erit in noviſſimis diébus præparátus mõs domus Dómini in vértice móntium, & elevábitur ſuper colles, & fluent ad eum omnes Gentes. Et ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & aſcendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob, & docébit nos vias ſuas, & ambulábimus in ſémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúſalem.

℟. Montes Iſrael ramos veſtros expándite, & floréte, & fructus fácite: * Propè eſt ut véniat dies Dómini.

℣. Roráte cœli déſuper, & nubes pluant juſtum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Propè. Lectio ii.

Et judicábit Gentes, & árguet pópulos multos: & conflábunt gládios ſuos in vómeres, & lánceas ſuas in falces: non levábit Gens contra Gentem gládium, nec exercebúntur ultrà ad prælíũ. Domus Jacob veníte, & ambulémus in

in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob: quia repléti sunt, ut olim, & áugures habuérunt ut Philísthiim, & púeris aliénis adhæsérunt. ℟. Erúmpant montes jucunditátem, & colles justítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Quia. Lectio iii.

REpléta est terra argénto & auro: & non est finis thesaurórum ejus: & repléta est terra ejus equis: & innumerábiles quadrigæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis: opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt digiti eórum. Et incurvávit se homo, & humiliátus est vir: ne ergo dimíttas eis. ℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, & créscere fáciam: multiplicabímini, & firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona.

Antequam convenírent, invénta est María habens in útero de Spíritu sancto, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum propè est, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 3.

ECce enim dominátor Dóminus exercítuum áuferet à Jerúsalem & à Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem, & virum bellatórem, júdicem, & Prophétam, & aríolum, & senem: príncipem super quinquagínta, & honorábilem vultu, & consiliárium, & sapiéntem de architéctis, & prudéntem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum: & effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio ii.

ET írruet pópulus, vir ad virum, & unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, & ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum doméсticum patris sui: Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens: Non sum médicus, & in domo mea non est panis, neque vestiméntum: nolíte constitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterùm clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat. Lectio iii.

RUit enim Jerúsalem, & Judas cóncidit: quia lingua eórum & adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Agnítio vultus eórum respóndit eis: & peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam rédditа sunt eis mala. Dícite justo quóniam benè, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum: retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit, & fáciet judícium & justítiam in terra: * Et hoc est nomen quod vocábunt eum, * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. Véniet fortior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórũ.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 4.

ET apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, & vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodò invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, & glória, & fructus terræ sublímis, & exultátio his qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalé. ℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem filiũ, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut. Lectio ii. Cap. 5.

CAntábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam eléctam, & ædificávit turrim in médio ejus, & torcúlar extrúxit in ea: & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labrúscas. Nunc ergo habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, judicáte inter me, & víneam meam. Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & nõ feci ei? An quod expectávi ut fáceret uvas, & fecit labrúscas? ℟. Aspiciébam in visu noctis, & ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat: & datum est ei regnum & honor: * Et omnis pópulus, tribus, & linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: & regnũ ejus, quod non corrumpétur. Et. Lectio iii.

ET nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: áuferam sepem ejus, & erit in direptiónem: díruam macériem ejus, & erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, & non fodiétur: & ascéndent vepres, & spinæ: & núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israel est, & vir Juda germen ejus delectábile: & expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas: & justítiam, & ecce clamor. ℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit Virgo de lúmine: ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona.

Expectábo Dóminum Salvatórem meum, & præstolábor eum dum propè est, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 6.

IN anno, quo mórtuus est rex Ozias, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum: & ea quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dñs Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. ℟. Ave María, grátia plena, Dñs tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus. Lectio ii.

ET commóta sunt superliminária cárdinum à voce clamántis, & domus repléta est fumo. Et dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, & in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, & Regem Dñm exercítuũ vidi óculis meis. Et volávit ad me

me unus de Séraphim, & in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, & dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur iníquitas tua, & peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, & advéntum glóriæ magni Dei. Qui. Lectio iii.

ET audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? Et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. Et dixit: Vade, & dices pópulo huic: Audíte audiéntes, & nolíte intellígere: & vidéte visiónem, & nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ággrava, & óculos ejus claude: ne fortè vídeat óculis suis, & áuribus suis áudiat, & corde suo intélligat, & convertátur, & sanem eum. ℟. Obsecro Dómine, mitte quem missúrus es: vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut. Glória Patri, Et líbera.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce véniet Deus, & homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ex Ægypto vocávi Fílium meum: véniet ut salvet pópulum suum.

Deinde Kyrie eléison. 91.

S A B B A T O.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 7.

ET factum est in diébus Achaz filii Jóatham, filii Oziæ regis Juda, ascéndit Rasin rex Syriæ, & Phácee filius Romelíæ rex Israel, in Jerúsalem, ad præliándum contra eam: & non potuérunt debellàre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: Requiévit Syria super Ephraim, & commótum est cor ejus, & cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum à fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam: Egrédere in occúrsum Achaz tu, & qui derelíctus est Jasub fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscínæ superióris in via Agri fullónis. ℟. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur. Lectio ii.

ET dices ad eum: Vide ut síleas: noli timére, & cor tuũ ne formídet à duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin regis Syriæ, & filii Romelíæ: eò quòd consílium iníerit contra te Syria in malum Ephraim, & fílius Romelíę, dicéntes: Ascendámus ad Judam, & suscitémus eum, & avellámus eum ad nos, & ponámus regem in médio ejus fílium Tábeel. ℟. Audíte verbum Dómini Gentes, & annuntiáte illud in fínibus terræ, * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Et. Lectio iii.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dñm. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parú vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet, & páriet filiũ, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum. ℟. Ecce dies véniũt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justũ: & regnábit rex, & sápiens erit; & fáciet judícium, & justítiam in terra: * Et hoc est nomen quod vocábunt eum, * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidénter. Et. Glória. Dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona. Sion noli timére, ecce Deus tuus véniet, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Vesperas, Capitulum. Rom. 15.

FRatres, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut

ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis Sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cùm primùm sonat;
Et cœlites, & ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magníficat, Antiphona. Veni Dómine visitáre nos in pace, ut lætémur coram te corde perfécto. Oratio.

EXcita Dómine corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit.

DOMINICA II. Adventus.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem ventúrum Dóminum, * Veníte adorémus. Et dicitur etiam in Feriis usque ad Dominicam iii. Adventus. Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis;
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat:
Ut cùm tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios;
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Véniet ecce Rex. Psalmus. Beátus vir cum reliquis ut in Psalt. 2.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis: & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndùm visiónem oculórum judicábit, neque secúndùm audítu áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. ℟. Jerúsalem, citò véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? Numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, & liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo. Lectio ii.

ET percútiet terram virga oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, & pardus cum hœdo accubábit: vítulus, & leo, & ovis simul morabúntur, & puer párvulus minábit eos. Vítulus & ursus pascéntur: simul requiéscent cátuli eórum: & leo quasi bos cómedet páleas. ℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo, & erit in die illa lux magna: & exí-

& exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda: & regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes Gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: & regnum in manu ejus, & potéstas, & impérium. Super omnes. Lectio iii.

ET delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis: & in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, & non occídent in univérso monte sancto meo: quia repléta est terra sciéntia Dñi, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórũ, ipsum Gentes deprecabúntur, & erit sepúlchrum ejus gloriósum. ℟. Cívitas Jerúsalem noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet à te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: & bráchium ejus dominábitur. Et áuferet. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona. Gaude & lætáre. Psalmus. Consérva. cum reliquis ut in Psalterio. 7.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

Lib. 4. in c. 11. Isajæ. Lectio iv.

ET egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías filios Amos, omnis hæc prophetía de Christo est: quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque dissérta, lectóris cõfúndat memóriam. Virgam & florẽ de radíce Jesse ipsum Dñm Judæi interpretántur: quòd scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur. ℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam. Lectio v.

NOs autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam vírginem intellígimus, quæ nullum hábuit sibi fruticem cohæréntem: de qua & suprà légimus: Ecce Virgo concípiet, & páriet filium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum: Ego flos campi, & lílium convállium. ℟. Sicut mater consolátur filios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: & de Jerúsalem civitáte quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, & gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam. Et. Lectio vi.

SUper hunc ígitur florem, qui de trunco & radíce Jesse per Maríam vírginem repéntè consúrget, requiéscet Spíritus Dómini: quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem divinitátis habitáre corporáliter: nequáquam per partes, ut in céteris Sanctis; sed juxta Euangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus sancti. Dóminus autem Spíritus est: & ubi Spíritus Dómini, ibi libértas. ℟. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis: exultábis, quóniam dies Dómini véniet: surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude & lætáre Jacob, * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exúlta satis filia Sion: júbila filia Jerúsalem. Quia. Glória. Quia.

In tertio Nocturno, Antiphona. Gábriel Angelus. Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis de Psalterio. 10.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Cùm audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 6. in Euangel. post principium.

VIsis tot signis, tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cùm eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde & Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judęis quidẽ scándalum, Géntibus autẽ stultítiam. Stultũ quippe homínibus visũ est, ut pro homínibus auctor vitę morerétur: & inde contra

tra

tra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámpliùs débitor fieri débuit. Nam tantò Deus ab homínibus digniùs honorándus est, quantò pro homínibus & indígna suscépit. ℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: & véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, & sedébit super illud in veritáte. Tunc. Lectio viii.

QUid est ergo dícere, Beátus qui non fúerit scandalizátus in me, nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ, humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valdè est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur. ℟. Festína, ne tardáveris Dómine: * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni Dómine, & noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera. Lectio ix.

SEd dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non afferéndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre, vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur. ℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ECce in núbibus cœli Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Ana. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále: aperíte portas, quia nobíscum Deus, allel. Aña. Ecce apparébit Dóminus, & non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum, quia véniet, & non tardábit, allelúja. Aña. Montes & colles cantábunt coram Deo laudem, & ómnia ligna silvárum plaudent mánibus: quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúja, allelúja. Aña. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, & illumínabit óculos servórum suórum, allelúja. Capitulum. Rom. 15.

FRatres, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam, & consolatióne Scripturárum, spem habeámus. Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámpliùs jacens humi:
Sidus refúlget jam novum;
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam:

Ut, cùm secúndò fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Joánnes autem cùm audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Oratio.

EXcita Dómine corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit. Ad Tertiam, Aña. Urbs fortitúdinis Capitulum. Fratres, Quæcúmque.

℟. bre-

℟. breve. Veni ad liberándum nos, *Dómine Deus virtútum. Veni ad. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. ℣. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce apparébit. Capitulum. Rom. 15. c

Deus autem patiéntiæ, & solátii det vobis idípsum sápere in altérutrũ secúndùm Jesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. ℣. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce Dóminus noster. Capitulum. Rom. 15. b

Deus autem spei rédpleat vos omni gáudio & pace in credéndo: ut abundétis in spe & in virtúte Spíritus sancti. ℟. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. ℣. Glória Patri. Super te. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce in núbibus. cum reliq. de Laudibus. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. Capit. Fratres, Quæcúmque. Hymnus. Creátor alme. ℣. Roráte. ut suprà. 118.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Dícite Joánni quæ vidístis: Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes euangelizántur, allelúja.

Oratio. Excita Dómine. ut suprà.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 13.

Onus Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos. Super montem calignósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, & ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, & vocávi fortes meos in ira mea, exultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium: vox sónitus regum, Géntium congregatárum. ℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, & virginitátis nõ patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut. Lectio ii.

Dominus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul à summitáte cœli: Dóminus, & vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia propè est dies Dómini: quasi vástitas à Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, & omne cor hóminis contabéscet, & conterétur. Torsiónes & dolóres tenébunt, quasi partúriens dolébunt: unusquísque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum. ℟. Læténtur cœli, & exúltet terra, jubiláte montes laudem: quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia & abundántia pacis. Et páuperum. Lectio iii.

Ecce dies Dómini véniet, crudélis, & indignatiónis plenus, & iræ, furorísque ad ponéndam terram in solitúdinẽ, & peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam stellæ cœli, & splendor eárum non expándent lumen suum: obtenebrátus est sol in ortu suo, & luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, & contra ímpios iniquitátem eórum, & quiéscere fáciam supérbiã infidélium, & arrogántiam fórtiũ humiliábo. ℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámpliùs: * Nam in illa die stillábũt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, dicit Dóminus. ℣. Deus à Líbano véniet, & sanctus de monte umbróso & condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

Ad

Ad Laudes, Aña & Psal. Miserére. cum reliq. de Psalt. 40. Capit. Veníte, & ascendámus. ut suprà. 114. Hymnus. En clara vox. ℣. Vox clamántis. ut suprà. 121.

Ad Benedictus, Antiphona.

De cœlo véniet Dominátor Dóminus, & in manu ejus honor & impérium.

Deinde dicitur Kyrie eléison. 43. Oratio. Excita Dómine. ut suprà. 121. Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce véniet Rex Dóminus terræ, & ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 14.

PRopè est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Israel, & requiéscere eos fáciet super humum suam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum suum: & possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos, & ancíllas: & erunt capiéntes eos qui se céperant, & subjícient exactóres suos. ℟. Montes Israel ramos vestros expándite, & floréte, & fructus fácite: * Propè est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Propè. Lectio ii.

ET erit in die illa, cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concussióne tua, & à servitúte dura, qua antè servísti: sumes parábolā istam contra regem Babylónis, & dices: Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre Gentes, persequéntem crudéliter. ℟. Erúmpant montes jucunditátem, & colles justítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

Lectio iii.

QUómodo cecidísti de cœlo lúcifer, qui manè oriebáris? Corruísti in terram, qui vulnerábas Gentes? Qui dicébas in corde tuo: In cœlum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci. ℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, & créscere fáciam: multiplicabímini, & firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super te Jerúsalem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 16.

EMitte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem filiæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avolántes, sic erunt filiæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: abscónde fugiéntes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab esto latíbulum eórum à fácie vastatóris. ℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem. Lectio ii.

FInítus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte, in tabernáculo David, júdicans, & quærens judícium, & velóciter reddens quod justum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valdè: supérbia ejus, & ar-

& arrogántia ejus, & indignátio ejus plus quàm fortitúdo ejus.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterùm clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat. Lectio iii.

IDcírcò ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit: his qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, & víneam Sábama dómini Géntium excidérunt: flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt: erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare. ℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedíctus, Antiphona. Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magníficat, Antiphona.

Sion renováberis, & vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 19.

ONus Ægypti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & commovebúntur simulácra Ægypti à fácie ejus, & cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios: & pugnábit vir contra fratrem suum, & vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum. ℟. Jerúsalem, citò véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? Numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, & liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo. Lectio ii.

ET dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, & consílium ejus præcipitábo: & interrogábunt simulácra sua, & divínos suos, & pythónes, & aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, & rex fortis dominábitur eórum, ait Dñs Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, & flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et deficient flúmina: attenuabúntur, & siccabúntur rivi ággerum. ℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo, & erit in die illa lux magna: & exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda: & regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes Gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: & regnum in manu ejus, & potéstas, & impérium. Super. Lectio iii.

STulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens: quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? Annúntient tibi, & indícent quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus. ℟. Cívitas Jerúsalem noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet à te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: & bráchium ejus dominábitur. Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Tu es qui ventúrus es Dómine, quem expectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magníficat, Antiphona. Qui post me véniet, ante me factus est: cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 24.

ECce Dóminus dissipábit terram, & nudábit eam, & afflíget fáciem ejus,

ejus, & dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: & sicut servus, sic dóminus ejus: sicut ancílla, sic dómina ejus: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, & direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc. ℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam. Lectio ii.

Luxit, & deflúxit terra, & infirmáta est: deflúxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra inféċta est ab habitatóribus suis: quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, & peccábunt habitatóres ejus: ideóque insánient cultóres ejus, & relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater consolátur filios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: & de Jerúsalem civitáte quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, & gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam. Et vidébitis. Lectio iii.

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum: amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus nullo introeúnte. Clamor erit super vino in platéis: desérta est omnis lætítia: translátum est gáudium terræ. Relícta est in urbe solitúdo, & calámitas ópprimet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo si paucæ olívæ quæ remansérunt, excutiántur ex ólea; & racémi, cùm fúerit finíta vindémia. Hi levábūt vocem suam, atque laudábunt: cùm glorificátus fúerit Dóminus, hinnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum: in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israel. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriā justi. ℟. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis: exultábis, quóniam dies Dómini véniet: surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude & lætáre Jacob, * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exúlta satis filia Sion: júbila filia Jerúsalem. Quia. Glória. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dícite, Pusillánimes confortámini: ecce Dóminus Deus noster véniet.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus ab extrémis terræ.

Deinde Kyrie eléison. 91.

SABBATO.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 25.

Domine, Deus meus es tu, exaltábo te, & confitébor nómini tuo: quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátē in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum: ut non sit cívitas, & in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas Géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes à túrbine, umbráculum ab æstu. ℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: & véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, & sedébit super illud in veritáte. Tunc. Lectio ii.

Spíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis: & quasi calóre sub nube torrénte propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dñs exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defecátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti su-

super omnes pópulos, & telam quam ordítus est super omnes natiónes.
℟. Festína, ne tardáveris Dómine: * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni Dómine, & noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera.

Lectio iii.

PRæcipitábit mortem in sempitérnum: & áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, & oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectávimus eũ, & salvábit nos: iste Dñs, sustinúimus eum, exultábimus, & lætábimur in salutári ejus. Quia requiéscet manus Dñi in monte isto: & triturábitur Moab sub eo, sicuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum: & humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublímium murórum tuórum cóncident, & humiliabúntur, & detrahéntur in terram usque ad púlverem.
℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam.
℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona.

Levábit Dóminus signum in natiónibus, & congregábit dispérsos Israel.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Vesperas, Capitulum. Philipp. 4.

FRatres, Gaudéte in Dómino semper: íterùm dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim propè est.

Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis Sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cùm primùm sonat;
Et cœlites, & ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ante me non est formátus Deus, & post me non erit: quia mihi curvábitur omne genu, & confitébitur omnis lingua.

Oratio.

AUrem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: & mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis & regnas.

DOMINICA III. Adventus.

Ad Matutinum, Invitatorium. Propè est jam Dóminus: * Veníte adorémus.
Et dicitur quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusivè. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis;
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat:
Ut cùm tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios;
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.

Pa-

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Véniet ecce Rex. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 2.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 26.

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus & antemurále. Aperíte portas, & ingrediátur Gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum. ℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: & habébit in vestiménto, & in fémore suo scriptum: Rex regum & Dóminus dominántium.
℣. Apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet. Et cum. Lectio ii.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum Dómine sustinúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte: sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te. Cùm féceris judícia tua in terra, justitiã discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, & non discet justítiã: in terra Sanctórũ iníqua gessit, & non vidébit glóriã Dñi. ℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, & egréssus ejus sicut à princípio diérum æternitátis, & magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacẽ in Géntibus, & potéstas ejus à mari usque ad mare. Et.

Lectio iii.

DOmine exaltétur manus tua, & nõ vídeant: vídeant, & confundántur zelántes pópuli: & ignis hostes tuos dévoret. Dómine dabis pacem nobis: ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantùm in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant: proptéreà visitásti, & contrivísti eos, & perdidísti omnem memóriam eórum. ℟. Qui ventúrus est véniet, & non tardábit: & jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras: & projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória. Quóniam.

In ii. Noctur. Aña. Gaude & lætáre. Psal. Consérva. cum reliq. ut in Psalt. 7.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. 2. de jejunio decimi mensis, & collectis. Lectio iv.

QUod témporis rátio & devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, solicitúdine prædicámus, Décimi mensis celebrándum esse jejúnium, quo pro consummáta perceptióne ómnium frúctuum, dignissimè largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim potest efficácius esse jejúnio? Cujus observántia appropinquámus Deo, & resisténtes diábolo, vítia blanda superámus.
℟. Ægypte noli flere: quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre. Lectio v.

SEmper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília: & per voluntárias afflictiónes caro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur. Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquíritur: jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleá-

pleámus. Impendámus virtúti, quod subtrahímus voluptáti. Fiat reféctio páuperis, abstinéntia jejunántis. ℟. Prope est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, & Israel salvábitur. ℣. Revértere Virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio vi.

Studeámus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, diffidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus: ut quicúmque nostrùm de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cœléstis prǽmium percípere mereátur. Quarta ígitur & sexta Féria jejunémus: Sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolū páriter vigilémus: cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus, per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre & sancto Spíritu vivit & regnat in sǽcula sæculórum, Amen. ℟. Descéndet Dñs sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes Gentes sérvient ei. Oriétur. Glória. Oriétur.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Gábriel Angelus. Psal. Cœli enárrant. cum reliq. ut in Psalterio. 10.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 1. c

In illo témpore: Misérunt Judæi ab Jerosólymis Sacerdótes & Levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 7. in Euangelia.

Ex hujus nobis lectiónis verbis, fratres charíssimi, Joánnis humílitas commendátur; qui cùm tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólidè subsístere in se, ne humána opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, & non negávit: & conféssus est, quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit planè quod non erat, sed non negávit quod erat: ut veritátem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen fallàciter nō usurpáret. Cùm ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére. ℟. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, & veni, ut salvos fácias nos. Et.

Lectio viii.

Sed cùm ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quęstio valdè impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus à discípulis Dóminus de Elię advéntu, respóndit: Elías jam venit, & non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt: &, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres charíssimi, quia quod Véritas affirmat, hoc Prophéta veritátis negat? Valdè namque inter se divérsa sunt, Ipse est: &, Nō sum. Quómodo ergo Prophéta veritátis est, si ejúsdem Veritátis sermónibus concors non est? ℟. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum Gentes deprecabúntur: * Et erit nomen ejus gloriósum. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Et.

Lectio ix.

Sed si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit: Ipse præcédet ante illum in spíritu, & virtúte Elíæ. Qui idcírcò ventúrus in spíritu & virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. Do-

℞. Docébit nos Dóminus vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob. Quia. Glória Patri. Quia.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

VEniet Dóminus, & non tardábit, & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit se ad omnes Gẽtes, allelúja. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Jerúsalem gaude gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allel. Aña. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam, allel. Aña. Montes & omnes colles humiliabúntur: & erunt prava in diréćta, & áspera in vias planas: veni Dómine, & noli tardáre, allelúja. Aña. Justè & piè vivámus, expectántes beátam spem, & advéntum Dómini.

Capitulum. Philip. 4.

FRatres, Gaudéte in Dómino semper: íterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim propè est. Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ampliùs jacens humi:
Sidus refúlget jam novum;
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam:
Ut, cùm secúndò fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini. ℞. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja. Oratio.

AUrem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: & mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis.

Ad Tertiam, Aña. Jerúsalem gaude. Capitulum. Fratres, Gaudéte. ℞. bre. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℞. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Aña. Dabo in Sion.

Capitulum. Philip. 4.

NIhil sollíciti sitis: sed in omni oratióne & obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℞. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℞. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Justè & piè.

Capitulum. Philip. 4. b

ET pax Dei, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, & intelligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro. ℞. bre. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℞. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona.

Véniet Dóminus. cum reliq. de Laudibus. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis. 87. Capitulum. Fratres, Gaudéte. Hymnus. Creátor alme síderum. ℣. Roráte cœli. ut suprà. 126.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti Dómino: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúja.

Oratio. Aurem tuam. ut suprà.

Post Vesperas dici dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infrà: quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die xvii. Decembris, & singulæ ante & post Magnificat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigil. Nativ. Si verò Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi pro commem. Adventus, Antiphona. 17.

O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens à fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia: veni ad docéndum nos viam prudéntiæ. Antiphona. 18.

O Adónai, & Dux domus Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, & ei in Sina legem dedísti: veni ad rediméndum nos in bráchio exténto. Antiphona. 19.

O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem Gentes deprecabúntur; veni ad liberándum nos, jam noli tardáre. Antiphona. 20.

O clavis David, & sceptrum domus Israel; qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit: veni, & educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris & umbra mortis. Antiphona. 21.

O óriens splendor lucis ætérnæ, & sol justítiæ: veni, & illúmina sedéntes in ténebris & umbra mortis. Aña. 22.

O Rex Géntium, & desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, & salva hóminem, quem de limo formásti. Antiphona. 23.

O Emmánuel, Rex & légifer noster, expectátio Géntium & Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Antiphonæ ad Laudes, & per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, incipiendo die xvii. Decembris ab Antiphonis, quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter & aliæ dicuntur in propriis Feriis.

Quòd si dies xvii. fuerit Dñica, Añæ inchoantur seq. Feria ii. quæ erit dies xviii. Quæ autem dicendæ essent die, in quo occurrit festum S. Thomæ, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Antiph. prætermissa, cujus loco dicitur Aña. **Expectétur.** nisi Vigil. Nativitatis venerit in Dñica: tunc enim in Sabbato dicuntur Añæ de Laudibus Dominicæ, quarta prætermissa, cujus loco dicitur Aña. **Expectétur.** Aña ad Benedictus, & Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur. Añæ verò de Laudib. quæ occurrunt in die S. Thomæ, eo anno prætermittuntur: & in Dñica tunc dicuntur Antiphonæ de Vigilia, ut infrà dicetur in Rubrica de Vigilia. Similiter omittitur Aña. Expectétur, quando illud Festum in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

Ecce véniet Dóminus, princeps regum terræ: beáti, qui paráti sunt occúrrere illi. Psalmi ejusdem Feriæ. 40. Aña. Cùm vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram? Aña. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. Aña. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. Aña. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo: véniet ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Psalmi ejusdem Feriæ. 50. Aña. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion. Aña. Ut cognoscámus Dómine in terra viam tuam, in ómnibus Géntibus salutáre tuum. Aña. Da mercédem Dómine sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur. Aña. Lex per Móysen data est: grátia, & véritas per Jesum Christũ facta est.

FE-

FERIA QUARTA.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

PRophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de vírgine María.

Psalmi ejusdem Feriæ. 57. Aña. Spíritus Dómini super me, euangelizáre paupéribus misit me. Aña. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus. Aña. Ecce véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, & sólium glóriæ téneat. Aña. Annuntiáte pópulis, & dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

DE Sion véniet Dóminus omnipotens, ut salvum fáciat pópulū suū.

Psal. ejusdem Feriæ. 67. Aña. Convértere Dómine aliquántulùm, & ne tardes veníre ad servos tuos. Aña. De Sion véniet, qui regnatúrus est Dóminus, Emmánuel magnum nomen ejus.

Aña. Ecce Deus meus, & honorábo eum: Deus patris mei, & exaltábo eum.

Aña. Dóminus légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, & salvábit nos.

FERIA SEXTA.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

COnstántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi ejusdem Feriæ. 74. Aña. Ad te Dómine levávi ánimam meam: veni & éripe me, Dómine ad te confúgi.

Aña. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ Israel.

Aña. Deus à Líbano véniet, & splendor ejus sicut lumen erit. Aña. Ego autem ad Dóminum aspíciam, & expectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO.

Antiphonæ secundùm superiorem Rubricam. 130.

Ad Canticum verò, Aña. Expectétur sicut plúvia elóquium meum: & descéndet super nos sicut ros Deus noster.

Psal. ut in Laudibus Sabbati. 85.

In festo S. Thomæ pro commemor. Adventus ad Benedictus, Antiphona. Nolite timére; quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si verò contingat festum S. Thomæ transferri in ii. Feriam, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus in Dominica, loco Antiphonæ. Ave María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis ad Benedictus, Antiphona. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliæ Antiphonæ, in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 28.

VÆ coronæ supérbiæ, ébriis Ephraim, & flori decidénti, glóriæ exultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errántes à vino. Ecce válidus & fortis Dóminus sicut ímpetus grándinis: turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, & emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: & habébit in vestiménto, & in fémore suo scriptum: Rex regum & Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Lectio ii.

ET erit flos décidens glóriæ exultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni: quòd cùm aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui: & spíritus judícii sedénti super judícium, & fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino nesciérunt, & præ ebrietáte erravérunt: Sacérdos, & Prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt à vino. ℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, & egréssus ejus sicut à princípio diérum æternitátis, & magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax

erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in Géntibus, & potéstas ejus à mari usque ad mare. Et pax. Lectio iii.

IDcírcò hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláre, pretiósum, in fundaménto fundátum: Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra: & subvértet grando spem mendácii: & protectiónem aquæ inundábūt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inférno non stabit. ℟. Qui ventúrus est, véniet, & non tardábit: & jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras: & projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Ad Laudes, Aña & Psalm. Miserére cum reliq. de Psalt. 40. nisi dicendæ sint Añæ secundùm superiorem Rubricam. Capitulum. Veníte, & ascendámus. ut suprà. 114. Hymnus. En clara. ℣. Vox clamántis. 129.

Ad Benedictus, Antiphona.

Egrediétur virga de radíce Jesse, & replébitur omnis terra glória Dómini: & vidébit omnis caro salutáre Dei.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Oratio. Aurem tuam. 129.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Antiphona O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 30. d

EXpéctat Dóminus ut misereátur vestri, & ídeò exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus: beáti omnes qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem: plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui: ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum & aquam brevem: & non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum: & erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. ℟. Ægypte noli flere: quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre. Lectio ii.

EGrédere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra: & panis frugum terræ erit ubérrimus, & pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatiósè: & tauri tui, & pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma comedent sicut in área ventilátum est. Et erūt super omnem montem excélsum, & super omnem collem elevátum, rivi curréntium aquárum in die interfectiónis multórum cùm cecíderint turres.

℟. Propè est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, & Israel salvábitur. ℣. Revértere Virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur. Lectio iii.

ET erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum, in die qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, & gravis ad portándum: lábia ejus repléta sunt indignatióne, & lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli, ad perdéndas Gentes in níhilum, & frænum erróris quod erat in maxíllis populórum. ℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes Gentes sérvient ei. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

Ad Bñs, Aña. Tu Béthlehem terra Juda, non eris mínima: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. Eleváre, eleváre, consúrge Jerúsalem, solve víncula colli tui, captíva filia Sion.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 1. c

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucam.

LAtent quidem divína mystéria, nec fácilè, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, & hoc propensióris fuisse cōsílii, quòd ea potíssimùm elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quòd concéperat ex adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem: * Dic civitátibus Judæ, & habitatóribus Sion: Ecce Deus noster, quem expectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui euangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic. Lectio ii.

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce Vírginem móribus, disce Vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, & exúrget homo de Israel, & confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes Gentes sérvient ei. Et erit. Lectio iii.

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Modò véniet Dominátor Dóminus: * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia & abundántia pacis. Et nomen. Glória Patri. Et nomen.

Ad Benedictus, Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Deinde Kyrie eléison. 43. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, & præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, & ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.

Post Preces dicitur Oratio Domínicæ præcedentis. Aurem tuam. 129.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 33.

VÆ qui prædáris, nónne & ipse prædáberis? Et qui spernis, nónne & ipse spernéris? Cùm consummáveris deprædatiónem, deprædáberis: cùm fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus, & præliábitur contra Gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem.

℣. Et elevábitur supra omnes colles, & fluent ad eum omnes Gentes. Et stabunt. Lectio ii.

A Voce Angeli fugérunt pópuli, & ab exaltatióne tua dispérsæ sunt Gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: implévit Sion judício, & justítia. Et erit fides in tempóribus tuis: divítiæ salútis, sapiéntia, & sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum, & in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. Secúndùm. Lectio iii.

CONtérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? Quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, & claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. ℟. Vidébunt Gentes justum tuum, & cuncti reges ínclytum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dñi nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dñi, & diadéma regni in manu Dei tui. Et. Glória. Et.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vigiláte ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat festum S. Thomæ: quia tunc ea prætermissa, dicitur Antiph. Nolíte timére. 131. quod etiam servatur in sequentibus diebus, quando illud festum occurrit. Kyrie eléison. cum Précibus ut suprà. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. Lætámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea omnes qui dilígitis eam, in ætérnum.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA SEXTA
Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 1. d

IN illo témpore: Exurgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda: & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. c. 1. post initium.

MOrále est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem astruant. Et ideò Angelus, cùm abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret, exémplo senióris féminæ, sterilísque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit: ut possíbile Deo omne quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro officio, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quò enim jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis. De Petra. Lectio ii.

DIscite & vos sanctæ mulíeres sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ antè sola in íntimis penetrálibus versabátur, non à público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab officio prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo officii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite Vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína

na in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus. ℟. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem filiæ Sion. Aperiátur. Lectio iii.

Didicístis Vírgines pudórem Maríæ, díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem: nec solùm venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quantò cástior virgo, tantò humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est & causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. ℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israel: quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor ejus cum eo. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus: Deus noster manifésté véniet. Et splendor. Glória Patri. Et splendor.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 43. Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, & veni: ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítiùs adversitáte liberéntur. Qui vivis & regnas.

Et dicitur ad omnes Horas, prætérquam in Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Hoc est testimónium, quod perhíbuit Joánnes: Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

Oratio Dominicæ præcedentis. 129.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 3.

Anno quintodécimo Impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 20. in Euangelia.

Redemptóris nostri Præcúrsor quo témpore prædicatiónis officium accéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui & ex Judæa quosdam, & multos ex Géntibus redemptúrus erat: per regem Géntium, & príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem Gentílitas colligénda erat, & Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit: quóniam & in Románа república unus præfuisse descríbitur, & in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur. ℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis. Et erit. Lectio ii.

Voce étenim nostri Redemptóris dícitur: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quòd ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Aptè quoque non solùm quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur: & quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex & Sacérdos exísteret, Lucas Euangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum & sacerdótium designávit. ℟. Radix Jesse, qui exúrget judicáre Gentes, in eum Gentes sperábunt: * Et erit nomen ejus benedíctum in sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Et erit. Lectio iii.

Et venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissióne peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solùm baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verùm étiam quibúsdam dedit:

ſed tamen baptíſmum ſuum in remiſſiónem peccatórum dare non pótuit. Remíſſio étenim peccatórum in ſolo nobis baptíſmo Chriſti tribúitur. Notándum ítaque quòd dícitur, Prædicans baptíſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum: quóniam baptíſmum quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut ſicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptíſmum pœniténtiæ, quo peccáta ſolvúntur, præcúrreret ſuo baptíſmate, quo peccáta ſolvi non poſſunt. ℟. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ: * Et révoca diſpérſos in terram ſuam. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, & veni, ut ſalvos fácias nos. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quómodo fiet iſtud, Angele Dei, quóniam virum non cognóſco? Audi María virgo: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi.

Niſi dicenda ſit Aña. Nolíte timére. & niſi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativ. quia tunc ea prætermiſſa, dicitur Aña. Ecce compléta. ut ſuprà. 131. quod etiam ſervatur (ſi idem contingat) in ſequentibus diebus.

Deinde Kyrie eléiſon. 43. Oratio.

Deus, qui cónſpicis, quia ex noſtra pravitáte afflígimur: concéde propítius; ut ex tua viſitatióne conſolémur. Qui vivis & regnas.

Et dicitur ad omnes Horas.

Ad Veſperas, Capitulum. 1.Cor.4.

Fratres, Sic nos exíſtimet homo, ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hìc jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

Creátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jeſu Redémptor ómnium,
Inténde votis ſúpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis Sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéſtas glóriæ,
Noménque cùm primùm ſonat;
Et cœlites, & ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis ſupérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóſtibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. Roráte cœli déſuper, & nubes pluant juſtum. ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat una ex majoribus. O. Oratio.

Excita, quæſumus Dómine, poténtiam tuam, & veni, & magna nobis virtúte ſuccúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod noſtra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

DOMINICA IV. Adventus.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Propè eſt jam Dóminus: * Veníte adorémus. Pſalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

Verbum ſupérnum pródiens
E Patris ætérni ſinu,
Qui natus orbi ſúbvenis,
Labénte curſu témporis;
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déſerens,
Cœli volúptas ímpleat:
Ut cùm tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios;
Non eſca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei ſed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.

Pa-

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Véniet ecce Rex. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 2.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda, & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli & Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Ecce Deus.

Lectio ii.

IN cubílibus, in quibus priùs dracónes habitábant, oriétur viror cálami & junci. Et erit ibi sémita, & via, & via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, & hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, & mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi: & ambulábunt qui liberáti fúerint. Et redémpti à Dómino converténtur, & vénient in Sion cum laude: & lætítia sempitérna super caput eórum: gáudium, & lætítiam obtinébunt, & fúgiet dolor, & gémitus.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et.

Lectio iii. Cap. 41.

TAceant ad me ínsulæ, & Gentes mutent fortitúdinem: accédant, & tunc loquántur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum ut sequerétur se? dabit in conspéctu ejus Gentes, & reges obtinébit: dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus, & novíssimus ego sum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Gaude & lætáre. Psalmus. Consérva. cum reliquis ut in Psalterio. 7.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio decimi mensis, & collectis. Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideò ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. ℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio v.

CAusa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei: quem non diligerémus, nisi priùs nos ipse di-

diligeret, & ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians, ait: Addúcam cæcos in viam quam ignorábant, & sémitas quas nesciébant, fáciam illos calcáre: fáciam illis ténebras in lucem, & prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, & non relínquam eos. Et íterùm: Invéntus sum, inquit, à non quæréntibus me, & palàm appárui iis qui me non interrogábant. ℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio vi.

QUod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet, dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, & simus in vero Fílio ejus. Et íterùm: Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat: & ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, & igne nos suæ charitátis inflámmans, ut non solùm ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. ℟. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas: * Usquequò dolens avertéris? Generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In charitáte perpétua diléxi te: ideò attráxi te míserans tui. Usquequò. Glória. Ambulábunt.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Gábriel Angelus. Psal. Cœli enárrant. cum reliq. ut in Psalterio. 10.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 3.

ANno quintodécimo Impérii Tibérii Cǽsaris, procuránte Póntio Piláto Judǽam. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.
Ex Homil. 20. in Euang. ante medium.

DIcébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant ut baptizaréntur ab eo: Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere à ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ: quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quòd malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur: quia per hoc quòd bonis ínvident, eósque persequúntur, quòd quibúsdam mala retríbuunt, quòd læsiónes próximis exquírunt: quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti filii de venenátis paréntibus nati sunt. ℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultrà jam non iráscar super terram: montes enim & colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxtà est salus mea, ut véniat: & justítia mea, ut revelétur. Et testaméntum.

Lectio viii.

SEd quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus: dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere à ventúra ira valeámus. Séquitur: Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quòd amícus sponsi non solùm fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ; áliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndùm dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur: sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat. ℟. Non discédimus à te, vivificábis nos Dómine, & nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde nobis.

Lectio ix.

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est: tantò à se lícita debet abscíndere, quantò se méminit & illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minùs, & ejus qui ampliùs delíquit: aut ejus qui in nullis, & ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, & ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dicitur: Fácite dignos fructus pœniténtiæ; uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tantò majóra acquírat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quantò gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

CAnite tuba in Sion, quia propè est dies Dómini: ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Ecce véniet desiderátus cunctis Géntibus, & replébitur glória domus Dómini, allelúja. Aña. Erunt prava in diréćta, & áspera in vias planas: veni Dómine, & noli tardáre, allelúja. Aña. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja, allelúja. Aña. Omnípotens sermo tuus Dómine à regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 4.

FRatres, Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hìc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ampliùs jacens humi:
Sidus refúlget jam novum;
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam:
Ut, cùm secúndò fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allel. Nisi dicenda sit Antiphona. Nolíte timére. vel Antiphona. Ecce compléta. 131. Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, & veni, & magna nobis virtúte succúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ecce véniet. Capitul. Fratres, Sic nos. ℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni ad. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine. ℣. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Antiphona.

Erunt prava. Capitulum. 1. Cor. 4.

MIhi autem pro mínimo est, ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque me ipsum júdico. ℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et

℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam, ℣. Glória. Osténde. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Omnípotens sermo. Capitulum. 1. Cor. 4.

ITaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium: & tunc laus erit unicuíque à Deo. ℟. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. ℣. Glória Patri. Super te. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona.

Cánite tuba. cum reliq. de Laudibus, ut suprà. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis. 87. Capit. Fratres, Sic nos. Hymnus. Creátor alme síderum. ℣. Roráte cœli désuper. 136.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Oratio. Excita, quæsumus, ut suprà.

Post Vesperas dici dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta,

Lectio i. Cap. 41.

ET tu Israel serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, & à longínquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxiliátus sum tibi, & suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Ecce. Lectio ii.

ECce confundéntur, & erubéscent omnes qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, & períbunt viri qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, & véluti consúmptio hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te. ℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et ipse. Lectio iii.

NOli timére vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israel: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus: & redémptor tuus sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes, & commínues: & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo dispérget eos: & tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Ad Laudes, Añæ secundùm superiorem Rubricam. 130. Psalmus. Miserére mei Deus. cum reliquis de Psalt. 40.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Oratio Dominicæ prætéritæ. Excita quæsumus Dómine. 139.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 42.

ECce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, judícium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fúmigans

gans non extínguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium: & legem ejus ínsulæ expectábunt.

℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus.

℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse sedébit.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus creans cœlos, & exténdens eos: firmans terram, & quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, & spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, & apprehéndi manum tuam, & servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium: Ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris. ℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut.

Lectio iii.

CAntáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, & plenitúdo ejus, ínsulæ, & habitatóres eárum: Sublevétur desértum, & civitátes ejus; in dómibus habitábit Cedar: laudáte habitatóres petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, & laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum: vociferábitur, & clamábit: super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas: * Usquequò dolens avertéris? Generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeò attráxi te míserans tui. Usquequò.

Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Consúrge, consúrge: indúere fortitúdinem bráchium Dómini.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 51.

AUdíte me qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram unde excísi estis, & ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram quæ péperit vos: quia unum vocávi eum, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desértum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultrà jam non iráscar super terram: montes enim, & colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem.

℣. Juxtà est salus mea, ut véniat: & justítia mea, ut revelétur. Et.

Lectio ii.

ATténdite ad me pópule meus, & tribus mea me audíte, quia lex à me exiet, & judícium meum in lucem populórum requiéscet. Propè est justus meus, egréssus est Salvátor meus, & bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ expectábunt, & bráchium meum sustinébunt. Leváte in cœlum óculos vestros, & vidéte sub terra deórsum: quia cœli sicut fumus liquéscent, & terra sicut vestiméntum atterétur, & habitatóres ejus sicut hæc interíbunt: salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea non defíciet.

℟. Non discédimus à te, vivificábis nos Dómine, & nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde nobis.

Le-

Lectio iii.

AUdíte me qui scitis justum, pópulus meus lex mea in corde eórum: nolíte timére opprobrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: & sicut lanam, sic devorábit eos tínea: salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea in generatiónes generatiónum. ℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ponam in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 64.

UTinam dirúmperes cœlos, & descénderes: à fácie tua montes defluérent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis: à fácie tua Gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus: descendísti, & à fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti expectántibus te.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Ecce. Lectio ii.

OCcurrísti lætánti, & faciénti justítiam: in viis tuis recordabúntur tui: ecce tu irátus es, & peccávimus: in ipsis fúimus semper, & salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, & quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ: & cecídimus quasi fólium univérsi, & iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum, qui consúrgat, & téneat te: abscondísti fáciem tuam à nobis, & allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et ipse. Lectio iii.

ET nunc Dómine, Pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris Dómine satis, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, & glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis: & ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet minui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Consolámini, consolámini pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde Kyrie eléison. 91.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 66. b

AUdíte verbum Dómini, qui tremítis ad verbum ejus: dixérunt fratres vestri odiéntes vos, & abjiciéntes propter nomen meum: glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit: ántequam ve-

veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? Et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? Aut pariétur Gens simul, quia parturívit, & péperit Sion filios suos. ℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse sedébit.

Lectio ii.

NUmquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? Si ego, qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus: ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torréntem inundántem glóriam Géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, & super génua blandiéntur vobis. ℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio iii.

QUomodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, & in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinábunt, & cognoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, & quasi turbo quadrígæ ejus: réddere in indignatióne furórem suum, & increpatiónem suam in flamma ignis: quia in igne Dóminus dijudicábit, & in gládio suo ad omnem carnem, & multiplicabúntur interfécti à Dómino.

℟. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas: * Usquequò dolens avertéris? Generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeò attráxi te míserans tui. Usquequò. Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Deinde Kyrie eléison. 43.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Emmánuel. 130.

Deinde Kyrie eléison. 91.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo. Ad Matutinum, Invitatorium de Vigilia, Hódie sciétis. Hymnus. Verbum supérnum, ut infrà. Antiphonæ, Psalmi, Versiculi, Lectiones, & Responsoria in primo & secundo Nocturno dicuntur de Dominica quarta. 137.

In tertio Nocturno, Antiphonæ & Psalmi de Dominica. 10. Versic. de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis Responsoriis: & non legitur Homil. Dominicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum comm. de Dominica. Similiter & per Horas celebratur Officium de Vigilia.

IN VIGILIA Nativitatis Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Hódie sciétis, quia véniet Dóminus: * Et manè vidébitis glóriam ejus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis;
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens,
Cœli volúptas ímpleat:
Ut cùm tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,

Et.

Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios;
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

Antiphonæ & Psalmi de Feria occurrente. ℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et manè vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 1. c

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Commentar. in c. 1. Matth.

QUare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primùm, ut per generatiónem Joseph origo Maríæ monstrarétur: secúndò, ne lapidarétur à Judæis ut adúltera: tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur à desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de Vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, & estóte paráti: quia die crástina vidébitis, * Majestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, & manè vidébitis. Majestátem Dei. Lectio ii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi à Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quòd autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut pósteà convénerint: sed Scriptúra quòd factum non sit osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos: Judæa & Jerúsalem nolíte timére: * Cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini filii Israel, & estóte paráti. Cras. Lectio iii.

JOseph autem vir ejus cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: & in lege præcéptum est, non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cùm crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quòd Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini filii Israel, dicit Dóminus: die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet à vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, & regnábit super nos Salvátor mundi. Et. Glória Patri. Et.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

JUdæa & Jerúsalem nolíte timére: cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum, allelúja. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Aña. Hódie sciétis quia véniet Dóminus: & manè vidébitis glóriam ejus. Aña. Crástina die delébitur iníquitas terræ, & regnábit super nos Salvátor mundi. Aña. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja. Aña. Crástina erit vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. Rom. 1.

PAulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Euangélium Dei, quod antè promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndùm carnem.

Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:

Pro-

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat .
Mens jam resúrgat tórpida ,
Non ámpliùs jacens humi :
Sidus refúlget jam novum ;
Ut tollat omne nóxium .
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam :
Ut, cùm secúndò fúlserit ,
Metúque mundum cínxerit ,
Non pro reátu púniat ,
Sed nos pius tunc prótegat .
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio ,
Sancto simul Paráclito ,
In sæculórum sæcula. Amen .

℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi .

Ad Benedictus, Antiphona.

Oriétur sicut sol Salvátor mundi : & descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen, allelúja . Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas : præsta, ut Unigénitum tuum , quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus , Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit & regnat.

Et dicitur per Horas diei .

Prima dicitur sicut in Duplicibus ; & ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ .

Ad Tertiam, Aña. Hódie sciétis .

Capitulum. Paulus servus. ut suprà.

℟. breve. Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie sciétis. ℣. Et manè vidébitis glóriam ejus . Quia véniet Dóminus. Glória Patri. Hódie sciétis.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos .

Ad Sextam, Antiphona.

Cráſtina die .

Capitulum. Rom. 1.

QUi prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndùm spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri .

℟. breve. Cráſtina die, * Delébitur iníquitas terræ. Cráſtina die .

℣. Et regnábit super nos Salvátor mundi. Delébitur. Glória Patri. Cráſtina die .

℣. Cráſtina erit vobis salus .

℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

Ad Nonam, Antiphona.

Cráſtina erit .

Capitulum. Rom. 1.

PEr quem accépimus grátiam , & Apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis & vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri .

℟. breve. Cráſtina, * Erit vobis salus. Cráſtina erit vobis salus. ℣. Dicit Dóminus Deus exercítuum . Erit vobis salus. Glória Patri. Cráſtina erit vobis salus. ℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi .

Digitized by Google

Suor Isabella Piccini F.

NATIVITATE DOMINI.

AD VESPERAS,

Antiphona.

REx pacíficus magnificátus eſt, cujus vultum desíderat univérſa terra. Pſal. Dixit Dóminus. 87. Antiph. Magnificátus eſt Rex pacíficus ſuper omnes Reges univérſæ terræ. Pſal. Confitébor. 88. Aña. Compléti ſunt dies Maríæ, ut páreret filium ſuum primogénitum. Pſal. Beátus vir. 88. Aña. Scitóte quia propè eſt regnum Dei: amen dico vobis, quia non tardábit. Pſalmus. Laudáte púeri. 88. Antiph. Leváte cápita veſtra: ecce appropínquat redémptio veſtra. Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Tit. 3. b

APpáruit benígnitas & humánitas Salvatóris noſtri Dei: non ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecúndùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit.

Hymnus.

JEſu Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater ſuprémus édidit:
Tu lumen & ſplendor Patris,
Tu ſpes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.
Meménto, rerum Cónditor,
Noſtri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Naſcéndo, formam súmpſeris.
Teſtátur hoc præſens dies
Currens per anni círculum,
Quòd ſolus è ſinu Patris
Mundi ſalus advéneris.
Hunc aſtra, tellus, æquora,
Hunc omne quod cœlo ſubeſt,
Salútis Auctórem novæ
Novo ſalútat cántico.
Et nos, beáta quos ſacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejuſdem metri, uſque ad Epiphaniam.

℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit ſuper nos Salvátor mundi.

Ad Magnificat. Antiphona.

Cùm ortus fúerit ſol de cœlo, vidébitis Regem regum procedéntem à Patre, tamquam ſponſum de thálamo ſuo.

Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetúſta sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM,

Invitatorium.

CHriſtus natus eſt nobis, * Veníte adorémus. Pſalmus. Veníte. 1.

Hymnus. Jeſu Redémptor. ut ſuprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti ſunt inánia?
Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Digitized by

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Antiphona. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel, & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.
Antiphona. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde, & regna,
Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Asti-

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.
Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.
Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
Tres sequentes Lectiones Isajæ leguntur sine titulo. Lectio i. Cap. 9.

Primo témpore alleviáta est Terra Zábulon, & Terra Néphthali: & novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti Gentem, non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, & vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principátus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.
℟. Hódie nobis cœlórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cœléstia regna revocáret: * Gaudet exércitus Angelórum, quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet exércitus. Glória Patri.
Et repetitur ℟. Hódie nobis cœlórum. usque ad ℣. Glória in excélsis Deo.
Benedictio. Unigénitus Dei Filius.
Lectio ii. Cap. 40.

Consolámini, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur: & erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini: & vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exiccátum est fœnum, & cécidit flos, quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus: exiccátum est fœnum, & cécidit flos: Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum. ℟. Hódie nobis de cœlo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cœli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie. Bño. Spíritus sancti grátia. Lectio iii. Cap. 52.

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua Sion, indúere vestiméntis

glóriæ tuæ Jerúsalem cívitas sancti: quia non adjíciet ultrà ut pertránseat per te incircumcísus, & immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede Jerúsalem: solve víncula colli tui captíva filia Sion. Quia hæc dicit Dóminus: Gratis venúmdati estis, & sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Ægyptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi: & Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iniquè agunt, dicit Dóminus, & júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum. ℟. Quem vidístis pastóres? Dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite quidnam vidístis? & annuntiáte Christi nativitátem. Natum. Glória Patri. Natum.

In secundo Nocturno, Antiphona. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui. Psalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circumdate Sion, & compléctimini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

Antiphona. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da: * & justítiam tuam filio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi, & inopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris, & iniquitáte rédimet ánimas

mas eórum : * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium ; superextollétur super Líbanum fructus ejus : * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * & replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.
Aña. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.
Aña. Véritas de terra orta est, & justítia de cœlo prospéxit. Psalmus 84.
BEnedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus salutáris noster : * & avérte iram tuam à nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?
Deus tu convérsus vivificábis nos : * & plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam ;
Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est : * & justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem : * & terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit : * & ponet in via gressus suos.
Aña. Véritas de terra orta est, & justítia de cœlo prospéxit. ℣. Speciósus forma præ filiis hóminum.
℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio: Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Nativit. Domini. Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ : quæ consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio : quia Dóminus noster peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum à reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exúltet sanctus, quia propínquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndùm plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam víceret, vincerétur. ℟. O magnum mystérium, & admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio : * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Beáta.
Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

IN quo conflíctu pro nobis ínito, magno & mirábili æquitátis jure certátum est, dum omnípotés Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte : objíciens ei eámdem formam, eamdémque na-

natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus à sorde: nec infans, cujus est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in istâ singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem priùs concíperet mente, quàm córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat à Spíritu sancto, collóquio discit Angélico: nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: *Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei à Dómino. Hódie.

Bńo Ignem sui amóris. Lectio vi.

AGámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu sancto: qui propter multam charitátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri: & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis: & adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, ò Christiáne, dignitátem tuam: & divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis, & cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Sancta & immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus ésferam, néscio: *Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noctur. Aña. Ipse invocábit me, allelúja: Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum:

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia Sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio Sanctórum: * magnus, & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, & mare tu creásti.

Thabor, & Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia, & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * & sancti Israel Regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ:
Et ego primogénitum ponam illum, * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies cœli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint.
Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint:
Visitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:
Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum: & testis in cœlo fidélis.
Tu verò repulísti, & despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequò Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituísti omnes filios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.
Aña. Ipse invocábit me, allelúja: Pater meus es tu, allelúja. Aña. Læténtur cœli, & exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit. Psalmus 95.
Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis

bilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudebunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.
Aña. Læténtur cœli, & exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.
Aña. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja. Psalm. 97.
CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus; * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiphona. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.
℣. Ipse invocábit me, allelúja.
℟. Pater meus es tu, allelúja.
Pater noster. Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2.
IN illo témpore: Exiit edíctum à Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.
Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 8. in Euangelia.
QUia largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de Euangélica lectióne non póssumus: sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quòd nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apértè monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in æternitáte? Quo contrà de réprobis per Prophétam dícitur: Deleántur de libro vivéntium, & cum justis non scribántur. Qui benè étiam in Béthlehem náscitur. Bethlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ánteà vocátus est: quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte refíceret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur: ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in alièno nascebátur.

℟. Beá-

℟. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: & beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum: * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte Gentes, & adoráte Dóminum. Qui hódie. ℣. Jube domne benedícere.

Benedíctio. Per Euangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio viii. Cap. 2. b.

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa medium.

VIdéte Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus náscitur, & pastóres vigiláre cœpérunt: qui Géntium greges, pécudum modo antè vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum, per offúsas nóctium ténebras pateréntur incúrsus. Et benè pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sǽculum, pastóres sunt Sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur: Esto vígilans, & confírma. Quia non solùm Epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et vídimus. Glória Patri. Et vídimus. ℣. Jube domne benedícere.

Bñ. Verba sancti Euangélii dóceat nos Christus Fílius Dei. ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio ix. Cap. 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in Joannem, circa medium.

NE vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cùm verba humána soléres audíre, audi quid cógites. Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, & dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si & Verbum Dei ipsum factum est, per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud: ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fieri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Euangelístæ.

Deinde dicitur Hymn. Te Deum. 11. quo finito dicitur ℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio Concéde quǽsumus. ut infrà. 156.

Et dicto Benedicámus Dño. celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario: qua finita, dicuntur Laudes. ℣. Deus in adjutórium.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

QUem vidístis Pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, & gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Aña. Angelus ad Pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Aña. Facta est cum Angelo multitúdo cœléstis exércitus laudántium Deum, & dicéntium: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja. Aña. Parvulus fílius hódie natus est nobis, & vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Ca-

Capitulum. Heb. 1.

MUltifáriàm, multísque modis olim Deus loquens Pátribus in Prophétis: novíssimè diébus istis locútus est nobis in Filio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sæcula.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.

Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repéntè fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium,

Enititur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat;
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet: Per eúmdem Dóminum.

Summo manè dicitur Prima; qua finita, celebratur secunda Missa in Aurora, & in ea fit commemoratio de S. Anastasia martyre.

Ad Primam, Antiphona.

Quem vidístis. Capitul. Regi sæculórum. 18. ℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui natus es de María vírgine. Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniam.

Ad absolutionem Capit. Lect. brev. Ipsi períbunt. ut infrà ad Nonam.

Tertia dicitur hora sua; qua finita, celebratur tertia Missa de die Nativ.

Ad Tertiam, Aña. Génuit puérpera. Capitulum. Multifáriàm. ut suprà. ℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allel. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allel. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Angelus ad Pastóres.

Capitulum. Heb. 1. c

ET: Tu in princípio Dómine terram fundásti: & ópera mánuum tuárum sunt cœli. ℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allel. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Párvulus filius.

Capitulum. Heb. 1. d

IPsi períbunt, tu autem permanébis; & omnes sicut vestiméntum veteráscent, & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient. ℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allel. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

AD VESPERAS.

Aña. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psal-

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquaſsábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.
Aña. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus Sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.
Aña. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo: mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Pſalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio juſtórum, & congregatióne.
Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.
Conféſſio, & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.
Memóriam fecit mirabílium ſuórum, * miséricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe.
Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, & judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in ſæculum ſæculi, * facta in veritáte, & æquitáte.
Redemptiónẽ miſit pópulo ſuo: * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.
Sanctum, & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.
Antiphona. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo: mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.
Antiphona. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis corde: miséricors, & miſerátor, & juſtus Dóminus.

Pſalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória & divítiæ in domo ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.
Exórtum eſt in ténebris lumen rectis: * miséricors, & miſerátor, & juſtus.
Jucúndus homo qui miſerétur, & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit juſtus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus: * non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.
Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, & iraſcétur, déntibus ſuis fremet, & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.
Antiphona. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis corde: miséricors, & miſerátor, & juſtus Dóminus.
Antiphona. Apud Dóminum miſericórdia, & copióſa apud eum redémptio.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Aña. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio.
Aña. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Psalmus 131.
Eménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus.
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Aña. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Capit. Hebr. 1.
Ultifáriàm, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sæcula. Hymn. Jesu Redémptor. 147. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.
Oratio. Concéde quæsumus. 156.

Deinde pro S. Stephano. Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.
Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

IN FESTO S. STEPHANI Protomartyris. Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 1.
Hymnus, Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturnorum dicuntur de Communi unius Martyris, ut infrà. XVI.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 6.

IN diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eò quòd despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. Consideráte ergo fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos verò oratióni, & ministério verbi instántes érimus.

℟. Stéphanus autē plenus grátia & fortitúdine, * Faciébat prodígia & signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ & spirítui qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ii.

ET plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide & Spíritu sancto, & Philíppum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum: & orántes imposuérunt eis manus. Et verbum Dómini crescébat, & multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valdè: multa étiam turba Sacerdótum obediébat fidei. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

SUrrexérunt autem quidam de Synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Asia, disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur. Tunc summisérunt viros, qui dícerent se audivísse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. Commovérunt ítaque plebem, & senióres, & Scribas: & concurréntes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium, & statuérunt falsos testes, qui dícerent: Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum, & legem.

℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cœlos apértos, & Fílium hóminis stantem à dextris virtútis Dei. ℣. Cùm autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei, & ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. de S. Stephano. Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem: hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum: hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cœlum. Ille sempitérnæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit; iste depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cœli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus; iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: & ne statuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine Jesu.

Lectio v.

AScéndit iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exultántes cantavérunt: hódie Stéphanū lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis: hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro no-

nobis pannis est involútus: hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem: hódie imménsitas cœli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos eleváret: humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret. ℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: & lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem. Dómine Jesu.

Lectio vi.

NEcessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcinctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, charitátem pro armis habébat, & per ipsam ubíque vincébat. Per charitátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit: per charitátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per charitátem arguébat errántes, ut corrigeréntur: per charitátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Charitátis virtúte subníxus vicit Saulum crudéliter sæviéntem: & quem hábuit in terra persecutórem, in cœlo méruit habére consórtem.
℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.
℣. Continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille.
Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 23. d

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & Scribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 4. Comment. in c. 23. Matth.

HOc quod ánteà dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum; ad persónam Dómini pertinére, eò quòd occidéndus esset ab eis: potest & ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædícent: álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem: álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.
℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos: vidit & introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cùm igitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viii.

QUærimus, quis sit iste Zacharías fílius Barachiæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, additum est: Quem occidístis inter templum & altáre. In divérsis divérsa legi: & débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est: patrísque in eo nomen conséntit: sed ubi occísus sit inter templum & altáre, Scriptúra non lóquitur: máximè cùm tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quòd proptéreà occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.
℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus: * Et ídeò triúmphat in cœlis coronátus.
℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória. Et.

Le-

Lectio ix.

ALii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est à Joas rege Judæ inter templum & altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quòd ille Zacharías non sit filius Barachíæ, sed filius Jójadæ sacerdótis: unde & Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia sibi fecísset bona. Cùm ergo & Zacharíam teneámus, & occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur filius, & non Jójadæ? Barachías lingua nostra benedíctus Dómini dícitur, & sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Euangélio, quo utúntur Nazaréni, pro filio Barachíæ, filium Jójadæ repperímus scriptum. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

LApidavérunt Stéphanum, & ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Antiphona. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ. Antiphona. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus. Antiphona. Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit & introívit: beátus homo, cui cœli patébant. Antiphona. Ecce vídeo cœlos apértos, & Jesum stantem à dextris virtútis Dei.

Capitulum. Act. 6. b

STéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vínclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Aña. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Deinde fit commem. de Nativitáte, Antiphona. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Lápides torréntis. Capitulum. Stéphanus autem. ℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. Act. 6. c

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia, & Asia, disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur. ℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super caput ejus. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce vídeo.

Capitulum. Act. 7. g

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. breve. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam & magnum decórem impones super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona.

Tecum princípium, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate, ut suprà. 156.

Et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Octavam occurrentibus.

Capit. Stéphanus autem. ut suprà. 161.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit víriliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio. Da nobis, quæsumus. 161.

Deinde pro S. Joanne, Ana. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Valdè honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Posteà fit commem. de Nativit. Ana. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

IN FESTO SANCTI JOANNIS Apostoli & Euangelistæ. Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi & Versic. Noct. de Communi Apostol. ut infrà. ii.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis: quod vídimus, & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum, & societas nostra sit cum Patre, & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Val-

℟. Valdè honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus à Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Lectio ii.

SI dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, & Sanguis Jesu Christi Filii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus: & véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est & justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus; mendácem fácimus eum, & verbum ejus non est in nobis. ℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: * Et scimus quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Euangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii. Cap. 2.

FIlioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cháritas Dei perfécta est. ℟. Hic est beatíssimus Euangelísta, & Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amoris præcípui, céteris áltius à Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis. Lectio iv.

JOánnes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimùm, filius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini decollávit, novíssimus ómnium scripsit Euangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsus Cerínthum, aliósque hæréticos; & máximè tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ássertint Christum ante Maríam non fuísse: unde & compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere. ℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et scribam.

Lectio v.

QUartodécimo igitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus Martyr, & Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem à Senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit, rexítque Ecclésias; & conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prerogatíva castitátis, amplióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas.

Lib. 3. cap. 6. Lectio vi.

BEátus Joánnes Euangelísta, cùm Ephesi morarétur usq; ad últimam senectútem, & vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere:

nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli, & fratres, qui áderant, tædio affécti quòd éadem semper audírent, dixérunt: Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam: Quia præcéptum Dómini est: & si solum fiat, súfficit. ℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem, & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 21. d

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Tract. 124. in Joann. post med.

DUas vitas sibi divínitus prædicátas & commendátas novit Ecclésia: quarum est una in fide, áltera in spécie: una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis: una in labóre, áltera in réquie: una in via, áltera in pátria: una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat à malo, & facit bonum: áltera nullum habet, à quo declínet malum; & magnum habet, quo fruátur bonum. Una cum hoste pugnat, áltera sine hoste regnat. ℟. In illum diem suscípiam te servum meum, & ponam te sicut signáculum in conspéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Quóniam. Lectio viii.

UNa súbvenit indigénti, áltera ibi est, ubi nullum ínvenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit: áltera nec pátitur quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci. Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis: áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohęreat summo bono. ℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Fluénta Euangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus. Lectio ix.

ERgo una bona est, sed adhuc mísera: áltera mélior, & beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joánnem. Tota hìc ágitur ista usque in hujus sæculi finem, & illic ínvenit finem: differtur illa compléndа post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideò dícitur huic: Séquere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam: quid ad te? Tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? Nisi tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala: ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

VAldè honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Antiphona. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: & scimus quia verum est testimónium ejus.

Antiphona. Hic est discípulus meus: sic eum volo manére, donec véniam.

Antiphona. Sunt de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo. Aña. Ecce puer meus eléctus, quem elégi, pósui super eum spíritum meum.

Capitulum. Eccli. 15.

QUi timet Deum, fáciet bona: & qui cóntinens est justítiæ, apprehendet illam, & obviábit illi quasi mater honorificáta. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,

Vo-

Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Seráſque verbo sólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæſumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúſque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:
Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

Oratio.

Eccléſiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. de Nativit. Antiphona. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

Concéde quæſumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

Da nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Ad Tertiam, Aña. Hic est discípulus ille. Capitulum. Qui timet Deum.

℟. br. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Aña. Hic est discípulus meus. Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ, & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña. Ecce puer meus. Capitulum. Eccli. 15.

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, & implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ, & intelléctus, & stolam glóriæ índuit eum. ℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Antiphona.

Tecum princípium. cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate. 156. Capitulum. Qui timet Deum. Hymnus. Exúltet orbis. ut suprà. 164. ℣. Valdè honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exiit sermo inter fratres, quòd discípulus ille non móritur: & non dixit Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére, donec véniam. Oratio. Ecclésiam tuam. ut suprà.

Deinde pro SS. Innocentibus, Aña. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum quocúmque ierit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judææ civitáte David.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur.

Deinde fit commem. de Nativitate, Antiphona. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro sancto Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

IN FESTO SS. INNOCENTIUM,

Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

AUdit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.

Exclámat amens núntio:
Succéssor instat, péllimur:
Satélles i, ferrum rape:
Perfúnde cunas sánguine.

Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúnè Christus tóllitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturnorum sumuntur de Communi plurim. Mart. infrà. xxxi. excepta ii. Aña iii. Nocturni, cujus loco dicitur sequens Antiphona. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

In primo Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 13. c

HÆc dicit Dóminus: Vox in excélso audíta est lamentatiónis; luctus, & fletus Rachel plorántis fílios suos, & noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: quia est merces óperi tuo, ait Dóminus: & reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus: & reverténtur fílii ad términos suos. ℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permansérunt, ídeò regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ii.

AUdiens audívi Ephraim transmigrántem: Castigásti me, & erudítus sum, quasi juvénculus indómitus: convérte me, & convértar: quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam: & postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, & erúbui, quóniam

niam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus: quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus.

℞. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non deféndis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicũ tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant, & clamábant voce magna, dicéntes. Quare. Lectio iii.

STátue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines, dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti: revértere virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequò delíciis dissolvéris filia vaga? Quia creávit Dñs novum super terram: Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, & in úrbibus ejus, cùm convértero captivitátem eórum. Benedícat tibi Dóminus pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℞. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: & benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes. Glória. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de Sanctis. Lectio iv.

HOdie, fratres charíssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse, Euangélii textus elóquitur. Et ídeò cum summa exultatióne gáudeat terra, cœléstium mílitum, & tantárum parens fecúnda virtútum. Ecce profánus hostis numquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam, sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℞. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat qui sepelíret. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli, carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ. Et non. Lectio v.

BEáta es, ò Béthlehem terra Juda, quæ Heródis regis immanitátem in puerórum extinctióne perpéssa es: quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti. Dignè tamen natálem illórum cólimus, quos beátiùs ætérnæ vitæ mundus édidit, quàm quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem antè, vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quàm usúram præséntis accéperint.

℞. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te Dómine: víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia clamant Lectio vi.

ALiórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem in confessióne proméruit: horum in consummatióne complácuit. Quia incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit. Quos Heródis impíetas lactántes matrum ubéribus abstráxit, qui jure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℞. Isti sunt qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Ambulábunt. Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2. c

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: & esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.
Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matth. & apud Glossam ordinariam.

QUando tulit púerum, & matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, & in ténebris: quia noctem ignorántiæ his, à quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando verò revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Euangélio: quia in fine mundi Judæi fidem tamquam Christum ab Ægypto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℞. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei, & Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo & Agno, & in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et.

Lectio viii.

UT adimplerétur quod dictum est à Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Respóndeant, qui Hebræórum volúminum dénegant veritátem, ubi hoc in Septuagínta legátur interprétibus. Quod cùm non invénerint, nos eis dicémus, in Osée Prophéta scriptum, sicut & exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus. ℞. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, & clara voce dicébant: * Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Víndica.

Lectio ix.

TUnc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo quómodo Rachel fílios Judæ, idest Béthlehem, quasi suos ploret. Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata: & ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit. Sive quóniam Juda & Bénjamin duæ tribus junctæ erant: & Heródes præcéperat non solùm in Béthlehem intérfici púeros, sed & in ómnibus fínibus ejus.

Nonum Responsorium ponitur, quia Te Deum, non dicitur, nisi hoc Festum veniat in Dominica.

℞. Isti qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, & unde venérunt? Et dixit mihi: * Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. Hi sunt. Glória Patri. Hi sunt.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

HEródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. A bimátu & infrà, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum. Ana. Angeli eórum semper vident fáciem Patris. Antiphona. Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus, Rachel plorans fílios suos. Antiphona. Sub throno Dei omnes sancti clamant: Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Capitulum. Apoc. 14.

VIdi supra montem Sion Agnum stantem, & cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

Salvéte flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma & corónis lúditis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℞. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Benedictus, Antiphona.
Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum quocúmque ierit.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Nativitate, Antiphona. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja. Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro sancto Stephano, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum. Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro sancto Joanne, Antiphona. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus. Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. A bimátu. Capit. Vidi supra montem. ℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Aña. Angeli eórum.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque ierit. ℟. breve. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Aña. Sub throno Dei.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo & Agno, & in ore ipsórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt ante thronum Dei. ℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi autem. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Tecum princípium. cum reliq. Antiphonis & Psalmis de Nativ. 156. Capit. Vidi supra montem. Hymnus. Salvéte flores Mártyrum. 168. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Ad Magnificat, Antiphona.

Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine. Oratio. Deus, cujus hodiérna. ut supra.

Deinde fit commem. S. Thomæ Cantuariensis nisi fuerit Sabbatum, Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ora-

Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum.

Et fit commem. de Nativit. Antiph. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro sancto Joanne, Antiphona. Exiit sermo inter fratres, quòd discípulus ille non móritur: & non dixit Jesus, non móritur; sed, Sic eum volo manére, donec véniam. ℣. Valdè honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

ECcléṡiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Si festum Nativitatis Domini, sancti Stephani, sancti Joannis Euangelistæ, sanctorum Innocentium, & eorum dies Octavæ venerint in Dominica, ipso die nihil fit de Dominica, sed die proximo post festum sancti Thomæ martyris fit de ea, ut infrà. 172.

Si Festum sancti Thomæ venerit in Dominica, transfertur in secundam Feriam, & in Sabbato post Orationem sanctorum Innocentium dicitur Antiphona, ℣. & Oratio Dominicæ, quæ paulò infrà habetur. 173. Deinde fit commemoratio Octavarum: & in secundis Vesperis Dominicæ fit commemoratio S. Thomæ, & Octavarum.

In secundis Vesperis sancti Thomæ, Antiphonæ, & Psalmi de Nativitate. 156. quæ duplicantur. Capitulum & alia de S. Silvestro, cum commem. S. Thomæ, & Octavarum.

IN FESTO SANCTI THOMÆ

Episc. & mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter Lectiones secundi & tertii Nocturni, & Orationem.

In primo Nocturno, Lectiones de Communi unius Mart. A Miléto. xviii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

THomas, Londíni in Anglia natus, Theobáldo succéssit Cantuariénsi Epíscopo: & qui ánteà in administrándo Cancellaríæ múnere præclárè se gésserat, in Episcopáli officio fortis & invíctus fuit. Cùm enim Henrícus secúndus Angliæ rex, convocátis ad se Epíscopis & Procéribus regni, leges ferret utilitáti ac dignitáti Ecclesiásticæ repugnántes, ádeò constánter óbstitit régiæ cupiditáti, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de senténtia decédens, próximè conjiciéndus in cárcerem clàm recésserit. Inde propínqui ejus omnis ætátis ejécti, amíci, fautóres omnes, iis, quibus per ætátem licéret, jurejurándo adstríctis, univérsos Thomam aditúros, si fortássè miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui à sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínimè potuísset. Non respéxit carnem, aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus Pastorális officii constántiam labefactávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & cu-

custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit. Lectio v.

CОntulit igitur se ad Alexandrum tértium Pontíficem, à quo benígnè accéptus est: & inde proféctus, Mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis Ordinis, ab eódem commendátus. Quod ut cognóvit Henrícus, missis ad Convéntum Fratrũ Cisterciénsium minácibus lítteris, Thomam è Pontiníaco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus véritus ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis família paterétur, sponte discéssit, & Ludovícum Gálliæ regem, ejus invitátu convénit: ubi támdiu fuit, quoad Pontífice máximo, & ipso rege agéntibus, ab exílio summa totíus regni gratulatióne revocátur. Qui dum boni Pastóris offícium secúrus exéquitur, ecce calumniatóres ad regem déferunt, eum multa contra regnum & públicam quiétem molíri: ut proptéreà sæpiùs conquererétur rex, se in suo regno cum uno Sacerdóte pacem habére non posse. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus nõ fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Lectio vi.

EX qua regis voce nefárii satéllites sperántes gratum se regi factúros, si Thomam è médio tóllerent, clàm conveniéntes Cantuáriam, Epíscopum in templo Vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrẽs, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos: Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum: & ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites: Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deínde flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, & réliquis Sanctis ejus Ecclésiæ Patrónis, Ecclésiam & seípsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua iniquíssimi regis légibus restíterat, ímpio ferro præcidéndum óbtulit, quarto Kaléndas Januárii, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo: cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis pósteà illústrem miráculis idem Alexánder Pontifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 59. in Joannem.

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum inquam est Ecclésiæ prælátio, & quæ multa índiget sapiéntia & fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, & numquam illas deserámus: ut lupo generósè resistámus. Hæc enim inter pastórem, & mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus: alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem & rapiéntem oves, & mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Lectio viii.

QUod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israel: nónne pascébãt semetípsos? Nónne greges pascúntur à pastóribus? Sed

by Google

Sed illi contrárium faciébant, quod máximè malítiæ genus est, & plurimórum causa malórum. Idcírcò inquit: Neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod períerat, quærébant: neque confráctum alligábant, neq; infirmum consolidábant, quóniam se, non gregem pascébant. Idem & Paulus áliis verbis signíficat: Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi. ℟. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui. Lectio ix.

VErùm ab utróque se diffidére osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cùm dicat, se proptéreà venísse, ut vitam habérent, & abundántiùs habérent: ab his autem, qui oves à lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cùm Judæi ipsum interímere vellent, non proptéreà déstitit à doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, & pértulit mortem: ídeò frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cùm nullo nisi testimónio videréntur, (quòd enim póneret ánimam suam, non multò pòst re monstrátum est: quòd autem vitam habérent, & abundántiùs habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confírmat. Te Deum. 11.

Et fiunt commem. de Octavis.

De Nativitate, Antiphona. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus. Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Antiphona. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David. Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Si festū S. Thomæ non venerit in Dñica, Officium Dñicæ fit die immediatè sequenti festū ipsius, nisi fuerit Sabbatum: quia tunc de Dñica fit tantùm comm. in die S. Silvestri; & in Sabbato fit Offic. de Octava Nativitatis ut inferiùs ponitur.

DOMINICA
infra Octavam Nativitatis.

In ii. Vesperis sancti Thomæ, quando non venerit in Dominica, Antiphona. Tecum princípium: cum reliquis Antiphonis, & Psalmis de Nativit. 156.

Capitulum. Galat. 4.

FRatres, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm

cùm sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus, & actóribus est usque ad præfinítum tempus à patre.

Hymnus.

JEsu Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit:
Tu lumen & splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.
Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quòd solus è sinu Patris
Mundi salus advéneris.
Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne quod cœlo subest,
Salútis Auctórem novæ
Novo salútat cántico.
Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, & nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus Dómine à regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit & regnat.

Deinde fit commem. sancti Thomæ, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

De Nativitate, Antiphona.

Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro sancto Stephano, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.
℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro sancto Joanne, Antiphona.

Exiit sermo inter fratres, quòd discípulus ille non móritur: & non dixit Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére, donec véniam. ℣. Valdè honorándus est beátus Joánnes.
℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Aña. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine.

℣. Sub

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis, præter Antiphonas ad Benedictus & Magnificat, Orationem, Lectiones, & Responsoria.

Hac nocte ponitur Epistola B. Pauli ad Romanos, & de ea, & aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Lectio i. Cap. 1.

PAulus servus Jesu Christi vocátus Apóstolus, segregátus in Euangélium Dei, quod antè promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, & Apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis & vos vocáti Jesu Christi: ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cœlo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cœli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio ii.

PRimùm quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis: quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Euangélio Fílii ejus, quòd sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis: óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos, ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos: idest, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram, atque meam. ℟. Quem vidístis pastóres? Dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? & annuntiáte Christi nativitátem. Natum vídimus.

Lectio iii.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpè propósui veníre ad vos (& prohíbitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, sicut & in céteris Géntibus, Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum: ita (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis, euangelizáre. Non enim erubésco Euangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primùm, & Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo super omnem impietátem, & injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent: quia quod notum est Dei, maniféstum est in illis. Deus enim illis manifestávit. ℟. O magnum mystérium, & admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Beáta Virgo. Glória Patri. Beáta Virgo.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de Nativ. Domini. Lectio iv.

EXcédit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo: & inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solùm ad divínam essén-

esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ideò numquam matéria déficit laudis, quia numquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sǽculi. ℣. Beáta quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei à Dómino. Hódie génuit.

Lectio v.

Gaudeámus ígitur, quòd ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus: & cùm salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quòd víncimur. Nemo enim ad cognitionẽ veritátis magis propínquat, quàm qui intélligit, in rebus divínis, etiámsi multùm profíciat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit.

℟. Sancta & immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus écferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia quem.

Lectio vi.

Ne autem infirmitátis nostrę perturbémur angústiis, Euangélicæ nos & Prophéticæ ádjuvant voces: quibus ita accéndimur, & docémur, ut nos nativitátem Dñi, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quàm præséntem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam nostrũ implévit audítum: & ideò Domínicis óvibus præsumus, quia verba divínitus édita cordis aure servámus: tamquam & in hodiérna festivitáte dicátur: Euangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo; quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus in civitáte David.

℟. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: & beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum: * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte Gentes, & adoráte Dóminum. Qui hódie. Glória Patri. Qui hódie.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2. c

In illo témpore: Erat Joseph, & María mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in c. 2. Lucæ, prope fin.

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat, in ruínam & resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat: & pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus & justus, aut supplícia decérnat, aut prǽmia. ℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriã quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ, & veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et vídimus.

Lectio viii.

Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec históriа docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ideò prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cœléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, & válidum, & acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ & spíritus, ártuum quoque, & medullárum, cogitatiónes cordis, & secréta scrutátur animórum: quia nuda & apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt. ℟. O Regem cœli, cui tália famulántur obséquia: stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, & in cœlis regnat.

℣. Na-

℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet. Lectio ix.

PRophetávit ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio: prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ideò Anna & stipéndiis viduitátis, & móribus talis indúcitur, ut digna planè fuisse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cùm álibi descripsérimus, cùm víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda. Te Deum. 11.

A D L A U D E S, & per Horas, Antiphona.

QUem vidístis Pastóres? Dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja. Psal. Dominus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, & gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja. Aña. Angelus ad Pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja. Aña. Facta est cum Angelo multitúdo cœléstis exércitus laudántium Deum, & dicéntium: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja. Aña. Párvulus fílius hódie natus est nobis, & vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja. Capitulum Galat. 4.

FRatres, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus, & actóribus est usque ad præfinítum tempus à patre. Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.
Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bajulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repéntè fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.
Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat;
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.
Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, & nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus Dómine à regálibus sédibus venit, allelúja. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit & regnat.

Et fit commem. de Octava Nativitatis, & aliis Octavis, ut suprà post ix. Lectionem sancti Thomæ. 172.

Ad Primam, Aña. Quem vidístis.
Capitulum. Regi sæculórum. ut sup. 18.
℟. breve. Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui natus es de María vírgine.
Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ, ut infrà.
Ad Tertiam, Aña. Génuit puérpera.
Capit. Fratres, Quanto témpore. ut sup.

℟. bre-

℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Angelus ad Pastóres.

Capitulum. Galat. 4.

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Ana. Párvulus filius.

Capitulum. Galat. 4.

ITaque jam non est servus, sed filius: quòd si filius, & hæres per Deum.

℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

In ii. Vesp. Anæ, Psalmi, Capit. & Hymnus, ut suprà in primis Vesp. 172.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer Jesus proficiébat ætáte & sapiéntia coram Deo & homínibus.

Oratio. Omnípotens sempitérne. 176.

Deinde fiunt Commemorationes de Octavis. 173.

Si dies post festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Officium fit de Octava Nativitatis hoc modo. In secundis Vesperis sancti Thomæ omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis diei Nativitatis (sed non duplicantur Antiphonæ,) & post Orationem Nativitatis fit commem. sancti Thomæ, deinde sancti Stephani; & aliarum Octavarum ut suprà post Orationem sancti Thomæ. 173.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis, præter Lectiones primi & secundi Nocturni, & Responsoria, quæ dicuntur ut suprà in Dominica, & Lectiones tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infrà.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2. b

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in c. 2. Lucæ, circa medium.

VIdes festináre pastóres. Nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse: & tu Patri, Fílio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis & Apóstolis crédere non vis? Vide, quàm signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et vídimus. Lectio viii.

NOn mediócre fidei tibi hoc videátur exémplum, quòd vilis sit persona pastórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris reférta sapiéntum, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta, & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur. ℟. O Regem cœli, cui tália famulántur obséquia: stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, & in cœlis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet. Lectio ix.

NEc contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit. A pastóribus

pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes qui audiérunt, de iis quæ dicebántur à pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minùs ore pudíca, quàm córpore, arguménta fidei conferébat in corde. Te Deum. 11.

Ad Laudes omnia dicuntur sicut in Nativitate. 155. Et post Orationem fit commem. de sancto Stephano, & reliquis Octavis, ut suprà post ix. Lectionem sancti Thomæ. 172.

Ad Horas, omnia dicuntur sicut in Nativitate Domini. 156.

Ad Vesperas, Antiphona.

Tecum princípium. cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate. 156. & Antiphonæ duplicantur. Capitulum & reliqua de sancto Silvestro.

Si festum sancti Silvestri venerit in Dominica, agitur de Festo cum commem. Dominicæ in primis Vesperis & Laudibus ante commemor. omnium Octavarum: & ix. Lectio erit de Homilia Dominicæ.

IN FESTO S. SILVESTRI

Papæ & Confess. Duplex.

A Capitulo omnia de Communi Confess. Pontif. infrà. xl. Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Octavis, ut suprà post Orationem S. Thomæ. 173.

Ad Matutinum omnia de Communi Confess. Pontif. infrà. xl. præter Lectiones & Orationem.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es, ò homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teípsum condémnas: eádem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secúndùm veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc, ò homo, qui júdicas eos qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contémnis? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? ℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Lectio ii.

SEcúndùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndùm ópera ejus: iis quidem, qui secúndùm patiéntiam boni óperis, glóriam & honórem & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem, qui sunt ex contentióne, & qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideò jurejurándo. Lectio iii.

TRibulátio & angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primùm, & Græci: glória autem, & honor, & pax omni operánti bonum, Judæo primùm, & Græco: non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt: & quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. ℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu. Glória. Tu.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

SIlvéster Románus, patre Rufíno, à prima ætáte óperam dedit Cyríno pre-

presbytero: cujus doctrínam & mores egrégiè imitátus, trigésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ à Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cum omni laude clericis áliis antecélleret, in Melchíadis pósteà locum succéssit, Imperatóre Constantíno. Cui Imperatóri, cùm lepræ curándæ causa, sibi ex infántium sánguine, medicórum consílio, bálneum parári jussísset, sancti Apóstoli Petrus & Paulus in quiéte apparuérunt, præcipiéntes ei, ut si ex lepra liberári vellet, omíssa ímpii bálnei immanitáte, Silvéstrum in Sorácte monte latitántem accérseret: à quo salutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa Christiáno more ædificári imperáret; sublatísque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhibéret. Constantínus ígitur, cœléstibus mónitis obtémperans, Silvéstrum diligentíssimè conquisítum vocat: à quo, Apostolórum imágines recognóscens, baptísmo sanátur, & ad tuéndam propagandámque Christi religiónem inflammátur. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

Itaque auctóre Silvéstro multas Basílicas ædificávit, quas sacris imagínibus, donísque ac munéribus magnificentíssimis exornávit; facultáte étiam data Christiánis, quod ánteà negátum erat, públicè templa extruéndi. Hoc Pontífice hábita sunt duo Concília; Nicænum, ubi præsidéntibus ejus Legátis, præsentéque Constantíno, & trecéntis decē & octo Epíscopis, sancta & cathólica Fides explicáta est, Arío, ejúsque sectatóribus condemnátis; quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii Pátribus univérsis: & Románum, in quo interfuére ducénti octogínta quátuor Epíscopi, ubi íterùm Aríus condemnátus est. ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meū, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Multa item decréta fecit Ecclésiæ Dei utília: in his, Ut à solo Epíscopo Chrísma conficerétur: Ut Présbyter Chrísmate baptizáti summum linfret vérticem: Ut Diáconi dalmáticis in Ecclésia & palla linóstima ad lævam uteréntur: Ut in líneo tantùm velo sacrifícium altáris conficerétur. Præscrípsit tempus ómnibus, qui Ordínibus initiáti essent, exercéndi singulos Ordines in Ecclésia, ántequam quisque ad altiórem gradum ascénderet: Ut láicus clérico non inférret crimen: Ne clericus apud profánum júdicem causam díceret. Sábbati & Domínici diéi nómine retento, réliquos hebdómadæ dies Feriárum nómine distínctos, ut jam antè in Ecclésia vocári cœperant, appellári vóluit: quo significarétur, quotídie cléricos abjécta ceterárum rerum cura, uni Deo prorsus vacáre debére. Huic cœlésti prudéntiæ, qua Ecclésiam administrábat, insígnis vitæ sánctitas & benígnitas in páuperes perpétuò respóndit. Quo in génere provídit, ut cléricis copiosis egéntes conjúngeret; & sacris Virgínibus quæ ad victum necessária essent, suppeditaréntur. Vixit in Pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum. Sepúltus est in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Fecit Ordinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quadragínta duos, Diáconos vigintiquínque, Epíscopos per divérsa loca sexagintaquínque.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 12. c

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcin-

cincti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Euangelia.

SAncti Euangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit oneróśa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus proféctò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & glorífícent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio viii.

DUo autem sunt, quæ jubéntur, & lumbos restríngere, & lucérnas tenére: ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed & si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, & nequáquam se à vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum: quando revertátur à núptiis: ut, cùm vénerit, & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulsat verò, cùm jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe & operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet, & cùm tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 11.

Reliqua omnia usque ad Vesperas sumuntur de Communi Confessoris Pontificis. xlvi.

Et in fine Laudum fit commemoratio de Octavis, ut suprà post ix. Lectionem sancti Thomæ. 172.

IN

by Google

IN CIRCUMCISIONE DOMINI, ET OCTAVA NATIVITATIS.

AD VESPERAS,

Antiphona.

O admirábile commércium! cum reliquis de Laudibus. 187. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo beatæ Mariæ, infrà. xcix.

Capitulum. Tit. 2. c

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, & sæculária desidéria, sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc sæculo.

Hymnus.

JEsu Redémptor ómnium,
Quem lucis ante míginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit:
Tu lumen & splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.
Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quòd olim córporis
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quòd solus è sinu Patris
Mundi salus advéneris.
Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne quod cœlo subest,
Salútis Auctórem novæ
Novo salútat cántico.
Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allelúja.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Et non fit aliqua commemoratio.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christus natus est nobis, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus. Jesu Redémptor. ut suprà.

In primo Nocturno, Aña. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Digitized by Google

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Antiphona. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. Psalmus 18.
Coeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel, & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Aña. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. Psalmus 23.
Domini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiphona. Elevámini portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.
℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Lectio i. Cap. 3. & 4.

QUid ergo ámplius Judæo est? Aut quæ utílitas circumcisiónis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim si quidam illórum non credidérunt? Numquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Absit. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: Ut justificéris in sermónibus tuis: & vincas cùm judicáris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei commèndat, quid dicémus? Numquid iníquus est Deus, qui infert iram? (secúndùm hóminem dico.) Absit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum? ℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cœlo venit, super omnes est. Cujus. Lectio ii.

AN Judæórum Deus tantùm? Nonne & Géntium? Imò & Géntium. Quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex fide, & præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit: sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndùm carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo: & reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndùm grátiam, sed secúndùm débitum. Ei verò, qui non operátur, credénti autem in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndùm propósitum grátiæ Dei. Sicut & David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus: Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, & quorum tecta sunt peccáta.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte Gentes, & adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Quia hódie. Lectio iii.

BEatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantùm manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est, in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fidei, quæ est in præpútio: ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur & illis ad justítiam: & sit pater circumcisiónis, non iis tantùm qui sunt ex circumcisióne, sed & iis qui sectántur vestígia fidei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis: * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde, & regna,

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.
Antiphona. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. Antiphona. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Antiphona. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus.
Antiphona. Exultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.
Antiphona. Exultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.
℣. Speciósus forma præ filiis hóminum.
℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ser-

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 7. de Nativ. Domini. Lectio iv.

FEstivitátis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est, & pius cultor, qui nec de incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi, aut natúræ nostræ véritas, aut patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cùm ergo ad intelligéndum sacraméntum Nativitátis Christi, qua de Matre vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum, & ab illuminátæ fidei óculo, mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat. ℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum: * Quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo, & de meis viscéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátā me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia. Lectio v.

DIvína est enim auctóritas, cui crédimus: divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive Euangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum; verum est, quod Joánnes plenus Spíritu sancto intónuit: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et simíliter verum est, quod idem prædicátor adjécit: Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: & vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre. ℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit & hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris, templum repéntè fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta. Lectio vi.

IN utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, & própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa & sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cùm Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem; veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut & humánam probet imparílitas, & divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta & venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cœlo. ℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui: considerávi ópera tua, & expávi: in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno, Antiphona.

In princípio, & ante sǽcula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum:

lum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. In princípio & ante sæcula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi. Aña. Ante lucíferum génitus, & ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Psalmus 97.
CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus; * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Aña. Ante lucíferum génitus, & ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Aña. Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum & Agno. Psalmus 98.
DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile, & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium, & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.
Dóminus Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña. Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum & Agno.
℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja
Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2. c
IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.
Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa medium.
CIrcumcíditur ítaque puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est: Puer natus est nobis, fílius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis antè dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu: quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuísse typum futúri: nam & circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.
℟. San-

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio viii.

SEd quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis & mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eò per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim Legis promittebátur Vírginis partus. Et verè sanctus, quia immaculátus. Dénique ipsum esse, qui Lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant: Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre, * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno.
℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.
Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

SOlus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ, immaculáti partus novitáte non sénserit, & cœlésti majestáte depúlerit. Nam si litteram sequámur: quómodo sanctus omnis másculus, cùm multos sceleratíssimos fuísse non láteat? Numquid sanctus Achab? Numquid sancti pseudoprophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cœléstis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscripta signábant: eò quòd solus sanctæ Ecclésiæ Vírginis ad generándos pópulos Dei immaculátæ fecunditátis aperíret genitále secrétum. Te Deum. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.
Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.
Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.
Antiphona. Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.
Antiphona. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.
Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. Tit. 2. c

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, & sæculária desidéria, sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc sæculo.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.
Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repéntè fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.
Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,

Quem

Digitized by Google

Quem ventre Matris géstiens,
Baptista clausum sénserat.
Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, & quod non erat assúmpsit: non commixtiónem passus, neque divisiónem. Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Ad Tertiam, Aña. Quando natus es.
Capitulum. Appáruit, ut suprà. 187.
℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Rubum quem víderat Móyses.

Capitulum. Hebr. 1. c

ET: Tu in princípio Dómine terram fundásti: & ópera mánuum tuárum sunt cœli. ℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce María.
Capitulum. Hebr. 1. d

IPsi períbunt, tu autem permanébis; & omnes sicut vestiméntum veteráscent, & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autē idem ipse es, & anni tui non defícient. ℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt.
℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. O admirábile. cum reliq. de Laudibus. Psal. Capit. & Hymnus, ut suprà in i. Vesperis. 181.
℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magnum hæreditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum; non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes Gentes vénient, dicéntes: Glória tibi Dómine.

Oratio. Deus, qui salútis. ut suprà.

Deinde pro S. Stephano, Aña. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.
℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.
℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti: tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

De aliis Octavis in his Vesperis nihil fit.

IN OCTAVA
Sancti Stephani. Duplex.

Omnia fiunt sicut in die Festi. 158. præter Lectiones & Orationem.
Et fit commem. de aliis Octavis.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 7. f. & 8.

DUra cervíce, & incircumcísis córdibus & áuribus, vos semper Spi-

Spirítui sancto resístitis, sicut patres vestri, ita & vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres & homicídæ fuístis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, & non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, & stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine,* Faciébat prodígia & signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ & spirítui qui loquebátur. Faciébat prodígia.

Lectio ii.

Cum autem esset plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, & Jesum stantem à dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cœlos apértos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: & testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: Dómine Jesu súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat consénsiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: & omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ & Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cœlos apértos, & Fílium hóminis stantem à dextris virtútis Dei. ℣. Cùm autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei, & ait. Ecce vídeo. Glória Patri. Ecce vídeo.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. Serm. 2. de sancto Stéphano. Lectio iv.

Post hestérnum festivíssimum diem, quo Salvatóris nostri Christi nobis natívitas illúxit, étiam hodiérnus dies beáti mártyris Stéphani coróna illustrátur. Mártyris illíus mérita nulla pars orbis ignórat: passus enim est in ipso princípio Ecclésiæ, id est, in ipsa urbe Jerosólyma. Ibi enim Diáconus ministrávit: & in ipso juventútis flore decórem ætátis suæ sánguine purpurávit. Pássio ejus insígnis est, multúmque mirábilis. Hanc modò de libro Actuum Apostolórum, cùm legerétur, non solùm audívimus, sed étiam óculis spectávimus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: & ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine Jesu.

Lectio v.

Christus ergo caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus à Judæis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim Græcè, Latinè coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, & ideò palmam martyrii suo nómine præferébat.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: & lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem. Dómine Jesu.

Le-

Lectio vi.

QUi cùm lapidarétur, non solùm non expectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótiùs à Deo véniam postulábat. Memínerat enim dixísse Dóminum: Mihi vindíctam, ego retríbuam, dicit Dóminus. Et íterùm: Ne díxeris, Ulcíscar me de inimícis meis: sed expécta Dóminum, ut tibi auxílio sit. Expectáre nos jubet Dóminus Deus, ut in die futúræ retributiónis cum sanctis Martyribus vindicémur. ℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 23. d

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis, & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in c. 23. Matth.

JErúsalem, Jerúsalem, quæ occídis Prophétas. Jerúsalem, non saxa, & ædificia civitátis, sed habitatóres vocat: quam plangit patris affĕctu, sicut & in álio loco légimus, quòd videns eam, fléverit. In eo autem quod dicit: Quóties vólui congregáre fílios tuos: omnes retrò Prophétas à se missos esse testátur. Gallínæ quoque similitúdinem congregántis sub alas pullos suos, in cántico Deuteronómii légimus: Sicut áquila prótegit nidum suum, & super pullos suos desiderávit: expándens alas suas, suscépit eos, & tulit super pennas suas.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos, vidit & introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cùm ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus. Lectio viii.

ECce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam antè díxerat: Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: facta est mihi hæréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, id est, templum illud, quod fulgébat angústiùs, óculis comprobámus, quia habitatórem Christum pérdidit, & hæreditátem prærípere géstiens, occídit hærédem. ℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus: * Et ídeò triúmphat in cœlis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeò. Glória Patri. Et. Lectio ix.

DIco enim vobis, non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo & párvuli, atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, hosánna in excélsis: sumpsit de centésimo decimoséptimo Psalmo, qui maniféstè de advéntu Dómini scriptus est. Te Deum. 11.

Ad Laudes, & per Horas, Aña. Lapidavérunt. cum reliquis. 161. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti: tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit & regnat.

Pro commem. S. Joannis, Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Ora-

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Antiphona. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In secundis Vesperis Antiphonæ de Laudibus Festi. Lapidavérunt. cum reliquis. 161. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & ultimo loco, Psalmus. Crédidi. 90.

Deinde fit de S. Joanne. Capitulum. Qui timet Deum. Hymnus. Exúltet orbis. 164. ℣. Valdè honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste est Joánnes. Oratio. Ecclésiam tuam. ut suprà.

Pro S. Stephano, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant. Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut suprà. 190.

Pro SS. Innocentibus, Ana. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

IN OCTAVA S. JOANNIS.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die. 162. præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 4.

POst hæc vidi: & ecce óstium apértum in cœlo: & vox prima, quam audívi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, & osténdam tibi quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu: & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis iáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor: & super thronos viginti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ.

℟. Valdè honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce matrem vírginem vírgini commendávit.

℣. Virgo est eléctus à Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Lectio ii.

ET de throno procedébant fúlgura & voces & tonítrua: & septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo: & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & secúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: & in circúitu, & intus plena sunt óculis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: * Et

* Et scimus quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Euangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii.

ET réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est. Et cùm darent illa animália glóriam, & honórem, & benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sǽcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, & adorábant vivéntem in sǽcula sæculórum, & mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es Dómine Deus noster accípere glóriam, & honórem, & virtútem: quia tu creásti ómnia, & propter voluntátem tuam erant, & creáta sunt.

℟. Hic est beatíssimus Euangelísta & Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltiùs à Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui privilégio. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustini Epíscopi in Joánnem.

Tractatu 36. Lectio iv.

IN quátuor Euangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Euangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndùm intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltiùs multóque sublímiùs áliis tribus eréxit prædicatiónem suam: & in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Euangelístæ tamquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, & de divinitáte ejus pauca dixérunt: istum autem quasi píguerit in terra ambuláre, sicut ipso exórdio sui sermónis intónuit, eréxit se non solùm super terram, & super omnem ámbitum áeris & cœli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutiónem invisibílium potestátum: & pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicéndo: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. ℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et scribam.

Lectio v.

HUic tantæ sublimitáti princípii étiam cétera cóngrua prædicávit, & de Dómini divinitáte, quómodo nullus álius est locútus: hoc ructábat, quod bíberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Euangélio narrátur, quia & in convívio super pectus Dómini discumbébat. De illo ergo péctore in secréto bibébat: sed quod in secréto bibit, in manifésto eructávit: ut pervéniat ad omnes Gentes non solùm incarnátio Filii Dei, pássio & resurréctio, sed étiam quod erat ante incarnatiónem únicus Patri, Verbum Patris, coætérnus generánti, æquális ei à quo missus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prerogatíva castitátis, amplióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia.

Lectio vi.

AQuila ipse est Joánnes, sublímium prædicátor, & lucis intérnæ atque ætérnæ fixis óculis contemplátor. Dicúntur enim & pulli aquilárum à paréntibus sic probári, patris scílicet ungue suspéndi, & rádiis solis oppóni. Qui firmè contemplátus fúerit, fílius agnóscitur: si ácie palpitáverit, tamquam adulterínus ab ungue dimíttitur. Jam ergo vidéte, quàm sublímia loqui débuit, qui est áquilæ comparátus: & tamen étiam nos humi repéntes, infirmi, & vix ullíus moménti inter hómines, audémus tractáre ista, & ista expónere: & putámus nos aut cápere posse cùm cogitámus, aut capi dum dícimus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sa-

ſapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem theſaurizávit ſuper eum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 21. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus Petro: Séquere me. Convérſus Petrus, vidit illum diſcípulum, quem diligébat Jeſus, ſequéntem. Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 87. in Joann. circa med.

CUm magna Chriſtus Petro communicáſſet, orbis terrárum curam demandáſſet, martyrium prædixíſſet, & majórem erga eum dilectiónem teſtátus eſſet: cùm vellet Petrus Joánnem ſócium & collégam, inquit: Hic autem quid? Numquid eámdem viam aggrediétur? Et quemádmodum in cœna interrogáre non auſus, Joánnem ſuffécit; ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, ſed non audére de ſe ſciſcitári. Tum Chriſtus: Si eum volo manére donec véniam, quid ad te?

℟. In illum diem ſuſcípiam te ſervum meum, & ponam te ſicut ſignáculum in conſpéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Lectio viii.

NAm cùm nímia id charitáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, oſténdens Chriſtus, quòd quantávis eum dilectióne proſequerétur, ſuam áſſequi non poſſet, inquit: Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curióſiùs præter divínam voluntátem inveſtigándum. Nam cùm Petrus ſemper in hujúſmodi interrogatiónes ferventiùs proſilíret: iterùm ejus fervórem retúndens, quòd nō ſit ultériùs inquiréndum, in hunc modum reſpóndit. ℟. Iſte eſt Joánnes, qui ſupra pectus Dñi in cœna recúbuit: Beátus Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. ℣. Fluénta Euangélii de ipſo ſacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória. Beátus.

Brev.

Lectio ix.

EXiit ergo ſermo iſte inter fratres, quòd diſcípulus ille non móritur: & non dixit ei Jeſus, quia non móritur: Sed, Si eum volo manére, donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis diſpoſuíſſe. Hoc autem dixit, ut intempeſtívum afféctum & conſuetúdinis deſidérium tólleret. Cùm enim eſſent orbis terrárum curam ſuſceptúri, ſimul ámpliùs eſſe non oportébat: magnum enim fuíſſet mundo detriméntum. Idcírcò, inquit: Opus ſuſcepíſti, id consídera: pérfice, labóra, & te certamínibus expóne. Quid ad te, ſi volo eum manére hìc? Tu officium tuum cura, & exéquere. Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, Antiphona. Valdè honorándus. cum reliquis. 164. Capitulum, Hymnus, Verſus, & Antiphona ad Benedictus, ibidem.

Pro commemor. SS. Innocentium, Antiphona. Hi ſunt qui cum muliéribus non ſunt coinquináti: Vírgines enim ſunt, & ſequúntur Agnum quocúmque ierit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, ſed moriéndo confééſſi ſunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua noſtra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Horas omnia ut in die Feſti. 165.
In ſecundis Veſperis Antiphonæ de Laudibus Feſti. Valdè honorándus. 164.
Pſalmi ut in ſecundis Veſperis de Communi Apoſtolorum. ix.
Capitulum & alia, ut in die. 165. cum commem. SS. Innocentium, ut in primis Veſperis ipſorum. 166.

IN OCTAVA SS. Innocentium. Duplex.

Omnia dicuntur ſicut in Feſto, præter Lectiones: & omittitur nonum Reſponſorium, cujus loco dicitur Te Deum.

N In

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 5.

JUstificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solùm autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti; * Vírgines enim permansérunt, ideò regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ii.

UT quid enim Christus, cùm adhuc infirmi essémus, secúndùm tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem charitátem suam Deus in nobis: quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secúndùm tempus Christus pro nobis mórtuus est: multò ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non defféndis sánguinem nostrum? & accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant, & clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iii.

SI enim cùm inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multò magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solùm autem: sed & gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptéreà sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: & benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes. Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 1. de Innocentibus. Lectio iv.

NAscénte Dómino luctus cœpit, non cœlo, sed mundo: indícitur mátribus lamentátio, Angelis exultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est: Innocéntes illi debéntur víctima, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifigi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martyrium, crudéle spectáculum! Exímitur machæra, & nulla intérvenit causa: sola stridet invídia, cùm qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta: non depósita, sed expósita.

℟. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat qui sepelíret. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli, carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ. Et non.

Lectio v.

TEstis est ipsa natúra, quæ pugnábat in Mártyres, cùm tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipábat, quæ ornaméntum cápitis amittébat. Quantis modis infántem

volébat abscóndere, & ipse se infántulus publicábat! Nesciébat tacére, quia necdum didícerat formidáre. Pugnábat mater, & cárnifex: ille trahébat, illa tenébat. Ad carníficem mater clamábat: Quid séparas à me, quem génui ex me? Uterus génuit, non mansit ille, cùm vixit, úbera mea frustrà lacte contórquens. Cautè portávi, quem à te vídeo manu crudéli jactári. Modò eum effudérunt víscera mea, & tu elídis ad terram. ℟. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te Dómine: víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia clamant.

Lectio vi.

Alia acclamábat mater, cùm exáctor latro non compélleret simul occídi cum párvulo matrem: Ut quid me dimíttis inánem? Si culpa est, mea est: si non est crimen, junge mortem, & líbera matrem. Alia dicébat: Quid quæritis? Unum quæritis, & multos occíditis; & ad unum, qui unus est, attíngere non potéstis. Alia contrà clamábat: Veni jam, veni Salvátor mundi; quámdiu quæréris? Nullum times: vídeat te miles, & nostros non occídat infántes. Miscebátur lamentátio matrum, & ad cœlum transibat oblátio parvulórum. ℟. Isti sunt qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Ambulábunt. Glória. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2. c

In illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum: & esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex homil. 8. in Matth. ante med.

Quæ cùm audisset Joseph, nequáquam passus est scándalum, neque dixit: Incérta ista res est, ac prorsus ambígua. Tu paulò antè dicébas, quia salvábit pópulum suum, & nunc seípsum quidem non potest de perículis liberáre: sed fuga nobis est necessária, & peregrinátio ac transmigrátio longínqua. Contrária omníno sunt facta promíssis. Sed horum nihil prorsus oppónit: vir enim erat fidélis, neque reversiónis tempus curiósè inquírit, quod útique ab Angelo non signátè fúerat expréssum: Sed esto ibi, inquit, úsquequò dicam tibi. ℟. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei & Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo & Agno, & in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et resonábat.

Lectio viii.

Verùm ille nec per ista quidem factus est ségnior, sed obedívit libénter, & crédidit, omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo: Enimvérò miséricors Deus mœstis rebus quædam étiam jucúnda permíscuit. Quod certè in Sanctis ómnibus facit; quos neque tribulatiónes, neque jucunditátes sinit habére contínuas: sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte conféxit. Quod hìc quoque eum fecisse consídera. ℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, & clara voce dicébant: * Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Víndica. Glória Patri. Víndica. Lectio ix.

Vidéndo quippe sanctus Joseph grávidam Vírginem, in conturbatiónem íncidit máximam: sed ádfuit repéntè Angelus, timórem prorsus extínguens. Deínde videns púerum natum, máxima exultatióne replétus est: sed rursus huic étiam gáudio perículum grande succéssit, cùm tota útique cívitas turbarétur, ipse rex fúreret, & ad necem púerum quæreret. Sed & hunc mœrórem ália rursus lætítia subsecúta est, ap-

apparítio vidélicet stellæ, & adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditátem, iterùm perículum, iterúmque formído. Quærit, inquit, Heródes ánimam púeri, & fúgere necésse est, & in longínqua transíre. Te Deum. 11.

Ad Laudes, & per Horas, omnia ut in die Festi. 168. omissis Commemoratiónibus.

In secundis Vesperis Antiphonæ de Laudibus. 168. Psalmi de Domínica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Crédidi. 90. reliqua ut in die. 169.

Post Orationem sanctorum Innocentium fit commemoratio de Vigilia Epiphaniæ, Antiphona. Puer Jesus proficiébat ætáte & sapiéntia coram Deo & homínibus.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℞. Salutáre suum, allelúja. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Deinde fit commem. S. Telesphori Papæ & martyris, Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Telésphori mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ.

Officium fit Semiduplex.

Ad Matutinum, & Laudes, omnia dicuntur ut in Octava Nativitatis. 181. exceptis Lectiónibus, & aliis, quæ infra ponuntur.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 7.

AN ignorátis fratres (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est à lege viri. Igitur vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro: si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est à lege viri, ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro. ℞. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cœlo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

ITaque fratres mei, & vos mortificáti estis legi per Corpus Christi: ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cùm enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus à lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, & non in vetustáte lítteræ. ℞. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte Gentes, & adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Quia hódie.

Lectio iii.

QUid ergo dicémus? Lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret: Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cùm venísset mandátum, peccátum revíxit.

℞. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis: * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 13. de Tempore. Lectio iv.

DOminus noster Jesus Christus, fratres charíssimi, qui in ætérnum est cunctórum Creátor: hódie de matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo, & de meis viscéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia cùm.

Lectio v.

HOdie impléta est prophetía illa, quæ dicit: Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Factus est ígitur qui fécerat, ut invenirétur qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur: Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, & factus est reus: natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit & hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris, templum repéntè fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta.

Lectio vi.

O Mirácula, ò prodígia, fratres mei, natúræ jura mutántur in hómine! Deus náscitur, Virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat: simul facta est Mater & Virgo; Mater facta, sed incorrúpta; Virgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed non infecúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine virili compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta & venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cœlo.

℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui: considerávi ópera tua, & expávi: in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2. d

IN illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge & áccipe púerum, & matrem ejus, & vade in terram Israel. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matth.

EX hoc loco intellígimus, non solùm Heródem, sed & Sacerdótes & Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens accépit púerum, & matrem ejus. Non dixit, Accépit fílium suum, & uxórem suam: sed púerum, & matrem ejus; quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta & immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio viii.

AUdiens autem quòd Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illò ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, à quo in passióne sua Dóminus irridétur, & qui nunc mórtuus esse referátur.

Ergo Heródes ille, qui cum Piláto pósteà amicítias fecit, hujus Heródis filius est, frater Archelái.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre, * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola virgo lactábat úbere de cœlo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repéntè fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

QUóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret: Quod dictum est per Prophétas; sed simplíciter: Quod dictum est per Prophétam: nunc autem pluráliter Prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur. Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

Te Deum laudámus. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Antiphona. Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Antiphona. Germinávit radix Jesse orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. Galat. 4.

FRatres, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus, & actóribus est usque ad præfínitum tempus à patre.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.

Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repéntè fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat;
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, & nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus Dómine à regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit & regnat.

Et

Et fit commemor. S. Telesphori Papæ & martyris, Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Telésphori mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Ad Primam, Aña. O admirábile. Capitulum. Regi sæculórum. 18. ℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Et non dicuntur Preces.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capit. Nonæ. Itaque jam non est.

Ad Tertiam, Antiphona.

Quando natus es. Capitulum. Fratres, Quanto témpore. ut suprà. 198. ℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Rubum quem víderat Móyses.

Capitulum. Galat. 4.

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce María.

Capitulum. Galat. 4.

Itaque jam non est servus, sed filius: quòd si filius, & hæres per Deum.

℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Vesperæ de Epiphania. Duplex.

Suor Isabella Piccini Scolpi

EPIPHANIA DOMINI.

AD VESPERAS,

Antiphona. Ante luciferum génitus. cum reliq. de Laudib. 208. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Isa. 60.

Surge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

Crudélis Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prævíam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra pura gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ,
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Ad Magnif. Ana. Magi vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem: Hoc signum magni Regis est: eámus, & inquirámus eum, & offerámus ei múnera, aurum, thus & myrrham, allelúja. Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Dicto, Pater noster, Ave María, & Credo, omissis ℣. Dómine lábia, Invitatorio, cum Psalmo Veníte, & Hymno, incipitur ab Antiphona, Afférte Dómino.

Infra Octavam verò dicitur ℣. Dómine lábia. Invitatorium. Christus appáruit nobis, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus. 1. Hymnus. Crudélis Heródes. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona. Afférte Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus. Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit; * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dó-

Dóminus virtútem pópulo suo dabit; * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña. Afférte Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja. Psal. 45.

DEus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Antiphona. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Antiphona. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite sapiénter. ℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Isa. 55.

OMnes sitiéntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite absque argénto, & absque ulla commutatióne, vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra, & fériam vobíscum pactum sempitérnum: misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. ℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè compláacui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cœlo facta est. Hic est.

Prædictum ℟. dicitur hac die, & in Dominica infra Octavam, & in die Octava tantùm: aliis verò diebus infra Octavam, ejus loco dicitur sequens

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ ob-

obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum consídera: & in myrrha, Domínicam sepultúram.
℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius. Lectio ii. Isa. 60.

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longè vénient, & filiæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, & áfflues, & mirábitur, & dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian, & Epha: omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes. ℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est. Bñd. Spíritus sancti grátia. Lectio iii. Isa. 61. d & 62.

GAudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis; & induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam, & laudem coram univérsis Géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, & salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges. Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quàm terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consiliis super filios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem, & aquam: * & eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.
Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.
Antiphona. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: pſalmum dicat nómini tuo Dómine. Antiphona. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent Regi Dómino. Pſalmus 71.
DEus judícium tuum regi da: * & juſtítiam tuam filio regis:
Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.
Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.
Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet filios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.
Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.
Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.
Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent: * Reges Arabum, & Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ, * omnes Gentes sérvient ei.
Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi, & ínopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.
Ex uſúris, & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.
Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum: * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Antiphona. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent Regi Dómino.
Antiphona. Omnes Gentes quaſcúmque fecíſti vénient, & adorábunt coram te Dómine. Pſalmus 85.
INclína Dómine aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops, & pauper ſum ego.
Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus ſperántem in te.
Miſerére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.
Quóniam tu Dómine ſuávis, & mitis: * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe Dómine oratiónem meam: * & inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudíſti me.
Non eſt ſímilis tui in diis Dómine: * & non eſt ſecúndùm ópera tua,
Omnes Gentes quaſcúmque fecíſti, vénient, & adorábunt coram te Dómine: * & glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.
Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: & salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvisti me, & consolátus es me.

Antiphona. Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum, & Saba dona addúcent. Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas. Bñ. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. de Epiphania. Lectio iv.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, íterùm dico gaudéte: quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit: & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus & credéntibus maniféstus, & persequéntibus esset occúltus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram sonus veritátis exívit, quando & pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit: ut à solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cùm rerum fidem, & regna Oriéntis per Magos díscerent, & Románum Impérium non latéret. ℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

NAm & sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat: ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cœlitus dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur: quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat, & supérnæ significatiónis nóvitas, & cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, ut Gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur: & quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio reciperet veritátem. ℟. Omnes de Saba vénient, aurũ & thus deferéntes, & laudem Dño annuntiántes, * Allelúja, allel. allel. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

AGnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ, fideíque primítias: & exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre: exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas, quam Judæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque à nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ auctor appáruit: & quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesáuris suis mýsticas Dómino múnerum spécies obtulérunt, ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus. ℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam,

mam, quæréntes & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.
℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repetitur in Psalmo ordine infrascripto. Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.
Præoccupémus fáciem ejus in confessióne: * & in psalmis jubilémus ei.
Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.
Quóniam Deus magnus Dóminus, * & Rex magnus super omnes deos.
Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: * & altitúdines móntium ipsíus sunt.
Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.
Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud: * & siccam manus ejus formavérunt.
Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.
Et nos pópulus páscuæ ejus, & oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra;
Sicut in irritatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto: * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.
Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.
Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * & dixi: Semper hi errant corde:
Et isti non cognovérunt vias meas: ut jurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.
Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.
Glória Patri. Sicut erat.
Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Antiphona prædicta cum suo Psalmo dicitur tantùm hac nocte: per Octavam verò loco hujus dicitur Antiph. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus. Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Antiphona. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus.
Antiphona. Adoráte Dóminum, allelúja, in aula sancta ejus, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dño omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérsa ter-

terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.
Antiphona. Adoráte Dóminum, allelúja, in aula sancta ejus, allelúja.
Aña. Adoráte Deum, allelúja, omnes Angeli ejus, allelúja. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Adoráte Deum, allel. omnes Angeli ejus, allel. ℣. Adoráte Dóminum, allel. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.
Pater noster. Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.
Homilia 10. in Euangelia.

SIcut in lectióne Euangélica, fratres charíssimi, audístis, cœli Rege nato, rex terræ turbátus est: quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cùm celsitúdo cœléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quòd Redemptóre nato, pastóribus in Judæa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia vidélicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus, rationále ánimal, id est, Angelus prædicáre débuit: Gentíles verò, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum, non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur: Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus: signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia & illis prophetíæ tamquam fidélibus, nō infidélibus: & istis signa tamquã infidélibus, non fidélibus data sunt.
℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníren ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes. Bño. Divínum auxílium. Lectio viii.

ET notándum, quòd Redemptórem nostrum, cùm jam perféctæ esset ætátis, eísdem Gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, & necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella Géntibus denúntiat; quia ni-

nimírum rationis ordo poscébat, ut & loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, & necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino, vel moriénte eo monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia: qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt. ℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Bñ. Ad societátem. Lectio ix.

OMnia quippe eleménta auctórem suum veníſſe testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cœli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa & paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínimè cognóscunt, & durióra saxis, scindi ad pœniténdum nolunt.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ANte lucíferum génitus, & ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Psalmus. Dóminus regnávit. cum réliquis. 12. Antiphona. Venit lumen tuum Jerúsalem, & glória Dómini super te orta est: & ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.

Antiphona. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus & myrrham, allelúja. Antiphona. María & flúmina benedícite Dómino: hymnum dícite fontes Dómino, allelúja. Antiphona. Stella ista sicut flamma corúscat, & Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, & magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. Isa. 60. 1

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

O Sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cœlitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ Solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Veníſſe terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera;
Stratique votis ófferunt,
Thus, myrrham, & aurum régium.

Regem, Deúmque annúntiant
Thesáurus, & fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlchrum prædocet.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Aña. Hódie cœlésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, & ex aqua facto vino lætantur convívæ, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam, ℟. br. Christe Fili Dei vivi. ℣. Qui apparuísti hódie.

Et

Et sic dicitur per totam Octavam.

Ad Tertiam, Aña. Venit lumen tuum. Capitulum. Surge, illumináre.

℟. breve. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Réges Tharsis. ℣. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Reges Tharsis. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Ad Sextam, Ana. Apértis thesáuris suis.

Capitulum. Isa. 60.

LEva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longè vénient, & filiæ tuæ de látere surgent.

℟. breve. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum & thus deferéntes. Allelúja, allel. Glória Patri. Omnes. ℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Stella ista.

Capitulum. Isa. 66.

OMnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes. ℟. br. Adoráte Dóminum, * Allelúja, allelúja. Adoráte. ℣. In aula sancta ejus. Allelúja, allelúja. Glória. Adoráte. ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. Ante lucíferum. cum reliquis de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87.

Et sic dicitur per totam Octavam.

Capitulum. Surge, illumináre.

Hymnus. Crudélis Heródes. ℣. Reges Tharsis. ut suprà. 201.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne à Joánne Christus baptizári voluit, ut salváret nos, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna. ut suprà.

Si Epiphania venerit in Sabbato, in ii. Vesp. fit commem. Dominicæ infra Oct. Aña. Remánsit. ℣. Omnes de Saba. Oratio. Vota, quæsumus. 220.

Infra Octavam Epiphaniæ si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur post Octavã, nisi fuerit Patroni vel Titularis Ecclesiæ, vel Dedicatio ejusdem, ut dicitur in Rubrica de Octavis: de Simplicibus verò fit commemoratio.

Ad Matutinum, ℣. Dómine lábia mea Invitatorium & Hymnus ut suprà in Rubrica Festi ponitur. 201. reliqua omnia ut in die Festi, præter Lectiones & Antiphonas ad Benedictus & Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Dominica infra Oct. in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut infrà ordinatur. 220. & in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lect. de Epistola ad Romanos.

Post Dominicam verò continuantur dies Octavæ eodem numero, quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia: Si Dominica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dnicã Lect. ii. & iii. Noct. & Añæ ad Benedictus & Magnificat dicentur de tertia die infra Octavam, & sic deinceps de aliis. Lectiones tamen primi Nocturni de Epist. ad Romanos omittuntur, & pro iis sumútur de Epist. prima ad Corinthios, quæ sequũtur post Dñicam, & de ea legitur etiã post Octavam usque ad Dominicam sequentem.

SECUNDA DIE infra Octavam Epiphaniæ.

In primo Nocturno.

De Epistola ad Romános.

Lectio i. Cap. 9.

VEritátem dico in Christo, non méntior; testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu sancto: quóniam tristítia mihi magna est, & contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse à Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndùm carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testaméntum, & legislátio, & obséquium, & promíssa: quorum patres, & ex quibus est Christus secúndùm

carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, sacerdótem magnum consídera: & in myrrha, Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Lectio ii.

NOn autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii: sed in Isaac vocábitur tibi semen: id est, non qui filii carnis, hi filii Dei; sed qui filii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secúndùm hoc tempus véniam; & erit Saræ filius. Non solùm autem illa, sed & Rebécca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

CUm enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent, aut mali (ut secúndùm electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei: Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est: Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? Numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit: Miserébor, cujus miséreor: & misericórdiam præstábo, cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℟. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum.

Glória Patri. Reges Arabum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 2. de Epiph. qui est 30. de Temp.

Lectio iv.

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus: huic débitum solemnitátis sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ Géntium, nos pópulus Géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum, stella illis tamquam lingua cœlórum: & nobis iídem Apóstoli, tamquam álii cœli enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

MAgnum sacraméntum! in præsépi jacébat, & Magos ab Oriénte ducébat: abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cœlo: ut agnitus in cœlo, manifestarétur in stábulo, & appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latínè manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatémq; commméndans, ut qui in apérto cœlo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsítus inveniétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur à Magis, timerétur à malis.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

TImuit enim eum rex Heródes, eísdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cœlo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quantò consultiùs reges, non sicut Heródes, interfícere quærant, sed, sicut Magi, pótiùs adoráre delecténtur, jam

præ-

præsértim eum, qui & ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustínuit, eámque in suo córpore occísus occídit. Piè tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 10. in Euangelia.

NAtivitáte Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur: & ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc si inveníri possit, extínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea quę appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt: & ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii quàm hypócritæ designántur, qui dum fictè quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur?

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio viii.

SEd inter hęc sciéndum, quòd Priscilianístæ hærétici nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant: & hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quòd nova stella éxiit cùm Dóminus in carne appáruit: cujus fuísse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Euangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur: Usque dum véniens staret suprà, ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit, si dici líceat; non stella fatum púeri, sed fatum stellæ is, qui appáruit, puer fuit. ℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurũ, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória. Et. Lectio ix.

SEd à fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminũ solus hic cónditor, qui creávit, adminístrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt: & si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certè cùm Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam tenéret manu, prior perfectè nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset: & tamen cùm uno témpore, eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Aña. Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum: & apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt: aurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero; myrrham sepultúræ ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: & intrántes domum, obtulérunt Dómino, aurum, thus & myrrham, allelúja.

TERTIA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 12.

OBsecro itaque vos fratres per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, & benéplacens, & perfécta. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: & unicuíque sicut Deus divísit mensúram fidei.

℞. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut osténdátur Regis poténtia: in thure, sacerdótem magnum consídera: & in myrrha, Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Lectio ii.

SIcut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndùm grátiam, quæ data est nobis, differéntes, sive prophetíam secúndùm ratiónem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in solicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

℞. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

DIléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Charitáte fraternitátis ínvicem diligéntes: Honóre ínvicem præveniéntes: Solicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Necessitátibus Sanctórum communicántes: Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos: benedícite, & nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idípsum ínvicem sentiéntes: Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℞. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges. Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 2. de Epiph. Lectio iv.

CUm tam multi jam nati, atque defúncti essent Reges Judæórũ, numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eórum cœlo loquénte didicérunt. Verúmtamen, quod prætereúndum nõ est, hęc Magórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

℞. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

APud eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti & peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercérunt: quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus Nativitáte fulgéntem, quàm solem ejus in morte lugéntem.

℞. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera óffe-

ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja. Lectio vi.

JAm verò quòd éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum ubi erat cum Matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem; se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iídem ipsi interrogaréntur Judæi, & ipsi eam secúndùm divínæ Scriptúræ testimónium nomináre nt, ipsi dícerent: In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Béthlehem terra Juda, non es mínima in princípibus Juda: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel. Quid áliud hìc significávit divína providéntia, nisi apud Judæos solas divínas lítteras remansúras, quibus Gentes instrueréntur, illi excæcaréntur? ℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 10. in Euangelia.

MAgi verò aurum, thus & myrrham déferunt. Aurũ quippe Regi cóngruit, thus verò in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant: auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt verò nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hũc Regem exístimant, sed Deũ negant. Hi vidélicet ei aurum ófferũt, sed offérre thus nolunt.

Brev.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem. Lectio viii.

ET sunt nonnúlli, qui hunc & Deum & Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum & thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitátis nolũt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus, quòd is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuisse carne mortálem. ℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis. Lectio ix.

QUamvis in auro, thure & myrrha intélligi & áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait: Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur, Psalmísta testánte, qui dicit: Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham verò, carnis nostræ mortificátio figurátur. Unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit: Manus meæ distillavérunt myrrham. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus & myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúja, allelúja, allel.

QUARTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 13.

OMnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit: Non est enim potéstas nisi à Deo: quæ autem sunt, à Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt: nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac: & habébis laudem ex illa: Dei enim miníster est tibi in bonum. ℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se divina mystéria: *In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum consídera: & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro. Lectio ii.

SI autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideò necessitáte súbditi estóte non solùm propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideò enim & tribúta præstátis: minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita: cui tribútum, tribútum: cui vectígal, vectígal: cui timórem, timórem: cui honórem, honórem. ℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est. Lectio iii.

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam, Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces: & si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio. ℟. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum. Glória. Reges.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Epiphania. Lectio iv.

CElebráto próximo die, quo intemeráta Virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem, Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum: ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exultatiónis vigor, & fervor fidei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quòd infántia mediatóris Dei & hóminum, jam univérso declarabátur mundo, cùm adhuc exíguo detinerétur oppídulo. ℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: *Et glória Dñi super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et. Lectio v.

QUamvis enim Israelíticam Gentem, & ipsíus Gentis unam famíliam delegísset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret: nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia; sed mox ab ómnibus vóluit agnósci, qui dignátus est ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior céteris, pulchriórque sidéribus, fácilè in se intuéntium óculos animósque convérteret: ut conféstim adverterétur, non esse otiósum, quod tam insólitum videbátur. ℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Le-

Lectio vi.

DEdit ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum: & quod fecit intélligi, fecit inquiri; & se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, & prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis, grátiæ splendóre ducúntur: qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum. Sed qui servi suscéperat formam, & non judicáre vénerat, sed judicári, Béthlehem præelégit nativitáti, Jerosólymam passióni. ℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 10. in Euangelia.

MAgnum verò nobis áliquid Magi innuunt, quòd in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo namque quod admóniti fáciunt, nobis profectò insinuant, quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est: ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam qua vénimus, prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gustándo discéssimus: sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrænándo redeámus. ℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum, cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes. Lectio viii.

PEr áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur, quóniam qui à paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres charíssimi, ut semper pávidi sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quàm distríctus judex véniat, qui judícium minátur, & latet: terróres peccatóribus inténtat, & tamen adhuc sústinet: & idcircò veníre cítiùs differt, ut minùs invéniat quod condémnet.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis. Lectio ix.

PUniámus flétibus culpas, & cum Psalmístæ voce, præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est judex, qui dixit: Væ vobis, qui ridétis nunc; quia lugébitis, & flébitis. Hinc enim Sálomon ait: Risus dolóri miscébitur: &, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterùm dicit: Risum deputávi errórem, & gáudio dixi, Quid frustrà decíperis? Hinc rursus ait: Cor sapiéntium ubi tristítia est: & cor stultórum ubi lætítia. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vídimus stellam ejus in Oriénte, & vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Interrogábat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 14.

INfirmum autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia: qui autem infirmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat: & qui non mandúcat, manducántem non júdicet: Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus statúere illum.

℞. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dño in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, sacerdótem magnum consídera: & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In.

Lectio ii.

NAm álius júdicat diem inter diem, álius autem júdicat omnem diem, unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat: grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, & grátias agit Deo. Nemo enim nostrùm sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

℞. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

IN hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit: ut & mortuórum, & vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? Aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu: & omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrùm pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius invicem judicémus. ℞. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 1. de Epiphan. Lectio iv.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce à Géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertísse; vel suscépto à Joánne baptísmate, consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

℞. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

SEd quid potíssimùm præsénti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit: nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quòd eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorándi. Quòd aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacraméntum. Quòd autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum. ℞. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

OPórtet ítaque nos fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus Nativitátem débita nuper cum exultatióne trans-

transégimus, omni cum devotióne étiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quàm rectè tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisíbilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret. ℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri. Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matth.

Vidimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi à Géntibus discerent, óritur in Oriénte stella; quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut Sacerdótes à Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fierent de advéntu ejus. ℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum, cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes. Lectio viii.

At illi dixérunt ei: In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Euangelísta primùm éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum Géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus, hic Judææ ponerétur? Judæ autem idcircò scribitur, quia est & ália Béthlehem in Galilæa. Lege librum Jesu filii Nave. Dénique & in ipso testimónio, quod de Michææ prophetía sumptum est, ita habétur: Et tu Béthlehem terra Juda. ℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória. Et. Lectio ix.

Et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. Pulchérrimè múnerum sacraménta Juvéncus présbyter uno versículo comprehéndit: Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino, consequénter respónsum accípiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum: ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autē per áliam viam: quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórum. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Omnes natiónes vénient à longè, portántes múnera sua, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, allelúja, allelúja.

SEXTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 15.

Debémus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, & non nobis placére. Unusquísque vestrùm próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Im-

Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quecúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam & consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dño in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, sacerdótem magnum consídera: & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In. Lectio ii.

DEus autem patiéntiæ & solátii det vobis idípsũ sápere in altérutrum secúndùm Jesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite invicẽ, sicut & Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: Gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptéreà confitébor tibi in Géntibus Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterùm dicit: Lætámini Gentes cum plebe ejus. Et íterùm: Laudáte omnes Gentes Dóminum, & magnificáte eum omnes pópuli.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est. Lectio iii.

ET rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, & qui exúrget régere Gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundétis in spe & virtúte Spíritus sancti. Certus sum autem fratres mei, & ego ipse de vobis, quóniam & ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia: ita ut possítis altérutrum monére. Audáciùs autem scripsi vobis fratres ex parte, támquam in memóriam vos redúcens: propter grátiam, quæ data est mihi à Deo, ut sim miníster Christi Jesu in Géntibus; sanctíficans Euangélium Dei, ut fiat oblátio Géntium accépta, & sanctificáta in Spíritu sancto.

℟. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Ex Serm. 5. qui est de Epiph. sub init.

Lectio iv.

IPse Deus, qui sibi in véteri Testaménto primítias offérri mandávit, homo natus Géntium primítias suo cúltui dedicávit. Pastóres fuérunt primítiæ Judæórum: Magi facti sunt primítiæ Géntium. Illi de próximo addúcti, isti de longínquo redúcti. Ubi est, inquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum filii jam fúerant nati. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório. Archeláus natus, est in lecto argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus: & tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quæritur: ille à Magis nullátenus nominátur, iste invéntus supplíciter adorátur.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória. Lectio v.

QUis est iste Rex Judæórum? Pauper & dives, húmilis & sublímis. Quis est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? Parvus in præsépio, imménsus in cœlo: vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quòd sic turbáris Heródes? Rex iste qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndo mirabíliter subjugáre. Nec ídeò natus est, ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus

thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

Puer iste, qui nunc à Magis dícitur Rex Judæórum, idem creátor est, & Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, & renuntiáte mihi, ut & ego véniens adórem eum. O callíditas ficta, ò incredúlitas ímpia, ò nequítia fraudulénta! Sanguis Innocéntium, quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et. Glória. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ cap. 2. post init.

Quæ sunt ista veræ fídei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto: Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus & légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si ígitur in teípso quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo: quantò magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi. ℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio viii.

Ergo Magi de thesáuris suis ófferunt múnera. Vultis scire quàm bonum méritum hábeant? Stella ab his vidétur; & ubi Heródes est, non vidétur: ubi Christus est, rursus vidétur, & viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, & via Christus: quia secúndùm incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, & exúrget homo ex Israel. Dénique ubi Christus, & stella est. Ipse enim est stella spléndida & matutína. Sua ígitur ipse luce se signat.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

Accipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum víderant, Christum intelléxerant, melióres útique, quàm vénerant, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ: una, quæ ducit ad intéritum; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem: hæc Christus est, qua redítur ad pátriam. Hìc enim temporális est incolátus, sicut scriptum est: Multùm íncola facta est ánima mea. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vénient ad te, qui detrahébant tibi, & adorábunt vestígia pedum tuórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Admóniti Magi in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

SABBATO

infra Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesperas, Capitulum. Rom. 12.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora ve-

vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus.

CRudélis Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prævíam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.
Lavácra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ,
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Antiphona.

Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: & requirébant eum inter cognátos & notos.

Oratio.

VOta, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere: ut & quæ agénda sunt, vídeant; & ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Epiphaniæ per Antiphonam, quæ occurrit secundùm ordinem dierum infra Octavam.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Nisi dicta sit Aña. Omnes de Saba vénient, tunc enim legitur ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA
infra Octavam Epiphaniæ.

Totum Officium dicitur de Epiph. præter Lectiones, Capitula, Añas ad Benedictus, & ad Magnificat, & Orationem.

In primo Nocturno ponitur Epistola prima ad Corinthios, quæ inferius post Octavam habetur 225. & legitur de ea sequentibus diebus. Lectiones verò, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno prætermittuntur.

Quando Epiphania in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dñica, & Feria vi. Vesperæ à Capitulo de Dominica cum commem. Octavæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, ut infrà. Epistola verò ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dñica in Officio Octavæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 16.

COmméndo autem vobis Phœben sorórem nostram, quæ est in ministério Ecclésiæ, quæ est in Cenchris: ut eam suscipiátis in Dómino digne Sanctis: & assistátis ei in quocúmque negótio vestri indiguérit: étenim ipsa quoque ástitit multis, & mihi ipsi. Salutáte Priscam & Aquilam adjutóres meos in Christo Jesu, (qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt: quibus non solus ego grátias ago, sed & cunctæ Ecclésiæ Géntium, & domésticam Ecclésiam eórum. ℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cœlo facta est. Hic est.

Lectio ii.

ROgo autem vos fratres, ut observétis eos, qui dissensiónes & offendícula præter doctrínam, quam vos didicístis, fáciunt, & declináte ab illis.

Hu-

Hujuſcémodi enim Chriſto Dómino noſtro non sérviunt, ſed ſuo ventri: & per dulces ſermónes, & benedictiónes ſedúcunt corda innocéntium. Veſtra enim obediéntia in omnem locum divulgáta eſt. Gáudeo igitur in vobis. Sed volo vos ſapiéntes eſſe in bono, & símplices in malo. ℟. In colúmbæ ſpécie Spíritus ſanctus viſus eſt, Patérna vox audíta eſt: * Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti ſunt ſuper eum, & vox Patris intónuit. Hic eſt. Lectio iii.

SAlútat vos Timótheus adjútor meus, & Lúcius, & Iáſon, & Soſípater cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui ſcripſi epíſtolam, in Dómino. Salútat vos Cajus hoſpes meus, & univérſa Eccléſia. Salútat vos Eráſtus arcárius civitátis, & Quartus, frater. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cum ómnibus vobis. Amen. ℟. Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges. Glória. Reges.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Epiphania. Lectio iv.

JUſtum & rationábile, dilectíſſimi, veræ pietátis obſéquium eſt, in diébus, qui divínæ ópera miſericórdiæ proteſtántur, toto corde gaudére, & honorífice ea, quæ ad ſalútem noſtram geſta ſunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipſa recurréntium témporum lege, quæ nobis poſt diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine eſt, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit feſtum, ex apparitióne Dómini conſecrátum. ℟. Illumináre, illumináre Jerúſalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini ſuper te orta eſt. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendóre ortus tui. Et glória. Lectio v.

IN quo fidei noſtræ magnum præſídium providéntia divína conſtítuit: ut, dum ſolémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis ſuis Salvatóris infántia, per ipſa originália documénta probarétur veri hóminis in Chriſto orta natúra. Hoc enim eſt, quod juſtíficat ímpios: hoc eſt, quod ex peccatóribus facit ſanctos, ſi in uno eodémque Dómino noſtro Jeſu Chriſto, & vera Déitas, & vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia ſǽcula in forma Dei æquális eſt Patri: humánitas, qua noviſſimis diébus in forma ſervi unítus eſt hómini. ℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja. Lectio vi.

AD roborándum ergo hanc fidem, quæ contra omnes pronuntiabátur erróres, ex magna geſtum eſt divíni pietáte conſílii, ut Gens in longínqua Orientális plagæ regióne conſíſtens, quæ ſpectandórum síderum arte pollébat, ſignum nati púeri, qui ſupra omnem Iſrael eſſet regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos ſtellæ illuſtrióris appáruit, & intuéntium ánimos ita admiratióne ſui ſplendóris implévit, ut nequáquam ſibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício. ℟. Magi véniunt ab Oriénte Jeroſólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi eſt qui natus eſt, cujus ſtellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus ſtellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2. f

CUm factus eſſet Jeſus annórum duódecim, aſcendéntibus illis Jeroſólymam ſecúndùm conſuetúdinem diéi feſti, conſummatíſque diébus, cùm redírent, remánſit puer Jeſus in Jeruſalem. Et réliqua.

Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, in fine.

ADuodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur diſputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fidei

fidei euangelizántium número debebátur. Nec otiósè ímmemor suórum secúndùm carnem paréntum, qui secúndùm carnem útique sapiéntia Dei implebátur & grátia, post tríduum reperítur in templo: ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cœlésti, & honóre divíno, fidei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur. ℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum, cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes. Lectio viii.

QUid est quòd me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divínior, matérna verò, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et ideò quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus. Alibi eum ad ministérium mater impéllit, hìc mater argúitur, quia adhuc quæ humána sunt, éxigat. Sed cùm hìc duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur; vides matrem didicísse à fílio, ne exígeret à validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum. ℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérũt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurũ, thus & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória. Et. Lectio ix.

ET venit Názareth, & erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur, si patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est: attóllat licèt sævis emíssus látebris cóluber perfídiæ caput, & serpentínis évomat venéna pectóribus. Cùm dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appéllet Patrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére majórem: ut aliénis auxíliis ásserat eum, qui míttitur, indigére. Numquid & humáno egébat auxílio, ut matérno servíret império? Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

ANte lucíferum génitus, & ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Aña. Venit lumen tuum Jerúsalem, & glória Dómini super te orta est: & ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja. Aña. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus & myrrham, allelúja. Aña. Mária & flúmina benedícite Dómino: hymnum dícite fontes Dómino, allelúja. Aña. Stella ista sicut flamma corúscat, & Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, & magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. Rom. 12.

FRatres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus.

O Sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cœlitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ Solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Veníſſe terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera;
Stratíque votis ófferunt,
Thus, myrrham, & aurum régium.

Regem, Deúmque annúntiant
Thesáurus, & fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlchrum prædocet.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,

Cum

Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.
Ad Benedictus, Aña. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: & requirébant eum inter cognátos & notos. Oratio.

Vota, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere: ut & quæ agénda sunt, vídeant; & ad impléndà quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Epiphania, Antiphona. Hódie cœlésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, & ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja. Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce reveláſti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Venit lumen tuum. Capitulum. Fratres, Obsecro. ℟. breve. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges. ℣. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja. Glória. Reges. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.
Ad Sextam, Aña. Apértis thesáuris suis.
Capitulum. Rom. 12.

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.
℟. breve. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum & thus deferéntes. Allelúja, allel. Glória Patri. Omnes. ℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.
Ad Nonam, Antiphona. Stella ista.
Capitulum. Rom. 12. b

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus: ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra, in Christo Jesu Dómino nostro.
℟. br. Adoráte Dóminum, * Allelúja, allelúja. Adoráte. ℣. In aula sancta ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adoráte. ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.
Ad Vesperas, Aña. Ante lucíferum cum reliq. de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. Capit. Fratres, Obsecro. Hymn. Crudélis Heródes. ℣. Reges Tharsis. 219.
Ad Magnificat, Antiphona. Fili, quid fecísti nobis sic? ego & pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quòd me quærebátis? Nesciebátis quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Oratio. Vota, quæsumus. ut suprà.
Et fit commem. de Epiphania, Aña. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne à Joánne Christus baptizári voluit, ut salváret nos, allelúja.
℣. Omnes de Saba vénient, allelúja.
℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.
Oratio. Deus, qui hodiérna. 220.
Si Oct. Epiph. venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Oct. sed tantùm in i. Vesp. diei Oct. fit commemor. pro ii. Vesp. Dominicæ infra Oct. de qua celebratum est Offic. eo die. Aña. Fili, quid fecísti. ℣. Omnes de Saba. qui Versus etiam dicitur, quando Oct. Epiphan. venerit in Feria ii. pro commem. Dñicæ in i. Vesp. diei Oct.

IN DIE OCTAVA
Epiphaniæ. Duplex.

In i. Vesp. omnia dicuntur sicut in i. Vesp. Epiph. 201. excepta Oratione quæ dicitur ut sequitur. Oratio.

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta quæ-

quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit & regnat,

Ad Matutinum, Invitatorium, Hym. & Psalmi, ut infra Octavam: cetera dicuntur, sicut in die Epiph. præter Lect. In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola prima ad Corinthios, quæ occurrunt secundùm superiorem Rubricam. 220.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. in sancta Lumina. Lectio iv.

NOn possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor, & afficior: & própriæ pusillitátis oblítus, officium magni Joánnis, imò pótiùs famulátum subíre conténdo, ac géstio: & licèt non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, imò pótiùs fulgóre suo nos illúminat: Christus baptizátur, simul & nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus: ℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória. Lectio v.

JOánnes baptízat, & accédit Jesus, sanctíficans quidem & ipsum qui baptízat, præcípuè tamen ut & véterem Adam sepéliat in aquis, & ante ómnia, ut per hęc sanctificéntur aquæ Jordánis, ut sicut erat spíritus & caro, ita & his, qui baptizándi erant, in spíritu & aqua sactificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo à te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, & vox lóquitur ad Verbum. ℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dño annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allel. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja, allel. Lectio vi.

AScéndit Jesus de aqua, secum quodámmodò demérsum edúcens & élevans mundum: & vidit nō dívidi cœlum, sed aperíri; quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut & ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus sanctus testimónium pérhibet: simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cœlo testimónium defértur: inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur. ℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 1. d

IN illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 9. in Joann. ante medium.

ANtequam veníret Dóminus ut baptizarétur à Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizári? Ego à te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus quòd jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu sancto? Antequam veníret ad flúvium, cùm multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis: Ego quidem baptízo vos in aqua: qui autem post me venit, major me est: cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere: ipse vos baptizábit in Spíritu sancto & igni. Jam & hoc nóverat. ℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníren t ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum, cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes. Lectio viii.

QUid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat à nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tri-

tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi super quem descéndit colúmba, de quo dictum est: Hic est qui baptízat in Spíritu sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat: Paulus baptízet, hic est qui baptízat: Judas baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est: quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata: & tantò quisque áliquid mélius putátur accípere, quantò à melióre vidétur accepísse.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham.

℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis. Lectio ix.

Ipsi sancti (intellígite fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad fortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus, Novit Dóminus qui sunt ejus; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ: unum tamen & par & æquále est quod accepérunt, nisi quia hic est, qui baptízat?

Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, & per Horas, & ad Vesperas, omnia dicuntur sicut in die Epiphan. excepta Oratione, quæ est, Deus, cujus Unigénitus. 223.

Si Oct. Epiphan. venerit in Sabbato, in secundis Vesp. Oct. fit comm. Dñicæ ii. post Epiph. Quando autem Septuag. venerit in i. Dominica post Oct. Epiph. tunc in primo Sabbato post Oct. non impedito Festo ix. Lectionum, alioquin prima die post Oct. fiat Officium de Feria, in qua ponuntur Responsoria i. Noct. Dominicæ ii. post Epiph. & tres Lectiones leguntur de Homilia ejusdem Dominicæ, cum ejus Antiphona ad Benedictus, & Oratione. Festum verò Semiduplex in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam.

DOMINICA PRIMA
post Epiphan. quæ est infra Octavam.

In primo Nocturno legitur Epistola prima ad Corinthios, secundùm superiorem Rubricam. 220.

Incipit Epístola i. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio i. Cap. 1.

Paulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis Sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, & nostro. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. ℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui.

℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cœlo facta est. Hic est. Lectio ii.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quòd in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni sciéntia: sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui & confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus: per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

Obsecro autem vos fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi, ut

ut idípsum dicátis omnes, & non sint in vobis schísmata: sitis autem perfécti in eódem sensu, & in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquísque vestrùm dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apóllo: ego verò Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges.

In secundo & tertio Nocturno leguntur Lectiones Dominicæ infra Octavam. 221.

Si verò dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 2.

ET ego cùm veníssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte, & timóre, & tremóre multo fui apud vos: & sermo meus, & prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus, & virtútis: ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ii.

SApiéntiam autem lóquimur inter perféctos: sapiéntiam verò non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit: si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum.

Lectio iii.

NObis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? Ita & quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis: sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 5.

OMníno audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis: & non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrùm qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens, eum qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis & meo Spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio ii.

NOn est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur, non inferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, & nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis & veritátis.

Lectio iii.

SCripsi vobis in epístola: Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut avarís, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus: alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse.

Nunc

Nunc autem scripsi vobis, non commiscéri: si is qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut maledicus, aut ebriósus, aut rapax: cum hujúsmodi nec cibum súmere.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 6.

AUdet áliquis vestrùm habens negótium advérsus álterum judicári apud iníquos, & non apud Sanctos? An nescítis quóniam Sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam ángelos judicábimus? Quantò magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habuéritis: contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit: & hoc apud infidéles?

Lectio ii.

JAm quidem omníno delíctum est in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? Quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis: & hoc frátribus. An nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre. Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque maledici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri.

Lectio iii.

OMnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, & venter escis: Deus autem & hunc & has déstruet: corpus autem non fornicatióni, sed Dómino: & Dóminus córpori. Deus verò & Dóminum suscitávit: & nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7.

DE quibus autem scripsístis mihi: Bonum est hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat, & unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat: simíliter autem & uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir: simíliter autem & vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Lectio ii.

NOlíte fraudáre ínvicem, nisi fortè ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni: & iterùm revertímini in idípsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndùm indulgéntiam, non secúndùm impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meípsum. Sed unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: bonum est illis si sic permáneant, sicut & ego. Quòd si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quàm uri.

Lectio iii.

IIs autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem à viro non discédere: quòd si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus. Si quis frater uxórem habet infidélem, & hæc consséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic consséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, & sanctificáta est múlier

infidélis per virum fidélem: allóquin filii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 13.

SI linguis hóminum loquar, & Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam: & si habúero omnem fidem, ita ut montes transferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, & si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Lectio ii.

CHáritas pátiens est, benígna est: Cháritas non æmulátur, non agit perperàm, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas numquam éxcidit: sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Lectio iii.

CUm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc autem cognóscam, sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 16.

DE collécτis autem, quæ fiunt in Sanctos, sicut ordinávi Ecclésiis Galátiæ, ita & vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrùm apud se repónat, recóndens quòd ei benè placúerit: ut non, cùm vénero, tunc colléctæ fiant. Cùm autem præsens fúero: quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quòd si dignum fúerit ut & ego eam, mecum ibunt.

Lectio ii.

VEniam autem ad vos, cùm Macedóniam pertransíero: nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo: ut vos me deducátis quocúmque iero. Nolo enim vos modò in tránsitu vidére: spero enim me aliquántulùm témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum, & évidens: & adversárii multi. Lectio iii.

SI autem vénerit Timótheus, vidéte ut sine timóre sit apud vos: opus enim Dómini operátur, sicut & ego. Ne quis ergo illum spernat: dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me: expécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multùm rogávi eum, ut veníret ad vos cum frátribus: & útique non fuit volúntas, ut nunc veníret: véniet autem, cùm ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, & confortámini. Omnia vestra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO

post Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesperas omnia, præter Orationem, ut in Psalterio. 99. quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam. Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fiunt Commemorationes ibidem positæ in Psalterio. 161.

DO-

DOMINICA II.
post Epiphaniam.

Omnia ut in Psalterio, præter ea quæ hìc sunt propria.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola ii. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi, cum ómnibus Sanctis qui sunt in univérsa Acháia. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus & ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem qua exhortámur & ipsi à Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis: ita & per Christum abúndat consolátio nostra. ℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére. Lectio ii.

SIve autem tribulámur pro vestra exhortatióne & salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne & salúte, quæ operátur toleràntiam earúmdem passiónum, quas & nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro vobis: sciéntes, quòd sicut sócii passiónum estis, sic éritis & consolatiónis. ℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu. Lectio iii.

NOn enim vólumus ignoráre vos fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos: qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit: in quem sperámus, quóniam & adhuc erípiet adjuvántibus & vobis in oratióne pro nobis: ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis. ℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei. Propter. Glória. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi. Ex Præf. in Epist. B. Pauli. Lectio iv.

BEáti Pauli Epistolárum lectiónem dum assíduè auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpè, & ter, & quater, quotiescúmque Sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exúlto, tuba illa spirituáli pérfruens, & éxcitor, ac desidério incaléſco, vocem mihi amícam agnóscens, & ferè præséntem ipsum intuéri, & disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo, & moléstè fero, quòd virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verùm ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum planè sciant. Hoc verò non imperítia facit: sed quod nolint beáti hujus viri scripta assíduè in mánibus habére. ℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis. Lectio v.

NEque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte, atque acúmine scimus: sed quòd erga hunc virum impénsè affécti, ab illíus lectióne numquam discédimus: síquidem qui amant, ii plus quàm céteri omnes eórum facta norunt quos amant, ut qui de iis ipsis sint solíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eò quòd hábeam

vos in corde & in vínculis meis ; & in defensióne & confirmatióne Euangélii. ℟. Díligam te Dómine virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Lectio vi.

Quaprópter si & vos quoque lectióni diligénter atténdere volúeritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. Céterùm, quandóquidem complúres ex iis qui huc nobíscum convéniunt, & liberórum educatiónem, & uxóris curam, & famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certè ipsi vos excitáte ad ea saltem capiénda, quæ álii collégerint: stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii à vobis exígere: optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: *Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 2.

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 9. in Joann. post init.

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit quòd ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, & dicéntes quòd malum essent núptiæ, & quòd diábolus eas fecísset: cùm idem Dóminus dicat in Euangélio, interrogátus utrùm líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. ℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus meus.

Lectio viii.

Et qui benè erudíti sunt in fide Cathólica, novérunt quòd Deus fécerit núptias, & sicut conjúnctio à Deo, ita divórtium à diábolo sit. Sed propteréà in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere: quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servávit. Nec illæ, quę virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradū honóris, & sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt: nam & ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus. ℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: *Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: *Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc ℟. semper dicitur post viii. Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam, & à iii. Dominica post Pentec. usque ad Adventum in Dominicis tantùm.

Lectio ix.

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, & ostenderétur sacraméntum nuptiárum: quia & illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est: Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Euangélium suum.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, omnia ut in Psalterio. 12.

Ad Benedictus, Antiphona. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat ibi Jesus cum María matre sua. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul & terréna moderáris; supplicatiónes pópuli tui cleménter

exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt Commemorationes, ut suprà in Vesperis Sabbati. 101.

Ad Horas & Vesperas, omnia ut in Psalterio de Dominica.

Ad Magnificat, Antiphona.

Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja. Oratio. Omnípotens sempitérne. ut suprà.

Deinde fiunt Commemorationes, ut suprà in Vesperis Sabbati. 101.

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadragesimam, quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio verò dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secúnda ad Corínthios. Lectio i. Cap. 3.

INcípimus íterùm nosmetípsos commendáre? Aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur, & légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quòd epístola estis Christi, ministráta à nobis, & scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi: non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. ℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam. Lectio ii.

FIdúciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quòd sufficiéntes simus cogitáre áliquid à nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui & idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non líttera, sed Spíritu: líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quòd si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut nō possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi propter glóriā vultus ejus, quæ evacuátur: quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória? ℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me Deus salutáris meus. Ne. Lectio iii.

NAm si ministrátio damnatiónis glória est: multò magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est: multò magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur: & non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent filii Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem, idípsū velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniā in Christo evacuátur. ℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória. Semper.

Responsoria in hac & sequentibus Feriis posita repetuntur in Feriis sequentium Hebd. usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA.

De Epístola secúnda ad Corínthios. Lectio i. Cap. 5.

SCimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eò quòd nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, à vita. ℟. Áuribus pércipe Deus lácrymas meas: ne síleas à me; remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, & peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam. Lectio ii.

AUdéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore,

peregrinámur à Dómino: (per fidem enim ambulámus, & non per spéciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeò conténdimus sive absèntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. ℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas, & edúxit me de lacu misériæ. Et misit. Lectio iii.

SCiéntes ergo timórem Dómini, homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem & in consciéntiis vestris manifestos nos esse. Non íterùm commendámus nos vobis: sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis: ut habeátis ad eos qui in fácie gloriántur, & non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo: sive sóbrii sumus, vobis. Cháritas enim Christi urget nos: æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est: ergo omnes mórtui sunt: & pro ómnibus mórtuus est Christus: ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurréxit. ℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7.

HAs ergo habéntes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quòd in córdibus nostris estis ad commoriéndum, & ad convivéndum. ℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dñe. Neque. Lectio ii.

MUlta mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis: replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam & cùm venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solùm autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. ℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & císthara, exúrgam dilúculo. Cantábo. Lectio iii.

QUóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: & si pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit; nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndùm Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur. ℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea. ℣. Lætábor & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 10.

IPse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem, & modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam

deam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndùm carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndùm carnem militámus. ℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me. Lectio ii.

NAm arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, & omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, & in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, & in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndùm fáciem sunt, vidéte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterùm apud se; quia sicut ipse Christi est, ita & nos. ℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi. Dum. Lectio iii.

NAm & si ámpliùs áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, & non in destructiónem vestram: non erubéscam. Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas: quóniam quidem epístolæ, inquiunt, graves sunt, & fortes, præséntia autem córporis infirma, & sermo contemptíbilis: hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales & præséntes in facto. Non enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seipsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, & comparántes nosmetípsos nobis. ℟. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 12.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradísum: & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. ℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua Dómine magna est super me. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia. Lectio ii.

PRo hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam & si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet à me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. ℟. Misericórdia tua Dómine magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti. Lectio iii.

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi, in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo. Cùm enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum in-

insípiens, vos me coegístis. Ego enim à vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli: tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus meus. Glória Patri. Et Deus meus.

SABBATO.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 13.

Ecce tértiò hoc vénio ad vos: in ore duórum, vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, & prædíco, ut præsens, & nunc absens, iis qui antè peccavérunt, & céteris ómnibus, quóniam si vénero íterùm, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte: sed vivit ex virtúte Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

Lectio ii.

Vosmetípsos tentáte si estis in fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? Nisi forte réprobi estis. Spero autem quòd cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis: non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis: nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infirmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc & orámus vestram consummatiónem.

Lectio iii.

Ideò hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndùm potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, & Deus pacis & dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes Sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cháritas Dei, & communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

Ad Vesperas, Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos ptexteram tuæ majestátis extende. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA III.

post Epiphaniam.

Ad Matutinum, omnia ut in Psalt.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Lectio i. Cap. 1.

Paulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitávit eum à mórtuis: & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis & pax à Deo Patre, & Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndùm voluntátem Dei, & Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

Miror quòd sic tam citò transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Euangélium: quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, & volunt convértere Euangélium Christi. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo euangelízet vobis prætérquam quod euangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, & nunc íterùm dico: Si quis vobis euangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit. Modò enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem. ℟. Deus, qui sedes super thronú, & júdicas æquitátem, esto refúgium

gitum páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Lectio iii.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Euangélium, quod euangelizátum est à me, quia non est secúndùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, & proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor exístens paternárum meárum traditiónum.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei. Propter. Glória. Propter.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas.

In Præfat. tom. 4. Lectio iv.

CAusa propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est: ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cùm enim prædicáta eis esset Euangélii grátia, non defuérunt quidá ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ beneficium, & adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quę Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, nō auferénda. Non enim aufert peccáta nisi grátia fidei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hęreditátem meam mihi. Adimplébis. Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Euangélium, nisi circumcideréntur, & céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeò Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, à quo illis Euangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui Gentes cogébant Judaizáre.

℟. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium. Lectio vi.

TAlis quidem quæstio est & in epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quòd ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex Géntibus credíderant, orta erat: cùm illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Euangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcísis tamquam imméritis nolébant dari: illi contrà Judæis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac verò epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum qui ex Judæis erant, & ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 8. Matth.

DE monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum,

dum, quòd hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer Centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Capharnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei à dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando & omnes malè habéntes curávit. ℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: *Deus meus in te confido, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus meus.

Lectio viii.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Rectè post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera quàm húmilis, & sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre: Dóminus jungit, & dicit, Mundáre. Non ergo, ut plerísque Latinórum putant, jungéndum est & legéndum, Volo mundáre: sed separátim, ut primùm dicat, Volo; deínde ímperet, mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: *Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: *Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revérà quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem; primùm propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant à lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur: si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssimè criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm descendísset Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre: & exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, si vis, potes me mundáre: & ait Jesus: Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3.

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifixus? Hoc solùm à vobis volo díscere: Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? Si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis: ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, & reputátum est illi ad justítiam.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, *Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

COgnóscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes Gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea.

℟. Adjútor meus esto Deus: *Ne dere-

relínquas me. ℣. Neque despícias me Deus salutáris meus. Ne. Lectio iii.

QUóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem. ℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 5.

STate, & nolíte íterùm jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis: quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis à Christo, qui in lege justificámini: à grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ expectámus. ℟. Auribus pércipe Deus lácrymas meas: ne síleas à me; remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, & peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam. Lectio ii.

NAm in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium: sed fides, quæ per charitátem operátur. Currebátis benè: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quòd nihil áliud sapiétis: qui autem contúrbat vos, portábit judícium, quicúmque est ille.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas, & edúxit me de lacu misériæ. Et misit. Lectio iii.

EGo autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam & abscindántur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis fratres: tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per charitátem Spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur. Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quòd si ínvicem mordétis & comméditis, vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspéctu ejus in charitáte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dñe. Neque. Lectio ii.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndùm propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per

Sán-

Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia: ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndùm beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: *Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara, exúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

IN quo étiam & nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndùm propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndùm consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui antè sperávimus in Christo. In quo & vos, cùm audissétis verbum veritátis (Euangélium salútis vestræ) in quo & credéntes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: *Deus meus misericórdia mea. ℣. Lætábor & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 4.

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte & mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, & unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, *Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe.

Lectio ii.

UNicuíque autem nostrùm data est grátia, secúndùm mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quòd autem ascéndit, quid est, nisi quia & descéndit primùm in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est & qui ascéndit, super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: *Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi. Dum.

Lectio iii.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Euangelístas, álios autem pastóres & doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, & circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 5.

EStóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, & hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, & omnis immun-

mundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, ficut decet Sanctos: aut turpitúdo, aut ftultilóquium, aut fcurrílitas, quæ ad rem non pértinet: fed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua Dómine magna eft fuper me.

℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia.

Lectio ii.

HOc enim fcitóte intelligéntes, quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod eft idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Chrifti & Dei. Nemo vos fedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua Dómine magna eft fuper me: * Et liberáfti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudífti me. Et liberáfti.

Lectio iii.

FRuctus enim lucis eft in omni bonitáte, & juftítia, & veritáte: probántes quid fit beneplácitũ Deo: & nolíte communicáre opéribus infructuófis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipfis, turpe eft & dícere. Omnia autem quæ arguúntur, à lúmine manifeftántur: omne enim quod manifeftátur, lumen eft. Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exúrge à mórtuis, & illuminábit te Chriftus.

℟. Factus eft mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium fpei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíffimis, & factus eft Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et.

SABBATO.

De Epiftola ad Ephéfios.

Lectio i. Cap. 6.

FIlii obedíte paréntibus veftris in Dómino: hoc enim juftum eft. Honóra patrem tuum, & matrem tuam: quod eft mandátum primum in promiffióne: ut benè fit tibi, & fis longævus fuper terram. Et vos patres, nolíte ad iracúndiam provocáre filios veftros: fed educáte illos in difciplína, & correptióne Dómini.

Lectio ii.

SErvi obedíte dóminis carnálibus cum timóre & tremóre, in fimplicitáte cordis veftri, ficut Chrifto: non ad óculum serviéntes, quafi homínibus placéntes, fed ut fervi Chrifti, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte ferviéntes ficut Dómino, & non homínibus: fciéntes quóniam unufquífque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet à Dómino, five fervus, five liber. Et vos dómini éadem fácite illis, remitténtes minas: fciéntes quia & illórum & vefter Dóminus eft in cœlis: & perfonárum accéptio non eft apud eum.

Lectio iii.

DE cétero fratres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut pofsítis ftare advérfus insídias diáboli: quóniam non eft nobis colluctátio advérfus carnem & sánguinem; fed advérfus príncipes & poteftátes, advérfus mundi rectóres tenebrárum harum, contra fpirituália nequítiæ, in cœléftibus. Proptéreà accípite armatúram Dei, ut pofsítis resiftere in die malo, & in ómnibus perfécti ftare.

Ad Vefperas, Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis conftitútos, pro humána fcis fragilitáte non poffe fubsíftere: da nobis falútem mentis & córporis; ut ea, quæ pro peccátis noftris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV.

post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epiftola beáti Pauli Apóftoli ad Philippénfes. Lectio i. Cap. 1.

PAulus & Timótheus fervi Jefu Chrifti, ómnibus fanctis in Chrifto Jefu, qui funt Philíppis, cum Epífcopis, & Diacónibus. Grátia vobis & pax à Deo

Pa-

Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Euangelio Christi à prima die usque nunc: confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis: eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defensióne, & confirmatióne Euangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse. ℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére. Lectio ii.

TEstis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cháritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, & in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, & sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Euangélii: ita ut víncula mea maniféstа fierent in Christo in omni prætório, & in céteris ómnibus: & plures è frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis abundántiùs audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Lectio iii.

QUidam quidem & propter invídiam & contentiónem, quidam autem & propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex charitáte, sciéntes quóniam in defensiónem Euangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincérè, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur: & in hoc gáudeo, sed & gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei. Propter. Glória. Propter.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 30. Lectio iv.

REplémus reflectiónibus corpus, ne extenuátum deficiat: extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat: vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat: sed citiùs hoc collocándo síſtimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat: adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat: & quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infirmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis. Lectio v.

UNde benè per Paulum dícitur: Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe: quia & ipsa creatúra liberábitur à servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur: quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc à servitúte corruptiónis erípitur, cùm ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Le-

Lectio vi.

HIc ítaque elécti moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur: sed cùm corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc adstríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde benè Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat: Cúpio dissólvi, & esse cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se proculdúbiò vinctum vidéret.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: *Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 8. c

IN illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus: ipse verò dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 8. Matth.

QUintum signum fecit, quando ascéndens navem de Capharnaum, ventis imperávit, & mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus, est puer Centuriónis.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: *Deus meus in te confido, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus. Lectio viii.

IPse verò dormiébat: & accessérunt ad eum, & suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, & dormit, & suscitátur; & império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis & mari. Ex hoc loco intellígimus, quòd omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, & quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

POrrò hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, & céteri qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentiósè volúerit, eos qui mirabántur, fuisse discípulos: respondébimus, rectè hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ascendénte Jesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: & suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, salva nos, perímus: ímpera, & fac Deus tranquillitátem.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio i. Cap. 4.

ITaque fratres mei charíssimi, & desideratíssimi, gáudium meum, & coróna mea: sic state in Dómino, charíssimi. Euódiam rogo, & Syntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo & te germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Euangélio cum Clemente, & céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam. Lectio ii.

GAudéte in Dómino semper: íterùm dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus propè est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratióne, & obsecratióne cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exúperat omnem sensũ, custódiat corda vestra, & intelligéntias vestras in Christo Jesu. ℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neq; despícias me Deus salutáris meus. Ne. Lectio iii.

DE cétero fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ & didicístis, & accepístis, & audístis, & vidístis in me, hæc ágite: & Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut & sentiebátis: occupáti autem erátis.
℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colosséñses. Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater: eis qui sunt Colóssis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, & Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes: audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cœlis: quam audístis in verbo veritátis Evangélii: quod pervénit ad vos, sicut & in univérso mundo est, & fructíficat, & crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audístis, & cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra charíssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu. ℟. Áuribus pércipe Deus lácrymas meas: ne síleas à me; remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, & peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam. Lectio ii.

IDeò & nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes & postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia & intelléctu spiritáli: ut ambulétis dignè Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, & crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte, cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine. ℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas, & edúxit me de lacu misériæ. Et misit. Lectio iii.

QUi erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ, quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cœlis, & in terra, visibília, & invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, & in ipso creáta sunt: & ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.
℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colosséńses.

Lectio i. Cap. 3. b & 4.

INdúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, & donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: & pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte. ℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea.
℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

VErbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, & commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo, & Patri per ipsum. Mulíeres súbditæ estóte viris, sicut opórtet in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Fílii obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.
℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara, exúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

SErvi obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, & non homínibus: sciéntes quòd à Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníquè gessit: & non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est & æquum, servis præstáte: sciéntes, quòd & vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne. ℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo. Grátia vobis, & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fidei vestræ, & labóris, & charitátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum, & Patrem nostrum: sciéntes fratres, dilécti à Deo, electiónem vestram: quia Euangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.
℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me.

Lectio ii.

ET vos imitatóres nostri facti estis, & Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia & in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solùm in Macedónia & in Achája, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem in-

introítum habuérimus ad vos: & quómodo convérsi estis ad Deum à simulácris, servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra. ℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi. Dum.

Lectio iii. Cap. 2.

NAm ipsi scitis, fratres, introítum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: sed antè passi, & contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Euangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Euangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima mea. Glória Patri. Et ánima mea.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 4.

DE cétero ergo, fratres, rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis à nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrùm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre: non in passióne desidérii, sicut & Gentes, quæ ignórant Deum. ℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua Dómine magna est super me. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia.

Lectio ii.

ET ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum: qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis. ℟. Misericórdia tua Dómine magna est super me: * Et liberásti ánimam meã ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio iii.

DE charitáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos à Deo didicístis, ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos fratres ut abundétis magis, & óperam detis ut quiéti sitis, & ut vestrum negótium agátis, & operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis: & ut honéstè ambulétis ad eos qui foris sunt, & nullíus áliquid desiderétis. ℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

SABBATO.

Incipit Epístola secúnda ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro,

&

& Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres; ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, & abúndat cháritas uniuscujúsque vestrùm in ínvicem: ita ut & nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra, & fide, & in ómnibus persecutiónibus vestris, & tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo & patímini. Lectio ii.

SI tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant: & vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Jesu de cœlo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, & qui non obédiunt Euangélio Dómini nostri Jesu Christi, qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas à fácie Dómini, & à glória virtútis ejus: cùm vénerit glorificári in Sanctis suis, & admirábilis fieri in ómnibus qui credidérunt, quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis: ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fidei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo, secúndùm grátiam Dei nostri, & Dómini Jesu Christi. Lectio iii. Cap. 2.

ROgámus autem vos fratres, per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, & nostræ congregatiónis in ipsum: ut non citò moveámini à vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primùm, & revelátus fúerit homo peccáti, filius perditiónis, qui adversátur, & extóllitur supra omne quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat, osténdens se tamquam sit Deus.

Brev.

Ad Vesperas, Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V. post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi secúndùm impérium Dei Salvatóris nostri, & Christi Jesu spei nostræ: Timótheo dilécto filio in fide. Grátia, misericórdia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi cùm irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, & genealogíis interminátis: quæ quæstiónes præstant magis quàm ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére mei. Lectio ii.

FInis autem præcépti est cháritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium: voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítimè utátur: sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis & non súbditis, ímpiis & peccatóribus, sceleátis & contaminátis, parricídis & matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus, & perjúris, & si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndùm Euangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páu-

perum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem, & dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu.

Lectio iii.

GRátias ago ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui priùs blasphémus fui, & persecútor, & contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide, & dilectióne, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeò misericórdiam consecútus sum, ut in me primò osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam. ℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei. Propter. Glória. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De Verbis Apostoli, Serm. 8. sub init.

Lectio iv.

HUmánus sermo, & omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Euangélium: Venit enim Fílius hóminis quærere & salváre, quod períerat. Si homo non periísset, Fílius hóminis non veníisset. Ergo períerat homo: venit Deus homo, & invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem, venit Deus homo per grátiam liberatrícem. ℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

QUæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus, & homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei: malum non pótuit plus & maniféstius éxprimi, quàm in hómine primo. Ecce perit primus homo: & ubi esset, nisi veníisset secúndus homo? Quia & ille homo, ídeò & iste homo; & ídeò humánus sermo. ℟. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Lectio vi.

PRorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ, & liberálitas omnipoténtiæ Dei, quàm in hómine mediatóre Dei & hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? In fide Cathólica nutrítis loquor, vel in pacem Cathólicam lucrátis. Nóvimus, & tenémus, mediatórem Dei & hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúræ, cujus & nos sumus. Non enim altérius natúræ caro nostra, & caro illíus: nec altérius natúræ ánima nostra, & ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit. ℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. c

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cœlórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. Quæst. Euang. in Matth. c. 11. to. 4.

CUm negligéntiùs ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cùm dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, & superseminávit eos, quos ma-

malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrùm hærétici sint, an malè vivéntes Cathólici. Possunt enim dici filii mali étiam hærétici; quia ex eódem Euangélii sémine, & Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus. Lectio viii.

SEd quòd dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: benè intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fidei, sed societáte solíus nóminis Christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quàm zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória. Plena est. Lectio ix.

IN illa planè sagéna, qua concludúntur & mali & boni pisces, non absúrdè mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: áliud sagéna, quæ uníus fidei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur ostédere. Inter hæréticos & malos Cathólicos hoc ínterest, quòd hęrétici falsa credunt: illi autẽ vera credéntes, non vivunt ita ut credunt. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, nónne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? & ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3. & 4.

FIdélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueũ diáboli.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam. Lectio ii.

DIáconos símiliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fidei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primùm: & sic minístrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres símiliter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri: qui fíliis suis benè præsint, & suis dómibus. Qui enim benè ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me Deus salutáris meus. Ne derelínquas.

Lectio iii.

HÆc tibi scribo, sperans me ad te veníre citò. Si autem tardávero, ut scias quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclésia Dei vivi, colúmna, & firmaméntum veritátis.

Et maniféstè magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória. Spíritus autem maniféstè dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam à fide, attendéntes spirítibus erróris, & doctrínis dæmoniórum. ℞. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndùm promissiónem vitæ, quæ est in Christo Jesu: Timótheo charíssimo filio, grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio à progenitóribus in consciéntia pura, quod sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrymárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habitávit primùm in ávia tua Lóide, & matre tua Euníce, certus sum autem quòd & in te. ℞. Auribus pércipe Deus lácrymas meas: ne síleas à me; remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, & peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam. Lectio ii.

PRopter quam causam admóneo te ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis, & dilectiónis, & sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus: sed collabóra Euangélio secúndùm virtútem Dei: qui nos liberávit, & vocávit vocatióne sua sancta, non secúndùm ópera nostra, sed secúndùm propósitum suum, & grátiam quæ data est nobis, in Christo Jesu ante témpora sæculária. ℞. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: & edúxit me de lacu misériæ. Et misit. Lectio iii.

MAnifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, & incorruptiónem per Euangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & Magíster Géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ à me audísti in fide, & in dilectióne in Christo Jesu. ℞. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

HOc autem scito, quòd in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa: erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quàm Dei: habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta. ℞. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

EX his enim sunt, qui pénetrant domos, & captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur vá-

váriis desidériis: semper discéntes, & numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes & Mambres restitérunt Móysi: ita & hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem. Sed ultrà non profícient; insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut & illórum fuit. ℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara, exúrgam dilúculo. Cantábo. Lectio iii.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, & Lystris: quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, & seductóres profícient in pejus, errántes, & in errórem mitténtes. ℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum. Lectio i. Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, secúndùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis, quæ secúndùm pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit, qui non mentítur Deus, ante témpora sæculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndùm præcéptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilécto filio secúndùm commúnem fidem, grátia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro. ℟. Deus in te sperávi, Dñe non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Erípe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et érípe.

Lectio ii.

HUjus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt, córrigas, & constítuas per civitátes Presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndùm doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos qui contradícunt, argúere. ℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum deféceit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi. Dum defécerit. Lectio iii.

SUnt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & seductóres; máximè qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos durè, ut sani sint in fide, non intendéntes Judáicis fábulis, & mandátis hóminum aversántium se à veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem & infidélibus nihil est mundum. ℟. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi: *Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Lectio i. Cap. 2. & 3.

HÆc lóquere, & exhortáre, & árgue cum omni império. Nemo te con-

contémnat. Admóne illos princípibus & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines. ℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua Dómine magna est super me. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia. Lectio ii.

ERámus enim aliquándo & nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis, & voluptátibus váriis, in malítia, & invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cùm autem benígnitas, & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abúndè per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, hærédes simus secúndùm spem vitæ ætérnæ. ℟. Misericórdia tua Dómine magna est super me: * Et liberásti ánimam meã ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti. Lectio iii.

FIdélis sermo est, & de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, & utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealogías, & contentiónes, & pugnas legis devíta: sunt enim inútiles, & vanæ. Hæréticum hóminem post unam, & secúndam correptiónem devíta: sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, & delínquit, cùm sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus meus. Glória Patri. Et Deus meus.

SABBATO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater: Philémoni dilécto & adjutóri nostro, & Appiæ soróri charíssimæ, & Archíppo commilitóni nostro, & Ecclésiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens charitátem tuam & fidem, quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos: ut communicátio fidei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu. Lectio ii.

GAudium enim magnum hábui, & consolatiónem in charitáte tua: quia víscera Sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet: propter charitátem magis óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi. Obsecro te pro meo filio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem & mihi, & tibi útilis, quem remísi tibi. Lectio iii.

TU autem illum ut mea víscera súscipe, quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Euangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeò discéssit ad horam à te, ut ætérnum illum recíperes: jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máximè mihi; quantò autem magis tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi imputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

Ad Vesperas, Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut semper rationabília meditán-

tántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur, & factis. Per Dóminum.

DOMINICA VI. post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 1.

MUltifáriàm, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sæcula. Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis: tantò mélior Angelis effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

CUi enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in Patrem, & ipse erit mihi in Fílium? Et cùm íterùm introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, & minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo exultatiónis præ particípibus tuis. ℟. Deus qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem, & dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

ET, Tu in princípio Dómine terram fundásti: & ópera mánuum tuárum sunt cœli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis: & omnes ut vestiméntum veteráscent: & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede à dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórũ? Nónne omnes sunt administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis? ℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei. Propter. Glória. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi. Orat. 2. contra Arianos, post medium.

Lectio iv.

SI persónam, rem, tempus Apostólici dicti cognóscerent hærétici, numquam humána in Deitátem transferéntes, tam impiè & stultè advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuò repetítum probè excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriàm, multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas: últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paulò pòst dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tantò meliórem Angelis factum, quantò præstántiùs nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cùm peccatórum purgátio fieret, Apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus? ℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

DEinde cùm narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, de-

deque últimis tempóribus, consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: & postquam Prophétæ suo officio perfúncti sunt, & lex per Angelos pronuntiáta est, & Fílius étiam ad nos descéndit, & ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit: Tantò mélior Angelis factus: osténdere volens, quantò Fílius præ servo excéllit, tantò functióne, officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuísse. ℟. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium. Lectio vi.

Functiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens & loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex própria comparatiónis ratióne dixit, quòd major, aut honorátior esset: ne quis quasi de ejúsdem géneris, & cum eo communibus rebus hæc verba intellígeret: sed ídeò meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret. ℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. d

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri. Lib. 2. Comment. in c. 13. Matth.

REgnum cœlórum, prædicátio Euangélii est, & notítia Scripturárũ, quæ ducit ad vitam, & de qua dicitur ad Judæos: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur Genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, à plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, & in corde suo. ℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus. Lectio viii.

QUis est iste, qui séminat, nisi sensus noster & ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pullulare? Prædicátio Euangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum: & vidébis quantò minor sit céteris semínibus seméntis Euangélii. ℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena. Lectio ix.

SEd illa cùm créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant: sed totum fláccidum marcidúmque, & mollítum ebúllit in ólera, & in herbas, quæ citò aréscunt, & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed créscit in árborem: ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntiũ, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant, & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Euangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrũ unaquæque requiéscit. Te Deũ. i f.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Ad Magnificat, Antiphona.
Símile est regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 3.

UNde fratres sancti, vocatiónis cœléstis partícipes, consideráte Apóstolum, & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum: qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò amplióren honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est. ℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

ET Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicénda erant: Christus verò tamquam filius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quaprópter, sicut dicit Spíritus sanctus: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto. ℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me Deus salutáris meus. Ne derelínquas.

Lectio iii.

VIdéte fratres, ne fortè sit in áliquo vestrùm cor malum incredulitátis, discedéndi à Deo vivo: sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt: sed non univérsi qui proJécti sunt ex Ægypto per Móysen.
℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 4.

TImeámus ergo ne fortè relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim & nobis nuntiátum est, quemádmodum & illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus fidei ex iis quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus: quemádmodum dixit: Sicut jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam: & quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis. ℟. Auribus pércipe Deus lácrymas meas: ne síleas à me; remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, & peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii.

DIxit enim in quodam loco de die séptima sic: Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum: Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, & ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem: íterùm términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut suprà dictum est: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.
℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exau-

℣. Exaudívit preces meas: & edúxit me de lacu misériæ. Et misit. Lectio iii.

NAm si eis Jesus réquiem præstitísset, numquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus: étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut à suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti: & pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum, & intentiónũ cordis.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana ánimam. Glória Patri. Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 6.

QUaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, & fidei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

IMpossíbile est enim, eos qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœléste, & partícipes facti sunt Spíritus sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sæculi ventúri, & prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, & osténtui habéntes. ℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara, exurgam dilúculo. Cantábo. Lectio iii.

TErra enim sæpè veniéntem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis, à quibus cólitur, áccipit benedictiónem à Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra, & vicinióra salúti: tamétsi ita lóquimur. Non enim injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, & ministrátis.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 7.

HIc enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso à cæde regum, & benedíxit ei: cui & décimas ómnium divísit Abraham; primùm quidem qui interpretátur rex justítiæ: deínde autem & rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogía, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me. Lectio ii.

INtuémini autem quantus sit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham Patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere à pópulo secúndùm legem, id est, à frátribus suis: quamquam & ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annu-

annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in tempore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi. Dum defécerit. Lectio iii.

SIne ulla autem contradictióne, quod minus est, à melióre benedícitur. Et hìc quidem décimas moriéntes hómines accípiunt: ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham & Levi, qui décimas accépit, decimátus est: adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per Sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit secúndùm órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, & non secúndùm órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 11.

EST autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei: ut ex invisibílibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quàm Cain, óbtulit Deo: per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, & per illam defúnctus adhuc lóquitur. ℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua Dómine magna est super me. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia. Lectio ii.

FIde Henoch translátus est ne vidéret mortem, & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noe respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum: & justítiæ, quæ per fidem est, hæres est institútus.

℟. Misericórdia tua Dómine magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti. Lectio iii.

FIde qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem: & éxiit, nésciens quò iret. Fide demorátus est in Terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac & Jacob cohærédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem: cujus ártifex & cónditor Deus. ℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória. Et.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 13.

CHáritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci: per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti: & laborántium, tamquam & ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, & torus immaculátus. Fornicatóres enim & adúlteros judicábit Deus. Lectio ii.

SInt mores sine avarítia, conténti præséntibus: ipse enim dixit: Non te

te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dñs mihi adjútor: non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, & hódie: ipse & in sæcula. Lectio iii.

DOctrínis váriis & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis: quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium inféertur sanguis pro peccáto in sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuagesimam, in secundis Vesperis post Orationem Festi fit commem. de Dominica: & in fine dicitur, Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja, &c. ut infrà.

SABBATO
ante Septuagesimam.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Cor. 9. d

FRatres, Nescítis quòd ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis. Hymnus.

JAm sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.
Te manè laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter Cœlites.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Aña. Dixit Dóminus ad Adam: De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas: in qua hora coméderis, morte moriéris. Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut qui justè pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allel.

Et deinceps non dicitur Allelúja, usque ad Sabbatum sanctum. Sed post Deus in adjutórium, ubi dicebatur Allelúja, dicitur Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Si in Dominicis à Septuages. usque ad Dominicam in Albis occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

DOMINICA
in Septuagesima.

Ad Matutinum, Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei. Psalmus. Veníte. 1.

In primo versu Psalmi omittitur, Præoccupémus fáciem ejus, &c. & ejus loco repetitur à Choro Invitatorium.

Hymnus. Primo die. 2. Añæ, Psalmi, & Versic. Nocturnorum de Psalt. 2.

In primo Nocturno.

Incipit liber Génesis.

Lectio i. Cap. 1

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant super fáciem abyssi: & Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quòd esset bona: & divísit lucem à ténebris. Appellavítque lucem Diem, & ténebras Noctem: factúmque est véspere & manè, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum; & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque

que Deus firmaméntum, Cœlum: & factum est véspere & manè, dies secúndus. ℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram, & fecit in ea hóminem, * Ad imáginem, & similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad.

Lectio ii.

Dixit verò Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum: & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, & faciéntem semen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, & faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum; & habens unumquódque seméntem secúndùm spéciem suam. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & manè, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa, & témpora, & dies, & annos: ut lúceant in firmaménto cœli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præésset diéi; & luminàre minus, ut præésset nocti: & stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent super terram, & præéssent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & manè, dies quartus. ℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram, & Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valdè bona. ℣. Igitur perfécti sunt cœli, & terra, & omnis ornátus eórum. Et.

Lectio iii.

Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, & volátile super terram sub firmaménto cœli. Creavítque Deus Cete grándia, & omnem ánimam vivéntem, atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, & omne volátile, secúndùm genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, & multiplicámini, & repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, & reptília, & béstias terræ secúndùm spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, & juménta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quòd esset bonum, & ait: Faciámus hóminem ad imáginem, & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cœli, & béstiis, universæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. ℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cœlum & terram, & plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi.

Cap. 25. 26. & 27. tom. 3. Lectio iv.

Mortis supplícium Dóminus hómini comminátus fúerat si peccáret: sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio: atque in paradísi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis & damnatióne obstrínxit: ut quidquid prolis ex illo, & simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret originále peccátum, quo traherétur per erróres dolorésque divérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus, &

possessóribus & consórtibus suis sine fine supplícium. ℟. Tulit Dóminus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur, & custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut.

Lectio v.

SIc per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, & per peccátum mors: & ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur, & de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta: & adjúncta partióorum, qui peccáverant angelórum, luébat ímpiæ desertiónis digníssimas pœnas. ℟. Dixit Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit verò Deus. Faciámus ei.

Lectio vi.

AD iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca & indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, & quidquid maniféstis opertísque pœnis patiúntur inviti: non sanè Creatóris desisténte bonitáte, & malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) & hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, & animáre, & ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis benefácere, quàm mala nulla esse permíttere.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, & tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam in mulíerem, & addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est.

℣. Cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória. Et vocávit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo manè condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 19. in Euangel. post princip.

REgnum cœlórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis verò patrisfamílias similitúdinem réctiùs tenet, quàm Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, & eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot Sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit. ℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio viii.

HIc ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, manè, hora tértia, sexta, nona, & undécima operários condúcit: quia à mundi hujus inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Manè étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe: hora verò tértia à Noe usque ad Abraham: sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen: nona autem à Móyse usque ad advéntum Dómini: undécima verò ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam, & tardè veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum, & malum: * Vidéte, ne fortè sumat de ligno vitæ, & vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, & induit eum, & dixit. Vidéte.

Lectio ix.

AD erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere: quia & priùs per patres, & póstmodum per legis doctóres & Prophétas, ad extrémum verò per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit: quamvis in quólibet módulo, vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxtitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo manè, hora tértia, sexta & nona, antíquus ille & Hebráicus pópulus designátur: qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam verò Gentíles vocántur, quibus & dícitur: Quid hìc statis tota die otiósi?
℟. Ubi est Abel frater tuus? Dixit Dóminus ad Cain: Néscio Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Nonum Responsorium dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni, Te Deum: qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.

A D L A U D E S,

Antiphona.

MIserére mei Deus, & à delícto meo munda me: quia tibi soli peccávi. Psal. idem. 40. Aña. Confitébor tibi, quóniam exaudísti me. Psal. Confitémini. 16. Aña. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus. Psalmus idem. 12. Aña. Benedíctus es in firmaménto cœli, & laudábilis in sæcula, Deus noster. Canticum. Benedícite. 13. Aña. Laudáte Dóminum de cœlis. Psal. idem. 13.

Psalmi supradicti semper dicuntur in Laudibus Dominicæ usque ad Pascha.

Capitulum. 1. Cor. 9. d

FRatres, Nescítis quòd ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus.

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Noctúrna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque Solis évocat.
Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis Errónum cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum. Amen.
℣. Dómine refúgium factus es nobis.
℟. A generatióne & progénie.

Digitized by Google

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo manè condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut qui justè pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

Ad Primam, Aña. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diurno, misit eos in víneam suam. Psalmus. Deus in nómine tuo. cum reliquis, ut in Psalterio. 16.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dóminus autem dírigat. 20.

Ad Tertiam, Aña. Ite & vos in víneam meam; & quod justum fúerit, dabo vobis. Capit. Fratres, Nescitis. ℟.breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Aña. Quid hìc statis tota die otiósi? Respondérunt, & dixérunt: Quia nemo nos condúxit.

Capitulum. 1.Cor.9.d

OMnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet: & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam. ℟.breve. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet verbum. Glória. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Aña. Voca operários, & redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1.Cor.10.

BIbébant autem de spiritáli, consequénte eos, petra: petra autem erat Christus: sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo. ℟.breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Aña, & Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. ut in Psalt. 87. Capitulum. Fratres, Nescítis. ut suprà. Hymnus. Lucis Creátor óptime. 89. ℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit paterfamílias operáriis suis: Quid hìc statis tota die otiósi? At illi respondéntes dixérunt: Quia nemo nos condúxit. Ite & vos in víneam meam: & quod justum fúerit, dabo vobis.

Oratio. Preces pópuli tui. ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap.1.d

ET creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum & féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, & ait: Créscite, & multiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam, & dominámini píscibus maris, & volatílibus cœli, & univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, & univérsa ligna quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & univérsis quæ movéntur in terra, & in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: & erant valdè bona. Et factum est véspere & manè, dies sextus. ℟. Dum deambuláret Dóminus in paradíso ad auram post merídiem, clamávit, & dixit: Adam ubi es? Audívi Dómine vocem tuam, * Et abscóndi me. ℣. Vocem tuam audívi in paradíso, & tímui, eò quòd nudus essem. Et abscóndi. Lectio ii. Cap.2.

IGitur perfécti sunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevitque

que Deus die séptimo opus suum quod fécerat: & requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, & sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli & terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum & terram: & omne virgúltum agri antequam oriétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram, & homo non erat qui operarétur terram: sed fons ascendébat è terra, írrigans univérsam superfíciem terræ. ℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: cùm operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas & tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo. Sed spinas.

Lectio iii.

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita. ℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cœlum & terram, & plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit. Glória Patri. Et inspirávit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hi novíssimi una hora fecérunt, & pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, & æstus.

Brev.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 2. c

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, & custodíret illum: præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: de ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas. In quocúmque enim die comédéris ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adjutórium símile sibi. ℟. Tulit Dóminus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur, & custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut operarétur.

Lectio ii.

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, & univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea: omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & univérsa volatília cœli, & omnes béstias terræ: Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis ejus. ℟. Dixit Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit verò Deus. Faciámus.

Lectio iii.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus: & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem: & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamóbrem relínquet homo patrem suum & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. ℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, & tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dó-

Digitized by Google

minus de Adam, in mulíerem, & addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

Ad Magnificat, Aña. Dixit autem paterfamílias: Amíce, non fácio tibi injúriam: nónne ex denário convenísti mecum? Tolle quod tuum est, & vade.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 3.

SEd & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur: de fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquã morte moriémini. Scit enim Deus quòd in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescéndum, & pulchrum óculis, aspectúque delectábile: & tulit de fructu illíus, & comédit: dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum. ℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve, lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo pósuit. Lectio ii.

CUmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocẽ Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam, & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso: & tímui, eò quòd nudus essem, & abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, & comédi.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum: * Vidéte, ne fortè sumat de ligno vitæ, & vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, & induit eum, & dixit. Vidéte. Lectio iii.

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, & béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicábo ærúmnas tuas, & concéptus tuos: in dolóre páries fílios, & sub viri potestáte eris, & ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit: Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes: maledícta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es, & in púlverẽ revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva: eò quòd mater esset cunctórũ vivéntiũ. ℟. Ubi est Abel frater tuus? Dixit Dóminus ad Cain: Néscio Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.

Tolle quod tuum est, & vade, quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 4.

ADam verò cognóvit uxórē suam Hevam, quæ concépit, & péperit Cain, dicens: Possédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, & Cain agrícola. Factum est autem post multos dies, ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, & de adípibus eórum: & respéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus. Ad Cain verò, & ad múnera illíus non respéxit: iratúsque est Cain veheménter, & cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? Et cur cóncidit fácies tua? Nónne si benè égeris, recípies: sin autem malè, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus ejus, & tu domináberis illíus. ℟. In princípio creávit Deus cœlum & terrā, & fecit in ea hóminem, * Ad imáginem, & similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad imáginem. Lectio ii.

DIxítque Cain ad Abel fratrē suum: Egrediámur foras. Cùmque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, & interfécit eum. Et ait Dñs ad Cain: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio. Num custos fratris mei sū ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & prófugus eris super terram. ℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram, & Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valdè bona. ℣. Igitur perfécti sunt cœli, & terra, & omnis ornátus eórum. Et.

Lectio iii.

DIxítque Cain ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie à fácie terræ, & à fácie tua abscóndar, & ero vagus & prófugus in terra: omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet: sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interficeret eum omnis, qui inveníisset eum. Egressúsque Cain à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad Orientálem plagam Eden. ℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cœlum & terram, & plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit. Glória Patri. Et inspirávit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non licet mihi quod volo fácere? An óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 4. c

COgnóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine filii sui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíael, & Mavíael génuit Mathúsael, & Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cíthara & órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor & faber in cuncta ópera æris, & ferri. Soror verò Tubálcain, Noéma. ℟. Tulit Dóminus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur, & custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut.

Lectio ii.

DIxítque Lamech uxóribus suis Adæ, & Sellæ: Audíte vocem meam uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech verò septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam: & péperit filium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed & Seth natus est filius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini. ℟. Dixit Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit verò Deus. Faciámus.

Lectio iii. Cap. 5.

HIc est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum & féminam creávit eos, & benedíxit illis: & vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: & génuit ad imáginem & similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque filios, & filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, & mórtuus est. ℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, & tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam in mulíerem, & addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

S A B B A T O.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 5. b

VIxit autem Maláleel sexagintaquínque annis, & génuit Jared. Et vixit Maláleel postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis: & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagintaquínque anni, & mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit Henoch octingéntis annis: & génuit filios, & filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexagintaquínque annis, & génuit Mathúsalam.

Lectio ii.

ET ambulávit Henoch cum Deo: & vixit postquam génuit Mathúsalam trecéntis annis, & génuit filios, & filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagintaquínque anni. Ambulavítque cum Deo, & non appáruit: quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala postquam génuit Lamech, septingéntis octogintaduóbus annis: & génuit filios, & filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, & mórtuus est.

Lectio iii.

VIxit autem Lamech centum octogintaduóbus annis, & génuit filium: vocavítque nomen ejus Noe, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus, & labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech, postquam génuit Noe, quingéntis nonagintaquínque annis: & génuit filios, & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, & mórtuus est.

S A B B A T O

ante Sexagesimam.

Ad Vesperas. Capitulum. 2. Cor. 11. d

FRatres, Libénter suffértis insipiéntes, cùm sitis ipsi sapiéntes: sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus. Jam sol recédit ígneus.

℣. Vespertína orátio. 256.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Dóminus ad Noe: Finis univér-

sæ

fæ carnis venit coram me: fac tibi arcam de lignis lævigátis, ut salvétur univérsum semen in ea. Orátio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius; ut contra advérsa ómnia, Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

DOMINICA in Sexagesima.

Ad Matutinum, Invitator. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei. Psalmus. Veníte. 1. In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, &c. & ejus loco repetitur à Choro Invitatorium. Hymnus. Primo die. 2. Antiphonæ, Psalmi, & Versiculi Nocturnorum, ut in Psalterio. 2.

In primo Nocturno. De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 5. d & 6.

NOe verò cùm quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, & Japheth. Cùmque cœpíssent hómines multiplicári super terram, & filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum quòd essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes à sæculo viri famósi.

℟. Dixit Dóminus ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum: * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et ego. Lectio ii.

VIdens autem Deus, quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quòd hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem quem creávi à fácie terræ: ab hómine usque ad animántia, à réptili usque ad vólucres cœli. Pœnitet enim me fecísse eos. Noe verò invénit grátiam coram Dño. ℟. Noe vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit. Lectio iii.

HÆ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham, & Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, & repléta est iniquitáte. Cùmque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte à fácie eórum, & ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies & bitúmine línies intrínsecus & extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, & trigínta cubitórum altitúdo illíus. ℟. Quadragínta dies & noctes apérti sunt cœli, & ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit à foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, & uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. Et clausit. Glória Patri. Et clausit.

In secundo Nocturno. Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Noe & Arca.

Cap. 4. circa medium. Lectio iv.

HAbes, quia irátus Dóminus est: quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit, (terra enim velut quidã tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cùm habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se

se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis: sed ídeò hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam: tamquam eoúsque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & benedíxit ei, dicens: * Créscite & multiplicámini, & repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio v.

Minitátus est prætéreà, quòd deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, & à reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur: quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur, ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur extíncto, étiam sensus omnis extínguitur: eò quòd nihil réliqui ad salútem supérsit, cùm salútis fundaméntum virtus defécerit. ℟. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio vi.

Ad condemnatiónem autem cæterórum, & ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noe apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quòd hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ, & perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est; quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultrà aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Ut non. Glória. Ut non.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 8.

In illo témpore: Cùm turba plúrima convenírent, & de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilía 15. in Euangelia.

Léctio sancti Euangélii, quam modò, fratres charíssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod solícitè in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde & idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noe, & fíliis ejus, & dixit ad eos: * Créscite & multiplicámini, & repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio viii.

Exponéndo ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit: quátenus certos nos rédderet, cùm vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi umquam créderet, si spi-

si spinas divítias interpretári voluíssem? Máximè cùm illæ pungant, istæ deléctent. Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: & cùm usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas benè hoc in loco, álio Euangelísta testánte, nequáquam Dñs divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos: * Neq; erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Neque erit. Lectio ix.

FAlláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ verę sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres charíssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei: & quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profectò vita desperátur.

℟. Cùm turba plurima convenírent ad Jesum, & de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: * Exiit qui séminat, semináre semen suum. ℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

Infra Hebdom. Fer. iv. & Sabbato loco hujus ℟. dicitur i. ℟. Feriæ ii. sequentis.

AD LAUDES,

Antiphona.

SEcúndùm magnam misericórdiam tuam miserére mei Deus.

Psalmus. Miserére mei Deus. 40.

Aña. Si mihi Dóminus salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo.

Psalmus. Confitémini. 16.

Antiphona. In velaménto clamávi valdè dilúculo: Deus Deus meus, ad te de luce vígilo Psal. Deus Deus meus. cum reliquis. 12. Antiphona. Hymnum dicámus Dómino Deo nostro.

Antiphona. In tympano & choro, in chordis & órgano laudáte Deum.

Capitulum. 2. Cor. 11. d

FRatres, Libénter suffértis insipiéntes, cùm sitis ipsi sapiéntes: sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. 259.

℣. Dómine refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne, & progénie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm turba plúrima convenírent ad Jesum, & de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona.

Semen cécidit in terram bonam, & áttulit fructum in patiéntia.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dóminus autem dírigat. 20.

Ad Tertiam, Antiphona.

Qui verbum Dei rétinent corde perfécto & óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

Capitulum. Fratres, Libénter. ut sup.

℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Antiphona.

Semen cécidit in terram bonam, & áttulit fructum, áliud centésimum, & áliud sexagésimum.

Ca-

Capitulum. 2. Cor. 11.

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte & die in profúndo maris fui.

℟. br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet verbum tuum. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dñs regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Antiphona.

Si verè, fratres, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum. 2. Cor. 12. c

Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. ℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi me Dómine. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Aña, & Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 87. Capitul. Fratres, Libénter sufféртis. 267. Hymnus. Lucis Creátor. 89. ℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

Oratio. Deus, qui cónspicis. ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 7. f

Dixit Dóminus ad Noe: Ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam: te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna & septéna, másculum & féminam: de animántibus verò immúndis duo & duo, másculum & féminam. Sed & de volatílibus cœli septéna & septéna, másculum & féminá, ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: & delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ. ℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, * Uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, & qui cum eo erant in arca. Uxor. Lectio ii.

Fecit ergo Noe ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cùmque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, septimodécimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataráctæ cœli apértæ sunt: & facta est plúvia super terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. ℟. Recordátus Dóminus Noe, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ: * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlis. ℣. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes & redeúntes, & cœpérunt minui post centum quinquagínta dies. Et. Lectio iii.

In artículo diéi illíus ingréssus est Noe, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus; uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi & omne ánimal secúndùm genus suum, univérsaque juménta in génere suo, & omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndùm genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram: & multiplicátæ sunt aquæ, & elevavérunt arcam in sublíme à terra.

℟. Quadragínta dies & noctes apérti sunt cœli, & ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit à foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, & uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnificat, Aña. Si culmen veri honóris quæritis, ad illam cœléstem pátriam quantócyùs properáte.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 8.

Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, & ómnium

nium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataráctæ cœli: & prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes & redeúntes: & cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigesimoséptimo die mensis, super montes Arméniæ.

℞. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & benedíxit ei, dicens: * Créscite, & multiplicámini, & repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii.

At verò aquæ ibant & decrescébant usque ad décimum mensem: décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cùmque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcę, quam fécerat, dimísit corvum: qui egrediebátur, & non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cùm non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam.

℞. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus. Et recordábor.

Lectio iii.

Expectátis autem ultrà septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quòd cessássent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies: & emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultrà ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram. ℞. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultrà aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Ut non. Glória Patri. Ut non.

Ad Magnificat, Antiphona.

Semen est verbum Dei, sator autem Christus: omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 8. c

Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca tu, & uxor tua, filii tui, & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quàm in béstiis, & univérsis reptílibus quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite & multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe, & filii ejus, uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, juménta, & reptília quæ reptant super terram secúndùm genus suum, egréssa sunt de arca.

℞. Benedíxit Deus Noe, & fíliis ejus, & dixit ad eos: * Créscite & multiplicámini, & repléte terrã. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite. Lectio ii.

Ædificávit autem Noe altáre Dómino: & tollens de cunctis pecóribus, & volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & ait: Nequáquam ultrà maledícam terræ propter hómines: sensus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua: non ígitur ultrà percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis & messis, frigus & æstus, æstas & hiems, nox & dies non requiéscent. ℞. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram.

℣. Ar-

by Google

℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Neque. Lectio iii. Cap. 9.

BEnedixítque Deus Noe, & Filiis ejus. Et dixit ad eos: Créscite & multiplicámini, & repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, & super omnes vólucres cœli, cum univérsis quæ movéntur super terram: omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. Et omne quod movétur, & vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quòd carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum: & de manu hóminis, de manu viri, & fratris ejus, requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus: ad imáginē quippe Dei factus est homo.
℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, * Uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, & qui cum eo erant in arca. Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod autem cécidit in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono & óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, & in sequenti Feria v. occurrat fieri Offic. de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissa; alioquin, expletis omnibus, sumantur de Psalterio: quod semper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 9. b

DIxítque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me, & vos, & ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas: Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus: & recordábor fœderis mei vobíscū, & cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat: & non erunt ultrà aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem. ℟. Dixit Dn̄s ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum: * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arca de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et ego. Lectio ii.

COepítque Noe vir agrícola exercére terram, & plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, & nudátus in tabernáculo suo. Quod cùm vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At verò Sem, & Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, & incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui: faciésque eórum avérsæ erant, & patris virília non vidérunt. ℟. Noe vir justus, atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit. Lectio iii.

EVígilans autem Noe ex vino, cùm didicísset quæ fécerat ei filius suus minor, ait: Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque: Benedíctus Dóminus Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, & hábitet in tabernáculis Sem, sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noe post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum: & mórtuus est.
℟. Quadragínta dies & noctes apérti sunt cœli, & ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit à foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, & uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. Et clausit. Glória Patri. Et clausit.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 10.

HÆ sunt generatiónes filiórum Noe, Sem, Cham & Japheth: natíque sunt eis filii post dilúvium.

Filii Jápheth: Gomer, & Magog, & Mádai; & Javan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. Porrò filii Gomer: Ascenez, & Riphath, & Thogórma. Filii autem Javan: Elísa, & Tharsis, Cetthim, & Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ Géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndùm linguam suam, & famílias suas in natiónibus suis. Filii autem Cham: Chus, & Mésraim, & Phuth, & Chánaan. ℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & benedíxit ei, dicens: * Créscite & multiplicámini, & repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii. Cap. 11.

ERat autem terra lábii uníus, & sermónum eorúmdem. Cùmque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénaar, & habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cæménto: & dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, & turrim, cujus culmen pertíngat ad cœlum: & celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras. ℟. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus. Et. Lectio iii.

DEscéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem, & turrim, quam ædificábant filii Adam, & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, & cessavérunt ædificáre civitátem. ℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultrà aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Ut non. Glória. Ut non.

S A B B A T O.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 11. b

HÆ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arpháxad, quingéntis annis: & génuit fílios & fílias. Porrò Arpháxad vixit trigintaquínque annis, & génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis: & génuit fílios & fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, & génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis: & génuit fílios & fílias. ℟. Benedíxit Deus Noe, & fíliis ejus, & dixit ad eos: * Créscite & multiplicámini, & repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii.

VIxit autem Heber trigintaquátuor annis, & génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis: & génuit fílios & fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, & génuit Reu. Vixítq; Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis: & génuit fílios & fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, & génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis: & génuit fílios & fílias. Vixit verò Sarug trigínta annis, & génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: & génuit fílios & fílias. ℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Neque.

Le-

Lectio iii.

VIxit autem Nachor viginti novem annis, & génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem & novem annis: & génuit filios & filias. Vixítque Thare septuagínta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram, & Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sárai: & nomen uxóris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ, & patris Jeschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos. ℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, * Uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, & qui cum eo erant in arca. Uxor. Glória Patri. Uxor.

SABBATO
ante Quinquagesimam.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Cor. 13.

FRatres, Si línguis hóminum loquar & Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymnus. Jam sol recédit. 256.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Aña. Pater fidei nostræ Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro filio. Oratio.

PReces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: atque à peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

DOMINICA
in Quinquagesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, &c. & ejus loco repetitur à Choro Invitat. Hymnus. Primo die. 2. Antiphonæ, Psalmi, & Versiculi Nocturnorum, ut in Psalterio. 2.

In primo Nocturno.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 12.

DIxit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui, & veni in terram, quam monstrábo tibi: Faciámque te in Gentem magnam, & benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, & maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Lot: septuagintaquínque annórum erat Abram, cùm egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, & Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam possséderant, & ánimas quas fécerant in Haran: & egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cùmque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem: Chananæus autem tunc erat in terra. ℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & veni in terram quam monstrávero tibi: *Et fáciam te in Gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Et fáciam. Lectio ii.

APpáruit autem Dñs Abram, & dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidénte habēs Bethel, & ab Oriénte Hai: ædificávit quoque ibi altáre Dómino, & invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram vadens, & ultrà progrédiens ad Merídiem. Facta est autem fames in terra: descendítq; Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fa-

fames in terra. Cùmque propè esset ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárai uxóri suæ: Novi quòd pulchra sis múlier: & quòd cùm víderint te Ægyptii, dictúri sint: Uxor ipsíus est: & interficient me, & te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quòd soror mea sis: ut benè sit mihi propter te, & vivat ánima mea ob grátiam tui. ℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam. * Tres vidit, & unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, & vocábis nomen ejus Isaac. Tres vidit.

Lectio iii.

Cum ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quòd esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, & laudavérunt eam apud illum: & subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram verò benè usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves, & boves, & ásini, & servi, & fámulæ, & ásinæ, & caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, & domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, & dixit ei: Quidnam est hoc, quod fecísti mihi? Quare non indicásti quòd uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce cónjux tua, áccipe eam, & vade. ℟. Tentávit Dóminus Abraham, & dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis, Isaac, & offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque à Dño, respondit, Adsum: & ait ei Dóminus. Tolle. Glória. Tolle.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Abraham Patriárcha.

Lib. 1. cap. 2. Lectio iv.

Magnus planè vir Abraham, & multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non pótuit æquáre. Dénique minus est, quod illa finxit, quàm quod iste gessit: majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaq; cujúsmodi fúerit in eo viro devótio, considerémus. Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum: meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens: Exi de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui. Satis fúerat dixísse, de terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo. ℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eò quòd tímeas Dominũ. ℣. Cùmque extendísset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio v.

Sed ídeò áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret: ne fortè aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cœléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret: ita étiam proponénda præmia, ne fortè desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus: meritòque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deũ, perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævénit, & secútus Deum exívit de terra sua. ℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo secúndò, dicens: Benedícam tibi: * Et multiplicábo te sicut stellas cœli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et.

Lectio vi.

Sed quia antè terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thara pater Abrahæ, & in Charran demigrávit: & quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua: considerémus, ne fortè hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversátio in cœlis est.

℟. Deus dómini mei Abraham dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 18. f

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus duódecim, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 2. in Euangelia.

REdémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longè antè & ejúsdem passiónis pœnam, & resurrectiónis suæ glóriam prædíxit: ut cùm eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent: étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit: ut qui cœléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cœléstia facta solidárent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, & orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: & illa díxerit, Bibe dómine, & camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine Deus. Lectio viii.

SEd mirácula Dómini, & Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres charíssimi, ut & in veritáte credántur facta, & tamen per significatiónem nobis áliquid innuant. Opera quippe ejus, & per poténtiam áliud osténdunt, & per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus: sed tamen quid per mystérium significet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in paréntе primo à paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur: ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat. ℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli. Lectio ix.

NOtándum verò est, quòd cùm Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur: luna autem in sacro elóquio pro deféctu carnis pónitur; quia dum ménstruis moméntis decréscit, deféctū nostræ mortalitátis desígnat. Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit: quia dum divínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus rectè, & juxta viam sedére, & mendícans esse descríbitur. Ipsa enim Véritas dicit: Ego sum via.

℟. Cæcus sedébat secus viam, transeúnte Dómino, & clamávit ad eum: & ait illi Dóminus: * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine ut vídeam lumen. ℣. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se: & cùm appropinquásset, interrogávit eum, dicens. Quid vis. Glória. Dómine.

Infra Hebdom. Fer. iv. & Sabbato loco hujus ℟. dicitur ℟. i. Fer. ii. sequentis.

Ad Laudes, Antiphona.

SEcúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum Dómine, dele iniquitátem meam. Psalmus. Miserére. 40.

Antiphona. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Psal. Confitémini Dómino. 16.

Antiphona. Ad te de luce vígilo Deus, ut vídeam virtútem tuam. Psalm. Deus Deus meus. cum reliquis. 12.

Ana. Hymnum dícite, & superexaltáte eum in sæcula. Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis.

Capitulum. 1. Cor. 13.

FRatres, Si linguis hóminum loquar & Angelórum, charitátem au-

autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.
Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. 259.
℣. Dómine refúgium factus es nobis.
℟. A generatióne & progénie.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim Géntibus, & illudétur, & conspuétur: & postquam flagelláverint, occídent eum, & tértia die resúrget.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus Dómine cleménter exáudi: atque à peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona.

Iter faciénte Jesu, dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dóminus autem dírigat. 20.

Ad Tertiam, Aña. Transeúnte Dómino clamábat cæcus ad eum: Miserére mei, Fili David. Capit. Fratres, Si linguis.
℟. br. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia. Glória. Inclína. ℣. Ego dixi, Dñe miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Antiphona.

Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret: ipse verò multò magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

Capitulum. 1. Cor. 13. c

CHáritas numquam éxcidit: sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. ℟. br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet verbum tuum. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Aña. Cæcus magis ac magis clamábat, ut eum Dñs illumináret.

Capitulum. 1. Cor. 13. d

NUnc autem manent, fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas. ℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.
℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.
℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Aña & Psal. Dixit Dñs cum reliq. de Dñica. 87. Capit. Fratres, Si linguis. 274. Hymn. Lucis Creátor. 89.
℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans autem Jesus jussit cæcum addúci ad se, & ait illi: Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, & sequebátur illum, magníficans Deum.

Oratio. Preces nostras, ut supra.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 13.

AScéndit ergo Abram de Ægypto, ipse & uxor ejus, & ómnia quæ habébat, & Lot cum eo ad Austrálem plagam. Erat autem dives valdè in possessióne auri & argénti. Reversúsque est per iter, quò vénerat, à Merídie in Bethel, úsque ad locum ubi priùs fixerat tabernáculum inter Bethel, & Hai: in loco altáris quod fécerat priùs, & invocávit ibi nomen Dómini. Sed & Lot qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, & arménta, & tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, & nequíbant habitáre commúniter.
℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit, & habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide: omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Lectio ii.

UNde & facta est rixa inter pastóres gregum Abram, & Lot. Eo autem

témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne quæso sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde à me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis itaque Lot óculis, vidit omnem circà regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam & Gomórrham, sicut paradísus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, & recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, & reputátum est ei ad justítiam: * Et ideò amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, & ambulávit in viis ejus. Et ideò.

Lectio iii.

Divisíque sunt altérutrum à fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot verò morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad Aquilónem & Merídiem, ad Oriéntem & Occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, & dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, & offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque à Dómino, respóndit, Adsum: & ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Magnificat, Antiphona.

Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret: ipse verò multò magis clamábat: Miserére mei, fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 14. b

Et egréssi sunt rex Sodomórum, & rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, & rex Séboim, nec non & rex Balæ, quæ est Segor, & direxérunt áciem contra eos in valle silvéstri: scílicet advérsus Chodorlahómor regem Elamitárum, & Thadal regem Géntium, & Amraphel regem Sénnaar, & Arioch regem Ponti: quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum, & Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi: & qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum, & Gomórrhæ, & univérsa quæ ad cibum pértinent, & abiérunt: nec non & Lot, & substántiam ejus, filium fratris Abram qui habitábat in Sódomis. ℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eò quòd tímeas Dóminum. ℣. Cùmque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio ii.

Et ecce unus, qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi fratris Escol, & fratris Aner: hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cùm audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem & octo: & persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, irruit super eos nocte: percussítque eos, & persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, & Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque & pópulum.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo secúndò, dicens: Benedícam tibi: * Et multiplicábo te sicut stellas cœli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Le-

Lectio iii.

EGréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est à cæde Chodorlahómor, & regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At verò Melchísedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim Sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, & ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cœlum, & terram: & benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Deus dómini mei Abraham dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut cum.

Glória Patri. Ut cum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Miserére mei, Fili David. Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

FERIA QUARTA Cinerum.

Si hac die, & in Dominicis Quadragesimæ occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimæ usque ad majorem Hebdomadã si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione & nona Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantùm commemoratio.

Per totam Quadragesimam in feriali Officio, Feria ii. dicitur Officium Defunctorum: Feria quarta dicuntur Psalmi Graduales: Feria vi. Septem Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, præterquam in Feriis majoris Hebdomadæ. Quæ omnia habentur in fine Breviarii.

In hac & sequentibus Feriis usque ad Vesperas Sabbati, Hymni, Capitula, & alia omnia dicuntur ut in Psalterio per Annum, exceptis Antiphonis ad Benedictus & Magnificat: & post Laudes, Horas, Vesperas & Completorium dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 6. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Lib. 2. de Sermone Domini in monte, cap. 12. tom. 4.

MAniféstum est his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi: ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, & amittámus promissiónem tantò solidióris atque firmióris, quantò interióris beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fieri imáginis Fílii sui. In hoc autem capítulo máximè adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam; & eò periculosiórem, quò sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, & orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: & illa díxerit, Bibe dómine, & camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine. Lectio ii.

QUi ergo immoderáto cultu córporis atque vestítu, vel ceterárum rerum nitóre præfúlget, fácilè convíncitur rebus ipsis, pompárum sæculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imágine sanctitátis: Qui autem in professióne Christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum facit, cùm id voluntáte fáciat, non necessitáte patiátur: ex céteris ejus opéribus potest cónjici, utrùm hoc contémptu supérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat: quia & sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit: sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram,

dicens: *Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli timére.

Lectio iii.

CUm enim cœperint alíquibus tentatiónibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt; túc necésse est ut appáreat, utrùm lupus in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptéreà ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiã simulatóres sæpiùs usúrpant, ut incáutos decípiant: quia & illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegant.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit, & habitávit juxta convállem Mambre: *Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide: omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes, & Horas omnia ut in Psalt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes.

Deinde dñr Preces flexis genibus. 43. Et simil.ter ad omnes Horas, ut in Psalterio.

Oratio.

PRæsta Dómine fidélibus tuis: ut jejuniórum veneránda solémnia, & cóngrua pietáte suscípiant, & secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Hodie & duobus sequentibus diebus dicuntur Vesperæ hora consueta: Sabbato verò & deinceps, usque ad Pascha, dicuntur ante comestionem tam in Festis, quàm in Feriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur hora consueta.

Ad Magnificat, Antiphona.

Thesaurizáte vobis thesáuros in cœlo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

INclinántes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde: ut qui divíno múnere sunt reféćti, cœléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dñm.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Lib. 2. de Consensu Euangelistarum, cap. 20. tom. 4.

VIdeámus, utrùm sibi de hoc servo Centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas: Et cùm audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum ut veníret, & sanáret servum ejus. At illi cùm veníssent ad Jesum, rogábant eum sollícitè, dicéntes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes: díligit enim Gentem nostram, & synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum illis: & cùm jam non longè esset à domo, misit ad eum Centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári: non enim dignus sum ut sub tectum meum intres. ℟. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, & malè torquétur: *Amen dico tibi, ego véniam, & curábo eum. ℣. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur puer meus. Amen.

Lectio ii.

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum, quod Matthæus narrat, Accéssit ad eum quidam Centúrio; cùm ipse non accésserit, sed amícos míserit: nisi diligénter adverténtes intellígamus, Matthæum non omnímodò deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solùm enim dícere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quò dícitur accessísse: unde étiam dícimus, Parum accéssit, vel multùm accéssit eo, quò áppetit perveníre:

ve-

verùm étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pervénit, non vídeat ille, qui pérvenit, cùm per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam vulgò perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiónem; ambitiónis arte pertíngunt. ℞. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, & unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, & vocábis nomen ejus Isaac. Tres. Lectio iii.

NOn ergo absúrdè Matthæus, étiam quod vulgò possit intélligi, per álios facto accéssu Centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit: Accéssit ad eum Centúrio. Verúmtamen non negligénter intuénda est étiam sancti Euangelístæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndùm quam scriptum est in Psalmo: Accédite ad eum, & illuminámini. Proínde quia fidem Centuriónis, qua verè accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret: Non invéni tantam fidem in Israel: ipsum pótiùs accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Euangelísta, quàm illos, per quos verba sua míserat. ℞. Tentávit Dóminus Abraham, & dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis, Isaac, & offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque à Dómino, respóndit, Adsum: & ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, & malè torquétur: Amen dico tibi, ego véniam, & curábo eum.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur puer meus.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

PArce Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 5. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 5. & 6. Matth.

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quę pręcépta sunt: & dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos: céterùm dilígere, plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília pręcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, & in Absalom: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignósce illis: quod enim fáciunt, nésciunt. ℞. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuã super púerum, eò quòd tímeas Dóminum. ℣. Cùmque extendísset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens. Ne exténdas. Lectio ii.

UT sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est. Si Dei pręcépta custódiens, filius quis effícitur Dei: ergo non est natúra filius, sed arbítrio suo. Cùm ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis & in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam

Lectio iii.

VErùm ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam à sperántibus in se: quin pótiùs & certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, & victóres in ætérnum corónat. Unde hìc quoque apértè dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra: quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminùs eos, ne in tribulatiónibus deficiant, suæ respéctu pietátis corróborat: & aliquándo étiam maniféſto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus, líberat. ℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit, & habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide: omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Benedictus, Antiphona.

Me étenim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, & concéde: ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum nostrum.

SABBATO PRIMO

in Quadragesima.

Ad Vesperas, Capitulum. 2. Cor. 6.

FRatres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam:
Multùm quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Ana. Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet: clamábis, & dicet, Ecce adsum. Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod à te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA I.

in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Non sit vobis vanum manè súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quod dicitur in Dominicis tantùm usque ad Dominicam Passionis.

Psal. Veníte, exultémus. 1. Hymnus.

EX more docti mystico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.
Lex & Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.
Utámur ergo párciùs
Verbis, cibis, & pótibus,
Somno, jocis, & árctiùs
Perstémus in custódia.
Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas;
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Digitized by Google

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui.
Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam:
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam.
Meménto quòd sumus tui,
Licèt cadúci plásmatis:
Ne des honórem Nóminis
Tui, precámur, álteri.
Laxa malum quod fécimus,
Auge bonum quod póscimus:
Placére quò tandem tibi
Possímus hìc & pérpetim.
Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Servíte Dómino. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis, ut in Psalterio. 2.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 6.

ADjuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ à dextris & à sinístris, per glóriam & ignobilitátem, per infámiam & bonam famam: ut seductóres, & veráces; sicut qui ignóti, & cógniti: quasi moriéntes, & ecce vívimus: ut castigáti, & non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, & ómnia possidéntes. ℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis: * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma.

Lectio ii.

OS nostrum patet ad vos, ò Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam filiis dico, dilatámini & vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus: Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? Aut quæ societas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. ℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Lectio iii. Cap. 7.

REplétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam & cùm venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solùm autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: & si pœnitéret, vidés quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristá-

Digitized by Google

ſtávit, nunc gáudeo: non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. ℟. In jejúnio & fletu orábunt ſacerdótes, dicéntes: * Parce Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hæreditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter veſtíbulum & altáre plorábunt ſacerdótes, dicéntes. Parce. Glória. Parce.

In ii. Noct. Aña. Bonórum meórum. Pſalmus. Conſérva. cum reliquis. 7.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadrageſ. Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectíſſimi, ſacratíſſimū maximúmq; jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóſtoli, in quo Chriſtus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum eſt: Ecce nunc tēpus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis? Quamvis enim nulla ſint témpora, quæ divínis non ſint plena munéribus, & ſēper nobis ad miſericórdiam Dei per ipsíus grátiam præſtétur accéſſus: nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri, & amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérſa pietátis officia, illíus nos diéi, in quo redémpti ſumus, recúrſus invítat: ut excéllens ſuper ómnia paſſiónis Domínicę ſacraméntum purificátis & corpóribus & ánimis celebrémus. ℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne ſubitò præoccupáti die mortis, quærámus ſpátium pœniténtiæ, & inveníre non poſſimus: * Atténde Dñe, & miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos Deus ſalutáris noſter, & propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Atténde. Lectio v.

DEbebátur quidem tantis myſtériis ita inceſſábilis devótio, & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpéctu Dei, quales nos in ipſo Paſcháli feſto dignum eſt inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum eſt; & dū carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus ſolicitúdo diſténditur, necéſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere: magna divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, & pia ópera redímerent, & jejúnia caſta decóquerent. ℟. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas, & revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus: * Quia benígnus, & miséricors eſt, & præſtábilis ſuper malítia Dóminus Deus noſter. ℣. Non vult Dóminus mortē peccatóris, ſed ut convertátur, & vivat. Quia. Lectio vi.

INgreſsúri ígitur, dilectíſſimi, dies myſticos, & purificándis ánimis atque corpóribus ſacrátiùs inſtitútos, præcéptis Apoſtólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac ſpíritus: ut caſtigátis colluctatiónibus, quæ ſunt inter utrámque ſubſtántiam, ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum, córporis ſui decet eſſe rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur, & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis armábunt, ſi jejunántium mores à puritáte perféctæ continéntiæ diſcrepárint. Non enim in ſola abſtinéntia cibi ſtat noſtri ſumma jejúnii: aut fructuóſè córpori eſca ſubtráhitur, niſi mēs ab iniquitáte revocétur. ℟. Paradíſi portas apéruit nobis jejúnii tempus: ſuſcipiámus illud orántes, & deprecántes: * Ut in die reſurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros in multa patiéntia. Ut in. Glória Patri. Ut in.

In iii. Nocturno, Ana. Non ſunt loquélæ. Pſal. Cœli enárrant. cum reliq. 10.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Ductus eſt Jeſus in desértum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunáſſet quadragínta diébus & quadragínta nóctibus, póſteà esúriit. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 16. in Evangelia.

DUbitári à quibúsdam solet, à quo spíritu ductus sit Jesus in desértū, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: & rursum: Assúmpsit eum in montem excélsum valdè. Sed verè,& absq; ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut à sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eū suus spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assúmptus, mens rē fugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo & ália facta pēsámus. ℟. Scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra:& convertímini ad Dñm Deum vestrum: * Quia benígnus & miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus. Quia.

Lectio viii.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus est: & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? An non diáboli membra Judæi persequéntes, & mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre. ℟. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, & anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet.

Lectio ix.

SEd sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne, & consénsu. Et nos cùm tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit: sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ideò omnis diabólica illa tentátio foris, nō intus fuit. ℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem & basilíscum ambulábis, & cōculcábis leónem & dracónem. In mánibus. Glória. In mánibus.

Per Hebdomadam ejus loco dicitur

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, & ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Laudes, Antiphona.

COr mundum crea in me Deus, & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Psal. Miserére. 50. Aña. O Dómine salvum me fac: ò Dómine benè prosperáre. Psal. Confitémini Dño. 16. Aña. Sic benedícam te in vita mea Dómine, & in nómine tuo levábo manus meas. Psal. Deus Deus meus. cum reliquis. 12. Aña. In spíritu humilitátis, & in ánimo contríto suscipiámur Dómine à te: & sic fiat sacrifícium nostrum, ut à te suscipiátur hódie, & pláceat tibi Dómine Deus. Aña. Laudáte Deum cœli cœlórum, & aquæ omnes.

Capitulum. 2. Cor. 6.

FRatres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior

Orbi

Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat Cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur & nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum. Amen.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ductus est Jesus in desértum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunásset quadragínta diébus & quadragínta nóctibus, pósteà esúriit. Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod à te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona.

Jesus autem cùm jejunásset quadragínta diébus & quadragínta nóctibus, pósteà esúriit. Psalmus. Deus in nómine tuo. cum reliquis ut in Psalterio. 16.
Capitulum. Regi sæculórum. 18.
Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Quærite Dóminum. ut in Psalterio. 20.
Et dicitur in Dominicis & Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusivè.

Ad Tertiam, Antiphona.

Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, & státuit eum supra pinnáculum templi, & dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.
Capitulum. Fratres, Hortámur. ut sup.
℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et à verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.
℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam, Antiphona.

Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.
℟. breve. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis suis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.

Ad Nonam, Aña. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies.

Capitulum. 2. Cor. 6. b

Ut castigáti, & non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, & ómnia possidéntes.
℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis à timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiph. & Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dñica. 87.
Capitulum. Fratres, Hortámur.
Hymnus. Audi, benígne Cónditor. ut suprà in Vesperis Sabbati. 281.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, & in charitáte non ficta.
Oratio. Deus, qui Ecclésiam. ut suprà.
Hymni, ℣. & ℟. brevia supradicta dicuntur in Dominicis & Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusivè.
Post Vesperas dici dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator. de Psalter. Hymn. Ex more. 281. Añæ & Psalmi Nocturnorum de Psalter. Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 25. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ, & congregabúntur ante eum omnes Gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Lib. 1. de Fide & operibus, cap. 15. to. 4. circa medium.

SI mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístrã positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, & ángelis ejus: nec íncrepat, quia in eum non credidérunt: sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptéreà omnes Gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtę eísdem páscuis utebántur: ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa & illa patiéntem, & non ministrávimus tibi? Qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam perveniréţur ætérnam.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis: * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma. Lectio ii.

AN forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt: & non ibunt, qui aliéna rapuérunt? Vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérũt: quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuam ómnia mea paupéribus, charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam. ℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non. Lectio iii.

NEque illud dici hìc póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mortuã per ignem promíttunt salútem: ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio verò eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna: cùm & hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: & eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit. ℟. In jejúnio & fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hæreditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória. Parce.

Ad Laudes, Aña & Psalm. Miserére, cum reliq. 40. Capitulum. Isa. 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum. Hymn. O sol salútis. ℣. Angelis suis. ut suprà. 284.

Ad Benedictus, Aña. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

COnvérte nos Deus salutáris noster: & ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Post

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Aña. Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, & vivat.
Capitulum. Pacem & veritátem. cum reliquis, ut in Psalterio. 24.

Ad Absolutionem Capituli. Quærite Dóminum. ut in Psalterio. 25.

Ad Tertiam, Antiphona.

Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas. Capitulum. Joel.2.c

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu, & planctu: & scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens. ℟. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et à verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.
Deinde dicuntur Preces, ut in Psalt. 28.

Ad Sextam, Antiphona.

Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ. Capitulum. Isa.55.b

Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus; & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.
℟. br. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis à timóre noctúrno.
Deinde Preces, ut in Psalterio. 28.

Ad Nonam, Antiphona. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isa.58.c

Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris.
℟. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis à timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Deinde Preces, ut in Psalterio. 28.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclinávit. Psal. Diléxi. cum reliq. de Psalt. 90.

Capitulum. Joel.2.d

Inter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, & dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut domineńtur eis natiónes.
Hymnus. Audi, benígne.
℣. Angelis suis. 281.

Antiphonæ & Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.
Deinde dicuntur Preces, ut sup. 91.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, nostrórum víncula peccatórum: & quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio I. Cap. 21.b

In illo témpore: Cùm intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
Homilia 7. in Quadrag. tom. 7.

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértiùs osténdit, ejiciéndo ímprobos è templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quòd esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat: sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, & fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre supersédérant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multò magis intellígerent se se divíno condemnándos esse judí-

judício, si absque óperum fructu de plausu tantùm sibi religiósi sermónis velut de sónitu, & teguménto blandiréntur viridántium foliórum. ℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbitò præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, & inveníre non possímus: * Atténde Dómine, & miserére, quia peccávimus tibi.
℣. Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Atténde. Lectio ii.

VErùm quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit: & ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias, & oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri & decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantùm vendi, vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi: juxta hoc quod áliàs factum légimus, cùm idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes, & eméntes oves, & boves, & colúmbas: quia nimírum hæc ómnia, non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longè vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est. ℟. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus: * Quia benígnus, & miséricors est, & præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortē peccatóris, sed ut convertátur, & vivat. Quia. Lectio iii.

SI ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui, vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líberè geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur: quantò magis ea quæ nusquam fieri licet, plus cœléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verùm quia Spíritus sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, rectè per colúmbas sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus sanctus cœlitus datur?
℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, & deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in.
Glória Patri. Ut in.

Ad Benedictus, Antiphona.

Intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendéntes & eméntes, & mensas nummulariórum & cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Deinde dicuntur Preces, 43. Oratio.

REspice Dómine famíliam tuam, & præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim, quia domus mea, domus oratiónis est cunctis Géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: & erat quotídie docens in templo.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

AScéndant ad te, Dómine, preces nostræ: & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 12. c

IN illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus à te signum vidére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. 11.

JUdæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ

quæ in Ninivitis per pœniténtiam, & in Regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus Orbis finibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína planè, cujus regnum est indivísum, de divérsis & distántibus pópulis in unum corpus assúrgens. ℟. Scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra: & convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus & miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus. Quia benígnus.

Lectio ii.

Itaque Sacraméntum illud magnum est de Christo, & Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra antè præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hìc autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia: ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet. ℟. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, & anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio iii.

Ceterùm Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet, & majestátis oráculum, & pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo, & denuntiátur supplícium, & remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, & ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Generátio hæc prava & pervérsa signum quærit: & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: & contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possímus, quæ agénda sunt; & quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum. Lectio i. Cap. 15. e

In illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri & Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matth.

Scribis & Pharisæis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri & Sidónis, ut Tyrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quòd in quintodécimo loco fília Chananææ sanétur. Miserére mei Dómine, fili David. Inde novit vocáre fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, & errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat. ℟. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas Dómine: tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, & vivat: * Qui Chananæam & Publicánum vocásti ad pœniténtiã. ℣. Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui.

Lectio ii.

Fília mea malè à dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ malè à dæmó-

Google

nio vexabántur, ignorántes Creatórem, & adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia Pharisáica, nec de Scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, & in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem Géntium passiónis & resurrectiónis témporis reservábat. ℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non. Lectio iii.

ET accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dñi nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa mulíere, quam alter Euangelísta Syrophœníssam appéllat: vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébriùs inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sũ missus, nisi ad oves quę periérunt domus Israel. Non quò & ad Gentes nõ missus sit, sed quò primùm missus sit ad Israel: ut illis non recipiéntibus Euangélium, justa fieret ad Gentes transmigrátio. ℟. In jejúnio & fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce Dómine, parce pópulo tuo; & ne des hæreditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória. Parce.

Ad Bñs, Aña. Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri, & Sidónis: & ecce múlier Chananæa à finibus illis egréssa, clamábat dicens: Miserére mei, fili David.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

DEvotiónem pópuli tui, quæsumus Dómine, benígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulis Christiánis, & quæ profiténtur agnóscere: & cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA
Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum: & ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 17. in Joannem, post initium.

VIdeámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus número quemdam languóris. Trigínta & octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quàm ad sanitátem, pauló diligéntiùs exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngruè loquar, & sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror charitáti vestræ: testántur sæpíssimè divínæ Scriptúræ: jejúnium hoc número consecrátum esse, benè nostis. Nam & Móyses quadragínta diébus jejunávit, & Elías tótidem: & ipse Dóminus noster & Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Euangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus, & vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen & Elíam, tamquam Euangélium testimónium habéret à Lege, & Prophétis. ℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus; ne súbitò præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœ-

pœniténtiæ, & inveníre non possímus: * Atténde Dñe, & miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Atténde. Lectio ii.

SIve ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Euangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále est, abstinére ab iniquitátibus, & illícitis voluptátibus sæculi, quod est perféctum jejúnium: ut abnegántes impietátem, & sæculáres cupiditátes, temperánter, & justè, & piè vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, & dicit: Expectántes illam beátam spem, & manifestatiónem glóriæ beáti Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cùm benè vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abstinémus: sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, & revelatiónem glóriæ magni Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cùm fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus secúndùm Euangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus & imperítis. Denárius ergo qui accépit nomen à número decem, rédditur, & conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia verò, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha. ℟. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dñm, & miserébitur ejus: * Quia benígnus & miséricors est, & præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur, & vivat. Quia. Lectio iii.

MEmentóte quòd proposúerim númerum trigintaócto annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus & octávus, languóris sit pótiùs quàm sanitátis. Ergo ut dicébam, cháritas implet legem: ad plenitúdinem legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In charitáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua: & díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota Lex pendet & Prophétæ. Méritò & illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: méritò & pro illo lánguido à latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: méritò apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos charitáte firmáret. Binário ergo isto número cùm áliquid boni significátur, máximè bipartíta cháritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem legis, & lex non implétur nisi in gémino præcépto charitátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minùs habébat? ℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, & deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Ad Benedictus. Antiphona. Angelus Dómini descendébat de cœlo, & movebátur aqua, & sanabátur unus.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

ESto Dómine propítius plebi tuæ: & quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Aña. Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, & ámbula in pace.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

EXáudi nos miséricors Deus: & méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúpsit Jesus Petrum, & Jacóbũ, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montẽ excélsum seórsum: & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Homilia de Transfiguratione Domini.

EVangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat: quam aspiránte grátia Dei, facíliùs assequémur, si consideratiónem nostram ad ea quæ paulò supériùs sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ & ímpios ad justítiam, & mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, & óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus & Unigénitus Dei, & hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem: & æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodò sine hómine, aut sine Deo solùm hóminem credidísse: cùm utrúmque esset páriter confiténdum: quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini inerat vera divínitas. ℟. Scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra: & convertímini ad Dóminum Deum vestrũ: * Quia benígnus & miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus. Quia. Lectio ii.

AD confirmándam ergo hujus fidei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónẽ summi Patris corpórea súperans, & humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, & conféssus est glóriam Deitátis: quia non ad solam respéxit substántiam carnis & sánguinis. Tantúmque in hac fidei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi & mortis légibus prævaléret: nec in solvéndis, aut ligándis quorumcúmq; causis, áliud ratũ esset in cœlis, quàm quod Petri sedísset arbítrio. ℟. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, & antéibit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet. Lectio iii.

HÆc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto: ne Apostólica fides ad glóriam cõfiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo, atque incóngruam judicáret; & ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeò dicénte Dño, quod oportéret eum ire Jerosólymã, & multa pati a Senióribus, & Scribis ac Princípibus Sacerdótum, & occídi, & tértia die resúrgere: cùm beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum, & crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, & líbero fastídio respuísset; benígna à Jesu increpatióne corréptus, & ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est. ℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, & ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósina extínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Aña. Assúmpsit Jesus discípulos suos, & ascéndit in montem, & transfigurátus est ante eos.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: atque ab eo

eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Capitulum. 1.Thess.4.

FRatres, Rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmodum accepístis à nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, & placére Deo: sic & ambulétis, ut abundétis magis. Hymnus. Audi, benígne.

℣. Angelis suis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona.

Visiónem quam vidístis, némini dixéritis, donec à mórtuis resúrgat Fílius hóminis. Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intériùs exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA II. in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Non sit vobis vanum manè súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Ex more docti mystico. 281.

In i. Nocturno, Aña. Servíte Dómino.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis. 2.

De libro Génesis. Lectio i. Cap.27.

SEnuit autem Isaac, & caligavérunt óculi ejus, & vidére non póterat: vocavítque Esau fílium suum majórem, & dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quòd senúerim, & ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram & arcum, & egrédere foras: cùmque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum, sicut velle me nosti, & affer ut cómedam: & benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cùm audísset Rebécca, & ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, & dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cùm intúleris & coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. Tolle arma tua, pháretram & arcum, & affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cùmque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat. Lectio ii.

CUi ille respóndit: Nosti quòd Esau frater meus homo pilósus sit, & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, & indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valdè bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, & panes quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi? At ille respóndit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti mihi: surge, sede, & cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam citò inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut citò occúrreret mihi quod volébam. ℟. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet. Lectio iii.

DIxítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te fili mi, & probem utrùm tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille

ille ad patrem, & palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum: quia pilósæ manus similitúdinem majóris expresserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esau? Respóndit, Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, & osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam fruménti, & vini. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, & incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. ℟. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus & pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

In ii. Nocturno, Antiph. Bonórum meórum. Psal. Consérva, cum reliq. 7.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi contra mendácium.

Cap. 10. tom. 4. post initium. Lectio iv.

Jacob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter & fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam, ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári. ℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, & ait: Quàm terríbilis est locus iste! *Non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Verè Deus est in loco isto, & ego nesciébam. Non.

Lectio v.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea quę verè significántur, dicta intelligúntur; sed ea quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plániùs, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hœdínis certè péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revérà factum est, referátur: per hœdínas pelles, peccáta: per eum verò, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit. ℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quā ego ámbulo, & custodíerit me, & déderit mihi panem ad edéndum, & vestiméntum quo opériar, & revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, & lapis iste in signum. ℣. Surgens ergò manè Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, & eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi.

Lectio vi.

Verax ergo significátio nullo modo mendácium rectè dici potest: ut autem in facto, ita & in verbo. Nam cùm ei pater dixísset: Quis es tu, fili? Ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud propter quod significándum ista gesta dictaque conscripta sunt; ille est hìc intelligéndus in córpore suo, quòd est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cùm vidéritis Abraham, & Isaac, & Jacob, & omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte & Occidénte, & Aquilóne, & Austro, & accúmbent in regno Dei.

Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi: & sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atq; in se tránstulit fratris. ℟. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: & de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas & hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero prósperè ad domum patris mei. Décimas. Glória. Décimas.

In iii. Noct. Aña. Non sunt loquélæ. Psalmus. Cœli enárrant. cum reliq. 10.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum: & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía sancti Leónis Papæ.

Ex Homilia de Transfigurat. Domini.

ASsúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & fratrem ejus Joánnem, & conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia licèt intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeò própriè signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non priùs gustáre mortem, quàm vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spirituáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem & inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant & vidére. ℟. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cùmque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque manè: & cùm vidéret quòd eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio viii.

DIcénte Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte: nónne evidénter audítum est, Hic est Fílius meus, cui ex me, & mecum esse sine témpore est? Quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem à me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non aliúnde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális. ℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

Lectio ix.

HIc est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, & sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit; & quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia benè compláceo, & cujus prædicatióne maniféstor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas & vita, ipse virtus mea atque sapiéntia. ℟. Cùm audísset Jacob quòd Esau veníret contra eum, divísit fílios suos & uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, & sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui páscis me à juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

AD LAUDES,

Antiphona.

DOmine lábia mea apéries, & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus. Miserére mei Deus. 40. Antiphona. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me. Psal. Confitémini. 16. Aña. Factus est adjútor meus Deus meus.
Psal. Deus Deus meus. cum reliq. 12.
Antiphona. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. Aña. Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: præcéptum pósuit, & non præteríbit. Capitulum. 1. Thes. 4.

FRatres, Rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmodum accepístis à nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, & placére Deo: sic & ambulétis, ut abundétis magis. Hymnus. O sol salútis.
℣. Angelis suis. 284.

Ad Benedictus, Antiphona.

Assúmpsit Jesus discípulos suos, & ascéndit in montem, & transfigurátus est ante eos. Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intériùs exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam & Tertiam, Aña. Dómine, bonum est nos hìc esse: si vis faciámus hìc tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum.

Ad Primam, Capitulum. Regi sæculórum. cum reliquis. 18.

Ad Tertiam, Capitulum. Fratres, Rogámus. ℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et à verbo áspero. De láqueo venántium. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam, Antiphona.

Faciámus hìc tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum.

Capitulum. 1. Thess. 4.

HÆc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrùm vas suum possidére in sanctificatióne & honóre. ℟. br. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.

Ad Nonam. Antiphona.

Visiónem quam vidístis, némini dixéritis, donec à mórtuis resúrgat Fílius hóminis. Capitulum. 1. Thess. 4. b

NOn enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem, in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis à timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesp. Aña & Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. Capitulum. Fratres, Rogámus vos. Hymnus. Audi, benígne Cónditor. ℣. Angelis suis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona. Visiónem quam vidístis, némini dixéritis, donec à mórtuis resúrgat Fílius hóminis. Oratio. Deus, qui cónspicis. ut suprà.

Deinde in Choro dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 8. c

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, & quærétis me, & in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 30. in Joannem, post initium.

LOcútus est Dóminus Judæis, dicens: Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illò, unde vénerat, & unde non discésserat. Ego, inquit, vado, & quærétis me, non desidé-

dério, sed ódio. Nam illum posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt, & qui óderant, & qui amábant: illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga à me, & non est qui requírat ánimam meam. Et iterùm ait álio loco in Psalmo: Confundántur, & revereántur requiréntes ánimam meam.

℟. Dum iret Jacob de Bersabée, & pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, & sémini tuo. ℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper: & benedíxit eum Deus, dicens. Terram.

Lectio ii.

Culpávit qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli: & malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Judæi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me; &, ne putétis, quia benè me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum malè quærere, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solùm salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, & benedíxit eum, & dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, & votum vovísti mihi: * Créscere te fáciam, & multiplicábo te. ℣. Verè Dóminus est in loco isto, & ego nesciébam. Créscere.

Lectio iii.

Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quòd in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quò ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc & discípulis suis álio loco dixit: nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod & istis. Quò ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quò ille ibat, sed pósteà ventúri erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit, In peccáto vestro moriémini. ℟. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus & pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

Ad Laudes, Antiphona & Psalmus. Miserère. cum reliquis. 40.

Capitulum. Isa. 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam: & annúntia pópulo meo scélera eórum: & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymn. O sol salútis. ℣. Angelis suis. 284.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego princípium, qui & loquor vobis.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 43. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet; sectándo justítiam, à culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum: quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 23. b

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, & ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, & fácite: secúndùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib.4. Comment. in cap.23. Matth.

QUid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, & secúndùm Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: & nihilóminùs propter sacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autē ait, Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo & illud quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: &, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere. ℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, & ait: Quàm terríbilis est locus iste! * Non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Verè Deus est in loco isto, & ego nesciébam. Non est. Lectio ii.

ALligant enim ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Notándum autem, quòd & húmeri, & dígitus, & ónera, & víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia verò ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Pharisæus est. ℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, & custodíerit me, & déderit mihi panem ad edéndum, & vestiméntum quo opériar, & revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, & lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo manè Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, & eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi. Lectio iii.

DIlátant enim phylactéria sua, & magníficant fimbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, & primas cáthedras in synagógis, & salutatiónes in foro, & vocári ab homínibus rabbi. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cùm dedísset mandáta Legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, & erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc Pharisæi malè interpretántes, scribébāt in membránis Decálogum Móysi, id est, decem verba Legis, complicántes ea, & ligántes in fronte, & quasi corónam cápiti faciéntes, ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: & de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas & hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus est enim magíster vester, qui in cœlis est, Christus Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

PErfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes autem vos fratres estis: & patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

PRopitiáre Dómine supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus: ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap.20.b

IN illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim di-

discípulos secretò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum & Scribis, & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratianum, cap. 2. post initium.

CONsideráte, quæ mater filiórum Zebedæi cum filiis & pro filiis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel juvánda, vel alénda foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, & voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti à Dómino (ut légimus) relíctis rétibus & patre secúti sunt eum.

℟. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cùmque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque manè: & cùm vidéret quòd eum superáre non posset, dixit ad eum: Dimítte.

Lectio ii.

HÆc ígitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior obsecrábat Salvatórem, dicens: Ut sédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam, & alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam: etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas: quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

Lectio iii.

COnsiderábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur senéctam: & desidériis licèt fessa matérnis, charissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragillórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris hærédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam affectibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hæreditário ígitur múlier delinquébat erróre.

℟. Cùm audísset Jacob quòd Esau veníret contra eum, divísit filios suos, & uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, & sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me à juventúte mea. Líbera me. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce ascéndimus Jerosólymam: & Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: & quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, à nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradétur enim Géntibus ad illudéndum, & flagellándum, & crucifigéndum.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

DEus innocéntiæ restitútor, & amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut Spíritus tui fervóre concépto, & in fide inveniántur stábiles, & in ópere efficáces. Per Dóminum, in unitáte ejúsdem.

FE-

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 16. e

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura & bysso: & epulabátur quotídie spléndidè. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 40. in Euangelia.

QUem, fratres charíssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura & bysso, & epulabátur quotídie spléndidè, nisi Judáicum pópulum signat, qui cultum vitæ extériùs hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem verò Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus à viscéribus tráhitur, & foras erúmpit. ℟. Tolle arma tua, pháretram & arcum, & affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cùmque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat. Lectio ii.

QUid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestíferè latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, & nemo illi dabat: quia Gentílium quemque ad cognitiónem Legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat. ℟. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet. Lectio iii.

QUi dum doctrínam Legis non ad charitátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: & quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contrà, jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúnquam solent in sacro elóquio, per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia & doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt. ℟. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus & pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

Ad Benedictus, Antiphona.

Fili, recordáre quia recepísti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

PRæsta nobis, quǽsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis & oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis & córporis. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dives ille guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

ADésto Dómine fámulis tuis, & perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre & gubernatóre gloriántur, & congregáta restáures, & restauráta consérves. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 21. d

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, & princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9 in cap. 20. Lucæ.

PLeríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant: sed evidénter Isaías víneam Dómini sábaoth, domum Israel esse memorávit.

Hanc

Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, & ipse péregrè fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quò indulgéntior liberálitas, eò inexcusabílior pervicácia. ℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, & ait: Quàm terríbilis est locus iste! * Non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Verè Deus est in loco isto, & ego nesciébam. Non est. Lectio ii.

UNde benè secúndùm Matthæum habes, quia & sepe circúmdedit: hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácilè spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea torcúlar. Quómodo intellígimus quid sit torcúlar, nisi fortè quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur; eò quòd in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántiùs æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus sanctus inundábat. Ergo & hìc fodit torcúlar, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret. ℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, & custodíerit me, & déderit mihi panem ad edéndum, & vestiméntum quo opériar, & revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, & lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo manè Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, & eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi. Lectio iii.

ÆDificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Benè tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxtitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Expectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt. ℟. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: & de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas & hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Ad Benedictus, Antiphona.

Malos malè perdet, & víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæréntes eum tenére timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defféndi. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 15. c

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis & Scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos filios: & dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in c. 15. Lucæ, post init.

VIdes, quòd divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quòd adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infirma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certè se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset à patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum

mum pátriam derelínquens, péregrè proféctus est, cœpit egére. Méritò ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia. ℟. Pater, peccávi in cœlum, & coram te, jam non sum dignus vocári filius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. ℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hìc fame péreo! surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei. Fac me.

Lectio ii.

PEregrè proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quàm à se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; & quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére Sanctórum? Etenim qui se à Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus Sanctórum, & doméstici Dei. Qui enim erámus longè, facti sumus propè in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia & nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis. ℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

Lectio iii.

NOs autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeò dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi, & sedi. Ille ígitur vivéndo luxuriósè, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea. ℟. Cùm audísset Jacob quòd Esau veníret contra eum, divísit fílios suos, & uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, & sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ. Dómine, qui pascis me à juventúte mea. Líbera me. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vadam ad patrem meum, & dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

DA, quæsumus Dómine, nostris effectum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

Ad Vesperas. Capitulum. Ephes. 5.

FRatres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi: & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor. ℣. Angelis suis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit autem pater ad servos suos: Citò proférte stolam primam, & indúite illum, & date ánnulum in manu ejus, & calceaménta in pédibus ejus. Oratio.

QUæsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dominum.

DOMINICA III. in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Non sit vobis vanum manè súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Ex more docti mystico. ut suprà. 281.

In primo Nocturno, Antiphona.

Servíte Dómino. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis de Psalterio. 2.

De

De libro Génesis. Lectio i. Cap. 37.

JOseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxórum patris sui: accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes filios suos, eò quòd in senectúte genuísset eum: fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis: quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro: & quasi consúrgere manípulum meum, & stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? Aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ & ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem & lunam & stellas úndecim adoráre me. Quod cùm patri suo, & frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? Num ego, & mater tua, & fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Vidéntes Joseph à longè, loquebántur mútuò fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, & videámus si prosint illi sómnia sua.

℣. Cùmque vidíssent Joseph fratres sui, quòd à patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui, unde & dicébant. Veníte.

Lectio ii.

INvidébant ei ígitur fratres sui: pater verò rem tácitus considerábat. Cùmque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præstò sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, & pécora: & renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, & invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: & mútuò loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, & mittámus in cistérnam véterem: dicemúsque, Fera péssima devorávit eum: & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismahelítæ tránseunt: veníte, venumdétur, & manus nostræ non polluántur: * Caro enim & frater noster est.

℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro enim.

Lectio iii.

AUdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, & dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quę est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias. Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, & réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári & polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut comédérent panem, vidérunt Ismahelítas viatóres veníre de Gálaad, & camélos eórum portántes arómata, & resínam, & stacten in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismahelítis, & manus nostræ

non polluántur: frater enim & caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismahelítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. ℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cùm non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, & dixit: * Puer non compáret, & ego quò ibo? ℣. At illi intíncta túnica Joseph in sánguine hœdi, misérunt qui ferret eam ad patrem, & díceret: Vide, si túnica filii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Puer.

In secundo Nocturno, Antiphona. Bonórum meórum. Psalmus. Conservámini cum reliquis. 7.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de sancto Joseph.

Lectio iv. Cap. 1.

Sanctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum, ut dum Abraham, Isaac & Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem virtúte eórum reserátum imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cùm frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit: in quo cùm plúrima fúerint génera virtútum, præcípuè tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur, ut cùm in Abraham didicéritis impígram fidei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam: ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum. ℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, & dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem: quam cùm cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio v.

Sit ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, & quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam à paréntibus plus quàm céteri filii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit: quod siléntio prætereúndum non fuit: hinc enim arguméntum totíus históriæ procéssit: simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris invídia, nec malórum rependére vicem. Unde & David ait: Si réddidi retribuéntibus mihi mala. ℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua. Lectio vi.

Quid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim plerique fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum: quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Euangélium, ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret: quod post Euangélium omnes dídicimus, & serváre non póssumus. Discámus ergo & Sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam: & cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris: nec vítia nescísse, sed emendásse. Quòd si invídia étiam Sanctos adússit, quantò magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres? ℟. Meménto mei, dum benè tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, & hìc ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, & restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiphona. Non sunt loquélæ. Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis. 10.

Lectio

Léctio sancti Euangelii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 11. b

IN illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecíßet dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri. Lib. 4. cap. 48. in cap. 11. Lucæ.

DÆmoníacus iste apud Matthæum non solùm mutus, sed & cæcus fuisse narrátur: curatúsque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur, & vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, posséßus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum est, sed & quotídie complétur in conversióne credéntium: ut expúlso primùm dæmone, fidei lumen aspíciant; deínde ad laudes Dei tacéntia priùs ora laxéntur. Quidam autē ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed Pharisęi calumniabántur & Scribæ, sicut álii Euangelístę testántur. ℟. Méritò hęc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimę ejus, dum deprecarétur nos, & non audívimus: * Idcircò venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; & non audístis me? Idcircò. Lectio viii.

TUrbis quippe, quæ minùs eruditæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus, illi contrà, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant, quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent & illa calumniári, & dícere, ex occúltis & váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis, quid féceris de iis, quæ de cœlo vénerint? Utique respondébis, & Magos in Ægypto multa signa fecísse de cœlo. ℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; & non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, & non audívimus. En sanguis. Lectio ix.

IPse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit: ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris, & Filii, & Spíritus sancti regnum non est divísum: quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est: quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quòd in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset. ℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, & tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímiùm fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob vehementer cum lácrymis pronus in terram, & adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

A D L A U D E S,

Antiphona.

FAc benígne in bona voluntáte tua, ut ædificéntur Dñe muri Jerúsalem. Psal. Miserére. 40. Aña. Dóminus mihi adjútor est, non timébo quid fáciat mihi homo. Psal. Confitémini. 16. Aña. Deus misereátur nostri, & benedícat nos. Psal. Deus Deus meus. cum reliq. 12. Antiphona. Vim virtútis suæ oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illæsi.

Antiphona. Sol & luna laudáte Deum: quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Ephes. 5.

FRatres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi: & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis. Hymnus. O sol salútis. ℣. Angelis suis. 284.

Ad Benedictus, Aña. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet. Orátio.

QUæsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona. Et cùm ejecísset Jesus dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ.

Ad Tertiam, Aña. Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Capit. Fratres, Estóte imitatóres. ℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et à verbo áspero. De láqueo venántium. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam, Antiphona. Qui non cólligit mecum, dispérgit: & qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. Ephes. 5. b

HOc enim scitóte intelligéntes: quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi & Dei. ℟. br. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.

Ad Nonam, Aña. Cùm immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, & non ínvenit. Capitulum. Ephes. 5. c

ERátis enim aliquándo tenebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte & justítia, & veritáte. ℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis à timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesp. Aña & Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. Capitulum. Fratres, Estóte. ut suprà. Hymnus. Audi, benígne Cónditor. ℣. Angelis suis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona. Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. At Jesus ait illi: Quinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. Oratio. Quæsumus omnípotens. ut suprà.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 4. d

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis. Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac & hìc in pátria tua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ, post medium.

NOn medíocris invídia próditur, quæ cívicæ charitátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter & oráculo declarátur, quod frustrà opem misericórdiæ cœléstis expéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est: & ab iis qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplú est: & invisibília nobis ejus, per ea quæ sunt visibília, demonstrántur. ℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, & ite ad dóminum terræ: & cùm invenéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem: & remíttat &

hunc

hunc fratrem vestrum vobíscum, & eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, & deférte viro múnera. Deus autem.

Lectio ii.

NOn otiósè itaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret afféctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes: sed ipsi se charitáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíę dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spirituális, & convertebántur ad Dóminum. Et ideò aperiebátur cœlum vidéntibus ætérna & divína mystéria: claudebátur & fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc pléniùs diximus, cùm de víduis scriberémus. ℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, & plorávit: quia erumpébant lácrymæ, & non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: & commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii.

ET multi leprósi erant in Judæa tempóribus Eliséi Prophétæ: & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, & ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur: quòd nemo sanátus osténditur, & maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille antè leprósus, pópulus ille antè maculósus, priúsquam mýstico baptizarétur in flúmine, idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis & mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga. ℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægyptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est quòd cœpit esse fames in terra: & adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite, addúcite. Glória Patri. Ite.

Ad Laudes, Aña & Psal. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 40.

Capitulum. Isa. 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam; & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum. Hymn. O sol salútis. ℣. Angelis suis. 284.

Ad Benedictus, Antiphona.

Amen dico vobis, quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros à nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Jesus autem tránsiens per médium illórum ibat.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

SUbvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 18. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Sér. 16. de verbis Domini, to. 10. post init.

QUare illum córripis? Quia tu doles, quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrùm tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quòd plerísque hómines ista peccáta contémnunt, & dicunt: Quid magnum feci? In hóminem peccávi. Noli contémnere, In hóminem peccásti. ℟. Nuntiavérunt Jacob, dicéntes: Joseph filius tuus vivit, & ipse dominátur in tota terra Ægypti: quo audíto revíxit spíritus ejus, & dixit: * Súfficit mihi, vadam & vidébo eum ántequam móriar. ℣. Cùmque audísset Jacob quòd filius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit. Lectio ii.

VIs nosse, quia in hóminem peccándo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te & ipsum solum, & audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, lucrátus est te; nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodā loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, & percutiéntes consciéntiam eórum infirmam, in Christum peccátis: Ideò quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi? ℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua. Lectio iii.

NEmo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Fortè inde dicis: leve est, quia citò curátur. Peccásti in fratrem? fac satis, & sanátus es. Citò fecísti mortíferam rem, sed remédium citò invenísti. Quis nostrùm speret regnum cœlórum, fratres mei, quando dicit Euangélium: Qui díxerit fratri suo, fátue; reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum: te quærit Deus magis, quàm munus tuū. ℟. Meménto mei, dum benè tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, & hìc ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, & restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Si duo ex vobis consénserint super terram: de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis à Patre meo, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

EXáudi nos omnípotens & miséricors Deus: & continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ubi duo, vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

TUa nos, Dómine, protectióne defénde: & ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ & Pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matth.

Mira Pharisæórum Scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes, & præcépta non servet. Non enim lavant manus suas, cùm panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare & vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cùm, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quòd seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, & non audívimus: * Idcírcò venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, & non audístis me? Idcírcò.

Lectio ii.

Nam Deus dixit, Honóra patrem & matrem: &, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: & non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantùm in salutatiónibus & officiis deferéndis, quantum in eleemósynis ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas quæ verè víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbyteri dúplici honóre honorándi sunt, máximè qui labórant in verbo & doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere: & dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, & non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, & non audívimus. En sanguis.

Lectio iii.

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribæ & Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certè ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi & Dei, in sacerdótum lucra céderet. ℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, & tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímiùm fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, & adórans, ait. Precor cœléstem. Glória Patri. Precor cœléstem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Audíte, & intellígite traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facíliùs impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non lotis mánibus manducáre, non coínquinat hóminem.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti à malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 4.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucæ cap. 4. circa finem.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et benè sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, & subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat.

℟. Vidéntes Joseph à longè, loquebántur mútuò fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, & videámus si prosint illi sómnia sua. ℣. Cùmque vidíssent Joseph fratres sui, quòd à patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui, unde & dicébant. Veníte. Lectio ii.

SAbbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra antè desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret, nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde & Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndùm Deum creátus est.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismahelítæ tránseunt: veníte, venumdétur, & manus nostræ non polluántur: * Caro enim & frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro enim. Lectio iii.

ET benè sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, & prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non à fundaméntis, sed à culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi priùs manum ádmovet, ubi antè desíerat: deínde à minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre à dæmone & hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cùm non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, & dixit: * Puer non compáret, & ego quò ibo? ℣. At illi intíncta túnica Joseph in sánguine hœdi, misérunt qui ferret eam ad patrem, & díceret: Vide, si túnica filii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

Ad Benedictus, Antiphona. Exíbant autem dæmónia à multis clamántia & dicéntia, quia tu es Christus Fílius Dei: & íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

MAgníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ & Damiáni beáta solémnitas: qua & illis glóriam sempitérnam, & opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad

by Google

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes qui habébant infirmos, ducébant illos ad Jesum, & sanabántur.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quæsumus Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet: & tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem. Lectio i. Cap. 4.

In illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar: juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 15. in Joannem, post initium.

Jam incípiunt mystéria. Nō enim frustrà fatigátur Jesus: non enim frustrà fatigátur virtus Dei: non enim frustrà fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustrà fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, & fatigátur ab itínere, & sedet, & juxta púteum sedet, & hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista innuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt: ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat & nobis & vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, & aperiétur vobis. ℟. Vidés Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, & dixit: *Fera péssima devorávit filium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem: quam cùm cognovísset pater, ait. Fera. Lectio ii.

Ibi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum, & invenímus infirmum Jesum: fortem, & infirmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére quàm iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil: & sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, & habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset: infírmitas Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quęsívit nos infirmitáte sua. ℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt, * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et. Lectio iii.

Nutrit ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallína pullos suos: huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre filios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, & noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis quòd sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse nō agnóscimus. Gallína verò sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, filios non vídeas, matrem tamen intélligas. ℟. Meménto mei, dum benè tibi fúerit: *Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: *Quia furtim sublátus sum, & hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Pharao ministérii tui, & restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Aquam quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Jejúnia nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, ut vídeo, Prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Deinde dicuntur Preces: 91. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tua protectióne confidimus, cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

S A B B A T O.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, & dilúculo iterùm venit in témplum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 33. in Joann. post init.

JEsus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen à chrísmate dictum est: chrísma autem Græcè, Latínè únctio nominátur. Ideò autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo iterùm venit in templum, & omnis pópulus venit ad eum: & sedens docébat eos, & non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, & non audívimus: * Idcircò venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, & non audístis me? Idcircò.

Lectio ii.

ADdúcunt autem illi Scribæ & Pharisæi mulierem in adultério deprehénsam, & statuérunt eam in médio, & dixérunt ei: Magíster, hæc mulier modò deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, & non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, & non audívimus. En sanguis.

Lectio iii.

INtelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímiùm esse mitem, nímiùm esse mansuétum. De illo quippe fúerat antè prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum potentíssime. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna: propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu sancto Propheta prædíxerat. Cùm loquerétur, véritas agnoscebátur: cùm advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cùm ergo de duóbus istis, id est, de veritáte & mansuetúdine ejus, inimíci livóre & invídia torqueréntur; in tértio, id est justítia, scándalum posuérunt. ℟. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, & tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímiùm fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, & adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Ad Benedictus, Aña. Inclinávit se Jesus, & scribébat in terra: Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui se affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam, à culpa jejúnent. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Capitulum. Gal. 4. c

FRatres, Scriptum est: quóniam Abraham duos filios hábuit: unum de an-

ancílla, & unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndùm carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.
Hymnus. Audi, benígne Cónditor.
℣. Angelis suis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nemo te condemnávit múlier? Nemo Dómine: nec ego te condemnábo: jam ámpliùs noli peccáre. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

DOMINICA IV.
in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Non sit vobis vanum manè súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.
Psalmus. Veníte, exultémus. 1.
Hymnus. Ex more docti. 281.

In primo Nocturno, Antiphona.

Servíte Dómino. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis de Psalterio. 2.

De libro Exodi. Lectio i. Cap. 3.

MOyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cùmque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítq; ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, & vidébo visiónem hanc magnam, quare non combúratur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyses, Móyses. Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum. ℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægyptum, & dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat. Lectio ii.

CUi ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: & sciens dolórem ejus, descéndi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa in terram bonam & spatiósam, in terram quę fluit lacte & melle, ad loca Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israel venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægypto. ℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, & dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte. Lectio iii.

DIxítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis signum, quòd míserim te. Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicā eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen ejus? Quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israel: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterùm Deus ad Móysen: Hæc dices filiis Israel: Dóminus Deus patrū vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ętérnum, & hoc memoriále meum in generatiónem & generatiónem.
℟. Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est, equum & ascensórem projécit in mare: * Adjútor & proté-

téctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

In secundo Nocturno, Antiphona. Bonórum meórum. Psalmus. Consérva. cum reliquis. 7.

Sermo sancti Basilii Magni.

Homil. 1. de jejunio, ante med. Lectio iv.

MOysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse: neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem, jejúnium legis latæ conciliátor fuit: inferiùs verò, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre, & bíbere, & surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuò jejunánte ac oránte, una tantùm pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit: Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum à Deo legem accípere. ℟. In mari viæ tuæ, & sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi & Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti. Lectio v.

UNo témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatríam turpíssimè devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias verò salúté pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? Nónne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem verò nónne per jejúniũ orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Sampsónem inexpugnábilem réddidit? Nónne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sanè Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat, atque róborat. ℟. Qui persequebántur pópulum tuum Dómine, demersísti eos in profúndum, * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi & Aaron. Et in. Lectio vi.

JEjúnium legislatóres sapiéntes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum & arma, athlétis & certántibus exercitátio. Hoc prætéreà tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántię ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solùm in mystica nunc & vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndùm legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum jejúnio cùm ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterùm legem accípiens, íterùm jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis & bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nónne illórum, qui carnes appetivére? ℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno, Antiphona. Non sunt loquélæ. Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis. 10.

Lectio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: & se-

sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 24. in Joannem.

MIrácula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, & ad intelligéndũ Deum de visibílibus ádmonent humánã mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; & mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & stupénda in quólibet séminis grano: secúndùm ipsam suam misericórdiã servávit sibi quædã, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátũ cursum ordinémque natúræ, ut nõ majóra, sed insólita vidéndo stupérẽt, quibus quotidiána viluérãt. ℟. Spléndida facta est fácies Móysi dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valdè. ℣. Cùmque descendísset de monte Sinai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quòd cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes senióres.

Lectio viii.

MAjus enim miráculũ est gubernátio totíus mũdi, quã saturátio quinque míliũ hóminũ de quinque pánibus. Et tamẽ hoc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarũ est. Quis enim & nunc pascit univérsum mundũ, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quomodo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes, potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autẽ illi quinque, quasi sémina erãt, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta. ℟. Ecce mitto Angelũ meum, qui præcédat te, & custódiat semper. * Obsérva, & audi vocem meam, & inimícus ero inimícis tuis, & affligéntes te afflígam: & præcédet te Angelus meus. ℣. Israel si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio ix.

HOc ergo admótum est sénsibus, quò erigerétur mens: & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, & erécti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi verbum nobis est. ℟. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sęculi. Inclináte. Glória. Inclináte.

Ad Laudes, Antiphona.

TUnc acceptábis sacrificium justítiæ, si avérteris fáciem tuam à peccátis meis. Psalmus. Miserére. 40.

Ana. Bonum est speráre in Dómino, quàm speráre in princípibus. Psal. Confitémini. 16. Antiphona. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus. Psal. Deus Deus meus. cum reliquis. 12. Antiphona. Potens es Dómine erípere nos de manu forti: líbera nos Deus noster. Antiphona. Reges terræ, & omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum. Galat. 4 c

FRatres, Scriptum est: quóniam Abraham duos filios hábuit, unum de ancílla, & unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndùm carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem, quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus. O sol salútis. ℣. Angelis suis. ut suprà. 284.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm sublevásset óculos Jesus, & vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Un-

Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

CONcéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona. Accépit ergo Jesus panes, & cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

Ad Tertiam, Antiphona. De quinque pánibus, & duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capit. Fratres, Scriptum est. ℟. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse liberávit. ℣. Et à verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam, Antiphona. Satiávit Dóminus quinque míllia hóminum de quinque pánibus, & duóbus píscibus.

Capitulum. Galat. 4. d

LÆtáre stérilis quæ non paris: erúmpe, & clama quæ non párturis: quia multi filii desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum. ℟. breve. Scápulis suis, Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis à timóre noctúrno.

Ad Nonam, Aña. Illi ergo hómines cùm vidíssent quòd fécerat Jesus signum, intra se dicébant: quia hic est verè Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum. Gal. 4. d

ITaque, fratres, non sumus ancíllæ filii, sed líberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis à timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiphona & Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis. 87.

Capit. Fratres, Scriptum. Hymnus. Audi, benígne. ℣. Angelis suis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona.

Súbiit ergo in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis.

Oratio. Concéde quæsumus. ut suprà.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 2. c

IN illo témpore. Propè erat Pascha Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam: & invénit in templo vendéntes boves, & oves, & colúmbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 10. in Joann. post init.

QUid audívimus fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, & ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cháritas vestra, quòd sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte, & corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret: & immolábant ibi sacrifícia, boves, oves & colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino, * De lapídibus quos ferrum non tétigit: & offérte super illud holocáusta, & hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cùmque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus. Lectio ii.

NOn ergo magnū peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: & tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea quæ lícita sunt, & contra justítiam non sunt (quæ enim honéstè emúntur, non illícitè vendúntur) éxpulit tamen, & non est passus domum oratiónis fieri domū negotiatiónis? ℟. Audi Israel præcépta Dómini, & ea in corde tuo

quasi

quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac & mel. ℣. Obsérva ígitur, & audi vocem meam: & inimícus ero inimícis tuis. Et dabo. Lectio iii.

SI negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos: & consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus & nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, & nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, & nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cùm mihi moléfti essent, induébam me cilício, & humiliábam in jejúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, & esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte & melle manántem.

℣. Noli timére, quóniam tecum sum: ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Ad Benedictus, Antiphona.

Auférte ista hinc, dicit Dóminus: & nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, & córpore tibi placeámus, & mente. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sólvite templum hoc, dicit Dóminus: & post tríduum reædificábo illud: hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus Dómine, benígnus exáudi: & quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 7. b

IN illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, & docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 29. in Joann. sub initium.

ILle qui latébat, docébat, & palàm loquebátur, & nõ tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cùm docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror mirabántur, sed nõ omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant lítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset, nemo légeret, nisi lítteras didicísset: & ídeò mirabántur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltiùs veritátis occásio.

℟. Quid me quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si malè locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem benè, cur me cædis?

℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Si malè. Lectio ii.

EX eórum quippe admiratióne & verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, & diligéntiùs inspici, & díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus, quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? Si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque, & mea doctrína, & non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis ego Dóminus, & non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cœlo plui vobis, & oblíti estis me, dicit Dñs.

℣. Ego

℣. Ego edúxi vos de terra Ægypti, & de domo servitútis liberávi vos: Manna de cœlo.

Lectio iii.

SI ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Euangelista: In princípio erat Verbū, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbū Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia verbum non potest esse nullíus, sed alicújus: & suam doctrínam dixit seípsum, & non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum, quàm tu? Et quid tam non tuum, quàm tu, si alicújus est, quod es?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sinai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quid me quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

SAcræ nobis, quæsumus Dómine, observatiónis jejúnia, & piæ conversatiónis augméntum, & tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nemo in eum misit manum: quia nondum vénerat hora ejus.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

MIserére Dómine pópulo tuo: & contínuis tribulatiónibus laborántem, propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 9.

IN illo témpore: Prętériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte: & interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 44. in Joannem, circa initium.

EA quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, & ópera, & verba sunt: ópera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in Gente Prophetárum dicit: Fúimus & nos aliquándo natúra filii iræ, sicut & céteri. Si filii iræ, filii vindíctæ, filii pœnæ, filii gehénnæ: quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndùm mentem omnis homo cæcus natus est. ℟. Spléndida facta est fácies Moysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valdè. ℣. Cùmque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quòd cornuta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio ii.

VEnit Dóminus: quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Expuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est: & inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, & nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloe. Pertínuit autem ad Euangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, & ait: Quod interpretátur, missus. Jam quis sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrùm esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur, missus; baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seípso quodámmodò baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat semper: * Obsérva, & audi vocem meam, & inimícus ero inimícis tuis, & affligéntes te affligam: & præcédet te Angelus meus.
℣. Israel si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio iii.

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judæus? Si autem díxerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, catechúmenus; inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, & respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit in Christum. Ecce modò loquor & fidélibus, & catechúmenis. Quid dixi de sputo, & luto? Quia Verbum caro factum est: hoc catechúmeni áudiunt: sed non eis súfficit ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.
℟. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

Ad Benedictus, Aña. Rabbi, quid peccávit homo iste, quòd cæcus natus est? Respóndit Jesus, & dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Deus, qui & justis præmia meritórum, & peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiám váleat percípere delictórum. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ille homo qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, & linívit óculos meos, & modò vídeo.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 7. b

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comment. in Luc. cap. 7. post init.

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam; & ut citò flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípuè, quæ únici filii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduę gravitátis méritum exequiárum turba concíliet: & ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quàm féminam, quæ resurrectiónem únici & adolescéntis filii suis lácrymis merúerit impetráre: eò quòd sancta Ecclésia pópulum juniórem à pompa fúneris, atque à suprémis sepúlchri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrymárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur.
℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægyptum, & dic Pharaóni: * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat.

Lectio ii.

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlchrum ferebátur eleméntis: sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis antè non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, proficere cœpit ad vitam: ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud,

áliud, nisi quasi in quodam féretro hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum; vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis váeuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, & dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii.

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum: verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur filius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepúlchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfidia est: sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlchro te líberat Christus: ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrymis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis filiis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri. ℟. Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est, equum & ascensórem projécit in mare: * Adjútor & protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

Ad Benedictus, Antiphona

Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ecce defúnctus efferebátur filius únicus matri suæ.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis afféctibus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Populi tui Deus institútor & rector: peccáta, quibus impugnátur, expélle; ut semper tibi plácitus, & tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 11.

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castéllo Maríæ & Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joannem, post initium.

In superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum qui lapidáre illum volúerant, & discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, & extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quò misérunt, ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quòd ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veníret, & eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mari viæ tuæ, & sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi & Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio ii.

Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni: amánti enim tantúmmodò nuntiándum fuit.

Non

Non ausæ sunt dícere, Veni, & sana: non ausæ sunt dícere, Ibi jube, & hic fiet. Cur enim non & istæ, si fides illíus Centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodò: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris: non enim amas, & déseris. ℟. Qui persequebántur pópulum tuum Dómine, demersísti eos in profúndum, * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi & Aaron. Et in. Lectio iii.

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, & à Dño sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus, non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia & ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, & vitárent veram mortem. Sanè vidéte quemádmodum tamquam ex oblíquo Dñs Deum se dixit: propter quosdam qui negant, Fílium Deum esse. ℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Lázarus amícus noster dormit: eámus, & à somno excitémus eum.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta quæsumus; ut Ecclésia tua, & ætérnis profíciat institútis, & temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

S A B B A T O.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 8. b

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 34. in Joannem, post initium.

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi: clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant: qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est à Dómino Jesu Christo, Ego sum lux mundi. Et fortè non desit qui dicat apud semetípsum: Numquid fortè Dóminus Christus est sol iste, qui ortu & occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum & públicum non tantùm homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt. ℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valdè. ℣. Cùmque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quòd cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes. Lectio ii.

Sed cathólicę Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, & diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solùm agnóscit credéndo, sed in quibus po-

potest convíncit étiam disputándo. Improbémus itaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte: cujus cúrsui nox succédit; cujus rádii nube obumbrántur: qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. ℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat semper: * Obsérva, & audi vocem meam, & inimícus ero inimícis tuis, & affligéntes te afflígam: & præcédet te Angelus meus. ℣. Israel si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dominus. Obsérva. Lectio iii.

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus: & in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa, ita in Psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit: Hómines, inquit, & juménta salvos fácies Dómine: sicut multiplicáta est misericórdia tua Deus. ℟. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória. Inclináte.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Fiat, Dómine quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: quia tunc nobis pródeTunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

SABBATO
ante Dominicam Passionis.

Ad Vesperas, Capitulum. Hebr. 9. c

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta. Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum qui testimónium perhíbeo de meipso: & testimónium pérhibet de me, qui misit me Pater. Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, famíliã tuam propítius réspice: ut te largiénte, regátur in córpore; & te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab

Ab hoc Sabbato usque ad Feriam secundam post Octavam Pentecostes, non fiunt Commemorationes consuetæ de Cruce, de sancta Maria, & aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in ℟. brevi non dicitur Glória Patri, in Officio feriali usque ad Fer. v. in Cœna Domini.

DOMINICA

de Passione.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hoc Invitatorium dicitur usque ad Feriam v. in Cœna Domini, etiam in feriali Officio. In Psalmo, Hódie si vocem, omittitur, & repetitur à Choro Invitatorium, deinde sequitur, Sicut in exacerbatióne.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri, hoc tempore Passionis, nisi in Festis: sed repetitur Invitatorium, ut aliàs, in fine. Quod etiam servatur in ℟. ad Matutinum, & in ℟. brevibus Horarum, ubi similiter repetitur Responsorium.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. ℣. Erue à frámea. & alii ℣. ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíę regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. ℟. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est: & in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israel, & dices ad eos. Quartadécima die.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ii.

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: & univérsa, quæ-

quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum, & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, & super regna, ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & díssipes, & ædífices, & plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Benè vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dñi secúndò ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, & fáciem ejus à fácie Aquilónis. ℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, & dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. Exúrge. Lectio iii.

ET dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: & vénient, & ponent unusquísque sólium suum in introítu portárum Jerúsalem, & super omnes muros ejus in circúitu, & super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis, super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, & libavérunt diis aliénis, & adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, & surge, & lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, & non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te. ℟. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequò.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de Quadrag. Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus Christiánis, non ignorámus Paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condignè & cóngruè suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant: sed devotiónem nostram præséntes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos, in quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia: ut per commúne consórtium Crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ Passiónis. ℟. Deus meus es tu, ne discédas à me: * Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam. Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur: & ideò numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit obsërvántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat. ℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu,

ne

ne discédas à me: * Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, & à córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam. Lectio vi.

SIcut ergo totíus est córporis piè vívere, ita totíus est témporis crucem ferre: quæ méritò ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: & plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quàm in hoste maniféstο. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veracitérque dicébat: Nónne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verùm étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit; quóniam continéntiæ clavis, & Dei timóre transfígitur. ℟. In próximo est tribulátio mea Dómine, & non est qui ádjuvet; ut fodiant manus meas, & pedes meos: líbera me de ore leónis: * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue à frámea Deus ánimam meam, & de manu canis únicam meam. Ut enárrem. In próximo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 18. in Euangelia.

PEnsáte, fratres charíssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valdè, quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est: intérroget se unusquísque si verba Dei in aure cordis pércipit; & intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. ℟. Tota die cõtristátus ingrediébar Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei & próximi mei advérsũ me appropinquavérunt, & stetérunt: & qui juxta me erant, de longè stetérunt. Et. Lectio viii.

PEnset ergo apud se unusquísque vestrùm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, & quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrymárum tempus, ad iniquitátem rédeunt. Hi proféctò verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres charíssimi, ante mentis óculos revocáte, & alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat: Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℟. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam. Lectio ix.

SEd hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iniquis suis opéribus osténdunt: nam séquitur: Respondérunt ígitur Judæi, & dixérunt ei: Nónne benè dícimus nos,

quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, & vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos: & ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam: & cui per Isaíam dícitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? Respondére nóluit Dóminus, Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit, áliud tacéndo consénsit. ℟. Quis dabit cápiti meo aquam, & óculis meis fontem lacrymárum, & plorábo die ac nocte? Quia frater propínquus supplantávit me. * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ, & lúbricum: & Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

AD LAUDES,

Antiphona.

Vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus. Psalmus. Miserére mei Deus. 40. Aña. In tribulatióne invocávi Dóminum, & exaudívit me in latitúdine. Psalmus. Confitémini. 16. Aña. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ: defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus. Psal. Deus Deus meus. cum reliq. 12. Aña. Pópule meus, quid feci tibi: aut quid moléstus fui? Respónde mihi. Aña. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manu factum, idest, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta. Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicébat Jesus turbis Judæórum, & Princípibus Sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte, regátur in córpore; & te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam, Antiphona.

Ego dæmónium non hábeo, sed ho-

no-

norífico Patrem meum, dicit Dóminus. Capit. Regi sæculórum. 18.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge Christe. & reliqua, ut in Psalterio. 19.

Ad Absolutionem Capituli, Lect. br. Fáciem meam. ut in Psalterio. 20.

Et dicitur in Dominica & Feriis usque ad Fer. v. in Cœna Domini exclusivè.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ego glóriam meam non quæro: est qui quærat, & júdicet.

Capitulum. Fratres, Christus assístens. ℟. br. Erue à frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam meam. Erue à frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam, Antiphona.

Amen amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Hebr. 9. d

Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. breve. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me Dómine. De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona.

Tulérunt lápides Judæi ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, & exívit de templo.

Capitulum. Hebr. 9. d

Et ideò novi Testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis, in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Vesp. Aña & Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87.

Capitulum. Fratres, Christus assístens. Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. ℣. Eripe me Dómine. 322.

Ad Magnificat, Antiphona.

Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est.

Oratio. Quæsumus omnípotens. 326.

Hymni, Versic. & ℟. brevia supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, & in feriali Officio usque ad Feriam iv. majoris Hebdomadæ.

Post Vesp. diei dñr Vesperæ Defunct.

FERIA SECUNDA.

Invitat. Hódie si vocem. Hymn. Pange lingua. 323. Antiphonæ & Psalmi hujus Feriæ. ℣. Erue à frámea. ut ibidem tempore Passionis.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 7. c

In illo témpore: Misérunt príncipes, & Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 31. in Joann. circa medium.

Quómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò, quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, & tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, & sic perveníre ad passiónem meam.

℟. Deus meus éripe me de manu pec-

catóris: & de manu contra legem agéntis, & iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris à me: Deus meus in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

QUærétis me, & non inveniétis, & ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hìc jam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præséntem, & pósteà quæsiérunt, cùm vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam cùm Dóminus resurréxit, & ascéndit in cœlum. Tunc per discípulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui & per seípsum. Ipse quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, & suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt, Quid faciémus? ℟. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum, * Persequímini, & comprehéndite eum: quia non est qui líberet eum: Deus meus ne elongéris à me: Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini.

Lectio iii.

VIdérunt enim se ingénti crímine impietátis astríctos, quando illum occidérunt, quem venerári & adoráre debuérunt: & hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre: sed non debébant desperáre, pro quibus in Cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, à quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quòd ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacíficè loquebántur mihi inimíci mei, & in ira moléstì erant mihi: * Vidísti Dómine, ne síleas, ne discédas à me. ℣. Ego autem cùm mihi moléstì essent, induébam me cilício, & humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. Pacíficè.

Ad Laudes, Aña & Psalm. Miserére mei Deus. cum reliquis de Psalt. 40.

Capitulum. Jer. 11. d

VEníte, mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ampliùs. Hymnus. Lustra sex. ℣. Eripe me de inimícis meis. 326.

Ad Benedictus, Antiphona.

In die magno festivitátis stabat Jesus, & clamábat dicens: Si quis sitit, véniat ad me, & bibat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 43.

Oratio.

SAnctífica, quæsumus Dómine, nostra jejúnia, & cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Antiphona. Líbera me Dómine, & pone me juxta te: & cujúsvis manus pugnet contra me.

Capit. Pacē & veritátem. cum reliq. 24.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio br. Fáciem meā non avérti. ut in Psalt. 25.

Ad Tertiam, Antiphona.

Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Jer. 17. b

DOmine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes à te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. ℟. br. Erue à frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam meam. Erue à frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam, Antiphona.

Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Ca-

Capitulum. Jer. 17. c

COnfundántur qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, & dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster. ℟. br. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona.

Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Jer. 18. d

REcordáre quòd stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis: ℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas, Capitulum. Jer. 11. d

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. ℣. Eripe me Dómine. 322.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si quis sitit, véniat ad me, & bibat: & de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 91. Oratio.

DA quæsumus Dómine pópulo tuo salútem mentis & córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne defendi. Per Dóminum nostrum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ; Antiphonæ verò per Horas, usque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 28. in Joannem.

IN isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndùm hóminem se plúrimùm commendávit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis & factis suis, ut Deus credátur & homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat, nisi fieret ipse quod fécerat. Verùm hoc mementóte, & de córdibus vestris nolíte dimíttere; sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem. ℟. Adjútor & suscéptor meus es tu Dómine: & in verbum tuum sperávi: * Declináte à me malígni: & scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui: & legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio ii.

QUando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quando vóluit, deténtus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quòd latébat, quòd se tamquam ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. ℟. Docébo iníquos vias tuas: & ímpii ad te converténtur, * Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ. ℣. Dómine lábia mea apéries: & os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iii.

NOn enim Christus in cápite, & non in córpore: sed Christus totus in

℣. Fiant viæ eórum ténebræ, & lúbricum: & Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona.

Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego Dóminus agnósco eas.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus tuórum corda fidélium miserátor illústra: & quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 7. f

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 33. in Euangelia.

COgitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quàm áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrymæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, & nóluit moderári quid fáceret. Super conviváutes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere & inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus éripe me de manu peccatóris: & de manu contra legem agéntis, & iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris à me: Deus meus in auxílium meum réspice. Quóniam. Lectio ii.

HAnc verò, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat; illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, rectè septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, & dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. Exúrge. Lectio iii.

SEd ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, conviväntes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed méliùs trahéntem dicam, & suscipiéntem: quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris. ℟. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequò.

Ad Benedictus, Aña. Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

ESto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes; tuórum pótiùs re-

repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 11. f

IN illo témpore: Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium advérsus Jesum, & dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 49. in Joann. sub finem.

POntífices & Pharisæi sibi consulébant: nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quàm quómodo sibi consúlerent, ne perírent: & tamen timébant, & quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: & vénient Románi, & tollent nostrum locum & Gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam ætérnam non cogitavérunt: ac sic utrúmque amisérunt. ℟. Deus meus es tu, ne discédas à me: * Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam. Lectio ii.

NAm & Románi post Dómini passiónem, & glorificatiónem tulérunt eis & locum & Gentem, expugnándo & transferéndo: & illud eos séquitur, quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet: quóniam contra ipsum templum, & contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant. ℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas à me: * Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, & à córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio iii.

UNus autem ex ipsis Cáiphas, cùm esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, & non tota Gens péreat. Hoc autem à semetípso non dixit: sed cùm esset Póntifex anni illíus prophetávit. Hìc docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere: quod tamen Euangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus sacérdos. ℟. In próximo est tribulátio mea Dómine, & non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas & pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue à frámea Deus ánimam meam, & de manu canis únicam meam. Ut enárrem. In próximo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Appropinquábat autem dies festus Judæórum: & quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Príncipes sacerdótum consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne fortè tumúltus fíeret in pópulo.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti à malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum.

SABBATO.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 12. b

IN illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut & Lázarum inter-

terficerent: quia multi propter illum abîbant ex Judæis, & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 50. in Joannem, in fine.

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut & Lázarum interficerent. O stulta cogitátio, & cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, & Lázarum mórtuum, & seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die contristátus ingrediébar Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei & próximi mei advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt: & qui juxta me erant, de longè stetérunt. Et vim. Lectio ii. Tract. 51.

In cráſtinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cùm audíssent quia venit Jesus Jerosólymam; accepérunt ramos palmárum, & processérunt óbviàm ei, & clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam: quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, & trophæo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui Hebræam linguam novérunt, magis afféctû indicans, quàm rem áliquam signíficans; sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiónes vocant; velut cùm doléntes dícimus, heu; vel cùm delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam. Lectio iii.

Has ei laudes turba dicébat: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fieri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israel, quòd mentes regat, quòd in ætérnum cónsulat, quòd in regnum cœlórum credéntes, sperántes amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, & óculis meis fontem lacrymárum, & plorábo die ac nocte? Quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ & lúbricum: & Angelus Dñi pérsequens eos. Et omnis. Quis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Clarífica me Pater apud temetípsum claritáte, quam hábui, priúsquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Profíciat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut sacris actiónibus erudíta, quantò majestáti tuæ fit grátior, tantò donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Capitulum. Phil. 2.

Fratres, Hoc enim séntite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.
Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.
Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux ave spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.
℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat. Antiphona.

Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum Salvatórem nostrum carnem súmere, & crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut & patiéntiæ ipsíus habére documénta, & resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA in Palmis.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Hódie si vocem Dómini audiéritis,
* Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. ℣. Erue à frámea. & alii ℣. ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 2. c

Obstupéscite cœli super hoc, & portæ ejus desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: ci-

civitátes ejus exústæ sunt; & non est qui hábitet in eis. Filii quoque Mémpheos & Táphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? ℟. In die, qua invocávi te Dómine, dixísti: Noli timére: * Judicásti causam meam, & liberásti me, Dómine Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio ii.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? Et quid tibi cum via Assyriórũ, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérsio tua increpábit te. Scito, & vide, quia malum & amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, & non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, & dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, & sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus. ℟. Fratres mei elongavérunt se à me: & noti mei, * Quasi aliéni recessérunt à me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, & qui me novérunt. Quasi.

Lectio iii.

QUid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustrà percússi filios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid oblivíscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est mei diebus innúmeris. ℟. Atténde Dómine ad me, & audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℣. Recordáre quòd stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid. Atténde Dómine.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 11. de Passione Dñi. Lectio iv.

DEsideráta nobis, dilectíssimi, & univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptéque dissérere: non est tamen líberum Sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis officium: cùm ipsa matéria ex eo quòd est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, & in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam rectè de Dómini majestáte sentímus. ℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit & inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, & posuérunt lápidem contra me. * Vide Dómine iniquitátes illórum: & júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide Dómine.

Lectio v.

DIcénte enim Prophéta: Quærite Dóminum, & confirmámini, quærite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est, quòd totum, quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admira-

ratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ & oblėctat & súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injústis ódiis studuísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem. ℟. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam à me: * Quóniam tríbulor, exáudi me Dómine Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio vi.

Feféllit ergo illum malígnitas sua, íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo & prétium esset, & póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus fïréntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci. ℟. Noli esse mihi Dómine aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes, qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et non. Noli esse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 21.

In illo témpore: Cùm appropinquásset Jesus Jerosólymis, & venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in Lucam.

Pulchrè relíctis Judæis, habitatúrus in afféctibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeò ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cœléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini. ℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: proptéreà persecúti sunt me, & intellígere non potuérunt: Dómine probas renes & corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. Tibi revelávi.

Lectio viii.

Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fecundárum? Ipse est per quem ascéndimus, & ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, & qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, & ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, & ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis & tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non rectè cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, & gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: & si est verè Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tam-

℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, & ábstinet se à viis nostris tamquam ab immundítiis: & præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio ix.

NUnc considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeò secúndùm Matthæum, & ásinam & pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matrem quasi Hevam figurávit erróris: hìc autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: & ídeò pullo sedétur ásinæ. Et benè, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndùm Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum. ℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. Sed tu. Circumdedérunt.

Ad Laudes, Antiphona.

DOminus Deus auxiliátor meus: & ídeò non sum confúsus. Psalmus. Miserére mei Deus. 40. Antiphona. Circumdántes circumdedérunt me: & in nómine Dómini vindicábor in eis. Psalm. Confitémini. 16. Antiphona. Júdica causam meam, defénde quia potens es Dómine. Psal. Deus Deus meus. cum reliq. 12. Antiphona. Cum Angelis & púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes, Hosánna in excélsis. Aña. Confundántur qui me persequúntur, & non confúndar ego, Dómine Deus meus. Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim séntite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum

Digitized by Google

humilitátis exémplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere, & crucem ſubíre fecíſti: concéde propítius; ut & patiéntiæ ipsíus habére documénta, & reſurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Ad Primam, Antiphona.

Púeri Hebræórum tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes, & dicéntes: Hosánna in excélſis.

Ad Tertiam, Antiphona.

Púeri Hebræórum veſtiménta proſternébant in via, & clamábant, dicéntes: Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Capitulum. Fratres, Hoc enim ſentite. ut ſuprà. 337. ℟. breve. Erue à frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam meam. Erue à frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam, Antiphona.

Tibi reveláviˈ cauſam meam, defénſor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

HUmiliávit ſemetípſum factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.

℟. breve. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et à córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me Dómine. De ore leónis.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona.

Invocábo nomen tuum Dómine: ne avértas fáciem tuam à clamóre meo.

Capitulum. Philip. 2. b

IN nómine Jeſu omne genu flectátur cœléſtium, terréſtrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris.

℟. breve. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Veſperas, Aña & Pſal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. Capit. Fratres, Hoc enim. Hymn. Vexilla Regis. ℣. Eripe me Dómine. 333.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum eſt enim: Percútiam paſtórem, & diſpergéntur oves gregis: poſtquam autem reſurréxero, præcédam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Oratio. Omnípotens. ut ſuprà.

Ab hac die uſque ad Octavam Paſchæ, ſi occurrat aliquod Feſtum ix. Lectionum, transfertur poſt Octavam. Trium verò Lectionum à Feria v. in Cœna Domini, uſque ad Feriam iii. Paſchæ, nulla ſit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium, & alia uſque ad Lect. ut in præcedenti Hebdom.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 12.

ANte ſex dies Paſchæ venit Jeſus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem ſuſcitávit Jeſus. Et réliqua.

Homilía ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 50. in Joann. poſt initium.

NE putárent hómines phantáſma eſſe factum, quia mórtuus reſurréxit; Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas oſtendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Diſcumbébat ergo Jeſus cum Lázaro, & céteris: miniſtrábat Martha una ex ſorórìbus Lázari. María verò, áltera ſoror Lázari, accépit libram unguénti nardi píſtici pretióſi, & unxit pedes Jeſu, & extérſit capíllis ſuis pedes ejus, & domus impléta eſt ex odóre unguénti. Factum audívimus: myſtérium requirámus.

℟. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum juſtum injúſtè, & deglutiámus eum tamquam inférnus vivum: auferámus

mus memóriam illíus de terra: & de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala: * Insipiéntes & malígni odérunt sapiéntiam: & rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: & excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes. Lectio ii.

QUæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ideò libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum: nec tamen hoc vacat, & sacraménto óptimè cónsonat. Pistis Græcè, fides Latinè dícitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu benè vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua da paupéribus, & Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Fortè in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, & movérunt cápita sua: * Adjuva me Dómine Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva me.

Lectio iii.

DE quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cùm uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui malè vivunt, & Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quòd per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: & non pepercérunt in fáciem meam spúere, & lánceis suis vulneravérunt me: & concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. ℣. Effudérunt furórem suum in me: fremuérunt contra me déntibus suis. Ego autem. Insurrexérunt.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Psalmi de Laudibus Feriæ. 40.

Antiphona. Frámea suscitáre advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

Antiphona. Appendérunt mercédem meam trigínta argénteis: quibus appretiátus sum ab eis. Antiphona. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi: invocábo nomen tuum Dómine Deus. Ana. Lábia insurgéntium, & cogitatiónes eórum vide Dómine.

Capitulum. Jer. 11. d

VEníte, mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

Hymnus. Lustra sex. ℣. Eripe me de inimícis meis, 337.

Ad Benedictus, Antiphona.

Clarífica me Pater apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte deficimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit & regnat.

Ad Tertiam & alias Horas, Capitula, & Responsoria brevia, ut in præcedenti Hebdomada. 328.

Ad Vesp. Añæ, & Psalmi Fer. ii. ut in Psalt. 90. Capitulum. Jer. 11. d

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis:

tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. ℣. Eripe me Dómine. 333.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non habéres in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuisset.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Adjuva nos Deus salutáris noster: & ad beneficia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 11. c

Quid est, quòd diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, & combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israel, & domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem Dómine demonstrásti mihi, & cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam, & non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias & terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, & custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, & prævaleámus illi: sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. ℣. Júdica Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Lectio ii. Cap. 12.

Justus quidem tu es Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: benè est ómnibus, qui prævaricántur, & iníquè agunt? Plantásti eos, & radícem misérunt: profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, & probásti cor meum tecum: cóngrega eos, quasi gregem ad víctimam, & sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, & herba omnis regiónis siccábitur, propter malítiam habitántium in ea? Consúmptum est ánimal & vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra. ℟. Deus Israel, propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam: extráneus factus sum frátribus meis, & hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii.

Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? Numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde. ℟. Synagóga populórum circumdedérunt me: & non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur Dómine nequítia peccatórum, & díriges justum.

℣. Jú-

℣. Júdica me Dómine secúndùm justítiam meam, & secúndùm innocéntiam meam super me. Consumétur. Synagóga.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

Vide Dómine & consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me. Psalmi de Feria iii. ad Laudes, ut in Psalterio. 50. Antiphona. Discérne causam meam Dómine: ab hómine iníquo & dolóso éripe me. Aña. Dum tribulárer, clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, & exaudívit me. Aña. Dómine vim pátior, respónde pro me: quia néscio quid dicam inimícis meis. Aña. Dixérunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cùm dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. 31.

Potestátem hábeo ponéndi ánimam meam, & iterùm suméndi eam.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

Tua nos misericórdia, Deus, & ab omni subreptióne vetustátis expúrget, & capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 17. b

Expectátio Israel Dómine: Omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes à te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me Dómine, & sanábor: salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? Véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: & diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, & dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, & exaudísti me Dómine Deus meus.

℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, & ódium pro dilectióne mea. Ego autem.

Lectio ii. Cap. 18. b

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? Aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, & defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustrà libántes & impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, & in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam, obstupéscet, & movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, & non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex à sacerdóte, neque consílium à sapiénte, nec sermo à Prophéta: veníte, & percutiámus eum lingua, & non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non rectè cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, & gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: & si est verè Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tamquam nugáces æstimáti fumus ab illo, & ábstinet se à viis nostris tamquam ab immundítiis: & præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio iii.

ATténde Dómine ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da fílios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, & víduæ: & viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repéntè, quia fodérunt fóveam, ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem Dómine scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, & peccátum eórum à fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. Sed tu. Circumdedérunt.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

LIbera me de sanguínibus Deus Deus meus: & exultábit lingua mea justítiam tuam. Psalmi de Feria iv. in Laudib. 57. Aña. Contumélias & terróres passus sum ab eis: & Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis. Antiphona. Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ. Antiphona. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: Dómine lætáti sunt, quóniam tu fecísti. Antiphona. Alliga Dómine in vínculis natiónes Géntium, & reges eárum in compédibus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Simon dormis? non potuísti una hora vigiláre mecum?

Deinde dicuntur Preces. 43. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit & regnat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ancílla dixit Petro: Verè tu ex illis es: nam & loquéla tua maniféstum te facit.

Deinde dicuntur Preces. 91. Oratio.

REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & Crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit & regnat.

Tribus sequentibus diebus dicto secretò, Pater noster, Ave María, & ad Matutinum, & in principio Primæ, Credo, omnibus aliis prætermissis, absolutè incipitur Officium, ad Matutinum & Vesperas, ab Antiphona primi Psalmi: & Antiphonæ duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória, per omnes Horas, nec in Responsoriis: & in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum extinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno. Antiphona.

Zelus domus tuæ comédit me, & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injústè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta: * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ; neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit: * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * & dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Digitized by Google

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum : * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium : * & cum juſtis non ſcribántur.

Ego ſum pauper, & dolens : * ſalus tua Deus ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * & magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * córnua producéntem, & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima veſtra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * & vinctos ſuos non deſpéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion : * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam, * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Antiphona. Zelus domus tuæ comédit me, & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Antiphona. Avertántur retrórſum, & erubéſcant, qui cógitant mihi mala.

Pſalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórſum, & erubéſcant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, & læténtur in te omnes qui quærunt te, * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper ſum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Antiphona. Avertántur retrórſum, & erubéſcant, qui cógitant mihi mala.

Antiphona. Deus meus éripe me de manu peccatóris. Pſalmus 70.

In te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum : * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum : * ut ſalvum me fácias :

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea ſemper : * tamquam prodígium factus ſum multis : & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis : * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum : * quia non eſt qui erípiat.

Deus ne elongéris à me : * Deus meus in auxílium meum réſpice.

Confundántur, & defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo : * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, * tota die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómi-

Digitized by Google

mine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me à juventúte mea: * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua:

Et usque in senéctam, & sénium: * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est;

Poténtiam tuam, & justítiam tuam Deus usque in altíssima quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas: & convérsus vivificásti me: * & de abyssis terræ íterùm reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cùm confúsi & reveríti fúerint qui quærunt mala mihi.

Antiphona. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, & erubéscant.

℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versic. Noctur. dicitur secretò, Pater noster, nec pronuntiatur, Et ne nos. nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lect. In fine Lectionum non dicitur Tu autem. sed primæ tres Lect. Jeremiæ terminantur ut infrà.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. I. Aleph.

QUómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, & multitúdinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma.

℣. Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii. Vau.

ET egréssus est à filia Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua: & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptéreà instábilis facta est: omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, & vigiláte mecum: nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, & ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos fugam.

Lectio iii. Jod.

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit Gentes ingréssas Sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens & quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide Dómine & consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, & pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. Ecce vídimus.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Liberávit Dóminus páuperem à poténte; & ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da: * & justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum, & Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem à poténte; * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi, & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris, & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Liberávit Dóminus páuperem à poténte; & ínopem, cui non erat adjútor.

Antiphona. Cogitavérunt ímpii, & locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum; * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt: * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte, & impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * & si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei: * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt: * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Aña. Cogitavérunt ímpii, & locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt. Aña. Exúrge Dómine, & júdica causam meam.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto?

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in

in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * & nos non cognóscet ámpliùs.

Usquequò Deus improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam; & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sǽcula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, & torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascéndit semper.

Antiphona. Exúrge Dómine, & júdica causam meam.

℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis & iníqui. Pater noster. secretò.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psal. 54. ad 1. vers. Lectio iv.

EXáudi Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, & exáudi me. Satagéntis, solíciti, in tribulatióne pósiti; verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit: & cùm dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, & conturbátus sum. Ubi contristátus? Ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum, exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, & nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus, aut ideò vivit, ut corrigátur: aut ideò vivit, ut per illum bonus exerceátur. ℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo: quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum: hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, & in fine láqueo se suspéndit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix.

Lectio v.

UTinam ergo qui nos modò exércent, convertántur, & nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quòd malus est quis eórum, utrùm usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cùm tibi victéris odísse inimícum, fratrem odísti, & nescis. Diábolus & ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quòd ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantùm desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, di-

dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem & sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, & potestátes, & rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne fortè cùm dixísset, mundi: intellígeres dæmones esse rectóres cœli & terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum & iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Euangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judæis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vi.

Quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, & ante ipsum lignum stantes caput agitábant, & dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iníquus est qui non habet fidem. Quod ergo hìc ait, iniquitátem, perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem, & contradictiónem, & extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem: & tamen & ipsos expéctans dicébat: Pater ignósce illis, quia nésciunt, quid fáciunt. ℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius. Unus ex discípulis.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte inìquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi.

Aña. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem. Aña. Terra trémuit & quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus; * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Terra trémuit & quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum: & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Antiphona. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exúrge Dómine. ℟. Et júdica causam meam. Pater noster. secretò.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio vii. Cap. 11. d

HOc autem præcípio: non laudans quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, & ex parte credo. Nam opórtet & hæreses esse, ut & qui probáti sunt, maniféSti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum, & bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram quasi agnus ínnocens: ductus sum ad immolándum, & nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium.

℣. Om-

ed by Google

℣. Omnes inimíci mei advérſum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérſum me, dicéntes. Veníte. Lectio viii.

Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Símiliter & cálicem, poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo sánguine. Hoc fácite, quotieſcúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotieſcúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. ℟. Una hora non potuíſtis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, ſed feſtínat trádere me Judæis? ℣. Quid dormítis? Súrgite & oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam. Lectio ix.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè: reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem ſeipſum homo: & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd ſi noſmetípſos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque fratres mei, cùm convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis éſurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, diſpónam. ℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jeſum dolo tenérent, & occíderent: cum gládiis & fúſtibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium. Ut Jeſum. Senióres pópuli.

AD LAUDES,

Aña. Juſtificéris Dómine in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris. Pſal. 50.

Miſerére mei Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam:
Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Ampliùs lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta, & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.
Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua: * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.
Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.

Beni-

Digitized by Google

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Antiphona. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, & non apéruit os suum.

Psalmus 89.

Dómine refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, & orbis; * à sæculo, & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ prætériit;

Et custódia in nocte, quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat: * véspere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni: * & ámpliùs eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdia tua: * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti; * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * & opus mánuum nostrárum dírige.

Antiphona. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, & non apéruit os suum.

Antiphona. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Lætentur, & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.
Antiphona. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea. Antiphona. Exhortátus es in virtúte tua, & in refectióne sancta tua Dómine.

Canticum Moysi. Exodi 15.

Cantémus Dómino: gloriósè enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem:
Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare:
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar, & comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, & devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philisthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtinuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:
Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, & ultrà.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus, & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Aña. Exhortátus es in virtúte tua, & in refectióne sancta tua Dómine.
Aña. Oblátus est, quia ipse vóluit, & peccáta nostra ipse portávit. Psal. 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.
Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * præcéptum póſuit, & non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyſſi:
Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Béſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini: * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.
Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.
Hymnus ómnibus Sanctis ejus; * filiis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Eccléſia ſanctórum.
Lætétur Iſrael in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege ſuo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & pſaltério pſallant ei.
Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: * & exaltábit manſuétos in ſalútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus Sanctis ejus.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in Sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.
Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus: * laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Aña. Oblátus eſt quia ipſe vóluit, & peccáta noſtra ipſe portávit.

Capitulum & Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo ſperávi.
℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérſum me ſupplantatiónem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tráditor autem dedit eis ſignum, dicens: Quem oſculátus fúero, ipſe eſt, tenéte eum.

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ:
Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.
Sicut locútus eſt per os Sanctórum, * qui à ſæculo ſunt, Prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris: * & memorári teſtaménti ſui ſancti.
Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis:
Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi:
In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.
Et tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.
Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum:
Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri: * in quibus viſitávit nos óriens ex alto;

Illu-

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum, Benedictus, extinctis priùs omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelæ positæ à principio super Altare, ita ut in ultimo versu extinguatur ultima candela: similiter extinguuntur lampades & luminaria per Ecclesiam. Cùm repetitur Antiphona, Tráditor, accipitur suprema candela ex candelabro, & absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usq; ad mortem. Secunda nocte additur, Mortem autem crucis. Tertia nocte additur, Propter quod & Deus exaltávit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cùm incipitur ℣. Christus factus est, omnes genuflectunt; & eo finito dicitur Pater noster. totum sub silentio. Posteà Psalmus. Miserére. 351. aliquantulùm altiùs; quo finito sine Orémus, dicitur simili voce Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & Crucis subíre torméntum. sed Qui tecum. dicitur sub silentio.

Finita Oratione fit fragor & strepitus aliquantulùm: mox profertur candela accensa de sub Altari, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta, & Nona, dictis secretò, Pater noster, Ave María, & ad Primam, Credo, absolutè inchoantur à Psalmis consuetis; qui ad Primam sunt, ut in Festis: quibus finitis dicitur ℣. Christus factus est pro nobis. flexis genibus; & dicitur secretò, Pater noster. Psalm. Miserére mei. Oratio. Réspice, quæsumus. sicut in Laudibus, ut suprà.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secretò Pater noster, Ave María, inchoantur absolutè à prima Antiphona sine cantu.

Aña. Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus; * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Aña. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis. Psalmus 119.

Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine. Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiphona. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine. Aña. Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, & à scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem, * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiphona. Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, & à scándalis operántium iniquitátem.

Antiphona. Considerábam ad déxteram, & vidébam, & non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam: * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognósceret me.
Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Antiphona. Considerábam ad déxteram, & vidébam, & non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus & ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis. ℣. Christus factus est. cum reliquis ut supra in Laudibus. 355.

Ad Completorium non dicitur Jube domne, nec Lectio br. nec Adjutórium, neque Oratio Dominica: sed facta Confessione & Absolutione incipitur à Psalmo. Cùm invocárem. Dictis Psalmis dicitur, Nunc dimíttis. Deinde ℣. Christus factus est. cum reliquis ut suprà ad Laudes.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo usque ad Vesperas Sabbati sancti.

FERIA SEXTA in Parasceue. Ad Matutinum.

In primo Nocturno, Antiphona.

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus. Antiphona. Divisérunt sibi vestiménta mea: & super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.
Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris à me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi verò consideravérunt, & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.
Erue à frámea Deus ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum:
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avertit fáciem suam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Reminiscéntur, & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:
Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.
Antiphona. Divisérunt sibi vestiménta mea: & super vestem meam misérunt sortem. Antiphona. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.
Antiphona. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.
℟. Et super vestem meam misérunt sortem. Pater noster. secretò.
De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.
Lectio i. Cap. 2. c Heth.
Cogitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, & non avértit manum suam à perditióne: luxítque antemuràle, & murus páriter dissipátus est.
Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, & contrívit vectes ejus: regem ejus, & príncipes ejus in Géntibus: non est lex, & prophétæ ejus non invenérunt visiónem à Dómino.
Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis: abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.
Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cùm defíceret párvulus, & lactens in platéis óppidi.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, & prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me. ℣. Inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.
Lectio ii. Lamed.
Matribus suis dixérunt: Ubi est tríticum, & vinum? Cùm deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cùm exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.
Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te fília Jerúsalem? cui exæquábo te, & consolábor te virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?
Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa & stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, & ejectiones.
Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, & movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.
℣. Petræ scissæ sunt, & monuménta

apérta sunt, & multa córpora Sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis terra.

Lectio iii. Cap. 3. Aleph.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem.

Aleph. Tantùm in me vertit, & convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam: & carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle, & labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, & Barábbam dimítteres?

℣. Sepívi te, & lápides elégi ex te, & ædificávi turrim. Quómodo convérsa es. Vínea mea elécta.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37.

DOmine ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt,

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

An-

Digitized by Google

Antiphona. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. Aña. Confundántur & revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes, & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum, & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu autem Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua, & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui, ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dñe, ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Antiphona. Confundántur & revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Aña. Aliéni insurrexérunt in me, & fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dñe: quóniam bonũ est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña. Aliéni insurrexérunt in me, & fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui.

℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster. secretò.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psal. 63. ad vers. 2. Lectio iv.

PRotexísti me Deus à convéntu malignántium, à multitúdine operántium

tium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est à multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio & hómine, quem gerébat: quia fílius hóminis est, & Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, & recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo. ℟. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, & non me tenuístis: & ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. ℣. Cùmque injecíssent manus in Jesum, & tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, & quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta opera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótiùs eis displicérent: non médicus, à quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrùm verè homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, & mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim verè Fílius Dei est, líberet eum. ℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi: & circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite emísit spíritum. ℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto.

Lectio vi.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi; Non occídimus Christum. Etenim proptéreà eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi à morte ejus videréntur immúnes. Nam cùm dixísset eis Pilátus, Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multò ipse innocéntior. Instítit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptéreà flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, & desínerent velle occídere, cùm flagellátum vidérent. Fecit & hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, & dixísse, quòd ipse non fecísset, mundum se esse à morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, & jussit eum crucifígi, & quasi ipse occídit: & vos ò Judæi occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge? ℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, & facta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, & properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, & luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, & fáceret benè.

℣. Inſurrexérunt in me viri abſque miſericórdia, & non pepercérunt ánimæ meæ. Quia non. Animam.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Ab inſurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Pſalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * ſine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael.

Inténde ad viſitándas omnes Gentes: * non miſereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Convertèntur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes: * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia ejus prævéniet me.

Deus oſténdet mihi ſuper inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviſcántur pópuli mei.

Diſpérge illos in virtúte tua: * & depóne eos protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum: * & comprehendántur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne, & mendácio annuntiabúntur in conſummatióne: * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertèntur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes: * & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergéntur ad manducándum: * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * & exultábo manè miſericórdiam tuam.

Quia factus es ſuſcéptor meus: * & refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi pſallam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia mea.

Antiphona. Ab inſurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Antiphona. Longè feciſti notos meos à me: tráditus ſum, & non egrediébar.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlchris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri; * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepúlchro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Num-

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum, & próximum; * & notos meos à miséria.
Aña. Longè fecísti notos meos à me: tráditus sum, & non egrediébar.
Antiphona. Captábunt in ánimam justi, & sánguinem innocéntem condemnábunt. Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líberè egit.
Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur;
Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?
Pópulum tuum Dñe humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite insipiéntes in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet: * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * & de lege tua docúeris eum:
Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminùs habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.
Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.
Antiphona. Captábunt in ánimam justi, & sánguinem innocéntem condemnábunt.
℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℞. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, & expugnavérunt me gratis. Pater noster. secretò.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. Lectio vii. Cap. 4. c & 5.

FEstinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti: & pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum, & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda & apérta sunt óculis ejus: ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fi-

Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, & inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me.

℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut.

Lectio viii.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, & errant: quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam & pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, & senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum à longè, ut vidéret finem.

℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribæ & Pharisæi convénerant. Petrus autem.

Lectio ix.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum & in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt óculi mei à fletu meo: quia elongátus est à me, qui consolabátur me. Vidéte omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite & vidéte. Si est dolor. Caligavérunt.

AD LAUDES,

Antiphona. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam:

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meò dabis gáudium, & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.

L ibe-

Libera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrificium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Antiphona. Próprio Fílio ſuo non pepércit Deus, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum. Aña. Anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Pſalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo: * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quía perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi:

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Antiphona. Anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum. Antiphona. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. Pſalmus. Deus Deus meus. 352.

Aña. Cùm conturbáta fúerit ánima mea Dómine, miſericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & ſanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, & menſus eſt terram.

Aſpéxit, & diſsólvit Gentes: * & contríti ſunt montes ſæculi.

Incurváti ſunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Num-

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * & quadrígæ tuæ salvátio.
Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.
Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.
Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obstupefácies Gentes.
Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.
Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat:
Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit: * & non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ: * & arva non áfferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus: * & non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo: * & exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea: * & ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona. Cùm conturbáta fúerit ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris. Antiphona. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 353.
℣. Collocávit me in obscúris.
℟. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Pater noster. secretò. Psal. Miserére. 365. Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & Crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit.

Ad Vesperas, Antiphonæ & Psalmi præteriti diei dicuntur sine cantu. 355.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm accepísset acétum, dixit: Consummátum est: & inclináto cápite emísit spíritum. ℣. Christus factus est. & alia ut supra ad Laudes. 355.

SABBATO SANCTO.

Ad Matutinum.

In primo Nocturno, Antiphona.

In pace in idípsum dórmiam, & requiéscam. Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signá-

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.
Antiphona. In pace in idípsum dórmiam, & requiéscam.
Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.
Aña. Caro mea requiéscet in spe.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Aña. Caro mea requiéscet in spe. ℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam, & requiéscam. Pater noster. secretò.
De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 3. c Heth.

Misericórdiæ Dómini quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.
Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.
Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptéreà expectábo eum.
Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.
Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.
Teth. Bonum est viro, cùm portáverit jugum ab adolescéntia sua.
Jod. Sedébit solitárius, & tacébit: quia levávit super se.
Jod. Ponet in púlvere os suum, si fortè sit spes.
Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dominum Deum tuum.
℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, & dum malè tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

℣. Trá-

℣. Trádidit in mortem ánimam suam, & inter sceleratos reputátus est. Ut vivificáret.

Lectio ii. Cap. 4. Aleph.

QUómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Filii Sion ínclyti, & amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: filia pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuósè, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, & non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem surge, & éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere & cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israel.

℣. Deduc quasi torréntem lácrymas per diem & noctem, & non táceat pupílla óculi tui. Quia in te.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iii. Cap. 5.

REcordáre Dómine quid accíderit nobis: intuére, & réspice oppróbrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum & Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, & non sunt: & nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, à fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus, exústa est à fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, & vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea: ululáte pastóres in cínere & cilício: * Quia venit dies Dómini magna & amára valdè. ℣. Accíngite vos sacerdótes, & plángite minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia venit. Plange quasi.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

Antiphona. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te, * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. Aña. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29.

EXaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te, * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia:
Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.
Antiphona. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.
℣. Tu autem Dómine miserére mei.
℟. Et resúscita me, & retríbuam eis.
Pater noster. secreto.

Ex

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psal. 63. ad vers. 7. Lectio iv.

ACcédet homo ad cor altum, & exaltábitur Deus. Illi dixérunt, Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, & ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam & ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis & seras páriter Salvátor noster disrúpit.
℣. Destrúxit quidem claustra inférni, & subvértit poténtias diáboli. Nam & ille.

Lectio v.

QUò perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino & sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille. Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto: Sedúctor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, & furéntur eum, & dicant plebi, Surréxit à mórtuis: & erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite & vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite univérsi pópuli, & vidéte dolórem meum. Si est dolor.

Lectio vi.

POsuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut & ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit & mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam: & dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum. Verè defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, ò infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, & in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: verè tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, & nemo pércipit corde: & viri justi tollúntur, & nemo consíderat: à fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, & non apéruit os suum: de angústia, & de judício sublátus est. Et erit. Ecce quómodo.

In tertio Nocturno. Antiphona.

Deus ádjuvat me, & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avértemala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.
Aña. Deus ádjuvat me, & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. Aña. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus, * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium & bellum.
Illúminans tu mirábiliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit & quiévit,
Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,
Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Antiphona. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.
Antiphona. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * & justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die; * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum, & próximum, * & notos meos à miséria.
Antiphona. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
℣. In pace factus est locus ejus.
℞. Et in Sion habitátio ejus.
Pater noster. secretò.

De

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 9. c

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus. ℣. Quare fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus Dóminum.

Lectio viii.

ET ídeò novi Testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, & in umbra mortis. Factus sum.

Lectio ix.

LEcto enim omni mandáto legis à Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum & hircórum, cum aqua & lana coccínea, & hyssópo; ipsum quoque librum & omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, & ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia penè in sánguine secúndùm legem mundántur: & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. Sepúlto Dómino.

AD LAUDES,

Antiphona.

O Mors, ero mors tua, morsus tuus ero inférne.

Psalmus. Miserére mei Deus. 365.

Antiphona. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de Gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Antiphona. Atténdite univérsi pópuli, & vidéte dolórem meum.

Psalmus. Deus Deus meus. 352.

Antiphona. A porta ínferi, érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ. Isa. 38. b

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum. * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum:
Præcísa est velut à texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperam finies me.
Sperábam usque ad manè, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.
De manè usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Antiphona. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.
Antiphona. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite & vidéte, si est dolor sicut dolor meus.
Psal. Laudáte Dóminum de cœlis. 353.

℣. Caro mea requiéscet in spe.
℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.
℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.
Pater noster. secretò. Psal. Miserére mei Deus. 365. Oratio.

REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit & regnat.

Et sic dicitur usque ad Nonam.
Dictis Horis ut suprà. 355. dicitur Missa ut in Ordinario: & facta Communione Sacerdotis, statim pro Vesperis dicitur Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja. Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri. Sicut erat.
Et repetitur Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja. Capitulum, Hymnus & ℣. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.
Canticum. Magníficat. 89. cum Glória Patri. Et repetitur Antiph. Véspere autem sábbati.
Deinde Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias

cias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.
Deinde Dóminus vobíscum.
Posteà Diaconus dicit: Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.
Extra Chorum, dicto Pater noster, & Ave María, Vesperæ inchoantur absolutè ab Antiphona. Allelúja. cum reliquis ut suprà; & loco, Ite missa est, allelúja, allelúja, dicitur ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja. Deinde additur, Pater noster. & nihil aliud.

Ad Completorium.

Jube domne. Lectio brevis. Fratres, Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster, & facta Confessione & Absolutione, dicitur ℣. Convérte nos Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. & ampliùs non dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.
Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti. Capitulum, ℣. & Hymnus non dicuntur.
Ad Nunc dimittis, Antiphona.
Véspere autem sábbati.

Canticum Simeonis. Lucæ 2. c.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod paràsti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.
Antiphona. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Benedictio. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater, & Filius, & Spíritus sanctus.
℟. Amen. Antiphona.
REgína cœli lætáre, allelúja, Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.
℣. Gaude & lætáre virgo María, allelúja. ℟. Quià surréxit Dóminus verè, allelúja. Oratio.
DEus, qui per resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
Deinde dicitur secretò, Pater noster, Ave María, & Credo.
Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja.

Invitatorium.

SUrréxit Dóminus verè, * Allelúja. Psalmus. Veníte, exultémus. I.

Hymni & Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum, Aña. Ego sum qui sum, & consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet, * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Ego sum qui sum, & consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja. Antiphona. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Antiphona. Ego dormívi, & somnum cepi: & exurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Digitized by Google

Tu autem Dñe ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contrivíſti.
Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Ego dormívi, & ſomnum cepi: & exurréxi, quóniam Dóminus ſuſcépit me, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus de ſepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja. Pater noſter. Abſolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Marcum. Lectio i. Cap. 16.

IN illo témpore: María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum. Et réliqua.

Homilía ſancti Gregórii Papæ.
Homilia 21. in Euangelia.

AUdíſtis, fratres chariſſimi, quòd ſanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant ſecútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt; & ei quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, ſtúdio humanitátis obſequúntur. Sed res geſta áliquid in ſancta Eccléſia ſignat geréndum. Sic quippe necéſſe eſt ut audiámus, quæ facta ſunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis ſint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui eſt mórtuus, credéntes, ſi odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quę cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes ſupérnos cives aſpíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per ſancta deſidéria proficiſcúntur. Tu autem. ℟. Angelus Dómini deſcéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & ſuper eum ſedit, & dixit muliéribus: * Nolíte timére: ſcio enim quia crucifíxum quæritis: jam ſurréxit: veníte, & vidéte locum, ubi pófitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem ſedéntem in dextris, coopértum ſtola cándida; & obſtupuérunt: qui dixit illis. Nolíte.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. & repetitur ℟. Angelus Dñi. uſque ad ℣.
Deinde dicitur ℣. Jube domne benedícere. Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

NOtándum verò nobis eſt, quidnam ſit, quòd in dextris ſedére Angelus cérnitur. Quid namque per ſiníſtram, niſi vita præſens; quid verò per déxteram, niſi perpétua vita deſignátur? Unde in Cánticis canticórum ſcriptum eſt: Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noſter jam præſéntis vitæ corruptiónem tranſíerat, rectè Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera ſedébat. Qui ſtola cándida coopértus appáruit: quia feſtivitátis noſtræ gáudia nuntiávit. Candor étenim veſtis, ſplendórem noſtræ denúntiat ſolemnitátis. Noſtræ dicámus, an ſuæ? Sed ut fateámur vérius, & ſuæ dicámus, & noſtræ. Illa quippe Redemptóris noſtri reſurréctio & noſtra feſtívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: & Angelórum feſtívitas éxtitit, quia nos revocándo ad cœléſtia, eórum númerum implévit.
℟. Cùm tranſíſſet ſábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jeſum, allelúja, allelúja. ℣. Et valdè manè una ſabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam ſole. Ut veniéntes. Glória. Ut veniéntes.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Ad ſocietátem. Lectio iii.

IN ſua ergo ac noſtra feſtivitáte Angelus in albis véſtibus appáruit: quia dum nos per reſurrectiónem Domínicam

cam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apértè dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

Antiphona.

Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum, allelúja, allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja. Aña. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja. Aña. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui, allelúja.

Aña. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quòd Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus & ℣. non dicuntur, sed eorum loco Antiphona.

Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona

Et valdè manè una Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ prævenièndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Vesperis & Laudibus tantùm usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.

Ad Primam, Tertiam, Sextam & Nonam, post Deus in adjutórium, & Glória Patri, dicuntur Psalmi consueti, ad Primam tamen ut in Festis, scilicet, Deus in nómine tuo, Beáti immaculáti, & Retríbue. quibus finitis dicitur Aña. Hæc dies. posteà Oratio, quæ ad Primam dicitur ut in Psalterio. Dómine Deus omnípotens. 19. Pretiósa. cum reliq. & ad Absolutionem Capit. Lectio brev. Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalterio. 20.

Ad alias autem Horas, post Antiphonam, Hæc dies, dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.

Ad Vesperas, Antiphona. Angelus autem Dómini cum reliq. de Laudibus, & Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati. Posteà Antiphona. Hæc dies.

Ad Magnificat, Antiphona.

Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valdè, allelúja. Oratio. Deus, qui hodiérna. ut suprà.

Ad Completorium, dicto ℣. Jube domne. Fratres, Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. & facta Confessione & Absolutione, post ℣. Convérte nos Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja. dicuntur Psalmi consueti: quibus finitis dicitur Allelúja, allelúja, allelúja, allel.

Deinde Canticum Simeonis. Nunc dimíttis. Posteà Antiphona. Hæc dies. Oratio. Vísita, quæsumus Dómine. 375.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphonæ & Psalmi ad Nocturnum & Laudes, dicuntur ut suprà in die Paschæ, per totam Octavam. 377.

℣. Sur-

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 24. b

IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 23. in Euangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus & amábant, & dubitábant: eis autem Dóminus foris, & præsens áderat, & quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad monuméntum; * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allel. ℣. Et valdè manè una Sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole: & introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.
Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

VErba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de se ipso erant, apéruit: & tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat à fide, se ire lóngiùs finxit. Fíngere namque compónere dícimus: unde & compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum, amáre potuíssent. ℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, & pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allel. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.
Bño. Ad societátem. Lectio iii.

SEd quia esse extránei à charitáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur: eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cùm illic scriptum sit: Et coegérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solùm invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt: & Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt: quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, & dignátus est cognósci dum páscitur. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.
Jesus junxit se discípulis suis in via, & ibat cum illis: óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent: & increpávit eos, dicens: O stulti, & tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja. Oratio.

DEus, qui solemnitáte Pascháli, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono prosequere; ut & perféctam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Aña. Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, & estis tristes? allelúja.

FERIA TERTIA.

℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Pater

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 24. c

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, & dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 10. Comment. in Luc. c. 24. ante fin.

MIrum, quomodo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu: tangi fácilis, difficilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeò Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, & vidéte, quia spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur, corpus est. ℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.
Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

IN córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpotè adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solùm fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quòd vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit. ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.
Bño. Ad societátem. Lectio iii.

ET quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndùm Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndùm Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum sanctum accéperint, hìc sedére in civitáte jubeántur quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra & altióra tetigísse, hic sequéntia, & humánis próxima: hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia & de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, & verum est testimónium ejus: & ab hoc quoque, qui Euangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeò verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primò Lucas eos non credidísse dicat, pósteà tamen credidísse demónstrat: & si prima considerémus, contrária sunt: si sequéntia, certum est convenire.
Te Deum laudámus. ℣.

Ad Benedictus, Antiphona.
Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Vidéte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allel. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifestávit se iterùm Jesus discípulis ad mare Tibe-

beríadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus & Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 24. in Euangelia.

LEctio sancti Euangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: & cùm Véritas dicat: Nemo mittens manum suã ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítiùs vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. Bñ̃o. Divínum auxílium. Lectio ii.

NAm piscatórem Petrum, Matthæum verò teloneárium scimus: & post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus verò ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui. Bñ̃o. Ad societátem. Lectio iii.

QUæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festínè cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se cásuum tumúltibus, & undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Míttite in déxteram navígii rete, & inveniétis, allelúja. Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa, quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Jesus discípulis suis: Afférte de píscibus quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis píscibus, allelúja.

FERIA QUINTA.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 20. c

IN illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum: & vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Euangelia.

MAría Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: & vox Veritátis implétur, qua díci-

citur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim priùs frigida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos: ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

℟. Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? Surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cùm ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum: & vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet. Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

QUa in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, & amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est: & voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dñm, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, & amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum. Glória. Et dum. Bño. Ad societátem. Lectio iii.

MAría ergo cùm fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum. Certè jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quòd se iterùm inclinat, iterùm vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo priùs, & mínimè invénit: perseverávit ut quæreret; unde & cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent quod invenissent. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

María stabat ad monuméntum plorans, & vidit duos Angelos in albis, sedéntes, & sudárium quod fúerat super caput Jesu, allelúja. Oratio.

DEus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium & píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: & ego eum tollam, allelúja.

FERIA SEXTA.

℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 28. d

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth. in fin.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstiùs osténditur Thomæ, & latus láncea vulnerátum, & manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra. Illi potéstas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurréxit. In cœlo autem & in terra potéstas data est: ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet & in terris.

℟. Sur-

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja.
℣. Una ergo Sabbatórum, cùm fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis: Pax vobis.
Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

EUntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Primùm docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi antè ánima fidei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti: ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.
℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja.
℣. Mórtuus est propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.
Bño. Ad societátem. Lectio iii.

DOcéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus: Jussit Apóstolis, ut primùm docérent univérsas Gentes, deínde fidei intíngerent sacraménto: & post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, & pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Qui usque ad consummatiónem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, & illos osténdit semper esse victúros, & se numquam à credéntibus recessúrum.
Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Undecim discípuli in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra, allelúja.

SABBATO IN ALBIS.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dño, allel. Pater noster. Absol. A vínculis. Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 20.

IN illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 22. in Euangelia.

LEctio sancti Euangélii, quam modò fratres audístis, valdè in superfície histórica est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requiréndа. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum verò mysticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monuméntum. Cucúrrit cítiùs, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus & Joánnes. ℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quòd autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Quòd.
Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

CUrrébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítiùs Petro.
Venit

Venit prior ad monuméntum, & íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, & intrávit. Quid fratres, quid cursus significat? Numquid hæc tam subtílis Euangelístæ descríptio à mystériis vacáre credénda est? Mínimè. Neque enim se Joánnes & præísse, & non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur? ℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti. Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

NEc mirum esse videátur, quòd per junióre msynagóga, per seniórem verò Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quàm Ecclésia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntiũ, quàm synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non priùs quod spirituále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem verò Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari & commúni via, etsi non pari & commúni sensu, Gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínimè intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona. Currébant duo simul, & ille álius discípulus præcucúrrit cítiùs Petro, & venit prior ad monuméntum, allelúja. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui festa Paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Vesperas Officium fit Duplex, Aña. Allelúja, allelúja, allel. Psal. Benedíctus Dóminus Deus meus. cum reliq. de Psalt. 99. Capitulum. 1. Joan. 5.

CHaríssimi, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi:
Divína cujus Cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima;
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, præterquam in Officio beatæ Mariæ, & in Hymno sanctæ Crucis ad Vesperas.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm esset serò die illa, una sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant disci-

discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúja. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus & vita teneámus. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, deinceps dicitur sine Allelúja.

Completorium dicitur ut in Psalterio omissis Precibus, & loco Añæ, Miserére, dicitur Aña, Allelúja, allelúja, allel. Et in fine Añæ, Salva nos, additur Allel.

Sic dicitur usque ad Dominicam Trinitatis exclusivè: & quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Preces ut in Psalterio.

Ad ℟. brevia, & ℣. per omnes Horas jungitur Allelúja, usque ad Sabbatum post Pentecosten, præterquam in ℣. ad Preces Primæ & Completorii, quando dicuntur. Et quandocumque Allelúja, jungitur ℟. brevi, duplicatur: sed in Versiculis dicitur semel.

DOMINICA IN ALBIS,

in Octava Paschæ. Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Surréxit Dóminus verè, * Allelúja.

Psal. Veníte, exultémus. 1. Hymnus.

REx sempitérne Cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.

Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cùm livor & fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim è Vírgine
Nunc è sepúlchro násceris,
Tecúmque nos à mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium,
Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Allelúja, Lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Psal. de Dominica, ut in Psalt. 2. qui dicuntur in quolibet Noct. sub una Aña.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. Lectio i. Cap. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cùm Christus apparúerit, vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, & avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super filios incredulitátis: in quibus & vos ambulástis aliquándo, cùm viverétis in illis.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & super eum sedit, & dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifixum quæritis: jam surréxit: veníte, & vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, & obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte. Lectio ii.

NUnc autem depónite & vos ómnia; iram, indignatiónem, malítiam,

tiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, secúndùm imáginem ejus qui creávit illum. Ubi non est Gentílis & Judæus; circumcísio, & præpútium; bárbarus & Scytha; servus & liber: sed ómnia, & in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, & donántes vobísmetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. ℟. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surréxit: * Veníte, & vidéte, allelúja, allelúja.
℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio iii.

Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: & pax Christi exúltet in córdibus vestris: in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes & commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis & cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo, & Patri per ipsum. ℟. Cùm transísset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja.
℣. Et valdè manè una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja, Quem quæris múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.
Psal. Consérva. cum reliq. ut in Psalt. 7.
℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.
Serm. 1. in Oct. Paschæ, qui est 157. de Tempore. Lectio iv.

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, & ídeò hódie Neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primùm nobis agéndum est, ut quia Paschales dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita à nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótiùs abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti: ut quidquid modò corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus. ℟. María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valdè manè una sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole: & introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio v.

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verùmtamen hódie termináta Sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua & Spíritu sancto: germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, & fructus labóris, gáudium & coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, & indúite vos arma lucis. Sicut in die honéstè ambulémus: non in comessatiónibus & ebrietátibus, non in cubílibus & impudicítiis, non in contentióne & æmulatióne: sed indúimini Dóminum Jesum Christum. ℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, & pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Lectio vi.

HAbémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui benè fácitis intendéntes, tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, & lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: & vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, & non vidébitis me: & íterùm pusíllum, & vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit: idest, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterùm, inquit, vidébo vos, & gaudébit cor vestrum, & gáudium vestrum nemo tollet à vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Allelúja, Noli flere María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

Psal. Cœli enárrant. cum rel. de Psalt. 10.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 20. e.

IN illo témpore: Cùm serò esset die illo, una sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 26. in Euangelia.

PRima lectiónis hujus Euangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectióne corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos ingredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectióne suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit? ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allel. allel. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Lectio viii.

SEd quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat; osténdit eis prótinus manus & latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, & juxta humánam ratiónem sibi valdè contrária osténdit: dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, & tamen palpábile demonstrávit. Nam & corrúmpi necésse est quod palpátur: & palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster & incorruptíbile post resurrectiónem, & palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium: & præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo & palpábilem demonstrávit: ut proféctò esse post resurrectiónem osténderet corpus suum & ejúsdem natúræ, & altérius glóriæ. ℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja.

℣. Una ergo sabbatórum, cùm fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis. Pax. Glória Patri. Pax.

Le-

Lectio ix.

DIxit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: idest, sicut misit me Pater Deus Deum, & ego mitto vos homo hómines. Pater Filium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Filium, quem ad passiónem misit. Eléctos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad passiónem míttitur: ita & discípuli à Dño amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque rectè dícitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: id est, ea vos charitáte diligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, qua me charitáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiones fecit. Te Deum. 11.

Ad Laudes, Antiphona.

ALlelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allel. allel. Psalmi. Dóminus regnávit. Jubiláte. Deus Deus meus. 12. Aña. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allel. Canticum. Benedícite. 13. Aña. Allelúja, allel. allel. Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis. 13. Capitulum. 1. Joan. 5.

CHaríssimi, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat:
Horrens avérnus ínfremit;
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, & suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis:
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allel.
℟. Cœli & terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Aña. Cùm esset serò die illa una Sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúja. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus & vita teneámus. Per Dóminum.

Ad Primam, Hymnus. Jam lucis. 15. Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja. Psalm. Deus in nómine tuo. Beáti immaculáti. Retríbue. & Quicúmque. 16.

Prædicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capitulum. Regi sæculórum. 18.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ℣. Qui surrexísti à mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur ℟. breve usque ad Ascensionem. Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dicuntur Preces de Dominica, ut in Psalterio. 19.

Ad Absolutionem Capit. Lect. br. Si consurrexístis. ut in Psalterio. 20.

Ad Tertiam & alias Horas, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja. Capitul. Charíssimi, Omne. ut suprà.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. 1. Joan. 5.

QUis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine.

℟. breve. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam, Capitulum. 1. Joan. 5. b

SI testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. breve. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesp. Aña. Allelúja, allelúja, allel. Psal. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica. 87. qui sub una tantùm Antiphona dicuntur. Capitulum. Charíssimi, Omne. Hymnus. Ad régias Agni. ut suprà in Vesperis Sabbati. 385.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Post dies octo jánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja. Oratio. Præsta quæsumus, ut suprà. 389.

Hymni, Versic. & ℟. brevia hujus Dominicæ dicuntur usque ad Ascensionem, etiam in Feriali Officio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja. Psalmus. Veníte, exultémus. 1. Hymnus. Rex sempitérne. 386. Antiphona. Allelúja. Psalmus. Dóminus illuminátio, cum reliquis de secunda Feria, ut in Psalterio. 33.

Psalmi Feriales Nocturnorum & Vesperarum dicuntur sub una Antiphona, Allelúja, usque ad Ascensionem.
℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ò Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, & docére, usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus & præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrùm nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Replèti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET cùm hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam à monte, qui vocátur Olivéti, qui est

juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus. ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

IN diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul, ferè centum vigínti:) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspénsus crépuit médius, & diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in ea: & episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit, & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis, usque in diem qua assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, & Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, & Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, & cécidit sors super Mathíam, & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tertium Responsorium in Feriali Officio, sed Hymnus, Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, Antiph. Allel. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. Antiphonis & Psalmis de Psalt. ut in Dominica. 12.

Capitulum. Rom. 6. b

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quòd autem vivit, vivit Deo. Hymnus. Auróra cœlum. ℣. In resurrectióne. 389.

Ad Benedictus, Antiphona. Surgens Jesus manè prima sábbati, appáruit primò Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.

Deinde dicitur Oratio Dominicæ præteritæ. 389. Posteà fit commemor. de Cruce: quæ commem. quotidie fit in Laudibus & Vesperis usque ad Ascensionem tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ commem. de sancta Maria, de Apostolis, & de Pace, non dicuntur tempore Paschali.

In Laudibus, Aña de Cruce. Crucifixus surréxit à mórtuis, & redémit nos, allelúja, allelúja. ℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit à ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In Vesperis, Antiphona. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja. ℣. & Oratio, ut supra.

In Feriali Officio, Prima dicitur sicut in Festis Simplicibus toto temp. Pasch.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor Allelúja. Capit. Regi sæculórum. Preces de Dominica ut in Psalt. 18.

Ad Tertiam, Capitulum. Christus resúrgens. ℟. breve. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allel. allel. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. 1. Cor. 15. c

CHristus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur.

℟. breve. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allel.

Ad Nonam, Capitulum. 1. Pet. 3. d

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. breve. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi. ℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúja. Psal. Diléxi. cum reliq. de Psalt. 90. sub una Aña. Allelúja. Capit. Christus resúrgens. 391. Hymnus. Ad régias Agni. ℣. Mane nobíscum. 385.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pax vobis, ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Invitatorium, Capitula, & ℟. brevia suprascripta dicuntur in Feriali Officio usque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 2.

ET cùm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, & mirabántur, dicéntes: Nónne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, & quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem: Allelúja, allelúja, allelúja. Lectio ii.

STans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, & locútus est eis: Viri Judæi, & qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, & áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cùm sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: & prophetábunt filii vestri, & filiæ vestræ: & júvenes vestri visiónes vidébunt, & senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, & super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, & prophetábunt: & dabo prodígia in cœlo sursum, & signa in terra deórsum, sánguinem, & ignem, & vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, & luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus & maniféstus. Et erit omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut

℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

Lectio iii.

VIri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut & vos scitis: hunc definíto consílio, & præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi ne commóvear: Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea, ínsuper & caro mea requiéscet in spe: quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Præcédam vos in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allel.

Ad Magnificat, Antiphona.

Mitte manum tuam, & cognósce loca clavórum, allelúja: & noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge & ámbula.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja.

℣. Una ergo Sabbatórum cùm fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis. Pax.

Lectio ii.

ET apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, & prótinus consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi, in eo quod contígerat illi. Cùm tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Lectio iii.

VIdens autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fíliū suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, & nostis, confirmávit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrùm. Te Deum. 11.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Ego sum vitis vera, allelúja: & vos pálmites veri, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona. Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.
Lectio i. Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Ananías, cum Saphíra uxóre sua véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónscia uxóre sua: & ásferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui sancto, & fraudáre de prétio agri? Nónne manens tibi manébat, & venúmdatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hāc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit, & expirávit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes amovérunt eum, & efferéntes sepeliérunt. ℟. Christus resúrgēs ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quòd autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Quòd. Lectio ii.

FActum est autem quasi horárum trium spátium, & uxor ipsius, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum ad óstium, & éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam: & extulérunt, & sepeliérunt ad virū suum. Et factus est timor magnus in univérsa Ecclésia, & in omnes qui audiérunt hæc. ℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, & pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja. Lectio iii.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, & pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, & vexátos à spirítibus immúndis: qui curabántur omnes. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Aña. Ardens est cor meum, desídero vidére Dóminum meum: quæro, & non invénio, ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.
Ad Magnificat, Aña. Misi dígitum meum in fixúras clavórum, & manum meam in latus ejus, & dixi: Dóminus meus, & Deus meus, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.
Lectio i. Cap. 8. b

VIr autem quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, sedúcens Gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore magiis suis dementásset eos. Cùm verò credidíssent Philíppo euangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit: & cùm baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa & virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.

℟. Vir-

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Lectio ii.

Cum autem audíssent Apóstoli qui erant Jerosólymis, quòd recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joánnem. Qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum. Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidísset autem Simon, quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allel. * Favus distíllans lábia ejus, allel. allel. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória. Favus. Lectio iii.

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua: & roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, & obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venérunt ad monuméntum María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Ad Vésperas, nisi occurrat Festum novem Lectiónum, à Capitulo fit de sancta Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 10.

Vir autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper: is vidit in visu manifésté, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, & dicéntem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quēdam coriárium, cujus est domus juxta mare, hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos doméfticos suos, & mílitem metuéntem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cùm narrásset ómnia, misit illos in Joppen. Lectio ii.

Póstera autem die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra ut oráret circa horam sextam. Et cùm esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus: & vidit cœlum apértum, & descéndens vas quoddam, velut línteum magnum quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquam manducávi omne commúne, & immúndum. Et vox iterùm secúndò ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter: & statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus, quidnam esset visio, quam vidísset: ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

Lectio iii.

APériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi quia non est personárum accéptor Deus: sed in omni Gente qui timet eum, & operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum (hic est ómnium Dóminus.) Vos scitis quòd factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim à Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum à Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, & virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, & sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, & dedit eum maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo: nobis, qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquam resurréxit à mórtuis.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúja.
Psalmus. Benedíctus, cum reliq. 99.
Capitulum. 1. Petr. 2. d

CHaríssimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi:
Divína cujus Cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra corporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima:
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas & vita: ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commemor. de Cruce, ut suprà in Laudibus secundæ Feriæ. 391.

DOMINICA II. post Pascha.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Surréxit Dóminus verè, * Allelúja.
Psalmus. Venite. 1. Hymnus.

REx sempitérne Cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cùm livor & fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim è Vírgine
Nunc è sepúlchro násceris,

Te-

Tecúmque nos à mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium,
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Allelúja. & Psalmi de Dominica, ut in Psalt. 2.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13. b

CUm à Papho navigássent Paulus & qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi verò pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ: & ingréssi synagógam die sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem Legis & Prophetárum misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, & manu siléntium indícens, ait: Viri Israelítæ, & qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Israel elégit patres nostros, & plebem exaltávit, cùm essent íncolæ in terra Ægypti, & in bráchio excélso edúxit eos ex ea, & per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens Gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos & quinquagínta annos: & post hæc dedit júdices usque ad Sámuel Prophétam.

℞. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET exínde postulavérunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David regem: cui testimónium pérhibens, dixit: Invéni David filium Jesse, virum secúndùm cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndùm promissiónem edúxit Israel Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israel. Cùm implére autem Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℞. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio iii.

VIri fratres, filii géneris Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, & príncipes ejus, hunc ignorántes, & voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt, & nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt à Piláto ut interfícerent eum. Cùmque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit filiis nostris, resúscitans Jesum, sicut & in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. ℞. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere se-

septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psal. Consérva. cum reliq. ut in Psalt. 7.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini, post initium. Lectio iv.

HI dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini, ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, & non solùm ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus sanctus: & beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Lectio v.

IN iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur; & ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fidei illumináta corda concípiunt: & quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus: multò felíciùs eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quàm illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cùm fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis: Pax vobis. Lectio vi.

INter hæc autem, aliaque mirácula, cùm discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, & apparuísset in médio eórum Dóminus, dixisétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes à veritáte discórdes: íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis & pédibus crucis signa; & ut diligéntiùs pertractétur invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum & lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlchro.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

In iii. Noct. Aña. Allelúja. Psal. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Psalt. 10.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 14. in Euangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, ex lectióne Euangélica eruditiónem vestram: audístis & perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit; osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum & sánguinem vérteret, & oves quas redéme-

merat, carnis suæ aliménto satiáret. ℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quòd autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Quòd. Lectio viii.

OSténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur. Primùm nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere: postrémum veró, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima, qua vívimus, quàm terréna substántia, quam extériùs possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam? ℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, & pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja: ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja. Lectio ix.

ET sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quàm oves díligunt, méritò nomen pastóris perdunt: de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, & qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, & dimíttit oves, & fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur. Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, Antiphona. Allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Psalt. 12.

Capitulum. 1. Petr. 2. d

CHaríssimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat;
Horrens avérnus ínfremit;
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, & suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis:
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allel. ℟. Cœli & terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas & vita: ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum. Charíssimi, Christus passus est. ℟. breve. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Sur-

℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. 1. Pet. 2. d

TRadébat autem judicánti se injústè: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam, Capitulum. 1. Pet. 2. d

ERátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem & epíscopum animárum vestrárum.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúja, Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 87.
Capitulum. Charíssimi, Christus passus est. Hymnus. Ad régias Agni.
℣. Mane nobíscum, ut suprà. 396.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum pastor bonus, qui pasco oves meas, & pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja. Oratio. Deus, qui in Filii. ut suprà. 399.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum,

Lectio i. Cap. 15. b

SUrrexérunt autem quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli & senióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis, quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Euangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis, & nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum & illi. Tácuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam & Paulum narrántes quanta Deus fecísset signa & prodígia in Géntibus per eos.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allel. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium,

Lectio ii.

ET postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, & reædificábo tabernáculum David, quod décidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud: ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum à sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum: sed scríbere ad eos, ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, & fornicatióne, & suffocátis, & sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allel. allel. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória. Favus.

Lectio iii.

TUnc plácuit Apóstolis & senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam, cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognomi-

minabátur Bársabas, & Silam viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli & senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus, quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, & míttere ad vos cum charíssimis nostris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris, quàm hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne, à quibus custodiéntes vos, benè agétis. Valéte. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Eúntes in mundum, allelúja, docéte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Pastor bonus ánimam suam ponit pro óvibus suis, allel.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 17. e & 18.

STans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim & videns simulácra vestra, invéni & aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo sunt, hic cœli & terræ cùm sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat: nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cùm ipse det ómnibus vitam & inspiratiónem, & ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, definiens statúta témpora, & términos habitatiónis eórum, quærere Deum, si fortè attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longè sit ab unoquóque nostrùm.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allel. ℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio ii.

IN ipso enim vívimus, & movémur, & sumus: sicut & quidam vestrórum Poetárũ dixérunt: Ipsíus enim & genus sumus. Genus ergo cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, & cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd státuit diē, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. ℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allel. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui. Glória. Qui.

Lectio iii.

QUidam verò viri adhæréntes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagíta, & múlier nómine Dámaris, & álii cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corínthum: & invéniens quemdam Judæum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, & Priscíllam uxórē ejus (eò quòd præcepísset Cláudius discédere omnes Judæos à Roma) accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, & operabátur: (erant enim scenofactóriæ artis.) Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis & Græcis. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Eúntes in mundum, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
Mercenárius autem, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, & dimíttit oves, & fugit, & lupus rapit, & dispérgit oves, allelúja.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm veníssent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis, à prima die, qua ingréssus sū in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quò minùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, testíficans Judæis atq; Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu vado in Jerúsalem; quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quòd Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, & ministérium verbi, quod accépi à Dómino Jesu, testificári Euangélium grátiæ Dei.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dño, allel. ℣. Una ergo sabbatórum cùm fores essent clausæ, ubi erāt discípuli congregáti, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis. Pax.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quò minùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrùm.

℟. Expurgáte vetus ferméntū, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allel. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniā ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecū sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos, ac meminísse verbi Dñi Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quàm accípere. Et cùm hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus auté fletus factus est ómnium: & procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ite, nuntiáte frátribus meis, allelúja: ut eant in Galilæam, allelúja: ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Sicut novit me Pater, & ego cognósco Patrem, & ánimam meam pono pro óvibus meis, allel.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 24. c

RESpóndit autem Paulus (annuénte sibi Præside dícere:) Ex multis annis te esse júdicem Genti huic sciens, bo-

bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem. Et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confiteor autem hoc tibi, quòd secúndùm sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in Lege, & Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam & hi ipsi expéctant, resurrectiónem futúram justórum & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, & ad hómines semper. ℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quòd autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Quòd. Lectio ii.

POst annos autem plures eleemósynas factúrus in Gentem meam, veni, & oblatiónes, & vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo: non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præstò esse, & accusáre si quid habérent advérsum me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cùm stem in concílio, nisi de una hac solúmmodò voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis. ℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, & pro grege suo mori dignátus est, * Allelúja, allelúja, allel. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja. Lectio iii.

DIstulit autem illos Felix, certíssimè sciens de via hac, dicens: Cùm Tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque Centurióni custodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, & castitáte, & de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérsam te: simul & sperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo; propter quod & frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit succesórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu solus peregrínus es, & non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: & illas opórtet me addúcere, & vocem meam áudient: & fiet unum ovíle, & unus pastor, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 25.

FEstus ergo cùm venísset in provínciam, post tríduum ascéndit Jerosólymam à Cæsaréa. Adieruntque eum Príncipes Sacerdótum, & primi Judæórum advérsus Paulum: & rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes, ut interfícerent eum in via. Festus autem respóndit serváři Paulum in Cæsaréa: se autem matúriùs profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum. ℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allel. allel. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Lectio ii.

DEmorátus autem inter eos dies non ampliùs quàm octo aut decem,

cem, descéndit Cæsaréam: & áltera die sedit pro tribunáli, & jussit Paulum addúci. Qui cùm perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas & graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.
℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

FEstus autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu méliùs nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nónne sic opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lectionum, à Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 28. d

CUm autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére sibimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cùmque convenífsent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui cùm interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi Gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, & álloqui. Propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ii.

AT illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te à Judæa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem à te audíre, quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubíque ei contradícitur. Cùm constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu, ex lege Moysi & Prophétis, à manè usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebántur: quidam verò non credébant.

Lectio iii.

CUmque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia benè Spíritus sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, & dic ad eos: Aure audiétis, & non intelligétis: & vidéntes vidébitis, & non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, & áuribus gráviter audiérunt, & óculos suos compressérunt: ne fortè vídeant óculis, & áuribus áudiant, & corde intélligant, & convertántur, & sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. Et cùm hæc dixísset, exiérunt ab eo Judæi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto: & suscipiébat omnes, qui ingrediebántur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Pet. 2. c

CHaríssimi, Obsecro vos tamquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hym-

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi:
Divína cujus Cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima:
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Módicum, & non vidébitis me, dicit Dóminus: íterùm módicum, & vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui Christiána professióne censéntur, & illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; & ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Cruce, Aña. Crucem sanctam. ut suprà. 391.

Brev.

DOMINICA III. post Pascha.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Surréxit Dóminus verè, * Allelúja.

Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

REx sempitérne Cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cùm livor & fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim è Vírgine,
Nunc è sepúlchro náisceris,
Tecúmque nos à mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium,
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Allelúja. & Psalmi de Dominica, ut in Psalt. 2.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

APocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ opórtet fieri citò: & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui

Digitized by Google

legit, & audit verba prophetíæ hujus: & servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia. Grátia vobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est: & à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: & à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ: qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum, & sacerdótes Deo, & Patri suo: ipsi glória, & impérium in sæcula sæculórum, Amen. ℟. Dignus es Dñe accípere librum, & aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es, & redemísti nos Deo, * In sánguine tuo, allel. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, & sacerdótium. In sánguine. Lectio ii.

Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Et plangent se super eũ omnes tribus terræ: Etiam: Amen. Ego sum alpha & oméga, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu; fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbũ Dei, & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Thyatíræ, & Sardis, & Philadelphíæ, & Laodicíæ. ℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allel. ℣. In me omnis grátia viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. Transíte. Lectio iii.

Et convérsus sum, ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum: & cõvérsus vidi septem candelábra áurea: & in médio septem candelabrórum aureórum símilem fílio hóminis, vestítum podére, & præcínctũ ad mamíllas zona áurea: caput autem ejus & capílli erant cándidi tamquam lana alba, & tamquã nix, & óculi ejus tamquã flamma ignis, & pedes ejus símiles auricbálco, sicut in camíno ardénti, & vox illíus tamquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera sua stellas septem: & de ore ejus gládius utráq; parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cùm vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus, & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus, & ecce sum vivens in sæcula sæculórum: & hábeo claves mortis & inférni. Scribe ergo quæ vidísti, & quæ sunt, & quæ opórtet fieri post hæc. ℟. Audívi vocem de cœlo tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja: * Quia facta est salus, & virtus, & potéstas Christi ejus, allel. allel. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes sancti ejus, & qui timétis Deum pusílli, & magni. Quia. Glória. Quia.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psalmus. Consérva. ut in Psalt. 7.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. Serm. 147. de Tempore. Lectio iv.

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis: quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, & in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cùm illũ vidérent, & cùm expavéscerent, & spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solùm verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum atque palpándum. ℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Je-

Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allel. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum & altum. Et vidi. Lectio v.

Ait enim: Quid turbáti estis, & cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, & cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, & pedes meos; palpáte, & vidéte: quia spíritus ossa & carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quàm sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt. ℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dñm, & date claritátem illi, & adoráte eum, qui fecit cœlum & terram, mare, & fontes aquárum, allelúja, allel. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem, & dicéntem. Timéte. Lectio vi.

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quàm paucos resurrexísse, qui erant: & tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus est qui fecit. ℟. Véniens à Líbano quàm pulchra facta est, allelúja: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel & lac sub lingua ejus. Et odor. Glória. Et.

In tertio Nocturno, Aña. Allelúja. Psalmus. Cœli enárrant. cum réliquis ut in Psalterio. 10.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 16. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, & jam non vidébitis me: & iterùm módicum, & vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 101. in Joann. sub fin.

Modicum est, hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Euangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideò namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, & jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íterùm módicum, & vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeò dictum est, quia fúerat moritúrus, & donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quòd esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, & cū eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum. ℟. Decantábat pópulus Israel, allelúja: & univérsa multitúdo Jacob canébat legítimè: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, & laudes Deo canébat, allel. allel. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes, & Levítæ: & univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David. Lectio viii.

Illis ergo ait: Módicum, & jam non vidébitis me: qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, & eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cùm ista loquerétur, vidébant. Quod verò áddidit: Et íterùm módicum, & vidébitis me: univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, & vidébimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allel. allel. ℣. Mundus autem gaudébit, vos verò contristabímini: sed tristítia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur. Lectio ix.

HOc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur: cùm finítum fúerit, tunc sentiémus quàm módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum, quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus: sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: quia & ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quàm tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstióne molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódiùs, si Dóminus volúerit, explicári. Te Deum. 11.

Ad Laudes, Aña. Allel. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. Añis & Psalmis de Psalt. 12. Capitulum. 1. Pet. 2. c

CHaríssimi, Obsecro vos tamquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam. Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, & suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja.
℟. Cœli & terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Módicum, & non vidébitis me, dicit Dóminus: íterùm módicum, & vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja. Oratio. Deus, qui errántibus. ut suprà. 405.

Deinde fit commemor. de Cruce, Aña, Crucifixus surréxit. 391.

Ad Tertiã, Capit. Charíssimi, Obsecro.
℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. 1. Pet. 2. c

SUbjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi quasi præcellénti; sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindictam malefactórum, laudem verò bonórum.
℟. br. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam, Capitulum. 1. Pet. 2. c

SErvi súbditi estóte in omni timóre dóminis; non tantùm bonis & modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.
℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja: Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesp. Aña. Allelúja. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dñica. 87. Capit. Charíssimi, Obsecro. Hymnus. Ad regias Agni. ℣. Mane nobíscũ. 404.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen dico vobis, quia plorábitis & flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos

vos verò contristabímini : sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúja.
Oratio. Deus, qui errántibus. 405.
Deinde de Cruce, Aña. Crucem sanctam. ut suprà. 391.

FERIA SECUNDA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiā tuam, & quia non potes sustinére malos: & tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt; & invenísti eos mendáces: & patiéntiam habes, & sustinuísti propter nomen meum, & non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quòd charitátem tuam primam reliquísti. Memor esto itaque unde excíderis: & age pœniténtiam, & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, & movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. ℞. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, & Apostolórum nómina & Agni super eam scripta: * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allel. ℣. Vidi cœlum novum, & terram novam, & civitátem novam descendéntem de cœlo. Et super. Lectio ii.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus & novíssimus, qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam, sed dives es: & blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, & nō sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini: & habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur à morte secúnda. ℞. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, & dixit ad me, allelúja: * Hìc Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Postquam audíssem & vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, & dixit mihi. Hìc. Gloria Patri. Hìc. Lectio iii.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam utráque parte acútā: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ; & tenes nomen meum, & non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca: quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram filiis Israel, édere, & fornicári: ita habes & tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: si quò minùs, véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum: & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et incípiens à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.
Oratio Dominicæ præcedentis. 405.

Ad Magnificat, Antiphona.

Trístitia vestra vertétur in gáudium, allelúja, & gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúja, allelúja.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 4.

POst hæc vidi: & ecce óstium apértum in cœlo, & vox prima, quam audívi tamquā tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, & osténdam tibi quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu: & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedē sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis iáspidis, & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis se-

sedília vigintiquátuor: & super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei.

℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam auro mundo, & lapídibus pretiósis intéxtam, * Allelúja, allelúja. ℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide iáspide, ipsa veró aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúja. Lectio ii.

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo: & in médio sedis, & in circúitu sedis quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primū símile leóni, & secúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciē quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: & in circúitu, & intus plena sunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est. ℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dñi sculpta erat, * Dum perficerétur opus Dei, allel. allel. allel. ℣. In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, & paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. Dum. Glória Patri. Dum. Lectio iii.

ET cùm darent illa animália glóriam, & honórem, & benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procidébant vigintiquátuor senióres ante sedéntem in throno, & adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, & mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es Dómine Deus noster accípere glóriam, & honórem, & virtútem: quia tu creásti ómnia, & propter voluntátem tuam erant, & creáta sunt. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Aña. Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Tristítia implévit cor vestrum: & gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 5.

ET vidi in déxtera sedéntis supra thronum librum scriptum intus & foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neq; respícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni, & quátuor animálium: & in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntē cornua septem, & óculos septem: qui sunt septem Spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Platéæ tuæ Jerúsalem sternéntur auro mundo, allelúja: & cantábitur in te cánticum lætítiæ, allel. * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allel. allel. ℣. Luce spléndida fulgébis, & omnes fines terræ adorábunt te. Et. Lectio ii.

ET cùm aperuísset librum, quátuor animália, & vigintiquátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum: & cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es Dómine accípere librū, & aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne: & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábimus super terram. ℟. Decantábat pópulus Israel, allelúja: & univérsa multitúdo Jacob canébat legítimè: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat

bat in domo Dómini, & laudes Deo canébat, allelúja, allel. ℣. Sanctificáti sunt ergo Sacerdótes & Levítæ: & univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et. Glória. Et. Lectio iii.

ET vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo; omnes audívi, dicéntes: Sedénti in throno & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigintiquátuor senióres cecidérunt in fácies suas: & adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, & inclináta est jam dies, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Tristítia vestra, allelúja: vertétur in gáudium, allelúja.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 15.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum & mirábile, Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas: quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, & eos qui vicérunt béstiam, & imáginem ejus, & númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei: & cantántes cánticum Móysi servi Dei, & cánticum Agni, dicéntes: Magna & mirabília sunt ópera tua Dómine Deus omnípotens: justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te Dómine, & magnificábit nomèn tuum? Quia solus pius es: quóniam omnes Gentes vénient, & adorábunt in conspéctu tuo, quoniam judícia tua manifésta sunt. ℟. Dignus es Dómine accípere librum, & aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es, & redemísti nos Deo, * In sánguine tuo, allelúja. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, & sacerdótium. In sánguine. Lectio ii.

ET post hæc vidi, & ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: & exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestiti lino mundo & cándido, & præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, & de virtúte ejus: & nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum. ℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. ℣. In me omnis grátia viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. Transíte. Glória Patri. Transíte.

Lectio iii. Cap. 16.

ET audívi vocem magnam de téplo, dicéntem septem Angelis: Ite, & effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, & effúdit phíalam suam in terram, & factum est vulnus sævum & péssimum in hómines qui habébant charactérem béstiæ, & in eos qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mórtui: & omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, & super fontes aquárum, & factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es Dómine, qui es, & qui eras sanctus, qui hæc judicásti. Quia sánguinem Sanctórum & Prophetárum effudérunt, & sánguinem eis dedísti bíbere: digni enim sunt. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Aña. Et intrávit cum illis: & factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, & benedíxit, ac fregit, & porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad

Ad Magnificat, Aña. Amen, amen dico vobis, íterùm vidébo vos, & gaudébit cor vestrum, & gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúja.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 19.

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúja: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est: quia vera & justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terrã in prostitutióne sua, & vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et iterùm dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus: & qui timétis eum, pusílli & magni.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum & altum. Et vidi. Lectio ii.

ET audívi quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquárum multárum, & sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendénti & cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt: & dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimonium enim Jesu, est spíritus prophetię.

℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, & date claritátem illi, & adoráte eum qui fecit cœlum & terram, mare & fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem, & dicéntem. Timéte. Glória Patri. Timéte. Lectio iii.

ET vidi cœlum apértum, & ecce equus albus, & qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, & Verax, & cum justítia júdicat, & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestiti byssino albo & mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus: ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea: & ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cognovérunt Dóminum Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lect. à Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 22.

ET osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, & fólia ligni ad sanitátem Géntium, & omne maledíctum non erit ámpliùs: sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis,

solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sæcula sæculórũ. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, & vera. Et Dóminus Deus spirítuum Prophetárũ misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódit verba prophetíæ libri hujus. Lectio ii.

ET ego Joánnes, qui audívi, & vidi hæc. Et postquam audíssem & vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat: & dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, & fratrum tuórum Prophetárum, & eórum, qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus: tempus enim propè est. Qui nocet, nóceat adhuc: & qui in sórdibus est, sordéscat adhuc: & qui justus est, justificétur adhuc: & sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndùm ópera sua. Lectio iii.

EGo sum alpha & oméga, primus & novíssimus, princípiũ & finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis serviéntes, & omnis qui amat, & facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix, & genus David, stella spléndida & matutína. Et spíritus, & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: & qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio citò: Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

Ad Vesperas, Capitulum. Jac. 1. c

CHaríssimi, Omne datum óptimum, & omne donum perféctum desúrsum est, descéndens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi:
Divína cujus Cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima;
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vado ad eum qui misit me: & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas va-

varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Cruce, Aña. Crucem sanctam. ut suprà. 391.

DOMINICA IV.
post Pascha.

Ad Matutinum, Invitatorium. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja. Psalmus: Veníte. 1. Hymnus:

Rex sempitérne Cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.

Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cùm livor & fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim è Vírgine,
Nunc è sepúlchro násceris,
Tecúmque nos à mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium,
Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Allelúja. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis de Psalterio. 2.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum SS. Apostol. Philippi & Jacobi, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

Jacóbus Dei & Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti & íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrùm índiget sapiéntia, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter, & non impróperat, & dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans. ℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus & flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat. Lectio ii.

Qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui à vento movétur, & circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, & arefécit fœnum, & flos ejus décidit, & decor vultus ejus depériit: ita & dives in itinéribus suis marcéscet. ℟. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt: Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, & commóta est terra. Multitúdo. Lectio iii.

Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur: Deus enim intentátor malorum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque verò tentátur à concupiscéntia sua abstráctus & illéctus. Deinde concupiscén-

scéntia cùm concéperit, parit peccátum: peccátum verò cùm consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, & psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória. In.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psal. Consérva. cum reliq. ut in Psalt. 7.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi & mártyris, de Bono patiéntiæ.

Serm. 3. init. Lectio iv.

DE patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, & utilitátes ejus & cómmoda prædicatúrus, unde pótiùs incípiam, quàm quòd nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis & díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo & rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cœléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirígitur, quid magis sit, vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quàm ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máximè tota observatióne tueámur. Hanc se sectári Philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est, quàm & falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit?

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja: * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v. Cap. 2. 3. 8.

NOs autem, fratres dilectíssimi, qui Philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestitu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quàm jactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi & cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis cœléstibus díscimus, obséquiis spirituálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus, & dígnitas caput sumit. Orígo & magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo chara est. Bonum quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis, & Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dómini páriter & Patris, quia & servos opórtet esse obsequéntes, & filios non decet esse degéneres.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me à mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

PAtiéntia est, quæ nos Deo & comméndat, & servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frænat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis extínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis labori ósam castitátem, in conjúnctis & maritátis indivíduam charitátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias & contumélias mites: docet delinquéntibus citò ignóscere; si ipse delínquas, diu & multùm rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes & martyria consúmmat. Ipsa est, quæ fidei nostrę fundaménta fírmiter munit.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In iii. Noct. Aña. Allelúja. Psal. Cœli enárrant. cum reliquis de Psalterio. 10.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me; &

& nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 94. in Joannem.

CUm Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit, atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primùm vidéndum est, utrùm eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Euangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam: qua perácta, secúndùm Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram. ℞. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. In psaltério. Lectio viii.

AN fortè hinc ista sólvitur quæstio, quia & illi eum narrant passióni próximum fuísse, cùm hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ideò étiam secúndùm illos Euangelístas verum est, quod hìc dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Euangélii secúndùm Matthæum, qui hæc eis à Dómino non solùm cùm jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verùm & ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi primùm nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, & ad ópera divína mittúntur? ℞. Bonum est confitéri Dómino, allel. * Et psállere, allel. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico & cíthara. Et. Glória Patri. Et. Lectio ix.

QUid sibi ergo vult, quod hìc ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hìc dicit de Spíritu sancto, quòd sit ventúrus ad eos, & testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus (utrúmque enim interpretátur, quod est Græcè Paráclitus) Christo abscedénte fúerat necessárius: & ideò de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur. Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, Aña. Allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. Añis & Psalmis de Psalt. 12. Capitulum. Jac. 1. c

CHaríssimi, Omne datum óptimum, & omne donum perféctum desúrsum est, descéndens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat:
Horrens avérnus ínfremit;
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, & suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis:
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allel.
℞. Cœli & terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vado ad eum qui misit me: & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id

id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. de Cruce, Aña. Crucifixus surréxit: 391.

Ad Tertiam, Capit. Charíssimi, Omne datum. ℟. breve. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. Jac. 1. c

SCitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, & tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur. ℟. br. Surréxit Dóminus verè, * Allel. allel. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allel. Glória. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allel.

Ad Nonam, Capitulum. Jac. 1. d

PRopter quod abjiciéntes omnem immundítiam & abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. ℟. breve. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allel. allel. Glória Patri. Gavísi. ℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesp. Aña. Allelúja. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. Capitulum. Charíssimi, Omne datum. Hymnus. Ad régias. ℣. Mane. 413.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vado ad eum qui misit me: sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

Oratio. Deus, qui fidélium. ut suprà. Deinde fit commem. de Cruce, Aña. Crucem sanctam súbiit. 391.

FERIA SECUNDA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1. c

OMne datum óptimum, & omne donum perféctum desúrsum est, descéndens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, & tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei nō operátur. ℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allel. * A Dómino, allel. allel. ℣. Quos redémit de manu inimíci, & de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

PRopter quod abjiciéntes omnem immundítiam & abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit. ℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

Lectio iii.

QUi autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum, & Patrem hæc est: Visitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custodíre ab hoc sæculo. Te Deum. 1. 1.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nónne cor nostrum ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúja.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli. Lectio i. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem & pauper in sórdido hábitu, & intendátis in eum qui indútus est veste præclára, & dixéritis ei: Tu sede hic, benè: páuperi autem dicátis: Tu sta illic; aut sede sub scabéllo pedū meórum: nónne judicátis apud vosmetípsos, & facti estis júdices cogitatiónum iniquárum? ℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja: * Dño de fóntibus Israel, allel. allel. ℣. Psalmū dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino. Lectio ii.

AUdíte fratres mei dilectíssimi, nónne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nónne dívites per poténtiam ópprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad judícia? Nónne ipsi blasphémant bonū nomen quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndùm Scriptúras: Díliges próximū tuum sicut teípsum: benè fácitis: si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quasi transgressóres. ℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me à mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne. Glória Patri. Ne. Lectio iii.

QUicúmque autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis; dixit &, Non occídes. Quòd si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, & sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pax vobis, ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm vénerit Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli. Lectio i. Cap. 2. c

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater, & soror nudi sint, & indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, & saturámini: non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic & fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa. ℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. In psaltério. Lectio ii.

SEd dicet quis: Tu fidem habes, & ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus, & ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: Benè facis: & dæmones credunt, & contremíscunt. Vis autem scire ò homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nónne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus: & ex opéribus fides consummáta est? ℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allel. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, & cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et. Lectio iii.

ET suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, & reputátum est illi ad justítiam, & amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix,

Digitized by Google

trix, nónne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, & ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona. Spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam crédite, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modò: cùm autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

NOlíte plures magístri fieri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit: hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, & omne corpus illórum circumférimus. ℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus & flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

ECce & naves, cùm magnæ sint, & à ventis válidis minéntur, circumferúntur à módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita & lingua módicum quidem membrum est, & magna exáltat. Ecce quantus ignis quàm magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, & commóta est terra. Multitúdo.

Glória Patri. Multitúdo.

Lectio iii.

LIngua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, & inflámmat rotam nativitátis nostræ, inflammáta à gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, & vólucrum, & serpéntium, & ceterórum domántur, & dómita sunt à natúra humána, linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum & Patrem: & in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, & maledíctio. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, & favum mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Non enim loquétur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: & quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

UNde bella, & lites in vobis? Nónne hinc? Ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, & non habétis: occíditis, & zelátis: & non potéstis adipísci: litigátis, & belligerátis, & non habétis, propter quòd non postulátis. Pétitis, & non accípitis: eò quòd malè petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sæculi hujus, inimícus Dei constitúitur. ℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja: * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: & purificáte corda dúplices ánimo. Míseri estóte, & lugéte, & ploráte:

risus vester in luctum convertátur, & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, & exaltábit vos. ℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: Ne repéllas me à mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória. Ne. Lectio iii.

NOlíte detráhere altérutrum fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, & júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor & judex, qui potest pérdere, & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie aut crástino ibimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, & deínceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; &, Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Te Deum. 11.

Ad Benedíctus, Antiphona. Isti sunt sermónes, quos dicébam vobis, cùm essem vobíscum, allelúja, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lectionum, à Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Epistola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

AGite nunc dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt: & vestiménta vestra à tíneis comésta sunt. Aurum & argéntum vestrum æruginávit: & ærúgo eórum in testimónium vobis erit, & manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est à vobis, clamat: & clamor eórum in aures Dómini sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, & in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, & occidístis justum, & non réstitit vobis.

Lectio ii.

PAtiéntes ígitur estóte fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum & serótinum. Patiéntes ígitur estóte & vos, & confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere fratres in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali, labóris, & patiéntiæ, Prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, & finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est & miserátor. Lectio iii.

ANte ómnia autem fratres mei, nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrùm? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbyteros Ecclésiæ, & orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fídei salvábit infírmum, & alleviábit eum Dóminus: & si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, & oráte pro ínvicem, ut salvémini: multùm enim valet deprecátio justi assídua.

Ad Vesperas, Capitulum. Jac. 1. d

CHaríssimi, Estóte factóres verbi, & non auditóres tantùm, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit. Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi:
Divína cujus Cháritas
Sacrum propínat sánguinem,

Al-

Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima;
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Usque modò non petístis quidquam in nómine meo: pétite, & accipiétis, allelúja.

Oratio.

Deus, à quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; & te gubernánte, eádem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Cruce. 391.

DOMINICA V.
post Pascha.

Ad Matutinum, Invitatorium. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja. Psal. Venite, exultémus. 1.

Hymnus.

Rex sempitérne Cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cùm livor & fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim è Vírgine,
Nunc è sepúlchro násceris,
Tecúmque nos à mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium,
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Allelúja. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis de Psalterio. 2.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secúndùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.
℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obli-

viſcátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, ſi non meminero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus & flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

IN quo exultábitis módicum nunc ſi opórtet contriſtári in váriis tentatiónibus: ut probátio veſtræ fidei multò pretióſior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem & glóriam & honórem, in revelatióne Jeſu Chriſti: quem cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili & glorificáta: reportántes finem fidei veſtræ, ſalútem animárum: de qua ſalúte exquiſiérunt, atque ſcrutáti ſunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: ſcrutántes in quod vel quale tempus ſignificáret in eis Spíritus Chriſti: prænúntians eas quæ in Chriſto ſunt paſſiónes, & poſterióres glórias: quibus revelátum eſt, quia non ſibimetípſis, vobis autem miniſtrábant ea, quæ nunc nuntiáta ſunt vobis per eos qui euangelizavérunt vobis, Spíritu ſancto miſſo de cœlo, in quem desiderant Angeli proſpícere.

℟. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allel. allel. ℣. Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: vidit, & commóta eſt terra. Multitúdo.

Lectio iii.

PRopter quod ſuccincti lumbos mentis veſtræ, sóbrii perfécte ſperáte in eam, quæ offértur vobis grátiam, in revelatiónem Jeſu Chriſti: quaſi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ veſtræ deſidériis: ſed ſecúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum; & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis: quóniam ſcriptum eſt: Sancti éritis, quóniam ego ſanctus ſum. Et ſi patrem invocátis eum, qui ſine acceptióne perſonárum júdicat ſecúndùm uniuſcujúſque opus, in timóre incolátus veſtri témpore conversámini. Sciéntes quòd non corruptibílibus auro vel argénto redémpti eſtis de vana veſtra converſatióne patérnæ traditiónis; ſed pretióſo ſánguine quaſi agni immaculáti Chriſti, & incontamináti: præcógniti quidem ante mundi conſtitutiónem, manifeſtáti autem noviſſimis tempóribus propter vos, qui per ipſum fidéles eſtis in Deo, qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Eccléſiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, & pſalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

In ſecundo Nocturno, Antiphona. Allelúja. Pſalmus. Conſérva. cum reliquis de Pſalterio. 7.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi de Fide reſurrectiónis.

Poſt medium. Lectio iv.

QUóniam Dei mori non póterat ſapiéntia, reſúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; aſſúmitur caro, quæ mori poſſet: ut dum móritur quod ſolet, quod mórtuum fúerat, hoc reſúrgeret. Neque enim póterat eſſe, niſi per hóminem, reſurréctio: quóniam ſicut per hóminem mors, ita & per hóminem reſurréctio mortuórum. Ergo reſurréxit homo, quóniam homo mórtuus eſt: reſuſcitátus homo, ſed reſúſcitans Deus: tunc ſecúndùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim ſecúndùm carnem jam non nóvimus Chriſtum, ſed carnis grátiam tenémus, ut ipſum primítias quieſcéntium, ipſum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In Eccléſiis benedícite Deo, allelúja: * Dómino de fóntibus Iſrael, allelúja, allelúja. ℣. Pſalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v.

PRimítiæ útique ejúſdem ſunt géneris atque natúræ, cujus & réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur: ſa-

ſacrum munus pro ómnibus, & quaſi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quieſcéntium Chriſtus. Sed utrùm ſuórum quieſcéntium, qui quaſi mortis exórtes, dulci quodam ſopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed ſicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Chriſto omnes vivificabúntur. Itaque ſicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ reſurrectiónis in Chriſto omnes resúrgent. Sed nemo deſpéret, neque juſtus dóleat commúne consórtium reſurgéndi, cùm præcípuum fructum virtútis expéctet. Omnes quidem resúrgent, ſed unuſquíſque, ut ait Apóſtolus, in ſuo órdine. Commúnis eſt divínæ fructus clementiæ, ſed diſtínctus ordo meritórum. ℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me à mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me juſtificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

ADvértimus, quàm grave ſit ſacrilégium, reſurrectiónem non crédere. Si enim non reſurgémus, ergo Chriſtus gratis mórtuus eſt, ergo Chriſtus non reſurréxit. Si enim nobis non reſurréxit, útique non reſurréxit, qui ſibi cur resúrgeret, non habébat. Reſurréxit in eo mundus, reſurréxit in eo cœlum, reſurréxit in eo terra. Erit enim cœlum novum, & terra nova. Sibi autem non erat neceſsária reſurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etſi ſecúndùm hóminem mórtuus, in ipſis tamen erat liber inférnis. Vis ſcire quàm liber? Factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber. Et benè liber, qui ſe póterat ſuſcitáre, juxta quod ſcriptum eſt: Sólvite hoc templum, & in tríduo reſuſcitábo illud. Et benè liber, qui álios deſcénderat redemptúrus. ℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno, Antiphona. Allelúja. Pſalmus, Cœli enárrant, cum reliquis ut in Pſalterio. 10.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 16. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis: ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía ſancti Auguſtíni Epíſcopi. Tract. 102. in Joannem.

DOmini verba nunc iſta tractánda ſunt. Amen, amen dico vobis, ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum eſt in ſuperióribus hujus Domínici ſermónis pártibus, propter eos qui nonnúlla petunt à Patre in Chriſti nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra rationem ſalútis. Non enim ſonum litterárum ac ſyllabárum, ſed quod ſonus ipſe ſignificat, & quod eo ſono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus eſt dícere, cùm dicit: In nómine meo. ℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In pſaltério decem chordárum pſallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. In pſaltério. Lectio viii.

UNde qui hoc ſentit de Chriſto, quod non eſt de único Dei Fílio ſentiéndum, non petit in ejus nómine, étiam ſi non táceat litteris ac ſyllabis Chriſtum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod eſt de illo ſentiéndum ſentit, ipſe in ejus nómine petit: & áccipit quod petit, ſi non contra ſuam ſalútem ſempitérnam petit: áccipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur: ſed ut cóngruo dentur témpore differúntur. Ita ſanè intelligéndum eſt quod ait: Dabit vobis: ut ea beneficia ſignificáta ſciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes ſancti pro ſeipſis, non autè pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis ſuis, vel quibúſlibet áliis:

quia non utcúmque dictum est, dabit; sed, dabit vobis.
℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico & cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

USque modò, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, proféctò non carnále, sed spirituále gáudium est: & quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, proculdúbiò tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur: non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est. Te Deum. 11.

Ad Laudes, Antiphona.

Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Psalterio. 12.

Capitulum. Jac. 1. d

CHaríssimi, Estóte factóres verbi, & non auditóres tantùm, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor: hic comparábitur viro considerànti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat:
Horrens avérnus ínfremit;
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, & suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis:
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli & terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Usque modò non petístis quidquam in nómine meo: petite, & accipiétis, allelúja.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; & te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce, Antiph. Crucifixus surréxit. 391.

Ad Tertiam, Capitulum. Charíssimi, Estóte factóres. ℟. breve. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória. Surréxit. ℣. Surréxit Dóminus verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. Jac. 1. d

QUi autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. ℟. breve. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam, Capitulum. Jac. 1. d

REligio munda & immaculáta apud Deum, & Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. bre-

℟. breve. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allel. Gavísi sunt. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allel. Glória Patri. Gavísi sunt. ℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúja. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87.
Capit. Charíssimi, Estóte factóres.
Hymnus. Ad régias Agni dapes.
℣. Mane nobíscum. ut suprà. 420.

Ad Magnificat, Antiphona.
Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, & credidístis, allelúja. Oratio. Deus, à quo bona. ut suprà.

Deinde de Cruce, Antiphona. Crucem sanctam. 391.

FERIA SECUNDA in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo, cum nona Lectione de sequenti Homilia, & commemor. de Feria ad Laudes tantùm, ut infrà. De Festo autem trium Lectionum fit tantùm commem.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrùm habébit amícum, & ibit ad illum média nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.
Lib. 7. in Lucam, cap. 11.

ALius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solùm diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim, quòd iste qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, & in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœléstis aliméntum? Quòd si díligas Dóminum Deum tuum, non solùm tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, & de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

AB hoc média nocte panes David pétiit, & accépit. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideò méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cùm dicit: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeò scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio iii.

NAm si ille tam sanctus, & qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis & vespertínis sacrifíciis semper inténtus: quid nos fácere opórtet, qui eò ámpliùs rogáre debémus, quò frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, & istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solùm média nocte Dóminus, sed ómnibus propè docet vigilándum esse moméntis. Venit enim & vespertína, & secúnda, & tértia vigília: & pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

Hac nocte dicitur tertium ℟. quia non dicitur Te Deum. In duabus verò sequentibus Feriis dicitur ℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja, * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, & psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis, allelúja. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confidimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, & per Horas, præter Vesperas, & hodie tantùm. Duabus verò sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis. Deus, à quo bona. 424.

Hoc triduo qui non intersunt Processionibus Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus & Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur, ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum novem Lectionum, dicuntur de Psalter. cum Oratione Dominicæ præcedentis: Si verò sequatur Festum Simplex, à Capitulo fit de Festo, cum commem. de Cruce tantùm, ut suprà. 391.

Ad Magnificat, Antiphona.
Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, & credidístis, allelúja.
Oratio. Deus, à quo bona. 424.

FERIA TERTIA in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de eo, sine commemoratione de Feria, sed tantùm de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 4.

CHristo ígitur passo in carne, & vos eádem cogitatióne armámini: quia qui passus est in carne, désiit à peccátis. Ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntium consummándam, his qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus & illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos & mórtuos. Propter hoc enim & mórtuis euangelizátum est: ut judicéntur quidem secúndùm hómines in carne, vivant autem secúndùm Deum in Spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.
℞. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja: * Dómino de fóntibus Israel, allel. allel. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino. Lectio ii.

EStóte ítaque prudéntes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum: cui est glória, & impérium in sæcula sæculórum, Amen. ℞. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me à mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória Patri. Ne. Lectio iii.

CHaríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat: sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrùm patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat: gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium à domo Dei. Te Deum laudámus. 11.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Oportébat pati Christum, & resúrgere à mórtuis, allelúja.
Oratio. Deus, à quo bona. 424.
Ad Magnificat, Antiphona.
Exívi à Patre, & veni in mundum: iterùm relínquo mundum, & vado ad Patrem, allelúja.

FERIA QUARTA
in Rogationibus, Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo, cum ix. Lect. de Homilia Vigiliæ, & commem. ad Laudes, ut infrà. De Festo autem trium Lectionum fit tantùm commem.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 17.

IN illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.
Tract. 104. in Joannem, sub medium.

POterat Dóminus noster, unigénitus & coætérnus Patri, in forma servi, & ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit & nobis: quóniam tanti magístri non solùm ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: & si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto & nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja, * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja.
℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. In psaltério. Lectio ii.

QUaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum: osténdit omne tempus, & quid, quando fáceret, vel fieri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótiùs ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim ut sídera mori cógerent síderum Conditórem.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja.
℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, & cíthara. Et psállere.
Glória Patri. Et psállere. Lectio iii.

CLarificátum à Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc: quòd ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas, quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Deínde séquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.
Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.
Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúja.
Oratio. Deus, à quo bona. ut suprà. 424.

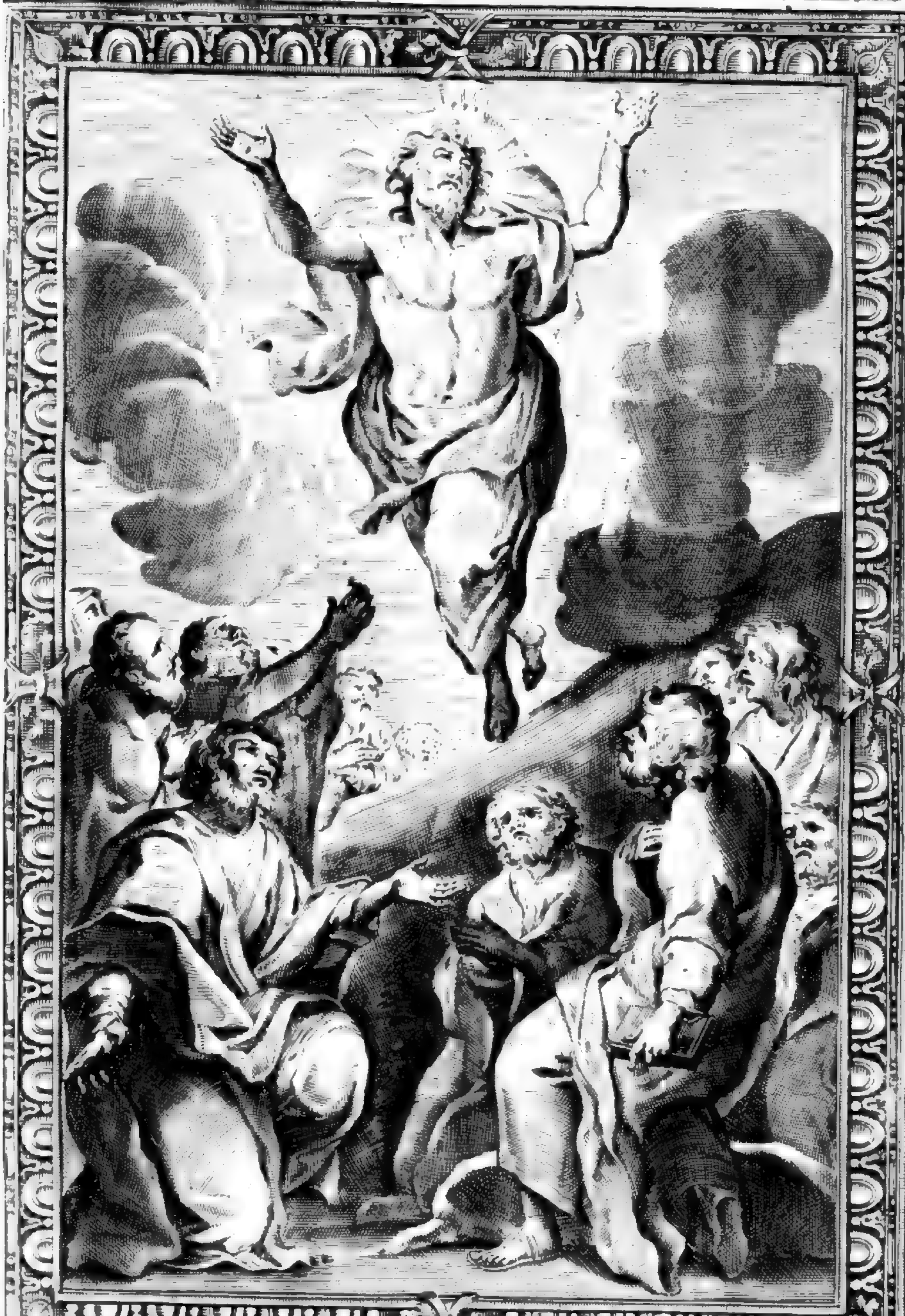

ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS,

Antiphona. Viri Galilæi. cum reliquis de Laudibus. 435. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Act. 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ò Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, & docére, usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis ínfernum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra & sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pater, manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cœlum, * Veníte adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

ÆTérne Rex Altíssime,
Redémptor & fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ:
Ascéndis orbes síderum,
Quò te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:
Ut trina rerum máchina,
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.
Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olympo præmium;
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.
Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.
Ut cùm repéntè cœperis
Claráre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,

Digitized by Google

Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri, usque ad Pentec. excepto Hymno. Salútis humánæ Sator. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúja. Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúja. Aña. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúja. Psalmus 10.

IN Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúja.

Antiphona. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja. Psalmus 18.

COeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel, & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis

meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Benedictióne perpétua.
Incipit liber Actuum Apostolórum.
Lectio i. Cap. 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ò Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, & docére, usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus & præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies.
℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.
Lectio ii.

IGitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrùm nosse témpora, vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: & nubes suscépit eum ab óculis eórum.
℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: *Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies. Bñ. Spíritus sancti grátia.
Lectio iii.

CUmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam à monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, Sábbati habens iter. Et cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus. ℟. Exaltáre Dómine, allelúja, *In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.
In secundo Nocturno, Antiphona.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: cantábimus, & psallémus, allelúja.
Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vi-

Digitized by Google

Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo, * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Aña. Exaltáre Dómine in virtúte tua: cantábimus, & psallémus, allelúja.
Aña. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja. Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te, * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætitia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia:
Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.
Aña. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja. Aña. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ, allelúja. Psalmus 46.

Omnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.
Antiphona. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ, allelúja.
℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Ser-

Sermo sancti Leónis Papæ.
Serm. 1. de Ascens. Domini. Lectio iv.

POst beátam & gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum Judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, & ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut dum à Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat: & de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mœstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. ℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo. Benedictio. Christus perpétuæ. Lectio v.

UNde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut Dómino in cœlórum eúnte sublímia, non solùm nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revérà magna, & ineffábilis erat causa gaudéndi, cùm in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem, humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, & ultrà Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. ℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum. Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

QUia ígitur Christi ascénsio, nostra provéctio est; & quò præcéssit glória cápitis, eò spes vocátur & córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, & pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solùm paradísi posséssóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo supérna penetrávimus: amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum, Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allel. allel. allel. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Nimis exaltátus est, allelúja, super omnes deos, allelúja. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Nimis exaltátus est, allelúja, super omnes deos, allelúja. Aña. Dóminus in Sion, allelúja, magnus & excélsus, allelúja. Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña. Dóminus in Sion, allelúja, magnus & excélsus, allelúja. Aña. Dóminus in cœlo, allelúja, parávit sedem suam, allelúja. Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus:
Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus:
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndùm altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet: * & non cognóscet ámpliùs locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus:

ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Antiphona. Dóminus in cœlo, allelúja, parávit sedem suam, allelúja.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, allel. ℟. Deum meum, & Deum vestrum, allelúja.

Pater noster. Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Euangelia.

QUòd resurrectiónem Domínicam discípuli tardè crediderunt: non tam illórum infírmitas, quàm nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ citiùs crédidit, quàm Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatríces tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. ℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat. Benedictio. Divínum auxílium. Lectio viii.

AD insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens: Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis elevátus est, & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, & ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus verò, priúsquam cœlum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quòd idcircò Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctiùs impréssa remanérent? ℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Benedictio. Ad societátem. Lectio ix.

INcrepáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Euangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Euangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Euangélium, cùm soli hómini prædicátur. Te Deum laudámus. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

VIri Galilæi, quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Antiphona. Cùmque intueréntur in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúja. Antiphona. Elevátis mánibus benedíxit eis, & ferebátur in cœlum, allelúja. Antiphona. Exaltáte Regem regum, & hymnum dícite Deo, allelúja. Antiphona. Vidéntibus illis elevátus est, & nubes suscépit eum in cœlo, allelúja. Capitulum. Act. 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ò Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, & docére, usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est. Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra & sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum, allelúja. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam, ℟. breve. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe Fili. ℣. Qui scandis super sídera. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe Fili. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Sic dicitur quotidie usq; ad Pētecosten.

Ad Absolutionem Capituli, Lect. br. Viri Galilæi. ut infrà ad Nonam.

Ad Tertiam, Aña. Cùmque intueréntur. Capitulum. Primùm quidem. ℟. breve. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Elevátis mánibus.
Capitulum. Act. 1.

ET convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. ℟. breve. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allel. Glória. Ascéndens. ℣. Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, & Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Vidéntibus illis.
Capitulum. Act. 1. b

VIri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. ℟. breve. Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo. ℣. Deum meum, & Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndo. ℣. Dóminus in cœlo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. Viri Galilæi. cum reliquis de Laudib. Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut suprà in primis Vesperis.
℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.

O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Oratio. Concéde quæsumus. ut suprà.

Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat Festum novem Lectionum. De Festis verò trium Lectionum fit tantùm commem. cum nona Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

SImon Petrus, servus & Apóstolus Jesu Christi, iis qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis, & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam & pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própria glória & virtúte, per quem máxima & pretiósa nobis promíssa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ; fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℞. Post passiónem suam per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allel. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus. Lectio ii.

VOs autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte auté sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis charitátem. Hæc enim si vobíscum adsint, & súperent; non vácuos, nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præstò sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℞. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies. Lectio iii.

QUaprópter fratres magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his; & quidem sciéntes, & confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne: certus quòd velox est deposítio tabernáculi mei, secúndùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam & frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℞. Exaltáre Dómine, allelúja, In virtúte tua, allelúja. ℣. Elováta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

SAcraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, à die corporális ortus usque ad éxitum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint: próprié tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem verò ruptis mortis vínculis, quæ vim suá in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat: infírmitas in virtúté, mortálitas in

in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat à mórtuis, inférret & cœlis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

SIcut ergo in solemnitáte Paschàli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi: ita ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, & ritè venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cœli milítiam, super omnes órdines Angelórum, & ultra ómnium altitúdinem Potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus: ut mirabílior fieret grátia Dei, cùm remótis à conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cháritas non tepéret. ℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

MAgnárum hìc vigor est méntium, & valdè fidélium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, & ibi fígere desidérium, quò néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in his tantùm salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent? Unde & illi viro, qui de resurrectióne Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestígia passiónis & visu explorásset & tactu. Quia vidísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt. ℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, alleluja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit dona. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis: quia iis qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

QUi credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. ℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

QUod cùm ita sit, fidei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrùm ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat;

&

& si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam quia fidélis est, gáudeat. ℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

SEd ecce, si quod promísit, mínimè servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plángere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício, hoc quod errávimus, abscóndit. Te Deum. 11.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 3.

HAnc ecce vobis, charíssimi, secúndam scribo Epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem: ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm sciéntes, quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quòd cœli erant priùs, & terra, de aqua & per aquam consístens Dei verbo: per quæ, ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cœli autem, qui nunc sunt, & terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii, & perditiónis impiórum hóminum. ℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

UNum verò hoc non láteat vos, charíssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant: sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur: in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta verò calóre solvéntur, terra autem, & quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus, & pietátibus, expectántes & properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cœli ardéntes solvéntur, & eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos verò cœlos, & novam terram secúndùm promíssa ipsíus expectámus, in quibus justítia hábitat. ℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

PRopter quod, charíssimi, hæc expectántes, satágite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut & charíssimus frater noster Paulus secúndùm datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut & in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu; quæ indócti & instábiles deprávant, sicut & céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur fratres præsciéntes, custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti excidátis à própria firmitáte. Créscite verò in grátia & in cognitióne Dómini nostri & Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória & nunc, & in diem æternitátis. Amen.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Ex Serm. 2. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

QUod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit: & ut fides excelléntior esset ac firmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem ascensióne Dómini auctam, & Spíritus sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solùm viri, sed étiam féminæ; nec tantùm impúbes púeri, sed étiam téneræ vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit. ℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

UNde & ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant: nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quò minùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre descendéndo abfúerat, nec à discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, fílius hóminis, Dei Fílius excelléntiùs sacratiúsque innótuit, cùm in patérnæ majestátis glóriam se recépit: & ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior. ℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

TUnc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére: quóniam glorificáti córporis manénte natúra, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intelléctu par genitóri unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectiónem suam Dóminus Maríæ Magdalénæ persónam Ecclésiæ geerénti, cùm ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit: Noli me tángere; nondum enim ascéndi ad Patrem meum: hoc est, Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas: ad sublimióra te díffero, majóra tibi præparo: cùm ad Patrem ascéndero, tunc me perféctiùs veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, & creditúra quod non cernis.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De

De Homilía sancti Gregórii Papæ.
Ex eadem Homilia 29.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & benè habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínimè créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda: quia & nos, cùm arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: & si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius considerare debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cùm per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt: & habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria insonant, Conditóris sui laudes & poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt. ℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

Et dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínimè pertrahúntur; mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, & exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne titubant; quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut benè hábeant? Quæ nimírum mirácula tantò majóra sunt, quantò spirituália; tantò majóra sunt, quantò per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Pet. 4. b

Charíssimi, Estóte prudéntes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra & sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui à Pa-
tre

tre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper & devótam gérere voluntátem, & majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Ascensionis, Antiphona. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA infra Octavam Ascensionis.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quæ hic habentur propria.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum sancti Joannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis: quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum, & sócietas nostra sit cum Patre, & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allel. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, & sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra; fidélis est & justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, & verbum ejus non est in nobis. ℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera. * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii. Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cháritas Dei perfécta est: & in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. ℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória. In.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 2. de Ascens. Domini, qui est 175. de Tempore. Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, & hic erit réquies. Ascendámus cum Christo intérim corde; cùm dies ejus promíssus advénerit, sequémur & córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ideò si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia & peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, & peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: & ideò cum Dei adjutório, secúndùm quod ait Psalmísta, dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. ℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobiscum. Rogo. Lectio v.

REsurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, & sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus: érigis te, & fugit à te; humílias te, & descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, & humília réspicit, & alta de longè cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est supérba, de longè cognóscit, ut déprimat. ℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum. Lectio vi.

REsurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo qui móritur; ne moriéndo desperarémus, & vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Solíciti enim erámus de ipsa ánima: & ille nobis resurgéndo de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Priùs te opórtet crédere: ut pósteà per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Priùs ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides, quod dísplicet Deo, tolle. ℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 15. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joannem.

DOminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus, & relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spirituáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórū, quos mundi nó-

nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit; ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut. Lectio viii.

DEínde persecutóres & suos & ipsórum, Judæos evidénter expréssit: ut omníno apparéret, étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cùmque de illis díceret, quòd ignorárent eum à quo missus est; & tamen odíssent & Fílium & Patrem, hoc est, & eum qui missus est, & eum à quo missus est: (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cùm autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: & quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cùm. Glória Patri. Cùm. Lectio ix.

DEínde tamquam consequénter adjunxit, unde modò disputáre suscépimus: Cùm autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: & vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat: Nunc autem & vidérunt, & odérunt & me, & Patrem meum: sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos qui vidérunt & odérunt, testimónio manifestióre convícit? Imò verò étiam áliquos ex illis, qui vidérunt, & adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit. Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, & per Horas, Ana. Viri Galilæi. cum reliq. ut suprà in Ascens. 435. Capitulum. Charíssimi, Estóte prudéntes. Hymnus. Salútis humánæ. ℣. Dóminus in cœlo. ut suprà. 441.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper & devótam gérere voluntátem, & majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit commemor. de Ascensione, Antiphona. Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Absolutionem Capituli ad Primam, Lectio brevis. Si quis lóquitur. ut infrà ad Nonam.

Ad Tertiam, Antiphona. Cùmque intueréntur. Capitulum. Charíssimi, Estóte. ℟. breve. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Elevátis mánibus.

Capitulum. 1. Petr. 4. b

HOspitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. breve. Ascéndens Christus in altum, * Alle-

* Allelúja, allelúja. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndens.
℣. Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, & Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Vidéntibus illis.

Capitulum. 1. Pet. 4. c

SI quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, * Allelúja, allel. Ascéndo. ℣. Deum meum, & Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória. Ascéndo. ℣. Dóminus in cœlo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. Viri Galilæi. cum reliq. de Laudib. 435. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum, Hymnus, & ℣. ut suprà in primis Vesperis. 441.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hæc locútus sum vobis, ut cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúja. Oratio. Omnípotens sempitérne. ut suprà. 444.

Et fit commem. de Ascensione. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio. Concéde quæsumus. 444.

FERIA SECUNDA

post Dominicam infra Octavam Ascensionis.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 3.

VIdéte qualem charitátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur & simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Charíssimi, nunc filii Dei sumus: & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus: quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit: & peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit, ut peccáta nostra tólleret; & peccátum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat: & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allel. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus. Lectio ii.

FIlíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est: sicut & ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, & non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt filii Dei, & filii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo: & qui non díligit fratrem suum; quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant; fratris autem ejus justa.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies. Lectio iii.

NOlíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum,

suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo: quómodo cháritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere & veritáte.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. de Ascensione Domini, tom. 3.

Lectio iv.

Christus ascéndens in cœlum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, & oblátum donum mirátus est Pater, quod & tanta dígnitas offerébat: & quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam & suis mánibus suscépit oblátum, & suæ sedis fecit esse partícipem, & quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit, Sede ad déxteram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit, Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, & in terram ibis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allel. allel. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Non enim ad omnem glóriam cœlos transísse suffécerat, non cum Angelis stare: sed cœlos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec antè stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cœlum separátur à terra, imò terra quantò ab ínferis abest, & ipsum cœlum quantò ab altióre cœlo separátur, & de altióre cœlo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam Potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur ut descéndere non posset ultériùs, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltiùs non posset ascéndere.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Et hæc osténdens Paulus dicébat: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et iterùm: Descéndit ad inferióra terræ, & ascéndit super omnes cœlos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, & quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior repeíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit dona. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in

in cœlum, & sedet à dextris Dei. In véteri Testaménto cognóvimus, quòd Elías sit raptus in cœlum. Sed áliud est cœlum aéreum, áliud æthéreum. Cœlum quippe aéreum terræ est próximum: unde & aves cœli dícimus, quia eas volitáre in áere vidémus. In cœlum ítaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secrétā quamdam terræ regiónem repéntè ducerétur, ubi in magna jam carnis & spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, & mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit: Redémptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, & resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit. ℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat. Lectio viii.

Notándum quoque est, quòd Elías in curru légitur ascendísse: ut vidélicet apértè demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat alieno. Per Angelos quippe facta illa & osténsa sunt adjuménta: quia nec in cœlum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illò étenim revertebátur, ubi erat: & inde redíbat, ubi remanébat: quia cùm per humanitátem ascénderet in cœlum, per divinitátem suam & terram páriter continébat & cœlum. ℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem, & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui. Lectio ix.

Sicut autem Joseph à frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cœlum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios & testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cœlos penetráre potuísset. Unde & ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías verò ad cœlum subvéctus esse memorátur: ut veníret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus cœlum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 11.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 4.

Charíssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei: omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est: & omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Antichrístus, de quo audístis quóniam venit, & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filíoli, & vicístis eum, quóniam major est qui in vobis est, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeò de mundo loquúntur, & mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, & spíritum erróris. ℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allel. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus. Lectio ii.

Charíssimi, diligámus nos ínvicem: quia cháritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, & cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cháritas est.

In

In hoc appáruit cháritas Dei in nobis, quóniam Filium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cháritas: non quasi nos dilexérimus Deum; sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Filium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Charíssimi, si sic Deus diléxit nos: & nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, & ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, & testificámur, quóniam Pater misit Filium suum Salvatórem mundi.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus charitáti, quam habet Deus in nobis. Deus cháritas est: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfécta est cháritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in charitáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit quóniam díligo Deum, & fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus à Deo: ut qui díligit Deum, díligat & fratrem suum.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 43. quæ est 2. de Pentec. ante medium.

Lectio iv.

MEminit sánctitas vestra, quòd áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cœlórum vicína conscéndit: ita & Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pétiit, cœlórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila relíctis terrénis sórdibus, sublímè volans, puriòris áeris salubritáte perfrúitur: ita & Dóminus terrenórum fæcem déferens peccatórum, in sanctis suis vólitans, puriòris vitæ simplicitáte lætátur.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allel. allel. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

PEr ómnia ígitur áquilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid fácimus, quòd áquila prædam frequénter díripit, tollit frequénter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodò sústulit, cùm hóminem quem suscépit, inférni raptum fáucibus portávit ad cœlum, & aliénæ dominatiónis, id est, diabólicæ potestátis servum de captivitáte érutum, duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in Prophéta: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Lectio vi.

AScéndit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quàm bene triúmphum Dómini Prophéta descrí-

describit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórũ pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cœlos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas: non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei fílium hóminis sústulit ad cœlum, ipsa captívitas portátur, & portat.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit dona. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

COnsiderándum nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet à dextris Dei: & Stéphanus dicit: Vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Quid est quòd hunc Marcus sedéntem, Stéphanus verò stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare verò pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

QUia ergo Redémptor noster assúmptus in cœlum, & nunc ómnia júdicat, & ad extrémum judex ómnium véniet; hunc post assumptiónem Marcus sedére descríbit; quia post ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus verò hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cœlo illíus grátia pugnávit.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

SEquitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubíque Dómino cooperánte, & sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum: nisi quòd præcéptum obediéntia, obediéntiam verò signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem Euangélicam exponéndo transcúrrimus: restat, ut áliquid de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus. Te Deum laudámus. 11.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i.

SEnior Eléctæ dóminæ & natis ejus, quos ego dílígo in veritáte, & non ego solus, sed & omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris: in veritáte & charitáte. Gavísus sum valdè, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

ET hæc est cháritas, ut ambulémus secúndùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor, & antichrístus. Vidéte vosmetípsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

SI quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam & atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, & os ad os loqui: ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te filii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nysséni, Oratione de Ascensione Domini.

Lectio iv.

HOdiérnam celebritátem satis per se magnam, Prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium è Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cœléstibus potestátibus, & voces eárum nobis expónit, cùm in cœlum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum: Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

ET quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu seípsum diměttur (neque enim solùm inter hómines homo fit, verùm étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcircò janitóres intérrogant: Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent ipsis, demonstrántque fortem & poténtem in prælio, qui pugnatúrus erat contra illum, qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, & eversúrus eum qui mortis habébat impérium: ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem & pacem vindicáret.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Lectio vi.

OCcúrrunt ei custódes, & portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verùm non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est: cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur: Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem non ámpliùs, Fortis & potens in prælio; sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summá-

mátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit: ipse est Rex glóriæ.

℞. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

HOc autem nobis primùm quæréndum est, quidnam sit, quòd nato Dómino apparuérunt Angeli, & tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse: ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est: Vidéntibus illis elevátus est, & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium & solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quòd nato Dómino, non in albis véstibus; ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quòd tunc magna solémnitas Angelis facta est, cùm cœlum Deus homo penetrávit? Quia nascénte Dómino videbátur divínitas humiliáta, ascendénte verò Dómino, est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt, quàm humiliatióni.

℞. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

IN ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres charíssimi, in hac solemnitáte pensándum est, quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est: Terra es, & in terram ibis; hódie in cœlum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judæam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis.

℞. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

AVis enim rectè appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad æthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit, quisquis eum ad cœlum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Eleváta est magnificéntia tua super cœlos. De hac rursus ait: Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. De hac iterùm dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem: quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit verò dona homínibus, quia misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum. Te Deum laudámus. 11.

Ad Vésperas, duplex, omnia ut in primis Vésperis Festi. 429.

IN OCTAVA Ascensionis.

Omnia sicut in die. 429. præter Lectiones, quæ leguntur ut infrà.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 4.

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte & mansuetúdine, cum patiéntia supportántes ínvicem in charitáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, & unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus, & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrùm data est grátia secúndùm mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

QUod autem ascéndit, quid est, nisi quia & descéndit primùm in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est & qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelístas, álios autem pastóres & doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúrm ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, & circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. ℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

VEritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum, & connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndùm operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in charitáte. Hoc ígitur dico, & testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut & Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti à vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, & in ipso edócti estis.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 3. de Ascens. Domini, qui est 176. de Tempore. Lectio iv.

OMnia, charíssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt: qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cœlum patére posse monstrávit: & dum victórem mortis in cœléstia elevávit, victóribus quò sequántur osténdit. Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fidei confirmátio fuit; ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus

mus effectum: & fidélis quisque cùm jam tanta percéperit, per ea quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præséntémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Super excélsa ergo cœli terrénum corpus impónitur: ossa intra sepúlchri angústias paulò antè conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur: & ideò sacra Apostólicæ lectiónis testátur históría. Cùm hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cœléstis obséquium: unde hodiérna festívitas, hóminis nobis & Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo qui élevat, divínam poténtiam: in eo autem qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Lectio vi.

Ideóque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere, Filium Dei ac filium hóminis uníus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solùm hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam, vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácilè Ariánus Euangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifixum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit dona. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

De hac Ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, & luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus: & quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cœlos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodò formidávit: at postquam ejus ascensióne roboráta est, apértè prædicávit, quod occúltè crédidit. Elevátus est ergo sol, & luna stetit in órdine suo: quia cùm Dóminus cœlum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, & ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad

ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres charissimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cœlo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in cœlum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit: quia exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te: currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

Unde, fratres charíssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus: nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum: quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit: & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redémptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vesperis non fit commemoratio Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, & ℟. viii. Capitulis, Antiphonis ad Benedictus & Magnificat, & Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis ut suprà. 441.

Et non dicuntur Preces ad Primam & Completorium.

Si verò Feria sexta occurrat Festum novem Lectionum, fit de Festo cum commemoratione Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

FERIA SEXTA
post Octavam Ascensionis.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola tértia beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i.

Senior Gajo charíssimo, quem ego díligo in veritáte. Charíssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te ingredi, & valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valdè veniéntibus frátribus, & testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam filios meos in veritáte ambuláre.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

Charíssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt charitáti tuæ in conspéctu Ecclésiæ: quos, benefáciens, dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes à Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ: sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit, verbis malígnis gárriens in nos: & quasi non ei ista sufficiant: neque ipse súscipit fratres; & eos qui suscípiunt, próhibet, & de Ecclésia éjicit.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.

℣. A

℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

CHaríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui benéfacit, ex Deo est: qui maléfacit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipsa veritáte, sed & nos testimónium perhibémus: & nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere, sed nólui per atraméntum & cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex eodem Serm. 176. in fine.

Lectio iv.

SAlvátor noster, charíssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ & assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat à sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cœlum.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: *Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

IN illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginis córpore cœléstibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo charíssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit; ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, & corde sequámur. Ipso afféctu páriter & profectu ascendámus post illum: étiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrùm súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos. ℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: & cùm assúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

DE vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem; peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, priùs vúlnera nostra curémus. Ordinémus & custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed secum pótiùs cœlo sanctificátum corpus acquírat natúra glorióſior: ipso adjuvánte, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit dona. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 15. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joann. circa med.

VEnit die Pentecóstes Spíritus sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus & Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cùm linguis ómnium Géntium loqueréntur, plures ex his qui óderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt loquénte Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo; ut ille qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexísse & vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt; & tanti sánguinis, tam ímpiè atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti sánguine quem fudérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

CHristi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cùm autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: & quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cùm autem. Glória Patri. Cùm autem.

Lectio ix.

ILle ergo testimónium perhibébit de me, & vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibéndi cháritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem. Dénique ante passiónem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est à fémina servitútis; post resurrectiónem verò Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis: & ídeò ibi turbabátur, hìc tranquillabátur: ibi quem diléxerat, negábat: hìc quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infirmus fúerat, & angústus, donec eum roboráret, & dilatáret Spíritus sanctus. Te Deum laudámus. 11.

SABBATO

in Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusivè, si occurrat Festum novem Lectionum, transfertur post prædictum Festum Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli. Lectio i.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, & Christo Jesu conservátis, & vocátis. Misericórdia vobis, & pax,

&

& cháritas adimpleátur. Caríssimi, omnem solicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, & solum Dominatórem, & Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndò eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma & Gomórrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, & nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ; sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, & erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, & in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi, de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 4. cap. 1. tom. 9. Lectio iv.

Dum per sacratíssimum Crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut & fratres vestros cum summa lætítia spiritáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos quos portat, pascat in útero, & ad diem partus sui lætos læta perdúcat: quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia & gémitu parit fílios, nec ipsos gaudéntes, sed pótiùs flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt, & agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratiónibus, cánticis spiritálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hílares vos mater exhíbeat Christo.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contri-

triſtári, nec turbétur cor veſtrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipſe vos cuſtódiat, allelúja, allelúja.
℣. Niſi ego abíero, Paráclitus non véniet: cùm aſsúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

ACcepíſtis & Symbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna ſerpéntis. In Apocalypſi Joánnis Apóſtoli ſcriptum eſt hoc, quòd ſtaret draco in conſpéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut cùm peperíſſet, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum eſſe nullus veſtrùm ignórat: Mulíerem illam, vírginem Maríam ſignificáſſe, quæ caput noſtrum íntegra íntegrum péperit; quæ étiam ipſa figúram in ſe ſanctæ Eccléſiæ demonſtrávit: ut quómodo filium páriens, virgo permánſit; ita & hæc omni témpore membra ejus páriat, & virginitátem non amíttat. Ipſas ſenténtias ſacratíſſimi Symboli adjuvánte Dómino exponéndas ſuſcépimus, ut quid ſíngulæ contíneant, veſtris sénſibus intimémus. Paráta ſunt corda veſtra, quia exclúſus eſt inimícus de córdibus veſtris. ℟. Non turbétur cor veſtrum: ego vado ad Patrem: & cùm aſsúmptus fúero à vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, & gaudébit cor veſtrum, allelúja.
℣. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Lectio vi.

HUic vos renuntiáre profeſſi eſtis: in qua profeſſióne, non homínibus, ſed Deo & Angelis ejus conſcribéntibus dixíſtis, Renúntio. Renuntiáte non ſolùm vócibus, ſed étiam móribus: non tantùm ſono linguæ, ſed & actu vitæ: nec tantùm lábiis ſonántibus, ſed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo & veternóſo inimíco ſuſcepíſſe certámen: non in vobis poſt renuntiatiónem invéniat ópera ſua, non jure vos áttrahat in ſervitútem ſuam. Deprehénderis enim, & detégeris Chriſtiáne, quando áliud agis, & áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónſtrans in ópere, non tenens promiſſiónis tuæ fidem: modò ingrédiens Eccléſiam oratiónes fúndere, poſt módicum in ſpectáculis cum hiſtriónibus impúdicè clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiáſti? ℟. Aſcéndens Chriſtus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Aſcéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 14. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte. Et ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 74. in Joannem, ſub finem. & 75.

QUòd ait, Rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis: oſténdit & ſeipſum eſſe Paráclitum. Paráclitus enim Latínè dícitur advocátus: & dictum eſt de Chriſto: Advocátum habémus ad Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum. Sic autem mundum dixit non poſſe accípere Spíritum ſanctum, ſicut étiam dictum eſt: Prudéntia carnis inimíca eſt Deo: legi enim Dei non eſt ſubjécta; nec enim poteſt: velut ſi dicámus: Injuſtítia juſtítia eſſe non poteſt. Mundum quippe ait hoc loco, mundi ſignificans dilectóres: quæ diléctio non eſt à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua ſatágimus ut minuátur & conſumátur in nobis, contrária eſt diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.
℟. Ego rogábo Patrem, & álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíſcum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: ſi autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Le-

Lectio viii.

MUndus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, & in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit: priùs est enim esse alícubi, quàm manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit, Apud vos manébit, cùm adjúnxit, & dixit, In vobis erit.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cùm autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

℣. Non enim loquétur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: & quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cùm autem.

Glória Patri. Cùm autem.

Lectio ix.

ERgo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim à nobis vidétur in nobis, & nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus: consciéntiam verò nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis: Spíritus autem sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit & in nobis: sed vidéri & sciri, quemádmodum vidéndus & sciéndus est, non potest à nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus sancti, ne quisquam putáret, quòd ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non & ipse cum eis esset futúrus, adjécit, atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, & eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram: tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cùm dicit: Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 11.

Digitized by Google

IN FESTO PENTECOSTES.

AD VESPERAS,

Antiphona.

Cùm complerêntur, ut infrà in Laudibus. 405. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, & replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu ritè promíssum Patris
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngiùs,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium;
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

℣. Replétí sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non vos relínquam órphanos, allelúja: vado, & vénio ad vos, allelúja: & gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

DOMINICA

Pentecostes.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte adorémus, allelúja. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.
Solémnis urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.
Cùm lucis hora tértia
Repéntè mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.
De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre verbi cómpleat.
Impléta gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu,

Vo-

Digitized by Google

Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália.
Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.
Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles íncrepat.
Sed éditis miráculis
Occúrrit, & docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Ad Nocturnum, Antiphona.

Factus est repéntè de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam eccè reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Factus est repéntè de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Antiphona. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis: à templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei: * & delectént ur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus cùm egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto;

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínai, * à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum euangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum diléćti diléćti: * & speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & posterióra dorfi ejus in pallóre auri.
Dum difcérnit cœléftis reges fuper eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid fufpicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum eft Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in fancto.
Afcendífti in altum, cepífti captivitátem: * accepífti dona in homínibus.
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * prófperum iter fáciet nobis Deus falutárium noftrórum.
Deus nofter, Deus falvos faciéndi: * & Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum fuórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis fuis.
Dixit Dóminus: Ex Bafan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipfo.
Vidérunt ingréffus tuos Deus, * ingréffus Dei mei, Regis mei qui eft in fancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti pfalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniftriárum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Ifrael.
Ibi Bénjamin adolefcéntulus, * in mentis excéffu.
Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda Deus virtúti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis:
A templo tuo in Jerúfalem, * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti funt argénto.
Díffipa Gentes, quæ bella volunt, vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ cantáte Deo: * psállite Dómino.
Psállite Deo qui afcéndit fuper cœlum cœli, * ad Oriéntem.
Ecce dabit voci fuæ vocem virtútis, date glóriam Deo fuper Ifrael, * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in fanctis fuis, Deus Ifrael ipfe dabit virtútem, & fortitúdinem plebi fuæ: * benedíctus Deus.
Antiphona. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis: à templo fancto tuo, quod eft in Jerúfalem, allelúja, allelúja. Antiphona. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur: & renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Pfalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.
Confeffiónem & decórem induífti: * amíctus lúmine ficut veftiménto:
Exténdens cœlum ficut pellem, * qui tegis aquis fuperióra ejus.
Qui ponis nubem afcénfum tuum, * qui ámbulas fuper pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos, fpíritus; * & minístros tuos, ignem uréntem.
Qui fundáfti terram fuper ftabilitátem fuam: * non inclinábitur in fæculum fæculi.
Abyffus, ficut veftiméntum amíctus ejus: * fuper montes ftabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * à voce tonítrui tui formidábunt.
Afcéndunt montes, & defcéndunt campi, * in locum quem fundáfti eis.
Términum pofuífti, quem non tranfgrediéntur, * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertranfíbunt aquæ.

Potá-

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:
Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis:
Ut exhilaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confirmet.
Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani, quas plantávit, * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, & facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est número.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum reverténtur.
Emítte spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:
Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.
Deficiant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.
Antiphona. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur: & renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.
℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio 1. Cap. 14. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 30. in Euangelia.

LIbet, fratres charíssimi, Euangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut pòst diútiùs líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, & foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia, quia dum Deum, in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est: unde & Joánnes dicit: Deus cháritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset

Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret.

℟. Cùm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: & súbitò factus est sonus de cœlo, allelúja, * Tamquam spíritus vehementis, & replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repéntè de cœlo venit super eos. Tamquam.

Benedíctio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SEd ecce, si unusquísque vestrùm requirátur, an díligat Deum: tota fidúcia & secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, & mandáta ejus custodímus, si nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profectò Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et. Glória Patri. Et.

Benedíctio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dignitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certè si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, & mansiónem non facit: quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compúncti fúerant, obliviscúntur: sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínimè planxíssent. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. Antiphona. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui, allelúja, allelúja. Antiphona. Fontes & ómnia quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja. Antiphona. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Act. 2.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus vehementis, & replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

BEáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cùm Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.
Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et charitáte férvidi.
Linguis loquúntur ómnium:
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.
Patráta sunt hæc mysticè,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.
Te nunc Deus píissime,
Vultu precámur cérnuo,

Illápsa nobis cœlitus
Largíre dona Spíritus.
Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúja. Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Primam, ℟.brev. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Ad Tertiam, Hymnus. Veni, Creátor Spíritus, ut infrà in Vesperis, qui dicitur ad Tertiam, per totam Octavam loco Hymni, Nunc sancte. Antiphona. Spíritus Dómini. Capitulum. Cùm compleréntur dies. ℟.br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúja, allelúja. Spíritus. ℣. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus. ℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Repléti sunt omnes.

Capitulum. Act. 2.

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟.br. Spíritus Paráclitus, * Allelúja, allelúja. Spíritus. ℣. Docébit vos ómnia. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Loquebántur.

Capitulum. Act. 2. b

Judæi quoque & Prosélyti, Cretes & Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟.br. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúja, allelúja. Repléti. ℣. Et cœpérunt loqui. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Repléti. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona.

Cùm compleréntur. ut suprà in Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. qui dicuntur quotidie per Octavam.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus vehementis, & replévit totam domum, ubi erant sedéntes. Hymnus.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu ritè promíssum Patris
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium;
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja.
℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúja: hódie Spíritus sanctus in igne discípulis appáruit, & tríbuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, & testificári: qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna. ut suprà.

Infra Octavam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis ℣. ad Noct. Lectionibus, Responsoriis, Antiphonis ad Benedictus, & ad Magnificat, & Orationibus.

Si infra Octavam occurrat Festum novem Lectionum, transfertur post Octavam. De Simplici autem in hoc triduo nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 3. b

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Filium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Tract. 12. in Joannem, sub finem.

QUantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum: Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit, quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, & jam factum est judícium. ℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Bño. Divínum auxílium. Lectio ii.

NOvit enim Dóminus, qui sunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit & páleam: novit ségetem, novit & zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Filii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, & dilexérunt hómines magis ténebras, quàm lucem; erant enim ópera mala eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, & venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem. ℟. Spíritus sanctus procédens à throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, & tríbuit eis charísmatum dona. Ut in. Glória. Ut in.

Bño. Ad societátem. Lectio iii.

SEd dilexérunt, inquit, ténebras magis, quàm lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi confésſi sunt peccáta sua, quia qui confitétur peccáta sua, & accúsat peccáta

sua; jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si & tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo & peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele quod fecísti, ut Deus salvet quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, & ames in te opus Dei. Cùm autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum. Te Deum laudámus, 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja. Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut quibus dedísti fidem, largiáris & pacem. Per Dominum. in unitáte ejúsdem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si quis díligit me, sermónem meum servábit: & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

Oratio. Deus, qui. ut suprà.

FERIA TERTIA.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℟. Docébit vos ómnia, allelúja.
Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas.
Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est & latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 45. in Joann. post init.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo Pagáni: Benè vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse benè vívere, ut detur illi semper vívere: nam cui non datur semper vívere, quid prodest benè vívere? Quia nec benè vívere dicéndi sunt, qui finem benè vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera & certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja: *Sedítque supra síngulos eórum Spíritus sanctus, allelúja, allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Bno. Divínum auxílium. Lectio ii.

QUærunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut benè vivant, & Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere & occídere; ut non bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam Philósophi de virtútibus & vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beátè vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre & occídere.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, *Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúja.
℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui. Prout.
Glória Patri. Prout.

Benedictio. Ad societátem. Lectio iii.

QUid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legébant, & in eo quod legébant, Christum sonábant; ventúrum sperábant, & præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, & negábant Christum, & non intrábant per óstium: Ergo & ipsi, si quos fortè sedúcerent,

ma-

mactándos & occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, si fortè ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solùm jactant, sed à Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum óstium, dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, & páscua invéniet, allelúja. Oratio.

ADsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ & corda nostra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.

℟. Et cœpérunt loqui allelúja.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio i. Cap.6.e

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Tract.26. in Joann. post init.

NOli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, & à rebus máximè divínis intelligéndis longè remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum Euangélico verbo fórsitan reprehendámur, & dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porrò si Poétæ dícere lícuit, Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An verò habent córporis sensus voluptátes suas, & ánimus deséritur à voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Fílii autem hóminum, sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, & torrénte voluptátis tuæ potábis eos: Quóniam apud te est fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen? ℟. Disciplínam & sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. Et intelléctu. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

DA amántem, & sentit quod dico: da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem atque sitiéntem, & fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, & scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor? Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit; cùm ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus fratres, & quantum póssumus capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptéreà credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium: & qui cógitat, atque in fide sua sentit & rúminat,

æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univérsum orbem, & prædicáte Euangélium, allelúja: * Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui. Glória Patri. Qui.

Bño. Ad societátem. Lectio iii.

ARíus crédidit creatúram, non eum traxit Pater: quia non considerat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, ò Ari? Quid dicis hærétice? Quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec à Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solùm est Christus, non est & Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, & trahis illam. Nuces púero demonstrántur, & tráhitur: & quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias & voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas: non trahit revelátus Christus à Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quàm veritátem?

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum panis vivus, dicit Dóminus, qui de cœlo descéndi, allelúja, allelúja. Oratio.

MEntes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui à te procédit, illúminet: & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Ad Magníficat, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúja.

FERIA QUINTA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio i. Cap. 9.

IN illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in cap. 9. Lucæ.

QUalis débeat esse qui euangelízat regnum Dei, præcéptis Euangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quò minùs ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodò locus iste formáre videátur afféctum: qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solùm potestáte rejécta, contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primò ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant: aliénum à prædicatóre regni cœléstis ástruens, cursitáre per domos, & inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans; non consúmens, sed lucens: & invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja.

℣. In-

℣. Invénit eos concórdes charitáte, & collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SEd ut hospítii grátia deferénda censétur: ita étiam si non recipiántur, excutiéndum púlverem, & egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non mediócris boni remunerátio docétur hospítii; ut non solùm pacem tribuámus hospítibus, verùm étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis Apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otiosè secúndùm Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur: ut mutándi hospítii, necessitudiníſque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii: ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur. ℟. Spíritus sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repéntè de cœlo venit super eos. Et repléti. Glória Patri. Et repléti.
Bñd. Ad societátem. Lectio iii.

SEd hæc, ut secúndùm lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti: ita étiam de mystério senténtia cœléstis arrídet. Etenim cùm domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne fortè Ecclésia præferénda designétur, & Christus. Quæ enim dígnior domus Apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quàm sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse, quàm Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus: & quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis: sed maculósos licèt vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mandáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui benè dícitur: Dómine, ad quem íbimus? Verba vitæ ætérnæ habes, & nos crédimus.
Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Convocátis Jesus duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem, & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent: & misit illos prædicáre regnum Dei, & sanáre infirmos, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spíritus qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℟. Docébit vos ómnia, allelúja.
Pater noster. Absol. Ipsíus píetas.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 5. d

IN illo témpore: Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedéntes, & legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem: & virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post initium.

NOn otiósa hujus paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dóminus & oráſſe præmíttitur: non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa, & Judæa, & Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína descríbitur.

Primùm ómnium, quod antè díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cœléstis remédio reforméntur.

℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, & pósui vos: * Ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat, allelúja, allelúja.
℣. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Ut eátis. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Sint igitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis & attóllere & humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem, ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: & dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cùm apud Deum servus & interveniéndi méritum, & jus hábeat impetrándi?

℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc. Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

Disce qui júdicas, ignóscere: disce qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffidis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur; cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut verè paralytici istíus corpus credámus esse sanátum: cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cùm Judæi ásserunt peccáta à solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur: suóque judício perfídiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit Jesus: Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralytico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, & vade in domum tuam, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ miséricors Deus: ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Paráclitus autem Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, & súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

SABBATO

Quatuor Temporum.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Lectio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 4. g

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ, sub finem.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et benè sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, & subdit féminæ sanitátem.

Utrúm-

Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat.

℞. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SAbbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra antè desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde & Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndùm Deum creátus est.

℞. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja.

℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Glória Patri. Accípite.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET benè sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, & prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non à fundaméntis, sed à culmínibus íncipit sólvere vetustátem: Itaque ibi prìus manum ádmovet, ubi antè desíerat: deínde à minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre à dæmone & hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio.

MEntibus nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde: cujus & sapiéntia cónditi sumus, & providéntia gubernámur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

Post Nonam celebrata Missa terminatur tempus Paschale.

Digitized by Google

IN FESTO
SS. TRINITATIS.

AD VESPERAS,

Antiphona.

Glória tibi Trínitas. cum reliquis de Laudibus. 481. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei: quàm incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te manè laudum cármine,
Te deprecámur véspere,
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Grátias tibi Deus, grátias tibi vera & una Trínitas, una & summa Déitas, sancta & una Unitas.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio Dominicæ primæ post Pentecosten, ut sequitur,

Antiphona. Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. ℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi, & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Deum verum, unum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte, * Veníte adorémus. Psal. Veníte. 1.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & substántiæ,
Trinúsque persónis Deus:

Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat ut mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, & Spíritus sanctus.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiphona. Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, & Spíritus sanctus. Antiphona. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel, & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.
Antiphona. Te semper idem esse, vívere, & intellígere, profitémur.

Psalmus 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

An-

Antiphona. Te semper idem esse, vívere, & intellígere, profitémur.
℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus & superexaltémus eum in sæcula. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 6.

IN anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum: & ea quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum à voce clamántis, & domus repléta est fumo.
℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum, & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, & in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, & Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, & in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, & dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur iníquitas tua, & peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? Et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.
℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabília magna solus: * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedíctum.
Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET dixit: Vade, & dices pópulo huic: Audíte audiéntes, & nolíte intellígere: & vidéte visiónem, & nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ággrava: & óculos ejus claude: ne fortè vídeat óculis suis, & áuribus suis áudiat, & corde suo intélligat, & convertátur, & sanem eum. Et dixi: Usquequò Dómine? Et dixit: Donec desoléntur civitátes absque habitatóre, & domus sine hómine, & terra relinquétur desérta. Et longè fáciet Dóminus hómines, & multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ.
℟. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * Et métuant eum omnes fines terræ. ℣. Deus misereátur nostri, & benedícat nos Deus. Et métuant. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.
Te invocámus, te laudámus, te adorámus, ò beáta Trínitas.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

An-

Antiphona. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, ò beáta Trínitas.
Antiphona. Spes noſtra, ſalus noſtra, honor noſter, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.
Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.
Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.
Sicut audívimus, ſic vidimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda veſtra in virtúte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula.
Antiphona. Spes noſtra, ſalus noſtra, honor noſter, ò beáta Trínitas.
Antiphona. Líbera nos, ſalva nos, vivífica nos, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * & juſtítiam tuam filio regis:
Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.
Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.
Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet filios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.
Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.
Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.
Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent: * Reges Arabum, & Saba dona addúcent:
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes ſérvient ei:
Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi, & ínopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.
Ex uſúris, & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus:
Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum: * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

An-

Antiphona. Líbera nos, salva nos, vivífica nos, ò beáta Trínitas. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula.
Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.
Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de Fide ad Petrum.

Inter Opera August. tomo 3.

Lectio iv.

FIdes, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, & Spíritus sancti magistério instrúcti non solùm sermóne prædicavérunt, verùm étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus.
℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabília.
℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam, redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es.
Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SI enim, sicut est Patris, & Fílii, & Spíritus sancti una substántia, sic esset una persóna, nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solùm quòd unus Deus est, sed étiam quòd Trínitas est, naturáliter verum est: proptéreà ipse verus Deus in persónis Trínitas est, & in una natúra unus est.
℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile, & superexaltátum in sæcula. O beáta.
Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

PEr hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu sancto est, totus Fílius in Patre & Spíritu sancto est, totus quoque Spíritus sanctus in Patre & Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est: quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior, aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior, aut major, Spíritus sancti immensitátem æternitatémque aut præcédere, aut excédere naturáliter potest.
℟. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est finis. Et sapiéntiæ. Glória Patri. Et sapiéntiæ.

In tertio Nocturno, Antiphona. Cháritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus sanctus, ò beáta Trínitas. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, affér-

afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.
Antiphona. Cháritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus sanctus, ò beáta Trínitas.
Antiphona. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sanctus, ò beáta Trínitas. Psalmus 96.
DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sanctus, ò beáta Trínitas.
Antiphona. Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus una substántia est, ò beáta Trínitas. Psalmus 97.
CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiphona. Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus una substántia est, ò beáta Trínitas.
℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt.
℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Benedíctio. Euangélica léctio.
Léctio

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio viii. Cap.28.d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cœlo, & in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

In Tract. de Fide, post initium.

QUis catholicórum ignórat, Patrem verè esse Patrem, Fílium verè Fílium, & Spíritum sanctum verè esse Spíritum sanctum? Sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet uníus substántiæ profitémur. Non enim nos secúndùm córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus: sed secúndùm divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, & nóminum persónas verè constáre crédimus, & unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Benedicámus Patrem, & Fílium cum sancto Spíritu: * Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli, & laudábilis, & gloriósus in sæcula. Laudémus.

Benedíctio. Divínum auxílium.

Lectio viiii.

NEc extensiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus: sed tria nómina, & tres persónas, uníus esse esséntiæ, uníus majestátis atque poténtiæ crédimus. Et ídeò unum Deum confitémur: quia únitas majestátis plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem, & Fílium cathólicè nominámus: duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quòd Fílius Dei Deus non sit, imò verus Deus de Deo vero: sed quia non aliúnde, quàm de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, períndè unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cùm dicit: Ego & Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: sumus autem, persónis assígnat.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Benedíctio. Per Euangélica dicta.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio ix. Cap.6.c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut & Pater vester misericors est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 15. in Euang. Matthæi, de verbis Domini, post initium.

DUo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipse Dóminus posuit in Euangélio: Dimíttite, & dimittétur vobis: Date, & dábitur vobis. Dimíttite, & dimittétur vobis, ad ignoscéndum pértinet: Date, & dábitur vobis, ad præstándum benefícium pértinet. Quod ait de ignoscéndo, & tu vis tibi ignósci quod peccas, & habes álium cui tu possis ignóscere. Rursus, quod pértinet ad tribuéndum benefícium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei sumus, ante jánuam magni patrisfamílias stamus, imò & prosternimur, súpplices ingemíscimus, áliquid voléntes accípere: & ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid à te petit mendícus? Panem. Et tu quid petis à Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi? Ignósci vobis vultis, ignóscite. Remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis: date, & dábitur vobis.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

Glória tibi Trínitas æquális, una Déitas, & ante ómnia sæcula, & nunc & in perpétuum. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.
Aña. Laus & perénnis glória Deo Patri, & Filio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula. Aña. Glória laudis résonet in ore ómnium Patri, genitæque Proli, Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni. Aña. Laus Deo Patri, parilíque Proli, & tibi sancte stúdio perénni Spíritus, nostro résonet ab ore, omne per ævum. Aña. Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia: ipsi glória in sæcula. Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei: quàm incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus! Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núntius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedícta sit sancta, creátrix, & gubernátrix ómnium, sancta & indivídua Trínitas, nunc & semper, & per infiníta sæcula sæculórum. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dominum.

Et fit comm. Dominicæ. Aña. Estóte ergo misericórdes, sicut & Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.
℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte. Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi, & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam, Psalmi ut in Festo duplici, cum Symbolo S. Athanasii.

Ad Tertiam, Antiphona.

Laus & perénnis glória. Capitul. O altitúdo. ℟. breve. Benedicámus Patrem, & Fílium, * Cum sancto Spíritu. Benedicámus. ℣. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula. Cum sancto Spíritu. Glória Patri. Benedicámus.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula.

Ad Sextam, Antiphona.

Glória laudis. Capitul. 2. Cor. 13. d

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cháritas Dei, & communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis, Amen.
℟. breve. Benedíctus es Dómine, * In firmaménto cœli. Benedíctus.
℣. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula. In firmaménto cœli. Glória Patri. Benedíctus. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

Ad Nonam, Antiphona.

Ex quo ómnia. Capitulum. 1. Jo. 5. b

Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt.
℟. breve. Verbo Dómini, * Cœli firmáti sunt. Verbo. ℣. Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum. Cœli firmáti sunt. Glória Patri. Verbo Dómini.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Ad Vesperas, Antiphona.
Glória tibi Trínitas. cum reliq. ut suprà in Laudibus. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87.
Capit. O altitúdo. Hymnus. Jam sol recédit. 474. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.
Te Deum Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum sanctum Paráclitum, sanctam & indivíduam Trinitátem, toto corde & ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: tibi glória in sæcula.
Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut suprà. 481.
Pro commem. Dominicæ, Antiph. Nolíte judicáre, ut non judicémini: in quo enim judício judicavéritis, judicabímini, dicit Dóminus.
℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.
Oratio. Deus in te sperántium, ut suprà. 481.

FERIA SECUNDA.

Omnia dicuntur ut in Psalterio, cum Oratione præced. Dominicæ. Deus in te sperántium. 481.
Hac nocte ponuntur libri Regum, de quibus legitur usque ad Dominicam primam Augusti: si quid verò de his libris supersit adveniente dicta Dominica, omittitur.

Incipit liber primus Regum.
Lectio i. Cap. 1.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim, & nomen ejus Elcana, filius Jéroham, filii Eliu, filii Thohu, filii Suph, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ filii: Annæ autem non erant liberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret, & sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni & Phínees, sacerdótes Dómini. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Lectio ii.

Venit ergo dies, & immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri suæ, & cunctis filiis ejus, & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret quòd Dóminus conclusísset vulvam ejus: sicque faciébat per singulos annos, cùm redeúnte témpore ascénderent ad templum Dómini: & sic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna cur fles? Et quare non cómedis? Et quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi sum, quàm decem filii? ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

Surréxit autem Anna postquam comédcrat, & bíberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cùm esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascéndet super caput ejus. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

F. E-

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 1. b

FActum est autem cùm illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os ejus. Porrò Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illíus movebántur, & vox pénitus non audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temulentam, dixítque ei: Usquequò ébria eris? Dígere paulísper vinum, quo mades. Respóndens Anna: Nequáquam, inquit, dómine mi: nam múlier infélix nimis ego sum, vinúmque & omne quod inebriáre potest, non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancíllam tuam quasi unam de filiábus Bélial: quia ex multitúdine dolóris & mœróris mei locúta sum usque in præsens. Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitiónem tuam, quam rogásti eum. Et illa dixit: Utinam invéniat ancílla tua grátiam in óculis tuis.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio ii.

ET ábiit múlier in viam suam, & comédit, vultúsque illíus non sunt ámpliùs in divérsa mutáti. Et surrexérunt manè, & adoravérunt coram Dómino: reversíque sunt, & venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam: & recordátus est ejus Dóminus. Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit filium, vocavítque nomen ejus Sámuel: eo quod à Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, & votum suum, & Anna non ascéndit: dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, & máneat ibi júgiter.

℟. Móntes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

ET ait ei Elcana vir suus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec abláctes eum: precórque ut ímpleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, & lactávit filium suum, donec amovéret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna: Obsecro mi dómine, vivit ánima tua dómine: ego sum illa múlier, quæ steti coram te hìc orans Dóminum. Pro púero isto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcircò & ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 2. c

POrrò filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque offícium sacerdótum ad pópulum: sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, & habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, & mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam,

five in cacabum: & omne quod levábat fuscinula, tollebat sacérdos sibi. Sic faciébant univérso Israéli veniéntium in Silo.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

Etiam ántequam adolérent ádipem, veniébat puer sacerdótis, & dicébat immolánti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdóti: non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi immolans: Incendátur primùm juxta morem hódie adeps, & tolle tibi quantumcúmque desíderat ánima tua. Qui respóndens ajébat ei: Nequáquam: nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à sacrificio Dómini.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

Samuel autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ, & uxóri ejus, dixítque ei: Reddat tibi Dóminus semen de muliere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres filios, & duas filias: & magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA

Celebratur Festum Corporis Christi.

Si ea die occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur post Octavam: si Simplex, nulla fit de eo commemoratio.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex: Semiduplicia transferuntur post Octavam, nec fit de Duplici translato: de Simplici fit tantùm commemor. sine ix. Lectione.

In die Octavæ non fit nisi de Nativitate S. Joannis, & de festo SS. Apostolorum Petri & Pauli, vel de alio ex solemnioribus, si occurrant, cum commemoratione Octavæ.

Digitized by Google

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

AD VESPERAS.

Antiphona. Sacérdos in ætérnum Chriſtus Dóminus ſecúndùm órdinem Melchíſedech, panem & vinum óbtulit. Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo:* Sede à dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquaſsábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Aña. Sacérdos in ætérnum Chriſtus Dóminus ſecúndùm órdinem Melchíſedech, panem & vinum óbtulit.

Aña. Miſerátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe in memóriam ſuórum mirabílium. Pſalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo, * in consílio juſtórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miséricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in ſæculum ſæculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.

Aña. Miſerátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe in memóriam ſuórum mirabílium. Aña. Cálicem ſalutáris accípiam, & ſacrificábo hóſtiam laudis. Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jeruſalem.

Antiphona. Cálicem ſalutáris accípiam, & ſacrificábo hóſtiam laudis.

Antiphona. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini. Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ:
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ana. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus. Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, & judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus. Capitulum. 1.Cor.11.e

FRatres, Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus, & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm suávis est Dómine spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Ora-

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Completorium, & per Horas in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. Et similiter per totam Octavam.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Psalmus. Venite. 1. Hymnus.

SAcris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera; nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum & ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit & tristibus sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, & dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus & húmilis.

Te trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos, quò téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet, * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Antiphona. A fructu fruménti, & vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt. Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.
Aña. A fructu fruménti, & vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt. Aña. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dñs. Psalm. 15.
CONsérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Antiphona. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.
℣. Panem cœli dedit eis, allelúja.
℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11. d

COnveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnã præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum, & bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.
℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes & ázymos panes.
℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent.
Bño. Unigénitus Dei Fílius. Lectio ii.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. ℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.
℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est. Bño. Spíritus sancti grátia. Lectio iii.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè: reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter

ter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. ℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno, Antiphona. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum: * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Antiphona. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat. Antiphona. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me, * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Antiphona. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Aña. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.

℟. Et de petra, melle saturávit eos, allel.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

In Opusculo 57. Lectio iv.

Imménsa divínæ largitátis benefícia, exhíbita pópulo Christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines Deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri: sánguinem suum fudit in prétium simul & lavácrum: ut redémpti à miserábili servitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, & sánguinem suum in potum, sub spécie panis & vini suméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

O Pretiósum & admirándum convívium, salutíferum, & omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? In quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in Lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis & vinum in Christi corpus & sánguinem substantiáliter convertúntur: ideóque Christus Deus, & homo perféctus sub módici panis & vini spécie continétur. Manducátur ítaque à fidélibus, sed mínimè lacerátur: quinímò, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula íntegre persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum: & sensus à deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

Nullum étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, & mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis & mórtuis: ut ómnibus prosit quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur, & recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ charitátis. Unde ut árctiùs hujus charitátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebrá-

bráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tamquam Passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum; & de sua contristátis absénti a solátium singuláre relíquit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In iii. Nocturno, Aña. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de Gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Aña. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle saturávit nos. Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndùm desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * & erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle saturávit eos.

Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle saturávit nos. Aña. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor & caro nostra exúltant.

Psalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beá-

by Google

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui:
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam, & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.
Antiphona. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor & caro nostra exúltant.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja. Pater noster.
Absolutio. A vinculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 26. in Joann. sub finem.

CUm cibo & potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant: hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus & potus, qui eos, à quibus súmitur, immortáles & incorruptíbiles facit; id est, socíetas ipsa sanctorum: ubi pax erit, & únitas plena, atque perfécta. Proptéreà quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus & sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid rediguntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis cónficitur: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo id fiat, quod lóquitur: & quid sit manducáre corpus ejus, & sánguinem bíbere.
℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me. Bno. Divínum auxílium.

Lectio viii.

QUi mandúcat carnem meam, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, & illum bíbere potum, in Christo manére, & illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, proculdúbio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licèt carnáliter & visibíliter premat déntibus sacraméntum córporis & sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat, & bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non dignè sumit, nisi qui mundus est; de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.
℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.
Bno. Ad societátem. Lectio ix.

SIcut, inquit, misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ita-

ítaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem; quia ipse de illo, non ille de ipso est: sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, & ipse vivet propter me; eámdem suam & nostram æqualitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SApiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, & pósuit mensam, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, & panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.

Aña. Pinguis est panis Christi, & præbébit delícias régibus, allelúja. Aña. Sacerdótes sancti incénsum & panes ófferunt Deo, allelúja. Aña. Vincénti dabo manna abscónditum, & nomen novum, allelúja. Capit. 1. Cor. 11. e

FRatres, Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis: quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem à discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni, trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja. Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Primam, ℟. breve. Christe Fili.
℣. Qui natus es de María vírgine.
Et sic dicitur per totam Octavam.
In Versic. Primæ, & Completorii non additur Allelúja, sed in aliis Horis.

Ad Tertiam, Aña. Angelórum esca.
Capitulum. Fratres, Ego enim accépi.
℟. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allel. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Pinguis est panis. Capit. 1. Cor. 11. f

QUotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. ℟. breve. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Cibávit.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona.

Vincénti. Capitulum. 1. Cor. 11. f

QUicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini in-

indígnè: reus erit córporis, & sánguinis Dómini. ℟. breve. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In ii. Vesp. omnia dicuntur sicut in i. Vesp. 485. ℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

Oratio. Deus, qui nobis. ut supra.

FERIA SEXTA
infra Octavam Corporis Christi.

In primo Nocturno.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 2. f

VEnit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicit Dóminus: Numquid non apértè revelátus sum dómui patris tui, cùm essent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israel mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénsum, & portáret ephod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israel. Quare calce abjecístis víctimam meam, & múnera mea, quæ præcépi ut offerréntur in templo: & magis honorásti filios tuos, quàm me, ut comederétis primítias omnis sacrifícii Israel pópuli mei?

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes & ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent.

Lectio ii.

PRoptéreà ait Dóminus Deus Israel: Loquens locútus sum, ut domus tua, & domus patris tui ministráret in conspéctu meo usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc à me, sed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, & præcídam bráchium tuum, & bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israel: & non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo: sed ut deficiant óculi tui, & tabéscat ánima tua: & pars magna domus tuæ moriétur, cùm ad virílem ætátem vénerit.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

Lectio iii.

HOc autem erit tibi signum, quod ventúrum est duóbus filiis tuis, Ophni & Phínees: In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicátque: Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Thomæ Aquinátis.

In eod. Opusculo 57. Lectio iv.

COnvenit ítaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutiónem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti: ut ineffábilem modum divínæ præséntiæ in Sacraménto visíbili ve-

venerémur: & laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabília operátur: nec non & de tam salúbri, tamque suávi beneficio exolvántur Deo gratiárum débitæ actiónes. Verùm etsi in die Cœnæ, quando Sacraméntum prædíctum nóscitur institútum, inter missárum solémnia de institutióne ipsíus speciális méntio habeátur: totum tamen resíduum ejúsdem diéi officium ad Christi passiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Ecclésia illo témpore occupátur.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedixit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis dedit de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

UT autem íntegro celebritátis Officio institutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium: Románus Póntifex Urbánus quartus, hujus Sacraménti devotióne affèctus, piè státuit præfátæ institutiónis memóriam prima quinta Féria post Octávas Pentecóstes à cunctis fidélibus celebrári: ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad salútem, ejus institutiónem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuit ad plenè cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam & in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum à fidélibus frequentári.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

UT autem prædícta quinta Féria, & per Octávas sequéntes, ejus salutáris institutiónis honorificéntiùs agátur memória, & solémnitas de hoc celébrior habeátur: loco distributiónum materiálium, quæ in Ecclésiis cathedrálibus largiúntur existéntibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis, præfátus Románus Póntifex eis; qui ejúsmodi Horis in hac solemnitáte personáliter in Ecclésiis interfúerint, stipéndia spirituália, Apostólica largitióne concéssit: quátenus per hæc fidéles ad tanti festi celebritátem avidiùs & copiosiùs convenírent.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Glória Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem. Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

VErba Dómini ex Euangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus, & méntibus vestris, & hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, & doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in illo. Signum quia manducávit, & bibit, hoc est: si manet, & manétur: si hábitat, & inhabitátur: si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viii.

HOc ergo nos dócuit & admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, & verum dicit: Sápere secúndùm carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: & sápere secúndùm carnem, mors est. Cùm de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndùm carnem, sicut in his verbis. Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audíre? ℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: *Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

SI discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat, ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem citò defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, & verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, & more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concisam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre? Te Deum. 11.

S A B B A T O.

In primo Nocturno.

De libro 1. Regum. Lectio i. Cap. 3.

PUer autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, & sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat vísio maniféfta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucérna Dei ántequam extinguerétur. Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat Arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocásti enim me? Qui dixit: Non vocávi: revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocásti me. Qui respóndit: Non vocávi te fili mi: revértere, & dormi. Porrò Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes & ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent.

Lectio ii.

ET adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui consúrgens, ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli, quia Dóminus vocáret púerum: & ait ad Samuélem: Vade, & dormi: & si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuel, & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & stetit: & vocávit sicut vocáverat secúndò, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Israel: quod quicúmque audíerit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus: incípiam, & complébo. ℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

Lectio iii.

DOrmívit autem Sámuel usque manè, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli

ed by Google

Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi? Qui respóndens, ait: Præstò sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? Oro te ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si abscónderis à me sermónem ex ómnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérsos sermónes, & non abscóndit ab eo. Et ille respóndit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis, fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israel à Dan usque Bersabée, quòd fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 61. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectíssimi, mysteriórum díscere miráculum, quodnam sit, & quare sit datum, & quæ ejus utílitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus, & ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantùm per charitátem hoc fiámus, verùm étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptéreà semetípsum nobis immíscuit, & corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, & caput nostrum mente revolvéntes, & charitátem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpè fílios tradunt aléndos: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, & meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, & spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hìc me ipsum trádidi, multò magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos & sánguini communicávi: vobis vicíssim ipsam carnem & sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado. ℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vi.

Attendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis: & cum áliquid turpe dícere volúerimus: vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni: talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis efficimur, quotquot sánguinem degustámus; cogitémus quòd illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit, nobis suum communicávit corpus: & horum nos nihil à malis avértit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis. Glória Patri. Hic.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi. Tract. 27. in Joan. ante medium.

DIximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, & potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, & ipse in nobis. Manémus autem in illo, cùm sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cùm sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. ℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viii.

ERgo spíritus est, qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus qui est in te, ò homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit à carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur. ℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem; * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

HÆc dicúntur, ut amémus unitátem, & timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quàm separári à córpore Christi. Si enim separátur à córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus & vita sunt. Quid est spíritus & vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus & vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus & vita sunt, sed tibi non sunt. Te Deum. 11.

Ad Vesperas, Antiphona.

Sacérdos in ætérnum. cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut suprà. 485.

Capitulum. 1. Joan. 3. b

CHaríssimi, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Pange lingua gloriósi. 486.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer Sámuel ministrábat ante Deum coram Heli, & sermo Dómini erat pretiósus cum eo. Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. de Oct. Aña.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja. ℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja. Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tribue quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra my-

mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas.

DOMINICA
infra Octavam, quæ est secunda post Pentecosten.

Omnia dicuntur de Octava, præter Lectiones, octavum ℟. Capitula, Antiphonas ad Benedictus, & Magnificat, & Orationem, quæ hic habentur propria.

In primo Nocturno.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 4.

ET factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam: & egréssus est Israel óbviàm Philísthiim in prælium, & castrametátus est juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israel. Inito autem certámine, terga vertit Israel Philisthæis: & cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque majóres natu de Israel: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini, & véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes & ázymos panes.
℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent.

Lectio ii.

MIsit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde Arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim: erántque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees. Cùmque venísset Arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandi, & persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt, quòd Arca Dómini venísset in castra.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.
℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste. Lectio iii.

TImuerúntque Philísthiim, dicéntes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis, non enim fuit tanta exultátio heri & nudiustértius: væ nobis. Quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum? Hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga in desérto. Confortámini, & estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut & illi serviérunt vobis: confortámini, & belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, & cæsus est Israel, & fugit unusquísque in tabernáculum suum: & facta est plaga magna nimis: & cecidérunt de Israel trigínta míllia péditum. Et Arca Dei capta est: duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni & Phínees.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.
℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.
Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia 60. ad populum Antiochenum. Lectio iv.

QUóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: & assentiámur, & credámus, & intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit, sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem & in baptísmate: per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur: intelligíbile verò quod perficitur, generátio & renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda & incorpórea tibi dedísset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt, Vellem

ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse verò tibi concédit non tantùm vidére, verùm & manducáre & tángere, & intra te súmere. ℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: *Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

IGitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes, & excitáti. Nam si Judæi stantes, & calceaménta in pédibus habéntes, & báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multò magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, & proptéreà viatórum figúram habébant: tu verò debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígnè suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, & contra eos qui illum crucifixérunt: itaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis & sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu verò pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, & crucifígi: verùm & semetípsum nobis commíscet; & non fide tantùm, verùm & ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: *Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vi.

QUo non opórtet ígitur esse purióerem, tali fruéntem sacrifício? Quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? Os quod igni spirituáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líberè audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, & facti sumus unum Christi corpus, & una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, & per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: *Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 14. d

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 36. in Evangelia.

HOc distáre, fratres charíssimi, inter delícias córporis & cordis solet: quòd corporáles delíciæ, cùm non habéntur, grave in se desidérium accéndunt; cùm verò ávidè edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contrà, spirituáles delíciæ, cùm non habéntur, in fastídio sunt; cùm verò habéntur, in desidério: tantóque à comedénte ámpliùs esuriúntur, quantò & ab esuriénte ámpliùs comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet: in istis appetítus vilis est, & experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítũ parit.

℟. Qui

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viii.

Augent enim spiritáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia quantò magis eárum sapor percípitur, eò ampliùs cognóscitur quod avídiùs amétur: & idcircò non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proínde Psalmísta nos admonet, dicens: Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apértè dicat: Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínimè gustátis: sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cùm in paradíso peccávit: extrà éxiit, cùm os à cibo ætérnæ dulcédinis clausit. ℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent: * Quia paráta sunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum; & bíbite vinum, quod míscui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Unde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi jam vénimus, nescímus quid desideráre debeámus. Tantóque se ampliùs fastídii nostri morbus exággerat, quantò se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat. Et eò jam intérnas delícias non áppetit, quò eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, & longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, & pósuit mensam, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, & panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.

Aña. Pinguis est panis Christi, & præbébit delícias régibus, allelúja.

Aña. Sacerdótes sancti incénsum, & panes ófferunt Deo, allelúja.

Aña. Vincénti dabo manna abscónditum, & nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Joan. 3. b

Charíssimi, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Verbum supérnum pródiens. ut supra. 493. ℣. Panem cœli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos: & misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúja.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. de Oct. Aña. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Primam, ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ. Filioli.

Ad Tertiam, Aña. Angelórum esca.

Capitulum. Charíssimi, Nolíte.

℟. breve. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allel. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allel.

Glória Patri. Panem: ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Joan. 3. c

IN hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. ℟. breve. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Vincénti.

Capitulum. 1. Joan. 3. d

FIlíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere & veritáte. ℟. breve. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Edúcas.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona.

Sacérdos in ætérnum; cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in primis Vesp. Festi. 485. Capitulum. Charíssimi, Nolíte mirári. ut suprà, 501. Hymnus. Pange lingua. 486.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exi citò in platéas & vicos civitátis: & páuperes ac débiles, cæcos & claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúja.

Oratio. Sancti nóminis tui. ut suprà.

Deinde fit commemoratio de Octava, Aña. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja. ℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Oratio. Deus, qui nobis. ut suprà.

FERIA SECUNDA

infra Octavam.

In primo Nocturno.

De libro 1. Regum. Lectio i. Cap. 5.

PHilísthiim autem tulérunt Arcam Dei, & asportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philísthiim Arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & statuérunt eam juxta Dagon. Cùmque surrexíssent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante Arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & restituérunt eum in locum suum. Rursúmque manè die áltera consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram Arca Dómini: caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen: porrò Dagon solus truncus remánserat in loco suo. ℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes & ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et. Lectio ii.

AGgraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos: & ebulliérunt villæ, & agri in médio regiónis illíus, & nati sunt mures, & facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt: Non máneat Arca Dei Israel apud nos: quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philistinórum ad se, & dixérunt: Quid faciémus de Arca Dei Israel? Responderúntque Gethæi: Circumducátur Arca Dei Israel. ℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est. Lectio iii.

ET circumduxérunt Arcam Dei Israel. Illis autem circumducénti-

bus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis: & percutiébat viros uniuscujúsque urbis, à parvo usque ad majórem. Misérunt ergo Arcam Dei in Accaron. Cùmque venísset Arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos Arcam Dei Israel, ut interficiat nos, & pópulum nostrum. Misérunt ítaque & congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum, qui dixérunt: Dimíttite Arcam Dei Israel, & revertátur in locum suum, & non interficiat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus, & gravíssima valdè manus Dei.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.

Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Joánnis Chrysóstomi.

Ex eadem Homilia 60. Lectio iv.

Unicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, & quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quòd carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni charitáte, & honóre putáti. Nónne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, & quanto ímpetu lábia ubéribus infigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, & ad úbera póculi spiritális: quinímò cùm longè majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam; & unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui verò sanctíficat ea, & immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verùm & hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite. Lectio v.

Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis, & immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, & ad vos ministrántes. Nam & ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígnè autem accédat, próhibe; majórem illo potestátem habes. Proptéreà vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna: non ut albam & splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verùm & tu láice, cùm Sacerdótem víderis offeréntem, ne ut Sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam. ℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc. Lectio vi.

Audiámus ígitur & sacerdótes, & súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus, & horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cùm tálibus pasti tália peccémus, cùm lupi fiamus Agnum comedéntes, cùm tamquam

oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non à rapína tantùm, verùm & ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi verò síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joan. post medium.

HIc est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, & in mari: & omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud: spiritálem verò, quam nos: sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo & in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viii.

NOrunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite fratres mei, quid díxerim. Homo es, & spíritum habes, & corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quòd homo es: constas enim ex ánima & córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo & tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

NUmquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, & tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quòd expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum cor-

corpus multi sumus. O Sacraméntum pietátis, ò signum unitátis, ò vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat à compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut pósteà regnet in cœlo. Te Deum. 11.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

FUit ergo Arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philísthiim sacerdótes & divínos, dicéntes: Quid faciémus de Arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remíttitis Arcam Dei Israel, nolíte dimíttere eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, & tunc curabímini: & sciétis quare non recédat manus ejus à vobis.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes & ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent. Lectio ii.

QUare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus, & Phárao cor suum? Nónne postquam percússus est, tunc dimísit eos, & abiérunt? Nunc ergo arrípite, & fácite plaustrum novum unum: & duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plaustro, & reclúdite vítulos eárum domi. Tolletísque Arcam Dómini, & ponétis in plaustro, & vasa áurea, quæ exolvístis ei pro delícto, ponétis in capséllam ad latus ejus: & dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis: & si quidem per viam fínium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, mínimè: sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste. Lectio iii.

IBant autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthsames, & itínere uno gradiebántur, pergéntes, & mugiéntes: & non declinábant neque ad déxteram, neque ad sinístram: sed & sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames. Porrò Bethsamítæ metébant tríticum in valle: & elevántes óculos suos, vidérunt Arcam, & gavísi sunt cùm vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus: & concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt Arcam Dei.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.

Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Cypriáni Epíscopi & mártyris ad Cæcílium.

Lib. 2. Epist. 3. sub initium. Lectio iv.

IN sacerdóte Melchísedech sacrifícii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndùm quod Scriptúra divína testátur, & dicit: Et Melchísedech rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacérdos Dei summi, & benedíxit Abraham. Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est de sacrifício illo vé-

véniens, & inde descéndens, quòd Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

NAm quis magis sacérdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus? Qui sacrificium Deo Patri óbtulit; & óbtulit hoc idem, quod Melchísedech obtúlerat, idest, panem & vinum, suum scílicet corpus & sánguinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, & deputátum est ei ad justítiam: útique quisquis Deo credit, & fide vivit, justus invenítur, & jam pridem in Abraham fidéli benedíctus & justificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens: Crédidit Abraham Deo, & deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes Gentes.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vi.

UT ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa Abraham posset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrificii, in pane & vino scílicet constitúta. Quam rem perfíciens, & adímplens Dóminus, panem & cálicem mixtum vino óbtulit: & qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrificii antè præmónstrat, immolátæ hóstiæ, & panis & vini, sed & altáris: & Apostolórum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, & súbdidit colúmnas septem: mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, & parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 20. in Joan. circa medium.

NOn sicut manducavérunt patres vestri manna, & mórtui sunt. Quare manducavérunt, & mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideò patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem & corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cœlo descendéntem? Sic sunt mórtui & illi, quemádmodum & nos sumus moritúri: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Le-

Lectio viii.

QUantum autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum: manducávit manna & Móyses, manducávit manna & Aaron, manducávit manna & Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, & mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spirituáliter intellexérunt, spirituáliter esuriérunt, spirituáliter gustavérunt, ut spirituáliter satiaréntur. Nam & nos hódie accípimus visíbilem cibum: sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUàm multi de altári accípiunt, & moriúntur, & accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi mandúcat, & bibit. Nónne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cùm accépit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accépit, sed quia bonum malè malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœléstem spirituáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite, quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénum. Te Deum laudámus. 11.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 6. d

PErcússit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidíssent Arcam Dómini: & percússit de pópulo septuagínta viros, & quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percussísset plebem plaga magna. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? Et ad quem ascéndet à nobis? Miserúntque núntios ad habitatóres Carjáthjarim, dicéntes: Reduxérunt Philísthiim Arcam Dómini, descéndite, & redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Carjáthjarim, & reduxérunt Arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa. Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret Arcam Dómini.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes & ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et.

Lectio ii.

ET factum est, ex qua die mansit Arca Dómini in Carjáthjarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) & requiévit omnis domus Israel post Dominũ. Ait autem Sámuel ad univérsam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim & Astaroth, & præparáte corda vestra Dómino: & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo filii Israel Báalim & Astaroth, & serviérunt Dómino soli.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

Lectio iii.

DIxit autem Sámuel: Congregáte univérsum Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauserúntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Israel in Masphath. Et audiérunt Philísthiim quòd congregáti essent filii Israel in Masphath, & ascendérunt sátrapæ Philisthinórum ad Israel. Quod cùm audíssent filii Israel, timuérunt à fácie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne cesses pro nobis cla-

clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.

Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis. Lib. 4. c. 4. Lectio iv.

AUctor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Verè autem magnum est & divínum miráculum, quòd pópulo pluit Deus manna de cœlo: & non laborábat pópulus, & manducábat. Tu fortè dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, & cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite. Lectio v.

ERgo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, & factum est cœlum: jussit Dóminus, & facta est terra: jussit Dóminus, & facta sunt mária: jussit Dóminus, & omnis creatúra generáta est. Vides ergo quàm operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant: quantò magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, & facta sunt: ipse mandávit, & creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem: sed post consecratiónem dico tibi quòd jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est: ipse mandávit, & creátum est.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc. Lectio vi. Cap. 5.

JAm redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem & venerábile, quòd manna Judæis pluit è cœlo. Sed intéllige quid est ámpliùs, manna de cœlo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, & non moriétur in ætérnum. Ergo non otiósè, cùm accipis, tu dicis, Amen; jam in spíritu cónfitens quòd accípias Corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: *Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis.

Glória Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

Ho-

Homilia sancti Hilárii Epíscopi.
Lib. 8. de Trinitate, ante medium.

NOn est humáno, aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt legámus: & quæ legérimus, intelligámus; & tunc perféctæ fidei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stultè atque ímpiè dícimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet. Lectio viii.

NUnc enim & ipsíus Dómini professióne, & fide nostra verè caro est, & verè sanguis est. Et hæc accépta, atque hausta id efficiunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Contíngat planè his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quòd autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis & sánguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, & vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

QUòd autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit: ejus tantùm in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supériùs jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo per Patrem: & qui mandúcat meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: & quomodo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Vesperas, omnia ut in primis Vesperis Festi. 485. Et si hac die fúerit Festum Duplex, in Vesperis fit tantùm commemor. de eo, nisi fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

Lectiones i. Nocturni leguntur de Epistola ad Corinthios. Conveniéntibus vobis. ut suprà in die Festi. 488.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrilli Epíscopi Jerosolymitáni.

Catechesi mystagog. 4. Lectio iv.

IPsa beáti Pauli doctrína abúndè sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat: quibus digni redditi, concorpórei, ut ita dicam, & consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modò clamábat, quòd in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, & grátias agens fregit, & dedit discípulis suis, dicens: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, & grátias agens, dixit: Accípite, & bíbite: hic est sanguis meus. Cùm ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deínceps ambígere? Et cùm idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus: quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum.

℣. Di-

Digitized by Google

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis dedit de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

A Quam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: & eum parum dignum existimábimus, cui credámus quòd vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: & non multò magis sic eum corpus & sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus, & sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, & in spécie vini dat nobis sánguinem: ut, cùm súmpseris, gustes corpus & sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis & sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cùm corpus ejus & sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndùm beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

OLim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, & bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cùm autem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent, offénsi abiérunt retrò: putábant enim quòd eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant & in véteri Testaménto panes propositiónis: verùm illi cùm fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo verò Testaménto panis est cœléstis & calix salutáris, qui & ánimam & corpus sanctíficant. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum: corpus enim sunt & sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quòd sis dignus factus, qui córporis & sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

QUi mandúcat, inquit, carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in illo. Sicuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commíscеat necésse est: sic qui carnem & sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compéries. Símile est, inquit, regnum cœlórum ferménto quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat: sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, & sua grátia replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo.

℣. Non

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viii.

NOs verò, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus: caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis præténdat. Rectè (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere, atque bíbere illum, qui de pane cómedit, & de cálice bibit indígnè. Ego ígitur probo meipsum, & indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo teipsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, & peccáre non désinis (quis enim delícta intélligit? Secúndùm Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUare pias quæso cogitatiónes suscípias, studiósè sanctéque vivas, & benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solùm, verùm étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cùm in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem: pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi extínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat: & sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

Te Deum laudámus. 11.

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis.

Oratio. Sancti nóminis tui. 501.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 8.

COngregáti ergo univérsi majóres natu Israel, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei: Ecce tu senuísti, & filii tui non ámbulant in viis tuis: constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut & univérsæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eò quòd dixíssent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio ii.

DIxit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die qua edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc: sicut dereliquérunt me, & serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúmtamen contestáre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos.

℟. Móntes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio iii.

DIxit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat à se regem, & ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis: Fílios vestros tollet, & ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites, & præcursóres quadrigárum suárum, & constítuet sibi tribúnos, & centuriónes, & aratóres agrórum suórum, & messóres ségetum, & fabros armórum, & cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, & focárias, & panífìcas. Agros quoque vestros, & víneas, & olivéta óptima tollet, & dabit servis suis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pó-

pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.
Glória Patri. Et fui.

S A B B A T O.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 9.

Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, filius Abiel, filii Seror, filii Bécorath, filii Aphia, filii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei filius vocábulo Saul, eléctus, & bonus: & non erat vir de filiis Israel mélior illo. Ab húmero, & sursum eminébat super omnem pópulum. Períerant autem ásinæ Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum unum de púeris, & consúrgens vade, & quære ásinas. Qui cùm transíssent per montem Ephraim, & per terram Salísa, & non inveníssent, transiérunt étiam per terram Salim, & non erant: sed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt.
℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

Cum autem veníssent in terram Suph, dixit Saul ad púerum, qui erat cum eo: Veni, & revertámur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, & sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, si fortè índicet nobis de via nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saul ad púerum suum: Ecce íbimus: quid ferémus ad virum Dei? Panis defécit in sitárciis nostris: & spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rursum puer respóndit Saúli, & ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram.
℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

Et ascendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quàm veníret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Bénjamin, & unges eum ducem super pópulum meum Israel: & salvábit pópulum meum de manu Philisthinórum: quia respéxi pópulum meum: venit enim clamor eórum ad me. Cùmque aspexísset Sámuel Saúlem, Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo.
℟. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognovérunt omnes à Dan usque Bersabée, quòd fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini.
Oratio. Protéctor in te sperántium, quæ habetur infrà post Lectiones ultimæ Hebdomadæ Novembris, cum aliis Orationibus usque ad Adventum.

D O M I N I C A III.

post Pentecosten.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.
Psalmus. Veníte, exultémus. 1.
Hymnus. Nocte surgéntes.
Antiphona. Servíte Dómino. cum reliquis Antiphonis, Psalmis & Versiculis, ut in Psalterio. 2.

In

In primo Nocturno.
De libro primo Regum.
Lectio i. Cap. 9. c & 10.

ACcéssit autem Saul ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Saúli, dicens: Ego sum Videns. Ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódie, & dimíttam te manè: & ómnia quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne solícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israel? nónne tibi, & omni dómui patris tui? Respóndens autem Saul, ait: Numquid non filius Jémini ego sum, de mínima tribu Israel, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? Quare ergo locútus es mihi sermónem istum?

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

ASsúmens itaque Sámuel Saúlem, & púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti. Erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuel coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcépi ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum, & pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel: Ecce quod remánsit, pone ante te, & cómede: quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, & locútus est cum Saúle in solário: stravítque Saul in solário, & dormívit.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

CUmque manè surrexíssent, & jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens: Surge, & dimíttam te. Et surréxit Saul: egressíque sunt ambo, ipse vidélicet, & Sámuel. Cùmque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul: Dic púero ut antecédat nos, & tránseat: tu autem subsíste paulíssper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit super caput ejus, & deosculátus est eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus super hæreditátem suam in príncipem, & liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.
De Expositióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum.
Lib. 4. cap. 5. in 1. Reg. cap. 10.
Lectio iv.

TUlit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit super caput ejus. Hoc profécto hac unctióne exprímitur, quod in sancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur: quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiónis. Quia verò ipsa únctio sacraméntum est: is qui promovétur, benè foris úngitur, si intus virtúte sacraménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes priùs videámus atténtiùs. Oleum quippe liquóribus áliis superfértur: óleum ignem fovet: óleum vúlnera curáre consuévit. Per illud ergo, misericórdiæ bonum signíficat, quia scriptum de Dómino est: Miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam desígnat, quæ electórum mentes illúminat.

℟. Percússit Saul mille, & David decem mil-

míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

QUia verò vúlnera per óleum curántur, hoc profécto insínuat, quòd detergénda sunt vúlnera peccatórum. Ungátur ergo caput regis, quia spiritáli grátia mens est repléndá doctóris. Hábeat in unctióne sua óleum, hábeat misericórdiam abundántem, quæ sibi virtútibus áliis præferátur. Hábeat óleum, ut dum ardórem sancti Spíritus in se nutrit, lucére veheménter áliis per verbum possit. Hábeat nihilóminùs óleum medicínæ: ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, & ægras mentes salúti restítuat. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio vi.

SEd lentícula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quòd lentícula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo pósteà nóluit, à Samuéle audívit: Quia projecísti sermónem Dómini, projécit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ conveniénter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in charitáte Dei & próximi perfécti non sunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

Lectiones tertii Nocturni de Homilia Dominicæ tertiæ post Pentecosten, habentur inferiùs circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum, usque ad Adventum. 672.

Similiter Antiphonæ ad Benedictus, & Magnificat, & Orationes.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc ℟. dicitur post octavam Lectionem in Dominicis tantùm usque ad Adventum. Feria autem quarta & Sabbato usque ad Dominicam primam Augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicæ, ejus loco dicitur secundum Responsorium, Feriæ secundæ sequentis, & tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 10. c

ET convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maspha: & ait ad filios Israel: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego edúxi Israel de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis, & tribulatiónibus vestris: & dixístis: Nequáquam: sed regem constítue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, & per famílias.

℟. Re-

℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam.
℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non.

Lectio ii.

ET applícuit Sámuel omnes tribus Israel, & cécidit sors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin, & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit usque ad Saul filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, & non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque & tulérunt eum inde: stetítque in médio pópuli, & áltior fuit univérso pópulo ab húmero, & sursum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat rex.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.
℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

LOcútus est autem Sámuel ad pópulum legem regni, & scripsit in libro, & repósuit coram Dómino: & dimísit Sámuel omnem pópulum, síngulos in domum suam. Sed & Saul ábiit in domum suam in Gábaa: & ábiit cum eo pars exércitus, quorum tetígerat Deus corda. Fílii verò Bélial dixérunt: Num salváre nos póterit iste? Et despexérunt eum, & non attulérunt ei múnera: ille verò dissimulábat se audíre.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.
℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

DIxit autem Sámuel ad univérsum Israel: Ecce audívi vocem vestram juxta ómnia quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem sénui, & incánui: porrò filii mei vobíscum sunt: ítaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præstò sum. Loquímini de me coram Dómino & coram christo ejus, utrùm bovem cujúsquam túlerim, aut ásinum: si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: & contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quídpiam. Dixítque ad eos: Testis est Dóminus advérsum vos, & testis christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quídpiam. Et dixérunt: Testis.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo. Dómine: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

Lectio ii.

ET ait Sámuel ad pópulum: Dóminus qui fecit Móysen & Aaron, & edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut judício conténdam advérsum vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum, & cum pátribus vestris: quómodo Jacob ingréssus est in Ægyptum, & clamavérũt patres vestri ad Dóminum: & misit Dõminus Móysen & Aaron, & edúxit patres vestros de Ægypto: & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu

Sísaræ magístri milítiæ Hasor, & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt advérsum eos.

℞. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat.

Lectio iii.

POsteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, & servívimus Báalim & Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, & serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephte, & Sámuel, & éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, & habitástis confidénter. Vidéntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon venísset advérsum vos, dixístis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cùm Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præstò est rex vester, quem elegístis, & petístis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dñm, & serviéritis ei, & audiéritis vocem ejus, & non exasperavéritis os Dómini, éritis & vos, & rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

℞. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 13.

FIlius uníus anni erat Saul cùm regnáre cœpísset, duóbus autem annis regnávit super Israel. Et elégit sibi Saul tria míllia de Israel: & erant cum Saul duo míllia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin. Porrò céterum pópulum remísit unumquémque in tabernácula sua. Et percússit Jónathas statiónem Philisthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cùm audíssent Philísthiim, Saul cécinit búccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérsus Israel audívit hujuscémodi famam: Percússit Saul statiónem Philisthinórum: & eréxit se Israel advérsus Philísthiim. Clamávit ergo pópulus post Saul in Gálgala.

℞. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

ET Philísthiim congregáti sunt ad præliándum contra Israel, trigínta míllia cúrruum, & sex míllia équitum, & réliquum vulgus, sicut aréna quæ est in líttore maris plúrima. Et ascendéntes castrametáti sunt in Machmas ad Oriéntem Betháven. Quod cùm vidíssent viri Israel se in arcto pósitos (afflíctus enim erat pópulus) abscondérunt se in spelúncis, & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in cistérnis. Hebræi autem transiérunt Jordánem in terram Gad, & Gálaad. Cùmque adhuc esset Saul in Gálgala, univérsus pópulus pertérritus est, qui sequebátur eum. Et expectávit septem diébus juxta plácitum Samuélis, & non venit Sámuel in Gálgala, dilapsúsque est pópulus ab eo.

℞. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Le-

Lectio iii.

AIt ergo Saul: Afférte mihi holocáustum, & pacífica. Et óbtulit holocáustum. Cùmque complésset ófferens holocáustum, ecce Sámuel veniébat: & egréssus est Saul óbviàm ei, ut salutáret eum. Locutúsque est ad eum Sámuel: Quid fecísti? Respóndit Saul: Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, porrò Philísthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi: Nunc descéndent Philísthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi. Necessitáte compúlsus, óbtuli holocáustum. Dixítque Sámuel ad Saul: Stultè egísti, nec custodísti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod si non fecísses, jam nunc præparásset Dóminus regnum tuum super Israel in sempitérnum; sed nequáquam regnum tuum ultrà consúrget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eò quòd non serváveris quæ præcépit Dóminus. ℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 14. b

DIxit autem Jónathas ad adolescéntem armígerum suum: Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si fortè fáciat Dóminus pro nobis: quia non est Dómino difficile salváre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger suus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quò cupis, & ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transímus ad viros istos. Cùmque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos, Manéte donec veniámus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendámus ad eos. Si autem díxerint: Ascéndite ad nos: ascendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus nostris, hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque statióni Philisthinórum: dixerúntque Philísthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abscónditi fúerant. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

ET locúti sunt viri de statióne ad Jónatham, & ad armígerum ejus, dixerúntque: Ascéndite ad nos, & ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum suum: Ascendámus, séquere me: trádidit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascéndit autem Jónathas, mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas & ármiger ejus, quasi vigínti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris, per agros: sed & omnis pópulus statiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit, & conturbáta est terra: & áccidit quasi miráculum à Deo. ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

ET respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin: & ecce multitúdo prostráta, & huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo, qui erat cum eo: Requírite, & vidéte quis abíerit ex nobis. Cùmque requisíssent, repértum est non adésse Jónatham, & armígerum ejus. Et ait Saul ad Achíam: Applica Arcã Dei. (Erat enim ibi Arca Dei in die illa cum filiis Israel.) Cùmque lo-

loquerétur Saul ad Sacerdótem, tumúltus magnus exórtus est in castris Philisthinórum: crescebátque paulátim, & clárius resonábat. Et ait Saul ad sacerdótem: Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, & omnis pópulus qui erat cum eo, & venérunt usque ad locum certáminis: & ecce versus fúerat gládius uniuscujúsque ad próximum suum, & cædes magna nimis.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me; * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

ET dixit Sámuel ad Saul: Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Dómini: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recénsui quæcúmque fecit Amalec Israel: quómodo réstitit ei in via cùm ascénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, & pércute Amalec, & demolíre univérsa ejus: non parcas ei, & non concupíscas ex rebus ipsíus áliquid: sed intérfice à viro usque ad mulíerem, & párvulum, atque lacténtem, bovem & ovem, camélum & ásinum.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio ii.

PRæcépit itaque Saul pópulo, & recénsuit eos quasi agnos: ducénta míllia péditum, & decem míllia virórum Juda. Cùmque venísset Saul usque ad civitátem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saul Cinæo: Abíte, recédite, atque descéndite ab Amalec: ne forte invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israel, cùm ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saul Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ est è regióne Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfécit in ore gládii. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

ET pepércit Saul, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium, & armentórum, & véstibus, & ariétibus, & univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid verò vile fuit & réprobum, hoc demolíti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens: Pœnitet me quòd constitúerim Saul regem: quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, & clamávit ad Dóminum tota nocte.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 16.

DIxítque Dóminus ad Samuélem: Usquequò tu luges Saul, cùm ego projécerim eum ne regnet super Israel? Imple cornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem: provídi enim in fíliis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodo vadam? Audiet enim Saul, & interfíciet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, & ego osténdam tibi quid fácias: & unges quemcúmque monstrávero tibi.

℟. Pec-

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum. Lectio ii.

Fecit ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dominus. Venítque in Béthlehem, & admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, & veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Isai & filios ejus, & vocávit eos ad sacrificium. Cùmque ingréssi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino est christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

Et vocávit Isai Abínadab, & addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus: Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuéle: & ait Sámuel ad Isai: Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuel ad Isai: Numquid jam compléti sunt filii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, & pascit oves. Et ait Sámuel ad Isai: Mitte, & adduc eum. ℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat. Antiphona.

Præváluit David in Philisthæum in funda & lápide, in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Dominicæ iv. habetur infrà circa finem Officii de Tempore.

DOMINICA IV.
post Pentecosten.
In primo Nocturno.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 17.

Congregántes autem Philísthiim ágmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ: & castrametáti sunt inter Socho & Azéca in finibus Dommim. Porrò Saul & filii Israel congregáti venérunt in Vallem terebínthi, & direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, & Israel stabat supra montem ex áltera parte: vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinórum nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum, & palmi: & cassis ærea super caput ejus, & loríca squamáta induebátur. Porrò pondus lorícæ ejus, quinque míllia siclórum æris erat: & ócreas æreas habébat in crúribus, & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcéntos siclos habébat ferri, & ármiger ejus antecedébat eum. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et. Lectio ii.

Stansque clamábat advérsum phalángas Israel, & dicébat eis: Quare venístis paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, & descéndat ad singuláre certámen: si quíverit pugnáre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego prævalúero,

Google

ro, & percússero eum, vos servi éritis, & serviétis nobis. Et ajébat Philisthæus: Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie: Date mihi virum, & íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul, & omnes Israelítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimis. ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei:* Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

DAvid autem erat filius viri Ephrathæi, de quo suprà dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo filios, & erat vir in diébus Saul senex, & grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saul in prælium: & nómina trium filiórũ ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, & secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saúlem, ábiit David, & revérsus est à Saul, ut páscceret gregem patris sui in Béthlehẽ. Procedébat verò Philisthæus manè & véspere, & stabat quadragínta diébus. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me,* Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Ser. 197. de Temp. circa med. Lectio iv.

STabant filii Israel contra adversários quadragínta diébus. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, & quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem signíficant, in qua contra Góliath, vel exércitum ejus, id est, contra diábolum & ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset, nisi verus David Christus cum báculo, id est, cum Crucis mystério descendísset. Ante advéntum enim Christi, fratres charíssimi, solútus erat diábolus: véniens Christus fecit de eo, quod in Euangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, & vasa ejus dirípere, nisi priùs alligáverit fortem. Venit ergo Christus, & alligávit diábolum. ℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia:* Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio v.

SEd dicit áliquis: Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres charíssimi, quia multum prævalet: sed tépidis & negligéntibus, & Deum in veritáte non timéntibus dominátur. Alligátus est enim tamquam innéxus canis caténis, & néminem potest mordére, nisi eum qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quàm stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per volũtátes & cupiditátes sæculi noli conjúngere, & ille ad te non præsúmit accédere. Latráre potest, sollicitáre potest, mordére omnino non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet: nec extórquet à nobis consénsum, sed petit. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos:* Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

VEnit ergo David, & invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem: & cùm nullus esset qui præsúmeret ad singuláre certámen accédere, ille qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prælium, tulit báculum in manu sua, & éxiit contra Góliath: Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliath, id est, contra diábolum pugnatúrus, crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit: in fronte útique, ubi

cru-

crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit; ita étiam & lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

℞. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Glória Patri. Et fui.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia Euangelii Dominicæ quartæ post Pentecosten, quę habentur inferiùs. 672.

℞. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℞. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 17. c

ET dixit unus quíspiam de Israel: Num vidístis virum hunc qui ascéndit? Ad exprobrándum enim Israéli ascéndit. Virum ergo qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, & fíliam suam dabit ei, & domum patris ejus fáciet absque tribúto in Israel. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dábitur viro qui percússerit Philisthæum hunc, & túlerit oppróbrium de Israel? Quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis? ℞. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoléturterra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non. Lectio ii.

AUdíta sunt autem verba, quæ locútus est David, & annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cùm fuísset addúctus, locútus est ei: Non cóncidat cor cujúsquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnábo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David: Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsus eum: quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua. ℞. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templū nómini tuo. * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

DIxítque David ad Saul: Pascébat servus tuus patris sui gregem, & veniébat leo, vel ursus, & tollébat aríetem de médio gregis: & persequébar eos, & percutiébam, eruebámque de ore eórum: & illi consurgébant advérsum me, & apprehendébam mentum eórum, & suffocábam, interficiebámque eos. Nam & leónem & ursum interféci ego servus tuus: erit ígitur & Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis. ℞. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17. c

ET índuit Saul David vestiméntis suis, & impósuit gáleam æream super caput ejus, & vestívit eum loríca. Accínctus ergo David gládio ejus super vestem suam, cœpit tentáre si armátus posset incédere: nō enim habébat consuetúdi-

dinem. Dixítque David ad Saul: Non possum sic incédere, quia non usum hábeo. Et depósuit ea, & tulit báculum suum, quem semper habébat in mánibus: & elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, & misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, & fundam manu tulit: & procéssit advérsum Philísthæum. ℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dómine: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

Lectio ii.

Ibat autem Philísthæus incédens, & appropínquans advérsum David, & armiger ejus ante eum. Cùmque inspexísset Philísthæus, & vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens, rufus, & pulcher aspéctu. Et dixit Philísthæus ad David: Numquid ego canis sum, quòd tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philísthæus David in diis suis, dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béstiis terræ. Dixit autẽ David ad Philísthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israel, quibus exprobrásti hódie, & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te: & dabo cadávera castrórum Philísthiim hódie volatílibus cœli & béstiis terræ: ut sciat omnis terra quia est Deus in Israel.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat.

Lectio iii.

Cum ergo surrexísset Philísthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, festinávit David, & cucúrrit ad pugnam ex advérso Philísthæi. Et misit manum suã in peram, tulítque unum lápidem, & funda jecit, & circumdúcens percússit Philísthæũm in fronte: & infixus est lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsum Philísthæum in funda & lápide, percusśúmque Philísthæum interfécit. Cùmque gládium non habéret in manu David: cucúrrit, & stetit super Philísthæum, & tulit gládium ejus, & edúxit eum de vagína sua: & interfécit eum, præcidítque caput ejus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA.

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 18. b

Porrò cùm reverterétur percússo Philísthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israel, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul regis, in tympanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres ludéntes, atque dicéntes: Percússit Saul mille, & David decem míllia. Irátus est autẽ Saul nimis, & displícuit in óculis ejus sermo iste: dixítque: Dedérunt David decẽ míllia, & mihi mille dedérũt: quid ei súperest, nisi solum regnum? ℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinẽ cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, *Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

Non rectis ergo óculis Saul aspiciébat David à die illa, & deínceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, & prophetábat in médio domus suæ: David autem psallébat manu sua, sicut per síngulos dies.

Te-

Tenebátque Saul lánceam, & misit eam, putans quòd cōfigere posset David cum pariete: & declinávit David à fácie ejus secúndò. Et tímuit Saul David, eò quòd Dóminus esset cum eo, & à se recessísset. Amóvit ergo eum Saul à se, & fecit eum tribúnum super mille viros: & egrediebátur, & intrábat in conspéctu pópuli.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

IN ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit itaque Saul quòd prudens esset nimis, & cœpit cavére eum. Omnis autem Israel, & Juda diligébat David: ipse enim ingrediebátur, & egrediebátur ante eos. Dixítque Saul ad David: Ecce fília mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem: tantúmmodò esto vir fortis, & præliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens: Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthinórum. ℟. Audi Dñe hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA

De libro i. Regum. Lectio i. Cap. 19.

LOcútus est autem Saul ad Jónatham fílium suum, & ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porrò Jónathas fílius Saul diligébat David valdè. Et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saul pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, manè, & manébis clàm, & abscondéris. Ego autem egrédiens, stabo juxta patrem meum in agro, ubicúmque fúeris, & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcúmque vídero, nuntiábo tibi. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

LOcútus est ergo Jónathas de David bona ad Saul patrem suum: dixítque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccávit tibi, & ópera ejus bona sunt tibi valdè. Et pósuit ánimam suam in manu sua, & percússit Philisthæum, & fecit Dóminus salútem magnam univérso Israéli: vidísti, & lætátus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interfíciens David, qui est absque culpa? Quod cùm audísset Saul, placátus voce Jónathæ, jurávit: Vivit Dóminus, quia non occidétur. ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

MOtum est autem rursum bellum: & egréssus David, pugnávit advérsus Philisthiim: percussítque eos plaga magna, & fugérunt à fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saul. Sedébat autem in domo sua, & tenébat lánceam: porrò David psallébat manu sua. Nisúsque est Saul configere David láncea in pariete, & declinávit David à fácie Saul: láncea autem casso vúlnere perláta est in parietem, & David fugit, & salvátus est nocte illa. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 20.

FUgit autem David de Najoth, quæ est in Rámatha, veniénsque locútus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, & quod peccátum meum in

in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Absit, non moriéris: neque enim fáciet pater meus quidquam grande, vel parvum, nisi priùs indicáverit mihi: hunc ergo celávit me pater meus sermónem tantúmmodò? Nequáquam erit istud.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio ii.

ET jurávit rursum Davídi. Et ille ait: Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, & dicet: Nésciat hoc Jónathas, ne fortè tristétur. Quinímo vivit Dñs, & vivit ánima tua, quia uno tantùm (ut ita dicam) gradu ego morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

DIxit autem David ad Jónatham: Ecce caléndæ sunt cràstino, & ego ex more sedére sóleo juxta regem ad vescéndum: dimítte ergo me ut abscóndar in agro usque ad vésperam diéi tértiæ. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondébis ei: Rogávit me David, ut iret celériter in Béthlehem civitátem suam: quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus suis. Si díxerit, Benè: pax erit servo tuo. Si autem fúerit irátus, scito quia cōpléta est malítia ejus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro primo Regum. Lectio i. Cap. 21.

VEnit autem David in Nobe ad Achímelech sacerdótem: & obstúpuit Achímelech, eò quòd venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech sacerdótem: Rex præcépit mihi sermónem, & dixit: Nemo sciat rem propter quam missus es à me, & cujúsmodi præcépta tibi déderim: nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris.

Lectio ii.

ET respóndens sacérdos ad David, ait illi: Non hábeo láicos panes ad manum, sed tantùm panem sanctum: si mundi sunt púeri, máximè à muliéribus? Et respóndit David sacerdóti, & dixit ei: Equidem, si de muliéribus ágitur: continúimus nos ab heri & nudiustértius, quando egrediebámur, & fuérunt vasa puerórum sancta. Porrò via hæc pollúta est, sed & ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantùm panes propositiónis, qui subláti fúerant à fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi.

Lectio iii.

ERat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doeg Idumæus, potentíssimus pastórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gládium? Quia gládium meum, & arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in Valle terebinthi, est involútus pállio post Ephod: si istum vis tóllere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David: Non est huic alter símilis, da mihi eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: quia in te abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non

non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est: Saul & Jónathas amábiles, & decóri valdè in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.

DOMINICA V.
post Pentecosten.
In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

FActum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia, appáruit homo véniens de castris Saul, veste conscíssa, & púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui sunt: sed & Saul, & Jónathas fílius ejus interiérunt. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli:* Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et. Lectio ii.

DIxítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saul, & Jónathas fílius ejus? Et ait adoléscens, qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboe, & Saul incumbébat super hastam suam: porrò currus & équites appropinquábant ei, & convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cùm respondíssem: Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi: Sta super me, & intérfice me: quóniam tenent me angústiæ, & adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum: sciébam enim quòd vívere non póterat post ruínam: & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei:* Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

APprehéndens autem David vestiménta sua scidit, omnésque viri, qui erant cum eo: & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt usque ad vésperam super Saul, & super Jónathan fílium ejus, & super pópulum Dómini, & super domum Israel, eò quòd corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenẽ qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, & mórtuus est. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me,* Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 3. & 4. Lectio iv.

QUid est quòd David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cùm Saul & Jónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledíxit, dicens: Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: neque sint agri primitiárum: quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo? Quid est quòd Jeremías, cùm prædicatiónem suam cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledíxit, dicens: Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer másculus? ℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia:* Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant

bant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio v.

Quid ergo montes Gélboe Saul moriénte deliquérunt, quátenus in eos nec ros nec plúvia cáderet, & ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret? Sed quia Gélboe interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum & mórtuum, mors nostri mediatóris exprímitur: non imméritò per Gélboe montes supérba Judæórum corda signántur: quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est, uncti se morte miscuérunt: & quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

De quibus & benè dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt: quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fidei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine Géntium fecundáta, vix in mundi fine Judæos quos invénerit súscipit, & extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponit. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 2.

Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David: Quò ascéndam? Et respóndit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezrahelítes, & Abígail uxor Nabal Carméli: sed & viros, qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua: & mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, & unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda. ℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut.

Lectio ii.

Et nuntiátum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelíssent Saul. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos à Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saul, & sepelístis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam, & veritátem: sed & ego reddam grátiam, eò quòd fecístis verbum istud. Confort   éntur manus vestræ, & estóte filii fortitúdinis: licèt enim mórtuus sit dóminus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regē sibi. ℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

Dó-

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

ABner autem filius Ner, princeps exércitus Saul, tulit Isboseth filium Saul, & circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad, & super Géssuri, & super Jézrahel, & super Ephraim, & super Bénjamin, & super Israel univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth filius Saul cùm regnáre cœpísset super Israel, & duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda sequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David, ímperans in Hebron super domum Juda, septem annórum & sex ménsium.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

CUm ergo esset prælium inter domum Saul & domum David, Abner filius Ner regébat domum Saul. Fúerat autem Saúli concubína nómine Respha, filia Aja. Dixítque Isboseth ad Abner: Quare ingréssus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsum Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul patris tui, & super fratres & próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requisísti in me quod argúeres pro mulíere hódie? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, & elevétur thronus David super Israel, & super Judam, à Dan usque Bersabée.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dómine: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies. Lectio ii.

MIsit ergo Abner núntios ad David pro se dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univérsum Israel. Qui ait: Optimè: ego fáciam tecum amicítias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam, antequam addúxeris Michol filiam Saul: & sic vénies, & vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth filium Saul, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, & tulit eam à viro suo Phálthiel, filio Lais. Sequebatúrque eam vir suus, plorans usque Bahúrim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérsus est.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. ℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat. Lectio iii.

SErmónem quoque íntulit Abner ad senióres Israel, dicens: Tam heri, quàm nudiustértius quærebátis David ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israel de manu Philísthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia, quæ placúerant Israéli, & univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris: & fecit David Abner, & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te dóminum meú regem omnem Israel.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 4. b

VEniéntes ígitur filii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth: qui dormiébat super stratum suum merídie. Et ostiária domus purgans tríticum, obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténter assuméntes spicas trítici, & percussérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiébat super lectum suum in concláv, & percutiéntes interfecérunt eum: sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti tota nocte, & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saul inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam. ℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinẽ cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum. Lectio ii.

REspóndens autem David Rechab & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus est Saul, qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eórũ, suspendérunt eos super piscínam in Hebron: caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepúlchro Abner in Hebron.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii. Cap. 5.

ET venérunt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri & nudiustértius, cùm esset Saul rex super nos, tu eras edúcens & redúcens Israel: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israel, & tu eris dux super Israel. Venérunt quoque & senióres Israel ad regem in Hebron, & percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxerúntque David in regem super Israel. Fílius trigínta annórum erat David, cùm regnáre cœpísset, & quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis, & sex ménsibus: in Jerúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem Israel, & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem, ad Jebusǽum habitatórem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos & claudos, dicéntes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David. ℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dñe de sãctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 6.

COngregávit autem rursum David omnes eléctos ex Israel trigínta mil-

míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent Arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt Arcam Dei super plaustrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahío filii Abínadab, minábant plaustrum novum.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Lectio ii.

Cumque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens Arcam Dei, Ahío præcedébat Arcam. David autem & omnis Israel ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, & cítharis, & lyris, & tympanis, & sistris, & cymbalis. Postquam autē venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad Arcam Dei, & ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus cōtra Ozam, & percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxta Arcam Dei.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

Contristátus est autem David, eò quòd percussísset Dóminus Ozam, & vocátum est nomen loci illíus, Percússio Ozæ usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me Arca Dómini? Et nóluit divértere ad se Arcam Dómini in civitátem David: sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit Arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David quòd benedixísset Dñs Obédedom, & ómnia ejus propter Arcam Dei. Abiit ergo David, & addúxit Arcam Dei de domo Obédedom, in civitátē David cum gáudio. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA SEXTA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 7.

Et ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi filios Israel de terra Ægypti, usque in diem hanc: sed ambulábam in tabernáculo, & in tentório. ℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio ii.

Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus filiis Israel, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israel, cui præcépi ut pásceret pópulum meum Israel, dicens: Quare non ædificástis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel: & fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, & interféci univérsos inimícos tuos à fácie tua: fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israel, & plantábo eum, & habitábit sub eo, & non turbábitur ámpliùs: nec addent filii iniquitátis ut affligant eum sicut priùs, ex die qua constítui júdices super pópulum meum Israel: & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Digitized by Google

Prædicítque tibi Dóminus quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio iii.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, & stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: qui si ínique áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli à Saul, quem amóvi à fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndùm ómnia verba hæc, & juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

S A B B A T O.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 11.

FActum est autem verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & univérsum Israel, & vastavérunt filios Ammon, & obsedérunt Rabba: David autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, & deambuláret in solário domus régiæ: vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergo rex, & requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quòd ipsa esset Bethsabée fília Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Missis ítaque David núntiis, tulit eam.

Lectio ii.

ET revérsa est in domum suam concépto fœtu. Mitténsque nuntiávit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via venísti? Quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Israel, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? Per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc. Lectio iii.

AIt ergo David ad Uríam: Mane hìc étiam hódie, & cras dimíttam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram se, & bíberet, & inebriávit eum: qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergo manè, & scripsit David epístolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium: & derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cùm Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsum Joab, & cecidérunt de pópu-

pu-

pulo servórum David, & mórtuus est étiam Urías Hethæus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsecro Dómine, aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

DOMINICA VI. post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui cùm venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper. Dives habébat oves, & boves plúrimos valdè. Pauper autem nihil habébat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat, & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illíus dórmiens: erátque illi sicut filia. Cùm autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad se. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir, qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, & non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego unxi te in regem super Israel, & ego érui te de manu Saul, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel, & Juda: & si parva sunt ista, adjíciam tibi multò majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio, & uxórem illíus accepísti in uxórē tibi, & interfecísti eum gládio filiórum Ammon. ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dñs, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

Quam ob rem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnū, eò quòd despéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecísti abscóndité: ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israel, & in conspéctu Solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, & desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo, & jejunávit David jejúnio, & ingréssus seórsum, jácuit super terram. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Apología David. Lectio iv. Apolog. 1. c. 2.

Unusquísque nostrùm per síngulas horas quàm multa delínquit, nec tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam: sed præmatúra con-

fessióne, atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui si arguátur alicújus culpæ reus, non moléstè ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus orâculis, cùm à priváto hómine corriperétur quòd gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

DEnique Dóminum dolor íntimi movit affectus, ut Nathan díceret: Quóniam pœnítuit te; & Dóminus ábstulit peccátum tuum. Matúritas itaque véniæ, profúndam regis fuisse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómines cùm à sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum ingravant, dum negáre cúpiunt, aut defféndere: ibíque eórum lapsus est major, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Domini, qui consummáre pium certámen géstiunt, & cúrrere cursum salútis, sicubi fortè ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quàm peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina: ut non solum nullum attulisse æstimétur lapsus impediméntū, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio vi. Cap. 4.

PEccávit David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd peccávit, conditiónis est: quòd supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est; diluísse, virtútis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 13. e

POrrò non est locútus Absalom ad Amnon nec malum, nec bonum: óderat enim Absalom Amnon, eò quòd violásset Thamar sorórem suam. Factum est autem post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim: & vocávit Absalom omnes fílios regis, venítque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondéntur

oves

oves servi tui: véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom: Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluísset ire, benedíxit ei. ℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut. Lectio ii.

ET ait Absalom: Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex: Non est necésse ut vadat tecum. Coégit ítaque Absalom eum, & dimísit cum eo Amnon, & univérsos filios regis. Fecerátque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens: Observáte cùm temuléntus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: Percútite eum, & interfícite, nolíte timére: ego enim sum qui præcípio vobis: roborámini, & estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes filii regis ascendérunt sínguli mulas suas, & fugérunt. ℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percússit Absalom omnes filios regis, & non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit ítaque rex, & scidit vestiménta sua, & cécidit super terram, & omnes servi illíus, qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dóminus meus rex, quòd omnes púeri filii regis occísi sint: Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus, ex die qua oppréssit Thamar sorórem ejus. Nunc ergo ne ponat dóminus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occísi sunt: quóniam Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom. ℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 14.

CUm ingréssa fuísset múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo super terram, & adorávit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respóndit: Heu, múlier vídua ego sum: mórtuus est enim vir meus. Et ancíllæ tuæ erant duo filii, qui rixáti sunt advérsum se in agro, nullúsque erat, qui eos prohibére posset: & percússit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio advérsum ancíllam tuam, dicit: Trade eum qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui, quem interfécit, & deleámus hærédem: & quærunt extínguere scintíllam meam, quæ relícta est, ut non supérsit viro meo nomen, & relíquiæ super terram. ℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dñe: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu. Lectio ii.

ET ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicéntur próximi sánguinis ad ulciscéndum, & nequáquam interfíciant fílium meum. Qui ait: Vivit Dñs, quia non cadet de capillis filii tui super terram. Dixit ergo múlier: Loquátur ancílla tua ad dóminum meum

meum regem verbum: Et ait: Lóquere. Dixítque múlier: Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, & locútus est rex verbum istud, ut peccet, & non redúcat ejéctum suum? Omnes mórimur, & quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur, nec vult Deus períre ánimam, sed retráctat cógitans ne pénitus péreat qui abjéctus est.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat.

Lectio iii.

Et ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlier, & ait: Per salútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad sinístram, nec ad déxteram est ex ómnibus his, quæ locútus est dóminus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi, & ipse pósuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem dómine mi rex, sápiens es, sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terrã. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbũ tuum: vade ergo, & révoca púerum Absalom.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 15.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & équites, & quinquagínta viros qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, & omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respóndens, ajébat: Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom: Vidéntur mihi sermónes tui boni & justi. Sed nõ est qui te áudiat cõstitútus à rege.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

Dicebátque Absalom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israel veniénti ad judícium ut audirétur à rege, & solicitábat corda virórum Israel.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo: Bénedic.

Lectio iii.

Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Syriæ, dicens: Si reduxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et surréxit, & ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israel, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Absalom in Hebron.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die

ac

ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 15. c

VEnit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univérsus Israel séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effúgium à fácie Absalom: festináte égredi, ne fortè véniens óccupet nos, & impéllat super nos ruínam, & percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum: Omnia quæcúmque præcéperit dóminus noster rex, libénter exequémur servi tui.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

EGréssus est ergo rex, & univérsa domus ejus pédibus suis: & derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egressúsque rex, & omnis Israel pédibus suis, stetit procul à domo, & univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Ceréthi, & Pheléthi, & omnes Gethæi pugnatóres válidi, sexcénti viri qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

DIxit autem rex ad Ethái Gethæum: Cur venis nobíscum? Revértere, & hábita cum rege, quia peregrínus es, & egréssus es de loco tuo. Heri venísti, & hódie compelléris nobíscum égredi? Ego autem vadam quò itúrus sum: revértere, & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus fáciet tecum misericórdiam & veritátem, quia ostendísti grátiam & fidem.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA SEXTA.

De libro ii. Regum. Lectio i. Cap. 16.

VEnit ergo rex David usq; Bahúrim: & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domus Saul, nómine Sémei, fílius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univérsos servos regis David. Omnis autem pópulus, & univérsi bellatóres à dextro & à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cùm maledíceret regi: Egrédere, egrédere, vir sánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domus Saul: quóniam invasísti regnum pro eo.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio ii.

DIxit autem Abísai fílius Sarújæ regi: Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? Vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi, & vobis est fílii Sarújæ? dimíttite eum ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David: & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit?

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

ET ait rex Abísai, & univérsis servis suis: Ecce fílius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam: quantò magis nunc fílius Jémini?

Dimíttite eum ut maledícat juxta præcéptum Dómini: si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 18. b

Egréssus est pópulus in campum contra Israel, & factum est prælium in saltu Ephraim. Et cæsus est ibi pópulus Israel ab exércitu David, factáque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, & multò plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi quos voráverat gládius in die illa.

Lectio ii.

Accidit autem ut occúrreret Absalom servis David, sedens mulo: cùmque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quércui: & illo suspénso inter cœlum & terram, mulus, cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Absalom pendére de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, & ego dedíssem tibi decem argénti siclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in filium regis: audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, & Abísai, & Ethái, dicens: Custodíte mihi púerum Absalom.

Lectio iii.

Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, & retínuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem Israel, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalom, & projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, & cōportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unxérunt Salomónem Sadoc sacérdos, & Nathan Prophéta, regem in Gihon, & ascendéntes læti dixérunt: Vivat rex in ætérnum.

Nisi ponenda sit Antiphona pro Dominica prima Augusti: quia tunc omissis Antiphonis & Lectiónibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis: quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

DOMINICA VII.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cùmque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, & stet coram rege, & fóveat eum, dormiátque in sinu suo, & calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus finibus Israel, & invenérunt Abisag Sunamítidem, & adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, & ministrábat ei: rex verò non cognóvit eam.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

Adonías autem filius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus, & équites, & quinqua-

quagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem & ipse pulcher valdè, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab filio Sarújæ, & cum Abjathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò sacérdos, & Banájas filius Jójadæ, & Nathan prophéta, & Sémei & Rei, & robur exércitus David non erat cum Adonía.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis: Num audísti, quod regnáverit Adonías filius Haggith, & dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & salva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nónne tu dómine mi rex jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me, & ipse sedébit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, & complébo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículum.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Hierónymi Presbyteri ad Nepotiánum.

Epist. 2. tom. 1. Lectio iv.

David annos natus septuagínta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescénte non póterat calefieri. Quæritur ítaque puélla de univérsis fínibus Israel Abísag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, & senile corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor, & virgo, tam fervens, ut frígidum calefáceret; tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret? Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, & pacíficus bellatóris viri narret ampléxus. Pósside sapiéntiam, pósside intelligéntiam. Ne obliviscáris, & ne declináveris à verbis oris mei: neque derelínquas illam, & apprehéndet te: ama illam, & servábit te. Princípium sapiéntiæ, póssíde sapiéntiam: & in omni possessióne tua, póssíde intelligéntiam: circúmda illam, & exaltábit te: honóra illam, & amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum próteget te.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio v.

Omnes penè virtútes córporis mutántur in sénibus, & crescénte sola sapiéntia, decréscunt cétera: jejúnia, vigíliæ, chaméuniæ, id est, super paviméntum dormitiónes, huc illúcque discúrsus, peregrinórum suscéptio, defénsio páuperum, instántia oratiónum, & perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum unde præbeántur eleemósynæ. Et ne sermónem lóngiùs prótraham, cuncta quæ per corpus exercéntur, fracto córpore minóra fiunt.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

Nec hoc dico, quòd in juvénibus & adhuc solidióris ætátis, his dumtáxat, qui labóre & ardentíssimo stúdio, vitę quoque sanctimónia, & oratiónis ad Dóminum Jesum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit: sed quòd adolescéntia múlta córporis bella sustíneat, & inter incentíva vitiórum,

&

& carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis virídibus suffocétur, ut suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus verò rursus eórum, qui adolescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, & in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, & véterum studiórum dulcíssimos fructus metit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 1. d

ET respóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cùm fuísset ingréssa coram rege, & stetísset ante eum, jurávit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israel, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me, & ipse sedébit super sólium meum pro me: sic fáciam hódie. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adorávit regem, dicens: Vivat dóminus meus David in ætérnum.

℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non.

Lectio ii.

DIxit quoque Rex David: Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, & Nathan Prophétam, & Banájam fílium Jójadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salomónem fílium meum super mulam meam: & dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacérdos, & Nathan Prophéta in regem super Israel: & canétis búccina, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, & véniet, & sedébit super sólium meum, & ipse regnábit pro me.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

DEscéndit ergo Sadoc sacérdos, & Nathan Prophéta, & Banájas fílius Jójadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & imposuérunt Salomónem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccina, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitúdo post eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gáudio magno, & insónuit terra à clamóre eórum. ℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FE-

FERIA TERTIA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 2.

APpropinquavérunt autem dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni filio suo, dicens: Ego ingrédior viam univérsæ terræ: confortáre, & esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias cæremónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & testimónia, sicut scriptum est in lege Moysi: ut intélligas univérsa quæ facis, & quocúmque te vérteris: ut confírmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens: Si custodíerint filii tui vias suas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, & in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel.

℞. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dñe: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu. Lectio ii.

TU quoque nosti quæ fécerit mihi Joab filius Sarújæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Israel, Abner filio Ner, & Amasæ filio Jether: quos occídit, & effúdit sánguinem belli in pace, & pósuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, & in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, & non dedúces canítiem ejus pacíficè ad ínferos.

℞. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat. Lectio iii.

SEd & filiis Berzellái Galaadítis reddes grátiam, erúntque comedéntes in mensa tua: occurrérunt enim mihi quando fugiébam à fácie Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Sémei filium Gera, filii Jémini de Bahúrim, qui maledíxit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad Castra: sed quia descéndit mihi in occúrsum cùm transírem Jordánem, & jurávi ei, per Dóminum, dicens: Non te interfíciam gládio: tu noli pati eum esse innóxium.

℞. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum: custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei fílium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

℞. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum. Lectio ii.

ET nunc Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer párvulus, & ignórans egréssum & intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui numerári & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum & malum. Quis enim póterit judi-

judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: *Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

PLácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulásti verbum hoc, & non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium: ecce feci tibi secúndùm sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed & hæc, quæ non postulásti, dedi tibi: divítias scílicet, & glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retrò diébus. ℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 4. c

SAlomon autem erat in ditióne sua, habens ómnia regna à flúmine terræ Philísthiim usque ad términum Ægypti: offeréntium sibi múnera, & serviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies síngulos trigínta cori símilæ, & sexagínta cori farínæ, decem boves pingues, & vigínti boves pascuáles, & centum aríetes, excépta venatióne cervórum, capreárum atque bubalórum, & ávium altílium. Ipse enim obtinébat omnem regiónem, quæ erat trans flumen à Thaphsa usque ad Gazam, & cunctos reges illárum regiónum: & habébat pacem ex omni parte in circúitu.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Lectio ii.

HAbitabátque Juda, & Israel absque timóre ullo, unusquísque sub vite sua, & sub ficu sua, à Dan usque Bersabée cunctis diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadragínta míllia præsépia equórum currílium, & duódecim míllia equéstrium. Nutriebántque eos supradícti regis præfécti: sed & necessária mensæ regis Salomónis cum ingénti cura præbébant in témpore suo. Hórdeum quoque, & páleas equórum, & jumentórum deferébant in locum ubi erat rex, juxta constitútum sibi. Dedit quoque Deus sapiéntiam Salomóni, & prudéntiam multam nimis, & latitúdinem cordis quasi arénam, quæ est in líttore maris.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

ET præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium Orientálium, & Ægyptiórum, & erat sapiéntior cunctis homínibus: sapiéntior Ethan Ezrahíta, & Heman, & Chalcol, & Dorda, fíliis Mahol: & erat nominátus in univérsis Géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria míllia parábolas: & fuérunt cármina ejus quinque & mille. Et disputávit super lignis, à cedro quæ est in Líbano, usque ad hyssópum quæ egréditur de paríete: & disséruit de juméntis, & volúcribus, & reptílibus, & píscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, & ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicó-

rum

rum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA SEXTA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 5.

MIsit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem: audívit enim quòd ipsum unxíssent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum: & non est satan, neque occúrsus malus.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio ii.

QUamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus, quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur, ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, & servi mei sint cum servis tuis: mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris: scis enim quómodo non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt. Lectio iii.

CUm ergo audísset Hiram verba Salomónis, lætátus est valdè, & ait: Benedíctus Dóminus Deus hódie, qui dedit David fílium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens: Audívi quæcúmque mandásti mihi: ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis, & abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare: & ego compónam ea in rátibus in mari usque ad locum, quem significáveris mihi, & applicábo ea ibi, & tu tolles ea; præbebísque necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 7. g & 8.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, & íntulit quæ sanctificáverat David pater suus, argéntum & aurum, & vasa, reposuítque in thesáuris domus Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israel cum princípibus tribuum, & duces familiárum filiórum Israel ad regem Salomónem in Jerúsalem: ut deférrent Arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus Israel in mense Ethánim, in solémni die, ipse est mensis séptimus.

Lectio ii.

VEnerúntque cuncti senes de Israel: & tulérunt Arcam sacerdótes, & portavérunt Arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vasa Sanctuárii, quæ erant in tabernáculo: & ferébant ea sacerdótes, & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Israel, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante Arcam, & immolábant oves & boves absque æstimatióne & número. Et intulérunt sacerdótes Arcam

cam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum sanctórum subter alas Chérubim. Síquidem Chérubim expandébant alas super locum Arcæ, & protegébant Arcam, & vectes ejus désuper. Lectio iii.

IN Arca autem non erat áliud, nisi duæ tábulæ lapídeæ, quas posúerat in ea Móyses in Horeb, quando pépigit Dóminus fœdus cum fíliis Israel, cùm egrederéntur de terra Ægypti. Factum est autem, cùm exíssent sacerdótes de Sanctuário, nébula implévit domum Dómini, & non póterant sacerdótes stare, & ministráre propter nébulam: impléverat enim glória Dómini domum Dómini. Tunc ait Sálomon: Dóminus dixit ut habitáret in nébula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 9.

FActum est autem cùm perfecísset Sálomon ædifícium domus Dómini, & ædifícium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndò, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam, & deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me: sanctificávi domum hanc, quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum, & erunt óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis, & in æquitáte, & féceris ómnia quæ præcépi tibi, & legítima mea, & judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo, dicens: Non auferétur vir de génere tuo de sólio Israel. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et. Lectio ii.

SI autem aversióne avérsi fuéritis vos, & fílii vestri, non sequéntes me, nec custodiéntes mandáta mea, & cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis, & colueritis deos aliénos, & adoravéritis eos, áuferam Israel de superfície terræ quam dedi eis: & templum quod sanctificávi nómini meo, projíciam à conspéctu meo, erítque Israel in provérbium & in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in exémplum: omnis qui transíerit per eam, stupébit, & sibilábit, & dicet: Quare fecit Dóminus sic terræ huic, & dómui huic? Et respondébunt: Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægypti, & secúti sunt deos aliénos, & adoravérunt eos, & coluérunt eos: idcircò indúxit Dóminus super eos omne malum hoc. ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

EXplétis autem annis vigínti post quam ædificáverat Sálomon duas domos, id est, domum Dñi, & domum regis (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina, & abiégna, & aurú juxta omne quod opus habúerat) tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in Terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro, ut vidéret óppida quæ déderat ei Sálomon, & non placuérunt ei, & ait: Hæccine sunt civitátes, quas dedísti mihi frater? Et appellávit eas Terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti taléntа auri. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 17. c. 8. sub medium. Lectio iv.

FActa est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, & pacem hábuit secúndùm nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est Latínè) & in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibébat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodò in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio v.

NAm præter libros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscríptus est. In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei convenire non possunt; Dómino autem Christo aptíssima perspicuitáte convéniunt: ut evidénter appáreat, quòd in illo figúra qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

NOtum est enim, quibus términis regnum conclúsum fúerit Salomónis, & tamen in eo Psalmo légitur, ut ália táceam: Dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad términos orbis terræ: quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium, ubi baptizátus à Joánne, eódem monstránte cœpit agnósci à discípulis, qui eum non solùm magístrum, verùm étiam Dóminum appellavérunt. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 10.

SEd & regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréssa Jerúsalem multo cum comitátu, & divítiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinítum nimis, & gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, & locúta est ei univérsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat: non fuit sermo, qui regem posset latére, & non respondéret ei. ℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non.

Le-

Lectio ii.

VIdens autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis, & domum quam ædificáverat, & cibos mensæ ejus, & habitácula servórum, & órdines ministrántium, vestésque eórum, & pincérnas, & holocáusta, quæ offerébat in domo Dómini: non habébat ultrà spíritum. Dixítque ad regem: Verus est sermo, quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, & super sapiéntia tua: & non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major est sapiéntia & ópera tua, quàm rumor, quem audívi.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

BEáti viri tui, & beáti servi tui, qui stant coram te semper, & áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, & pósuit te super thronum Israel, eò quòd diléxerit Dóminus Israel in sempitérnum, & constítuit te regem, ut fáceres judícium, & justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretiósas: non sunt alláta ultrà arómata tam multa, quàm ea quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed & classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiósas.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 11.

REx autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, filiam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hetthæas: de Géntibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israel: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras: certíssimè enim avértent corda vestra, ut sequámini deos eárum. His ítaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, & concubínæ trecéntæ: & avertérunt mulíeres cor ejus. Cùmque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dñe: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

Lectio ii.

SEd colébat Sálomon Astárthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Domino, & non adimplévit ut sequerétur Dóminũ, sicut David pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, & Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, & immolábant diis suis.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. ℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat.

Lectio iii.

IGitur irátus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israel, qui apparúerat ei secúndò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos, & non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dó-

Dominus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, & non custodísti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 11. e

JEróboam quoque filius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sárua, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis advérsus eum, quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens: vidénsque Sálomon adolescéntem bonæ índolis, & indústrium, constitúerat eum præféctum super tribúta univérsæ domus Joseph.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum. Lectio ii.

FActum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, & inveníret eum Ahías Silonítes Prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras: hæc enim dicit Dóminus Deus Israel: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus. ℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

VOluit ergo Sálomon interfícere Jeróboam: qui surréxit, & aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, & ómnia quæ fecit, & sapiéntia ejus: ecce univérsa scripta sunt in Libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúsalem super omnem Israel, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, & sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro iii. Regum. Lectio i. Cap. 12.

VEnit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis Israel ad constituéndum eum regem. At verò Jeróboam fílius Nabat, cùm adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audíta morte ejus, revérsus est de Ægypto. Misérúntque & vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam, & omnis multitúdo Israel, & locúti sunt ad Róboam, dicéntes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis: tu ítaque nunc imminue páululùm de império patris tui duríssimo, & de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, & serviémus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tértium diem, & revertímini ad me. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto cor-

de vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Lectio ii.

CUmque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cùm adhuc víveret, & ait: Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixérunt ei: Si hódie obedíeris pópulo huic, & servíeris, & petitióni eórum céseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, & adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, & assistébant illi.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

REspondítque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum quod ei déderant, & locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cæcídit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo: quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ, ad Jeróboam fílium Nabat. Videns ítaque pópulus quòd noluísset eos audíre rex: respóndit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in fílio Isai?

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 14. b

DIxit autem Dóminus ad Ahíam: Ecce uxor Jeróboam ingréditur, ut consúlat te super fílio suo qui ægrótat: hæc & hæc loquéris ei. Cùm ergo illa intráret, & dissimuláret se esse quæ erat, audívit Ahías sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, & ait: Ingrédere uxor Jeróboam: quare áliam te esse símulas? Ego autem missus sum ad te durus núntius.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio ii.

VAde, & dic Jeróboam: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Quia exaltávi te de médio pópuli, & dedi te ducem super pópulum meum Israel: & scidi regnum domus David, & dedi illud tibi, & non fuísti sicut servus meus David, qui custodívit mandáta mea, & secútus est me in toto corde suo, fáciens quod plácitum esset in conspéctu meo: sed operátus es mala super omnes qui fuérunt ante te, & fecísti tibi deos aliénos, & conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres; me autem projecísti post corpus tuum.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

IDcírcò ecce ego indúcam mala super domum Jeróboam, & percútiam de Jeróboam mingéntem ad paríetem, & clausum, & novíssimum in Israel: & mundábo relíquias domus Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui fúerint de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes: qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli: quia Dóminus locútus est. Tu ígitur surge, & vade in domum tuam: & in ipso intróitu pedum tuórum in urbem moriétur puer.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit

Dó-

Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 18. d

ACcédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Usquequò claudicátis in duas partes? Si Dóminus est Deus, sequímini eum: si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursus Elías ad pópulum: Ego remánsi Prophéta Dómini solus: prophétæ autem Baal quadringénti & quinquagínta viri sunt.

Lectio ii.

DEntur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum, & in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait: Optima propositio.

Lectio iii.

DIxit ergo Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis: & invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cùm tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal de manè usque ad merídiem, dicéntes: Baal exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret: transiliebántque altáre quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, Eliséus clamábat: Pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

PRævaricátus est autem Moab in Israel, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi sui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

ET ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui misit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcircò de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

QUi dixit eis: Cujus figúræ & hábitus est vir ille qui occúrrit vobis, & locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, & zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium princi-

pem, & quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum, sedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo, & dévoret te, & quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de cœlo, & devorávit eum, & quinquagínta qui erant cum eo.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 201. de Tempore. Lectio iv.

IN lectiónibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres charíssimi, frequénter admónui, ut non sequámur lítteram occidéntem, & vivificántem spíritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait: Líttera enim occídit, spíritus vivíficat. Si enim hoc tantùm vólumus intellígere, quod sonat in líttera: aut parvam, aut propè nullam ædificatiónem de divínis lectiónibus capiémus. Illa enim ómnia quæ recitántur, typus erāt & imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio v.

BEátus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías à Judæis persecutiónem passus est: ita & verus Elías Dóminus noster ab ipsis Judæis reprobátus est, & contémptus. Elías relíquit Gentem suam: & Christus deséruit synagógam. Elías ábiit in desértum: & Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus pascebátur: & Christus in desérto mundi hujus Géntium fide refícitur.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

COrvi enim illi, qui beáto Elíæ, jubénte Dómino, ministrábant, Géntium pópulum figurábant: proptéreà & de Géntium Ecclésia dícitur: Nigra sum, & formósa, fília Jerúsalem. Unde est Ecclésia nigra, & formósa? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra? Ecce in iniquitátibus concéptus sum, & in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérges me hyssópo, & mundábor: lavábis me, & super nivem dealbábor.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 2.

ACcessérunt fílii Prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei: Numquid nosti quia Dóminus

nus hódie tollet dóminum tuum à te? Et ait: Et ego novi: siléte. Dixit autem ei Elías: Sede hìc, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua; quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter: & quinquagínta viri de filiis Prophetárum secúti sunt eos, qui & stetérunt ecóntrà, longè: illi autem ambo stabant super Jordánem. ℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut. Lectio ii.

Tulítque Elías pállium suum, & invólvit illud, & percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem, & transiérunt ambo per siccum. Cùmque transíssent, Elías dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar à te. Dixítque Eliséus: Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit: Rem difficilem postulásti: áttamen si víderis me, quando tollar à te, erit tibi quod petísti: si autem non víderis, non erit.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Lectio iii.

Cumque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque: & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israel & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehendítque vestiménta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei: reversúsque stetit super ripam Jordánis.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 3.

Egréssus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, & recénsuit univérsum Israel. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recéssit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respóndit: Ascéndam: qui meus est, tuus est: pópulus meus, pópulus tuus: & equi mei, equi tui. Dixítque: Per quam viam ascendémus? At ille respóndit: Per desértum Idumææ. Perrexérunt ígitur rex Israel, & rex Juda, & rex Edom, & circuiérunt per viam septem diérum; nec erat aqua exercítui, & juméntis, quæ sequebántur eos.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dómine: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies. Lectio ii.

Dixítque rex Israel: Heu, heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat: Est ne hìc Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et respóndit unus de servis regis Israel: Est hìc Eliséus filius Saphat, qui fundébat aquã super manus Elíæ. Et ait Jósaphat: Est apud eum sermo Dómini. Descendítque ad eum rex Israel, & Jósaphat rex Juda, & rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israel: Quid mihi & tibi est? Vade ad prophétas patris tui, & matris tuæ.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. ℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus & equi

equi ignei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus clamábat.

Lectio iii.

ET ait illi rex Israel: Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixítque ad eum Eliséus: Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conspéctu sto, quòd si non vultum Jósaphat regis Judæ erubéscerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem addúcite mihi psaltem. Cùmque cáneret psaltes, facta est super eum manus Dómini, & ait: Hæc dicit Dóminus: Fácite álveum torréntis hujus fossas, & fossas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam, & álveus iste replébitur aquis, & bibétis vos, & famíliæ vestræ, & juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini; insuper tradet étiam Moab in manus vestras.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum, & ecce créditor venit ut tollat duos filios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, & claude óstium tuum, cùm intrínsecus fúeris tu, & filii tui: & mitte inde in ómnia vasa hæc: & cùm plena fúerint, tolles.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

IVit ítaque múlier, & clausit óstium super se, & super filios suos: illi offerébant vasa, & illa infundébat. Cùmque plena fuíssent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo: tu autem & filii tui vívite de réliquo. Facta est autem quædam dies, & transíbat Eliséus per Sunam: erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum, ut coméderet panem: cùmque frequénter inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum: Animadvérto quòd vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & mensam, & sellam, & candelábrum; ut cùm vénerit ad nos, máneat ibi.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

FActa est ergo dies quædam, & véniens divértit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixítque ad Giézi púerum suum: Voca Sunamítidem istam. Qui cùm vocásset eam, & illa stetísset coram eo, dixit ad púerum suum: Lóquere ad eam: Ecce sédulè in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, & vis ut loquar regi, sive príncipi milítiæ? Quæ respóndit: In médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid

er-

ergo vult, ut fáciam ei? Dixítque Giézi: Ne quæras: filium enim non habet, & vir ejus senex est. Præcépit itaque ut vocáret eam: quæ cùm vocáta fuísset, & stetísset ante óstium, dixit ad eam: In témpore isto, & in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa respóndit: Noli quæso dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit filium in témpore, & in hora eádem, qua díxerat Eliséus.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 6. e & 7.

Congregávit Bénadad rex Syriæ univérsum exércitum suum, & ascéndit & obsidébat Samaríam. Factáque est fames magna in Samaría: & támdiu obséssa est, donec venumdarétur caput ásini octoginta argénteis, & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Israel transíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me dómine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dóminus: unde te possum salváre? De área, vel de torculári? ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit: Múlier ista dixit mihi: Da filium tuum, ut comedámus eum hódie, & filium meum comedémus cras. Cóximus ergo filium meum, & comédimus. Dixíque ei die áltera: Da filium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscóndit filium suum. Quod cùm audísset rex, scidit vestiménta sua, & transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestítus erat ad carnem intrínsecus. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si stéterit caput Eliséi filii Saphat super ipsum hódie. Eliséus autem sedébat in domo sua, & senes sedébant cum eo.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

Præmísit itaque virum: & ántequam veníret núntius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quòd míserit filius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? Vidéte ergo, cùm vénerit núntius, cláudite óstium, & non sinátis eum introíre: ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait: Ecce tantum malum à Dómino est: quid ámpliùs expectábo à Dómino? Dixit autem Eliséus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, & duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Eliséus autem locútus est ad mulíerem, cujus vívere fécerat filium, dicens: Surge, vade tu, & domus tua, & peregrináre ubicúmque repéreris: vocávit enim Dóminus famem, & véniet super terram septem annis. Quæ surréxit, & fecit juxta verbum hóminis Dei: & vadens cum domo sua, peregrináta est in Terra Philisthiim diébus multis. Cùmque finíti essent anni septem, re-

vérsa est múlier de Terra Philísthiim: & egréssa est, ut interpelláret regem pro domo sua, & pro agris suis.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philísthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio ii.

Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens: Narra mihi ómnia magnália, quæ fecit Eliséus. Cùmque ille narráret regi quómodo mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixítque Giézi: Dómine mi rex, hæc est múlier, & hic est filius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem: quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens: Restítue ei ómnia quæ sua sunt, & univérsos rédditus agrórum, à die qua relíquit terram usque ad præsens.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio iii.

Venit quoque Eliséus Damáscum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, & vade in occúrsum viri Dei, & cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házael in occúrsum ejus. Cùmque stetísset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porrò osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Eliséus autem Prophétes vocávit unum de filiis Prophetárum, & ait illi: Accínge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cùmque véneris illuc, vidébis Jehu filium Jósaphat filii Namsi: & ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, & introdúces in intérius cubículum. Tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Aperiésque óstium, & fúgies, & non ibi subsístes. Abiit ergo adoléscens puer Prophétæ in Ramoth Gálaad, & ingrésus est illuc: ecce autem príncipes exércitus sedébant, & ait: Verbum mihi ad te, ò princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, ò princeps.

Lectio ii.

Et surréxit, & ingréssus est cubículum: at ille fudit óleum super caput ejus, & ait: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Unxi te regem super pópulum Dómini Israel, & percúties domum Achab dómini tui, & ulcíscar sánguinem servórum meórum Prophetárum, & sánguinem ómnium servórum Dómini de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab: & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clausum, & novíssimum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam filii Nabat, & sicut domum Báasa filii Ahía. Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuítque óstium, & fugit.

Lectio iii.

Jehu autem egréssus est ad servos dómini sui, qui dixérunt ei: Rectè ne sunt ómnia? Quid venit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, & quid locútus sit. At illi respondérunt:

Fal-

Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locútus est mihi, & ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Festinavérunt itaque, & unusquísque tollens pállium suum posuérunt sub pédibus ejus, in similitúdinem tribunális, & cecinérunt tuba, atque dixérunt: Regnávit Jehu.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fecit Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada sacérdos.

DOMINICA X.
post Pentecosten.
In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9. & 10.

ANno undécimo Joram filii Achab, regnávit Ochozías super Judam, venítque Jehu in Jézrahel. Porrò Jézabel intróitu ejus audíto, depínxit óculos suos stíbio, & ornávit caput suum, & respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam, & ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavítque Jehu fáciem suam ad fenéstram, & ait: Quæ est ista? Et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsum. Et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sánguine páries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cùmque introgréssus esset, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, & vidéte maledíctam illam, & sepelíte eam: quia fília regis est.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

CUmque issent ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam, & pedes, & summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuagínta filii in Samaría: scripsit ergo Jehu lítteras, & misit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis filios dómini vestri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma, elígite melirórem, & eum qui vobis placúerit de filiis dómini vestri, & eum pónite super sólium patris sui, & pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

TImuérunt illi vehementer, & dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, & quómodo nos valébimus resístere? Misérunt ergo præpósiti domus, & præfécti civitátis, & majóres natu, & nutrítii, ad Jehu, dicéntes: Servi tui sumus, quæcúmque jússeris, faciémus, nec constituémus nobis regem; quæcúmque tibi placent, fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndò, dicens: Si mei estis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, & veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porrò filii regis, septuagínta viri apud optimátes civitátis nutriebántur. Cùmque venísent lítteræ ad eos, tulérunt filios regis, & occidérunt septuagínta viros, & posuérunt cápita eórum in cóphinis, & misérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In 2.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 25. in Epist. ad Rom. Lectio iv.

NOn putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplícium magis augébit. Quandóquidem & serpens magis punítus est quàm múlier: quemádmodum & múlier plus quàm vir, & Jézabel majóres pœnas dedit, quàm Achab víneæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur & tu quoque si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris, quàm qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quòd réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio v.

ITaque si quando peccántes vidérimus, non solùm non impellámus, sed & extrahámus ex ipso malítiæ bárathro; ne & aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuò terríbilis illíus tribunális, flúminis ignei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices: Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, & neque punítur dives ille Lázari contémptor, neque fátuæ vírgines à sponso rejiciúntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diábolo præparátum nō abíbunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non períbit, manus ac pedes vinctus? Qui centum denários à consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimírum quòd vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguétur, verum non erit? ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

SEd minátur ista tantúmmodò Deus? Utique inquies. Et unde, dic quæso, tantam rem audes públicè loqui, atque ex te ipso ferre senténtiam? Ego quippe & ex iis quæ dixit Deus, & ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quòd si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certè minæ sunt, & verba tantúmmodò, quæ facta sunt, & in opus ipsum exiérunt. Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægypti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davídis peccátum uno témporis moménto peste occídit? Nónne hæc ómnia, & ália Deus illis íntulit?

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

F E-

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 11.

ATHalía verò mater Ochozíæ, videns mórtuum filium suum, surréxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba filia regis Joram, soror Ochozíæ, Joas filium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus de triclínio: & abscóndit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clàm in domo Dómini: porrò Athalía regnávit super terram.

℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut.

Lectio ii.

ANno autem séptimo misit Jójada, & assúmens centurióness & mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: & adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis filium regis: & præcépit illis, dicens: Iste est sermo, quem fácere debétis. Tértia pars vestrûm intróeat sábbato, & obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur: & tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum: & custodiétis excúbias domus Messa. Duæ verò partes è vobis omnes egrediéntes sábbato, custódiant excúbias domus Dómini circa regem.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

ET assuméntes sínguli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Jójadam sacerdótem. Qui dedit eis hastas & arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et stetérunt sínguli habéntes arma in manu sua, à parte templi déxtera usque ad partem sinístram altáris & ædis, circum regem. Produxítque filium regis, & pósuit super eum diadéma, & testimónium: fecerúntque eum regem, & unxérunt: & plaudéntes manu, dixérunt: Vivat rex.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 12.

ANno séptimo Jehu regnávit Joas, & quadragínta annis regnávit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada sacérdos. Verúmtamen excélsa non ábstulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat in excélsis incénsum.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dñe: & líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

Lectio ii.

DIxítque Joas ad sacerdótes: Omnem pecúniam sanctórum, quæ illáta fúerit in templum Dómini à prætereúntibus, quæ offértur pro prétio ánimæ, & quam spontè & arbítrio cordis sui ínferunt in templum Dómini: accípiant illam sacerdótes juxta órdinem suum, & instáurent sartatécta domus, si quid necessárium víderint instauratióne.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

℣. Cùm-

℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus.

Lectio iii.

IGitur usque ad vigésimum tértium annum regis Joas, non instaurævérunt sacerdótes sartatécta templi. Vocavítque rex Joas Jójadam pontíficem, & sacerdótes, dicens eis: Quare sartatécta non instaurátis templi? Nolíte ergo ámpliùs accípere pecúniam juxta órdinem vestrum, sed ad instauratiónem templi réddite eam. Prohibitíque sunt sacerdótes ultrà accípere pecúniam à pópulo, & instauráre sartatécta domus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 13. c

ELiséus autem ægrotábat infirmitáte, qua & mórtuus est: descendítque ad eum Joas rex Israel, & flebat coram eo, dicebátque: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. Et ait illi Eliséus: Affer arcum, & sagíttas. Cùmque attulísset ad eum arcum & sagíttas, dixit ad regem Israel: Pone manum tuam super arcum. Et cùm posuísset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus regis, & ait: Aperi fenéstram orientálem. Cùmque aperuísset, dixit Eliséus: Jace sagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus: Sagítta salútis Dómini, & sagítta salútis contra Syriam: percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

ET ait: Tolle sagíttas. Qui cùm tulísset, rursum dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percussísset tribus vícibus, & stetísset, irátus est vir Dei contra eum, & ait: Si percussísses quínquies, aut séxies, sive sépties, percussísses Syriam usque ad consumptiónem: nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, & sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

QUidam autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in sepúlchro Eliséi. Quod cùm tetigísset ossa Eliséi, revíxit homo, & stetit super pedes suos. Mórtuus est autem Házael rex Syriæ, & regnávit Bénadad fílius ejus pro eo. Porrò Joas fílius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadad fílii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz patris sui jure prælii; tribus vícibus percússit eum Joas, & réddidit civitátes Israel.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17.

ANno autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samaríam, & tránstulit Israel in Assyrios: posuítque eos in Hala, & in Habor, juxta flúvium Gozan,

zan, in civitátibus Medórum. Factum est enim, cùm peccássent filii Israel Dómino Deo suo, qui edúxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaónis regis Ægypti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum Géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu filiórum Israel, & regum Israel: quia símiliter fécerant. Et offendérunt filii Israel verbis non rectis Dóminum Deum suum: & ædificavérunt sibi excélsa in cunctis úrbibus suis.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.
℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

Et testificátus est Dóminus in Israel, & in Juda per manum ómnium Prophetárum, & Vidéntium, dicens: Revertímini à viis vestris péssimis, & custodíte præcépta mea, & cæremónias juxta omnem legem, quam præcépi pátribus vestris: & sicut misi ad vos in manu servórum meórum Prophetárum. Qui non audiérunt, sed indooravérunt cervícem suam juxta cervícem patrum suórum, qui noluérunt obedíre Dómino Deo suo. Et abjecérunt legítima ejus, & pactum quod pépigit cum pátribus eórum, & testificatiónes, quibus contestátus est eos: secutíque sunt vanitátes, & vanè egérunt.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

Iratúsque est Dóminus veheménter Israéli, & ábstulit eos à conspéctu suo, & non remánsit nisi tribus Juda tantúmmodò. Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui: verùm ambulávit in erróribus Israel, quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne semen Israel, & afflíxit eos, & trádidit eos in manu diripiéntium, donec projíceret eos à fácie sua, ex eo jam témpore quo scissus est Israel à domo David, & constituérunt sibi regem Jeróboam filium Nabat.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17. d

Separávit Jeróboam Israel à Dómino, & peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt filii Israel in univérsis peccátis Jeróboam quæ fécerat: & non recessérunt ab eis, úsquequò Dóminus auferret Israel à fácie sua, sicut locútus fúerat in manu ómnium servórum suórum Prophetárum: translatúsque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio ii.

Addúxit autem rex Assyriórum de Babylóne, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sephárvaim: & collocávit eos in civitátibus Samaríæ pro filiis Israel: qui possedérunt Samaríam, & habitavérunt in úrbibus ejus. Cùmque ibi habitáre cœpissent, non timébant Dóminum: & immísit in eos Dóminus leónes, qui interficiébant eos.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio iii.

Nuntiatúmque est regi Assyriórum, & dictum: Gentes, quas transtulísti, & habitáre fecísti in civitátibus Samaríæ, ignórant legítima Dei terræ: & immísit

misit in eos Dóminus leónes, & ecce interficiunt eos, eò quòd ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem rex Assyriórum, dicens: Dúcite illuc unum de sacerdótibus, quos inde captívos adduxístis: & vadat, & hábitet cum eis: & dóceat eos legítima Dei terræ. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 18.

ANno tértio Osée filii Ela regis Israel, regnávit Ezechías filius Achaz regis Juda. Vigintiquínque annórum erat, cùm regnáre cœpísset: & vigintinóvem annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Abi filia Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, & contrívit státuas, & succídit lucos, confregítque serpéntem æneum, quem fécerat Móyses: síquidem usque ad illud tempus filii Israel adolébant ei incénsum: vocavítque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.

Lectio ii.

ITaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt: & adhæsit Dómino, & non recéssit à vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde & erat Dóminus cum eo, & in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, & non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, & omnes términos eórum, à Turre custódum usque ad civitátem munítam.

Lectio iii.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée filii Ela regis Israel, ascéndit Salmánasar rex Assyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis Israel capta est Samaría: & tránstulit rex Assyriórum Israel in Assyrios, collocavítque eos in Hala, & in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum: quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergréssi sunt pactum ejus: ómnia quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsecro Dómine, meménto quæso quómodo ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto: & quod plácitum est coram te, fécerim.

DOMINICA XI.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: & venit ad eum Isaías filius Amos Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ: moriéris enim tu, & non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obsecro Dómine, meménto quæso quómodo ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto, & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

ET ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas: & ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed & de manu regis Assyriórum liberábo te, & civitátem

hanc,

hanc, & prótegam urbem istam propter me, & propter David servum meum. Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cùm attulíssent, & posuíssent super ulcus ejus, curátus est.
℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit. Lectio iii.

DIxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum quia Dóminus me sanábit, & quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum à Dómino, quòd factúrus sit Dóminus sermónem, quem locútus est. Vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis, nec hoc volo, ut fiat, sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías Prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in horológio Achaz, retrórsum decem grádibus.
℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

Lib. 11: in Isajæ cap. 38. Lectio iv.

NE elevarétur cor Ezechíæ post incredíbiles triúmphos, & de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis sui visitátur, & audit se esse moritúrum: ut convérsus ad Dóminum flectat senténtiam ejus. Quod quidem & in Jona Prophéta légimus, & in comminatiónibus contra David: quæ dicúntur futúra, nec facta sunt, non Deo mutánte senténtiam, sed provocánte humánum genus ad notítiam sui. Dóminus enim pœnitens est super malítiis. Convertítque Ezechías fáciem suam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat. Ad paríetem autem templi, juxta quod Sálomon palátium extrúxerat: vel absolútè ad paríetem, ne lácrymas suas assidéntibus ostentáre viderétur.
℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia. Lectio v.

AUdiénsque se esse moritúrum, non precátur vitam, & annos plúrimos, sed in Dei judício quid velit præstáre, dimíttit. Nóverat enim idcircò Deo placuísse Salomónem, quòd annos vitæ non petíerit amplióres: sed itúrus ad Dóminum narrat ópera sua, quómodo ambuláverit coram eo in veritáte & in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ afflictiónis témpore bonórum óperum recordátur. Beáti enim mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quómodo álibi scríbitur: Quis gloriábitur purum habére se cor? Quod ita sólvitur: perfectiónem cordis in eo nunc dici, quòd idóla destrúxerit, templi valvas aperúerit, serpéntem æneum comminúerit: & cétera fécerit quæ Scriptúra commémorat. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

FLevit autem fletu magno, propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías filios non habébat: nam post mortem ejus Manásses, cùm duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Judæa: ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quòd desperábat Christum de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros mor-

morte terréri, propter incértum judícii, & ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

℞. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℞. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℞. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 22.

Octo annórum erat Josías cùm regnáre cœpísset, trigínta & uno anno regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Idida, fília Hadája de Bésecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes vias David patris sui: non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octávo décimo regis Josíæ, misit rex Saphan fílium Aslía, filii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi à pópulo, detúrque fabris per præpósitos domus Dómini: qui & distríbuant eam his, qui operántur in templo Dómini.

℞. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníquè egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non.

Lectio ii.

Dixit autem Helcías póntifex ad Saphan scribam: Librum Legis répperi in domo Dómini: dedítque Helcías volumen Saphan, qui & legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renuntiávit ei quod præcéperat, & ait: Conflavérunt servi tui pecúniam, quæ repérta est in domo Dómini, & dedérunt ut distribuerétur fabris à præféctis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías sacérdos.

℞. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

Quem cùm legísset Saphan coram rege, & audísset rex verba Libri Legis Dómini, scidit vestiménta sua. Et præcépit Helcíæ sacerdóti, & Ahícam filio Saphan, & Achóbor filio Micha, & Saphan scribæ, & Asájæ servo regis, dicens: Ite, & consúlite Dóminum super me, & super pópulo, & super omni Juda, de verbis volúminis istíus, quod invéntum est: magna enim ira Dómini succénsa est contra nos: quia non audiérunt patres nostri verba Libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℞. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FE-

FERIA TERTIA.

De libro iv. Regum. Lectio i. Cap. 23.

AScéndit rex templum Dómini, & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo sacerdótes & prophétæ, & omnis pópulus à parvo usque ad magnum: legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum: & fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, & custodírent præcépta ejus, & testimónia, & cæremónias in omni corde, & in tota ánima, & suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in Libro illo: acquievítque pópulus pacto.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dómine; & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies. Lectio ii.

ET præcépit rex Helcíæ Pontífici & sacerdótibus secúndi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérsæ milítiæ cœli: & combússit ea foris Jerúsalem in conválle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúsalem: & eos qui adolébant incénsum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim signis, & omni milítiæ cœli.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. ℣. Cùmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus. Lectio iii.

ET efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, & combússit eum ibi, & redégit in púlverem, & projécit super sepúlchra vulgi. Destrúxit quoque ædículas effeminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulíeres texébant quasi domúnculas luci. Congregavítque omnes sacerdótes de civitátibus Juda: & contaminávit excélsa, ubi sacrificábant sacerdótes, de Gábaa usque Bersabée.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23. e

PYthónes, & aríolos, & figúras idolórum, & immundítias, & abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda & Jerúsalem, ábstulit Josías: ut statúeret verba Legis, quæ scripta sunt in Libro, quem invénit Helcías sacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, & in tota ánima sua, & in univérsa virtúte sua juxta omnem legem Móysi: neque post eum surréxit símilis illi. Verúmtamen non est avérsus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam: propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum. Lectio ii.

DIxit itaque Dóminus: Etiam Judam áuferam à fácie mea, sicut ábstuli Israel: & projíciam civitátem hanc,

quam elégi, Jerúsalem, & domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Réliqua autem sermónum Josíæ, & univérsa quæ fecit, nónne hæc scripta sunt in Libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus ascéndit Phárao Néchao rex Ægypti, contra regem Assyriórum ad flumen Euphráten: & ábiit Josías rex in occúrsum ejus: & occísus est in Magéddo, cùm vidísset eum. Et portavérunt eum servi sui mórtuum de Magéddo: & pertulérunt in Jerúsalem, & sepeliérunt eum in sepúlchro suo.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

TUlítque pópulus terræ Jóachaz fílium Josíæ: & unxérunt eum, & constituérunt eum regem pro patre suo. Vigínti trium annórum erat Jóachaz cùm regnáre cœpísset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Amítal, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. Vinxítque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnáret in Jerúsalem: & impósuit mulctam terræ, centum taléntis argénti, & talénto auri. Regémque constítuit Phárao Néchao Elíacim fíliū Josíæ, pro Josía patre ejus: vertítque nomen ejus Jóakim. Porrò Jóachaz tulit, & duxit in Ægyptum, & mórtuus est ibi.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum,

Lectio i. Cap. 23. g & 24.

VIgintiquínque annórum erat Jóakim cùm regnáre cœpísset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Zébida fília Phadája de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, & factus est ei Jóakim servus tribus annis: & rursum rebellávit contra eum. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

IMmisítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon, & immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos Prophétas. Factū est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram se propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, & propter sánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúsalem cruóre innocéntium: & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

REliqua autem sermónum Jóakim, & univérsa quæ fecit, nónne hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis: & regnávit Jóachin fílius ejus pro eo. Et ultrà non áddidit rex Ægypti, ut egrederétur de terra sua: túlerat enim rex Babylónis à rivo Ægypti usque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægypti.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

FE-

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. b

DEcem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpísset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Nohésta filia Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, & circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio ii.

EGressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus: & suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesáuros domus Dómini, & thesáuros domus régiæ: & concídit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon rex Israel in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, & univérsos príncipes, & omnes fortes exércitus, decem míllia, in captivitátem, & omnem artíficem, & clusórem: nihílque relíctum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: à Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

TRánstulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus: & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, & artífices, & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres, duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Mathaníam pátruum ejus pro eo: imposuítque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. d & 25.

VIgésimum & primum annum ætátis habébat Sedecías cùm regnáre cœpísset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus erat Amítal, filia Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem, & contra Judam, donec projíceret eos à fácie sua: recessítque Sedecías à rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exércitus ejus in Jerúsalem, & circumdedérunt eam: & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas, atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis: prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

Lectio ii.

ET interrúpta est cívitas: & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem:) fugit itaque Sedecías per viam, quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho, & omnes bellatóres qui e-

rant cum eo, dispérsi sunt, & reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha: qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

Lectio iii.

MEnse quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis: venit Nabuzárdan princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, & domum regis, & domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitáte, & pérfugas qui transfúgerant ad regem Babylónis, & réliquum vulgus tránstulit Nabuzárdan princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres, & agrícolas. Colúmnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, & bases, & mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, & transtulérunt æs omne in Babylónem.

SABBATO

ante Dominicam primam Augusti.

Ea autem dicitur prima Dominica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis, ita ut si Kalendæ fuerint ii. iii. & iv. Feria, tunc prima Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea quæ præcedit Kalendas. Sin autem v. & vi. Feria, vel Sabbato, est ea quæ sequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnificat ponatur Antiphona illius Historiæ, omissa alia quæ fortè occurreret.

Historia verò, id est, Responsoria illius libri, si propter aliquod festum Duplex in Dominica occurrens poni non possint; primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Officium de Feria, ponantur Responsoria primi Nocturni Dominicæ, omissis aliis Responsoriis, si fortè in illa Feria haberentur propria, servatis etiam aliis, quæ in Rubrica de Responsoriis num. 7. præscripta sunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi Gentes, superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávit.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infrà.

DOMINICA PRIMA Augusti.

Ponuntur libri Salomonis, & legitur de eis usque ad Dominicam primam Septembris.

In primo Nocturno.

Incípiunt Parábolæ Salomónis.

Lectio i. Cap. 1.

PArábolæ Salomónis, filii David, regis Israel. Ad sciéndam sapiéntiam & disciplínam: ad intelligénda verba prudéntiæ, & suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam, & judícium, & æquitátem: ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia & intelléctus. Audiens sápiens, sapiéntior erit: & intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, & interpretatiónem verba sapiéntum, & ænígmata eórum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam montes.

Lectio ii.

TImor Dómini princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam, atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ: ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint: Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustrà: deglutiámus eum sicut inférnus vivéntem, & íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus do-

domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrùm. ℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

FIli mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, & festínant ut effúndant sánguinem. Frustrà autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, & moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári, ánimas possidéntium rápiunt.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Serm. 5. vers. 6. Lectio iv.

INítium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiam hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed & ipse timor Dómini, nisi secúndùm sciéntiam sit, nihil prodest, imò obest plúrimùm. Síquidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secúndùm sciéntiam, in ipso zelo & timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quòd circumcídunt infántulos suos, quòd sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spiritálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio v.

ET quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis qui habent timórem Dei, sed non secúndùm sciéntiam, statuéntes dürióra præcépta, quæ non possit humána condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplínæ, opus virtútis exígere: sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia à timóre Dei íncipit: nec est sapiéntia spiritális sine timóre Dei; ita timor sine sapiéntia esse non debet.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio vi.

BAsis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum áliquod in basi statúitur, & tunc majórem habet grátiam cùm in basi státua fúerit collocáta, standíque áccipit firmitátem: ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in péctore timéntis Dóminum: ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres, & áuferant illud de incurióſi & dissimulántis afféctu.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine.

℣. Ne derelínquas me Dómine, ne ac-

accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: *Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebdomadam quando Responsoria sumuntur ex tertio Nocturno Dominicæ, Feria quarta & Sabbato post secundam & tertiam Lectionem ponitur secundum & tertium Responsorium Feriæ secundæ sequentis.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 3.

FIli mi, ne obliviscáris legis meæ, & præcépta mea cor tuum custódiat: longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Misericórdia, & véritas te non déserant, circúmda eas gútturi tuo, & descríbe in tábulis cordis tui: & invénies grátiam, & disciplínam bonam coram Deo, & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos.

℟. Ne derelínquas me Dómine Pater & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: *Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ii.

NE sis sápiens apud temetípsum: time Deum, & recéde à malo: sánitas quippe erit umbilíco tuo, & irrigátio óssium tuórum. Honóra Dóminum de tua substántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei: & implebúntur hórrea tua saturitáte, & vino torculária tua redundábunt.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: *Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

DIsciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias: nec defícias cùm ab eo córriperis: quem enim díligit Dóminus, córripit: & quasi pater in fílio cómplacet sibi. Beátus homo, qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntia: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis opibus: & ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: *Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 5.

FIli mi, atténde ad sapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut custódias cogitatiónes, & disciplínam lábia tua consérvent. Ne atténdas falláciæ mulíeris. Favus enim distíllans lábia meretrícis, & nitídius óleo guttur ejus. Novíssima autem illíus amára quasi absýnthium, & acúta quasi gládius biceps. Pedes ejus descéndunt in mortem, & ad ínferos gressus illíus pénetrant. Per sémitam vitæ non ámbulant, vagi sunt gressus ejus, & investigábiles. ℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: *Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

Lectio ii.

NUnc ergo fili mi audi me, & ne recédas à verbis oris mei. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropínques fóribus domus ejus. Ne des aliénis honórem tuum, & annos tuos crudéli. Ne fortè impleántur extránei víribus tuis, & labóres tui sint in domo aliéna, & gemas in novíssimis, quando consúmpseris carnes tuas, & corpus tuum, & dicas:

cas: Cur detestátus sum disciplínam, & increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, & magístris non inclinávi aurem meam?
℟. Initium sapiéntiæ timor Dómini: *Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Lectio iii.

QUare sedúceris fili mi ab aliéna, & fovéris in sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis, & omnes gressus ejus consíderat. Iniquitátes suæ cápiunt ímpium, & fúnibus peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplínam, & in multitúdine stultítiæ suæ decipiétur.
℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: *Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8.

NUmquid non sapiéntia clámitat, & prudéntia dat vocem suam? In summis excelsísque vertícibus supra viam, in médiis sémitis stans, juxta portas civitátis in ipsis fóribus lóquitur, dicens: O viri, ad vos clámito, & vox mea ad filios hóminum. Intellígite párvuli astútiam, & insipiéntes animadvértite. Audíte, quóniam de rebus magnis locutúra sum: & aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent.
℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveréntì & infruníto ne tradas me Dómine.
℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

Lectio ii.

VEritátem meditábitur guttur meum, & lábia mea detestabúntur ímpium. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum. Recti sunt intelligéntibus, & æqui inveniéntibus sciéntiam. Accípite disciplínam meam, & non pecúniam: doctrínam magis, quàm aurum elígite. Mélior est enim sapiéntia cunctis pretiosíssimis: & omne desiderábile ei non potest comparári.
℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: *Magnificásti pópulum tuum, & honorásti.
℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: *Homo videt in fácie, Deus autem in corde.
℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 10.

FIlius sápiens lætíficat patrem: filius verò stultus mœstítia est matri suæ. Nil próderunt thesáuri impietátis: justítia verò liberábit à morte. Non afflíget Dóminus fame ánimam justi, & insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remíssa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cón-

gregat in messe, filius sápiens est: qui autem stertit æstáte, filius confusiónis.
℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.
℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

Benedíctio Dómini super caput justi: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justi cum láudibus: & nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta súscipit: stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter: qui autem deprávat vias suas, maniféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem: & stultus lábiis verberábitur. ℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi.
℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

Vena vitæ, os justi: & os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas: & univérsa delícta óperit cháritas. In lábiis sapiéntis invenítur sapiéntia: & virga in dorso ejus qui índiget corde. Sapiéntes abscóndunt sciéntiam: os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egéstas eórum. Opus justi ad vitam: fructus autem ímpii ad peccátum. ℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 14.

Sapiens múlier ædíficat domum suam: insípiens extrúctam quoque mánibus déstruet. Ambulans recto itínere, & timens Deum, despícitur ab eo, qui infámi gráditur via. In ore stulti virga supérbiæ; lábia autem sapiéntium custódiunt eos. Ubi non sunt boves, præsépe vácuum est: ubi autem plúrimæ ségetes, ibi manifésta est fortitúdo bovis. Testis fidélis non mentítur: profert autem mendácium dolósus testis. ℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ii.

Quærit derísor sapiéntiam, & non ínvenit: doctrína prudéntium fácilis. Vade contra virum stultum, & nescit lábia prudéntiæ. Sapiéntia cállidi est intellígere viam suam: & imprudéntia stultórum errans. Stultus illúdet peccátum, & inter justos morábitur grátia. Cor quod novit amaritúdinem ánimæ suæ, in gáudio ejus non miscébitur extráneus. Domus impiórum delébitur: tabernácula verò justórum germinábunt.
℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Lectio iii.

Est via, quæ vidétur hómini justa: novíssima autem ejus dedúcunt ad mortem. Risus dolóre miscébitur, & extréma gáudii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus, & super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni: servo autem sapiénti prósperi erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo: stultus tránsilit, & confídit.
℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SAB-

S A B B A T O.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 16.

HOminis est ánimam præparáre: & Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: spirítuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus: ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans: étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens.

Lectio ii.

INítium viæ bonæ, fácere justítiam: accépta est autem apud Deum magis, quàm immoláre hóstias. Misericórdia, & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispónit viam suam: sed Dómini est dirígere gressus ejus.

Lectio iii.

DIvinátio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus, & statéra judícia Dómini sunt: & ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi qui agunt ímpiè: quóniam justítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa: qui recta lóquitur, diligétur. Indignátio regis, núntii mortis: & vir sápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita: & cleméntia ejus quasi imber serótinus.

Ad Magníficat, Antiphona.

Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis.

D O M I N I C A II.

Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástes.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Ecclesiástæ, filii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes: vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet ámpliùs hómo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio præterit, & generátio ádvenit: terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, & óccidit, & ad locum suum revértitur: ibíque renáscens, gyrat per Merídiem, & fléctitur ad Aquilónem: lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, & in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redúndat: ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur, ut íterùm fluant.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam montes.

Lectio ii.

CUnctæ res difficiles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non satur átur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? Ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? Ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est: jam enim præcéssit in sæculis, quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória: sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

EGo Ecclesiástes fui rex Israel in Jerúsalem, & propósui in ánimo meo quærere & investigáre sapiénter de ómnibus, quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus filiis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, & ecce univérsa vánitas, & afflíctio spíritus. Pervérsi difficilè corrigúntur, & stultórum infínitus

nitus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus sum, & præcéssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem: & mens mea contempláta est multa sapiénter, & dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam, atque doctrínam, erroréfque & stultítiam.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermone contra concubinarios in fine, tomo 5. Lectio iv.

SAlomon cùm sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas & admirándas putábat, multúmque in eis labóris & solicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ & popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum & córporum formosórum grátia, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio v.

AT ubi inde ad se revérsus, & quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam, & cœlis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper à mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio vi.

QUamvis autem à Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: neque enim delícias lex vetus prohibébat: neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen & sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quàm viles, & vanitáti obnóxiæ res sint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius fastígium ascéndimus, & in majóribus exercémur palæstris: & quid áliud, quàm quòd, sicut supérnæ virtútes intellectuáles, & incorpóreæ illæ, vitam instituere jubémur?

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 2.

DIxi ego in corde meo: Vadam, & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem: & gáudio dixi: Quid frustrà decíperis? Cogitávi in corde

de meo abstráhere à vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam, donec vidérem quid esset útile filiis hóminum: quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, & plantávi víneas. ℟. Ne derelínquas me Dómine Pater, & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat. Lectio ii.

POssédi servos & ancíllas, multámque famíliam hábui: arménta quoque & magnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem: coacervávi mihi argéntum, & aurum, & substántias regum ac provinciárum: feci mihi cantóres & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, scyphos & úrceos in ministério ad vina fundénda: & supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem: sapiéntia quoque perseverávit mecum.
℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti.
℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

ET ómnia, quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis: nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cùmque me convertíssem ad univérsa ópera, quæ fécerant manus meæ, & ad labóres, in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére sub sole. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.
℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 3.

OMnia tempus habent, & suis spátiis tránseunt univérsa sub cœlo. Tempus nascéndi, & tempus moriéndi. Tempus plantándi, & tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, & tempus sanándi. Tempus destruéndi, & tempus ædificándi. Tempus flendi, & tempus ridéndi. Tempus plangéndi, & tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, & tempus colligéndi. Tempus amplexándi, & tempus longè fieri ab ampléxibus. Tempus acquiréndi, & tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, & tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, & tempus consuéndi. Tempus tacéndi, & tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, & tempus ódii. Tempus belli, & tempus pacis.
℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut. Lectio ii.

QUid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, & mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus, quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius, nisi lætári, & fácere benè in vita sua. Omnis enim homo, qui cómedit, & bibit, & videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est.
℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio iii.

DIdici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, persevérent in perpétuum: non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt: & Deus

Deus instáurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, & in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dèneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ sub sole gerúntur, & lácrymas innocéntium, & néminem consolatórem: nec posse resístere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quàm vivéntes: & feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursum contemplátus sum omnes labóres hóminum, & indústrias animadvérti patére invídiæ próximi: & in hoc ergo vánitas, & cura supérflua est.

℟. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extollentiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et. Lectio ii.

STultus cómplicat manus suas, & cómedit carnes suas, dicens: Mélior est pugíllus cum réquie, quàm plena útraque manus cum labóre & afflictióne ánimi. Consíderans réperi & áliam vanitátem sub sole: unus est, & secúndum non habet, non fílium, non fratrem, & tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis: nec recógitat, dicens: Cui labóro, & fraudo ánimam meam bonis? In hoc quoque vánitas est, & afflíctio péssima.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

MElius est ergo duos esse simul, quàm unum: habent enim emoluméntum societátis suæ: si unus cecíderit, ab áltero fulciétur. Væ soli, quia cùm cecíderit, non habet sublevántem se. Et si dormíerint duo, fovebúntur mútuo: unus quómodo calefiet? Et si quíspiam prævalúerit contra unum, duo resístunt ei: funículus triplex difficile rúmpitur. Mélior est puer pauper & sápiens, rege sene & stulto, qui nescit prævidére in pósterum. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 5.

NE temerè quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu super terram: idcírcò sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, & in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere: dísplicet enim ei infidélis & stulta promíssio. Sed quodcúmque vóveris, redde: multóque mélius est non vovére, quàm post votum promíssa non réddere.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

NE déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providéntia: ne fortè irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum.

Ubi

Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, & sermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violénta judícia, & subvérti justítiam in província, non miréris super hoc negótio: quia excélso excélsior est álius: & super hos quoque eminentióres sunt álii, & insuper univérsæ terræ rex ímperat serviénti.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

AVárus non implébitur pecúnia: & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: & hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi & qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quòd cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum cómedat: satúritas autem dívitis non sinit eum dormíre. Est & ália infírmitas péssima, quam vidi sub sole: divítiæ conservátæ in malum dómini sui. Péreunt enim in afflictióne péssima: generávit fílium, qui in summa egestáte erit.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 6.

ESt & áliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud hómines: Vir, cui dedit Deus divítias, & substántiam, & honórem, & nihil deest ánimæ suæ ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei potestátem Deus ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miséria magna est.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio ii.

SI genúerit quíspiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturáque cáreat: de hoc ego pronúntio quòd mélior illo sit abortívus. Frustrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni & mali: étiam si duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio iii.

NOnne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus: sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens à stulto? Et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Mélius est vidére quod cúpias, quàm desideráre quod néscias. Sed & hoc vánitas est, & præsúmptio spíritus.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 7.

QUid necésse est hómini majóra se quærere, cùm ignóret quid condúcat sibi in vita sua número diérum peregrinatiónis suæ, & témpore, quod velut umbra præterit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quàm unguénta pretiósa: & dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quàm ad domum convívii: in

zed by Google

in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum sit.

Lectio ii.

MElior est ira risu: quia per tristítiam vultus, corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, & cor stultórum ubi lætítia. Mélius est à sapiénte córripi, quàm stultórum adulatióne décipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti: sed & hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, & perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiónis, quàm princípium. Mélior est pátiens arrogánte.

Lectio iii.

NE dicas: Quid putas causæ est quòd prióra témpora melióra fuére quàm nunc sunt? Stulta enim est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, & magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiéntia, sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio, & sapiéntia, quòd vitam tríbuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei, quòd nemo possit corrígere quem ille despéxerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis B. Mariæ, vel S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die sancti Hyacinthi, vel in die Octava sancti Laurentii, & de eo legitur in festo S. Bernardi, & post Octavam Assumptionis B. Mariæ, si supersit dies, usque ad sequentem Dominicam.

DOMINICA III. Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiæ. Lectio I. Cap. 1.

DIlígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo; probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam montes.

Lectio ii.

SPíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intelléctu, & corripiétur à superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, & non liberábit maledícum à lábiis suis: quóniam renum illíus testis est Deus, & cordis illíus scrutátor est verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: & hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, nõ potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium. ℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumúltus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos à murmuratióne quæ nihil prodest, & à detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit: os autem, quod mentítur, occídit ánimam. ℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

In

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 28. Lectio iv.

MAgnus justítiæ splendor, quæ áliis pótius nata, quàm sibi communitátem & societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, officia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret, atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggeráre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis; justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ.
℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

QUanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest, quòd nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur: ut si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur, aut loco prævenire, aut témpore. Interest enim utrùm áliquis pugna áliqua & conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo evéntu. Si ergo in bello justítia valet, quantò magis in pace servánda est?

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

FUndaméntum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem: & qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique & Dóminus per Isaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus: Ecclésia autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium, in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seípsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideò & Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus: quia fides fundaméntum est.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegés mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine.
℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 3.

JUstórum autem ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: & æstimáta est afflíctio éxitus illórum: & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis benè disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Tamquam aurum in

Digitized by Google

in fornáce probávit illos, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum.

℟. Ne derelínquas me Dómine Pater, & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: *Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi, Ne.

Lectio ii.

FUlgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confidunt in illo, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi: quóniam donum, & pax est eléctis ejus. Impii autem secúndùm quæ cogitavérunt, correptiónem habébunt: qui neglexérunt justum, & à Dómino recessérunt. Sapiéntiam enim, & disciplínam qui ábjicit, infélix est: & vácua est spes illórum, & labóres sine fructu, & inutília ópera eórum.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nimiam. Magnificásti.

Lectio iii. Cap. 5. c

JUsti autem in perpétuum vívent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, & bráchio sancto suo defféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam; & pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA:

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 6.

MElior est sapiéntia quàm vires: & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo reges, & intellígite, díscite júdices finium terræ. Præbéte aures vos, qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data est à Dómino potéstas vobis, & virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, & cogitatiónes scrutábitur: quóniam cùm essétis minístri regni illíus, non rectè judicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndùm voluntátem Dei ambulástis.

℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Attrénde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

Lectio ii.

HOrrendè & citò apparébit vobis: quóniam judícium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam: quóniam pusillum & magnum ipse fecit, & æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio. ℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Dilectio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

AD vos ergo reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, & non excidátis. Qui enim custodíerint justa justè, justificabúntur: & qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, & habébitis disciplínam. Clara est, & quæ numquam marcéscit sapiéntia, & fácilè vidétur ab his qui

qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 7.

SUm quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréni illíus, qui prior factus est, & in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine, ex sémine hóminis, & delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, & in simíliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, & símilis éxitus.

℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et. Lectio ii.

PRopter hoc optávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus: nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, & tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam: quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéstas per manus illíus, & lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, & ignorábam quóniã horum ómniũ mater est. Quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 9. c

QUis hóminum póterit scire consílium Dei? Aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, & incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim quod corrúmpitur, ággravat ánimam, & terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et difficilè æstimámus, quæ in terra sunt: & quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis: & sic corréctæ sint sémitæ eórum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi Dómine à princípio.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii. Cap. 10.

HÆc illum, qui primus formátus est à Deo pater orbis terrárum, cùm solus esset creátus, custodívit, & edúxit illum à delícto suo, & dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cùm aqua deléret terram, sanávit íterùm sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans. Hæc & in consénsu nequítiæ cùm se natiónes contulíssent, scivit justum, & conservávit sine queréla Deo, & in filii misericórdia fortem custodívit.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: *Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

HÆc justum à pereúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, descendénte igne in Pentápolim: quibus in testimónium nequítiæ fumigabúnda constat desérta terra, & incérto témpore fructus habéntes árbores, & incredíbilis ánimæ memória stans figméntum salis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapsi sunt, ut ignorárent bona, sed & insipiéntiæ suæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his quæ peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, à dolóribus liberávit.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: *Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA,

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 13.

VAni autem sunt omnes hómines, in quibus non subest sciéntia Dei: & de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis esset ártifex: sed aut ignem, aut spíritum, aut citátum áerem, aut gyrum stellárum, aut nímiam aquam, aut solem & lunam, rectóres orbis terrárum, deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti, deos putavérunt: sciant quantò his dominátor eórum speciósior est. Speciéi enim generátor hæc ómnia constítuit.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: *Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ii.

AUt si virtútem, & ópera eórum miráti sunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis: à magnitúdine enim speciéi, & creatúræ cognoscibíliter póterit Creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, & voléntes inveníre. Etenim cùm in opéribus illíus conversántur, inquírunt: & persuásum habent quóniam bona sunt quæ vidéntur.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: *Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

ITerùm autem nec his debet ignósci. Si enim tantum potuérunt scire, ut possent æstimáre sæculum: quómodo hujus Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem sunt, & inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum, & argéntum, artis inventiónem, & similitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manus antíquæ.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: *Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SAB-

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 15.

TU autem Deus noster, suávis & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: & scire justítiam, & virtútem tuam, radix est immortalitátis.

Lectio ii.

NOn enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

Lectio iii.

SEd & fígulus mollem terram premens, laboriósè fingit ad usus nostros unumquódque vas, & de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, judex est fígulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulò antè de terra factus fúerat, & post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sapiéntia clámitat in platéis: Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, & eam invéniet; & cùm invénerit, beátus erit si tenúerit eam.

DOMINICA IV.

Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1.

OMnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, & ingréssus illíus mandáta ætérna.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

RAdix sapiéntiæ cui reveláta est, & astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, & manifestáta? Et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuéndus nimis, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, & vidit, & dinumerávit, & mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, & super omnem carnem secúndùm datum suum, & præbuit illam diligéntibus se.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

TImor Dómini glória, & gloriátio, & lætítia, & coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timénti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, & in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus est.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 1. c. 10. in c. 1. Job. Lectio iv.

SUnt nonnúlli, qui vitam suam négligunt, & dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléćta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt: cùmque supérna quæ amisérunt, non consíderant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt: sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exílium, quod patiúntur, & in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exúltant.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

AT contrà, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt: cùmque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio, in Conditóris sui spe & contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit: & unusquísque eórum adhuc in mundo córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat, & ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cùm ergo dolens videt, quàm sit ætérnum quod pérdidit, invenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit: & quò magis crescit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eò augétur dolor, quòd necdum ad mansúra pertíngat.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Lectio vi.

INtuéndum quoque est, quòd nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, cautè sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis, adversúsque surrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his quæ agénda sunt, præpédiat formído: ne in his quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignoránti æ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

F E-

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1. c

CORóna sapiéntiæ timor Dómini, replens pacem, & salútis fructum: & vidit, & dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam & intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur: & glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum: & rami illíus longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, & sciéntiæ religiósitas: execrátio autem peccatóribus sapiéntia. ℟. Ne derelínquas me Dómine Pater & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ii.

TImor Dómini expéllit peccátum: nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est. Usque in tempus sustinébit pátiens, & pósteà rédditio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscóndet verba illíus, & lábia multórum enarrábunt sensum illíus. In thesáuris sapiéntiæ significátio disciplínæ: execrátio autem peccatóri cultúra Dei. Fili concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam: & Deus præbébit illam tibi. ℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

SApiéntia enim & disciplína timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides & mansuetúdo, & adimplébit thesáuros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini: & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abscónsa tua, & in médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti malígnè ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo & fallácia. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 2.

FIli accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & súscipe verba intelléctus: & ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei: conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. ℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

Lectio ii.

OMne, quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre sústine, & in humilitáte tua patiéntiam habe: quóniam in igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te: & dírige viam tuam, & spera in illum. Serva timórem illíus, & in illo veterásce. ℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

MEtuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam ejus, & non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dó-

minum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra. Respícite filii natiónes hóminum: & scitóte quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? Aut quis invocávit eum, & despéxit illum? ℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

FIlii sapiéntiæ, ecclésia justórum: & nátio illórum, obediéntia & diléctio. Judícium patris audíte filii, & sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in filiis: & judícium matris exquírens, firmávit in filios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, & continébit se ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur. ℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

Lectio ii.

ET sicut qui thesaurízat, ita & qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in filiis, & in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre: & qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, & quasi dóminis sérviet his, qui se genuérunt. ℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

IN ópere & sermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum: ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum: maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui: non enim est tibi glória ejus confúsio. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, & dédecus filii pater sine honóre. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

ALtióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fúeris: sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curiósus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, & in vanitáte detínuit sensus illórum. ℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam; cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

COr durum habébit malè in novíssimo: & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, & pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas: frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. ℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente &

in

in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

COr sapiéntis intellígitur in sapiéntia, & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor & intellígibile abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis: & Deus prospéctor est ejus, qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 4.

FIli eleemósynam páuperis ne defráudes, & óculos tuos ne transvértas à páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris: & non exásperes páuperem in inópia sua. Cor ínopis ne afflíxeris, & non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias: & non avértas fáciem tuam ab egéno.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio ii.

AB ínope ne avértas óculos tuos propter iram: & non relínquas quæréntibus tibi retrò maledícere: maledicéntis enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus: exáudiet autem eum, qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, & Presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio iii.

DEclína páuperi sine tristítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu supérbi: & non ácidè feras in ánima tua. In judicándo esto pupíllis miséricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tui magis quàm mater.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici. Lectio i. Cap. 4. c

FIli consérva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne revereáris próximum tuum in casu suo: nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in decóre suo. Lectio ii.

IN lingua enim sapiéntia dignóscitur: & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti, & firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo: & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua: & ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii. Lectio iii.

PRo justítia agonizáre pro ánima tua, & usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua: & inútilis, & remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, e-

nitus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus efféctus sum, & præcéssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem: & mens mea contempláta est multa sapiénter, & dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam, atque doctrínam, erroréſque & stultítiam.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermone contra concubinarios in fine, tomo 5. Lectio iv.

Salomon cùm sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas & admirándas putábat, multúmque in eis labóris & solicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ & popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum & córporum formosórum grátia, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio v.

At ubi inde ad se revérsus, & quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam, & cœlis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper à mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio vi.

Quamvis autem à Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: neque enim delícias lex vetus prohibébat: neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen & sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quàm viles, & vanitáti obnóxiæ res sint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius fastígium ascéndimus, & in majóribus exercémur palæstris: & quid áliud, quàm quòd, sicut supérnæ virtútes intellectuáles, & incorpóreæ illæ, vitam instituere jubémur?

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 2.

Dixi ego in corde meo: Vadam, & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem: & gáudio dixi: Quid frustrà decíperis? Cogitávi in corde

de meo abstráhere à vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam, donec vidérem quid esset útile filiis hóminum: quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, & plantávi víneas. ℟. Ne derelínquas me Dómine Pater, & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ii.

POssédi servos & ancíllas, multámque famíliam hábui: arménta quoque & magnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem: coacervávi mihi argéntum, & aurum, & substántias regum ac provinciárum: feci mihi cantóres & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, scyphos & úrceos in ministério ad vina fundénda: & supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem: sapiéntia quoque perseverávit mecum.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

ET ómnia, quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis: nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cùmque me convertíssem ad univérsa ópera, quæ fécerant manus meæ, & ad labóres, in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére sub sole. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 3.

OMnia tempus habent, & suis spátiis tránseunt univérsa sub cœlo. Tempus nascéndi, & tempus moriéndi. Tempus plantándi, & tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, & tempus sanándi. Tempus destruéndi, & tempus ædificándi. Tempus flendi, & tempus ridéndi. Tempus plangéndi, & tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, & tempus colligéndi. Tempus amplexándi, & tempus longè fíeri ab ampléxibus. Tempus acquiréndi, & tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, & tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, & tempus consuéndi. Tempus tacéndi, & tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, & tempus ódii. Tempus belli, & tempus pacis.

℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

Lectio ii.

QUid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, & mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus, quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius, nisi lætári, & fácere benè in vita sua. Omnis enim homo, qui cómedit, & bibit, & videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

DIdici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, persevérent in perpétuum: non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt: &

Deus

Deus instáurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, & in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

℞. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ sub sole gerúntur, & lácrymas innocéntium, & néminem consolatórem: nec posse resístere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quàm vivéntes: & feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursúm contemplátus sum omnes labóres hóminum, & indústrias animadvérti patére invídiæ próximi: & in hoc ergo vánitas, & cura supérflua est.

℞. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

Lectio ii.

STultus cómplicat manus suas, & cómedit carnes suas, dicens: Mélior est pugíllus cum réquie, quàm plena útraque manus cum labóre & afflictióne ánimi. Consíderans réperi & áliam vanitátem sub sole: unus est, & secúndum non habet, non fílium, non fratrem, & tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis: nec recógitat, dicens: Cui labóro, & fraudo ánimam meam bonis? In hoc quoque vánitas est, & afflíctio péssima.

℞. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

MElius est ergo duos esse simul, quàm unum: habent enim emoluméntum societátis suæ: si unus cecíderit, ab áltero fulciétur. Væ soli, quia cùm cecíderit, non habet sublevántem se. Et si dormíerint duo, fovebúntur mútuo: unus quómodo calefiet? Et si quíspiam prævalúerit contra unum, duo resístunt ei: funículus triplex difficile rúmpitur. Mélior est puer pauper & sápiens, rege sene & stulto, qui nescit prævidére in pósterum.

℞. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ. Lectio i. Cap. 5.

NE témerè quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu super terram: idcircò sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, & in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere: dísplicet enim ei infidélis & stulta promíssio. Sed quodcúmque vóveris, redde: multóque mélius est non vovére, quàm post votum promíssa non réddere.

℞. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

NE déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providéntia: ne fortè irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum.

Ubi

Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, & sermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violénta judícia, & subvérti justítiam in província, non miréris super hoc negótio: quia excélso excélsior est álius: & super hos quoque eminentióres sunt álii, & insuper univérsæ terræ rex ímperat serviénti.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

Avárus non implébitur pecúnia: & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: & hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi & qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quòd cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum cómedat: satúritas autem dívitis non sinit eum dormíre. Est & ália infírmitas péssima, quam vidi sub sole: divítiæ conservátæ in malum dómini sui. Péreunt enim in afflictióne péssima: generávit fílium, qui in summa egestáte erit.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 6.

Est & áliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud hómines: Vir, cui dedit Deus divítias, & substántiam, & honórem, & nihil deest ánimæ suæ ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei potestátem Deus ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miséria magna est.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ii.

Si genúerit quíspiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturáque cáreat: de hoc ego pronúntio quòd mélior illo sit abortívus. Frustrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni & mali: étiam si duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

Nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus: sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens à stulto? Et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Mélius est vidére quod cúpias, quàm desideráre quod néscias. Sed & hoc vánitas est, & præsúmptio spíritus.

℟. Verbum íniquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 7.

Quid necésse est hómini majóra se quærere, cùm ignóret quid condúcat sibi in vita sua número diérum peregrinatiónis suæ, & témpore, quod velut umbra prætérit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quàm unguénta pretiósa: & dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quàm ad domum convívii: in

in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum sit. Lectio ii.

MElior est ira risu: quia per tristítiam vultus, corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, & cor stultórum ubi lætítia. Mélius est à sapiénte córripi, quàm stultórum adulatióne décipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti: sed & hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, & perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiónis, quàm princípium. Mélior est pátiens arrogánte.

Lectio iii.

NE dicas: Quid putas causæ est quòd prióra témpora melióra fuére quàm nunc sunt? Stulta enim est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, & magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiéntia, sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio, & sapiéntia, quòd vitam tríbuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei, quòd nemo possit corrígere quem ille despéxerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis B. Mariæ, vel S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die sancti Hyacinthi, vel in die Octava sancti Laurentii, & de eo legitur in festo S. Bernardi, & post Octavam Assumptionis B. Mariæ, si supersit dies, usque ad sequentem Dominicam.

DOMINICA III. Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiæ. Lectio I. Cap. 1.

DIlígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quǽrite illum: quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo; probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam montes. Lectio ii.

SPíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intelléctu, & corripiétur à superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, & non liberábit malédicum à lábiis suis: quóniam renum illíus testis est Deus, & cordis illíus scrutátor est verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: & hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, nõ potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumúltus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos à murmuratióne quæ nihil prodest, & à detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit: os autem, quod mentítur, occídit ánimam. ℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

In

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 28. Lectio iv.

MAgnus justítiæ splendor, quæ áliis pótiùs nata, quàm sibi communitátem & societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, officia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret, atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggeráre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis; justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

QUanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest, quòd nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur: ut si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur, aut loco prævenire, aut témpore. Interest enim utrùm áliquis pugna áliqua & conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo evéntu. Si ergo in bello justítia valet, quantò magis in pace servánda est?

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

FUndaméntum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem: & qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique & Dóminus per Isaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus: Ecclésia autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium, in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seípsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideò & Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus: quia fides fundaméntum est.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine.

℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 3.

JUstórum autem ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: & æstimáta est afflíctio éxitus illórum: & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis benè disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Tamquam aurum in

in fornáce probávit illos, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in tempore erit respéctus illórum.

℟. Ne derelinquas me Dómine Pater, & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne.

Lectio ii.

Fulgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confidunt in illo, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi: quóniam donum, & pax est eléctis ejus. Impii autem secúndùm quæ cogitavérunt, correptiónem habébunt: qui neglexérunt justum, & à Dómino recessérunt. Sapiéntiam enim, & disciplínam qui ábjicit, infelix est: & vácua est spes illórum, & labóres sine fructu, & inutília ópera eórum.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii. Cap. 5. c

Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, & bráchio sancto suo deféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam; & pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 6.

Melior est sapiéntia quàm vires: & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo reges, & intellígite, díscite júdices finium terræ. Præbéte aures vos, qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data est à Dómino potéstas vobis, & virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, & cogitatiónes scrutábitur: quóniam cùm essétis minístri regni illíus, non rectè judicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndùm voluntátem Dei ambulástis.

℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Attende fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

Lectio ii.

Horréndè & citò apparébit vobis: quóniam judícium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam: quóniam pusíllum & magnum ipse fecit, & æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio. ℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

Ad vos ergo reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, & non excidátis. Qui enim custodíerint justa justè, justificabúntur: & qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, & habébitis disciplínam. Clara est, & quæ numquam marcéscit sapiéntia, & fácilè vidétur ab his

qui

qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegessmihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 7.

SUm quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréni illíus, qui prior factus est, & in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine, ex sémine hóminis, & delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, & in símiliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus est ómnibus ad vitam, & símilis éxitus.

℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveréntí & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

Lectio ii.

PRopter hoc optávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus: nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, & tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam: quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéstas per manus illíus, & lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, & ignorábam quóniã horum ómniũ mater est. Quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 9. c

QUis hóminum póterit scire consílium Dei? Aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, & incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim quod corrúmpitur, ággravat ánimam, & terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et difficilè æstimámus, quæ in terra sunt: & quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis: & sic corréctæ sint sémitæ eórum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi Dómine à princípio.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii. Cap. 10.

HÆc illum, qui primus formátus est a Deo pater orbis terrárum, cùm solus esset creátus, custodívit, & edúxit illum à delícto suo, & dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cùm aqua deléret terram, sanávit iterùm sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans. Hæc & in consénsu nequítiæ cùm se natiónes contulíssent, scivit justum, & conservávit sine queréla Deo, & in filii misericórdia fortem custodívit.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: *Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

HÆc justum à percúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, descendénte igne in Pentápolim: quibus in testimónium nequítiæ fumigabúnda constat desérta terra, & incérto témpore fructus habéntes árbores, & incredíbilis ánimæ memória stans figméntum salis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapsi sunt, ut ignorárent bona, sed & insipiéntiæ suæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his quæ peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, à dolóribus liberávit.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: *Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA,

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 13.

VAni autem sunt omnes hómines, in quibus non subest sciéntia Dei: & de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis esset ártifex: sed aut ignem, aut spíritum, aut citátum áerem, aut gyrum stellárum, aut nímiam aquam, aut solem & lunam, rectóres orbis terrárum, deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti, deos putavérunt: sciant quantò his dominátor eórum speciósior est. Speciéi enim generátor hæc ómnia constítuit.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: *Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ii.

AUt si virtútem, & ópera eórum miráti sunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis: à magnitúdine enim speciéi, & creatúræ cognoscibíliter póterit Creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, & voléntes inveníre. Etenim cùm in opéribus illíus converséntur, inquírunt: & persuásum habent quóniam bona sunt quæ vidéntur.

℟. Initium sapiéntiæ timor Dómini: *Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

ITerùm autem nec his debet ignósci. Si enim tantum potuérunt scire, ut possent æstimáre sæculum: quómodo hujus Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem sunt, & inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum, & argéntum, artis inventiónem, & similitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manus antíquæ.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: *Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SAB-

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ. Lectio i. Cap. 15.

TU autem Deus noster, suávis & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: & scire justítiam, & virtútem tuam, radix est immortalitátis.

Lectio ii.

NOn enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

Lectio iii.

SEd & figulus mollem terram premens, laboriósè fingit ad usus nostros unumquódque vas, & de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & similiter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, judex est figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulò antè de terra factus fúerat, & post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sapiéntia clámitat in platéis: Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, & eam invéniet; & cùm invénerit, beátus erit si tenúerit eam.

DOMINICA IV.

Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1.

OMnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, & ingréssus illíus mandáta ætérna.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

RAdix sapiéntiæ cui reveláta est, & astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, & manifestáta? Et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuéndus nimis, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, & vidit, & dinumerávit, & mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, & super omnem carnem secúndùm datum suum, & præbuit illam diligéntibus se.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

TImor Dómini glória, & gloriátio, & lætítia, & coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timénti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, & in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus est.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 1. c. 10. in c. 1. Job. Lectio iv.

SUnt nonnúlli, qui vitam suam négligunt, & dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléćta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt: cùmque supérna quæ amisérunt, non consíderant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt: sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exílium, quod patiúntur, & in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exúltant.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

AT contrà, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt: cùmque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio, in Conditóris sui spe & contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit: & unusquísque eórum adhuc in mundo córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat, & ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cùm ergo dolens videt, quàm sit ætérnum quod pérdidit, invenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit: & quò magis créscit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eò augétur dolor, quòd necdum ad mansúra pertíngat.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Lectio vi.

INtuéndum quoque est, quòd nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, cautè sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis, adversúsque surrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his quæ agénda sunt, præpédiat formído: ne in his quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignoránitæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1. c

CORóna sapiéntiæ timor Dómini, replens pacem, & salútis fructum: & vidit, & dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam & intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur: & glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum: & rami illíus longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, & sciéntiæ religiósitas: execrátio autem peccatóribus sapiéntia. ℟. Ne derelínquas me Dómine Pater & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ii

TImor Dómini expéllit peccátum: nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est. Usque in tempus sustinébit pátiens, & pósteà reddítio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscóndet verba illíus, & lábia multórum enarrábunt sensum illíus. In thesáuris sapiéntiæ significátio disciplínæ: execrátio autem peccatóri cultúra Dei. Fili concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam: & Deus præbébit illam tibi. ℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

SApiéntia enim & disciplína timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides & mansuetúdo, & adimplébit thesáuros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini: & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abscónsa tua, & in médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti malígnè ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo & fallácia. ℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 2.

FIli accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & súscipe verba intelléctus: & ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei: conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. ℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

Lectio ii.

OMne, quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre sústine, & in humilitáte tua patiéntiam habe: quóniam in igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te: & dírige viam tuam, & spera in illum. Serva timórem illíus, & in illo veteráſce.
℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

MEtuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam ejus, & non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dó-

minum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra. Respícite filii natiónes hóminum: & scitóte quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? Aut quis invocávit eum, & despéxit illum? ℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tãtùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

Filii sapiéntiæ, ecclésia justórum: & nátio illórum, obediéntia & diléctio. Judícium patris audíte filii, & sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in filiis: & judícium matris exquírens, firmávit in filios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, & continébit se ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur.

℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine.

℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

Lectio ii.

Et sicut qui thesaurízat, ita & qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in filiis, & in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre: & qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, & quasi dóminis sérviet his, qui se genuérunt. ℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

In ópere & sermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum: ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum: maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui: non enim est tibi glória ejus confúsio. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, & dédecus filii pater sine honóre.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3. c

Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fúeris: sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curiósus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, & in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

Cor durum habébit malè in novíssimo: & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, & pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas: frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in

in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

COr sapiéntis intellígitur in sapiéntia, & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor & intelligíbile abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis: & Deus prospéctor est ejus, qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 4.

FIli eleemósynam páuperis ne defráudes, & óculos tuos ne transvértas à páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris: & non exásperes páuperem in inópia sua. Cor ínopis ne afflíxeris, & non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias: & non avértas fáciem tuam ab egéno.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio ii.

AB ínope ne avértas óculos tuos propter iram: & non relínquas quæréntibus tibi retrò maledícere: maledicéntis enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus: exáudiet autem eum, qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, & Presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio iii.

DEclína páuperi sine tristítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu supérbi: & non ácidè feras in ánima tua. In judicándo esto pupíllis miséricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tui magis quàm mater.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici. Lectio i. Cap. 4. c

FIli consérva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne revereáris próximum tuum in casu suo: nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in decóre suo. Lectio ii.

IN lingua enim sapiéntia dignóscitur: & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti, & firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo: & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua: & ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii. Lectio iii.

PRo justítia agonizáre pro ánima tua, & usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua: & inútilis, & remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, e-

vértens doméſticos tuos, & ópprimens ſubjéctos tibi. Non ſit porrécta manus tua ad accipiéndum, & ad dandum colléćta.

SABBATO

ante Dominicam v. Auguſti, niſi hæc fuerit propinquior Kalendis Septembris; quia tunc iſta cum ſua Hebdomada omittitur, & ponitur Antiphona pro prima Dominica Septembris, ut infrà.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsérva fili præcépta patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ, ſed liga eam ſemper in corde tuo.

DOMINICA V.

Auguſti.

In primo Nocturno.

De libro Eccleſiáſtici. Lectio i. Cap. 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas, & ne díxeris: Eſt mihi ſufficiens vita: nihil enim próderit in témpore vindíctæ & obductiónis. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui: & ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me ſubjíciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triſte? Altíſſimus enim eſt pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli eſſe ſine metu, neque adjícias peccátum ſuper peccátū.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúſquam abyſſos conſtitúeret, priúſquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

ET ne dicas: Miserátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur. Miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne différas de die in diem. Súbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindíctæ diſpérdet te. Noli ánxius eſſe in divítiis injúſtis: non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventū, & non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua.

℟. Gyrum cœli circuívi ſola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & ſublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíſſimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

ESto firmus in via Dómini, & in veritáte ſenſus tui & ſciéntia, & proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ. Eſto manſuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas: & cum ſapiéntia próferas reſpónſum verum. Si eſt tibi intelléctus, reſpónde próximo: ſin autem, ſit manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne ſensáti; lingua verò imprudéntis ſubvérſio eſt ipſíus. Non appelléris ſuſúrro, & lingua tua ne capiáris, & confundáris.

℟. Emitte Dómine ſapiéntiam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret: * Ut ſciam quid accéptum ſit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 22. in 2. Cor. 10. in Moralibus.

Lectio iv.

NE tardes convérti ad Dóminum, & ne différas de die in diem: neſcis enim quid paritúra ſit ſuperventúra dies. Perículum enim & metus eſt in differéndo: ſalus verò certa ac ſecúra, ſi nulla ſit dilátio. Virtútem ígitur cole: ſic enim licèt júvenis moriáris, ſecúrè diſcéſſeris: quòd ſi ad ſenectútem pervéneris, cum multa facilitáte & nulla moléſtia è vita diſcédes: duplicémque habébis feſtivitátem, & quòd à vitæ malítia abſtinúeris, & quòd virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérti licébit: verba enim hæc Deum valdè exáſperant.

Da mihi Dómine sédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiam, & noli me reprobáre

báre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ.
℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

Cur nam, cùm ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva & momentánea est; sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquíras? Nónne illæ quotidiánæ comessatiónes, nónne illæ mensæ, nónne scorta illa, nónne theátra illa, nónne divítiæ illæ testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita benè, quòd quóties scortátus es, tóties condemnásti teípsum: peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat judex.
℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

Inebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste jam gradum: verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te ábstulit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut malè operéris. Multi dum malè ac vitiósè víverent, súbitò periérunt, & in maniféstam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid ígitur? Numquid & tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cóntigit aliquóties? Cógita quòd de ánima delíberas: proínde étiam de contrário cógita, & dic: Quid autem si non det? Quid autem si det, inquis? Esto dat quidem ipse: verúmtamen hoc illo cértius & utílius.
℟. Verbum íniquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine.
℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignoránt iæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici. Lectio i. Cap. 7.

Noli fácere mala, & non te apprehéndent. Discéde ab iníquo, & defícient mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustítiæ, & non metes ea in séptuplum. Noli quærere à dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est: & penes regem noli velle vidéri sápiens.
℟. Ne derelínquas me Dómine Pater, & dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus.
℣. Apprehénde arma & scutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ii.

Noli quærere fíeri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes: ne fortè extiméscas fáciem poténtis, & ponas scándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta: nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo: exoráre, & fácere eleemósynam ne despícias.
℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti.
℣. Trans-

℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

NE dicas: In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, & offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ: est enim qui humíliat & exáltat, circumspéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsus fratrem tuum: neque in amícum simíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium: assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum, & non íteres verbum in oratióne tua.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici. Lectio i. Cap. 10.

JUdex sápiens judicábit pópulum suum, & principátus sensáti stábilis erit. Secúndùm júdicem pópuli, sic & minístri ejus: & qualis rector est civitátis, tales & inhabitántes in ea. Rex insípiens perdet pópulum suum: & civitátes inhabitabúntur per sensum poténtium. In manu Dei potéstas terræ: & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, & super fáciem scribæ impónet honórem suũ.

℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur. Lectio ii.

OMnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo est & homínibus supérbia: & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transfértur propter injustítias, & injúrias, & contumélias, & divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra, & cinis? Nihil est iníquius, quàm amáre pecúniam. Hic enim & ánimam suam venálem habet: quóniam in vita sua projécit íntima sua.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio iii.

OMnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum: Brevem languórem præcídit médicus: sic & rex hódie est, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit serpéntes, & béstias, & vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum, recéssit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti est supérbia: qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvértet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus convéntus malórum, & destrúxit eos usque in finem.

℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici. Lectio i. Cap. 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea: & qui communicáverit supérbo, induet supérbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se commúnicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? Quando enim se collíserint, confringétur. Dives injústè egit, & fremet: pauper autem læsus tacébit. Si largítus fúeris, assúmet te: & si non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te, & ipse non dolébit super te.

℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & in-

insruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo. Lectio ii.

HUmiliáre Deo, & expécta munus ejus. Attende ne sedúctus in stultítiam humiliéris. Noli esse húmilis in sapiéntia tua, ne humiliátus in stultítiam seducáris. Advocátus à potentióre, discéde: ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris: & ne longè sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illíus. Ex multa enim loquéla tentábit te, & subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua: & non parcet de malítia, & de vínculis.

℟. Magna enim sunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti.
℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Lectio iii.

CAve tibi, & atténde diligénter audítui tuo, quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens verò illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vita tua dílige Deum, & ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi: sic & omnis homo próximum sibi. Omnis caro ad símilem sibi conjungétur, & omnis homo símili sui sociábitur. Si communicábit lupus agno aliquándo, sic peccátor justo. Quæ communicátio sancto hómini ad canem? Aut quæ pars díviti ad páuperem?

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 14.

BEátus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulátus in tristítia delícti. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit à spe sua. Viro cúpido & tenáci sine ratióne est substántia; & hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo suo injústè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? Et non jucundábitur in bonis suis. ℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam. Lectio ii.

QUi sibi ínvidet, nihil est illo néquius, & hæc rédditio est malítiæ illíus: & si benè fécerit, ignoránter, & non volens facit: & in novíssimo maniféstat malítiam suam. Nequam est óculus lívidi, & avértens fáciem suam, & despíciens ánimam suam. Insatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis: non satiábitur, donec consúmat aresáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala: & non satiábitur pane, sed índigens & in tristítia erit super mensam suam. ℟. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávi.
℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

FIli si habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, & testaméntum inferórum quia demonstrátum est tibi: testaméntum enim hujus mundi morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, & secúndùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nónne áliis relínques dolóres & labóres tuos in divisióne sortis? Da, & áccipe, & justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre

peráre justítiam: quóniam non est apud ínferos inveníre cibum. ℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 21.

Filli peccásti? non adjícias iterùm: sed & de pristinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quasi à fácie cólubri fuge peccáta: & si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hóminum. Quasi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt substántiam: & domus quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbia: sic substántia supérbi eradicábitur. ℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ii.

Deprecátio páuperis ex ore usque ad aures ejus pervéniet, & judícium festinátò advéniet illi. Qui odit correptiónem, vestígium est peccatóris: & qui timet Deum, convertétur ad cor suum. Notus à longè potens lingua audáci: & sensátus scit labi se ab ipso. Qui ædíficat domum suam impéndiis aliénis, quasi qui cólligit lápides suos in hieme. Stuppa collécta synagóga peccántium, & consummátio illórum flamma ignis. ℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

Via peccántium complanáta lapídibus, & in fine illórum ínferi, & ténebræ, & pœnæ. Qui custódit justítiam, continébit sensum ejus. Consummátio timóris Dei, sapiéntia & sensus. Non erudiétur, qui non est sápiens in bono. Est autem sapiéntia, quæ abúndat in malo: & non est sensus ubi est amaritúdo. Sciéntia sapiéntis tamquam inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. ℟. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantùm victui meo tribue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne dénreges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 32.

Rectórem te posuérunt? Noli extólli: esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illórum habe, & sic conside, & omni cura tua explícita recúmbe; ut lætéris propter illos, & ornaméntum grátiæ accípias corónam, & dignatiónem consequáris corrogatiónis. Lóquere major natu: decet enim te primum verbum diligénti sciéntia, & non impédias músicam.

Lectio ii.

Ubi audítus non est, non effúndas sermónem, & importúnè noli extólli in sapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornaménto auri, & comparátio musicórum in convívio vini. Sicut in fabricatióne auri signum est smarágdi, sic número musicórum in jucúndo & moderáto vino. Audi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléscens lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum.

Lectio iii.

In multis esto quasi ínscius, & audi tacens simul & quærens. In médio magnatórum non præsúmas: & ubi sunt senes, non multùm loquáris. Ante grándinem præibit coruscátio: & ante verecúndiam præibit grátia, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices: præcúrre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas,

tuas, & non in delíctis & verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum, qui fecit te, & inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

SABBATO

proximo Kalendis Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm audísset Job nuntiórum verba, sustínuit patiénter, & ait: Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

DOMINICA PRIMA

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job. Lectio i. Cap. 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job, & erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. Natíque sunt ei septem filii, & tres filiæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, & quingéntæ ásinæ, ac família multa nimis: erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus. Lectio ii.

ET ibant filii ejus, & faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas, ut coméderent, & bíberent cum eis. Cùmque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job, & sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint filii mei, & benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam, suspíro, & tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi; & quod verébar, áccidit: nónne dissimulávi? nónne sílui? nónne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, & necessárii quoque mei recessérunt à me. Et venit. Lectio iii.

QUadam autem die cùm veníssent filii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid considerásti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, homo simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui respóndens Satan, ait: Numquid Job frustrà timet Deum? Nónne tu vallásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixísti, & posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululùm manum tuam, & tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ. Lib. 2. cap. 1. Lectio iv.

SCriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus: ibi sentímus quantum profícimus, ibi à proféctu quàm longè distámus. Narrat autem gesta Sanctórum, & ad imitatiónem corda próvocat infirmórum: dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prælia debília nostra confírmat: fitque verbis illíus, ut eò mens minùs inter certámina trépidet, quò ante se pósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrá-

tráɔta est: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v.

NOnnúmquam verò non solùm nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit: ut & in victória fórtium, quod imitándo arrípere, & rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job descríbitur tentatióne auctus, sed David tentatióne prostrátus: ut & majórum virtus spem nostram fóveat, & majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat: quátenus dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant: & audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris erudítus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevì: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine.

℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repéntè præcípitas me? Antequam.

Lib. 1. Moral. cap. 1. Lectio vi.

VIr erat in terra Hus, nómine Job. Idcírcò sanctus vir ubi habitáverit, dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat, quòd sit in terra Gentílium? Gentílitas autem eò obligáta vítiis éxtitit, quò cognitiónem sui Conditóris ignorávit. Dicátur ítaque ubi habitáverit: ut hoc ejus láudibus profíciat, quòd bonus inter malos fuit. Neque enim valdè laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse: ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos extitísse.

℟. Non abscóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et.

℟. vii. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cùm sit nemo, qui de manu tua possit eruére? Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória. Plena est.

Intra Hebdomadam Feria quarta post secundam & tertiam Lectionem, dicitur secundum & tertium Responsorium Feriæ secundæ sequentis.

FERIA SECUNDA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 1.

CUm autem quadam die filii, & filiæ ejus coméderent, & bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job qui díceret: Boves arábant, & ásinæ pascebántur juxta eos, & irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, & púeros percussérunt gládio, & evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cùmque adhuc ille loquerétur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves, pueròsque consúmpsit, & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi. ℟. Versa est in luctum cíthara mea, & órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi Dómine: nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt. Parce. Lectio ii.

SEd & illo adhuc loquénte, venit álius, & dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percussérunt gládio, & ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius in-

intrávit, & dixit: Fíliis tuis, & filiábus vescéntibus, & bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénte ventus véhemens írruit à regióne desérti, & concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppréssit líberos tuos, & mórtui sunt, & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi. ℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: *Et calámitas quam pátior, in statéra.

℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas. Lectio iii.

TUnc surréxit Job, & scidit vestiménta sua, & tonso cápite córruens in terram, adorávit, & dixit: Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? *Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 2.

FActum est autem, cùm quadam die veníssent fílii Dei, & starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos, & staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan: Numquid considerásti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustrà. Cui respóndens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, & tãge os ejus & carnem, & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi. ℟. Indúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta est: *Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto. Lectio ii.

DIxit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est, verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur Satan à fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, à planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testa sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? Bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es. Si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevì: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, *Antequam vadam ad terram tenebrósam & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repénte præcípitas me? Antequam. Lectio iii.

IGitur audiéntes tres amíci Job omne malum quod accidísset ei, venérunt sínguli de loco suo, Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes visitárent eum, & consolaréntur. Cùmque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum: & exclamántes ploravérunt, scissísque véstibus sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus & septem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem esse veheméntem.

℟. Non abscóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: *Et formído tua non me térreat.

℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

FE-

FERIA QUARTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 3.

POst hæc apéruit Job os suum, & maledíxit diéi suo, & locútus est: Péreat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras: non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, & umbra mortis: óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam, cùm sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

Lectio ii.

NOctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Levíathan. Obtenebréntur stellæ calígine ejus: expéctet lucem, & non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ: quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis. ℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas. Lectio iii.

QUare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi? Quare excéptus génibus? Cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem, & somno meo requiéscerem, cum régibus & consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines: aut cum princípibus, qui póssident aurum, & replent domos suas argénto: aut sicut abortívum abscónditum non subsísterem, vel qui concépti non vidérunt lucem.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 4.

REspóndens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléstè accípies: sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, & manus lassas roborásti: vacillántes confirmavérunt sermónes tui, & génua treméntia confortásti. Nunc autem venit super te plaga, & defecísti: tétigit te, & conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii.

REcordáre, óbsecro te, quis umquam ínnocens períit? Aut quando recti deléti sunt? Quin pótiùs vidi eos, qui operántur iniquitátem, & séminant dolóres, & metunt eos, flante Deo perísse, & spíritu iræ ejus esse consúmptos. Rugítus leónis, & vox leænæ, & dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eò quòd non habéret prædam, & cátuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam cómedam, suspíro, & tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi; & quod verébar, áccidit: nónne dissimulávi? nónne sílui? nónne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, & necessárii quoque mei recessérunt à me. Et venit. Lectio iii.

POrrò ad me dictum est verbum abscónditum, & quasi furtívè suscépit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occu-

occupáre hómines, pavor ténuit me, & tremor, & ómnia ossa mea pertérrita sunt: & cùm spíritus me præsénte transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, & vocem quasi auræ lenis audívi. Numquid homo, Dei comparatióne justificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei, non sunt stábiles, & in ángelis suis réperit pravitátem.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen quæ. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA SEXTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 6.

RESpóndens autem Job, dixit: Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, & calámitas quam pátior, in statéra. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea dolóre sunt plena: quia sagíttæ Dómini in me sunt, quárum indignátio ébibit spíritum meum, & terróres Dómini mílitant contra me. ℟. Indúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta est: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto mei.

Lectio ii.

NUmquid rúgiet ónager cùm habúerit herbam? aut múgiet bos cùm ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt. ℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevì: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repéntè præcípitas me? Antequam.

Lectio iii.

QUis det ut véniat petítio mea: & quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat: solvat manum suam, & succídat me? Et hæc mihi sit consolátio, ut afflígens me dolóre non parcat, nec contradícam sermónibus sancti. Quæ est enim fortitúdo mea, ut sustíneam? Aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce, non est auxílium mihi in me, & necessárii quoque mei recessérunt à me.

℟. Non abscóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De libro Job. Lectio i. Cap. 7.

MIlítia est vita hóminis super terram: & sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui: sic & ego hábui menses vácuos, & noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando consúrgam? Et rursum expectábo vésperam, & replébor dolóribus usque ad ténebras.

Lectio ii.

INdúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris, cutis mea áruit, & contrácta est. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, & non revertétur óculus meus, ut vídeat bona. Nec aspíciet me visus hóminis: óculi tui in me, & non subsístam.

Lectio iii.

SIcut consúmitur nubes, & pertránsit: sic qui descénderit ad ínferos, non ascéndet. Nec revertétur ultrà in domum suam, neque cognóscet eum ámpliùs locus ejus. Quaprópter & ego non

non parcam ori meo, loquar in tribulatióne spíritus mei: confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedísti me cárcere?

Ad Magnificat, Antiphona.

In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

DOMINICA II. Septembris.

In primo Nocturno.

De libro Job. Lectio i. Cap. 9.

ET respóndens Job, ait: Verè scio quòd ita sit, & quòd non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, & fortis róbore: quis réstitit ei, & pacem hábuit? Qui tránstulit montes, & nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus. Lectio ii.

QUi cómmovet terram de loco suo, & colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit Soli, & non óritur: & stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Oríona, & Hyadas, & interióra Austri. Qui facit magna, & incomprehensibília, & mirabília, quorum non est númerus.

℟. Antequam cómedam, suspiro, & tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi; & quod verébar, áccidit: nónne dissimulávi? nónne sílui? nónne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, & necessárii quoque mei recessérunt à me. Et venit. Lectio iii.

SI vénerit ad me, non vidébo eum: si abíerit, non intélligam. Si repéntè intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, & sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quídpiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocántem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ. Lib. 9. cap. 2. Lectio iv.

VErè scio quòd ita sit, & quòd non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit, compósitus amíttit: quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro distríctè judicétur, rectè subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Indúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta est: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto. Lectio v.

IN Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cùm proféctò constet, quòd ab ipso mundi exór-

exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Euangelístam nō ámpliùs quàm septuagínta & septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc & per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevì: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum,* Antequam vadam ad terram tenebrósam & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repéntè præcípitas me? Antequam.

Lectio vi.

QUia verò monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur; qui rursus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cùm ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco uníus appellatióne, nisi benè vivéndi inítium: quid millenárii número amplitúdine, nisi ejusdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere est, non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia & qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abscóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et.

℟. vii. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cùm sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 27.

ADdidit quoque Job, assúmens parábolam suam, & dixit: Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum, & Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec súperest hálitus in me, & spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit à me, ut justos vos esse júdicem: donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, & órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi Dómine: nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt. Parce.

Lectio ii.

JUstificatiónem meam, quam cœpi tenére, non déseram: neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus: & adversárius meus, quasi iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ, si avárè rápiat, & non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cùm vénerit super eum angústia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, & invocáre Deum omni témpore? ℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre sunt plena. Et.

Lectio iii.

DOcébo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abscóndam. Ecce, vos omnes nostis, & quid sine causa vana loquímini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, & hæréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscípient. Si multiplicáti fúerint filii ejus, in gládio erunt, & nepótes ejus non satu-

turabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, & víduæ illíus non plorábunt.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 28. b

SApiéntia ubi invenítur? Et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo prétium ejus: nec invenítur in terra suáviter vivéntium. Abyssus dicit: Non est in me: & mare lóquitur: Non est mecum. Non dábitur aurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus. Non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi sardónycho pretiosíssimo, vel sapphíro.

℟. Indúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta est: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto. Lectio ii.

NOn adæquábitur ei aurum, vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa auri. Excélsa & eminéntia non memorabúntur comparatióne ejus: tráhitur autem sapiéntia de occúltis. Non adæquábitur ei topázius de Æthiópia, nec tincturæ mundíssimæ componétur. Unde ergo sapiéntia venit? Et quis est locus intelligéntiæ? Abscóndita est ab óculis ómnium vivéntium, vólucres quoque cœli latet. Perdítio, & mors dixérunt: Auribus nostris audívimus famam ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repéntè præcípitas me? Antequam.

Lectio iii.

DEus intélligit viam ejus, & ipse novit locum illíus. Ipse enim fines mundi intuétur: & ómnia, quæ sub cœlo sunt, réspicit. Qui fecit ventis pondus, & aquas appéndit in mensúra. Quando ponébat plúviis legem, & viam procéllis sonántibus. Tunc vidit illam, & narrávit, & præparávit, & investigávit. Et dixit hómini: Ecce timor Dómini, ipsa est sapiéntia: & recédere à malo, intelligéntia.

℟. Non abscóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 31.

PEpigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus désuper, & hæreditátem Omnípotens de excélsis? Numquid non perdítio est iníquo, & alienátio operántibus injustítiam? Nónne ipse consíderat vias meas, & cunctos gressus meos dinúmerat? Si ambulávi in vanitáte, & festinávit in dolo pes meus: appéndat me in statéra justa, & sciat Deus simplicitátem meam.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam, cùm sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et. Lectio ii.

SI declinávit gressus meus de via, & si secútum est óculos meos cor meum, & si mánibus meis adhæsit mácula: seram, & álius cómedat: & progénies mea eradicétur. Si decéptum est cor meum super muliére, & si ad óstium amíci mei insidiátus sum: scortum altérius sit uxor mea, & super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est, & iníquitas máxima. Ignis est usque ad perditiónem dévorans, & ómnia eradícans genímina.

℟. Uti-

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas quam pátior, in statéra.
℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre sunt plena. Et.

Lectio iii.

SI contémpsi subíre judícium cum servo meo, & ancílla mea, cùm disceptárent advérsum me. Quid enim fáciam, cùm surréxerit ad judicándum Deus? Et cùm quæsíerit, quid respondébo illi? Numquid non in útero fecit me qui & illum operátus est: & formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, & óculos víduæ expectáre feci. Si comédi buccéllam meam solus, & non comédit pupíllus ex ea: quia ab infántia mea crevit mecum miserátio: & de útero matris meæ egréssa est mecum.
℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte.
℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen quæ.
Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 38.

REspóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste invólvens senténtias sermónibus imperítis? Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? Aut quis demísit lápidem anguládem ejus, cùm me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes filii Dei?
℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum.
℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii.

QUis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens, cùm pónerem nubem vestiméntum ejus, & calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & pósui vectem, & óstia; & dixi: Usque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hìc confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, & ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concútiens extréma terræ, & excussísti ímpios ex ea? ℟. Antequam cómedam, suspíro, & tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi; & quod verébar, áccidit: nónne dissimulávi? nónne sílui? nónne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, & necessárii quoque mei recessérunt à me. Et venit.

Lectio iii.

REstituétur ut lutum signáculum, & stabit sicut vestiméntum: Auferétur ab ímpiis lux sua, & bráchium excélsum confringétur. Numquid ingréssus es profúnda maris, & in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, & óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? Indica mihi, si nosti, ómnia, in qua via lux hábitet, & tenebrárum quis locus sit: ut ducas unumquódque ad términos suos, & intélligas sémitas domus ejus.
℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.
Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA SEXTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 40.

REspóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & índica mihi. Numquid írritum fácies judícium meum,

Digitized by Google

meum, & condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, & si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem, & in sublíme erígere, & esto gloriósus, & speciósis indúere véstibus. ℟. Indúta est caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta est: *Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea.
℣. Dies mei velóciùs transiérunt, quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto. Lectio ii.

DIspérge supérbos in furóre tuo, & respíciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, & confúnde eos, & cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, & fácies eórum demérge in fóveam. Et ego confitébor quòd salváre te possit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, & virtus illíus in umbilíco ventris ejus.
℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevì: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, *Antequam vadam ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repéntè præcípitas me? Antequam.

Lectio iii. Cap. 42.

REspóndens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? Ideò insipiénter locútus sum, & quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & respónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcircò ipse me reprehéndo, & ago pœniténtiam in favílla & cínere.
℟. Non abscóndas me Dómine, à fácie tua: manum tuam longè fac à me: *Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et.

SABBATO.

De libro Job. Lectio i. Cap. 42. b

POstquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem: Irátus est furor meus in te, & in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros & septem arietes, & ite ad servum meum Job, & offérte holocáustum pro vobis: Job autem servus meus orábit pro vobis: fáciem ejus suscípiam, ut non vobis imputétur stultítia: neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

Lectio ii.

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos, & suscépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérsus est ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcúmque fúerant Job, dúplicia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui, & univérsæ soróres suæ, & cuncti qui nóverant eum priùs, & comedérunt cum eo panem in domo ejus: & movérunt super eum caput, & consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dóminus super eum: & dedérunt ei unusquísque ovem unam, & ináurem áuream unam. Lectio iii.

DOminus autem benedíxit novíssimis Job magis quàm princípio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, & sex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuérunt ei septem filii, & tres fíliæ. Et vocávit nomen uníus Diem, & nomen secúndæ Cássiam, & nomen tértiæ Cornustíbii. Non sunt autem invéntæ mulíeres speciósæ sicut fíliæ Job in univérsa terra: dedítque eis pater suus hæreditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job post hæc, centum quadragínta annis, & vidit fílios suos, & fílios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem, & mórtuus est senex, & plenus diérum.

SAB-

SABBATO
ante Dominicam tertiam Septembris.
Ad Magnificat, Antiphona.

Ne reminiscáris Dómine delícta mea, vel paréntum meórum: neque vindíctam sumas de peccátis meis.

DOMINICA III.
Septembris.
In primo Nocturno.

Incipit liber Tobíæ. Lectio i. Cap. 1.

TObías ex tribu & civitáte Néphthali (quæ est in superióribus Galilææ supra Naásson, post viam quæ ducit ad Occidéntem, in sinístro habens civitátem Sephet) cùm captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in ópere.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certè désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia éruis sustinéntes te Dómine.
℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, & omnes viæ tuæ misericórdia, & véritas: & nunc Dómine meménto mei. Ne reminiscáris.

Lectio ii.

DEnique cùm irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Israel, hic solus fugiébat consórtia ómnium, sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israel, ómnia primitíva sua, & décimas suas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno prosélytis & ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc & his simília secúndùm legem Dei puérulus observábat. Cùm verò factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua, genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, & abstinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et.

Lectio iii.

IGitur cùm per captivitátem devenísset cum uxóre sua, & fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua, (cùm omnes éderent ex cibis Gentílium) iste custodívit ánimam suam, & numquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, & dedit illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita salútis dabat eis.

℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum.
℣. In mente habéto eum, & cave ne quando prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.
Serm. 9. de jejunio vii. mensis. Lectio iv.

SCio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrùm ita in iis, quæ ad observántiam Christiánæ fidei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum & tradítio decrévit, & consuetúdo firmávit; nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális officii est, erga omnes Ecclésiæ filios curam habére commúnem, in id quod & rúdibus prosit, & doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus: ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatiónem ánimi & córporis celebrémus. ℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur: numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio v.

IDeò enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indefinénter purificatiónibus indigére: sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis & cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páululùm, dilectíssimi, & aliquántulùm quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus.

℟. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, & cantáte illi: & enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio vi.

DElectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis: & gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis & Prophetárum in hac géminæ charitátis unitáte constítuit: ut nemo ambígeret, Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cùm de aléndis juvandísque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta ígitur & sexta Féria jejunémus; Sábbato verò apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus: cujus nos méritis & oratiónibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro & devotióne placeámus.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui misit me: * Vos autem benedícite Deum, & enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

℟. vii. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine miserére.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebdomadam Feria iv. & Sabbato post secundam & tertiam Lectionem dicitur secundum & tertium Responsorium primi Nocturni Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ. Lectio i. Cap. 2.

POst hæc verò, cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, & adduc áliquos de tribu nostra, timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum. Cùmque abiísset, revérsus nuntiávit ei, unum ex fíliis Israel jugulátum jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu suo, relinquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus: tolléntque illud portávit ad domum suam occúltè, ut, dum sol occubuísset, cautè sepelíret eum.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certè désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia éruis sustinéntes te Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, & omnes viæ tuæ misericórdia, & véritas: & nunc Dómine meménto mei. Ne reminiscáris.

Lectio ii.

ARguébant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei causa intérfici jussus es, & vix effugísti mortis impérium, & íterùm sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum, quàm regem, rapiébat córpora occisórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem, ut quadam die fatigátus à sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se juxta paríetem, & obdormísset, & ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stér-

ſtércora incíderent ſuper óculos ejus, fierétque cæcus. Hanc autem tentatiónem ideò permíſit Dóminus evenire illi, ut póſteris darétur exémplum patiéntiæ ejus, ſicut & ſancti Job.

℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipſo permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita ſunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et in.

Lectio iii.

NAm cùm ab infántia ſua ſemper Deum timúerit, & mandáta ejus cuſtodíerit, non eſt contriſtátus contra Deum, quòd plaga cæcitátis evénerit ei, ſed immóbilis in Dei timóre permánſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. Nam ſicut beáto Job inſultábant reges, ita iſti paréntes & cognáti ejus irridébant vitam ejus, dicéntes: Ubi eſt ſpes tua, pro qua eleemóſynas & ſepultúras faciébas? Tobías verò increpábat eos, dicens: Nolíte ita loqui, quóniam filii Sanctórum ſumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his, qui fidem ſuam numquam mutant ab eo.

℟. Memor eſto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, ſi timúeris Deum. ℣. In mente habéto eũ, & cave ne quándo prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória. Habébis.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ. Lectio i. Cap. 2. d & 3.

ANna verò uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídie, & de labóre mánuum ſuárum victum, quem cónſequi póterat, deferébat. Unde factum eſt, ut hœdum caprárum accípiens detulíſſet domi. Cujus cùm vocem balántis vir ejus audíſſet, dixit: Vidéte, ne fortè furtívus ſit, réddite eum dóminis ſuis, quia non licet nobis édere ex furto áliquid, aut contíngere. ℟. Sufficiébat nobis paupértas noſtra, ut divítiæ computaréntur: numquam fuíſſet pecúnia ipſa, pro qua miſíſti fílium noſtrum, * Báculum ſenectútis noſtræ. ℣. Heu me fili mi, ut quid te míſimus peregrinári, lumen oculórum noſtrórum? Báculum.

Lectio ii.

AD hæc uxor ejus iráta reſpóndit: Manifeſtè vana facta eſt ſpes tua, & eleemóſynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuſcémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Juſtus es Dómine, & ómnia judícia tua juſta ſunt; & omnes viæ tuæ miſericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc Dómine memor eſto mei, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum.

℟. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. ℣. Ipſum benedícite, & cantáte illi: & enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio iii.

QUóniam non obedívimus præcéptis tuis, ideò tráditi ſumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus diſperſíſti nos. Et nunc Dómine magna judícia tua, quia non égimus ſecúndùm præcépta tua, & non ambulávimus ſincériter coram te. Et nunc Dómine ſecúndùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi ſpíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis, quàm vívere.

℟. Tempus eſt ut revértar ad eum, qui miſit me: * Vos autem benedícite Deum, & enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. Vos. Glória Patri. Vos.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum Septembris.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum. Lectio i. Cap. 9. e

IN illo témpore: Reſpóndens unus de turba, dixit ad Jeſum: Magíſter, áttuli fílium meum ad te habéntem ſpíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. cap. 38. in Marci 9.

DÆmoníacum hunc, quem deſcéndens de monte Dóminus ſanávit, Mar-

Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus verò lunáticum fuisse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem: surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cùm stultítia tabéscunt. Stultórum namque & languéntium, atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cùm iracúndiæ furóre flamméscunt: aréscunt, cùm ótio torpénte languéscunt, & nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio ii.

QUod autem ait: Et dixi discípulis tuis ut ejícerent illum, & non potuérunt: laténter Apóstolos accúsat, cùm impossibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndùm fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? Quámdiu vos pátiar? Non quòd tædio superátus sit, mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit: sed quò in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequò accédam ad domum tuam? Quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, & te áliud perpetránte? ℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et in.

Lectio iii.

ET dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne & jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam: ut scílicet novérimus, gravíssima quæque vel immundórum spírituum, vel hóminum tentaménta, jejúniis & oratiónibus esse superánda: iram quoque Dómini, cùm in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solùm ab escis, sed & à cunctis illécebris abstinére carnálibus, imò ab ómnibus vitiórum continére se passiónibus. Sic & orátio generális non in verbis solùm est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verùm étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fidei devotióne gérimus.

℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hoc genus dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne & jejúnio.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 43. Oratio.

MIsericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus Dómine, fragílitas nostra subsístat: ut quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

Ad Vesperas, si fit de Feria, dicuntur Preces feriales. 91. cum Oratione Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 12.

VOcávit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei: Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit, & redúxit sanum, pecúniam à Gabélo ipse recé-

recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si fortè dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere. ℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certè désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia éruis sustinéntes te Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, & omnes viæ tuæ misericórdia, & véritas: & nunc Dómine meménto mei. Ne. Lectio ii.

ET vocántes eum, pater scílicet & filius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúltè: Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre & confitéri honorífícum est. Bona est orátio cum jejúnio, & eleemósyna magis quàm thesáuros auri recóndere: quóniam eleemósyna à morte líberat, & ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam, & vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, & iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. ℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et in. Lectio iii.

MAniféstò ergo vobis veritátem, & non abscóndam à vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cùmque hæc audíssent, turbáti sunt, & treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. ℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

FERIA SEXTA
Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 7. c

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi, discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 33. in Euangelia, post initium.

QUem Pharisæus de falsa justítia præsúmens, nisi Judáicum pópulum; quem peccátrix múlier ad vestígia Dómini véniens & plorans, nisi convérsam Gentilitátem desígnat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retrò secus pedes Dómini stetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat, & tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprimitur? Unde & Paulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco. ℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur: numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me fili mi, ut quid te míssimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum senectútis.

Le-

Lectio ii.

SI ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlier stetit: contra pedes enim Dómini stétimus, cùm in peccátis pósiti ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retrò secus pedes stamus: quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus. ℟. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: *Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, & cantáte illi: & enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio iii.

CApíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitáte compátimur, étiam ex his quæ nobis supérfluunt, miserémur: quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrymis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, & non tergit, qui verba quidem dolóris tríbuit, sed non ministrándo quæ desunt, vim dolóris mínimè abscíndit. Osculátur múlier pedes, quos tergit: quod nos quoque plenè ágimus, si studiósè dilígimus, quos ex largitáte continémus: ne gravis nobis sit necéssitas próximi; ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa: & cùm manus necessária tríbuit, ánimus à dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui misit me: *Vos autem benedícite Deum, & enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

Ad Benedictus, Antiphona.

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, stans retrò secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis sui tergébat, & deosculabátur pedes ejus, & unguénto ungébat.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio. 43.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, & córpore tibi placeámus, & mente. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

In Vesperis nisi fiat de Festo novem Lectionum, dicũtur Preces Feriales. 91. & Oratio Dominicæ præteritæ.

SABBATO.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 13.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invénit. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 31. in Euangelia.

DOminus ac Redémptor noster per Euangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus: aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Euangélio fratres audístis: ficúlneam infructuósam, & mulíerem curvam: & utríque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem: istud egit per exhibitiónem. Sed hoc signíficat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta: & hoc ficúlnea reservàta, quod múlier erécta. ℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sũt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: *Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Le

Lectio ii.

Quid arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quid múlier inclináta, nisi eámdem natúram significándo denúntiat? Quæ & benè plantáta est sicut ficus, & benè creáta sicut múlier: sed in culpam própria spontè lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quòd plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértiò dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia expectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

℞. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et.

Lectio iii.

Venit ante legem, quia per naturálem intelléctum, quid unusquísque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur: quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus miràcula convértunt. Quid verò per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt. ℞. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave ne quando prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

Ad Benedíctus, Aña. Illumináre Dómine iis qui in ténebris sedent, & dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 43.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem, corpóribus medéris & méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejunántium deprecatióne placátus, & præséntia nobis subsídia tríbuas, & futúra. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

SABBATO

ante Dominicam quartam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adónai Dómine Deus magne & mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

DOMINICA IV.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio i. Cap. 1. & 2.

Arpháxad ítaque rex Medórum, subjugáverat multas Gentes império suo, & ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis & sectis: fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta, & in latitúdinem cubitórum trigínta, turres verò ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum verò eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur, posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium: & gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui, & in glória quadrigárum suárum.

℞. Adónai Dómine Deus magne & mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ: * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, & de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

Lectio ii.

Anno ígitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor rex Assyriórũ, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad, & obtínuit eum in campo magno, qui appellátur Rágau, circa Euphráten, & Tigrin, & Jádason, in campo Erioch regis Elicórũ.

Tunc

Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, & cor ejus elevátum est: & misit ad omnes qui habitábant in Cilícia, & Damásco, & Líbano, & ad Gentes quæ sunt in Carmélo, & Cedar, & inhabitántes Galilæam in campo magno Esdrelon, & ad omnes, qui erant in Samaría, & trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, & omnem terram Jesse, quoúsque perveniátur ad términos Æthiópiæ.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio iii.

AD hos omnes misit núntios Nabuchodónosor rex Assyriórum: qui omnes uno ánimo contradixérunt, & remisérunt eos vácuos, & sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum & regnum suum, quòd defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima & secúnda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnésque duces & bellatóres suos, & hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut non.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elía & jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

POténtes vinum prohibéntur bíbere, ne cùm bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta processit, & omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit. ℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam à génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio v.

HÆc enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis: ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium, innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio: Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum à persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor Dómine cœlórum & terræ, creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu Dómine, cui humílium semper & mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vi.

ITaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aqua lavit, plus plácuit, & vindíctam rétulit: Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit: non rédolet usúras mensa jejunántium: étiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, & diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi

bi jejúnium est. Quantò avídior appeténtia, tantò esca jucúndior.
℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis.
℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórum in iracúndia tua. Et déxtera. Glória Patri. Et déxtera.
℟. vii. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, & benè sonántem in eos meum.
℣. Dómine Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Feria quarta hujus Hebdom. post secundam & tertiam Lectionem dicitur secundum & tertium Responsorium, primi Nocturni Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith. Lectio i. Cap. 4.

Filii Israel, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valdè à fácie Holoférnis. Tremor & horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem & templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus & templis eárum. Et misérunt in omnem Samaríam per circúitum usque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium: & muris circumdedérunt vicos suos, & congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnę.
℟. Adónai Dómine Deus magne & mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ: * Exáudi preces servórum tuórum.
℣. Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, & de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi. Lect. ii.

Sacérdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos, qui erant contra Esdrelon, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, & univérsos, per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, & illic custodírent ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israel secúndùm quod constitúerat eis sacérdos Dómini Elíachim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, & humiliavérunt ánimas suas in jejúniis & oratiónibus, ipsi & mulíeres eórum.
℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine. Lectio iii.

Et induérunt se sacerdótes cilíciis, & infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, & altáre Dómini operuérunt cilício: & clamavérunt ad Dóminum Deum Israel unanímiter, ne daréntur in prædam infántes eórum, & uxóres eórum in divisiónem, & civitátes eórum in extermínium, & sancta eórum in pollutiónem, & fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Elíachim, sacérdos Dómini magnus, circuívit omnem Israel, allocutúsque est eos, dicens: Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permansériti̇s in jejúniis & oratiónibus in conspéctu Dómini.
℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut non.

FERIA TERTIA.

De libro Judith. Lectio i. Cap. 8.

Et factum est, cùm audísset hęc verba Judith vídua, quæ erat filia Merári, filii Idox, filii Joseph, filii Ozíæ, filii Elái, filii Jamnor, filii Gédeon, filii Ráphaim, filii Achitob, filii Melchíæ, filii Enan, filii Nathaníæ, filii Saláthiel, filii Símeon, filii Ruben: & vir ejus fuit Manásses, qui

qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ: instábat enim super alligántes manípulos in campo, & venit æstus super caput ejus, & mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, & sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus, & ménsibus sex.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam à génere nostro.

℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio ii.

ET in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur, & habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domus Israel. Erat autē elegánti aspéctu nimis, cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum & grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat, qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Dominátor Dómine cœlórum & terræ, creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu Dómine, cui humílium semper & mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio iii.

HÆc ítaque cùm audísset, quóniam Ozías promisísset quòd transácto quinto die tráderet civitátem, misit ad presbyteros Chabri & Charmi. Et venérunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consénsit Ozías, ut tradat civitátem Assyriis, si intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis.

℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórum in iracúndia tua. Et déxtera. Glória Patri. Et déxtera.

FERIA QUARTA.

De libro Judith. Lectio i. Cap. 10.

FActum est autem, cùm cessásset clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat prostráta ad Dóminum. Vocavítque abram suam, & descéndens in domum suam, ábstulit à se cilícium, & éxuit se vestiméntis viduitátis suæ, & lavit corpus suum, & unxit se myro óptimo, & discriminávit crinem cápitis sui, & impósuit mitram super caput suum, & índuit se vestiméntis jucunditátis suæ, induítque sandália pédibus suis, assumpsítque dextraliola, & lília, & ináures, & ánnulos, & ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, & benè sonántem in os meum.

℣. Dómine Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

Lectio ii.

FActum est autem, cùm descénderet montem, circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Asyriórum, & tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? aut quò vadis? Quæ respóndit: Fília sum Hebræórum, ideò ego fugi à fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quòd dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quòd contemnéntes vos, noluérunt ultrò trádere seipsos, ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro. ℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine miserére.

Lectio iii.

DUxerúntque illā ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cùmque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes. Dixerúntque ad eum satéllites ejus: Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulíeres habent,

ut

ut non pro his méritò pugnáre contra eos debeámus? Videns itaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura, & auro, & smarágdo, & lapídibus pretiósis intéxtum: & cùm in fáciem ejus intendísset, adorávit eum, prostérnens se super terram.
℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. Glória Patri. Ut non.

FERIA QUINTA.

Si hæc fuerit ultima Hebd. Septembris, hac nocte ponitur liber Esther cum sua Historia, ut infrà in Dominica v. hujus mensis; & legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus. Quòd si hoc triduo non occurrat Feria in qua possint poni Responsoria, eo anno omittuntur.
Si verò non fuerit ultima Hebdomada, leguntur sequentes Lectiones.

De libro Judith. Lectio i. Cap. 12. c

ET factum est, in quarto die Holofernes fecit cœnam servis suis, & dixit ad Vágao eunúchum suum: Vade, & suáde Hebræam illam ut spontè conséntiat habitáre mecum. Fœdum est enim apud Assýrios, si fémina irrídeat virum, agéndo ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith, & dixit: Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo, & bibat vinum in jucunditáte. Cui Judith respóndit: Quæ ego sum, ut contradícam dómino meo? ℟. Adónai Dómine Deus magne & mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ: * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, & de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi preces.

Lectio ii. Cap. 13.

UT autem serò factum est, festinavérunt servi illíus ad hospítia sua, & conclúsit Vágao óstia cubículi, & ábiit. Erant autem omnes fatigáti à vino: erátque Judith sola in cubículo. Porrò Holofernes jacébat in lecto, nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ ut staret foris ante cubículum, & observáret. Stetítque Judith ante lectum orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confírma me Dómine Deus Israel, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas: & hoc quod credens per te posse fíeri cogitávi, perfíciam. ℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt récipere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine. Lectio iii.

ET cùm hæc dixísset, accéssit ad colúmnam, quæ erat ad caput lectuli ejus, & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exólvit. Cùmque evagináfset illum, apprehéndit comam cápitis ejus, & ait: Confírma me Dómine Deus in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus, & abscídit caput ejus, & ábstulit conopéum ejus à colúmnis, & evólvit corpus ejus truncum. Et post pusíllum exívit, & trádidit caput Holofernis ancíllæ suæ, & jussit ut mítteret illud in péram suam.
℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros. * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. Glória Patri. Ut non.

FERIA SEXTA.

De libro Judith. Lectio i. Cap. 15.

CUmque omnis exércitus decollátum Holoférnem audísset, fugit mens & consílium ab eis, & solo tremóre & metu agitáti, fugæ præsídium sumunt, ita ut nullus loquerétur cum próximo suo, sed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere festinábant Hebræos,

quos armátos super se veníre audiébant, fugiéntes per vias campórum, & sémitas cóllium. Vidéntes itaque filii Israel fugiéntes, secúti sunt illos. Descenderúntque clangéntes tubis, & ululántes post ipsos. ℟. Nos álium Deum nescimus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam à génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsius fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio ii.

MIsit itaque Ozías núntios per omnes civitátes & regiónes Israel. Omnis itaque régio, omnísque urbs, eléctam juventútem armátam misit post eos, & persecúti sunt eos in ore gládii, quoúsque pervenírent ad extremitátem fínium suórum. Réliqui autem qui erant in Bethúlia, ingréssi sunt castra Assyriórum, & prædam, quam fugiéntes Assyrii relíquerant, abstulérunt, & onustáti sunt valdè. ℟. Dominátor Dómine coelórum & terræ, creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu Dómine, cui humílium semper & mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio iii.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exísset ad illum, benedixérunt eam omnes una voce, dicéntes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri: quia fecísti viriliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum álterum nescíeris: ideò & manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. ℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórum in iracúndia tua. Et. Glória Patri. Et.

S A B B A T O.

De libro Judith. Lectio i. Cap. 16. c

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocáusta, & vota, & repromissiónes suas. Porrò Judith univérsa vasa béllica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, & conopéum, quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsius, óbtulit in anathéma obliviónis.

Lectio ii.

ERat autem pópulus jucúndus secúndùm fáciem sanctórum, & per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquísque rédiit in domum suam, & Judith magna facta est in Bethúlia, & præclárior erat univérsæ terræ Israel. Erat étiam virtúti cástitas adjúncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defúnctus est Manásses vir ejus. Erat autem diébus festis procédens cum magna glória. Lectio iii.

MAnsit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimísit abram suam líberam, & defúncta est, ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem. In omni autem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israel, & post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis, ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur, & cólitur à Judæis ex illo témpore usque in præséntem diem.

S A B B A T O
ante Dominicam v. Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine Rex omnípotens in ditióne tua cuncta sunt pósita, & non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

D O M I N I C A V.
Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Esther. Lectio i. Cap. 1.

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum viginti septem províncias: quando sedit

ſedit in sólio regni ſui, Suſan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii ſui fecit grande convívium cunctis princípibus, & púeris ſuis, fortíſſimis Perſárum, & Medórum ínclytis, & Præféctis provinciárum coram ſe, ut oſténderet divítias glóriæ regni ſui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ ſuæ multo témpore, centum vídélicet & octogínta diébus.

℟. Dómine mi rex omnípotens, in ditióne tua cuncta ſunt pósita, & non eſt qui poſſit resíſtere voluntáti tuæ: * Líbera nos propter nomen tuum.
℣. Exáudi oratiónem noſtram, & convérte luctum noſtrum in gáudium. Líbera nos.

Lectio ii.

CUmque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus eſt in Suſan, à máximo uſque ad mínimum: & juſſit ſeptem diébus convívium præparári in veſtíbulo horti & némoris, quod régio cultu & manu cónſitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris, & carbáſini ac hyacínthini, ſuſtentáta fúnibus byſſinis, atque purpúreis, qui ebúrneis círculis inſérti erant, & colúmnis marmóreis fulciebántur. Léctuli quoque áurei & argéntei, ſuper paviméntum ſmarágdino & pário ſtratum lápide diſpóſiti erant: quod mira varietáte pictúra decorábat.

℟. Confórta me Rex, ſanctórum principátum tenens: * Et da ſermónem rectum, & benè ſonántem in os meum.
℣. Dómine Rex univérſæ poteſtátis, convérte consílium eórum ſuper eos. Et da ſermónem.

Lectio iii.

BIbébant autem qui invitáti erant, áureis póculis, & áliis atque áliis vaſis cibi inferebántur. Vinum quoque ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans & præcípuum ponebátur. Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum: ſed ſicut rex ſtatúerat, præpónens menſis ſíngulos de princípibus ſuis, ut súmeret unuſquíſque quod vellet. Vaſthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Aſſuérus manére conſuéverat.

℟. Spem in álium numquam hábui, præterquam in te Deus Iſraël: * Qui iráſceris, & propítius eris: & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis.
℣. Dómine Deus creátor cœli & terræ, réſpice ad humilitátem noſtram. Qui. Glória Patri. Qui.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Officiórum ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 3. cap. 15. Lectio iv.

QUid Eſther regína, nónne ut pópulum ſuum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéſtum) morti ſe óbtulit, nec immíttis regis trepidávit furórem? Ipſe quoque rex Perſárum ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit, índici inſidiárum quæ ſibi parátæ forent, grátiam repræſentáre, populúmque líberum à ſervitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus qui tam indecóra ſuaſíſſet. Dénique quem ſecúndum à ſe, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quòd dehoneſtátum ſe ejus frauduléntis consíliis animadvertíſſet.

℟. Meménto mei Dómine Deus in bonum: * Et ne déleas miſeratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, & in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et ne.

Lectio v. Cap. 16.

EA enim amicítia probábilis, quæ honeſtátem tuétur, præferénda ſanè ópibus, honóribus, poteſtátibus; honeſtáti verò præférri non ſolet, ſed honeſtátem ſequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénſam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hoſpitális grátiæ offíciis necem pótiùs ſibi, quàm proditiónem fugiéntis amíci, ſubeúndam arbitrabátur. Nihil ígitur præferéndum honeſtáti: quæ tamen ne amicítiæ ſtúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi montes nolunt re-

recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio vi.

SUnt enim pleræque Philosophórum quæstiónes: Utrùm amíci causa quisquam contra pátriam sentíre, necne, débeat, ut amíco obédiat: Utrùm opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait: Clava, & gládius, & sagítta ferráta: sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ, cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre charitáti vítium? ℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

℟. vii. Nos álium Deum nescímus, præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam à génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria quarta hujus Hebdomadæ post secundam & tertiam Lectionem dicitur secundum & tertium Responsorium primi Nocturni hujus Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Esther. Lectio i. Cap. 2.

ERat vir Judæus in Susan civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jair, fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutrítius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther: & utrúmque paréntem amíserat: pulchra nimis, & decóra fácie. Mortuísque patre ejus, ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in fíliam. ℟. Dómine mi Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, & non est qui possit resístere voluntáti tuæ: * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, & convérte luctum nostrum in gáudium. Líbera nos.

Lectio ii.

CUmque percrebuísset regis impérium, & juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, & Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque inter céteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, & invénit grátiam in conspéctu illíus. Et præcépit eunúcho, ut acceleráret mundum muliebrem, & tráderet ei partes suas, & septem puéllas speciosíssimas de domo regis, & tam ipsam, quàm pedíssequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum, & pátriam suam: Mardochæus enim præcéperat ei, ut de hac re omnínò reticéret: qui deambulábat quotídie ante vestíbulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salútis Esther. ℟. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, & benè sonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

Lectio iii.

EVolúto autem témpore per órdinē, instábat dies, quo Esther fília Abihail fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliebrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valdè, & incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa & amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense dé-

décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quàm omnes mulíeres, habuítque grátiam & misericórdiam coram eo super omnes mulíeres; & pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vasthi. ℟. Spem in álium numquam hábui prætérquam in te Deus Israel: * Qui irásceris, & propítius eris: & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus creátor cœli & terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro Esther. Lectio i. Cap. 3.

POst hæc rex Assuérus exaltávit Aman fílium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag: & pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, & adorábant Aman: sic enim præcéperat eis Imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter céteros non obsérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei Dómine Deus in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, & in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et ne. Lectio ii.

CUmque hoc crébriùs dícerent, & ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrùm perseveráret in senténtia: díxerat enim eis se esse Judæum. Quod cùm audísset Aman, & experiménto probásset, quòd Mardochæus non flectéret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valdè, & pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus suas. ℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio iii.

AUdíerat enim quòd esset Gentis Judææ: magísque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem. Mense primo (cujus vocábulum est Nisan) anno duodécimo regni Assuéri, missa est sors in urnam, quæ Hebráicè dícitur phur, coram Aman, quo die, & quo mense gens Judæórum debéret intérfici: & exívit mensis duodécimus, qui vocátur Adar. ℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut non.

FERIA QUARTA.

De libro Esther. Lectio i. Cap. 4.

QUæ cùm audísset Mardochæus, scidit vestiménta sua, & indútus est sacco, spargens cínerem cápiti: & in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat, osténdens amaritúdinem ánimi sui, & hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens. Non enim erat lícitum indútum sacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provínciis, óppidis ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus & fletus, sacco & cínere multis pro strato uténtibus. Ingréssæ autem sunt puéllæ Esther & eunúchi, nuntiaverúntque ei. Quod áudiens consternáta est: & vestem misit, ut abláto sacco, indúerent eum: quam accípere nóluit. Accitóque Athach eunúcho, quem rex minístrum ei déderat, præcépit ei, ut iret ad Mardochæum, & dísceret ab eo cur hoc fáceret.

℟. Nos álium Deum nescímus, præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam à génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui. Lectio ii.

EGressúsque Athach, ivit ad Mardochæum stantem in platéa civitátis ante

ante óſtium palátii: qui indicávit ei ómnia quæ accíderant, quómodo Aman promisíſſet, ut in thesáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edícti quod pendébat in Suſan, dedit ei, ut regínæ oſténderet, & monéret eam, ut intráret ad regem, & deprecarétur eum pro pópulo ſuo. Regréſſus Athach, nuntiávit Eſther ómnia, quæ Mardochæus díxerat. Quæ reſpóndit ei, & juſſit ut díceret Mardochæo: Omnes ſervi regis, & cunctæ, quæ ſub ditióne ejus ſunt, norunt províncīæ, quòd ſive vir, ſive múlier, non vocátus, intérius átrium regis intráverit, abſque ulla cunctatióne ſtatim interficiátur: niſi fortè rex áuream virgam ad eum teténderit pro ſigno cleméntiæ, atque ita poſſit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ trigínta jam diébus non ſum vocáta ad eum?

℟. Conforta me Rex, ſanctórum principátum tenens: *Et da ſermónem rectum, & benè ſonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérſæ poteſtátis, convérte consílium eórum ſuper eos. Et da.

Lectio iii.

QUod cùm audíſſet Mardochæus, rurſum mandávit Eſther, dicens: Ne putes quòd ánimam tuam tantùm líberes, quia in domo regis es præ cunctis Judæis: ſi enim nunc ſilúeris, per áliam occasiónem liberabúntur Judæi: & tu & domus patris tui períbitis. Et quis novit utrùm idcircò ad regnum véneris, ut in tali témpore pararéris? Rursúmque Eſther, hæc Mardochæo verba mandávit: Vade, & cóngrega omnes Judæos, quos in Suſan repéreris, & oráte pro me. Non comedátis, & non bibátis tribus diébus, & tribus nóctibus: & ego cum ancíllis meis ſimíliter jejunábo, & tunc ingrédiar ad regem contra legem fáciens, non vocáta, tradénſque me morti, & perículo. Ivit ítaque Mardochæus, & fecit ómnia, quæ ei Eſther præcéperat. ℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te Deus Iſrael: *Qui iráſceris, & propítius eris: & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus creátor cœli & terræ, réſpice ad humilitátem noſtram. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro Eſther. Lectio i. Cap. 5.

DIe autem tértio indúta eſt Eſther regálibus veſtiméntis, & ſtetit in átrio domus régię, quod erat intérius, contra basílicam regis: at ille ſedébat ſuper sólium ſuum in conſiſtório palátii contra óſtium domus. Cùmque vidíſſet Eſther regínā ſtantem, plácuit óculis ejus, & exténdit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quæ accédens, oſculáta eſt ſummitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex: Quid vis Eſther regína? Quæ eſt petítio tua? Etiam ſi dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa reſpóndit: Si regi placet, óbſecro, ut vénias ad me hódie, & Aman tecum ad convívium quod parávi. Statímque rex: Vocáte, inquit, citò Aman, ut Eſther obédiat voluntáti. ℟. Dómine mi Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta ſunt pósita, & non eſt, qui poſſit resíſtere voluntáti tuæ: *Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem noſtram, & convérte luctum noſtrum in gáudium. Líbera.

Lectio ii.

EGréſſus eſt ítaque illo die Aman lætus & álacer. Cùmque vidíſſet Mardochæum ſedéntem ante fores palátii, & non ſolùm non aſſurrexíſſe ſibi, ſed nec motum quidem de loco ſeſſiónis ſuæ, indignátus eſt valdè: & diſſimuláta ira, reverſus in domum ſuam, convocávit ad ſe amícos ſuos, & Zares uxórem ſuam: & expóſuit illis magnitúdinem divitiárum ſuárum, filiorúmque turbam, & quanta eum glória ſuper omnes príncipes & ſervos ſuos rex elevâſſet. Et poſt hæc ait: Regína quoque Eſther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, præter me: apud quam étiam cras cum rege pranſúrus ſum. Et cùm hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochæum Judæum ſedéntem ante fores régias. ℟. Confórta me Rex, ſanctórum principátum tenens: *Et

* Et da sermónem rectum, & benè sonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da. Lectio iii.

RESponderúntque ei Zares uxor ejus, & céteri amíci: Jube parári excélsam trabem, habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, & dic manè regi ut appendátur super eam Mardochæus, & sic ibis cum rege lætus ad convívium. Plácuit ei consílium, & jussit excélsam parári crucem. ℟. Spem in álium numquam hábui prætérquam in te Deus Israel: * Qui iráſceris, & propítius eris: & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus creátor cœli & terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA SEXTA.

De libro Esther. Lectio i. Cap. 6.

NOctem illam duxit rex insómnem, jussítque sibi afferri histórias & annáles priórum témporum. Quæ cùm illo præsénte legeréntur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat, quómodo nuntiásset Mardochæus insídias Bágathan & Thares eunuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cùm audísset rex, ait: Quid pro hac fide honóris ac præmii Mardochæus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac minístri: Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi, & jubéret Mardochæum affigi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri: Aman stat in átrio. Dixítque rex: Ingrediátur. ℟. Meménto mei Dómine Deus in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, & in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et ne.

Lectio ii.

CUmque esset ingréssus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman, & réputans quòd nullum álium rex, nisi se vellet honoráre, respondit: Homo quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, & impóni super equum, qui de sella regis est, & accípere régium diadéma super caput suum, & primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens clamet, & dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre. ℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit super nos, & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine. Lectio iii.

DIxítque ei rex: Festína, & sumpta stola & equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave, ne quidquam de his quæ locútus es, prætermíttas. Tulit ítaque Aman stolam & equum, indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, & impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condígnus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii: & Aman festinávit ire in domum suam, lugens, & opérto cápite: narravítque Zares uxóri suæ, & amícis ómnia quæ evenissent sibi. ℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

SABBATO.

De libro Esther. Lectio i. Cap. 7.

INtrávit ítaque rex & Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat: Quæ est petítio tua Esther ut detur tibi? Et quid vis fieri? Etiam si dimídiā partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit: Si invéni grátiam in óculis tuis ò rex, & si tibi placet, dona mihi ánimam meam, pro qua rogo, & pópulum meum, pro quo óbsecro.

Tráditi enim sumus ego & pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, & pereámus. Atque útinam in servos & fámulas venderémur: esset tolerábile malum, & gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem. Lectio ii.

REspondénsque rex Assuérus, ait: Quis est iste, & cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixítque Esther: Hostis & inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, íllicò obstúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non sústinens. Rex autem irátus surréxit, & de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsitum. Aman quoque surréxit ut rogáret Esther regínam pro ánima sua; intelléxit enim à rege sibi parátum malum. Lectio iii.

QUi cùm revérsus esset de horto nemóribus cónsito, & intrásset convívii locum, réperit Aman super léctulum corruísse, in quo jacébat Esther, & ait: Etiam regínam vult opprímere, me præsénte in domo mea. Necdum verbum de ore regis exíerat, & statim operuérunt fáciem ejus. Dixítque Harbóna, unus de eunúchis, qui stabant in ministério regis: En lignum quod paráverat Mardochæo, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspénsus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo: & regis ira quiévit.

SABBATO

ante Dominicam primam Octobris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem Dóminus Deus noster.

DOMINICA I.

Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber primus Machabæórum.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum & Medórum: constítuit prælia multa, & obtínuit ómnium munitiónes, & interfécit reges terræ. Et pertránsiit usque ad fines terræ: & accépit spólia multitúdinis Géntium: & síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtútem, & exércitum fortem nimis: & exaltátum est, & elevátum cor ejus: & obtínuit regiónes Géntium, & tyránnos: & facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia moreretúr. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti à juventúte: & divísit illis regnum suum, cùm adhuc víveret.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat. Lectio ii.

ET regnávit Alexánder annis duódecim, & mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo: & imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, & filii eórum post eos annis multis, & multiplicáta sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses: & regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus. Lectio iii.

IN diébus illis exiérunt ex Israel filii iníqui, & suasérunt multis, dicéntes: Eámus, & disponámus testaméntum cum Géntibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, & abiérunt ad regem: & dedit illis potestátem ut fácerent justítiam Géntium. Et ædificavérunt

Digitized by Google

runt gymnásium in Jerosólymis secúndùm leges Natiónum. Et fecérunt sibi præpútia, & recessérunt à testaménto sancto, & juncti sunt Natiónibus, & venúmdati sunt ut fácerent malum.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: *Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 40. Lectio iv.

FOrtásse áliquos béllica defixos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinē; & ídeò me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quàm fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deínde cùm advérsum Gabaonítas urgéret prælium, & vererétur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis & fidei clamávit: Stet sol: & stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo & acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscens virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et.

Lectio v.

QUid de Machabæis loquar? Sed priùs de pópulo dicam patrum: qui cùm essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, & pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quàm repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes quòd hoc exémplo gens omnis posset períre, sábbato étiam cùm ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde pósteà stimulátus rex Antíochus, cùm bellum accénderet per duces suos Lysiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis, & Assyriis attrítus est cópiis, ut quadragínta & octo míllia in médio campi à tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine Deus.

Lectio vi.

VIrtútem ducis Judæ Machabæi de uno ejus mílite consideráte. Námque Eleazárus, cùm supereminéntem céteris elephántem loríca vestítum régia advérteret, arbitrátus quòd in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit: & abjécto clypeo, utráque manu interficiébat, donec perveníret ad béstiam, atque intrávit sub eam, & subjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia oppréssit Eleázarum, atque ita mórtuus est. Quanta ígitur virtus ánimi! Primò, ut mortem non timéret: deínde, ut circumfúsus legiónibus inimicórum, in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, & contémpta morte ferócior, abjécto clypeo, utráque manu vulnerátæ molem béstiæ subíret ac sustinéret, pòst infra ipsam succéderet, quò plenióri feríret ictu: cujus ruína inclúsus, magis quàm oppréssus, suo est sepúltus triúmpho. ℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebdom. Feria quarta & Sabbato post ii. & iii. Lectionem dicitur secundum & tertium ℟. seq. Feriæ secundæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 1. c

ET parátum est regnum in conspéctu Antíochi, & cœpit regnáre in terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, & elephántis, & equítibus, & copiósa návium multitúdine: & constítuit bellum advérsus Ptolemæum regem Ægypti: & véritus est Ptolemæus à fácie ejus, & fugit, & cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti: & accépit spólia Terræ Ægypti.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat. ℣. Accingímini filii poténtes, & estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut.

Lectio ii.

ET convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo & quadragésimo tértio anno: & ascéndit ad Israel, & ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia, & accépit altáre áureum, & candelábrum lúminis, & univérsa vasa ejus, & mensam propositiónis, & libatória, & phíalas, & mortaríola áurea, & velum, & corónas, & ornaméntum áureum quod in fácie templi erat: & comminuit ómnia.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

ET accépit argéntum, & aurum, & vasa concupiscibília: & accépit thesáuros occúltos, quos invénit: & sublátis ómnibus ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, & locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eórum: & ingemuérunt príncipes, & senióres: vírgines, & júvenes infirmáti sunt, & speciósitas mulíerum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum: & quæ sedébant in thoro maritáli, lugébant. Et commóta est terra super habitántes in ea, & univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2.

IN diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, filii Simeónis, sacérdos ex filiis Jóarib ab Jerúsalem, & consédit in monte Modin: & habébat filios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis: & Simónem, qui cognominabátur Thasi: & Judam, qui vocabátur Machabæus: & Eleázarum, qui cognominabátur Abaron: & Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiébant in pópulo Juda, & in Jerúsalem.

℟. Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: * Hic est qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

Lectio ii.

ET dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, & contritiónem civitátis sanctæ, & sedére illic, cùm datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu ex-

extraneórum facta sunt: templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt: trucidáti sunt senes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, & non obtínuit spólia ejus?

℟. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. ℣. Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis & obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iii.

ET scidit vestiménta sua Mathathías, & filii ejus: & operuérunt se cilíciis, & planxérunt valdè. Et venérunt illuc qui missi erant à rege Antíocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, & accéndere thura, & à lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentiéntes accessérunt ad eos: sed Mathathías, & filii ejus constánter stetérunt.

℟. Aperi óculos tuos Dómine, & vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, & líbera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos, & contuméliam faciéntes in supérbiam; & custódi partem tuam. Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2. b

ET respóndit Mathathías, & dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquísque à servitúte legis patrum suórum, & conséntiat mandátis ejus: ego, & filii mei, & fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei: non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Lectio ii.

ET ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secúndum jussum regis: & vidit Mathathías, & dóluit, & contremuérunt renes ejus, & accénsus est furor ejus secúndùm judícium legis, & insíliens trucidávit eum super aram: sed & virum, quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, & aram destrúxit, & zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri fílio Salómi.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et.

Lectio iii.

ET exclamávit Mathathías voce magna in civitáte, dicens: Omnis qui zelum habet legis státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, & filii ejus in montes, & reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium & justítiam in desértum: & sedérunt ibi ipsi, & filii eórum, & mulíeres eórum, & pécora eórum: quóniam inundavérunt super eos mala. ℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2. f

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, & dixit filiis suis: Nunc confortáta est supérbia, & castigátio, & tempus eversiónis, & ira indignatiónis. Nunc ergo, ò filii, æmulatóres

res estóte legis, & date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, & mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis: & accipiétis glóriam magnam & nomen ætérnum. Abraham nónne in tentatióne invéntus est fidélis, & reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Ægypti. Phínees pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

JEsus, dum implévit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificátur in ecclésia, accépit hæreditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula. Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum. Ananías, & Azarías, & Misael credéntes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatiónem, & generatiónem: quia omnes qui sperant in eum, non infirmántur. Et à verbis viri peccatóris ne timuéritis: quia glória ejus stercus & vermis est: hódie extóllitur, & cras non inveniétur: quia convérsus est in terram suam, & cogitátio ejus périit.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

VOs ergo filii confortámini, & viríliter ágite in lege, quia in ipsa glorióſi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quòd vir consílii est: ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus à juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, & ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: & vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem Géntibus, & inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos, & appósitus est ad patres suos.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: * Ut cógnóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2. & 3.

DEfúnctus est Mathathías anno centésimo & quadragésimo sexto: & sepúltus est à filiis suis in sepúlchris patrum suórum in Modin, & planxérunt eum omnis Israel planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus fílius ejus pro eo: & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & univérsi qui se conjúnxerant patri ejus: & præliabántur prælium Israel cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iníquos, perscrútans eos: & qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis: & repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt: & dirécta est salus in manu ejus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio ii.

ET exacerbábat reges multos, & lætificábat Jacob in opéribus suis, & in sæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, & pérdidit ímpios ex eis, & avértit iram ab Israel. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, & congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius Gentes, & à Samaría virtútem multam & magnam,

gnam ad bellándum contra Israel. Et cognóvit Judas, & éxiit óbviàm illi: & percússit, & occídit illum: & cecidérunt vulneráti multi, & réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum: & gládium Apollónii ábstulit Judas, & erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine Deus.

Lectio iii.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, & formído super omnes Gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, & de prǽliis Judæ narrábant omnes Gentes. Ut audívit autem Rex Antíochus sermónes istos, irátus est ánimo: & misit, & congregávit exércitum univérsi regni sui, castra fórtia valdè: & apéruit ærárium suum, & dedit stipéndia exercítui in annum: & mandávit illis, ut essent paráti ad ómnia.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3. f

Et vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, & exércitus applicábant ad fines eórum: & cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum & consummatiónem: & dixérunt unusquísque ad próximum suum: Erigámus dejectiónem pópuli nostri, & pugnémus pro pópulo nostro, & sanctis nostris. Et congregátus est convéntus, ut essent paráti in prælium; & ut orárent, & péterent misericórdiam, & miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum: non erat qui ingrederétur, & egrederétur de natis ejus: & sanctum conculcabátur: & filii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio Géntium: & abláta est volúptas à Jacob, & defécit ibi tíbia & cíthara.

Lectio ii.

Et congregáti sunt, & venérunt in Maspha contra Jerúsalem: quia locus oratiónis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunavérunt illa die, & induérunt se cilíciis, & cínerem imposuérunt cápiti suo: & discidérunt vestiménta sua: & expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur Gentes similitúdinem simulacrórum suórum: & attulérunt ornaménta sacerdotália, & primítias & décimas: & suscitavérunt Nazaræos, qui impléverant dies: & clamavérunt voce magna in cœlum, dicéntes: Quid faciémus istis, & quò eos ducémus? Et sancta tua conculcáta sunt, & contamináta sunt, & sacerdótes tui facti sunt in luctum, & in humilitátem. Et ecce Natiónes convenérunt advérsum nos ut nos dispérdant: tu scis quæ cógitant in nos. Quómodo potérimus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu Deus ádjuves nos?

Lectio iii.

Et tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos, & centuriónes, & pentacontárchos, & decuriónes. Et dixit his qui ædificábant domos, & sponsábant uxóres, & plantábant víneas, & formidolósis, ut redírent unusquísque in domum suam secúndùm legem. Et movérunt castra, & collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas: Accíngimini, & estóte filii poténtes, & estóte paráti in manè, ut pugnétis advérsus Natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos, & sancta nostra: quóniam mélius est nos mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplen-

splenduérunt montes ab eis, & fortitúdo Géntium dissipáta est.

DOMINICA II.
Octobris.
In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap.4.c

DIxit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri: ascendámus nunc mundáre sancta, & renováre. Et congregátus est omnis exércitus, & ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desértam, & altáre profanátum, & portas exústas, & in átriis virgúlta nata, sicut in saltu, vel in móntibus, & pastophória díruta. Et sciderunt vestiménta sua, & planxérunt planctu magno, & imposuérunt cínerem super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, & exclamavérunt tubis signórum, & clamavérunt in cœlum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

TUnc ordinávit Judas viros, ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei: & mundavérunt sancta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum, ut destrúerent illud: ne fortè illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, & demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret Prophéta, & respondéret de eis.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

ET accepérunt lápides íntegros secúndùm legem, & ædificavérunt altáre novum, secúndùm illud quod fuit priùs: & ædificavérunt sancta, & quæ intra domum erant intrínsecus: & ædem, & átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, & intulérunt candelábrum, & altáre incensórum, & mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, & accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant, & lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, & appendérunt vela, & consummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib.18.cap.45. Lectio iv.

POsteáquam gens Judæa cœpit non habére Prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat, instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum Prophétam, dicéntem: Magna erit glória domus istíus novíssimæ plus quàm primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse, paulò supériùs demonstrávit, ubi ait apértè Christum promíttens: Et movébo omnes Gentes: & véniet desiderátus cunctis Géntibus. ℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio v.

TAlibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificátur per Testaméntum novum lapídibus vivis, longè glorióſior, quàm templum illud fuit, quod à rege Salomóne constrúctum est, & post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec Prophétas ex illo témpore hábuit illa gens: sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratióne templi opinarétur implétam. Non multò enim pòst, adveniénte Alexándro, subjugáta est: quando etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt ausi ei resístere, & ídeò placátum facíllimè súbditi recepérunt; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine Deus.

Lectio vi.

DEinde Ptolemæus Lagi filius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægyptum tránstulit: quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssimè inde dimísit: per quem factum est, ut Septuagínta Intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti à Rege Alexandríæ Ptolemæo, qui est appellátus Epíphanes: inde ab Antíocho rege Syriæ multis & gravíssimis malis ad idóla coléndа compúlsi: templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus Géntium; quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 4. f

ANte matutínum surrexérunt quinta & vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni: & obtulérunt sacrifícium secúndùm legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndùm tempus, & secúndùm diem, in qua contaminavérunt illud Gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, & cítharis, & cínyris, & cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, & adoravérunt, & benedixérunt in cœlum eum, qui prosperávit eis. ℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat. ℣. Accingímini filii poténtes, & estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut.

Lectio ii.

ET fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, & obtulérunt holocáusta cum lætítia, & sacrifícium salutáris & laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis & scútulis, & dedicavérunt portas & pastophória, & imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valdè, & avérsum est oppróbrium Gén-

Géntium. Et státuit Judas, & fratres ejus, & univérsa Ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo, à quinta & vigésima die mensis Casleu, cum lætítia & gáudio. ℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

ET ædificavérunt in témpore illo montem Sion, & per circúitum muros altos, & turres firmas, ne quando veníent Gentes, & conculcárent eum, sicut ánteà fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, & munívit eum ad custodiéndam Bethsúram; ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ. ℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 5.

ET factum est, ut audiérunt Gentes in circúitu, quia ædificátum est altáre & sanctuárium sicut priùs, irátæ sunt valdè: & cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, & cœpérunt occídere de pópulo, & pérsequi. Et debellábat Judas filios Esau in Idumæa, & eos qui erant in Acrabathåne, quia circumsedébant Israelítas, & percússit eos plaga magna. Et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum & in scándalum, insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus: & applícuit ad eos, & anathematizávit eos, & incéndit turres eórum igni, cum ómnibus qui in eis erant. ℟. Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: * Hic est qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic.

Lectio ii.

ET transívit ad filios Ammon, & invénit manum fortem, & pópulum copiósum, & Timótheum ducem ipsórum: & commísit cum eis prælia multa, & contríti sunt in conspéctu eórum, & percússit eos: & cepit Gazer civitátem, & filias ejus, & revérsus est in Judæam. Et congregátæ sunt Gentes, quæ sunt in Gálaad, advérsus Israelítas, qui erant in fínibus eórum, ut tólleren eos: & fugérunt in Dátheman munitiónem. ℟. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. ℣. Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis & obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iii.

ET misérunt lítteras ad Judam, & fratres ejus, dicéntes: Congregátæ sunt advérsum nos Gentes per circúitum, ut nos áuferant: & parant veníre, & occupáre munitiónem, in quam confúgimus: & Timótheus est dux exércitus eórum. Nunc ergo veni, & éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt: & captívas duxérunt uxóres eórum, & natos, & spólia, & peremérunt illic ferè mille viros. ℟. Aperi óculos tuos Dómine, & vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, & líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos, & contuméliam faciéntes in supérbiam; & custódi partem tuam. Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 5. f

IN diébus, quibus erat Judas & Jónathas in terra Gálaad, & Simon frater ejus in Galilæa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Joséphus Zacharíæ filius,

filius, & Azarías príncipes virtútis, res benè gestas, & prælia quæ facta sunt, & dixit: Faciámus & ipsi nobis nomen, & eámus pugnáre advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his qui erant in exércitu suo, & abiérunt Jámniam.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Lectio ii.

Et exívit Górgias de civitáte, & viri ejus óbviàm illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus & Azarías usque in fines Judææ: & cecidérunt illo die de pópulo Israel ad duo míllia viri, & facta est fuga magna in pópulo, quia non audiérunt Judam, & fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum, per quos salus facta est in Israel.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

Et viri Juda magnificáti sunt valdè in conspéctu omnis Israel, & Géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas, & fratres ejus, & expugnábant filios Esau in terra quæ ad Austrum est, & percússit Chébron, & filias ejus: & muros ejus, & turres succéndit igni in circúitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenárum, & perambulábat Samaríam. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consilio éxeunt in prælium. ℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

Brev.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6.

Et rex Antíochus perambulábat superióres regiónes, & audívit esse civitátem Elymáidem in Pérside nobilíssimam, & copiósam in argénto & auro, templúmque in ea lócuples valdè, & illic velámina áurea, & lorícæ, & scuta quæ relíquit Alexánder Philíppi rex Mácedo, qui regnávit primus in Græcia. Et venit, & quærébat cápere civitátem, & deprædári eam: & non pótuit, quóniam innótuit sermo his qui erant in civitáte: & insurrexérunt in prælium, & fugit inde, & ábiit cum tristítia magna, & revérsus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside, quia fugáta sunt castra, quæ erant in terra Juda: & quia ábiit Lysias cum virtúte forti in primis, & fugátus est à fácie Judæórum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déferat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

Et invaluérunt armis, & víribus, & spóliis multis, quæ cepérunt de castris quæ excidérunt: & quia diruérunt abominatiónem, quam ædificáverat super altáre, quod erat in Jerúsalem, & sanctificatiónem, sicut priùs, circumdedérunt muris excélsis, sed & Bethsúram civitátem suam. Et factum est ut audívit rex sermónes istos, expávit, & commótus est valdè: & décidit in lectum, & incidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta est in eo tristítia magna, & arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déferat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

ET vocávit omnes amícos suos, & dixit illis: Recéssit somnus ab óculis meis, & cóncidi, & córrui corde præ sollicitúdine: & dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, & in quos fluctus tristítiæ, in qua nunc sum; qui jucúndus eram, & diléctus in potestáte mea! Nunc verò reminíscor malórum quæ feci in Jerúsalem: unde & ábstuli ómnia spólia áurea & argéntea, quæ erant in ea, & misi auférre habitántes Judæam sine causa. Cognóvi ergo quia proptéreà invenérunt me mala ista: & ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7.

ANno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius Seléuci fílius ab urbe Roma, & ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam, & regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui: & venérunt ad eum viri iníqui & ímpii ex Israel: & Alcimus dux eórum, qui volébat fieri sacérdos. Et accusavérunt pópulum apud regem, dicéntes: Pérdidit Judas, & fratres ejus, omnes amícos tuos, & nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, & vídeat extermínium omne quod fecit nobis, & regiónibus regis: & púniat omnes amícos ejus, & adjutóres eórum.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis, mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio ii.

ET elégit rex ex amícis suis Bácchidem, qui dominabátur trans flumen, magnum in regno, & fidélem regi: & misit eum, ut vidéret extermínium quod fecit Judas: sed & Alcimum ímpium constítuit in sacerdótium, & mandávit ei fácere ultiónem in fílios Israel. Et surrexérunt, & venérunt cum exércitu magno in terram Juda: & misérunt núntios, & locúti sunt ad Judam, & ad fratres ejus verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum: vidérunt enim quia venérunt cum exércitu magno.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine Deus.

Lectio iii.

ET convenérunt ad Alcimum & Bácchidem congregátio Scribárum requírere quæ justa sunt: & primi, Assidæi qui erant in fíliis Israel, & exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo sacérdos de sémine Aaron venit, non decípiet nos. Et locútus est cum eis verba pacífica: & jurávit illis, dicens: Non inferémus vobis malum, neque amícis vestris. Et crediderunt ei. Et comprehéndit ex eis sexagínta viros, & occídit eos in una die secúndùm verbum, quod scriptum est: Carnes sanctórum tuórum, & sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jerúsalem, & non erat qui sepelíret.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 8.

ET audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus, & ac-

acquiéscunt ad ómnia quæ postulántur ab eis: & quicúmque accessérunt ad eos, statuérunt cum eis amicítias, & quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prælia eórum, & virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, & duxérunt sub tribútum: & quanta fecérunt in regióne Hispániæ, & quòd in potestátem redegérunt metálla argénti, & auri quæ illic sunt, & possedérunt omnem locum consílio suo, & patiéntia: lócaque quæ longè erant valdè ab eis, & reges qui supervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt, & percussérunt eos plaga magna: céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

Lectio ii.

Et elégit Judas Eupólemum fílium Joánnis, filii Jacob, & Iásonem fílium Eleázari, & misit eos Romam constitúere cum illis amicítiam & societátem: & ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérunt quòd in servitútem prémerent regnum Israel. Et abiérunt Romam viam multam valdè, & introiérunt cúriam, & dixérunt: Judas Machabæus, & fratres ejus, & pópulus Judæórum misérunt nos ad vos statúere vobíscum societátem & pacem, & conscríbere nos sócios & amícos vestros. Et plácuit sermo in conspéctu eórum. Et hoc rescríptum est, quod rescripsérunt in tábulis æreis, & misérunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi memoriále pacis & societátis.

Lectio iii.

Benè sit Románis, & genti Judæórum in mari, & in terra in ætérnum: gladiúsque & hostis procul sit ab eis. Quòd si instíterit bellum Románis priùs, aut ómnibus sóciis eórum in omni dominatióne eórum: auxílium feret gens Judæórum, prout tempus dictáverit, corde pleno: & præliántibus non dabunt, neque subministrábunt tríticum, arma, pecúniam, naves, sicut plácuit Románis: & custódient mandáta eórum, nihil ab eis accipiéntes. Simíliter autem & si genti Judæórum priùs accíderit bellum, adjuvábunt Románi ex ánimo, prout eis tempus permíserit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lugébat autem Judam Israel planctu magno, & dicébat: Quómodo cecidísti potens in prælio, qui salvum faciébas pópulum Dómini?

DOMINICA III. Octobris.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 9.

Intéreà ut audívit Demétrius, quia cécidit Nicánor & exércitus ejus in prælio, appósuit Bácchidem & Alcimum rursum míttere in Judæam, & dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam, quæ ducit in Gálgala, & castra posuérunt in Másaloth, quæ est in Arbéllis: & occupavérunt eam, & peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi & quinquagésimi secúndi, applicuérunt exércitum ad Jerúsalem: & surrexérunt, & abiérunt in Béream vigínti míllia virórum, & duo míllia équitum. Et Judas posúerat castra in Láisa, & tria míllia viri elécti cum eo: & vidérunt multitúdinem exércitus quia multi sunt, & timuérunt valdè: & multi subtraxérunt se de castris, & non remansérunt ex eis nisi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

Et vidit Judas quòd deflúxit exércitus suus, & bellum perurgébat eum, & confráctus est corde: quia non habébat tempus congregándi eos, & dissolútus est. Et dixit his qui resídui erant: Surgámus, & eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum, dicéntes: Non potérimus: sed liberémus ánimas nostras modò, & revertámur ad fratres nostros, & tunc pugnábimus advérsus eos: nos autem pauci sumus. Et ait Judas: Absit istam rem fácere ut fugiámus ab eis, & si

appropiávit tempus noſtrum, moriámur in virtúte propter fratres noſtros, & non inferámus crimen glóriæ noſtræ. Et movit exércitus de caſtris, & ſtetérunt illis óbviàm: & diviſi ſunt équites in duas partes, & fundibulárii & ſagittárii præibant exércitum, & primi certáminis omnes poténtes. ℟. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo: * Dóminus Deus noſter. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

BAcchides autem erat in dextro cornu, & proximávit légio ex duábus pártibus, & clamábant tubis: exclamavérunt autem & hi, qui erant ex parte Judæ, étiam ipſi, & commóta eſt terra à voce extrcítuum: & commiſſum eſt prælium à manè uſque ad véſperam. Et vidit Judas, quòd firmior eſt pars exércitus Bácchidis in dextris, & convenérunt cum ipſo omnes conſtántes corde: & contríta eſt déxtera pars ab eis, & perſecútus eſt eos uſque ad montem Azóti. Et qui in ſiniſtro cornu erant, vidérunt quòd contrítum eſt dextrum cornu, & ſecúti ſunt poſt Judam, & eos qui cum ipſo erant, à tergo: & ingravátum eſt prælium, & cecidérunt vulneráti multi ex his, & ex illis. Et Judas cécidit, & céteri fugérunt. Et Jónathas, & Simon tulérunt Judam fratrem ſuum, & ſepeliérunt eum in ſepúlchro patrum ſuórum in civitáte Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Iſrael planctu magno.

℟. Congregáti ſunt inimíci noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & diſpérge illos: * Ut cognóſcant, quia non eſt álius qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter. ℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & déſtrue eos protéctor noſter Dómine. Ut cognóſcant. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambróſii Epiſc.

Lib. 1. cap. 41. Lectio iv.

QUia fortitúdo non ſolùm ſecúndis rebus, ſed étiam advérſis probátur, ſpectémus Judæ Machabæi éxitum. Is enim poſt victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, ſecúrior advérſus viginti míllia exércitus regis, cum octingéntis viris bellum adórſus, voléntibus his cédere, ne multitúdine opprimeréntur, glorióſam magis mortem, quàm turpem fugam ſuáſit. Ne crimen, inquit, noſtræ relinquámus glóriæ. Ita commíſſo prælio, cùm à primo ortu diéi in véſperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíſſimam manum advértit hóſtium, aggréſſus, fácilè avértit. Sed dum fugiéntes ſéquitur, à tergo vúlneri locum præbuit: ítaque glorioſiórem triúmphis mortem invénit. ℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores eſtóte, quómodò ſalvi facti ſunt patres noſtri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miſerébitur noſtri Deus noſter. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercitui ejus in Mari rubro. Et.

Lectio v.

QUid Jónatham fratrem ejus attéxam, qui cum parva manu advérſus exércitus régios pugnans, desértus à ſuis, & cum duóbus tantùm relíctus, reparávit bellum, avértit hoſtem, fugitántes ſuos ad ſocietátem revocávit triúmphi? Habes fortitúdinem béllicam, in qua non medíocris honéſti ac decóri forma eſt, quòd mortem ſervitúti præferat, ac turpitúdini. Quid autem de mártyrum dicam paſſiónibus? Et ne lóngiùs evagémur, non minórem de ſupérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quàm paréntes próprii: ſíquidem illi armáti, iſti ſine armis vicérunt.

℟. Congregátæ ſunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te ſunt óculi noſtri, ne pereámus. ℣. Tu ſcis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus ſubſiſtere ante fáciem illórum, niſi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

STetit invícta ſeptem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus: defecérunt ſupplícia, ceſſérunt tortóres, non de-

defecérunt mártyres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit: Non solos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem. Plus audit tácitas cogitatiónes suórum, quàm voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet & sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 9. c

ET congregáti sunt omnes amíci Judæ, & dixérunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem, & eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem & ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, & surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognóvit Bácchides, & quærébat eum occídere.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, ibimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℣. Accíngímini filii poténtes, & estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut.

Lectio ii.

ET cognóvit Jónathas, & Simon frater ejus, & omnes qui cum eo erant: & fugérunt in desértum Thécuæ, & consedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit Bácchides, & die sabbatórum venit ipse, & omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli, & rogávit Nabuthæos amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum qui erat copiósus. Et exiérunt filii Jambri ex Mádaba, & comprehendérunt Joánnem & ómnia quæ habébat, & abiérunt habéntes ea.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

POst hæc verba renuntiátum est Jónathæ, & Simóni fratri ejus, quia filii Jambri fáciunt núptias magnas, & ducunt sponsam ex Mádaba filiam uníus de magnis princípibus Chánaan cum ambitióne magna. Et recordáti sunt sánguinis Joánnis fratris sui: & ascendérunt, & abscondérunt se sub teguménto montis. Et elevavérunt óculos suos, & vidérunt: & ecce tumúltus, & apparátus multus: & sponsus procéssit, & amíci ejus, & fratres ejus óbviàm illis cum tympanis, & músicis, & armis multis. Et surrexérunt ad eos ex insídiis, & occidérunt eos, & cecidérunt vulneráti multi, & resídui fugérunt in montes: & accepérunt ómnia spólia eórum.

℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 12.

ET vidit Jónathas quia tempus eum juvat, & elégit viros, & misit eos Romam statúere, & renováre cum eis amicítiam: & ad Spartiátas, & ad ália loca misit epístolas secúndùm eámdem formam. Et abiérunt Romam, & intravérunt cúriam, & dixérunt: Jónathas summus sacérdos, & gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam & societátem secúndùm prístinum. Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace.

℟. Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: * Hic est qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

Lectio ii.

ET hoc est exémplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis: Jónathas summus sacérdos, & senióres gentis, & sacerdótes, & réliquus pópulus Judæórum, Spartiátis frátribus salútem. Jam pridem missæ erant epístolæ ad Oníam summum sacerdótem ab Arío, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescríptum cóntinet, quod subjéctum est. Et suscépit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre: & accépit epístolas, in quibus significabátur de societáte & amicítia.

℟. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. ℣. Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis, & obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iii.

NOs, cùm nullo horum indigerémus, habéntes solátio sanctos libros, qui sunt in mánibus nostris, malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem & amicítiam, ne fortè aliéni efficiámur à vobis: multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus, & céteris, quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrificiis quæ offérimus, & in observatiónibus, sicut fas est, & decet meminísse fratrum. ℟. Aperi óculos tuos Dómine, & vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, & líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge opprimentes nos, & contuméliam faciéntes in supérbiam; & custódi partem tuam. Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 12. f

ET cùm cogitásset Tryphon regnáre Asiæ, & assúmere diadéma, & exténdere manum in Antíochum regem: timens ne fortè non permítteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehéndere eum, & occídere. Et exúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviàm illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, & venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exércitu multo, ut exténderet in eum manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, & commendávit eum ómnibus amícis suis, & dedit ei múnera: & præcépit exercítibus suis, ut obedírent ei, sicut sibi.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Lectio ii.

ET dixit Jónathæ: Ut quid vexásti univérsum pópulum, cùm bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas: élige autem tibi viros paucos qui tecum sint, & veni mecum Ptolemáidam, & tradam eam tibi, & réliqua præsídia, & exércitum, & univérsos præpósitos negótii, & convérsus abíbo: proptéreà enim veni. Et crédidit ei, & fecit sicut dixit: & dimísit exércitum, & abiérunt

in

in terram Juda. Retínuit autem secum tria míllia virórum, ex quibus remísit in Galilæam duo míllia, mille autem venérunt cum eo.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

Ut autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses: & comprehendérunt eum, & omnes, qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exércitum, & équites in Galilæam, & in campum magnum, ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi cùm cognovíssent quia comprehénsus est Jónathas, & périit, & omnes qui cum eo erant, hortáti sunt semetípsos, & exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis, revérsi sunt: illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, & eos qui cum ipso fúerant, valdè.

℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnipotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 13.

Et audívit Simon quòd congregávit Tryphon exércitum copiósum ut veníret in terram Juda, & attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est & in timóre, ascéndit Jerúsalem, & congregávit pópulum: & adhórtans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fécimus pro légibus, & pro sanctis prælia, & angústias quales vídimus: horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israel, & relíctus sum ego solus. Et nunc non mihi contíngat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis: non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & uxóres: quia congregátæ sunt univérsæ Gentes contérere nos inimicítiæ grátia. ℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

Et accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos: & respondérunt voce magna, dicéntes: Tu es dux noster loco Judæ, & Jónathæ fratris tui: pugna prælium nostrum: & ómnia quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres, accelerávit consummáre univérsos muros Jerúsalem, & munívit eam in gyro. Et misit Jónathan fílium Absalómi, & cum eo exércitum novum in Joppen: & ejéctis his qui erant in ea, remánsit illic ipse. Et movit Tryphon à Ptolemáida cum exércitu multo, ut veníret in terram Juda, & Jónathas cum eo in custódia. Simon autem applícuit in Addus contra fáciem campi.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

Et ut cognóvit Tryphon quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ: & quia commissúrus esset cum eo prælium, misit ad eum legátos, dicens: Pro argénto, quod debébat frater tuus Jónathas in ratióne regis, propter negótia quæ hábuit, detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum, & duos fílios ejus óbsides, ut non dimíssus fúgiat à nobis, & remittémus eum. Et cognóvit Simon quia cum dolo loquerétur secum: jussit tamen dari argéntum & púeros: ne ini-

inimicítiam magnam súmeret ad pópulum Israel, dicéntem: Quia non misit ei argéntum & púeros, proptéreà périit. Et misit púeros, & centum talénta: & mentítus est, & non dimísit Jónathan.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: *Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 14. b

ET audítum est Romæ, quia defúnctus esset Jónathas, & usque in Spartiátas: & contristáti sunt valdè. Ut audiérunt autem quòd Simon frater ejus factus esset summus sacérdos loco ejus, & ipse obtinéret omnem regiónem & civitátes in ea; scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias, & societátem quam fécerant cum Juda, & cum Jónatha frátribus ejus. Et lectæ sunt in conspéctu ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémplum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt. ℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: *Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et.

Lectio ii.

SPartianórum príncipes, & civitátes, Simóni Sacerdóti magno, & senióribus, & sacerdótibus, & réliquo pópulo Judæórum frátribus, salútem. Legáti, qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória, & honóre, ac lætítia: & gavísi sumus in intróitu eórum. Et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli, sic: Numénius Antíochi, & Antípater Iásonis filius, legáti Judæórum, venérunt ad nos, renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros gloriósè, & pónere exémplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplum autem horum scrípsimus Simóni magno sacerdóti.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dimicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: *Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio iii.

POst hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clypeum áureum magnum, pondo mnarum mille, ad statuéndam cum eis societátem. Cùm autem audísset pópulus Románus sermónes istos, dixérunt: Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni, & filiis ejus? Restítuit enim ipse fratres suos, & expugnávit inimícos Israel ab eis: & statuérunt ei libertátem, & descripsérunt in tábulis æreis, & posuérunt in títulis in monte Sion.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: *Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 16. c

SImon autem, perámbulans civitátes, quæ erant in regióne Judææ, & sollicitúdinem gerens eárum, descéndit in Jéricho ipse, & Mathathías filius ejus, & Judas, anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo: hic est mensis Sabath. Et suscépit eos filius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quam ædificávit: & fecit eis convívium magnum, & abscóndit illic viros. Et cùm inebriátus esset Simon, & filii ejus, surréxit Ptolemæus cum suis, & sumpsérunt arma sua, & intravérunt in convívium, & occidérunt eum, & duos filios ejus, & quosdam púeros ejus. Et fecit deceptiónem

nem magnam in Israel, & réddidit mala pro nobis. Lectio ii.

ET scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi, ut mítteret ei exércitum in auxílium, & tráderet ei regiónem, & civitátes eórum, & tribúta. Et misit álios in Gázaram tóllere Joánnem: & tribúnis misit epístolas, ut venírent ad se, & daret eis argéntum, & aurum, & dona. Et álios misit occupáre Jerúsalem, & montem templi. Et præcúrrens quidam, nuntiávit Joánni in Gázara, quia périit pater ejus, & fratres ejus, & quia misit te quoque intérfici. Lectio iii.

UT audívit autem, veheménter expávit: & comprehéndit viros qui vénerant pérdere eum, & occídit eos: cognóvit enim quia quærébant eum pérdere. Et cétera sermónum Joánnis, & bellórum ejus, & bonárum virtútum, quibus fórtiter gessit, & ędificii murórum quos extrúxit, & rerum gestárum ejus: ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

Ad Magnificat, Antiphona. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis: nec vos déserat in témpore malo Dóminus Deus noster.

DOMINICA IV. Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Machabæórum.

Lectio i. Cap. 1.

FRátribus, qui sunt per Ægyptum, Judæis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judæi, & qui in regióne Judææ, & pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, & memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham, & Isaac, & Jacob servórum suórum fidélium: & det vobis cor ómnibus ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem corde magno & ánimo voléntí. Adapériat cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat. Lectio ii.

FActúri ígitur quinta & vigésima die mensis Cásleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis: ut & vos quoque agátis diem scenopégiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemías ædificáto templo & altári, óbtulit sacrifícia. Nam cùm in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúltè abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus & siccus, & in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus. Lectio iii.

CUm autem præteríssent anni multi, & plácuit Deo ut mitterétur Nehemías à rege Pérsidis: nepótes sacerdótum illórum qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem: & sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos haurire, & afférre sibi: & sacrifícia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, & tempus áffuit quo sol refúlsit, qui priùs erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant.

Glória Patri. Ut cognóscant.

In

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium. Lectio iv.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans & prædícens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Prophétæ: ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, & quid fécerint, necessárium est primùm dícere, ut sint apertióra, quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cùm invasísset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, & ómnia devastásset, & multos qui tunc erant, à pátriis institútis resilíre coegísset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus.
℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc. Lectio v.

ET quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant: nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnunquam & fugiéntes, & laténtes secedébant. Postquam autem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exiliéntes, & è látebris emergéntes, statuérunt non se ámpliùs solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent: & civitátem, & omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos & íntegros: & multos étiam qui laborábant, & corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam. ℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine. Lectio vi.

DEum enim dicébant esse benígnum & cleméntem, nec umquam adímere salútem, quæ proficíscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, & ancíllis, patriæque eversióne, & captivitáte, sed pro lege & pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirígerent, & suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam sufficere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúlli fáciunt: non adscivérunt tibícines, ut fit in áliis castris: sed Dei supérnè auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret, & manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant. ℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da. Glória Patri. Da.
℟. vii. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2.

INvenítur autem in descriptiónibus Jeremíæ Prophétæ, quòd jussit eos ignem

ignem accípere qui transmigrábant: ut significátum est, & ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem ne oblivisceréntur præcépta Dómini, & ut non exerrárent méntibus vidéntes simulácra áurea & argéntea, & ornaménta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur ne legem amovérent à corde suo.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℣. Accíngimini filii poténtes, & estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut.

Lectio ii.

ERat autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum & arcam jussit Prophéta divíno respónso ad se facto comitári secum, úsquequò éxiit in montem, in quo Móyses ascéndit, & vidit Dei hæreditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum spelúncæ: & tabernáculum, & arcam, & altáre incénsi íntulit illuc, & óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum: & non potuérunt inveníre.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et.

Lectio iii.

UT autem cognóvit Jerémias, culpans illos, dixit: Quòd ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, & propítius fiat: & tunc Dóminus osténdet hæc, & apparébit majéstas Dómini, & nubes erit, sicut & Móysi manifestabátur, & sicut cùm Sálomon pétiit, ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc. Magníficè étenim sapiéntiam tractábat: & ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrifícium dedicatiónis, & consummatiónis templi. ℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3.

IGitur cùm sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptimè custodiréntur, propter Oníæ pontíficis pietátem, & ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut & ipsi reges, & príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illustrárent: ita ut Seléucus Asiæ rex de rédditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri. ℟. Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: * Hic est qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

Lectio ii.

SEd cùm víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ & Phœnícis: & nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis, & commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum: esse autem possíbile sub potestáte regis cádere univérsa. Cùmque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesyriam & Phœnicen civitátes esset peragratúrus, re vera autem regis propósitum perfectúrus.

℟. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. ℣. Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum

tuum in ea, ut esset domus oratiónis, & obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iii.

SEd cùm venisset Jerosólymam, & benígnè à summo sacerdóte in civitáte esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum: & cujus rei grátia adésset, apéruit: interrogábat autem, si verè hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc, & victuália viduárum, & pupillórum: quædam verò esse Hircáni Tobíæ, viri valdè eminéntis, in his quæ detúlerat ímpius Simon: univérsa autem argénti taléntā esse quadringénta, & auri ducénta. Décipi verò eos qui credidíssent loco & templo, quod per univérsum mundum honorátur, pro sui veneratióne & sanctitáte, omníno impossíbile esse.

℟. Aperi óculos tuos Dómine, & vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, & líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge opriméntes nos, & contuméliam faciéntes in supérbiam; & custódi partem tuam. Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3. d

HEliodórus autem, quod decréverat, perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus circa ærárium præsens. Sed spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui ausi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in dissolutiónem & formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus: isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit. Qui autem ei sedébat, videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Lectio ii.

ALii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amíctu: qui circumstetérunt eum, & ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verberántes. Súbitò autem Heliodórus cóncidit in terram, eúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus & satellítibus prædíctum ingréssus est ærárium, portabátur nullo sibi auxílium ferénte, manifésta Dei cógnita virtúte. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe & salúte privátus.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et.

Lectio iii.

COnsíderans autem summus sacérdos, ne fortè rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cùmque summus sacérdos exoráret, iídem júvenes eísdem véstibus amícti, astántes Heliodóro, dixérunt: Oníæ sacerdóti grátias age: nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem à Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória. Qui.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Lectiones Dominicæ v. & Feriæ ii. & iii. ejusdem Hebdomadæ: qui si fuerint impediti, eo anno omittantur illæ Lectiones, quæ his diebus legi non possunt. Si verò in sequenti Hebdomada hæ Lectiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem He-

Hebdomadæ, juxta ordinem historiæ & martyrii Machabæorum.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 4.

SImon autem prædíctus pecuniárum & pátriæ delátor, malè loquebátur de Onía, tamquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc, & ipse fuísset incéntor malórum: provisorémque civitátis, ac defensórem gentis suæ, & æmulatórem legis Dei, audébat insidiatórem regni dícere. Sed cùm inimicítiæ in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necessários homicídia fierent: consíderans Onías perículum contentiónis, & Apollónium insaníre, útpotè ducem Cœlesyriæ & Phœnícis, ad augéndam malítiam Simónis, ad regem se cóntulit, non ut cívium accusátor, sed commúnem utilitátem apud semetípsum univérsæ multitúdinis consíderans.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

VIdébat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessáre à stultítia sua. Sed post Seléuci vitæ excéssum, cùm suscepísset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Iáson frater Oníæ summum sacerdótium: ádito rege, promíttens ei argénti talénta trecénta sexagínta, & ex redditibus áliis talénta octogínta, super hæc promittébat & ália centum quinquagínta, si potestáti ejus concederétur gymnásium & ephébiam sibi constitúere, & eos, qui in Jerosólymis erant, Antiochénos scríbere.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

QUod cùm rex annuísset, & obtinuísset principátum, statim ad Gentílem ritum contribúles suos transférre cœpit. Et amótis his, quæ humanitátis causa Judæis à régibus fúerant constitúta, per Joánnem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia & societáte functus est legatióne legítima, cívium jura destítuens, prava instítúta sanciébat.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 5.

EOdem témpore Antíochus secúndam profectiónem parávit in Ægyptum. Cóntigit autem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áera équites discurréntes, aurátas stolas habéntes, & hastis, quasi cohórtes, armátos, & cursus equórum per órdines digéstos, & congressiónes fieri cóminus, & scutórum motus, & galeatórum multitúdinem gládiis distríctis, & telórum jactus, & aureórum armórum splendórem, omnísque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra convérti.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis, mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio ii.

SEd cùm falsus rumor exísset, tamquam vita excessísset Antíochus, assúmptis Iáson non minùs mille viris, repéntè aggréssus est civitátem: & cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsa civitáte, Menelaús fugit in arcem: Iáson verò non parcébat in cæde cí-

cívibus suis, nec cogitábat prosperitátem advérsum cognátos malum esse máximum, árbitrans hóstium, & non cívium se trophæa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem verò insidiárum suárum confusiónem accépit, & prófugus íterùm ábiit in Ammaníten. ℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dimicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine Deus.

Lectio iii.

AD últimum, in exítium sui conclúsus ab Areta Arabum tyránno, fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odiósus, ut réfuga legum, & execrábilis, ut pátriæ & cívium hostis, in Ægyptum extrúsus est: & qui multos de pátria sua expúlerat, péregrè périit. Lacedæmonas proféctus, quasi pro cognatióne ibi refúgium habitúrus: & qui insepúltos multos abjécerat, ipse & illamentátus & insepúltus abjícitur, sepultúra neque peregrína usus, neque pátrio sepúlchro partícipans. ℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

SABBATO.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6.

SEd non post multum témporis misit rex Antiochus senem quemdam Antiochénum, qui compélleret Judæos, ut se transférrent à pátriis & Dei légibus: contamináre étiam quod in Jerosólymis erat templum, & cognomináre Jovis Olympii: & in Garízim, prout erant hi qui locum inhabitábant, Jovis hospitális. Péssima autem & univérsis gravis erat malórum incúrsio: nam templum luxúria & comessatiónibus Géntium erat plenum, & scortántium cum meretrícibus: sacratísque ǽdibus mulíeres se ultrò ingerébant, intrò feréntes ea, quæ non licébat.

Lectio ii.

ALtáre étiam plenum erat illícitis, quæ légibus prohibebántur. Neque autem sábbata custodiebántur, neque dies solémnes pátrii servabántur, nec simplíciter Judæum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrifícia: & cùm Líberi sacra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autem éxiit in próximas Gentílium civitátes, suggeréntibus Ptolemæis, ut pari modo & ipsi advérsus Judæos ágerent, ut sacrificárent: eos autem, qui nollent transíre ad institúta Géntium, interfícerent: erat ergo vidére misériam.

Lectio iii.

DUæ enim mulíeres delátæ sunt natos suos circumcidísse: quas infántibus ad úbera suspénsis, cùm públicè per civitátem circumduxíssent, per muros præcipitavérunt. Alii verò, ad próximas coeúntes spelúncas, & laténter Sábbati diem celebrántes, cùm indicáti essent Philíppo, flammis succénsi sunt, eò quòd verebántur propter religiónem & observántiam, manu síbimet auxílium ferre. Obsecro autem eos qui hunc Librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, sed ad correptiónem esse géneris nostri.

SABBATO

ante Dominicam quintam Octobris, nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tua est poténtia, tuum regnum Dómine, tu es super omnes Gentes: da pacem Dómine in diébus nostris.

DOMINICA V.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6.

IGitur Eleázarus unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provéctus, & vultu decórus, apérto ore hians compelle-

lebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secrétò rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat de sacrifícii cárnibus: ut, hoc facto, à morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

At ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis canítiem, atque à púero óptimæ conversatiónis actus: & secúndùm sanctæ & à Deo cónditæ legis constitúta, respóndit citò, dicens, præmítti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere: ut multi adolescéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum, & ipsi propter meam simulatiónem, & propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, & per hoc máculam atque execratiónem meæ senectúti conquíram. Nam etsi in præsénti témpore suppliciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus, nec defúnctus effúgiam. Quamóbrem fórtiter vita excedéndo, senectúte quidem dignus apparébo: adolescéntibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii. Cap. 7.

Contigit autem & septem fratres unà cum matre sua apprehénsos compélli à rege édere contra fas carnes porcínas, flagris & táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quæris, & quid vis díscere à nobis? Paráti sumus mori magis, quàm pátrias Dei leges prævaricári. Irátus itaque rex jussit sartágines & ollas æneas succéndi: quibus statim succénsis, jussit ei, qui prior fúerat locútus, amputári linguam: & cute cápitis abstrácta, summas quoque manus & pedes ei præscíndi, céteris ejus frátribus & matre inspiciéntibus. Et cùm jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, & adhuc spirántem torréri in sartágine: in qua cùm diu cruciarétur, céteri unà cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni. Oratione 20. de Machabæis. Lectio iv.

Eleázarus primítiæ eórum qui hìc ante Christum sunt passi, quemádmodum post Christum Stéphanus. Is vir & sacérdos & senex, canus capíllis, canus & prudéntia, priùs quidem pro pópulo sacrificábat, & orábat: nunc autem semetípsum hóstiam óbtulit Deo perfectíssimam ad totíus pópuli expiatiónem, faustum certáminis inítium, ad quod loquens páriter ac tacens cohortabátur. Obtulit autem & fílios septem, suæ fructus disciplínæ, hóstiam vivéntem, sanctam, beneplácitam Deo, omni

legáli

legáli sacrifício splendidiórem & purióchrem: quæ sunt enim filiórum, ad patrem reférri, æquíssimum ac justíssimum est.

℣. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio v.

IBi tum generósi & magnánimi púeri, generósæ matris nóbilis proles, gloriósi veritátis propugnatóres, Antióchi tempóribus excelsióres, veri Mosáicæ legis discípuli, paternórum rítuum observantíssimi, númerus apud Hebræos laudábilis, & propter septenáriæ quiétis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei causa suscíperent: non minùs ánimis fratres quàm corpóribus, inter se mútuæ mortis æmuli: ò rem admirándam! torménta quasi thesáuros præripiéntes, pro magístra lege perícula subeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quàm relicta requirébant, unum illud vériti, ne tyránnus à pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine corónæ præmio discéderet, ne inviti fratres álii ab álio sejungeréntur, & ne, in eo discrímine cruciátibus erépti, mala victória superárent.

℞. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

ERat ibi fortis & generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus matérna víscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miserebátur; sed timóre angebátur, ne non ea susciperent: neque magis eos, qui è vita migráverant, desiderábat, quàm precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur: de quibus fíliis magis quàm de mórtuis erat solícita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus: atque illos quidem jam Deo adjúnxerat; de his verò, quómodo eos Deus susciperet, laborábat. O virílem ánimum in córpore mulíebri! ò admirábile magni ánimi increméntum!

℞. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℞. vii. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valdè & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℞. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7. b

MOrtuo ítaque illo primo hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum: &, cute cápitis ejus cum capillis abstrácta, interrogábant, si manducáret priùs quàm toto córpore per membra síngula punirétur. At ille respóndens pátria voce, dixit: Non fáciam. Propter quod & iste sequénti loco, primi torménta suscépit: & in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem scelestíssime in præsénti vita nos perdis: sed Rex mundi defúnctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. Post hunc tértius illúditur, & linguam postulátus citò prótulit, & manus constánter exténdit: & cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges

nunc

nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero: ita ut rex, & qui cum ipso erant, miraréntur adolescéntis ánimum, quòd tamquam níhilum dúceret cruciátus. ℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat. ℣. Accingímini filii poténtes, & estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut fúerit.

Lectio ii.

ET hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes. Et, cùm jam esset ad mortem, sic ait: Pótiùs est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, iterùm ab ipso resuscitándos: tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cùm admovíssent quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cùm sis corruptíbilis, facis quod vis: noli autem putáre genus nostrum à Deo esse derelíctum. Tu autem patiénter sústine, & vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te, & semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum; & is mori incípiens, sic ait: Noli frustrà erráre: nos enim propter nosmetípsos hæc pátimur, peccántes in Deum nostrum, & digna admiratióne facta sunt in nobis: tu autem ne exístimes tibi impúnè futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.
℣. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

SUpra modum autem mater mirábilis, & bonórum memória digna, quæ pereúntes septem filios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat: síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter, repléta sapiéntia: & femíneæ cogitatióni masculinum ánimum ínserens, dixit ad eos: Néscio quáliter in útero meo apparuístis: neque enim ego spíritum & ánimam donávi vobis, & vitam, & singulórum membra non ego ipsa compégi: sed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, & spíritum vobis iterùm cum misericórdia reddet & vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus.

℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7. d

ANtíochus autem contémni se arbitrátus, simul & exprobrántis voce despécta, cùm adhuc adolescéntior superésset, non solùm verbis hortabátur, sed & cum juraménto affirmábat, se dívitem & beátum factúrum, & translátum à pátriis légibus amícum habitúrum, & res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cùm adoléscens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, & suadébat ei, ut adolescénti fíeret in salútem. Cùm autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce: Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi, & lac triénnio dedi, & álui, & in ætátem istam perdúxi.

℟. Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: * Hic est qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

Lectio ii.

PEto, nate, ut aspícias ad cœlum & terram, & ad ómnia quæ in eis sunt: & intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, & hóminum genus: ita fiet, ut non tímeas carnífícem istum; sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortē, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te

te recípiam? Cum hæc illa adhuc díceret, ait adoléſcens: Quē ſuſtinétis? Non obédio præcépto regis, ſed præcépto legis, quæ data eſt nobis per Móyſen. Tu verò, qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis noſtris hæc pátimur. Et ſi nobis propter increpatiónem, & correptiónem Dñs Deus noſter módicum irátus eſt: ſed iterùm reconciliábitur ſervis ſuis. ℟. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluíſti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum iſtam immaculátam in ætérnū Dómine. ℣. Tu elegíſti Dñe domum iſtam ad invocándum nomen tuū in ea, ut eſſet domus oratiónis, & obſecratiónis pópulo tuo. Consérva. Lectio iii.

TU autem, ò ſceléſte, & ómnium hóminum flagitioſíſſime, noli fruſtra extólli vanis ſpebus, in ſervos ejus inflammátus. Nondum enim omnipoténtis Dei, & ómnia inſpiciéntis, judícium effugíſti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt: tu verò judício Dei juſtas ſupérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, ſicut & fratres mei, ánimam & corpus meum trado pro pátriis légibus: invocans Deum matúriùs genti noſtræ propítium fieri, teque cum torméntis & verbéribus confitéri quòd ipſe eſt Deus ſolus. In me verò & in frátribus meis déſinet omnipoténtis ira, quæ ſuper omne genus noſtrum juſtè ſuperdúcta eſt. Tunc rex accénſus ira, in hunc ſuper omnes crudéliùs deſævit, indígnè ferens ſe derísum. Et hic ítaque mundus óbiit per ómnia in Dómino confidens. Noviſſimè autem poſt filios & mater consúmpta eſt. ℟. Aperi óculos tuos Dómine, & vide afflictiónem noſtram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, & líbera ánimas noſtras. ℣. Afflige oppriméntes nos, & contuméliam faciéntes in ſupérbiam, & cuſtódi partem tuam. Sed tu Dómine. Glória Patri. Sed tu.

FERIA QUARTA.

De libro ſecúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 8. c

COnſtítuit autem Nicánor, ut regi tribútum, quod Románis erat dandum, duo míllia talentórum de captivitáte Judæórum ſuppléret: ſtatímque ad marítimas civitátes miſit, cónvocans ad coemptiónem Judaicórum mancipiórum, promíttens ſe nonaginta mancípia talénto diſtractúrum, non reſpíciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipoténte eſſet conſecutúra. Judas autem ubi cómperit, indicávit his qui ſecum erant Judæis, Nicánoris advéntum. Ex quibus quidam formidántes, & non credéntes Dei juſtítiæ, in fugam vertebántur: álii verò, ſi quid eis ſupérerat vendébant, ſimúlque Dóminum deprecabántur ut eríperet eos ab ímpio Nicánore. ℟. Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt. ℣. Erat enim exércitus magnus valde & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo. Lectio ii.

COnvocátis autem Machabæus ſeptem míllibus, qui cum ipſo erant, rogábat ne hóſtibus reconciliaréntur, neque metúerent iníquè veniéntium advérſum ſe hóſtium multitúdinem, ſed fórtiter contènderent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ, loco ſancto ab his injúſtè eſſet illáta, itémque & ludíbrio hábitæ civitátis injúriam, adhuc étiam véterum inſtitúta convúlſa. Nam illi quidem armis confidunt, ait, ſimul & audácia: nos autem in omnipoténte Dómino, qui poteſt & veniéntes advérſum nos, & univérſum mundum uno nutu delére, confídimus. Admónuit autem eos, & de auxíliis Dei, quæ facta ſunt erga paréntes; & quòd ſub Sennácherib centum octogínta quinque míllia periérunt.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta eſt lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, & confeſſiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Le-

Lectio iii.

HIs verbis constántes effécti sunt, & pro légibus & pátria mori paráti. Constítuit ítaque fratres suos duces utríque órdini, Simónem, & Joséphum, & Jónathan, subjéctis unicuíque millénis & quingenténis. Ad hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adjutórii Dei, in prima ácie ipse dux commísit cum Nicánore. Et facto sibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt super novem míllia hóminum: majórem autem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factam fúgere compulérunt. Pecúniis verò eórum, qui ad emptiónem ipsórum vénerant, sublátis, ipsos usquequáque persecúti sunt; sed revérsi sunt hora conclúsi: nam erat ante sábbatum: quam ob causam non perseveravérunt insequéntes. Arma autem ipsórum & spólia congregántes, sábbatum agébant: benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in isto die, misericórdiæ inítium stillans in eos. Post sábbatum verò debílibus, & órphanis, & víduis divisérunt spólia: & resídua ipsi cum suis habuére. ℟. In hymnis & confessiónibus benedicébant Dóminum: *Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 9.

EOdem témpore Antíochus inhonéstè revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Persépolis, & tentávit expoliáre templum, & civitátem opprímere: sed multitúdine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt: & ita cóntigit, ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cùm venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem & Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére: ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cœlésti eum judício perurgénte, eò quòd ita supérbè locútus est, se ventúrum Jerosólymam, & congériem sepúlchri Judæórum eam factúrum. ℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

SEd qui univérsa cónspicit Dóminus Deus Israel, percússit eum insanábili & invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, & amára internórum torménta: & quidem satis justè, quippe qui multis & novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licèt ille nullo modo à sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, & præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, & gravi córporis collisióne membra vexári. ℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo: * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

ISque qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, & móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, maniféstam Dei virtútem in semetípso contéstans: ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus & fœtóre exércitus gravarétur. Et qui paulò antè sídera cœli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre.
℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & dispérge illos: *Ut cognóscant, quia non est álius

qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 10.

MAchabæus autem, & qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem & civitátem recépit: aras autem, quas alienígenæ per platéas extrúxerant, itémque delúbra demolítus est. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt: & de ignítis lapídibus igne concépto, sacrifícia obtulérunt post biénnium, & incénsum, & lucérnas, & panes propositiónis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámpliùs tálibus malis incíderent: sed &, si quando peccássent, ut ab ipso mitiùs corriperéntur, & non bárbaris ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fieri, vigesimaquinta mensis, qui fuit Casleu.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis, mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio ii.

AT Timótheus, qui priùs à Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, & congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum, caput terra aspergéntes, lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, & adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis armis, lóngiùs de civitáte procedéntes, & próximi hóstibus effécti, resedérunt.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio iii.

PRimo autem solis ortu utríque commisérunt: isti quidem victóriæ & prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes: illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed cùm véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cœlo viri quinque in equis, frænis áureis decóri, ducátum Judæis præstántes: ex quibus duo Machabæum médiũ habéntes, armis suis circumséptum incólumem conservábant: in adversários autem tela & fúlmina jaciébant, ex quo & cæcitáte confúsi, & repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt autem vigínti míllia quingénti, & équites sexcénti. Timótheus verò confúgit in Gázaram præsídium munítum, cui præerat Chæréas.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, justus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

SABBATO.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 15.

MAchabæus autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi à Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, & nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de Lege & Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant priùs, promptióres constítuit eos: & ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit, non clypei & hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis & ex-

exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

Lectio ii.

ERat autem hujuscémodi visus: Oníam, qui fúerat summus sacérdos, virum bonum & benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus sit, manus proten-déntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuísse & álium virum ætáte, & glória mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum: Respondéntem verò Oníam dixísse: Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: hic est, qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendísse autem Jeremíam déxteram, & dedísse Judæ gládium áureum, dicéntem: Accipe sanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel.

Lectio iii.

EXhortáti ítaque Judæ sermónibus bonis valdè, de quibus extólli posset ímpetus, & ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre, & conflígere fórtiter: ut virtus de negótiis judicáret, eò quòd cívitas sancta, & templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus & fíliis, itémque pro frátribus, & cognátis minor sollicitúdo: máximus verò & primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed & eos qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his, qui congressúri erant.

SABBATO

ante Dominicam primam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & plena erat omnis terra majestáte ejus: & ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

DOMINICA I.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus: & de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℞. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cùm incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. ℞. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi óculos.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum, fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis à sinistris ipsórum quátuor, & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spí-

spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cùm ambulárent.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 1. Homilia 2. Lectio iv.

USus prophéticæ locutiónis est, ut priùs persónam, tempus, locúmque descríbat, & póstmodum dícere mystéria prophetíæ incípiat: quátenus ad veritátem solídiùs ostendéndam, antè históriæ rádicem figat, & pòst, fructus spíritus per signa, & allegorías próferat. Ezéchiel ítaque ætátis suæ tempus índicat, dicens: Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians adjúngit: Cùm essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cœli, & vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens: In quinta mensis: ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin. Qui ut benè persónam índicet, étiam genus narrat, cùm súbditur: Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdótem.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota. Lectio v.

SEd prima quæstio nobis óritur, cur is qui nihil adhuc díxerat, ita exorsus est, dicens: Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctiónis est: & scimus, quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedénti. Qui ígitur nihil díxerat, cur dicit, Et factum est: cùm non sit sermo, cui hoc quod íncipit, subjúngat? Qua in re intuéndum est, quia sicut nos corporália, sic Prophétæ sensu spirituália aspíciunt: eísque & illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ abséntia vidéntur. Unde fit, ut in mente Prophetárum ita conjúncta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque vídeant: simúlque in eis fiat, & intus verbum quod áudiunt, & foris quod dicunt. ℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera Dómine. Lectio vi.

PAtet ígitur causa cur qui nihil díxerat, inchoávit, dicens: Et factum est in trigésimo anno: quia hoc verbum quod foris prótulit, illi verbo quod intus audíerat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit, visióni íntimæ, & idcírcò íncipit, dicens: Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extériùs loqui inchoat: ac si & illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dícitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum: vidélicet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde & ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem Dóminus.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebd. Feria iv. dicuntur ℟ia ibi assignata: in Sabbato autem dicitur i. ℟. Laudábilis. ii. & iii. Fer. ii. sequentis.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta. Lectio i. Cap. 2.

ET audívi loquéntem ad me, & dicéntem: Fili hóminis, mitto ego te ad Fílios Israel, ad Gentes apostatrices, quæ recessérunt à me: ipsi, & patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii dura fácie, & indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Si fortè vel ipsi áudiant, & si fortè quiéscant, quóniam domus exásperans est: & scient quia Prophéta fúerit in médio eórum. ℟. Redémit pópulum suum, & liberávit eum: & vénient, & exultábunt in monte Sion: & gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino & óleo: * Et ultrà non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultrà. Lectio ii.

TU ergo fili hóminis ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas: quóniam incréduli, & subversóres sunt tecum, & cum scorpiónibus hábitas: Verba eórum ne tímeas, & vultus eórum ne formídes, quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si fortè áudiant, & quiéscant: quóniam irritatóres sunt. ℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Lectio iii.

TU autem fili hóminis audi quæcúmque loquor ad te, & noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est: áperi os tuum, & cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber, & expándit illum coram me, qui erat scriptus intus, & foris: & scriptæ erant in eo lamentatiónes, & carmen, & væ. ℟. Misit Dóminus Angelum suũ, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

ET dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede: cómede volúmen istud, & vadens lóquere ad filios Israel. Et apérui os meum, & cibávit me volúmine illo: & dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, & víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud: & factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domũ Israel, & loquéris verba mea ad eos. ℟. A fácie furóris tui Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére Dómine, & ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum! Sed. Lectio ii.

NOn enim ad pópulum profúndi sermónis, & ignótæ linguæ tu mítteris, ad domum Israel: neque ad pópulos multos profúndi sermónis, & ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes: & si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te: quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israel attríta fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum, quia domus exásperans est. ℟. Civitátem istam tu circúmda Dómine: & Angeli tui custódiant muros ejus: * Exáudi Dómine pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, à pópulo tuo, & à civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii.

ET dixit ad me: Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, & áuribus tuis audi. Et vade ingrédere ad transmigratiónem, ad filios pópuli tui, & loquéris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus: si fortè áudiant, & quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, & audívi post me vocem commotiónis magnæ: Benedícta glória Dómini de loco suo; & vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, & vocem rotárum sequéntium animália, & vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória. Dómine.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Et tu fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israel: Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, & immíttam furórem meum in te, & judicábo te juxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominatiónes tuas. Et non parcet óculus meus super te, & non miserébor: sed vias tuas ponam super te, & abominatiónes tuæ in médio tui erunt: & sciétis quia ego Dóminus.

℟. Indicábo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus requírat à te: * Fácere judícium, & justítiam, & sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere. Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus: Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit advérsum te: ecce venit. Venit contrítio super te qui hábitas in terra: venit tempus, propè est dies occisiónis, & non glóriæ móntium. Nunc de propínquo effúndam iram meam super te: & complébo furórem meum in te: & judicábo te juxta vias tuas, & impónam tibi ómnia scélera tua. Et non parcet óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, & abominatiónes tuæ in médio tui erunt: & sciétis quia ego sum Dóminus percútiens. ℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Lectio iii.

ECce dies, ecce venit: egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia. Iníquitas surréxit in virga impietátis: non ex eis, & non ex pópulo, neque ex sónitu eórum: & non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies: qui emit, non lætétur: & qui vendit, non lúgeat, quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id quod véndidit, non revertétur, & adhuc in vivéntibus vita eórum. ℟. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 13.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant: & dices Prophetántibus de corde suo: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, & nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophétæ tui Israel erant. Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israel, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, & divínant mendácium, dicéntes, Ait Dóminus: cùm Dóminus non míserit eos: & perseveravérunt confirmáre sermónem.

℟. Vidi

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: *Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

NUmquid non visiónem cassam vidístis, & divinatiónem mendácem locúti estis? Et dícitis, Ait Dóminus: cùm ego non sim locútus. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, & vidístis mendácium: ídeò ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, & divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in scriptúra domus Israel non scribéntur, nec in terram Israel ingrediéntur: & sciétis quia ego Dóminus Deus. Eò quòd decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, & non est pax: & ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: *Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

DIc ad eos, qui liniunt absque temperatúra, quòd casúrus sit: erit enim imber inúndans, & dabo lápides prægrándes désuper irruéntes, & ventum procéllæ dissipántem. Síquidem ecce cécidit páries, numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra, quam linístis? Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, & imber inúndans in furóre meo erit: & lápides grandes in ira in consumptiónem. Et déstruam paríetem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: *Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória. Non.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 15.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, & medíetas ejus redácta est in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cùm esset íntegrum, non erat aptum ad opus: quantò magis cùm illud ignis devoráverit, & combússerit, nihil ex eo fiet óperis?

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: *Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, & ignis consúmet eos: & sciétis quia ego Dóminus, cùm posúero fáciem meam in eos, & dédero terram ínviam & desolátam: eò quòd prævaricatóres extíterint, dicit Dóminus Deus.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: *Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii. Cap. 16.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem: Radix tua, & generátio tua de terra Chánaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui non est præcísus umbilícus tuus, & aqua non es lota in salútem, nec

sale

ſale ſalíta, nec involúta pannis. Non pepércit ſuper te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui: ſed projécta es ſuper fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es. ℟. Suſtinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta noſtra: * Non in perpétuum oblivíſcáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè géſſimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem juſtítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 19.

ET tu aſsúme planctum ſuper príncipes Iſrael, & dices: Quare mater tua leæna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos ſuos? Et edúxit unum de leúnculis ſuis, & leo factus eſt: & dídicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo Gentes, & non abſque vulnéribus ſuis cepérunt eum: & adduxérunt eum in caténis in Terram Ægypti. Quæ cùm vidíſſet quóniam infirmáta eſt, & périit expectátio ejus: tulit unum de leúnculis ſuis, leónem conſtítuit eum. Qui incedébat inter leónes, & factus eſt leo: & dídicit prædam cápere, & hómines devoráre: dídicit víduas fácere, & civitátes eórum in desértum addúcere: & deſoláta eſt terra, & plenitúdo ejus à voce rugítus illíus.

Lectio ii.

ET convenérunt advérſus eum Gentes úndique de provínciis, & expandérunt ſuper eum rete ſuum, in vulnéribus eárum captus eſt. Et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis: miſerúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra ſuper montes Iſrael. Mater tua quaſi vínea in sánguine tuo ſuper aquam plantáta eſt: fructus ejus, & frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ ſunt ei virgæ sólidæ in ſceptra dominántium, & exaltáta eſt ſtatúra ejus inter frondes: & vidit altitúdinem ſuam in multitúdine pálmitum ſuórum.

Lectio iii.

ET evúlſa eſt in ira, in terrámque projécta, & ventus urens ſiccávit fructum ejus: marcuérunt, & arefáctæ ſunt virgæ róboris ejus: ignis comédit eam. Et nunc tranſplantáta eſt in desértum, in terra ínvia, & ſitiénti. Et egréſſus eſt ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit: & non fuit in ea virga fortis, ſceptrum dominántium. Planctus eſt, & erit in planctum.

SABBATO

ante Dominicam ii. Novembris.

Ad Magnificat. Antiphona.

Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis: ſedet in triſtítia dómina Géntium: non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc ſecunda Dominica leguntur ſequentes Lectiones de Ezechiele: ſi verò habuerit tantùm quatuor, Dominica ſecunda legetur liber Danielis poſitus in tertia Dominica, & Sabbato ad Magnificat dicetur Antiphona. Muro tuo. 656. & duabus ſequentibus Dominicis legentur Prophetæ minores.

DOMINICA II.

Novembris.

In primo Nocturno.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 21.

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam ad Jerúſalem, & ſtilla ad ſanctuária, & prophéta contra humum Iſrael. Et dices terræ Iſrael: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te, & ejíciam gládium meum de vagína ſua, & occídam in te juſtum & ímpium. Pro eo autem quòd occídi in te juſtum & ímpium, idcírcò egrediétur gládius meus de vagína ſua ad omnem carnem ab Auſtro uſque ad Aquilónem: ut ſciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína ſua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper sólium excélſum, & elevátum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et

* Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET tu fili hóminis ingemíſce in contritióne lumbórum, & in amaritudínibus ingemíſce coram eis. Cùmque díxerint ad te: Quare tu gemis? Dices: Pro audítu, quia venit, & tabéſcet omne cor, & diſſolvéntur univérſæ manus, & infirmábitur omnis ſpíritus, & per cuncta génua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dóminus Deus. Et factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Lóquere: Gládius, gládius exacútus eſt, & limátus. Ut cædat víctimas, exacútus eſt: ut ſpléndeat, limátus eſt: qui moves ſceptrum filii mei, ſuccidíſti omne lignum. Et dedi eum ad lævigándum, ut teneátur manu: iſte exacútus eſt gládius, & iſte limátus eſt, ut ſit in manu interficiéntis.

℟. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram.
℣. Qui regis Iſrael inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

CLama, & úlula fili hóminis, quia hic factus eſt in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Iſrael qui fúgerant: gládio tráditi ſunt cum pópulo meo, idcircò plaude ſuper femur, quia probátus eſt: & hoc, cùm ſceptrum ſubvérterit, & non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo fili hóminis prophéta, & pércute manu ad manum, & duplicétur gládius, ac triplicétur gládius interfectórum: hic eſt gládius occiſiónis magnæ, qui obſtupéſcere eos facit, & corde tabéſcere, & multíplicat ruínas.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium: * Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter.
℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória. Non.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne ſancti Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21. Lectio iv.

QUia ſuprà díxerat: Ipſi dicunt ad me, Numquid non per parábolas lóquitur iſte? Et apértam pópulus flagitábat ſenténtiam: idcircò id quod Dóminus per metáphoram, ſive parábolam, & ut álii vertére, provérbium, eſt locútus, nunc maniféſtiùs lóquitur: ſaltus Nageb, & Darom, & Theman eſſe Jerúſalem, & templum illíus, Sancta ſanctórum, & omnem terram Judææ: flammámque, quæ combuſtúra ſit ſaltum, intélligi gládium devorántem, qui edúctus ſit de vagína ſua, ut interfíciat juſtum & ímpium. Hoc eſt enim lignum víride, & lignum áridum. Unde & Dóminus: Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in ſicco quid fácient?

℟. Super muros tuos Jerúſalem conſtítui cuſtódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.
℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

PRimùm díxerat: Vaticináre, vel ſtilla ad Auſtrum, Africum, & Merídiem, & ad ſaltum Meridiánum. Quod quia videbátur obſcúrum, & dicta Prophétæ pópulus neſciébat, ſecúndò pónitur maniféſtiùs, ſaltum Meridiánum eſſe Jerúſalem; & omnes infructuóſas árbores, ad quarum radíces ſecúris póſita ſit; intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértiò jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis, nec interrogántibus cur iſta vaticinátus ſit, fáciat per quæ interrogétur, & reſpóndeat quæ Dóminus locútus eſt.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper: * Líbera Dómine Deus Iſrael clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

INgemíſce, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolóre moderáto, ſed in con-

contritióne lumbórum: ut gémitus tuus ex imis viscéribus & amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cùm te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, & quid tibi mali accíderit, ut sic ingemíscas: tu eis meo sermóne respóndeas: Idcircò plango, & dolórem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur, & venit, ímminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus: qui cùm vénerit, & valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, & dissolvéntur univérsæ manus: ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℞. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

℞. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℞. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 33.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, lóquere ad filios pópuli tui, & dices ad eos: Terra cùm indúxero super eam gládium, & túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, & constitúerit eum super se speculatórem: & ille víderit gládium veniéntem super terram, & cecínerit búccina, & annuntiáverit pópulo: áudiens autem, quisquis ille est, sónitum búccinæ, & non se observáverit, venerítque gládius, & túlerit eum: sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, & non se observávit, sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

℞. Redémit pópulum suum, & liberávit eum: & vénient, & exultábunt in monte Sion: & gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, & óleo: * Et ultrà non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum, quasi hortus irríguus. Et ultrà.

Lectio ii.

QUòd si speculátor víderit gládium veniéntem, & non insonúerit búccina, & pópulus se non custodíerit; venerítque gládius, & túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculatóris requíram. Et tu fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israel: áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris: non fúeris locútus ut se custódiat ímpius à via sua: ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

℞. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

SI autem annuntiánte te ad ímpium, ut à viis suis convertátur, non fúerit convérsus à via sua: ipse in iniquitáte sua moriétur: porrò tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo fili hóminis dic ad domum Israel: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, & peccáta nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabéscimus: quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius à via sua, & vivat. Converti-

mini, convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israel?

℟. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória. Et non.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 34.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta de pastóribus Israel: prophéta, & dices pastóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetípsos: nónne greges à pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, & lanis operiebámini, & quod crassum erat occidebátis: gregem autem meum non pascebátis. Quod infirmum fuit non consolidástis, & quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, & quod abjéctum est non reduxístis, & quod períerat non quæsístis: sed cum austeritáte imperabátis eis, & cum poténtia.

℟. A fácie furóris tui Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére Dómine, & ne fácias consummatiónem.

℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum! Sed.

Lectio ii.

ET dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor: & factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, & dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, & in univérso colle excélso: & super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, & non erat qui requíreret; non erat, inquam, qui requíreret. Proptéreà pastóres audíte verbum Dómini: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapínam, & oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eò quòd non esset pastor: neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos, & greges meos non pascébant: proptéreà pastóres audíte verbum Dómini. ℟. Civitátem istam tu circúmda Dómine: & Angeli tui custódiant muros ejus: * Exáudi Dómine pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, à pópulo tuo, & à civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, & cessáre fáciam eos, ut ultrà non pascant gregem, nec pascant ámpliùs pastóres semetípsos: & liberábo gregem meum de ore eórum, & non erit ultrà eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas, & liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis & calíginis.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine.

Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 40.

IN vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est cívitas: in ipsa hac die facta est super me manus Dómini, & addúxit me illuc. In visiónibus Dei addúxit me in terram Israel, & dimísit me super montem excélsum nimis: super quem erat quasi ædifícium civitátis vergéntis ad Austrum. Et introdúxit me illuc.

℟. Indicábo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus requírat à te: * Fácere judícium, & justítiam, & sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere.

Lectio ii.

ET ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, & funículus líneus in manu ejus, & cálamus mensúræ in ma-

manu ejus: ſtabat autem in porta. Et locútus eſt ad me idem vir: Fili hóminis vide óculis tuis, & áuribus tuis audi, & pone cor tuum in ómnia quæ ego oſténdam tibi: quia ut oſtendántur tibi addúctus es huc: annúntia ómnia, quæ tu vides, dómui Iſrael.

℟. Anguſtiæ mihi ſunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius eſt mihi incídere in manus hóminum, quàm derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effúgiam manus veſtras. Mélius.

Lectio iii.

ET ecce murus forínſecus in circúitu domus úndique, & in manu viri cálamus mensúræ ſex cubitórum, & palmo: & menſus eſt latitúdinem ædificii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam, quæ reſpiciébat viam Orientálem, & aſcéndit per gradus ejus: & menſus eſt limen portæ cálamo uno latitúdinem, ideſt, limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injuſtítia invénta non eſt in me.

℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 41.

ET introdúxit me in templum, & menſus eſt frontes, ſex cúbitos latitúdinis hinc, & ſex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo portæ decem cubitórum erat: & látera portæ, quinque cúbitis hinc, & quinque cúbitis inde: & menſus eſt longitúdinem ejus quadragínta cubitórum, & latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréſſus intrínſecus menſus eſt in fronte portæ duos cúbitos: & portam, ſex cubitórum: & latitúdinem portæ, ſeptem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper sólium excélſum, & elevátum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea, quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET menſus eſt longitúdinem ejus vigínti cubitórum, & latitúdinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi: & dixit ad me: Hoc eſt ſanctum ſanctórum. Et menſus eſt paríetem domus ſex cubitórum: & latitúdinem láteris quátuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis trigínta tria: & erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, & non attíngerent paríetem templi.

℟. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

ET platéa erat in rotúndum, aſcéndens ſurſum per cóchleam, & in cœnáculum templi deferébat per gyrum: idcircò látius erat templum in ſuperióribus: & ſic de inferióribus aſcendebátur ad ſuperióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad menſúram cálami ſex cubitórum ſpátio: & latitúdinem per paríetem láteris forínſecus quinque cubitórum: & erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium: * Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 43.

ET duxit me ad portam, quæ reſpiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Iſrael ingrediebátur per viam Orientálem: & vox erat ei quaſi

vox

vox aquárum multárum, & terra splendébat à majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndùm spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem: & spécies secúndùm aspéctum, quem víderam juxta flúvium Chobar: & cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, & introdúxit me in átrium intérius: & ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.
℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii.

ET audívi loquéntem ad me de domo, & vir qui stabat juxta me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, & locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum: & non pólluent ultrà domus Israel nomen sanctum meum, ipsi & reges eórum in fornicatiónibus suis, & in ruínis regum suórum, & in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, & postes suos juxta postes meos: & murus erat inter me & eos: & polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus quas fecérunt: propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii.

NUnc ergo repéllant procul fornicatiónem suam, & ruínas regum suórum à me: & habitábo in médio eórum semper. Tu autem fili hóminis osténde dómui Israel templum, & confundántur ab iniquitátibus suis, & metiántur fábricam: & erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. Figúram domus, & fábricæ ejus éxitus, & intróitus, & omnem descriptiónem ejus, & univérsa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, & omnes leges ejus osténde eis, & scribes in óculis eórum: ut custódiant omnes descriptiónes ejus, & præcépta illíus, & fáciant ea.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 47.

ET convértit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem: fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem: aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, & convértit me ad viam foras portam exter
iórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem: & ecce aquæ redundántes à látere dextro.

Lectio ii.

CUm egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, & mensus est mille cúbitos: & tradúxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, & tradúxit me per aquam usque ad génua: & mensus est mille, & tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torréntem quem non pótui pertransíre: quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

Lectio iii.

ET dixit ad me: Certè vidísti fili hóminis. Et edúxit me, & convértit ad ripam torréntis. Cùmque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális, & descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, & exíbunt, & sanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet: & erunt pisces multi

multi satis póstquam vénerint illuc aquæ istæ, & sanabúntur: & vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

SABBATO

ante Dominicam iii. Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

DOMINICA III.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

ANno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem, & obsédit eam: & trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, & partem vasórum domus Dei: & asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, & vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut introdúceret de filiis Israel, & de sémine régio, & tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, & erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia, & doctos disciplína, & qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras & linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.
℣. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, & de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Dániel, Ananías, Mísael, & Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina: Daniéli, Baltássar: Ananiæ, Sidrach: Misaéli, Misach: & Azaríæ, Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne pollueréttur de mensa regis, neque de vino potus ejus: & rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam, & misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórũ.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

ET ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum & potum: qui si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem, & Azaríam: Tenta nos óbsecro servos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad vescéndum, & aqua ad bibéndum, & contempláre vultus nostros, & vultus puerórum qui vescúntur cibo régio: & sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem apparuérunt vultus eórum melióres, & corpulentióres præ ómnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.
℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus, Non est.
Glória Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Athanásii Epíscopi ad Vírgines.

Lib. de Virg. post init. Lectio iv.

SI accédant áliqui, & dicant tibi, ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias; ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus quod scriptum est, quòd cùm tres púeri, & Dániel, & álii adolescéntuli, captívi ducti essent à Nabuchodónosor rege Babylónis, jussúmque esset ut de

de ipsíus mensa régia coméderent, & de vino bíberent; Dániel & tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed dixérunt eunúcho qui eos curándos suscéperat: Da nobis de semínibus terræ, & vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum & potum, ne fortè fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céteris púeris qui régia mensa alúntur, & púniat me.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Cui dixérunt illi: Tenta servos tuos dies decem, & da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, & aquam ad bibéndum: & introdúxit eos in conspéctu regis, & visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, destillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clarióreem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, déniqueadthronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témerè dici, habes hujus rei testimónium in Euangéliis à Salvatóre prolátum. Cùm enim quæsivíssent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus: Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne & jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

Quisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, & hoc phármaco utátur, jejúnio inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valdè enim dæmones oblectántur crápula & ebrietáte & córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, & magna ac præclára fiunt per illud: alióquin unde hómines tam mirífica præstárent, & signa per eos fierent, & sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi planè ob exercitatiónes spirituáles, & humilitátem ánimi, & conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est: & qui eo útitur, órdinis angélici censéndus est.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem Dóminus.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 2.

Tu rex vidébas, & ecce quasi státua una grandis: státua illa magna, & statúra sublímis stabat contra te, & intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem & bráchia de argénto, porrò venter & fémora ex ære. Tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus, & percússit státuam in pédibus ejus férreis & fictílibus, & comminuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum & aurum, & redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento: nullúsque locus invéntus est eis: lapis

autem, qui percússerat ſtátuam, factus eſt mons magnus, & implévit univérſam terram. ℟. Redémit pópulum ſuum, & liberávit eum: & vénient, & exultábunt in monte Sion: & gaudébunt de bonis Dómini ſuper fruménto, vino, & óleo: * Et ultrà non esúrient.

℣. Erítque ánima eórum quaſi hortus irríguus. Et ultrà.

Lectio ii.

HOc eſt sómnium: interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es: & Deus cœli regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi: & ómnia, in quibus hábitant filii hóminum, & béſtiæ agri: vólucres quoque cœli dedit in manu tua, & ſub ditióne tua univérſa conſtítuit: tu es ergo caput áureum. Et poſt te consúrget regnum áliud minus te argénteum: & regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérſæ terræ. Et regnũ quartum erit velut ferrũ. Quómodo ferrum commínuit, & domat ómnia, ſic comminuet, & cónteret ómnia hæc.

℟. Angúſtiæ mihi ſunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius eſt mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effúgiam manus veſtras. Mélius.

Lectio iii.

POrrò quia vidíſti pedum & digitórum partem teſtæ fíguli, & partem férream: regnum divíſum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndùm quod vidíſti ferrum mixtum teſtæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit sólidum, & ex parte contrítum. Quòd autem vidíſti ferrum mixtum teſtæ ex luto, commiſcebúntur quidem humáno sémine, ſed non adhærébunt ſibi, sícuti ferrum miſcéri non poteſt teſtæ. In diébus autem regnórum illórum ſuſcitábit Deus cœli regnum, quod in ætérnum non diſſipábitur, & regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem & consúmet univérſa regna hæc: & ipſum ſtabit in ætérnum.

℟. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injuſtítia invénta non eſt in me.

℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 3. b

PRonuntiánſque Nabuchodónoſor rex, ait eis: Verè ne Sidrach, Miſach, & Abdénago, deos meos non cólitis, & ſtátuam áuream, quam conſtítui, non adorátis? Nunc ergo ſi eſtis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fiſtulæ, cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphoníæ, omníſque géneris muſicórum, proſtérnite vos, & adoráte ſtátuam quam feci: quòd ſi non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: & quis eſt Deus, qui erípiet vos de manu mea?

℟. A fácie furóris tui Deus conturbáta eſt omnis terra: * Sed miſerére Dómine, & ne fácias conſummatiónem.

℣. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum! Sed.

Lectio ii.

REſpondéntes Sidrach, Miſach, & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor: Non opórtet nos de hac re reſpondére tibi. Ecce enim Deus noſter, quem cólimus, poteſt erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, ò rex, liberáre. Quòd ſi nolúerit, notum ſit tibi rex, quia deos tuos non cólimus, & ſtátuam áuream, quam erexíſti, non adorámus. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre: & aſpéctus faciéi illíus immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach, & Abdénago, & præcépit ut ſuccenderétur fornax séptuplum quàm ſuccéndi conſuéverat.

℟. Civitátem iſtam tu circúmda Dómine: & Angeli tui cuſtódiant muros ejus: * Exáudi Dómine pópulum tuum cum miſericórdia.

℣. Aver-

℣. Avertátur furor tuus, Dómine, à pópulo tuo, & à civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii.

ET conféstim viri illi vincti cum braccis suis, & tiáris, & calceaméntis, & véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porrò viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, & Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória. Dómine.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 4. c.

REspóndit Baltássar, & dixit: Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, & interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Árborem quam vidísti sublímem atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cœlum, & aspéctus illíus in omnem terram: & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímius, & esca ómnium in ea, subter eam habitántes béstiæ agri, & in ramis ejus commorántes aves cœli: Tu es rex, qui magnificátus es, & invaluísti: & magnitúdo tua crevit, & pervénit usque ad cœlum, & potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus requírat à te: * Fácere judícium & justítiam, & sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere.

Lectio ii.

QUòd autem vidit rex vígilem & sanctum descéndere de cœlo, & dícere: Succídite árborem, & dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, & vinciátur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conspergátur, & cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora muténtur super eum: Hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem: Ejícient te ab homínibus, & cum béstiis feríſque erit habitátio tua, & fœnum ut bos cómedes, & rore cœli infundéris.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

SEptem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias quòd dominétur Excélsus super regnum hóminum, & cuicúmque volúerit, det illud. Quòd autem præcépit ut relinquerétur germen radícum ejus, id est árboris, regnum tuum tibi manébit postquam cognóveris potestátem esse cœléstem. Quam ob rem rex consílium meum pláceat tibi, & peccáta tua eleemósynis rédime, & iniquitátes tuas misericórdiis páuperum: fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus Angelum suũ, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta. Lectio i. Cap. 5.

BAltássar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: & unusquísque secúndùm suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus ut afferréntur vasa áurea & argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut bíberent in eis rex & optimátes ejus, uxoréſque ejus & concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea & argéntea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Je-

rúsalem: & bibérunt in eis rex & optimátes ejus, uxóres & concubínæ illíus. Bibébant vinum, & laudábant deos suos áureos, & argénteos, æreos, férreos, ligneósque & lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ: & rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, & cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

IGitur introdúctus est Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ: quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te, quóniam spíritum deórum hábeas: & sciéntia intelligentíaque, ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc ingrgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, & interpretatiónem ejus indicárent mihi: & nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porrò ego audívi de te, quòd possis obscúra interpretári, & ligáta dissólvere: si ergo vales scriptúram légere, & interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, & torquem áuream circa collum tuum habébis, & tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, & dona domus tuæ álteri da: scriptúram autem legam tibi, rex, & interpretatiónem ejus osténdam tibi.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

HÆc est autem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis. Mane: numerávit Deus regnum tuum, & complévit illud. Thecel: appénsus es in statéra, & invéntus es minus habens. Phares: divísum est regnum tuum, & datum est Medis & Persis. Tunc jubénte rege indútus est Dániel púrpura, & circúmdata est torques áurea collo ejus: & prædicátum est de eo quòd habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus. Et Daríus Medus succéssit in regnum annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta. Lectio i. Cap. 6. c

VIri ergo illi curiósiùs inquiréntes, invenérunt Daniélem orántem & obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regi super edícto: Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis & homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex, ait: Verus est sermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt coram rege: Dániel de fíliis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, & de edícto quod constituísti: sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cùm audísset rex, satis contristátus est: & pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, & usque ad occásum solis laborábat, ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem, dixérunt ei: Scito rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum, quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam,

meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii.

TUnc rex præcépit, & adduxérunt Daniélem, & misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, & pósitus est super os laci: quem obsignávit rex ánnulo suo, & ánnulo optimátum suórum, ne quid fieret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, & dormívit incœnátus, cibíque non sunt alláti coram eo, ínsuper & somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit: appropinquánsque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, & affátus est eum: Dániel serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putas ne váluit te liberáre à leónibus?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te.
℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii.

ET Dániel regi respóndens ait: Rex in ætérnum vive: Deus meus misit Angelum suum, & conclúsit ora leónum, & non nocuérunt mihi: quia coram eo justítia invénta est in me: sed & coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo, & Daniélem præcépit edúci de lacu: edúctúsque est Dániel de lacu, & nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte autem rege addúcti sunt viri illi qui accusáverant Daniélem, & in lacum leónum missi sunt ipsi, & filii, & uxóres eórum: & non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, & ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos.
℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9.

IN anno primo Daríi filii Assuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum: anno uno regni ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuaginta anni. Et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári in jejúniis, sacco, & cinere. Et orávi Dóminum Deum meum, & conféssus sum, & dixi: Obsecro Dómine Deus magne & terríbilis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus te, & custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpiè égimus, & recéssimus: & declinávimus à mandátis tuis, ac judíciis.

Lectio ii.

ADhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, & locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, & intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, & intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempitérna, & impleátur vísio & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum.

Lectio iii.

SCito ergo, & animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterùm ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, & hebdómades sexagínta duæ erunt: & rursum ædificábitur platéa, & muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: & non erit ejus pópulus,

qui eum negatúrus est. Et civitátem & sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: & finis ejus vástitas, & post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: & in dimídio hebdómadis deficiet hóstia & sacrifícium: & erit in templo abominátio desolatiónis: & usque ad consummatiónem & finem persevcrábit desolátio.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui cœlórum cóntines thronum, & abyssos intuéris, Dómine Rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis: exáudi nos Dómine in gemítibus nostris.

DOMINICA IV.
Novembris.
In primo Nocturno.
Incipit liber Osée Prophétæ.
Lectio i. Cap. 1.

VErbum Dómini, quod factum est ad Osée filium Béeri, in diébus Ozíæ, Jóatham, Achaz, Ezechíæ regum Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Israel. Princípium loquéndi Dómino in Osée: & dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, & fac tibi filios fornicatiónum: quia fórnicans fornicábitur terra à Dómino. Et ábiit, & accépit Gomer filiam Debélaim: & concépit, & péperit ei filium.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum: & plena erat omnis terra, majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea. Lectio ii.

ET dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel: quóniam adhuc módicum, & visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, & quiéscere fáciam regnum domus Israel. Et in illa die cónteram arcum Israel in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, & péperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus Absquè misericórdia: quia non addam ultrà miseréri dómui Israel, sed oblivióne oblivíscar eórum. Et dómui Juda miserébor, & salvábo eos in Dómino Deo suo: & non salvábo eos in arcu, & gládio, & in bello, & in equis, & in equítibus.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi. Lectio iii.

ET ablactávit eam quæ erat Absque misericórdia. Et concépit, & péperit filium. Et dixit: Voca nomen ejus Non pópulus meus: quia vos non pópulus meus, & ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israel quasi aréna maris quæ sine mensúra est, & non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis, Non pópulus meus vos: dicétur eis, Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur filii Juda, & filii Israel páriter: & ponent síbimet caput unum, & ascéndent de terra: quia magnus dies Jézrahel. ℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.
Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.
Lib. 18. cap. 28. Lectio iv.

OSée Prophéta, quantò profúndiùs quidem lóquitur, tantò operósiùs penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, & hìc ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non pópulus meus vos: vocabúntur & ipsi filii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli Géntium, qui priùs non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Le-

Lectio v.

ET quia ipse quoque pópulus Géntium spirituáliter est in filiis Abrahæ, ac per hoc rectè dícitur Israel: proptéreà séquitur, & dicit: Et congregabúntur filii Juda, & filii Israel in idípsum: & ponent sibimet principátum unum, & ascéndent à terra. Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, & duo illi paríetes, unus ex Judæis, alter ex Géntibus: ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israel: eídem uni principátui suo in idípsum innixéntes, & ascendéntes agnoscántur in terra.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te.
℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera. Lectio vi.

ISTos autem carnáles Israelítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est, filios eórum, (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt) idem Prophéta testátur, dicens: Quóniam diébus multis sedébunt filii Israel sine rege, sine príncipe, sine sacrifício, sine altári, sine sacerdótio, sine manifestatiónibus. Quis non vídeat nunc sic esse Judæos?

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos.
℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem Dóminus.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De Osée Prophéta. Lectio i. Cap. 4.

AUdíte verbum Dómini filii Israel, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ: non est enim véritas, & non est misericórdia, & non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, & mendácium, & homicídium, & furtum, & adultérium inundavérunt, & sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, & infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, & in vólucre cœli: sed & pisces maris congregabúntur.

℟. Redémit pópulum suum, & liberávit eum: & vénient, & exultábunt in monte Sion: & gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino & óleo: * Et ultrà non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultrà. Lectio ii.

VErúmtamen unusquísque non júdicet: & non arguátur vir: pópulus enim tuus sicut hi, qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, & córruet étiam prophéta tecum: nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eò quòd non habúerit sciéntiam: quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi: & oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum & ego.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei.
℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Lectio iii.

SEcúndùm multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi: glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, & ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: & visitábo super eum vias ejus, & cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, & non saturabúntur: fornicáti sunt, & non cessa-

vérunt: quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus Angelum suũ, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErbum Dómini, quod factum est ad Joel fílium Phátuel. Audíte hoc senes, & áuribus percípite omnes habitatóres terræ: si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum? Super hoc fíliis vestris narráte, & fílii vestri fíliis suis, & fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, & resíduum locústæ comédit bruchus, & resíduum bruchi comédit rubígo.

℟. A fácie furóris tui Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére Dómine, & ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum! Sed.

Lectio ii.

EXpergiscímini ébrii, & flete, & ululáte omnes, qui bíbitis vinum in dulcédine: quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam, fortis & innumerábilis: dentes ejus ut dentes leónis: & moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, & ficum meam decorticávit: nudans spoliávit eam, & projécit: albi facti sunt rami ejus.

℟. Civitátem istam tu circúmda Dómine: & Angeli tui custódiant muros ejus: * Exáudi Dómine pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, à pópulo tuo, & à civitáte sancta tua. Exáudi Dómine.

Lectio iii.

PLange quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium, & libátio de domo Dómini: luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus: quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum. Confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto & hórdeo, quia périit messis agri.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória. Dómine.

FERIA QUARTA.

De Joéle Prophéta. Lectio i. Cap. 3.

IN diébus illis, & in témpore illo, cùm convértero captivitátem Juda & Jerúsalem: congregábo omnes Gentes, & dedúcam eas in vallem Jósaphat: & disceptábo cum eis ibi super pópulo meo, & hæreditáte mea Israel, quos dispersérunt in natiónibus, & terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem: & posuérunt púerum in prostíbulo, & puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

℟. Indicábo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus requírat à te: * Fácere judícium & justítiam, & sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere.

Lectio ii.

VErùm quid mihi, & vobis Tyrus, & Sidon, & omnis términus Palæstinórum? Numquid ultiónem vos reddétis mihi? Et si ulciscímini vos contra me, citò velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum, & aurum tulístis: & desiderabília mea, & pulchérrima intulístis in delúbra vestra. Et fílios Juda & fílios Jerúsalem vendidístis fíliis Græcórum, ut longè facerétis eos de fínibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos: & convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

ET vendam filios vestros, & filias vestras in mánibus filiórum Juda, & venúmdabunt eos Sabæis genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in Géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos: accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, & ligónes vestros in lánceas. Infirmus dicat: Quia fortis ego sum. Erúmpite, & veníte omnes Gentes de circúitu, & congregámini: ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, & ascéndant Gentes in vallem Jósaphat: quia ibi sedébo ut júdicem omnes Gentes in circúitu.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.

Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue: quæ vidit super Israel in diébus Ozíæ regis Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Israel, ante duos annos terræmótus. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúsalem dabit vocem suam: & luxérunt speciósa pastórum, & exsiccátus est vertex Carméli.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Damásci, & super quátuor non convértam eum: eò quòd trituráverint in plaustris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Házael, & devorábit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damásci, & dispérdam habitatórem de campo idóli, & tenéntem sceptrum de domo voluptátis: & transferétur pópulus Syriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Gazæ, & super quátuor non convértam eum: eò quòd transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, & devorábit ædes ejus. Et dispérdam habitatórem de Azóto, & tenéntem sceptrum de Ascalóne: & convértam manum meam super Accaron, & períbunt réliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VIsio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus à Dómino, & legátum ad Gentes misit: Súrgite, & consurgámus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in Géntibus: contemptíbilis tu es valdè. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, & si inter sídera posúeris nidum tuum: inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: *Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii.

SI fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses?

nónne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscóndita ejus? Usque ad términum emisérunt te: omnes viri fœderis tui illusérunt tibi: invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ: qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo. ℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera. Lectio iii.

NUmquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa, & prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui à Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem, & propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, & períbis in ætérnum. In die cùm stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, & extránei ingrediebántur portas ejus, & super Jerúsalem mittébant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

S A B B A T O.

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est verbum Dómini ad Jonam fílium Amáthi, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem grandem, & prædica in ea: quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas ut fúgeret in Tharsis à fácie Dómini, & descéndit in Joppen, & invénit navem eúntem in Tharsis: & dedit naulum ejus: & descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis à fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempéstas magna in mari, & navis periclitabátur cónteri. Lectio ii.

ET timuérunt nautæ, & clamavérunt viri ad deum suum: & misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis: & Jonas descéndit ad interióra navis, & dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, & dixit ei: Quid tu sopóre deprímeris? Surge, ínvoca Deum tuum, si fortè recógitet Deus de nobis, & non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Veníte, & mittámus sortes, & sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes: & cécidit sors super Jonam. Lectio iii.

ET dixérunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua? & quò vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & Dóminum Deum cœli ego tímeo, qui fecit mare & áridam. Et timuérunt viri timóre magno, & dixérunt ad eum: Quid hoc fecísti? (cognovérunt enim viri quòd à fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixérunt ad eum: Quid faciémus tibi, & cessábit mare à nobis? Quia mare ibat, & intumescébat. Et dixit ad eos: Tóllite me, & míttite in mare, & cessábit mare à vobis: scio enim ego quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

S A B B A T O

ante Dominicam v. Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

D O M I N I C A V.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit Michæas Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóatham, Achaz, & Ezechíæ regum Juda, quod vidit super Samaríam, & Jerúsalem. Audíte pópuli omnes, & atténdat terra, & plenitúdo ejus: & sit Dómi-

minus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo: & descéndet, & calcábit super excélsa terræ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: *Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET consuméntur montes subtus eum: & valles scindéntur sicut cera à fácie ignis, & sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, & in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob? nónne Samaría? Et quæ excélsa Judæ? nónne Jerúsalem? Et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro cùm plantátur vínea: & détraham in vallem lápides ejus, & fundaménta ejus revelábo.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: *Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, & omnes mercédes ejus comburéntur igne, & ómnia idóla ejus ponam in perditiónem: quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, & usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, & ululábo: vadam spoliátus, & nudus: fáciam planctum velut dracónum, & luctum quasi struthiónum. Quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: *Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non.

Glória Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Basílii Magni in Psalmum trigésimum tértium.

Lectio iv.

CUm te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud & intolerábile Christi tribúnal, in quo præsidébit judex in alto & excélso throno: astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illíus conspéctum contremíscens. Adducéndi étiam nos sumus sínguli, eórum quæ in vita gessérimus, ratiónem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam & defórmes assístent ángeli, ígneos vultus præ se feréntes, atque ignem spirántes: ea re propósiti & voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mœrórem & ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: *Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

AD hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine: deínde vérmium genus venénum immíttens, & carnem vorans, inexplebíliter edens, neque umquam saturitátem sénatiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens. Postrémò, quod supplicíorum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud & confusiónem sempitérnam. Hæc time, & hoc timóre corréptus, ánimam à peccatórum concupiscéntia tamquam fræno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper. *Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

HUnc timórem Dómini se doctúrum Prophéta promísit: docére autem non simplíciter promísit, sed eos qui eum audíre volúerint: non eos qui lóngiùs

giùs prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt: non aliénos à promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis, verbo ipsi conciliátos atque conjúnctos. Própterea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me filii, quippe qui per regeneratiónem filii lucis éffici digni facti estis: audíte, qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos: illum scílicet, quem paulò antè oratióne nostra descrípsimus.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem Dóminus.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

ONus Nínive: Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor, & ulcíscens Dóminus: ulcíscens Dóminus, & habens furórem: ulcíscens Dóminus in hostes suos, & iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, & magnus fortitúdine, & mundans non fáciet innocéntem. Dóminus in tempestáte, & túrbine viæ ejus, & nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, & exsíccans illud: & ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit pópulum suum, & liberávit eum: & vénient, & exultábunt in monte Sion: & gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino & óleo: * Et ultrà non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultrà.

Lectio ii.

INfirmátus est Basan, & Carmélus: & flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, & colles desoláti sunt: & contrémuit terra à fácie ejus, & orbis, & omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? Et quis resístet in ira furóris ejus? Indignátio ejus effúsa est ut ignis: & petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

BOnus Dóminus, & confórtans in die tribulatiónis: & sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte, consummatiónem fáciet loci ejus: & inimícos ejus persequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? consummatiónem ipse fáciet: non consúrget duplex tribulátio. Quia sicut spinæ se ínvicem compléctúntur, sic convívium eórum páriter potántium: consuméntur quasi stípula ariditáte plena.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA.

Incipit Hábacuc Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

ONus, quod vidit Hábacuc Prophéta. Usquequò Dómine clamábo, & non exáudies? vociferábo ad te vim pátiens, & non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem & labórem, vidére prædam & injustítiam contra me? & factum est judícium, & contradíctio poténtior. Propter hoc laceráta est lex, & non pervénit usque ad finem judícium:

cium: quia ímpius prævalet advérſus juſtum, proptéreà egréditur judícium pervérſum.

℟. A fácie furóris tui Deus, conturbáta eſt omnis terra: *Sed miſerére Dómine, & ne fácias conſummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum! Sed. Lectio ii.

ASpícite in Géntibus, & vidéte: admirámini, & obſtupéſcite: quia opus factum eſt in diébus veſtris, quod nemo credet cùm narrábitur. Quia ecce ego ſuſcitábo Chaldæos, gentem amáram & velócem, ambulántem ſuper latitúdinem terræ, ut poſsídeat tabernácula non ſua. Horríbilis & terríbilis eſt: ex ſemetípſa judícium, & onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem iſtam tu circúmda Dómine: & Angeli tui cuſtódiant muros ejus: *Exáudi Dómine pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, à pópulo tuo, & à civitáte ſancta tua. Exáudi. Lectio iii.

LEvióres pardis equi ejus, & velocióres lupis veſpertínis, & diffundéntur équites ejus: équites namque ejus de longè vénient, volábunt quaſi áquila feſtínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient; facies eórum ventus urens: & congregábit quaſi arénam, captivitátem. Et ipſe de régibus triumphábit, & tyránni ridículi ejus erunt: ipſe ſuper omnem munitiónem ridébit, & comportábit ággerem, & cápiet eam.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miſerére, *Dómine Deus.

℣. Eſto placábilis ſuper nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErbum Dómini, quod factum eſt ad Sophoníam fílium Chuſi, filii Godolíæ, filii Amaríæ, filii Ezecíæ, in diébus Joſíæ filii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia à fácie terræ, dicit Dóminus: cóngregans hóminem & pecus, cóngregans volatília cœli & piſces maris: & ruínæ impiórum erunt: & diſpérdam hómines à fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi homo, quid ſit bonum: aut quid Dóminus requírat à te: *Fácere judícium, & juſtítiam, & ſolícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere. Lectio ii.

ET exténdam manum meam ſuper Judam, & ſuper omnes habitántes Jeruſalem: & diſpérdam de loco hoc relíquias Baal, & nómina ædituórum cum ſacerdótibus: & eos qui adórant ſuper tecta milítiam cœli, & adórant & jurant in Dómino, & jurant in Melchom. Et qui avertúntur de poſt tergum Dómini, & qui non quæſiérunt Dóminum, nec inveſtigavérunt eum.

℟. Angúſtiæ mihi ſunt úndique, & quid éligam ignóro: *Mélius eſt mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effúgiam manus veſtras. Mélius. Lectio iii.

SIléte à fácie Dómini Dei: quia juxtà eſt dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóſtiam, ſanctificávit vocátos ſuos. Et erit: in die hóſtiæ Dómini viſitábo ſuper príncipes, & ſuper filios regis, & ſuper omnes, qui indúti ſunt veſte peregrína: & viſitábo ſuper omnem, qui arrogánter ingréditur ſuper limen in die illa: qui complent domum Dómini Dei ſui iniquitáte & dolo.

℟. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum: *Et non contaminavérunt: quia coram eo injuſtítia invénta non eſt in me.

℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

IN anno ſecúndo Daríi regis, in menſe ſexto, in die una menſis, factum eſt

est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel filium Saláthiel, ducem Juda, & ad Jesum filium Jósedech, sacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est, ut habitétis in dómibus laqueátis, & domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, & intulístis parum: comedístis, & non estis satiáti: bibístis, & non estis inebriáti: operuístis vos, & non estis calefácti: & qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum: & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, & ecce factum est minus: & intulístis in domum, & exsufflávi illud: quam ob causam, dicit Dóminus exercítuum? Quia domus mea desérta est, & vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cœli ne darent rorem, & terra prohíbita est ne daret germen suum.

℟. Aspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non.

Glória Patri. Non est.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

IN mense octávo, in anno secúndo Daríi regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ filii Addo, Prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, & convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii.

NE sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis, & de cogitatiónibus vestris péssimis: & non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? Et Prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii.

VErúmtamen verba mea, & legítima mea, quæ mandávi servis meis Prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, & convérsi sunt, & dixérunt: Sicut cogitávit Dóminus exercítuum facere nobis secúndùm vias nostras, & secúndùm adinventiónes nostras fecit nobis?

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpiè géssimus, iniquitá-

tátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO.

Incipit Malachías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

ONus verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ: Diléxi vos, dicit Dóminus; & dixístis: In quo dilexísti nos? Nónne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, & diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui? Et pósui montes ejus in solitúdinem, & hæreditátem ejus in dracónes desérti. Quòd si díxerit Idumæa: Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt: hæc dicit Dóminus exercítuum: Isti ædificábunt, & ego déstruam: & vocabúntur términi impietátis, & pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es: hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

Lectio ii.

ET óculi vestri vidébunt: & vos dicétis: Magnificétur Dóminus super términum Israel. Fílius honórat patrem, & servus dóminum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? Et si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercítuum? ad vos, ò Sacerdótes, qui despícitis nomen meum, & dixístis: In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, & dícitis: In quo pollúimus te? In eo quòd dícitis: Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

SI offerátis cæcum ad immolándum, nónne malum est? Et si offerátis claudum & lánguidum, nónne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, & incéndat altáre meum gratúito? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: & munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in Géntibus, & in omni loco sacrificátur, & offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum est nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

Ad Vesperas, Antiphonæ cum Psalmis de Psalterio. 99. Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, & Oratio, ut in Sabbato ante Dominicam primam Adventus. 109.

HOMILIÆ, ET ORATIONES IN DOMINICIS

Per ordinem dispositæ, à tertia post Pentecosten usque ad Adventum.

DOMINICA III. post Pentecosten. Oratio.

PRotéctor in te sperántium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. Homil. 34. in Euangel. post init.

AUdístis in lectióne Euangélica, fratres mei, quia peccatóres & publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum: & non solùm ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes Pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem: quamvis & justi sóleant rectè peccatóribus dedignári. Sed áliud est quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ. Lectio viii.

DEdignántur étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per charitátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt: melióres exístimant eos quoque quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, & per disciplínam súbditos, & per humilitátem custódiunt semetípsos. Lectio ix.

AT contrà, hi qui de falsa justítia supérbire solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt, quò se peccatóres esse non credunt, eò detériùs peccatóres fiunt. De quorum profécto número Pharisæi extíterant, qui dijudicántes Dóminum quòd peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent: quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, & in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus, 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & si perdíderit unam ex illis, nónne dimíttit nonaginta novem in desérto, & vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ múlier habens drachmas decem, & si perdíderit drachmam unam, nónne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter donec invéniat?

DOMINICA IV. post Pentecosten. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei: & ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi. Lib. 4. in Lucæ cap. 5. prope finem libri.

UBi Dóminus multis impártivit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: & ideò ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndùm Matthæum flúctuat, secúndùm Lucam replétur píscibus: ut & princípia Ecclésiæ fluctuántis, & posterióra exuberántis agnóscas.

Pi-

Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hìc præcipit: dormit enim trépidis, perféctis vígilat. Lectio viii.

NOn turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hìc secúritas, ubi perfécta diléctio. Et si áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur: Duc in altum: hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, & professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licèt mens non queat humána plenè ratiónis investigatióne comprehéndere, fides tamen plenitúdo compléctitur. Lectio ix.

NAm etsi non licet mihi scire quemádmodum natus sit: non licet tamen nescíre quòd natus sit. Sériem generatiónis ignóro: sed auctórem generatiónis agnósco. Non interfúimus cùm ex Patre Dei Fílius nascerétur: sed interfúimus cùm à Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu. Visus sæpè fállitur, audítus in fide est. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona. Ascéndens Jesus in navim, & sedens docébat turbas, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus, in verbo autem tuo laxábo rete.

DOMINICA V. post Pentecosten. Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus, & super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Lib. 1. de Serm. Domini in monte, c. 9.

JUstítia Pharisæórum est, ut non occídant: justítia eórum qui intratúri sunt in regnum cœlórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere: & qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non continuò magnus erit, & idóneus regno cœlórum: sed tamen ascéndit áliquem gradum: perficiétur autem, si nec irascátur sine causa: quòd si perfécerit, multò remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet ut non irascámur, non solvit legem ne occidámus, sed implet pótiùs: ut & foris dum non occídimus, & in corde dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus. Lectio viii.

GRadus ítaque sunt in istis peccátis: ut primò quisque irascátur, & eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur: plus est utique quàm si surgens ira siléntio premerétur. Si verò non solùm vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, desígnet, & notet: quis dúbitet, ampliùs hoc esse, quàm si solus indignatiónis sonus ederétur? Lectio ix.

VIde nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, & gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus. In concílio autem, quamquam & judícium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, vidétur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio: quando non jam cum ipso reo ágitur, utrùm damnándus sit; sed inter se, qui júdicant, cónferunt quo supplício damnári opórteat, quem cōstat esse damnándum. Gehénna verò ignis, nec damnatiónem habet dúbiam, sicut

judícium; nec damnáti pœnam, sicut concílium: in gehénna quippe ignis, certa est damnátio, & pœna damnáti. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Audístis quia dictum est antiquis: Non occídes: qui autem occíderit, reus erit judício.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si offers munus tuum ad altáre, & recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo: & tunc véniens ófferes munus tuum, allelúja.

DOMINICA VI. post Pentecosten. Oratio.

DEus virtútum, cujus est totum quod est óptimum: ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, & præsta in nobis religiónis augméntum; ut quæ sunt bona, nútrias; ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent: convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in Lucæ cap. 9. post init.

POsteáquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, à fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad euangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga, vel sæculári dignitáte residéntibus; sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur à Christo, & cum ipsis lóquitur Dei verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget.

Lectio viii.

COnsequens ígitur erat, ut quos à vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spirituálibus à jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit antè sanátus: & illi qui vocántur ad cœnam, priùs vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit: si lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Lectio ix.

UBique ígitur mystérii ordo servátur, ut priùs per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur; pòst alimónia mensæ cœléstis exúberet: quamquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore & sánguine jejúna solidióris fidei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca: nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solídior, corpus est Christi; potus veheméntior, sanguis est Dómini. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Aña. Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent; convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: & si dimísero eos jejúnos, defícient in via, allel.

DOMINICA VII. post Pentecosten. Oratio.

DEus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur: te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 7. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

In Comment. in Matth. can.6.

Blandiménta verbórum, & mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut non qualem quis verbis réferat, sed qualem se rebus effíciat, spectémus: quia in multis vestítu óvium rábies lupina contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tríbuli ficus non génerant, & ut iníquæ árbores utília poma non ásferunt: ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis effectum, & idcírcò omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cœlórum sola verbórum officia non óbtinent: neque qui díxerit, Dómine Dómine, hæres illius erit. Lectio viii.

Quid enim mériti est Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus à nobis? Et quæ officii sánctitas est, nóminis nuncupátio, cùm cœléstis regni iter obediéntia pótiùs voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit? Multi mihi dicent in illa die: Dómine Dómine, nónne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam, & hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, & dæmoniórum fuga, & istiúsmodi óperum virtútibus.

Lectio ix.

Atque hinc sibi regnum cœlórum pollicéntur: quasi verò eórum áliquid próprium sit, quæ loquúntur, aut fáciunt, & non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat: cùm doctrínæ sciéntiam léctio ásferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda, præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléstibus obtemperémus, ac tálibus officiis cógniti Deo simus: agamúsque pótiùs quod vult, quàm quod potest gloriémur, repúdians eos, ac repéllens, quos à cognitióne sua, ópera iniquitátis avérterint. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Atténdite à falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: à frúctibus eórum cognoscétis eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non potest arbor bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere: omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur, allelúja.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten. Oratio.

Largíre nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius & agéndi: ut qui sine te esse non póssumus, secúndùm te vívere valeámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap.16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: & hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Epist.151. ad Algasiam, q.6. to.3.

Si dispensátor iníqui mammónæ, dómini voce laudátur, quòd de re iníqua sibi justítiam præparárit; & passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quòd advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit: quantò magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, & pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint? Lectio viii.

Deníque post parábolam íntulit: Et ego vobis dico, Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quòd de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníquitas benè dispensáta vértitur in justítiam: quantò magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui & Apóstolis créditus est, si benè fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cœlum?

Digitized by Google

Lectio ix.

QUamóbrem séquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus: & in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum, quod à Deo pro ómnibus est creátum; iste & in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non benè dispensátis; veras ætérnásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis? Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Aña. Ait dóminus víllico: Quid hoc áudio de te? Redde ratiónem villicatiónis tuæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid fáciam, quia dóminus meus aufert à me villicatiónem? Fódere non váleo, mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos suas.

DOMINICA IX.

post Pentecosten. Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eós, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19. f

IN illo témpore: Cùm appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 39. in Euangelia.

QUòd à flente Dómino illa Jerosolymórum subvérsio descríbitur, quæ à Vespasiáno & Tito Románis Princípibus facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim Príncipes denuntiántur, cùm dícitur: Quia vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur: Non relínquent in te lápidem super lápidem: étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur: quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifixus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa. Lectio viii.

CUi ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur: eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est: sed ipsa timóris & amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cœli ad testimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cœlo cognóvit tempus suum, turtur & hirúndo & cicónia custodiérunt tempus advéntus sui: pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini. Lectio ix.

FLevit étenim priùs Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi civitas non cognoscébat esse ventúram. Cui à flente Dómino rectè dícitur: Quia si cognovísses, & tu; subáudi, fleres; quæ modò, quia nescis quod ímminet, exúltas. Unde & súbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cùm enim carnis se voluptátibus daret, & ventúra mala non prospíceret; in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm appropinquáret Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, & dixit: Quia si cognovísses & tu: quia vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui vallo, & circúmdabunt te, & coangustábunt te úndique, & ad terram prostérnent te, eò quòd non cognovísti tempus visitatiónis tuæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim: Quia domus mea domus oratiónis est cunctis Géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: & erat quotídie docens in templo.

DO-

DOMINICA X.
post Pentecosten. Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máximè & miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, & aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisæus, & alter publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 36. de verbis Domini, circa med.

DIceret saltem Pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est, céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio. Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste per justítias meas, quibus iníquus non sum. Lectio viii.

JEjúno bis in sábbato: décimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus? nihil invénies. Ascéndit oráre: nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre; ínsuper & rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, & Deo tamen ipse appropinquábat: cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat. Lectio ix.

EXcélsus enim Dóminus, & humília réspicit: excélsos autem, qualis erat ille Pharisæus, à longè cognóscit. Excélsa quidem Deus à longè cognóscit, sed non ignóscit. Adhuc audi humilitátem publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat; nec óculos suos ad cœlum levábat: ut aspicerétur, non aspiciébat: respícere sursum non audébat: premébat consciéntia, spes sublevábat. Adhuc audi: Percutiébat pectus suum. Pœnas à se ipso exigébat: proptéreà Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens: Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse agnóscit? Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stans à longè publicánus, nolébat óculos ad cœlum leváre, sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus propítius esto mihi peccatóri.

Ad Magnificat, Antiphona. Descéndit hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: & qui se humíliat, exaltábitur.

DOMINICA XI.
post Pentecosten. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, & mérita súpplicum excédis, & vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 7. d

IN illo témpore. Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. lib. 1. in Ezech. ante medium.

QUid est, quòd creátor ómnium Deus, cùm surdum & mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, & éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cùm in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profectò pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Euangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utró-

utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre. Lectio viii.

QUid est verò quòd éxpuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cœlum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit: ut & aures nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, & linguam per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis. Lectio ix.

CUi mox, éphphetha, id est, adaperíre, dícitur: & statim apértæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti proculdúbiò étiam linguæ ejus vínculū sólvitur: ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi benè ádditur: Et loquebátur rectè. Ille enim rectè lóquitur, qui priùs obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus, 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm transísset Dóminus fines Tyri, surdos fecit audíre, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Benè ómnia fecit, & surdos fecit audíre, & mutos loqui.

DOMINICA XII. post Pentecosten. Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi à fidélibus tuis dignè, & laudabíliter serviátur: tríbue quæsumus nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quòd multi Prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyt. Lib. 1. ca. 43. in Lucæ 10.

NOn óculi Scribárum & Pharisæórum, qui corpus tantùm Dómini vidére; sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur: Et reveláſti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus & se & Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit ut vidéret diem Christi: & vidit, & gavísus est. Isaías quoque & Michæas, & multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini: qui & proptéreà Vidéntes sunt appelláti: sed hi omnes à longè aspiciéntes, & salutántes, per spéculum & in ænígmate vidérunt. Lectio viii.

APóstoli autem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, & quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos verò Lucas multos Prophétas & reges dicit, Matthæus apértiùs Prophétas & justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt. Lectio ix.

ET ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, & dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem, quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quàm vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur: Quòd abscondísti hæc à sapiéntibus & prudéntibus, & reveláſti ea párvulis. Te Deum laudámus. 11.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Magister, quid faciéndo, vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, & incidit in latrónes; qui étiam despoliavérunt eum, & plagis impósitis abiérunt, semivívo relicto.

DOMINICA XIII.
post Pentecosten. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, & charitátis augméntum: & ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 17. c

In illo tempore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, & Galilæam. Et cùm ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.
Lib. 2. quæst. Euang. cap. 40.

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cùm ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cùm irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália beneficia præstitit, invenítur misisse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam & illum à lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, & offer pro te sacrificium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum, atque membrórum. Lectio viii.

Leprósi ergo non absúrdè intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam, sed pro summa perítia próferunt in lucem, & jactántia sermónis osténtant. Nulla porrò falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordinátè permíxta, in una disputatióne, vel narratióne hóminis, tamquam in unius córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem, atque maculántem. Lectio ix.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut si fieri potest, lóngiùs remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt à longè, & levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam & quòd præceptórem vocant, quo nómine néscio utrùm quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cùm transíret Jesus quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi: qui stetérunt à longè, & levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.
Unus autem ex illis, ut vidit quòd mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allel.

DOMINICA XIV.
post Pentecosten. Oratio.

Custódi Dómine quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: & quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 6. c

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.
Lib. 2. de Serm. Domini in monte, c. 14.

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem re-

referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter considerénda sunt: nam qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cùm dicit: Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum Púnicè mammon dícitur. Lectio viii.

SEd qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi à Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, idest, Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum, & perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, & non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? Sed tamen pátitur. Lectio ix.

IDeò, inquit, dico vobis, non habére solicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro, quid induátis: ne fortè, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, & ad ipsa conquiréndam, nostra detorqueátur inténtio, cùm áliquid quasi misericórditer operámur: id est, ut cùm consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótiùs, quàm illíus utilitátem attendámus; & ídeò nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt quæ cónsequi vólumus. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Aña. Nolíte solíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

DOMINICA XV.

post Pentecosten. Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: & quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 7. b

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de verbis Domini, circa init.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visíbiliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos veníſſet, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, & exúrge à mórtuis, & illuminábit te Christus. Lectio viii.

TRes autem mórtuos invenímus à Dño resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus: quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustrà commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritáliter volébat intélligi. Neque enim tantùm mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus. Lectio ix.

QUemádmodum qui videt lítteras in códice óptimè scripto, & non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; & est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem & laudat artifícium, & capit intelléctum: ille útique, qui non solùm vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam lé-

légere, quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, & non intellexérunt quid sibi vellent: & quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantùm quia facta sunt: álii verò & facta miráti, & intelléćta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus. Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten. Oratio.

Tua nos, quæsumus Dómine, grátia semper & prævéniat, & sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 14.

In illo témpore: Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem, & ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. 14.

Curátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat officia, spíritus extinguébat ardórem. Deínde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis, asperitátem coercitiónis exclúderet, rátio proficeret ad persuasiónis efféctum, & corréctio emendáret afféctum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes & débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est. Lectio viii.

Postrémò jam quasi eméritæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum: quòd neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cœli possit adipísci, cùm Dóminus dicat: Vende ómnia tua, & séquere me: nec ille, qui emit boves: cùm Eliséus occíderit, & pópulo divíserit quos habébat: & ille qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quò conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlier innúpta, & vidua cógitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore & spíritu. Lectio ix.

Sed ut in grátiam, ut suprà cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur: non refúgimus opiniónem, quam sequúntur plerique, ut tria génera hóminum à consórtio magnæ illíus cœnæ æstimémus exclúdi: Gentílium, Judæórum, hæreticórum. Et ídeò Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam: ne impedíti more Gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia ad regnum Christi perveníre nequeámus. Omnis enim immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátē in regno Christi & Dei. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem: ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum: ipse verò apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm vocátus fúeris ad núptias, recúmbe in novíssimo loco; ut dicat tibi qui te invitávit: Amíce, ascénde supérius: & erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúja.

DOMINICA XVII.

post Pentecosten. Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: & te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 22. d

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi: & interrogávit eum unus

unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matth.

SAdducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur: cùmque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt; & Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant, Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cùm primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant: Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcircò ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum, & magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Lectio viii.

QUamóbrem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, & ab illo rursus munítur. Quicúmque enim malè agit, ódio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et iterùm: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt à fide: Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit, quorum caput & radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, & próximum tuum sicut teípsum. Lectio ix.

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximum est: (nam si díligis me, ò Petre, inquit, pasce oves meas:) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias: méritò ait in his totam Legem, & Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cùm de resurrectióne interrogarétur, plus dócuisse quàm tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valdè quàm primum inférius, sponte áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúltè insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. II.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis?

DOMINICA XVIII.

post Pentecosten. Oratio.

DIrigat corda nostra, quæsumus Dómine, tuæ miseratiónis operátio: quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 9.

IN illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, & venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Sermone 50.

CHristum in humánis áctibus divína gessísse mystéria, & in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, & transfretávit, & venit in civitátem suam. Nónne ipse est, qui fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israelíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret? Nónne hic est, qui Petri pédibus marínos vértices inclinávit, ut inter líquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium? Lectio viii.

ET quid est, quòd ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, & transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere in-

infirmitátes nostras, & suas nobis conférre virtútes: humána quærere, præstáre divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre sanitátes: quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit; & qui non fúerit cum infirmo infirmátus, infirmo non potest conférre sanitátem. Lectio ix.

CHristus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret: & nisi impléstet carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, & transfretávit, & venit in civitátem suam. Creátor rerum, orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis Judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit, paréntum ómnium ipse parens: ut invitáret amor, attráheret cháritas, vinciret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit Dóminus paralytico: Confide fili, remittúntur tibi peccáta tua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulit ergo paralyticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum: & omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX. post Pentecosten.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde: ut mente & córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum & Pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 38. in Euangel. post init.

SÆpè jam me dixísse mémini, quòd plerúmque in sancto Euangélio regnum cœlórum præsens Ecclésia nominátur: congregátio quippe justórum, regnum cœlórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit: Cœlum mihi sedes est: & Sálomon ait: Anima justi sedes sapiéntiæ: Paulus étiam dicit Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam: aliquándo collígere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justi, sedes sapiéntiæ; dum cœlum dícitur sedes Dei, cœlum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur: Cœli enárrant glóriam Dei.

Lectio viii.

REgnum ergo cœlórum est Ecclésia justórum: quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quòd ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cœléstibus regnat. Dicátur ergo: Símile est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Jam intélligit cháritas vestra, quis est iste Rex Regis filii Pater; ille nimírum, cui Psalmísta ait: Deus judícium tuum Regi da, & justítiam tuam filio Regis. Qui fecit núptias filio suo. Tunc enim Deus Pater Deo filio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sæcula fieri vóluit hóminem in fine sæculórum.

Lectio ix.

SEd quia ex duábus persónis fieri solet ista nuptiális conjúnctio: absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei & hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus persónis credámus unítam. Ex duábus quippe, atque in duábus hunc natúris exístere dícimus: sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas, vitámus. Apértiùs ergo, atque secúriùs dici potest, quia in hoc Pater Regi Filio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde & Psalmísta dicit: In sole pósuit tabernáculum suum, & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Te Deum laudámus. 11.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.

Dícite invitátis: Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intrávit autem Rex, ut vidéret discumbéntes: & vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, & ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem?

DOMINICA XX. post Pentecosten. Oratio.

LArgíre, quæsumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus, & pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, & secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4. f

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. Homilia 28. in Euangelia.

LEctio sancti Euangélii, quam modò, fratres, audístis, expositióne non índiget: sed ne hanc táciti præterísse videámur, exhortándo pótiùs, quàm exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis solúmmodo de expositióne vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salútem fílio peténdam vénerat, audívit: Nisi signa & prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim salútem fílio quærébat, procul-dúbiò credébat: neque enim ab eo quæreret salútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo dícitur: Nisi signa & prodígia vidéritis, non créditis: qui antè crédidit, quàm signa vidéret?

Lectio viii.

SEd mementóte quid pétiit, & apértè cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque ut descénderet, & sanáret fílium ejus. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per spíritum nusquam déerat. Minùs ítaque in illum crédidit, quem non putávit posse salútem dare, nisi præsens esset & córpore. Si enim perféctè credidísset, procul-dúbiò sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

EX magna ergo parte diffísus est qui virtútem non dedit majestáti, sed præséntiæ corporáli. Salútem ítaque fílio pétiit, & tamen in fide dubitávit: quia eum ad quem vénerat, & poténtem ad curándum crédidit, & tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat; quia non desit ubi invitátur, índicat: solo jussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit. Te Deum. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum: hic cùm audísset quòd Jesus veníret in Galilǽam, rogábat eum, ut sanáret fílium ejus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognóvit autem pater, quia illa hora erat, in qua dixit Jesus: Fílius tuus vivit: & crédidit ipse, & domus ejus tota.

DOMINICA XXI. post Pentecosten. Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut à cunctis adversitátibus te protegénte sit líbera; & in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthǽum. Lectio vii. Cap. 18. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri. Lib. 3. Comm. in c. 18. Matth.

FAmiliáre est Syris, & máximè Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas júngere: ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem, exemplàque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne regis, & dómini, & servi, qui débitor decem míllium talentórum à dómino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus.

Si

Si enim ille rex & dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácilè dimísit: quantò magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere?

Lectio viii.

QUod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrùm commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium: majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si & ipsi dimíttant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contuméliam simus implacábiles, & propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias: nónne nobis vidémur rectè redigéndi in cárcerem, & sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

Lectio ix.

SIc & Pater meus cœléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia, si juxta nostram mentem senténtia Dei fléctitur, atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis à Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquísque dícere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem: non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei: confírmat senténtiam suam, & omnem simulatiónem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit autem dóminus servo: Redde quod debes. Prócidens autem servus ille rogabat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, & ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nónne ergo opórtuit & te miseréri consérvi tui, sicut & ego tui misértus sum? allelúja.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten. Oratio.

DEus refúgium nostrum, & virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, & præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. b

IN illo témpore: Abeúntes Pharisæi, consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

In Comment. in Matth. can. 23.

FRequénter Pharisæi commovéntur, & occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus & dicta non póterat: sed de malítiæ affectu, in omnem se inquisitiónem reperiúndæ accusatiónis exténdunt. Namque à sæculi vítiis, atque à superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni cœléstis vocábat. Igitur an violáret sæculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant: an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret.

Lectio viii.

QUi intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa non speculátur) afférri sibi denárium jussit, & quæsívit cujus & inscríptio esset, & forma. Pharisæi respondérunt: Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari redhibénda esse, quæ Cæsaris sunt: Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, & perféctam dicti cœléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum sæculi, & contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus & officiis humánis devótas Deo mentes absólveret, cùm Cæsari quæ ejus essent, reddéndi decérnit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos resséderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porrò autem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, & nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus: extra querélam injúriæ est, Cæ-

Cæsari redhibéri quod Cæsaris est; Deo autem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc proféćta atque aućta retinémus: proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt & oríginem & proféćtum.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedićtus, Antiphona.

Magíster, scimus quia verax es, & viam Dei in veritáte doces, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Réddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo, allelúja.

Si sequens Dominica fuerit ult. post Pentec. ejus loco ponitur xxiv. ut infrà, & Offic. hujus Dominicæ ponitur in Sabbato præced. non impedito Festo ix. Lećtionum, alioquin Fer. vi. vel alia similiter non impedita.

DOMINICA XXIII. post Pentecosten.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, tuórum delićta populórum: ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum nostrum.

Lećtio sanćti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lećtio vii. Cap. 9. c

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit & adorábat eum, dicens: Dómine, filia mea modò defúnćta est. Et réliqua.

Homilía sanćti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 9. Matth.

Octávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat filiam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi: sed subíntrat múlier sánguine fluens, & oćtávo sanátur loco, ut príncipis filia de hoc exclúsa número, véniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dícitur: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo: &, Cùm intráverit plenitúdo Géntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Lećtio viii.

Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retrò, & tétigit fimbriam vestiménti ejus. In Euangélio secúndùm Lucam scríbitur, quòd Príncipis filia duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quòd eo témpore hæc múlier, id est, Géntium pópulus cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum, vítium non osténditur.

Lećtio ix.

Hæc autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur: sed in itínere ambulánte Dómino; ut dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt & Apóstoli: Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei, sed quóniam vos judicástis indígnos salúte, transgrédimur ad Gentes.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedićtus, Antiphona.

Dicébat enim intra se: Si tetígero fimbriam vestiménti ejus tantùm, salva ero.

Ad Magnificat, Antiphona.

At Jesus convérsus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit, alleluja.

Dominicæ post Pentec. non possunt esse pauciores xxiii. neque plures xxviii. Cùm autem fuerint plures xxiv. nunc post xxiii. Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiph. quoad Orationem, Homiliam & Antiphonas ad Benedićtus & Magnificat, hoc ordine.

Si Dominicæ post Pentec. fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentec. erit quæ est vi. post Epiph.

Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. erit quæ est v. post Epiphaniam, & xxv. quæ est vi.

Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ est iv. post Epiph. xxv. erit v. & xxvi. erit vi.

Si fuerint xxviii. Dominica xxiv. erit quæ est iii. post Epiph. xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. [illegible] ultimo loco semper ponitur quæ [illegible]itur in ordine xxiv.

DOMINICA XXIV. ultima post Pentecosten.

Oratio.

EXcita, quǽsumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divíni óperis fructum propénsiùs exequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Léctio vii. Cap. 24. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est à Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 24. Matth.

QUando ad intelligéntiam provocámur, mysticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo: Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrificium & libámina: & in templo abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, & consummátio dábitur super solitúdinem. De hoc & Apóstolus lóquitur, quòd homo iniquitátis, & adversárius elevándus sit contra omne quod dícitur Deus, & cólitur: ita ut áudeat stare in templo Dei, & osténdere quòd ipse sit Deus: cujus advéntus secúndùm operatiónem sátanæ déstruat eos, & ad Dei solitúdinem rédigat qui se suscéperint.

Léctio viii.

POtest autem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cǽsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Adriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndùm véterem scriptúram idólum nuncupátur: & idcírcò ádditur, desolatiónis, quòd in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

Léctio ix.

ABominátio desolatiónis intélligi potest & omne dogma pervérsum: quod cùm vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia, & se osténdere Deum; debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera, & Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus, & esse in tecto, & in dómate, quò non possint ignita diáboli jácula perveníre, nec descéndere, & tóllere áliquid de domo conversatiónis prístinæ, nec quærere quæ retrorsum sunt: sed magis sérere in agro spiritálium scripturárum, ut fructus capiámus ex eo: nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est à Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen dico vobis, quia non prætéribit generátio hæc, donec ómnia fiant: cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

Digitized by Google

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

S. Saturnini martyris Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Saturníni mártyris tui concédis natalítio pérfrui; ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quòd si venerit in Dominica, transfertur in Feriam ii. similiter non impeditam. De Simplicibus autem fit tantum commemoratio: quod servatur etiam in Quadrag. Quatuor Temporibus, & in Vigiliis, ut in Rubricis generalibus dictum est.

IN VIGILIA S. Andreæ Apostoli.

Si hæc Vigilia venerit in Adventu, nihil fit de ea, nisi ist Missa. Si verò non venerit in Adventu, fit Officium de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, cum Homilia & Oratione de Vigilia, ut infrà. Quod etiam servatur in aliis Vigiliis occurrentibus in Adventu, Quadrag. & Quatuor Temporibus.

Si Festum S. Andreæ venerit Feria secunda, de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedenti, & commem. S. Saturnini in Dominica.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 1. c

In illo témpore: Stabat Joánnes, & ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 7. in Joan. post init.

Quia talis erat Joánnes amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimónium perhibébat veritáti: numquid vóluit apud se remanére discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis quem sequeréntur: habébant enim illum tamquam agnum. Et ille: Quid me atténditis? Ego non sum agnus. Ecce Agnus Dei. De quo & supérius díxerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

Respónsoria de Feria occurrente.

Lectio ii.

Videámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, & secúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi: nam maniféstum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modò audístis. Andréas autem frater Petri erat. Et nóvimus in Euangélio quòd Petrum & Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me, & fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iii.

Modò ergo quòd illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur, sed vidére voluérunt ubi habitáret, & fácere quod scriptum est: Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus: surge ad illum veníre assíduè, & erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret: venérunt, & fuérunt cum illo. Quàm beátum diem duxérunt, quàm beátam noctem! Quis est, qui no-

nobis dicat, quæ audíerint illi à Dómino? Ædificémus & nosmetípsi in corde nostro, & faciámus domum, quò véniat ille, & dóceat nos, & colloquátur nobis.

Ad Laudes ut in Psalterio.

Et dicuntur Preces feriales flexis genibus, suprà. 43.

Oratio.

QUæsumus omnípotens Deus, ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium: ut à nostris reátibus absolúti, à cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Deinde pro commem. S. Saturnini, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Deus, qui nos. ut suprà.

Extra Adventum fit commem. de Cruce, cum reliquis. 43. & 101.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

In festo S. Andreæ Apostoli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve crux pretiósa. cum reliq. de Laud. 692.
Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ult. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Rom. 10. b

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:
Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi;
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor & rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum.

Fit commem. Feriæ occurrentis, si venerit in Adventu.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus.
Psalmus. Veníte, exultémus. 1.
Hymnus. Ætérna Christi múnera. ut infrà in Communi Apostol. ii.

In primo Nocturno, Antiphona.

Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos. Psal. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Communi. ii.
Aña. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum. Psal. Benedícam. iii. Aña. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem. Psal. Eructávit. iii.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Deinde dicitur Pater noster.
Absolutiones, & Benedictiones, ut in principio Breviarii post Rubricas.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Lectio i. Cap. 10.

FInis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum à mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Propè est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, & in corde tuo credíderis quòd Deus illum suscitávit à mórtuis, salvus eris.

℟. Cùm perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum & Andréam rétia mitténtes in mare, & vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

℣. Erant enim piscatóres, & ait illis. Veníte post. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

COrde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo verò prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quàm speciósi pedes euangelizántium pacem, euangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, & pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SEd non omnes obédiunt Euangélio. Isaías enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, & dicit: Invéntus sum à non quæréntibus me: palàm appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem & contradicéntem.

℟. Doctor bonus, & amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem: quam à longè aspíciens, dixit: Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te Magister meus Christus. ℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es: & ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In secundo Nocturno, Antiphona. Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalmus. Omnes Gentes. v.

Antiphona. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Psalm. Exáudi Deus deprecatiónem. v.

Antiphona. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, & docébat pópulum.

Psalmus. Exáudi Deus oratiónem. v.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne benedícere. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

ANdréas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cùm eum de Christo dicéntem audísset, Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem

quo-

quoque suum ad eúmdem perdúxit: cùm pósteà unà cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo à prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum: nullam interponéntes moram, & relíctis rétibus secúti sunt eum. Post cujus passiónem & resurrectiónem, Andréas cùm in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína & miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Pòst Patras Achaíæ proféctus, & in ea urbe plúrimis ad veritátem Euangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni Euangélicæ resisténtem, libérrimè increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem à dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifigerent eum: pópulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.

℣. Cùmque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, & dicéntium. Innocens.

Benedíctio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

TUm Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quò minùs à Judæis crucifigerétur. Andréam verò de Christo nihilóminus líberè prædicántem, quòd pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset: ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus & verus est, ímmolo quotídie non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem posteàquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui sacrificátus est, íntegen persevérat, & vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácilè liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, vehementiùs rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cœlum, orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut per.

Bno. Ignem sui amóris. Lectio vi.

IGitur paulò pòst in tribúnal prodúctum, cùm Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútiùs ferre non posset, in crucem tolli, & Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cùm crucem vidísset, longè exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícitè amáta, sine intermissióne quæsíta, & aliquándo cupiénti ánimo præparáta; áccipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus est: in qua bíduum vivus pendens, & Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri & Diáconi Achaíæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse & vidísse testántur. Ejus ossa primùm Constantíno Imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in Basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua.

℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líberè egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno, Aña. Non me permíttas Dómine, fámulum tuum à te separári: tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, & me ad te veníre jubeas. Psalmus. Confitébimur. v. Aña. Andréas verò rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus. Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet. vii. Aña. Accipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja. Psal. Dóminus regnávit, irascántur. vii.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. Pater noster.

Absolutio. A vínculis. ℣. Jube domne benedícere. Bño. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 4. c

IN illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Euangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus & Andréas relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla verò hunc fácere adhuc mirácula víderant; nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant; & tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, & tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cœlum, & voce magna clamávit, & dixit: Tu es Deus meus quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodò in ista voce exáudi me. Quia.

Bño. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

IN cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla Géntium subdidit, jam mundi glóriam stravit: jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat: & tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc spontè desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, ò crux desiderábilis, ò crux, quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.

℣. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Bño. Ad societátem. Lectio ix.

SEd fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor, quid aut quantum dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, afféctum debémus pótiùs pensáre, quàm censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus & Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SAlve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo. Aña. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, & in passióne sócius.

Aña.

Aña. Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit. Antiphona. Qui persequebántur justum, demersísti eos Dómine in inférno, & in lignum crucis dux justi fuísti.

Capitulum. Rom. 10. b

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Hymnus. Exúltet orbis. 689.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum; ne interfícias hóminem Deo charum, justum, mansuétum, & pium. Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor & rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Feriæ, si venerit in Adventu.

Ad Tertiam, Aña. Beátus Andréas.

Capitulum. Fratres, Corde enim.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.

Andréas Christi fámulus.

Capitulum. Rom. 10. c

NOn enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña. Qui persequebántur justum. Capitulum. Rom. 10. c

ISaías enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. ℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve crux pretiósa. cum reliq. de Laudib. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. in ii. Vesperis de Communi Apostolorum. ix. Capit. Fratres, Corde enim. Hymnus. Exúltet orbis. ut suprà. 689.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat. Antiphona.

Cùm pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit, & dixit: O bona crux, diu desideráta, & jam concupiscénti ánimo præparáta; secúrus & gaudens vénio ad te, ita & tu exúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te. Oratio. Majestátem tuam. ut suprà; cum commem. Feriæ, si venerit in Adventu.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Bibianæ virginis & mart. Semiduplex.

Officium fit ut in Rubricis generalibus notatur de Festo Semiduplici.

Omnia dicuntur de Communi Virginum. lxi. exceptis his, quæ hìc sunt propria: quod & in similibus servatur tam de Martyribus, quàm de Confessoribus, ac de aliis Communibus.

Oratio.

Deus ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi charitáte conjúnge; ut amótis períiculis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Fit commem. Feriæ, si venerit in Adv. In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr. quod & in aliis Festis servatur, quando in i. Noct. non assignantur aliæ Lect.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Bibiána virgo Románа, nóbili génere nata, Christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno apóstata, impiíssimo tyránno Expræféctus, servilibúsque notis compúnctus ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, & filiæ primùm conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus expoliátur: Aproniánus Urbis Prætor, pecúniis inhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus enutriénte, cùm vivacióres vegetioréſque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Suadet nihilóminùs Aproniánus, ut veneréntur deos Géntium, amíssas ideò opes, Imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secùs fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis, à recta fide declinántes, parátæ pótiùs mori, quàm fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem constantíssimè detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repéntè córruens, óbiit in Dómino: Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur: quæ ab incunábulis edócta, Christiánas leges, & illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior, féminæ superávit insídias, & Prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quòd in Bibiána perdidísset óperam, à lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec efflaret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, & divínitus servátum; quod deinde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlchrum soróris & matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens extat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, & Dafrósæ corpóribus in ea repértis, & sub Ara máxima collocátis. ℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. f

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evangelia.

Cœlórum regnum, fratres charíssimi, idcircò terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit,

vit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat & incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum, * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii à malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum. ℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium: ager verò in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem proféctò agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. Feriæ, si venerit in Adventu.

Vesperæ de seq. Festo cum commem. antecedentis, & Feriæ.

DIE III. DECEMBRIS.

In festo S. Francisci Xaverii Confess. Duplex.

Oratio.

Deus, qui Indiárum Gentes beáti Francísci prædicatióne & mirácu-lis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius; ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Pro commem. S. Bibianæ, Aña. Veni sponsa Christi. ℣. Diffúsa est. lxxi. Oratio. Deus ómnium. ut suprà. 694.

Posteà Feriæ: quod & servatur per totum Adventum in Vesperis & Laudibus.

In Hymno ad Matutinum, & in ii. Vesp. Iste Conféssor, dicatur, Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Franciscus in Xavério Diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem & discípulum junxit. Ipso magístro eò brevì devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defixus, à terra aliquándo sublímis elevarétur: quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solùm & vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpè copióso cruóre difflúeret; somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Vitæ austeritáte, ac sanctitáte Apostólico múneri jam matúrus, cùm Joánnes tértius Lusitániæ Rex áliquot nascéntis Societátis viros à Paulo tértio pro Indiis postulásset; sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delígitur. Eò appúlsus, illicò variárum Géntium difficíllimis & váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas Gentes concionántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, & sæpè nudis peragrávit. Fidem Japóniæ, & sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes, regésque complúres sacro Fonte expiávit. Et cùm tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc Præpósito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Hunc dilatándi Euangélii ardórem multitúdine & excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit; qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbitò curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam: inter quos prídie sepúltum érui jussum è túmulo suscitávit; duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu paréntibus è féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima & loco & témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula die secúnda Decémbris óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre & sánguine manávit; &, ubi Málacam delátum est, pestem sævíssimam conféstim extínxit. Dénique ubíque terrárum novis maximísque fulgéntem miráculis, Gregórius decimusquíntus Sanctis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 16. c

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Euangélium omni creaturæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Euang. post initium.

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Antè étenim dictum fúerat, In viam Géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur, Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet priùs à Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cùm hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cùm discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab ómni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat. Lectio viii.

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa eléđta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles.

Glória Patri. Et vos símiles.

Lectio ix.

SIgna autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & benè habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínimè créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia & nos, cùm arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: & si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vesperis fit commem. Feriæ, & S. Barbaræ virg. & mart.

DIE IV. DECEMBRIS.

S. Barbaræ virginis & martyris Commemoratio.

In Vesperis, Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prospérè procéde, & regna.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Bárbaræ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

In Laudibus, Antiphona. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntibonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedixit te Deus in ætérnum. Oratio ut suprà.

DIE V. DECEMBRIS.

S. Sabbæ Abbatis Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Sabbæ Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes, Antiphona. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Intercéssio nos. ut suprà.

Vesperæ de sequenti Festo.

DIE VI. DECEMBRIS.

In festo S. Nicolai Episcopi & Confess. Duplex. Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti mirácu-

culis: tribue quæsumus, ut ejus méritis & précibus à gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Feria.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

NIcoláum, illústri loco Pátaræ in Lycia natum, paréntes à Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cùm réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta & sexta féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat: quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insígne est Christiánæ benignitátis exémplum; quòd cùm ejus civis egens tres filias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret; re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset: quod cùm iterùm & tértiò fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

CUm verò se totum Deo dedísset, in Palæstínam proféctus est, ut loca sancta víseret, & præsens venerarétur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno cœlo, & tranquíllo mari, horríbilem nautis tempestátem prædíxit: moxque ortam, cùm essent omnes in summo perículo, orans mirabíliter sedávit. Unde cùm domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret; Dei admónitu Myram, quæ Lyciæ metrópolis erat, venit: quo témpore ejus urbis Epíscopo mórtuo, provinciáles Epíscopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt, ut eum elígerent, qui postrídie manè primus in Ecclésiam ingrederétur, Nicoláus nómine. Qua observatióne adhíbita, in Ecclésiæ jánua dephrehénsus est Nicoláus, & summo ómnium consénsu Myræ Epíscopus creátur. In Episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem, & hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuò adhíbuit. ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

VIduis & órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit: oppréssos adeò sublevávit, ut étiam tres Tribúnos, per calúmniam à Constantíno Augústo condemnátos, qui se propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssimè absénti commendárant, adhuc vivens, cùm Imperatóri, minácitèr eum terrens, apparuísset, liberáverit. Cùm verò contra edíctum Diocletiáni & Maximiáni Christiánæ fídei veritátem Myræ prædicáret, ab Imperatórum satellítibus comprehénsus, & longíssimè abdúctus, in cárcerem conjéctus est: ubi fuit usque ad Constantínum Imperatórem: cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad Nicænum Concílium se cóntulit: ubi cum trecéntis illis decem & octo Pátribus Ariánam hæresim condemnávit. Inde revérsus ad Episcopátum, non ita multò pòst, instánte morte, suspíciens in cœlum, cùm Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronuntiáto, In te Dómine sperávi; usque ad eum locum, In manus tuas comméndo spíritum meum; in cœléstem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.

℟. Iste

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.
In iii. Noct. Homilia in Euang. Homo péregrè. ut in Cōi Conf. Pontif. xlv.
In ii. Vesp. fit à Capit. de S. Ambrosio cum commem. S. Nicolai, & Feriæ.

DIE VII. DECEMBRIS.

In festo S. Ambrosii Episc. & Confess. & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos magnus. cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis. xxxix.
In Hymno, Iste Conféssor, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ambrósi, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Nicolai, nisi transferatur, Antiphona. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Deus, qui beátum Nicoláum. ut suprà.
Posteà de Feria.
Ad Matutinum, & alias Horas, omnia de Communi Confess. Pontif. xl.
In i. Noct. Lectiones. Fidélis sermo. de Communi Confess. Pontif. xli.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

Ambrósius Epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, patre Gálliæ Præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur: quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Pòst à Probo præfécto, Ligúriæ & Æmíliæ præpósitus: unde pósteà ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit: ubi mórtuo Auxéntio Ariáno Epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro officii sui múnere Ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cùm multa de quiéte & tranquillitáte reipúblicæ præclárè dixísset, derepéntè púero Ambrósium Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcéntis. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Recusánte illo, & eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est: cui gratíssimum fuit, à se deléctos júdices ad sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo Præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat: Vade, age, non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque cùm ad pópuli desidérium Imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex instítúto Ecclésiæ Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, Episcopále onus suscépit. Factus Epíscopus, cathólicam Fidem & disciplínam Ecclesiásticam acérrimè deféndit: multósque Ariános, & álios hæréticos ad fidei veritátem convértit; in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínum Jesu Christo péperit.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

GRatiáno Imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem, legátus iterùm proféctus est: eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalonícæ factam, ingréssu Ecclésiæ prohíbuit. Cui, cùm ille David quoque regem adúlterum & homicídam fuisse dixísset, respóndit Ambrósius: Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégiè conscríptis; ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellénsis Epíscopus, Dei voce ter admónitus accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit: quo ille sumpto, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. Homil. in Euangel. Vos estis sal terræ. ut in Communi Doct. l.

Vesperæ de Conceptione, cum commem. S. Ambrosii, & Feriæ.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo Conceptionis beatæ Mariæ virginis. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Concéptio gloriósæ. cum reliquis de Laud. 703. Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Offic. parvo. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat. Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit. Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Ambrosii.

Ana. O Doctor óptime. 699.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui pópulo. ut supra.

Po-

Digitized by Google

Posteà de Feria occurrente.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Conceptiónem virginis Mariæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psalmus. Veníte. 1. Hymnus. Quem terra. Añæ & Psalmi Nocturnorum ut in ejus Offic. parvo. cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.
Pater noster.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 24.

Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram: Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indeficiens, & sicut nébula texi omnem terram: Ego in altíssimis habitávi, & thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, & profúndum abyssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, & in omni terra steti: & in omni pópulo, & in omni Gente primátum hábui: & ómnium excelléntium & humilium corda virtúte calcávi: & in his ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.
℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

Ab inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jericho. Quasi olíva speciósa in campis, & quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: & quasi storax, & gálbanus, & úngula, & gutta, & quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, & quasi bálsamum non mistum odor meus.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssimè celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.
℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, & rami mei honóris & grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: & flores mei fructus honóris & honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis implémini: Spíritus enim meus super mel dulcis, & hæréditas mea super mel & favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: & qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: & qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.
℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssimè celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. Pater noster.

Ex

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2. sub initium. Lectio iv.

Sit vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas, vitaque beátæ Maríæ: de qua velút in spéculo refúlget spécies castitátis, & forma virtútis. Hinc sumátis licèt exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri: Quid nobílius Dei matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Nam de céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solùm córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimi prudens: loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens: inténta óperi, verecúndia sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere: nullum lædere, benè velle ómnibus, assúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

Quando ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénsit à propínquis? quando fastidívit húmilem? quando derísit débilem? quando vitávit ínopem? Eos solos sólita cœtus virórum invísere, quos misericórdia non erubésceret, neque prætmeríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solútior, non vox petulántior: ut ipsa córporis spécies simulácrum fúerit mentis, figúra probitátis.

℟. Concéptio tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui solvens.

In iii. Nocturno, loco nonæ Añæ: Post partum, dicitur Antiphona. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Pater noster.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Consensu Euangelist. cap. 1.

Matthæus Euangelista sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit generatiónem Christi secúndùm carnem se suscepísse narrándam. Secúndùm hanc enim Christus fílius hóminis est: quod étiam se ipse sæpíssimè appellat, commendans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna & ætérna generátio, secúndùm quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum à Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beá-

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

EXéquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ separándum putáret, quòd non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére, vocaríque conjúgium, non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis affécta: præsértim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est. ℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix. Cap. 2.

CUm autem evidénter dicat Apóstolus Paulus, ex sémine David secúndùm carnem Christum, ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ, quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quòd cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssimè tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam, & regum scílicet, & sacerdótum: in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, id est chrisma, unde Christi nomen elúcet, tantò antè étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

COncéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Ana. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Ana. Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssimè póscimus. Ana. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Antiphona. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri, etiam in Festis infra Octavam occurrentibus. Quod semper servatur, quando fit Officium de sancta Maria.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. Et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis & Dominica infra Oct. occurrentibus.

Ad Tertiam, Antiphona.

Concéptio est hódie. Cap. Ab inítio.

℟. breve Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Regáli ex progénie. Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illius, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Cum jucunditáte. Capit. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ii. Vesperis omnia ut in i. Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Concéptio tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Oratio ut suprà.

Et fit commemoratio Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Conceptionis beatæ Mariæ.

Omnia dicuntur ut in die, præter Lectiones, quæ dicuntur ut infrà assignatæ sunt.

Tres Lectiones primi Nocturni quotidie per Octavam dicuntur de Isaja juxta ordinem Feriarum in Adventu.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, in med. Lectio iv.

EXúltat María, & matrem se læta mirátur, & de Spíritu sancto se peperísse gaudet; nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, & virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, ò insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cœli in se opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Le

Lectio v.

O Beáta María, quis tibi dignè váleat jura gratiárum ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo asſénſu, mundo ſuccurríſti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ ſolo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quaſcúmque exíles, quaſcúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: & cùm ſuſcéperis vota, culpas noſtras orándo excúſa. Admítte noſtras preces intra ſacrárium exauditiónis, & repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum.

℣. Corde & ánimo Chriſto canámus glóriam in hac ſacra ſolemnitáte præcélſæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipſa.

Lectio vi.

SIt per te excuſábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póſcimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúſa quod timémus: quia tu es ſpes única peccatórum. Per te ſperámus véniam delictórum, & in te beatíſſima noſtrórum eſt expectátio præmiórum. Sancta María ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Conceptiónem.

℟. Concéptio tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérſo mundo: * Ex te enim ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter: * Qui ſolvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam ſempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim ortus.

Glória Patri. Qui ſolvens.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jeſu Chriſti, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth. in init.

IN Iſaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Euangeliſtam Prophétæ eſſe contrárium, ut quod ille impoſſíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne eſt dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum diſcere incipiámus. Fílii David, filii Abraham. Ordo præpóſterus, ſed neceſſáriò commutátus. Si enim primùm poſuiſſet Abraham, & póſteà David, rurſus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

IDeò autem céteris prætermíſſis, horum filium nuncupávit: quia ad hos tantùm facta eſt de Chriſto repromíſſio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes Gentes, quod eſt Chriſtus. Ad David: De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. Judas autem génuit Phares & Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam ſanctárum aſſúmi mulíerum, ſed eas, quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus naſcens, ómnium peccáta deléret. Unde & in conſequéntibus Ruth Moabítis pónitur, & Bethſabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es ſacro virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia.

Glória Patri. Christus. Lectio ix.

JAcob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Euangelistárum, cur Euangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quòd alter secúndùm natúram, alter secúndùm legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater, aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris, vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cùm virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum: sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quòd sponsi viri, & sponsæ vocéntur uxóres.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ occurrentis.

Et in Vesperis S. Melchiadis Papæ & mart. Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Melchíadis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in c. 12. Apoc. Lectio iv.

NOvum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quàm Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique & coronávit eum, & vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion, & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verùm hoc áliàs. Interim sanè ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

DIgnum planè stellis coronári caput, quod & ipsis longè cláriùs micans, ornet eas pótiùs, quàm ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, & jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? Quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus. * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Planè quòd ex régibus orta, quòd ex sémine Abrahæ, quòd generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quòd generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis, divínitus nóscitur esse concéssa: quòd longè antè eísdem pátribus cœlitus repromíssa, quòd mysticis præfiguráta miráculis, quòd oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacer-

cerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 1.

NOn refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodò universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cùm ejúsdem tribus sit Joseph & María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, proficta quoque docétur & María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cùm patris eórum qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut quia díximus secúndùm rerum fidem generatiónis illius órdinem nec número sibi nec successióne constáre; hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit; áliud fúerit in gestis: & áliud referátur in summa, áliud verò teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt: & à David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem & septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías verò génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: & in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cùm quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex Gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

DEnique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, & usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cùm in número decem & septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solùm esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María; sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, commem. Fer. & S. Melchiadis Papæ & mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit.

℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Infirmitátem. ut suprà. 706.

Vesperæ a Capit. de S. Damaso, cum commem. Oct. Concept. & Feriæ.

DIE XI. DECEMBRIS.

Quarta die infra Oct. Concept. B. M.
Fit de S. Damaso Papa & Confess.
Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. prætera quæ infrà ponuntur. Oratio.

EXaudi, Dómine, preces nostras: & interveniénte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, & pacem. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Octavæ Conceptionis, Aña. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℞. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum.

Posteà fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

DAmasus Hispánus, vir egrégius & erudítus in Scriptúris, indícto primo Constantinopolitáno Concílio, nefáriam Eunómii & Macedónii hæresim extínxit. Idem Ariménsem convéntum à Libério jam antè rejéctum, iterùm condemnávit: in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimùm & Ursácii fráudibus damnátio Nicænæ fidei conclamáta fuit: & ingemíscens orbis terrárum, se Ariánum esse mirátus est.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

BAsílicas duas ædificávit, álteram sancti Lauréntii nómine ad theatrum Pompéji, quam máximis munéribus auxit, eíque domos & prædia attríbuit: álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Platóniam étiam, ubi córpora sanctórum Petri & Pauli aliquámdiu jacuérunt, dedicávit, & exornávit elegántibus vérsibus. Idémque prosa & versu scripsit de virginitáte, múltaque ália metro édidit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

POenam taliónis constítuit iis, qui álterum falsi críminis accusássent. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclésias die noctúque ab altérnis caneréntur; & in fine cujúsque Psalmi dicerétur, Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum Testaméntum Græcæ fidei réddidit. Cùm Ecclésiam rexísset annos decem & septem, menses duos, dies vigínti sex, & habuísset Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trigínta unum, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca sexagínta duos; virtúte, doctrína ac prudéntia clarus, propè octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino: & via Ardeatína unà cum matre & soróre sepúltus est in Basílica, quam ipse ædificáverat. Illíus relíquiæ pósteà translátæ sunt in Ecclésiam sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii Episc. in Euang. Vigiláte. ut in Communi Conf. Pont. ii. loco. xlviii.

In Laudibus fit commem. Octavæ Conceptionis, Antiphona. Conceptiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.
℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 708.

Posteà Feriæ occurrentis.

In secundis Vesperis à Capit. fit de Oct. Concept. & commem. S. Damasi Papæ & Confessoris, Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Exáudi Dómine. ut suprà: & Feriæ.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Conceptionis beatæ Mariæ.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

Lib. 3. hæresi 78. post med. Lectio iv.

BEáta mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quòd post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem verè à María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, & fieret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

HEvæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem: Maríæ verò datum est à Deo, ut páreret nobis Agnum & ovem, & ex glória ipsíus Agni & ovis fieret nobis velut à véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María verò causa vitæ; per quam génita est nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum: & ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit & grátia: & unde illáta est mors, illinc procéssit & vita, ut vita pro morte fieret: & qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cùm adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est: è contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, & vita ætérna.
℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

DE María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo & Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quòd de Adam quidem dixit, formávit: de Heva verò non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, & ædificávit ipsi in uxó-

uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus, ab ipsa verò costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quòd punctum & apértum est ipsíus latus, & mystéria sánguinis & aquæ, prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 2. in Matth. post initium.

AUdítu quidem mirábile est, quòd ineffábilis Deus, & qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex mulíere dignátus est, & habére progenitóres David & Abraham: & quid dico David & Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulò antè memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótiùs propter hoc ipsum máximè miráre, quia cùm verus & diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam Fílius David esse dignátus est, modò ut te fílium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

VIdes ab ipso statim princípio, quàm læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab iis, quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multò est difficíliùs Deum hóminem fieri, quàm hóminem Dei Fílium consecrári. Cùm ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius sit & David & Abrahæ; dubitáre jam désine, quòd & tu, qui fílius es Adæ, futúrus sis fílius Dei: non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndùm carnem, ut tu nascerére spíritu: natus est ex mulíere, ut tu desíneres fílius esse mulíeris.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia.

Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

PRoptéreà duplex facta generátio est, hæc scílicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quòd enim natus ex fémina est, & nobis cómpetit: quòd verò non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis aut viri, sed ex Spíritu sancto, áliam nobis sublimiórem futurámque, & spíritu consequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam & baptísma profectò tale suscépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret & novi: quòd enim baptizátus est à Prophéta, expréssit vetus; quòd autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit comm. Feriæ occurr.

Vesperæ de S. Lucia virg. & mart. cum commem. Octavæ, & Feriæ occurr.

DIE XIII. DECEMBRIS,

Sexta die infra Oct. Concept. B. Mariæ. Fit de S. Lucia virg. & mart. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Oránte sancta Lúcia. ut infrà in Laudibus. 713. Psalmi, Capit. Hymnus & ℣. de Communi Virginum. lxi.

Ad Magnificat, Antiphona. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia sponsa Christi: odísti quæ in mundo sunt, & corúscas cum Angelis: sánguine próprio inimícum vicísti.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis & mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Octavæ Conceptionis, Antiphona. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 708.

Posteà Feriæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum de Communi Virginum. lxiii.

In primo Nocturno.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio i. Cap. 7. e

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergò hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Lúcia virgo, quid à me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuò matri tuæ? nam & fides tua illi subvénit, & ecce salváta est: * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur à Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

Lectio ii.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo: qui autem cum uxóre est, solícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi. ℟. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei: * Et impetrávi à Dómino indúcias martyrii mei. ℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam. Et impetrávi.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quòd sit superadúlta, & ita opórtet fieri, quod vult, fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem suam, benè facit: & qui

& qui non jungit, méliùs facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndùm meum consílium: puto autem quòd & ego spíritum Dei hábeam. ℟. Grata facta est à Dómino in certámine, quia apud Deum & apud hómines glorificáta est: in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam: * Et Dóminus ómnium diléxit eam.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Et Dóminus. Glória Patri. Et Dóminus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lucia virgo Syracusána, génere & Christiána fide ab infántia nóbilis, unà cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit: quæ ad ejus sepúlchrum cùm supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim verò matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tríbui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.
℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.
℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio v.

Quod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quòd Christiána esset, accusávit. Quam ille cùm nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere; imò tantò magis incénsam vidéret ad celebrándas Christiánæ fidei laudes, quantò magis ipse eam à senténtia avértere conabátur. Cessábunt, inquit, verba, cùm ventum erit ad vérbera. Cui virgo: Dei servis verba deésse non possunt, quibus à Christo Dómino dictum est: Cùm stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini: non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus sanctus, qui lóquitur in vobis.
℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Proptéreà.

Lectio vi.

Quam cùm Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus sanctus? respóndit: Castè & piè vivéntes templum sunt Spíritus sancti. At ille: Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus sanctus déserat. Cui virgo: Si invítam júsferis violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eò trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur: sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quamóbrem Præféctus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo persúsam, ignem accéndi imperávit: sed cùm ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciatæ guttur gládio transfigitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno & Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémò Venétias translátum est.
℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prósperè procéde, & regna.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. f

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est re-

regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Euangelia.

COelórum regnum, fratres charíssimi, idcírcò terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat & incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii à malígnis spíritibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Glória Patri. Proptéreà.

Lectio ix.

THesáurus autem cœléste est desidérium: ager verò in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ORánte sancta Lúcia, appáruit ei beáta Agatha, & consolabátur ancíllam Christi. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Lúcia virgo, quid à me petis, quod ipsa póteris præstáre continuò matri tuæ?

Aña. Per te Lúcia virgo, cívitas Syracusána decorábitur à Dómino Jesu Christo. Aña. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est à látere meo.

Aña. Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid à me petis, quod ipsa póteris præstáre continuò matri tuæ?

Capitulum & Hymnus de Communi Virginum. lxx. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Colúmna es immóbilis, Lúcia sponsa Christi: quia omnis plebs te expéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúja.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis & mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Oct. Concept. Aña. Conceptiónem hodiérnam. ℣. Concéptio est. Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 709.

Posteà Feriæ occurrentis.

Ad Tertiam, Antiph. Lúcia virgo.

Ca-

Capitulum. Fratres, Qui gloriátur. lxx. ℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña. Per te Lúcia virgo.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Soror mea Lúcia.

Capitulum. Eccli. 51. b

Domine Deus meus exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Oránte sancta Lúcia. cum reliquis ut suprà. 713. Psalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in Communi Virginum. lxi.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tanto póndere eam fixit Spíritus sanctus, ut virgo Christi immóbilis permanéret. Oratio. Exáudi nos Deus. ut suprà. 713.

Deinde fit commem. Octavæ Concept. Antiphona. Concéptio tua.

℣. Concéptio est hódie. Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 708.

Posteà Feriæ occurrentis.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temporum, Lectiones i. Nocturni erunt de Parabolis Salomonis: Ego sapiéntia hábito. quæ ponuntur in i. Nocturno Festi S. Mariæ ad Nives, v. Augusti: & ix. Lectio de Homilia, & de ea fit commem. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 31. al. 7. Lectio iv.

De via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cùm semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est imposíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ antè díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit pósteà: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndùm verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta eunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri advérsus Joviniánum.

Ex Apolog. ad Pammachium, pro lib. adversus Jovinian. in fin. Lectio v.

Christus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingréssus est

est óstiis: & in sepúlchro ejus, quod novum, & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui irrigat torréntem, vel fúnium, vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus antè alligabámur: spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum: per quam sol justítiæ, & Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur & egréditur.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Ex libro S. Irenæi Epíscopi & mártyris advérsus hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio vi.

IN sua própria veniénte Dómino, & sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, & seductióne illa solúta, qua sedúcta est malè illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem euangelizáta est benè ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus: ita & hæc per Angélicum sermónem euangelizáta est, ut portáret Deum: obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suásа est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per Vírginem, æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Unde suprà pauló pòst.

CUjus verò rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsíus mystérii dispensátio continétur? quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix, atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Móyses librum cœli appellávit ac terræ, cùm certè non de cœlo solùm terráque loquerétur; sed de cunctis, quæ inter ipsa subsístunt: ita étiam Euangelísta ab ipso ómnium fonte & cápite bonórum librum vocávit.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

QUa verò de causa non eum antè filium Abrahæ, & pósteà filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterùm fecísset quod fecit & Lucas: nunc autem è contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse procuidúbiò in ómnium versabátur ore, ob insígne honóris & glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Et si enim utríque promíserat Deus, sed

sed tamen illud quasi antíquum reticebátur, hoc verò quasi novum & recens ab ómnibus celebrabátur.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nónne ex sémine David, & Béthlehem castéllo, unde erat David, venit Christus? Nemo ígitur illum filium Abrahæ, sed omnes filium David nominábant: qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte Reges, qui post David fuisse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solùm, verùm étiam Deus: nam & Ezéchiel, & álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum; non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptéreà ígitur à notióre ínterim & celebratióre persóna sumit exórdium; & tum demum ad antiquiórem recúrrit paréntem.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. Feriæ.

Ad Vesperas, Duplex; & omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi, cum commemoratione Feriæ, & S. Eusebii Episc. & mart. Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Si dies Octava Conceptionis B. Mariæ virginis inciderit in Dominicam tertiam Adventus, fit Officium de Dominica hoc modo; Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet, Antiphona. Benedictus. Psalmi de Sabbato: & à Capitulo fit de Dominica cum commem. diei Octavæ, ut in primis Vesperis Festi, Antiphona. Gloriósæ vírginis. ℣. Concéptio est. Oratio. Fámulis tuis. 700. sine suffragiis consuetis, & Precibus propter Octavam.

Sequenti die fit de Dominica prædicta cum commem. Octavæ in Laudibus & secundis Vesperis; & non dicuntur suffragia, nec Preces ad Primam & Completorium.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava Concept. B. M. Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ii. & iii. Nocturni, quæ sequuntur.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temp. Lect. i. Noct. erunt de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. quæ habentur in festo S. Mariæ ad Nives, v. Augusti: & Lectio ix. de Homilia Feriæ. Sin autem Lectiones i. Noct. erunt de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In i. Regum 1. Lectio iv.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper virgo María, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice món-

móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante med. Lectio v.

SAcraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, & per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur & Matri, naturámque sibi nostram solus à peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus; *. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

De Expositióne S. Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In c. 8. post initium. Lectio vi.

ACcéssi, inquit, ad prophetíssam, & in útero accépit, & péperit Fílium. Quòd María Prophetíssa fúerit, ad quam próximè accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ Prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quòd si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique contentiósè negáveris eam fuisse Prophetíssam, quòd Dómini Spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Unde suprà pauló pòst.

DUo sunt, quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo virgo sileátur; álterum verò, qua ratióne Joseph memorétur, cui certè nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim & unum abundáre, & álterum deésse. Quid ergo dicémus? quòd útique primum illud necésse fúerat memorári, quemádmodum ex David Virgo descénderit. Unde hoc ítaque discémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dóminum: Vade ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo & família David. Quid vis audíre maniféstius, cùm ex domo & família David illam Vírginem esse cognóscas?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et

℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

NOn erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo & morem custodíret, (ne in ipso statim princípio viderétur antíqua destrúere) & nobis Vírginem cértiùs indicáret; paréntes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuit. Sive enim hæc fecísset in Vírgine, novitátis non effugísset invídiam: sive Joseph reticuísset, non agnoscerémus, ex qua tribu Virgo subsísteret. Ut ergo & nos discernerémus, quæ esset María, vel unde, & consuetúdo legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

HOc enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quòd scílicet inde esset & Virgo; quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde, quàm unde lex præcipiébat, elígere. Póssumus verò áliam quoque & altiórem quidem proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelísta, recénti adhuc témpore novi illíus admirandíque partus, Judæis esse maniféstum; quòd Christus natus fuísset ex Vírgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed à nobis de Patrum atque insígnium virórum traditióne suscéptus.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. Feriæ, & S. Eusébii Episc. & mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Orátio. Deus, qui nos. ut suprà. 716.

De Vigilia S. Thomæ Apostoli nihil fit nisi in Missa.

Vesperæ de S. Thoma Apostolo.

DIE XXI. DECEMBRIS.

In festo S. Thomæ Apostoli. Duplex.

Omnia de Communi Apostol. exceptis his quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, & ad Benedictus in Laudibus, Aña. Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allelúja. Orátio.

DA nobis, quæsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári: ut ejus semper & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde pro commem. Adventus, Antiphona. O clavis. 130. nisi contingat Festum transferri in ii. Feriam; quia tunc dicitur alia subsequens Antiphona. O óriens. 130.

In primo Noctur. Lect. de Epist. ad Corinth. Sic nos exístimet. de Communi Apostolorum. iv.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

THomas Apóstolus, qui & Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum sanctum in multas provincias proféctus est ad prædicándum Christi Evangélium: Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis, & Bactris Christiánæ fidei & vitæ præcépta trádidit. Postrémò ad Indos se cónferens, eos in Christiána religióne erudívit: qui ad extrémum vitæ, doctrinæque sanctitáte, & miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem, & Jesu Christi amórem commovísset: illíus gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit: cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ Apostolátus honórem martyrii coróna decorávit.

℟. Vi-

Digitized by Google

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Euangel. post medium.

Lectio v.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vídelicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndùm eúmdem spíritum, álteri fides in eódem spíritu, álii grátia sanitátum in uno spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spiríttuum, álii género linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem spíritus, dívidens singulis prout vult.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrùm tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repéntè de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20. f

IN illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 26. in Euangel. post med.

QUid, fratres charíssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, pòst autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium discipulórum prófuit; quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

SIc quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit: sicut ante nativitátem suam ha-

habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans & palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus, & Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cùm Paulus Apóstolus dicat, Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium: profectò liquet, quia fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

DUm ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, & Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valdè quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exércet operándo quod credit.

Te Deum laudámus. 11.

Si verò hoc Festum occurrat in Quatuor Temporibus, ix. Lectio legitur de Homilia illius Feriæ.

Pro commemor. Adventus, Antiph. Nolíte timére, ut in Adventu. 131. nisi hoc festum transferatur; quia tunc Aña. Nolíte timére, dicitur ad Benedictus in Dominica, loco Añæ, Ave María. & in Officio S. Thomæ pro commem. Adventus ponitur Antiphona Feriæ ii. Dicit Dóminus. 140.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE XI. JANUARII.

S. Hygini Papæ & martyris fit comm. infra Octavam Epiphaniæ.

Ad Vésperas, Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Hygíni mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laudes. Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem. ut suprà.

DIE XIV. JANUARII.

In festo S. Hilarii Episcopi & Confessoris. Semiduplex.

Antiphona. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Si hoc Festum venerit in Dominica, transfertur in primam diem non impeditam: & commem. cum ix. Lect. S. Felicis fit in Dominica: quod & in simílibus servatur.

Et

Et fit commem. S. Felicis Presbyteri & mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum nostrum.

In Hymno, ad Matutinum. Iste Conféssor. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Hilárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína & eloquéntia excélluit. Qui primùm in matrimónio quasi mónachi vitam egit: deinde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur: quod munus Episcopále sic gessit, ut à fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cùm terróribus, bonórum spoliatióne, exílio, & omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent: Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi & mórtuum suscitávit, & libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Quadriénnio pòst coácto Concílio ad Seleucíam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est: ac deinde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum Fídei perículum animadvértit, tribus libéllis públicè datis, audiéntiam Imperatóris popóscit: ut de Fide cum adversáriis coràm disputáret. Verùm cùm Ursácius & Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent; Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum Episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium è prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est: quem ad Episcopátum secútus est Martínus, qui pósteà Turonénsi præfuit Ecclésiæ, tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus pósteà sánctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Magna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit: Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cœlum Idibus Januárii, Valentiniáno & Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli & terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de verbis Domini.

VEníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília & invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, & mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, & húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Lectio viii.

MAgnus esse vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto priùs cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, & dispónit superimpónere molem ædificii, quantò erit majus ædificium, tantò áltiùs fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Mauro Abbate. Lectio ix.

MAurus nóbilis Románus, puer à patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magistro admiratióni esset: qui illum sæpè véluti reguláris observántiæ, & virtútum ómnium spécimen céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis, illud admirábilis obediéntiæ exémplum à sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cùm Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, & super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério extrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirificè propagávit. Dénique sanctitáte & miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cœlum, anno salútis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. S. Mauri Abbatis, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio. Intercéssio. ut suprà. 723.

In Vesp. à Capit. fit de S. Marcello, cum commem. S. Pauli Eremitæ.

DIE

DIE XVI. JANUARII.

In festo S. Marcelli Papæ & martyris. Semiduplex. Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut beáti Marcélli mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Pauli Eremitæ, Aña. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Deus, qui nos beáti. 722.
In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

MArcéllus Románus à Constántio & Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit hærédem. Vigintiquínque títulos in Urbe instítuit, quasi diœcéses quasdam, & ad baptísmum pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus Christiánam religiónem suscíperent, & ad Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minatur, nisi depósito Pontificátu, idólis immoláret.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et. Lectio v.

QUi cùm insánas hóminis voces neglígeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públicè alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis & précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus à cléricis, hospítio recípitur à beáta Lucína: in cujus ædibus Ecclésiam dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur: in qua & Christiáni orábant, & ipse beátus Marcéllus prædicábat.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Lectio vi.

QUibus cógnitis, Maxéntius in eam Ecclésiam catábuli béstias transférri, & à Marcéllo custodíri jubet: ubi loci fœditáte, multísque ærúmnis afflíctus, obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária à beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigintiquínque. Scripsit epístolam ad Epíscopos Antiochénæ provínciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum Concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ Presbyteros vigintiquínque, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca vigínti unum.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.
In tertio Noct. Lect. de Homil. super Euang. Si quis vult post me veníre. de Communi unius Mart. xxiv.
℟. vii. Coróna áurea. xxiv.
℟. viii. Dómine prævenísti. xxii.
Vesperæ de S. Antonio Abbate, cum commem. S. Marcelli.

DIE XVII. JANUARII.

In festo S. Antonii Abbatis. Duplex. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Marcelli, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformáſse ſibi ipſi corpus, ab ipſa verò coſta ædificátam eſse Eccléſiam, in eo quòd punctum & apértum eſt ipsíus latus, & myſtéria sánguinis & aquæ, prétia redemptiónis facta ſunt.

℟. Concéptio tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérſo mundo: * Ex te enim ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter: * Qui ſolvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam ſempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui ſolvens.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 2. in Matth. poſt initium.

Audítu quidem mirábile eſt, quòd ineffábilis Deus, & qui nec ſermónibus explicári poteſt, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex mulíere dignátus eſt, & habére progenitóres David & Abraham: & quid dico David & Abraham? étiam illas, quod magis ſtupéndum eſt, féminas, quas paulò antè memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile ſuſpicéris, ſed pótiùs propter hoc ipſum máximè miráre, quia cùm verus & diléctus Fílius ſit ſempitérni Dei, étiam Fílius David eſſe dignátus eſt, modò ut te filium fáceret Dei: ſervum patrem habére dignátus eſt, ut tibi ſervo patrem fáceret ipſum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

Vides ab ipſo ſtatim princípio, quàm læta ſint hæc núntia. Quòd ſi ámbigis de his, quæ ad tuum ſpectant honórem, ab iis, quæ illíus ſunt, étiam tua diſce crédere. Quantum enim cónſequi poteſt humána rátio, multò eſt difficílius Deum hóminem fieri, quàm hóminem Dei Fílium conſecrári. Cùm ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius ſit & David & Abrahæ; dubitáre jam déſine, quòd & tu, qui filius es Adæ, futúrus ſis filius Dei: non enim ſemetípſum ita humiliáſſet, niſi nos eſſet exaltatúrus. Natus eſt enim ſecúndùm carnem, ut tu naſceréris ſpíritu: natus eſt ex mulíere, ut tu desíneres filius eſſe mulíeris.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Conceptiónem. Quia.

Glória Patri. Chriſtus.

Lectio ix.

Proptéreà duplex facta generátio eſt, hæc ſcílicet noſtræ ſímilis, illa noſtram eminénter excédens. Quòd enim natus ex fémina eſt, & nobis cómpetit: quòd verò non ex ſánguine, neque ex voluntáte carnis aut viri, ſed ex Spíritu ſancto, áliam nobis ſublimiórem futurámque, & ſpíritu conſequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex ſímili diverſitáte conſtábant. Nam & baptíſma proféctò tale ſuſcépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret & novi: quòd enim baptizátus eſt à Prophéta, expréſſit vetus; quòd autem deſcéndit Spíritus, adumbrávit novum. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit comm. Feriæ occurr. Veſperæ de S. Lucia virg. & mart. cum commem. Octavæ, & Feriæ occurr.

DIE

DIE XIII. DECEMBRIS.
Sexta die infra Oct. Concept. B. Mariæ. Fit de S. Lucia virg. & mart. Duplex.
Ad Vesperas, Antiphona.
Oránte sancta Lúcia. ut infrà in Laudibus. 713. Psalmi, Capit. Hymnus & ℣. de Communi Virginum. lxi.
Ad Magnificat. Antiphona. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia sponsa Christi: odísti quæ in mundo sunt, & corúscas cum Angelis: sánguine próprio inimícum vicísti.
Oratio.
EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis & mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.
Deinde fit commem. Octavæ Conceptionis, Antiphona. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 708.
Posteà Feriæ occurrentis.
Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum de Communi Virginum. lxiii.
In primo Nocturno.
De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio i. Cap. 7. c
DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: prætérit enim figúra hujus mundi.
℟. Lúcia virgo, quid à me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuò matri tuæ? nam & fides tua illi subvénit, & ecce salváta est: * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur à Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.
Lectio ii.
VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo: qui autem cum uxóre est, solícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi. ℟. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei: * Et impetrávi à Dómino indúcias martyrii mei.
℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam. Et impetrávi.
Lectio iii.
SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quòd sit superadúlta, & ita opórtet fieri, quod vult, fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem suam, benè facit;

& qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndùm meum consílium: puto autem quòd & ego spíritum Dei hábeam. ℟. Grata facta est à Dómino in certámine, quia apud Deum & apud hómines glorificáta est: in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam: * Et Dóminus ómnium diléxit eam.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Et Dóminus. Glória Patri. Et Dóminus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lucia virgo Syracusána, génere & Christiána fide ab infántia nóbilis, unà cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit: quæ ad ejus sepúlchrum cùm supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim verò matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tribui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio v.

Quod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quòd Christiána esset, accusávit. Quam ille cùm nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere; imò tantò magis incénsam vidéret ad celebrándas Christiánæ fidei laudes, quantò magis ipse eam à senténtia avértere conabátur. Cessábunt, inquit, verba, cùm ventum erit ad vérbera. Cui virgo: Dei servis verba deésse non possunt, quibus à Christo Dómino dictum est: Cùm stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini: non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus sanctus, qui lóquitur in vobis.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Proptéreà.

Lectio vi.

Quam cùm Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus sanctus? respóndit: Castè & piè vivéntes templum sunt Spíritus sancti. At ille: Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus sanctus déserat. Cui virgo: Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eò trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur: sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quamóbrem Præféctus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit: sed cùm ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciatæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno & Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémò Venétias translátum est.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prósperè procéde, & regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. f

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est re-

regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Euangelia.

Cœlórum regnum, fratres charíssimi, idcircò terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat & incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui invenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii à malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà. Glória Patri. Proptéreà.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium: ager verò in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profèctò agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Oránte sancta Lúcia, appáruit ei beáta Agatha, & consolabátur ancíllam Christi. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Lúcia virgo, quid à me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuò matri tuæ?

Aña. Per te Lúcia virgo, cívitas Syracusána decorábitur à Dómino Jesu Christo. Aña. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est à látere meo.

Aña. Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid à me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuò matri tuæ?

Capitulum & Hymnus de Communi Virginum. lxx. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Colúmna es immóbilis, Lúcia sponsa Christi: quia omnis plebs te expéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúja.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis & mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affèctu. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Oct. Concept. Aña. Conceptiónem hodiérnam. ℣. Concéptio est. Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 709.

Postea Feriæ occurrentis.

Ad Tertiam, Antiph. Lúcia virgo.

Capitulum. Fratres, Qui gloriátur. lxx.
℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña. Per te Lúcia virgo.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Soror mea Lúcia.

Capitulum. Eccli. 51. b

Dómine Deus meus exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Oránte sancta Lúcia. cum reliquis ut suprà. 713. Psalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in Communi Virginum. lxi.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tanto póndere eam fixit Spíritus sanctus, ut virgo Christi immóbilis permanéret. Oratio. Exáudi nos Deus. ut suprà. 713.

Deinde fit commem. Octavæ Concept. Antiphona. Concéptio tua.
℣. Concéptio est hódie. Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 708.

Posteà Feriæ occurrentis.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temporum, Lectiones i. Nocturni erunt de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. quæ ponuntur in i. Nocturno Festi S. Mariæ ad Nives, v. Augusti: & ix. Lectio de Homilia, & de ea fit commem. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 31. al. 7. Lectio iv.

De via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cùm semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ antè díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit pósteà: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndùm verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri advérsus Joviniánum.

Ex Apolog. ad Pammachium, pro lib. adversus Jovinian. in fin. Lectio v.

Christus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingréssus est

est óstiis: & in sepúlchro ejus, quod novum, & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem, vel fúnium, vel spinárum; fúnium, peccatórum, quibus antè alligabámur: spinárum, quæ suffocant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum: per quam sol justítiæ, & Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur & egréditur.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beatæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Ex libro S. Irenæi Epíscopi & mártyris advérsus hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio vi.

IN sua própria veniénte Dómino, & sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, & seductióne illa solúta, qua sedúcta est malè illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem euangelizáta est benè ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus: ita & hæc per Angélicum sermónem euangelizáta est, ut portáret Deum: obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per Vírginem, æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Unde suprà pauló pòst.

CUjus verò rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsíus mystérii dispensátio continétur? quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix, atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Móyses librum cœli appellávit ac terræ, cùm certè non de cœlo solùm terráque loquerétur; sed de cunctis, quæ inter ipsa subsístunt: ita étiam Euangelísta ab ipso ómnium fonte & cápite bonórum librum vocávit.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

QUa verò de causa non eum antè filium Abrahæ, & pósteà filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterùm fecísset quod fecit & Lucas; nunc autem è contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse proculdúbiò in ómnium versabátur ore, ob insígne honóris & glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Et si enim utríque promíserat Deus, sed

sed tamen illud quasi antíquum reticebátur, hoc verò quasi novum & recens ab ómnibus celebrabátur.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nónne ex sémine David, & Béthlehem castéllo, unde erat David, venit Christus? Nemo ígitur illum filium Abrahæ, sed omnes filium David nominábant: qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte Reges, qui post David fuisse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solùm, verùm étiam Deus: nam & Ezéchiel, & álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum; non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptéreà ígitur à notióre ínterim & celebratióre persóna sumit exórdium; & tum demum ad antiquiórem recúrrit paréntem.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. Feriæ.

Ad Vesperas, Duplex; & omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi, cum commemoratione Feriæ, & S. Eusebii Episc. & mart. Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Si dies Octava Conceptionis B. Mariæ virginis inciderit in Dominicam tertiam Adventus, fit Officium de Dominica hoc modo; Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet, Antiphona. Benedictus. Psalmi de Sabbato: & à Capitulo fit de Dominica cum commem. diei Octavæ, ut in primis Vesperis Festi, Antiphona. Gloriósæ vírginis. ℣. Concéptio est. Oratio. Fámulis tuis. 700. sine suffragiis consuetis, & Precibus propter Octavam.

Sequenti die fit de Dominica prædicta cum commem. Octavæ in Laudibus & secundis Vesperis; & non dicuntur suffragia, nec Preces ad Primam & Completorium.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava Concept. B. M. Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ii. & iii. Nocturni, quæ sequuntur.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temp. Lect. i. Noct. erunt de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. quæ habentur in festo S. Mariæ ad Nives, v. Augusti: & Lectio ix. de Homilia Feriæ. Sin autem Lectiones i. Noct. erunt de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In i. Regum 1. Lectio iv.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper virgo María, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice món-

móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David,* Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante med. Lectio v.

SAcraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, & per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur & Matri, naturámque sibi nostram solus à peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus; *. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

De Expositióne S. Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In c. 8. post initium. Lectio vi.

ACcéssi, inquit, ad prophetíssam, & in útero accépit, & péperit Fílium. Quòd María Prophetíssa fúerit, ad quam próximè accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ Prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quòd si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique contentiósè negáveris eam fuísse Prophetíssam, quòd Dómini Spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Unde suprà paulò post.

DUo sunt, quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo virgo sileátur; álterum verò, qua ratióne Joseph memorétur, cui certè nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim & unum abundáre, & álterum deésse. Quid ergo dicémus? quòd útique primum illud necésse fúerat memorári, quemádmodum ex David Virgo descénderit. Unde hoc ítaque discémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dóminum: Vade ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo & família David. Quid vis audíre manifestius, cùm ex domo & família David illam Vírginem esse cognóscas?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et

℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

NOn erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo & morem custodíret, (ne in ipso statim princípio viderétur antiqua destrúere) & nobis Vírginem cértiùs indicáret; paréntes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuit. Sive enim hæc fecísset in Vírgine, novitátis non effugísset invídiam: sive Joseph reticuísset, non agnoscerémus, ex qua tribu Virgo subsísteret. Ut ergo & nos discernerémus, quæ esset María, vel unde, & consuetúdo legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

HOc enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quòd scílicet inde esset & Virgo; quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde, quàm unde lex præcipiébat, elígere. Póssumus verò áliam quoque & altiórem quidem proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Euangelísta, recénti adhuc témpore novi illíus admirandíque partus, Judæis esse maniféstum, quòd Christus natus fuísset ex Vírgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed à nobis de Patrum atque insígnium virórum traditióne suscéptus.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. Feriæ, & S. Eusebii Episc. & mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos. ut suprà. 716.

De Vigilia S. Thomæ Apostoli nihil fit nisi in Missa.

Vesperæ de S. Thoma Apostolo.

DIE XXI. DECEMBRIS.

In festo S. Thomæ Apostoli. Duplex.

Omnia de Communi Apostol. exceptis his quæ hìc sunt propria.

Ad Magnificat in utrísque Vésperis, & ad Benedictus in Laudibus, Aña. Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allelúja.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári: ut ejus semper & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde pro commem. Adventus, Antiphona. O clavis. 130. nisi contingat Festum transferri in ii. Feriam; quia tunc dicitur alia subsequens Antiphona. O óriens. 130.

In primo Noctur. Lect. de Epist. ad Corinth. Sic nos exístimet. de Communi Apostolorum. iv.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

THomas Apóstolus, qui & Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum sanctum in multas províncias proféctus est ad prædicándum Christi Euangélium: Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis, & Bactris Christiánæ fidei & vitæ præcépta trádidit. Postrémò ad Indos se cónferens, eos in Christiána religióne erudívit: qui ad extrémum vitæ, doctrinæque sanctitáte, & miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem, & Jesu Christi amórem commovísset: illíus gentis regem, idolorum cultórem, magis ad iram accéndit: cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ Apostolátus honórem martyrii coróna decorávit.

℟. Vi-

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Sermo sancti Gregórii Papæ.
Homilia 30. in Euangel. post medium.
Lectio v.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndùm eúmdem spíritum, álteri fides in eódem spíritu, álii grátia sanitátum in uno spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.
℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repéntè de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.
℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.
Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20. f

In illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.
Ex Homil. 26. in Euangel. post med.

Quid, fratres charíssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, pòst autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium discipulórum prófuit; quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo; * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Sic quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne desséruit: sicut ante nativitátem suam

ha-

habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans & palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus, & Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cùm Paulus Apóstolus dicat, Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium: profécto liquet, quia fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℞. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

DUm ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine dívinitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, & Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valdè quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exércet operándo quod credit.

Te Deum laudámus. 11.

Si verò hoc Festum occurrat in Quatuor Tempóribus, ix. Lectio legitur de Homilia illius Feriæ.

Pro commemor. Adventus, Antiph. Nolíte timére. ut in Adventu. 131. nisi hoc festum transferatur; quia tunc Aña. Nolíte timére, dicitur ad Benedictus in Dominica, loco Añæ, Ave María. & in Officio S. Thomæ pro commem. Adventus ponitur Antiphona Feriæ ii. Dicit Dóminus. 140.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE XI. JANUARII.

S. Hygini Papæ & martyris fit comm. infra Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesperas, Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Hygíni mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laudes. Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem. ut suprà.

DIE XIV. JANUARII.

In festo S. Hilarii Episcopi & Confessoris. Semiduplex.

Antiphona Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℞. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Si hoc Festum venerit in Dominica, transfertur in primam diem non impeditam: & commem. cum ix. Lect. S. Felicis fit in Dominica: quod & in similibus servatur.

Et

Et fit commem. S. Felicis Presbyteri & mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum nostrum.

In Hymno, ad Matutinum. Iste Conféssor. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Hilárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína & eloquéntia excélluit. Qui primùm in matrimónio quasi mónachi vitam egit: deinde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur: quod munus Episcopále sic gessit, ut à fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cùm terróribus, bonórum spoliatióne, exílio, & omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent: Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi & mórtuum suscitávit, & libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Quadriénnio pòst coácto Concílio ad Seleucíam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est: ac deinde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum Fídei perículum animadvértit, tribus libéllis públicè datis, audiéntiam Imperatóris popóscit: ut de Fide cum adversáriis coràm disputáret. Verùm cùm Ursácius & Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent; Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum Episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium è prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est: quem ad Episcopátum secútus est Martínus, qui pósteà Turonénsi præfuit Ecclésiæ, tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus pósteà sánctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Magna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit: Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cœlum Idibus Januárii, Valentiniáno & Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd

Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 4. post init.

Vos estis sal terræ: quòd si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed próprietas est quæréndа dictórum, quam & Apostolórum officium, & ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ & ignis eleméntum, & hoc ex duóbus est unum. Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, & ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, & æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

Meritò ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes. Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verùm quia conversióni homo súbjacet, & solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit: ídeò eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, & ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, & projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Felice Presbytero & martyre.

Lectio ix.

Felix Nolánus Présbyter, cùm in idóla vehementiùs inveherétur, ab infidélibus váriè vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Epíscopum: qui cùm sénio conféctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quò cùm Felix Deo duce pervenísset, sanctum Epíscopum humi jacéntem penè mórtuum videt: quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cùm is íterùm idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum paríetum intervállo se occultávit. Qui áditus cùm repénte aranearum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cùm verò Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis, & doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino: sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. S. Felicis martyris, Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Concéde quæsumus. 721.

In secundis Vesperis à Capit. de sequenti, commem. præcedentis.

DIE XV. JANUARII.

In festo sancti Pauli primi Eremitæ.

Semiduplex.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte læ-

lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Pro S. Hilario. Antiphona. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio. Deus, qui pópulo. 720.

Deinde pro commem. S. Mauri Abbatis, Ana. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sed si festum S. Pauli transferatur ob diem Dominicum, non variantur Antiphonæ & ℣. sed dicuntur ut in eodem Communi. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis commméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

PAulus, Eremitárum auctor & magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cùm quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii & Valeriáni, & Deo libériùs inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit: ubi, palma ei victum & vestítum præbénte, vixit ad centésimum & décimum tértium annum; quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cùm ánteà non nossent, próprio nómine consalutántibus, & multa de regno Dei colloquéntibus, corvus qui ánteà semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

POst corvi discéssum, Eja, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, verè pius, verè miséricors. Sexaginta jam anni sunt, cùm accípio quotídie dimídii panis fragméntum, nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantísper recreáti sunt, íterùm grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte, quæ sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum & Apostolórum cœtus, Pauli ánimam in cœlum ascéndere.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

CUmque ad ejus cellam perveníssent, invénit génibus complicátis, erécta cervíce, extensísque in altum mánibus corpus exánime: quod pállio obvólvens, hymnósque & Psalmos ex Christiána traditióne decántans, cùm sárculum, quo terram fóderet, non habéret; duo leónes ex interióre erémo, rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur: ut fácilè intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere: qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmodè cáperet, effecérunt. Qui cùm abiissent, Antónius sanctum corpus in eum locum íntulit: & injécta humo, túmulum ex Christiáno more compósuit: túnicam verò Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestitu diébus solémnibus Paschæ & Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dómine cœli & terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de verbis Domini.

VEníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília & invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, & mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, & húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Lectio viii.

MAgnus esse vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto priùs cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, & dispónit superimpónere molem ædifícii, quantò erit majus ædifícium, tantò áltiùs fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Mauro Abbate. Lectio ix.

MAurus nóbilis Románus, puer à patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magistro admiratióni esset: qui illum sæpè véluti reguláris observántiæ, & virtútum ómnium spécimen céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis, illud admirábilis obediéntiæ exémplum à sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cùm Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, & super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério extrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte & miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cœlum, anno salútis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. S. Mauri Abbatis, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio. Intercéssio, ut suprà. 723.

In Vesp. à Capit. fit de S. Marcello, cum commem. S. Pauli Eremitæ.

DIE XVI. JANUARII.

In festo S. Marcelli Papæ & martyris. Semiduplex. Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut beáti Marcélli mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Pauli Eremitæ, Aña. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui nos beáti. 722.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

MArcéllus Románus à Constántio & Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit hærédem. Vigintiquínque títulos in Urbe instítuit, quasi diœcéses quasdam, & ad baptísmum pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus Christiánam religiónem suscíperent, & ad Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi depósito Pontificátu, idólis immoláret. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et. Lectio v.

QUi cùm insánas hóminis voces neglígeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públicè alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis & précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus à cléricis, hospítio recípitur à beáta Lucína: in cujus ædibus Ecclésiam dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur: in qua & Christiáni orábant, & ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Lectio vi.

QUibus cógnitis, Maxéntius in eam Ecclésiam catábuli béstias transférri, & à Marcéllo custodíri jubet: ubi loci fœditáte, multísque ærúmnis afflíctus, obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária à beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigintiquínque. Scripsit epístolam ad Epíscopos Antiochénæ provínciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum Concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ Presbyteros vigintiquínque, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca vigínti unum. ℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Noct. Lect. de Homil. super Euang. Si quis vult post me veníre. de Communi unius Mart. xxiv.

℟. vii. Coróna áurea. xxiv.

℟. viii. Dómine prævenísti. xxii.

Vesperæ de S. Antonio Abbate, cum commem. S. Marcelli.

DIE XVII. JANUARII.

In festo S. Antonii Abbatis. Duplex. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Marcelli, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Preces pópuli, ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Antónius Ægyptius, nobílibus & Christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cùm ingréssus Ecclésiam ex Euangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, & vende ómnia quæ habes, & da paupéribus: tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque véndita re familiári, pecúniam omnem paupéribus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cœléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cùm in periculósum illud certámen descénderet, ad fídei præsídium, quo erat armátus, adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum virtútum: quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum & schismaticórum hóminum, máximè Arianórum, congréssu & collóquio sic abhorrébat, ut ne propè quidem ad eos accedéndum díceret. Humi jacébat, cùm eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeò cóluit, ut salem tantúmmodò ad panem adhibéret, sitim aqua extíngueret: neque se ante solis occásum cibo, aut potu recreábat: sæpè étiam bíduum cibo abstinébat: sæpíssimè in oratióne pernoctábat. Cùm talis tantúsque Dei miles evasísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tentatiónibus aggréditur, quas ille jejúnio, & oratióne vincébat. Nec verò frequens de sátana triúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Itaque cóntulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem: ubi quotídie ad Christiánam perfectiónem profíciens, dæmones (quorum tantò erant acrióres ímpetus, quantò Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem: ac sæpè discípulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénsque quibus armis vincerétur: Mihi crédite, dicébat, fratres, pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam, & humilitátem, máximè verò ardéntem amórem in Christum Dóminum; cujus único sanctíssimæ Crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii liberaréntur: tántaque erat ejus fama sanctitátis, ut per lítteras se ejus oratiónibus Constantínus magnus, & filii commendárent. Qui aliquándo quintum & centésimum annum agens, cùm innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis, & ad perféctam Christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte & miráculis clarus migrávit in cœlum, décimo sexto Kaléndas Februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In

Iniii. Noct. Homil. super Euang. S int lumbi. de Cōi Conf. non Pontif. lvi.
Vesp. de seq. cum commem. præced.

DIE XVIII. JANUARII.

In festo Cathedræ S. Petri, qua Romæ primùm sedit. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliq. Antiphonis, & Psalmis de Communi Conf. Pontif. xxxix.

Capitulum. Eccli. 44. c

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hìc potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit supérne Spíritus
Honor tibi, decúsque: sáncta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commem. S. Pauli ante alias quascumque commem. etiam festi Duplicis, aut Dominicæ. Quod & servatur in commem. S. Petri, quæ fit in festis S. Pauli, Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea fit commemor. S. Antonii, Aña. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Intercéssio nos. ut suprà. 725.

Postremò fit commem. S. Priscæ virg. & mart. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Priscæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus; & ánnua solemnitáte lætémur, & tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus. Quodcúmque. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Beátus vir. cum aliis Añis, Psalmis, & ℣. de Communi Conf. Pontif. xl.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secúndùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, con-

servátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. ℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et.

Lectio ii.

IN quo exultábitis módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili & glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. ℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui euangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere. ℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermone 1. de sanctis Apostolis Petro & Paulo, ante medium.

Lectio iv.

CUm duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Euangélio mundum distribútis sibi terrárum pártibus suscepíssent, beatíssimus Petrus Princeps Apostólici órdinis ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium Géntium revelabátur salútem, efficáciùs se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam Gentes ignorárent, quod Roma didicísset? ℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeò tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et ídeò tibi.

Lectio v.

HIc conculcándæ philosophíæ opiniónes, hìc dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hìc confutándi dæmonum cultus, hìc ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum, quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu beatíssime Petre Apóstole veníre non métuis, & consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis Océanum, constántior, quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis. ℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non despondeat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et tu aliquándo.

Le-

Lectio vi.

JAm pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primùm Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras: jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithyniam légibus Euangélicæ prædicatiónis impléveras: nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas; quò te divínis præordinatiónibus anteíbant, & honor potestátis, & glória passiónis.

℟. Petre amas me? tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas.
℣. Simon Joánnis díligis me plus his? tu scis Dómine, quia amo te. Pasce.
Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 16. b

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.
Comment. in Matth. can. 16. post init.

DOminus à discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent: & adjécit, hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita & filium hóminis meminérimus: quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant quærit. Petrus respóndit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderit. Dóminus enim díxerat: Quem me hómines esse dicunt, filium hóminis? Et certè filium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt, significávit, præter id quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum: erat enim hóminis filius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est: sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et ego.

Lectio viii.

ET dignum planè conféssio Petri præmium consecúta est; quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendísse, & vidísse laudátus est: non id quod ex carne & sánguine erat cóntuens, sed Dei Fílium cœléstis Patris revelatióne conspíciens: dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum: dignaque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges, & tártari portas, & ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cœli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cœlo! ut quæ in terris aut ligáta sint, aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant & in cœlo.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis.
℣. Immola Deo sacrifícium laudis, & redde Altíssimo vota tua. Hóstiam.
Glória Patri. Hóstiam.

Si festum Cathedræ celebretur in Dominica, ix. Lect. legitur de Homil. Dominicæ, omissa Lectione S. Priscæ: quod & in similibus observetur.

Pro S. Prisca virg. & mart. Lectio ix.

PRisca, nóbilis virgo Romána, trédecim annos nata, Cláudio Imperatóre, Christiánæ fídei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Apóllinis templum, ut idólis immoláret, cùm

rem

rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur: atque inde emíssa, cùm in fidei constántia perseveráret, afflécta verbéribus, ferventíque ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta, leóni objícitur: qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ pósteà in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspénditur, & úngulis férreis excarnificáta, in rogum injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite abscísso, virginitátis palmam martyrii coróna cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, à Christiánis decimoquínto Kaléndas Februárii sepelítur. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi. Aña. Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja. Aña. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Beáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis.
℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commemor. S. Pauli, Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Posteà S. Priscæ, Antiphona. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Da, quæsumus. ut suprà. 727.

Ad Tertiam, Aña. Non est invéntus. Capitul. Ecce sacérdos magnus. ut suprà. ℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideò jurejurándo. Capitulum. Eccli. 44. c

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit.

℣. Ad

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Serve bone. Capitulum. Eccli. 45. c

FUngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsius, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudibus. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Meménto Dómine David. 94. Capitulum & Hymnus, ut suprà in primis Vesperis. 727.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. Oratio. Deus, qui beáto Petro. ut suprà. 730.

Postea fit commemoratio S. Pauli, ut suprà in Laudibus. 730.

Deinde fit commem. S. Canuti Regis & mart. Et sanctorum Marii & sociorum martyrum ut infrà.

DIE XIX. JANUARII.

In festo S. Canuti Regis & martyris.

Semiduplex ad libitum.

Si occurrat in Dominica, vel infra Octavam, omittitur, cùm non sit transferendum.

Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam beátum Canútum, Danórum regem, martyrii palma & gloriósis miráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut sicut ipse Domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et SS. Marii & sociorum martyrum,

Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lętámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

EXáudi Dómine pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut & temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére, & ætérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

CAnútus quartus, Suenónis Esthrítii Danórum Regis filius, fide, pietáte, & morum honestáte conspícuus, exímiæ sanctitátis à téneris annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatióne adéptus, Religióni promovéndæ sédulò incúmbere, Ecclésias redditibus augére, & pretiósa supelléctili ornáre cœpit. Tum zelo propagándæ fidei succénsus, bárbara regna justo certámine aggréssus, devíctas, subditásque natiónes Christiánæ legi subjugávit. Victóriis autem plúrimis gloriósus, & divítiis auctus, regále diadéma ad Christi crucifixi pedes abjécit; se & regnum illi subjíciens, qui Rex regum est, & Dóminus dominántium. Corpus suum jejúniis, cilíciis, & flagéllis castigávit. In oratióne & contemplatióne assíduus, erga páuperes profúsus, erga omnes benéficus semper fuit: nec unquam à justítiæ divinæque legis sémita defléxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. De-

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

HIs aliísque virtútibus imbútus, ad suprémum perfectiónis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem ut Angliæ regnum à Vvilhélmo Normannórum Duce formidábili exércitu invaderétur: Anglis verò Danórum opem implorántibus cùm succúrrere Rex decrevísset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in Regis perníciem, milítibus & pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta; cùm enim Rex (éditis légibus) décimas Ecclésiis solvi, Dei & Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puníri sanxísset, pleríque pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primùm quidem tumultuári, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo Regi necem molíri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte labiórum.

Lectio vi.

SCiens ígitur Rex futurórum præscius mortem sibi propter justítiam imminére; ea prænuntiáta, ad Ecclésiam sancti Albáni mártyris Othóniæ, tamquam ad locum certáminis profécctus est; & Sacraméntis munítus, agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi advéniens conjuratórum multitúdo, Ecclésiæ ignem admovére, fores confríngere, & in eam irrúmpere tentárunt. Quod cùm perficere non possent, ad fenéstras accedéntes, saxa & sagíttas in sanctum Regem flexis génibus pro inimícis orántem magno ímpetu jaculári non cessárunt, donec lápidum & telórum íctibus, ac tandem láncea confóssus, glorióso martyrio ante altáre exténsis bráchiis procúmbens coronátus est, sedénte in Apostólico throno Gregório séptimo. Multis pósteà miráculis Mártyrem suum illustrávit Deus: nam gravi penúria & divérsis calamitátibus oppréssa Dánia, patráti sacrilégii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium & incolumitátem consecúti sunt. Cùmque Regína sacrum ejus corpus noctu clàm surrípere, & álió transférre conarétur, emísso cœlitus ingénti splendóre pertérrita, à propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Si quis vult post me veníre, ut in Communi unius Martyris. xxiv.

Pro SS. Mario & sociis martyribus.

Lectio ix.

MArius Persa, nóbili loco natus cum Martha cónjuge pari nobilitáte, & duóbus fíliis Audíface & Abachum, Romam venit Cláudio Imperatóre, ut Mártyrum sepúlchra venerarétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant, & ópera ac facultátibus suis sustentábant, & Sanctórum córpora sepeliébant. Quamóbrem comprehénsi omnes, cùm nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificárent; primùm fústibus debilitáti, deínde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus láminis combústi, & úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémò præcísis mánibus, & ad collum alligátis, ducti per médiam urbem, via Cornélia ad tertiumdécimum ab Urbe milliárium, in eum locum qui Nymphe dicebátur, necántur: ac primùm Martha, quæ virum ac filios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda, veheménter húerat cohortáta: mox céteris in eádem arenária cer-

cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Felícitas matróna Romána nóbilis, colligénda, & in suo prædio sepeliénda curávit. Te Deum. 11.

In Laudibus fit commem. SS. Marii, Marthæ, Audifacis, & Abachum mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. de Communi plurim. Mart. xxxvii.

Oratio. Exáudi Dómine ut suprà. 731.

Vesperæ de seq. cum comm. præced.

DIE XX. JANUARII.

In festo SS. Fabiani, & Sebastiani martyrum. Duplex. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum mártyrum tuórum Fabiáni & Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro commem. S. Canuti mart. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam. ut suprà. 731.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

FAbiánus Románus à Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum à septem Notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis Féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio Kaléndas Februárii in persecutióne Décii martyrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cùm sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

SEbastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem & virtútem, Diocletiáno charus fuit; dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clàm colébat, ópera & facultátibus adjuvábat: & qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultrò tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus & Marcelliánus fratres; qui Romæ in custódia erant apud Nicóstratum: cujus uxor Zoe vocem, quam amíserat, Sebastiáni oratióne recuperávit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit, & vehementiùs objurgátum, ómnibus artifíciis à Christi fide conátur avértere. Sed cùm nihil nec pollicéndo, nec terréndo profíceret, ad palum alligátum sagíttis configi jubet.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

QUem ómnium opinióne mórtuum, noctu sancta múlier Iréne sepeliéndi grátia jussit auférri: sed vivum repértum, domi suæ curávit. Itaque pauló pòst confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviàm factus, ejus impietátem libériùs accusávit. Cujus aspéctu cùm ille primùm obstupuísset, quòd mórtuum créderet; rei novitáte & acri Sebastiáni reprehensióne excandéscens, eum támdiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum, Lucína à Sebastiáno in somnis admónita, ubi esset, & quo loco humári vellet, ad Catacúmbas sepelívit, ubi sancti Sebastiáni nómine célebris Ecclésia est ædificáta.

℟. Tam-

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum. * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.
In iii. Noct. legitur Homilia S. Ambrosii Episc. in Euangelium. Descéndens Jesus de monte. ut in Communi plurimorum Martyrum i. loco. xxxix.
In ii. Vesp. à Capit. fit de Agnete.

DIE XXI. JANUARII.

In festo S. Agnetis virginis & mart. Duplex.

Ad Vesperas, Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjutor & protéctor factus es mihi: & liberásti corpus meum à perditióne.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat: Te déprecor omnípotens, adoránde, coléndе, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, & carnis spurcítias immaculáto calle transívi: & ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius; ut qui beátæ Agnétis vírginis & mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. mart. Fabiani & Sebastiani, Aña. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeò cum Christo exúltant sine fine.
℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Oratio. Infirmitátem nostram. ut suprà in primis Vesperis. 733.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Venite. 1.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.
Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In

Digitized by Google

In primo Nocturno, Aña. Discéde à me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Antiphona. Discéde à me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum. Ana. Déxteram meam, & collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui confídunt in eo.
Aña. Déxteram meam, & collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.
Ana. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es: * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus:
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus, * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à per-

perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: à pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácii, à rege iníquo, & à lingua injústa.

℟. Diem festum sacratíssimæ vírginis celebrémus: quáliter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus: tertiodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, & vitam invénit: *Quia solum vitæ diléxit auctórem.

℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia solum.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ à sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Déxteram meam, & collum meum cinxit lapídibus pretiósis; trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas: *Et circúmdedit me vernántibus, atque coruscántibus gemmis.

℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et circúmdedit.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assíduè, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Amo Christum, in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant: *Quem cùm amávero, casta sum; cùm tetígero, munda sum; cùm accépero, virgo sum.

℣. Annulo fidei suæ subarrhávit me, & imménsis monílibus ornávit me. Quem cùm.

Glória Patri. Quem cùm.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Induit me Dóminus cyclade auro texta, & imménsis monílibus ornávit me.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Induit me Dóminus cyclade auro texta, & imménsis monílibus ornávit me. Aña. Mel & lac ex ejus ore suscépi, & sanguis ejus ornávit genas meas.

Psal-

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.
Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Mel & lac ex ejus ore suscépi, & sanguis ejus ornávit genas meas.
Aña. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 1. post initium. Lectio iv.

HOdie natális est vírginis, integritátem sequámur. Natális est mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen vírginis, títulus est pudóris. Appellábo mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quàm qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui mártyrem prædicant dum loquúntur.

℟. Induit me Dóminus vestiménto salútis, & induménto lætítiæ circúmdedit me: * Et tamquam sponsam decorávit me coróna.
℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et tamquam.

Lectio v.

HÆc trédecim annórum martyrium fecísse tráditur. Quò detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti: imò magna vis fidei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus caténárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris: nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, & jam matúra victóriæ: certáre diffícilis, fácilis coronári: magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel & lac ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus ornávit genas meas.
℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et sanguis.

Lectio vi.

NOn sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quòd tam fácilè vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quòd jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret? At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet: quid percússor moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cùm puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris, & religiónis. Et virgo permánsit, & martyrium obtínuit.

℟. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, & sanguis ejus ornávit genas meas: * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

In tertio Nocturno, Aña. Cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur, ipsi soli servo fidem.
Aña. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,
Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde, & regna,
Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga diréctiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.
Antiphona. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.
Antiphona. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Ipsi sum desponsáta cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 25.
IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus:

quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Euangelia.

SÆpè vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Euangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod à vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur, ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intus à mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. ℟. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam & collum meum cinxit lapídibus pretiósis: trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi soli.

Lectio viii.

SEd priùs quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, & fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quòd sæpè in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur. ℟. Omnípotens, adoránde, colénde & treménde, benedíco te: * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, & spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo cólligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti sunt, rectè símilis virgínibus prudéntibus & fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, & spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

INgréssa Agnes turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Mecum enim hábeo custódem córporis mei, Angelum Dómini. Aña. Annulo suo subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus, & tamquam sponsam decorávit me coróna. Aña. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est à látere meo. Aña. Congaudéte mecum, & congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum. Eccli. 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne.

Hymn.

Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. 734.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce quod concupívi, jam vídeo: quod sperávi, jam téneo: ipsi sum juncta in cœlis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius; ut qui beátæ Agnétis vírginis & mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Aña. Mecum enim.
Capitulum. Confitébor. ut suprà.
℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Annulo suo.
Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Congaudéte mecum.
Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona. Ingréssa Agnes. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ult. Psalmus. Lauda Jerúsalem. 101.
Capit. & Hymn. ut in primis Vesp. 734.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Stans beáta Agnes in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Omnípotens, adoránde, coléndе, treménde, benedíco te, & glorífico nomen tuum in ætérnum.
Oratio. Omnípotens. ut suprà.
Deinde fit commem. de sequenti.

DIE XXII. JANUARII.

In festo SS. Vincentii & Anastasii martyrum. Semiduplex.

Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum mártyrum tuórum Vincéntii & Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

Vincéntius, Oscæ in Hispánia citerióre natus, à prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras à Valério Cæsaraugustáno Epíscopo dídicit: cujus étiam partes suscépit prædicándi Euangélium, quod Epíscopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provínciæ à Diocletiáno & Maximiáno præpósitum, deláta; Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, & vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur.

Ubi verbéribus & equúleo tortus, multis præséntibus, cùm nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte vel lenitáte verbórum à propósito deterréri posset; in cratícula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterùm dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, somno oppréssum, à subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

VErùm, illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit: quæ lux cùm summa admiratióne omnes, qui áderant, affecísset; res à custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat: & quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus Jesu Christi fide speque munítus vicit ómnia: & ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cœléstem martyrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Februárii. Cujus corpus, cùm projéctum esset inhumátum, corvus & à volúcribus & à lupo únguibus, rostro, alis mirabíliter deféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet; sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus, Christiáni sepéliunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

ANastásius Persa, mónachus, Heraclio Imperatóre, cùm sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula, & vérbera constánter perpéssus est. Mox à Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, à rege Chósroa unà cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus relíquiæ primùm Jerosólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad aquas Sálvias.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Noct. Homil. super Euang. Cùm audiéritis prælia. de Communi plurimorum Martyrum. xxxvi.

In ii. Vesperis à Capit. de seq. & commem. præced. & S. Emerentianæ.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo S. Raymundi de Peñafort Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea quæ hîc habentur.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ Sacraménti insígnem minístrum elegísti, & per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, & ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Pro commem. SS. Vincentii & Anastasii, Antiphona. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeò cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Adésto Dómine. ut supra.

De-

Deinde fit comm. S. Emerentianæ virg. & mart. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Emerentiána virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

BEátus Raymúndus Barcinonénsis ex nóbili família de Peñafort, Christiánæ Religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi & córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis officiis, ac Pontificio, civilíque juri sédulò incúmbens, & doctóris láurea insignítus, ibídem sacros Cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis Epíscopus, cùm Roma suam ad Ecclésiam rediret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, & tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu & Præpositúra ornátus, univérso clero & pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, & morum suavitáte præfúlsit, ac Deiparæ vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem & cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ANnum círciter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatórum, solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípuè in charitáte erga egénos, & máximè Captívos ab infidélibus deténtos se exércuit. Unde cùm ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, & Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, & unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus Captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem Ordinis vocatiónem accommodatíssimas: quarum approbatiónem áliquot post annos à Gregório nono impetrávit, & dictum sanctum Petrum primum Generálem Ordinis Magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

AB eódem Gregório Romam accersítus, & Capelláni, ac Pœnitentiárii, & Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu, Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis Concíliis & Epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssimè recusávit. Et totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnium sanctíssimè administráverat, spontè dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis officii suis in Regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula: inter quæ illud claríssimum, quòd ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio,

centum sexaginta milliária sex horis conféc erit, & suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem propè centenárius, virtútibus & méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lix.

Pro S. Emerentiana virg. & mart.

Lectio ix.

Emerentiána virgo Romána, collactánea beátæ Agnétis, adhuc catechumena, fide & charitáte flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres cùm veheméntiùs accusáret, à concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans ad sepúlchrum sanctæ Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. S. Emerentianæ virg. & mart. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntì bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Indulgéntiam. ut suprà. 743.

Vesperæ à Capit. de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XXIV. JANUARII.

In festo S. Timothei Episc. & mart. Semiduplex. Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei mártyris tui atque Pontíficis intercéssio glorióSa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Pro commem. S. Raymundi, Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. ut in Communi Confess. non Pont. lviii.

Oratio. Deus, qui beátum Raymúndum. ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Timótheus, Lystris in Lycaónia natus ex patre Gentíli, & matre Judæa, Christiánam colébat religiónem, cùm in ea loca venit Paulus Apóstolus. Qui fama commótus, quæ de Timóthei sanctitáte percrebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis: sed propter Judæos, qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrem esse Gentílem, eum circumcídit. Cùm ígitur ambo Ephesum veníssent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Ecclésiam gubernáret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Ad quem Apóstolus duas epístolas scripsit, álteram Laodicéa, álteram Roma: quibus in Pastorális officii cura confirmátus, cùm sacrifícium quod uni Deo debétur, fieri dæmonum simulácris ferre non posset; pópulum Ephesínum, Diánæ in ejus celebritáte immolántem, ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est: ac penè mórtuus à Christiánis eréptus, & in montem óppido, vicínum delátus, nono Kaléndas Februárii obdormívit in Dómino.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Ser-

Sermo sancti Augustini Episcopi. Serm. 44. de Sanctis. Lectio vi.

TRiumphális beáti mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípuè consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, & Mártyris invícta patiéntia: sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quòd autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Si quis venit ad me. de Communi unius Mart. xxi.

Vesp. de Conversione S. Pauli Apost.

DIE XXV. JANUARII.

In Conversione S. Pauli Apost. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Ego plantávi. cum reliquis de Laudibus.
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Act. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Hymnus.

EGrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe:
Veláta dum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Vade Ananía, & quære Saulum: ecce enim orat: quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus, & régibus, & filiis Israel. Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Pro commem. S. Petri, Antiphona.
Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde fit commem. S. Timothei, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Infirmitátem nostram. ut suprà.

Ad Matutinum. Invitatorium.
Laudémus Deum nostrum, * In Conversióne Doctóris Géntium.
Psalmus. Veníte, exultémus. 1.
Hymnus. Egrégie Doctor. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.
Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: & co-

Digitized by Google

& cognovérunt grátiam, quæ data est mihi à Christo Dómino.
Psalmus. Cœli enárrant. cum reliq. de de Communi Apostolorum. ii.
Aña. Scio cui crédidi, & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.
Psalmus. Benedícam. iii. Aña. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum: gloriári me opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. Psalmus. Eructávit. iii. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cùm iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damásco: & súbitò circumfúlsit eum lux de cœlo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me persé queris? Qui dixit: Quis es Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu persé queris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et. Lectio ii.

ET tremens ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, & ingrédere civitátem, & ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, & non manducávit, neque bibit.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque. Lectio iii.

ERat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías: & dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine, introeúntem, & imponéntem sibi manus, ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem: & hic habet potestátem à princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus, & régibus, & filiis Israel. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in universo mundo. Psalmus. Omnes Gentes. v. Antiphona. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, verè dignè est glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum possidére. Psalmus. Exáudi Deus deprecatiónem. v. Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Psalmus. Exáudi Deus oratiónem. v.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ser-

Sermo sancti Augustini Episcopi.
Serm. 14. de Sanctis. Lectio iv.

HOdie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est: ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ doctórem: percútiens eum, & sanans; occídens, & vivíficans: occísus agnus à lupis, & fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophetía, cùm Jacob Patriárcha benedíceret filiis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens) prædíctum erat, quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cùm autem Jacob benedícens filios suos, veníslet ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo: * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

Lectio v.

QUid ergo? lupus rapax semper? Absit, sed qui manè rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia & de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum manè rapiéntem, ad vésperum escas dividéntem. Manè & vésperè pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, priùs & pósteà. Sic ergo accipiámus: Priùs rápiet, pósteà dívidet escas. Atténdite raptórem. Saulus, inquit, accéptis epístolis à princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes atráheret & addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes. Et grátia.

Lectio vi.

IBat spirans & anhélans cædes, hoc est, manè rápiens. Nam & quando lapidátus est Stéphanus primus Martyr pro nómine Christi, evidéntiùs áderat & Saulus, & sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret si tantùm suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat: magis sæviens omnes adjuvándo, quàm suis mánibus lapidándo. Audívimus, manè rápiet: videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cœlo, & accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, priùs prosternendus, pósteà erigéndus; priùs percutiéndus, pósteà sanándus.

℟. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos.

℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, à Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos. Psal. Confitébimur. vi. Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur à me, & dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi Paule grátia mea. Psalm. Dóminus regnávit, exúltet. vii. Aña. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Psal. Dóminus regnávit, irascántur. vii.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
Homilia in natali S. Benedicti.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem

tem in cœlis. Unde benè interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quòd vos qui secuti estis me, in regeneratione, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ; sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne, cùm vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, *Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis; Intercéde.

Lectio viii.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hìc pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic à Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui à sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantùm Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Damásci, præpósitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: * Et à frátribus per murum demíssus sum in sporta, *Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et à frátribus.

Glória Patri. Et sic.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cùm ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quantò magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, & secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpè número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium; & per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

EGo plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit, cum réliquis. 12. Ana. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Aña. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Aña. Damásci, præpósitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: à frátribus per murum demíssus sum in sporta, & sic evási manus ejus in nómine Dómini. Aña. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. Act. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Seráque verbo sólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:

Ut,

Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi;
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.
℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Antiphona.
Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus. Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri, Antiphona.
Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis & regnas.

Ad Tertiam, Antiphona.
Libénter gloriábor.
Capitulum. Saulus adhuc spirans.
℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.
Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Grátia Dei.
Capitulum. Act. 9. d

SUrréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, & non manducávit, neque bibit.
℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Ter virgis cæsus sum. Capitulum. Act. 9. d

SAulus autem multò magis convalescébat & confundébat Judæos, qui habitábant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus. ℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Aña. Ego plantávi, cum reliquis de Laudibus. Psalmi de Communi Apostolorum. ix.
Capitulum. Saulus adhuc spirans.
Hymnus. Egrégie Doctor. ℣. Tu es vas. ut suprà in primis Vesperis. 745.

Ad Magnificat, Antiphona.
Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.
Oratio. Deus, qui univérsum. ut suprà.
Deinde fit commem. S. Petri, ut sup.
Et S. Polycarpi, ut infrà.

DIE XXVI. JANUARII.

In festo sancti Polycarpi Episcopi & martyris. Semiduplex.

Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Polycárpi mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Hierónymi Presbyt. de Scriptóribus Ecclesiásticis. Lectio iv.

POlycárpus, Joánnis Apóstoli discípulus, & ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnúllos Apostolórum, & eórum qui víderant Dóminum, magístros habúerit, & víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in Urbe regénte Anicéto, Romam venit: ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni persuasióne decéptos, redúxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviàm fuísset Márcion, & díceret: Cognóscis nos? Respóndit: Cognósco primogénitum diáboli. Pósteà verò, regnánte Marco Antoníno & Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedénte Procónsule, & univérso pópulo in amphitheátro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valdè útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ convéntu légitur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Serm. 21. Lectio v.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injústè persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréfferit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius, cùm sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

VErè frustrà impugnátur, qui apud ímpios & infidos impietátis arcéssitur, cùm fidei sit magíster. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus. Et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 10. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur: & occúltum, quod non sciétur. Et reliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. can. 10. post med.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: & ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes infectántium monet esse metuéndas: quia dies judi-

dicii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, & doctrínam in ténebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est. ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Itaque id quod à se dictum est, cum libertáte fidei & confessiónis vult esse loquéndum. Idcircò quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, & profúndum doctrínæ Euangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cùm sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótiùs Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis sit potéstas.
℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam; étiam conditiónem qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porrò qui conféssus coram homínibus se fuísset, à se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuisémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XXVII. JANUARII.

In festo S. Joannis Chrysostomi Episcopi & Confessoris. Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Ana. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Ecclésiam tuam, quæsumus Dómine, grátia cœléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Chrysóstomi confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis & doctrínis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Polycarpi, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.
℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Deus, qui nos. 749.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Joánnes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, à forénsibus & sæculáribus stúdiis ad divínas lítteras summa cum ingénii & indústriæ laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus, ac Présbyter Antiochénæ Ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii Imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ Ecclésiæ præfícitur. Quo suscépto pastoráli múnere, depravátos mores, & nobiliórum hóminum vivéndi licén-

licéntiam vehementiùs objurgáre cœpit. Qua ex libertáte magnam multórum subiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quòd eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, & altérius víduæ agrum reprehendiſſet, gráviter offéndit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Quare áliquot Epiſcopórum acto Chalcédone convéntu, quò ipſe vocátus ire nóluit, quòd nec legítimum concílium, nec públicum eſſe díceret: niténte in primis ipſa contra Chryſóſtomum Eudóxia, ejícitur in exílium: ſed paulò pòſt propter ejus deſidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plauſu ab exílio revocátur. Verùm cùm pérditos mores increpáre non deſiſteret, & ad argénteam Eudóxiæ ſtátuam in foro ſanctæ Sophíæ ludos fíeri prohibéret: conſpiratióne inimicórum Epiſcopórum íterùm exuláre cógitur, víduis & egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exílio Chryſóſtomus incredíbile eſt & quanta mala perpéſſus ſit, & quàm multos ad Jeſu Chriſti fidem convérterit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Verùm dum Concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii primi Pontíficis reſtitúitur, à milítibus, qui eum cuſtodiébant, miris in itínere malis & calamitátibus afficitur. Cùmque per Arméniam ducerétur; ſanctus Baſilíſcus martyr, in cujus templo ánteà oráverat, noctu ſic eum affátus eſt: Joánnes frater, cráſtinus dies nos loco conjúnget. Quare poſtrídie ſumpto Euchariſtíæ ſacraménto, ſeque Crucis ſigno múniens, ánimam Deo réddidit, décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Conſtantinópoli cécidit, & quatríduo Auguſta ceſſit è vita. Ejus corpus insígni pompa, & hóminum multitúdine celebrátum, Theodóſius Arcádii fílius Conſtantinópolim portándum, & honorífice ſepeliéndum curávit, ſexto Kaléndas Februárii; cujus étiam relíquias venerátus, paréntum ſuórum véniam pétiit: quod deínde Romam translátum, in Basílica Vaticána cónditum eſt. Multitúdinem, pietátem ac ſplendórem conciónum, ceterorúmque ejus ſcriptórum, interpretándi étiam ratiónem, & inhæréntem ſenténtiæ ſacrórum librórum explanatiónem, omnes admirántur: dignúmque exiſtimant, cui Paulus Apóſtolus, quem ille miríficè cóluit, ſcribénti & prædicánti multa dictáſſe videátur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilía 15. in Matth. ſub med.

Atténdite quid díxerit, Vos eſtis ſal terræ: per quod oſténdit, quàm neceſſárió iſta præcípiat. Non enim de veſtra, inquit, tantúmmodò vita, ſed de univérſo orbe vobis rátio reddénda eſt. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, ſicut mittébam Prophétas: ſed ad omnem terram prorſus ac mare, totúmque mundum, & hunc váriis crimínibus oppréſſum.

℟. Amá-

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

DIcéndo enim, Vos estis sal terræ: osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, & peccatórum vi corrúptam: & idcircò illas ab eis virtútes requírit, quæ máximè ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, & miséricors & justus, non intra se tantúmmodò hæc rectè facta conclúdit, verùm in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, & persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminùs in commúne cómmodum vitam instítuit. ℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu apiéntiæ, & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed antè renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, & in ea novitáte conservábant, quam à Dómino suscéperant. Liberáre quippe à putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterùm non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris. Te Deum. 11.

In secundis Vesperis fit commemor. S. Agnetis, ut infrà.

DIE XXVIII. JANUARII.

Sanctæ Agnetis secundò.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans à dextris ejus Agnus nive candidior, Christus sibi sponsam & mártyrem consecrávit. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Oratio.

DEus, qui nos ánnua beátæ Agnétis vírginis & mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da quæsumus, ut quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitat. & Hymnus de Communi Virg. lxiii. Nocturnum Feriæ currentis, ℣. & duo ℟. ex Nocturnis Festi, eo ordine quo sumuntur Responsoria ex Communibus Sanctorum in aliis Festis Simplicibus, ut dicitur in Rubr. de Responsoriis. Lectio iii.

BEáta Agnes, paréntibus ad ejus sepúlchrum assíduè vigilántibus, quadam nocte choro Vírginum comitáta cùm apparuísset, sic ad eos locúta dícitur: Ne me paréntes mórtuam lugeátis: nam unà cum his Virgínibus vivo apud illum in cœlis, quem in terris tota mente diléxi. Cùm áliquot post annos Constántia, Constantíni Imperatóris filia, insanábili últeri medicínam quærens, nondum Christiána, ad idem sepúlchrum accessísset: obdormíscens sibi audíre visa est vocem hanc Agnétis: Constánter age Constántia: crede in Jesum Christum Fílium Dei, qui te sanam fáciet. Quæ sanáta, paulò pòst unà cum multis ex família Imperatóris baptísmum suscípiens, ibi Ecclésiam nómine beátæ Agnétis ædificávit.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, Aña. Ingréssa Agnes. cum reliquis ut in die Festi. 740.

Similiter & ad Horas omnia dicuntur ut annotantur in Festo, præter Orationem, quæ dicitur ut suprà: & deinceps post Nonam nihil fit de ea.

Vesperæ de S. Francisco Salesio.

DIE XXIX. JANUARII.

In festo S. Francisci Salesii Episcopi & Confessoris. Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui ad animárum salútem beátum Francíscum Confessórem tuum atque Pontíficem, ómnibus ómnia factum esse voluísti: concéde propítius; ut charitátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

FRancíscus in óppido Salésio, unde familiæ cognómen, piis & nobílibus paréntibus natus, à téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit, morum innocéntia & gravitáte. Adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, mox Philosophíæ ac Theologíæ Parísiis óperam dedit: & ne quid sibi deésset ad ánimi cultúram, Juris utriúsque láuream summa cum laude Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiis se obstrínxerat, innovávit: à cujus virtútis propósito nullis umquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illécebris pótuit dimovéri.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

REcusáta in Sabáudiæ Senátu amplíssima dignitáte, clericáli milítiæ nomen dedit: tum sacerdótio initiátus, & Genevénsis Ecclésiæ Præpositúram adéptus, ejus múneris partes ádeò perfécte explévit, ut eum Granérius Epíscopus vindicándis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus, aliísque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpéssus est, sæpè ab hæréticis conquisítus ad necem, variísque calúmniis & insídiis vexátus. Sed inter tot discrímina & agónes insuperábilis ejus constántia semper enítuit; Deíque ope protéctus, septuaginta duo míllia hæreticórum ad Cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte & doctrína insígnes numerántur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

MOrtuo Granério, qui eum sibi Coadjutórem decérni curáverat, Epíscopus consecrátus, sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit, zelo Ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omníque virtúte conspícuus. Ad Divíni cultus augméntum novum órdinem sanctimoniálium instítuit, à Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum, sub régula sancti Augustíni; cui áddidit constitutiónes, sapiéntia, discretióne & suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis cœlésti doctrína refértis Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad Christiánam perfectiónem tutum & planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum è Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis Euangelístæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cœlum, anno Dómini millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum, in Ecclésia Moniálium dicti Ordinis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miráculis claréscere. Quibus ritè probátis, ab Alexándro séptimo Pontífice Máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In

In iii. Nocturno, Homilia in Euang. Homo péregrè proficíſcens. ut in Communi Confeſſoris Pontificis. xlv.

In ii. Veſperis fit commem. ſequentis.

DIE XXX. JANUARII.

In feſto S. Martinæ virginis & mart. Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea quæ aſſignantur propria.

Aña. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna. Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contulíſti: concéde propítius; ut qui beátæ Martínæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Niſi feſtum S. Martinæ transferri contingat: tunc enim in primis Veſperis (ſi à Capitulo fiat de eodem Feſto) & in ſecundis, (ſi non ſequatur Semiduplex) dicitur Hymnus. Martínæ célebri, uſque ad Quærit præmia. & in fine, A nobis ábigas. & ad Matutinum dicitur Hymnus. Non illam crúcians. uſque in finem. Si verò non transferatur, ad Matutinum erit Hymnus ut infrà.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus. Pſal. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Martínæ célebri pláudite nómini
Cives Romúlei, pláudite glóriæ:
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.

Hæc dum conſpícuis orta paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras dítibus áffluit
Fauſtæ munéribus domus.

Vitæ deſpíciens cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, & munífica manu
Chriſti paupéribus diſtríbuens opes,
Quærit præmia Cœlitum.

Non illam crúcians úngula, non feræ,
Non virgæ horríbili vúlnere cómmovent,
Hinc lapſi è Súperum sédibus Angeli
Cœléſti dape récreant.

Quin & depóſita ſævítie leo
Se rictu plácido prójicit ad pedes:
Te Martína tamen dans gládius neci
Cœli cœtibus ínſerit.

Te, thuris rédolens ara vapóribus
Quæ fumat, précibus júgiter ínvocat,
Et falſum périmens auſpícium, tui
Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus
Une & Trine: tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas. Amen.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In ſecundo Nocturno. Lectio iv.

Martína virgo Romána patre consulári, illúſtri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, Chriſtiánæ pietátis ardóre ſuccénſa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte diſtríbuit. Sub Alexándro Príncipe, cùm deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus ſumma libertáte deteſtátur. Quaprópter íterùm atque íterùm affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, teſtárum fragméntis laceráta, acutíſſimis gládiis membrátim concíſa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béſtias: à quibus illæſa divínitùs evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari beneficio ſervátur.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

Ex ejus tortóribus nonnúlli, miráculi novitáte correpti, Dei aſpiránte grátia, Chriſti fidem ampléxi, poſt cruciátus glorióſam martyrii palmam cápitis abſciſſióne promeruére. Ad ejúſdem preces nunc terræmótibus

exórtis, nunc ignibus è cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, & simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor è córpore emanávit: intérdum sublímis régia in sede divínis láudibus unà cum Cœlítibus interéſse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácriter permótus judex, caput vírgini amputári præcépit; qua perémpta, auditáque de cœlo voce, qua ad Súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martyrio affectum, Urbáno octávo Pontífice máximo, in pervetústa ejúsdem Ecclésia, ad Mamertinum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum mártyrum Concórdii, Epiphánii, & sóciis corpóribus repértum, eódem loco in melióorem formam redácto, atque decéntiùs ornáto, magno pópuli concúrsu, totius Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi Virginum. lxix.

Ad Laudes, Hymnus.

Tu natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christíadum plagis:
Armórum strépitus, & fera prælia
In fines age Thrácios:
Et regum sócians ágmina sub Crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque ínnocui sánguinis hóstícum
Robur fúnditus érue.
Tu nostrum cólumen, tu decus ínclytum
Nostrárum obséquium réspice méntium;
Romæ vota libens éxcipe, quæ pio
Te ritu canit, & colit.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus
Une & Trine: tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. Oratio. Deus, qui inter cétera, ut suprà. 755.

Vesperæ de sequenti cum commem. præcedentis.

DIE XXXI. JANUARII.

In festo S. Petri Nolasci Confessoris. Duplex.

In Hymno Vesperarum, & Matutini dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui in tuæ charitátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Noláscum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, à peccáti servitúte solútis, in cœlésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commemor. S. Martinæ virginis, Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui inter cétera. ut suprà. 755.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

PEtrus Noláscus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum charitáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit; quòd cùm adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, & favum mellis in ejus déxtera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxecrans, divéndito patrimonio, in Hispániam secéssit; & apud beátam vírginem Montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exólvit. Tum Barcinónam pergens, cùm Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniam consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUàm gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit evéntus: nam noctu oránti, & de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem Religiosórum Ordo instituerétur, quibus præcípuè esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cœlésti mónito íllicò obtémperans, unà cum sancto Raymúndo de Péñafort, & Jacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re à Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, Religiónem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum instítuit: Sodálibus suis quarto voto obstríctis, manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

EDito virginitátis voto, illibátam perpétuò castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, cæterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris, futúra prædíxit: inter quæ máximè celebrátur, quòd Jacóbus rex Valéntiam à Mauris occupátam expugnáverit, accépta priùs ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli custódis, ac Deíparæ vírginis, frequénti apparitióne recreabátur. Sénio tandem conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit: sanctísque reféctus Sacraméntis, fratres suos ad charitátem erga captívos cohortátus, & Psalmum, Confitébor tibi Dómine in toto corde meo, devotíssimè récitans; ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder séptimus die trigésima prima Januárii celebrári præcépit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Noctur. Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Euang. Nolíte timére pusíllus grex. de Communi Confessoris non Pontificis ii. loco. lx.

In ii. Vesperis fit commem. S. Ignatii Episcopi & martyris.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. FEBRUARII.

In festo S. Ignatii Episcopi & martyris. Semiduplex.

Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

Ignátius Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum Epíscopus, commovénte persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cùmque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus audítor Joánnis Epíscopus erat, scripsit unam Epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallénses, quartam ad Romános: & inde egrédiens scripsit ad Philadélphios & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochénsem Ecclésiam: in qua & de Euangélio, quod nuper à me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Dignum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de Epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere. De Syria usque ad Romam pugno ad béstias in mari & in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus, qui me custódiunt: quibus & cùm benefécceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est: sed non idcircò justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quæ mihi sunt præparátæ: quas & oro mihi velóces esse ad intéritum, & ad supplícia, & állici ad comedéndum me, ne, sicut & aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quòd si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi filíoli: quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, *Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Nunc incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quæ vidéntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, & totíus córporis contrítio, & tota torménta diáboli in me véniant: tantùm ut Christo fruar. Cùmque jam damnátus esset ad béstias, & ardóre patiéndi rugientes audíret leónes, ait: Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochiæ jacent extra portam Daphníticam in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi

gra-

granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 51. in Joan. sub medium.

IPse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, & multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam verò exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia. Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet: idest, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo: Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

HOc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Euangélicus sensus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod suprà dictum est, qui amat, subintellígitur, in hoc mundo, ipse útique perdet: qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna & mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si malè amáveris, tunc odísti: si benè óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

SEd vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quòd debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, & in seípsis crudelióres & sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, & péreunt. Hoc Christus non dócuit: imò étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit, Redi retrò sátanas: scriptum est, Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cùm esses júnior, cingébas te, & ambulábas quò volébas: cùm autem senúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Ubi satis expréssit, non à seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de sequenti Festo sine commemoratione præcedentis.

DIE II. FEBRUARII.

In festo Purificationis beatæ Mariæ virginis. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus. Dixit Dóminus. & reliqui consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. xcix.

Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Antiphona. Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis. Antiphona. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob: virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster. Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes vi-

videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. Malach. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis; & Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Respónsum accépit Símeon à Spíritu sancto. ℞. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Antiphona.

Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: quem virgo péperit, & post partum virgo permánsit: ipsum quem génuit, adorávit. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit commem. S. Ignatii.

Ad Complet. & alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. præterquam in Hymno. Ave maris stella. Quod semper servatur, quando fit Officium de S. Maria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude & lætáre Sion, occúrrens Deo tuo.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, & Psalmi Nocturnorum dicuntur ut in Officio parvo B. Mariæ. cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℞. Inténde, prósperè procéde, & regna.

De libro Exodi. Lectio i. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israel, tam de homínibus, quàm de juméntis: mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Cùm introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam: separábis omne quod áperit vulvam Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis: quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quod si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℞. Adórna thálamum tuum Sion, & súscipe regem Christum: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem virgo.

De libro Levítici. Lectio ii. Cap. 12.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israel, & dices ad eos: Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus, juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus: ipsa verò trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus, juxta ritum fluxus ménstrui, & sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℞. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndùm legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, * Sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur.

℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut.

Lectio iii.

CUmque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro filio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocáustum, & pullum colúmbæ, sive túr-

tu-

turem pro peccáto ad óstium tabernáculi testimónii, & tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea, & sic mundábitur à proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum, aut féminam. Quòd si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, & álterum pro peccáto: orabítque pro ea sacérdos, & sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini.

℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndùm legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut.

Glória Patri. Sicut.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 13. de Temp. post init. Lectio iv.

SIc olim prædíctum est: Mater Sion dicit: Homo, & homo factus est in ea: & ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! O magnificéntia de cœlo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, & ex útero matris à Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur; & à Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit: Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus & timorátus expectábat redemptiónem Israel: * Et Spíritus sanctus erat in eo.

℣. Respónsum accépit Símeon à Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. Et Spíritus.

Lectio v.

DIfferebátur exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit infántem senex, factus est in púero puer. Innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat à Dómino, quòd non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, & implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Símeon à Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: * Et benedíxit Deum, & dixit: Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum Dómine.

℣. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndùm consuetúdinem legis pro eo: ipse accépit eum in ulnas suas. Et benedíxit.

Lectio vi.

IN isto quidem sæculo diu esse nolébat: & Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, & dicens: Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis. Dénique ut novéritis ita esse istius lætítiam, conclúsit, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cœli & terræ in terra cum homínibus futúrum: Angelus nuntiávit Creatórem carnis & spíritus in carne ventúrum: salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem: Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndùm consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimíttis Dómine servum tuum in pace.

℣. Suscípiens Símeon púerum in mánibus, exclamávit, dicens. Nunc.

Glória Patri. Nunc.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lé-

Digitized by Google

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Léctio vii. Cap. 2. c

IN illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndùm legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Comment. in Luc. c. 2. post init.

ET ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, & homo iste justus & timorátus, expéctans consolatiónem Israel. Non solùm ab Angelis, & Prophétis, & à pastóribus, sed étiam à senióribus & justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, & utérque sexus eventorúmque mirácula fidem astruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exúltat, vídua confitétur, justus expéctat.

℟. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, & dixit: * Tu es verè lumen ad illuminatiónem Géntium, & glóriam plebis tuæ Israel.

℣. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, & ipse accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum, & dixit. Tu es verè.

Benedíctio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Léctio viii.

ET benè justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exólvi, sed expéctans vidére promíssum: sciébat enim, quia beáti oculi qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum, & dixit: Nunc dimítte servum tuum Dómine secúndùm verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, & cum Christo esse, multò mélius est.

℟. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem. Glória Patri. Quem.

Léctio ix.

SEd qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, compleætátur opéribus velut quibúsdam suæ fidei bráchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat, in ruínam & resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum: ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, & pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus & justus, aut supplícia decérnat, aut præmia.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SImeon justus, & timorátus expectábat redemptiónem Israel, & Spíritus sanctus erat in eo.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. cvi. Aña. Respónsum accépit Simeon à Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

Aña. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

Aña. Lumen ad revelatiónem Géntium, & glóriam plebis tuæ Israel.

Aña. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

Capitulum. Malach. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis; & Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. cix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedíxit Deum, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. Et sic dicitur semper, quando fit de B. Virgine.

Ad Tertiam, Aña. Respónsum accépit Símeon. Capit. Ecce ego mitto.
℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Accípiens Símeon. Capitulum. Malach. 3.

ECce véniet, dicit Dóminus exercítuum: & quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, & quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, & quasi herba fullonum.
℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Obtulérunt. Capitulum. Malach. 3.

ET placébit Dómino sacrifícium Juda, & Jerúsalem sicut dies sǽculi, & sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Aña. Símeon justus, cum reliquis de Laudibus. 762.
Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut suprà in primis Vesperis. 759.

Ad Magnificat, Antiphona.
Hódie beáta virgo María púerum Jesum præsentávit in templo, & Símeon replétus Spíritu sancto accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum in ætérnum. Oratio ut suprà.
Deinde fit commem. S. Blasii.

DIE III. FEBRUARII.

Sancti Blasii Episcopi & martyris.

Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Blásii mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum. Lectio iii.

BLásius, Sebáste in Arménia cùm virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis Epíscopus elígitur. Qui quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi: ubi támdiu látuit, dum ab Agricolái Præsidis milítibus venántibus deprehénsus, & ad Præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit qui desperáta à médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad Præsidem Blásius semel & íterùm, cùm nec blandítiis, nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primùm virgis cæsus, deinde in equúleo férreis pectínibus dilaniátus est: postrémò dempto cápite, illústre fídei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii.
Te Deum laudámus. 11.

DIE

DIE IV. FEBRUARII.

In feſto S. Andreæ Corſini Epiſcopi & Confeſſoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

In Hymno. Iſte Confésſor, dicatur:

Hac die lætus méruit ſuprémos
Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui in Eccléſia tua nova ſemper inſtáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Confeſsóris tui atque Pontíficis ita ſequi veſtígia, ut aſſequátur & præmia. Per Dóminum,

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si verò hoc Feſtum celebretur in Quadrageſima, Lectiones primi Nocturni ſumuntur ex Communi Confeſſoris Pontificis. Fidélis ſermo. xli. & nona Lectio legitur de Homilia Feriæ, cum commemoratione de ea in Veſperis & Laudibus.

Similiter ſi aliquod ex ſequentibus Feſtis occurrat in dicta Quadrageſima, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti, niſi propriæ aſſignentur.

In ſecundo Nocturno. Lectio iv.

ANdréam Floréntiæ ex nóbili Corſinórum família natum, paréntes précibus à Deo impetrárunt, & beátæ Vírgini ſpopondérunt. Qualis autem futúrus eſſet, divíno præſágio, ántequam naſcerétur, oſténſum eſt: nam mater grávida ſibi viſa eſt per quiétem lupum edidiſſe, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipſo templi veſtíbulo ſtatim in agnum convérſus eſt. Adoléſcens piè & ingénuè educátus, cùm ſenſim ad vítia declináret, ſæpè à matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit ſe paréntum voto Deíparæ vírgini dicátum fuiſſe, Dei amóre ſuccénſus, deque viſu matris admónitus, Carmelitárum inſtitútum ampléxus eſt, in quo váriis tentatiónibus à dæmone vexátus, numquam tamen pótuit à Religiónis propóſito dimovéri. Mox Lutétiam miſſus, eménſo ſtudiórum currículo, & láurea donátus, in pátriam revocátur, ſuíque Ordinis regímini in Etrúria præficitur.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

INtéreà Feſulána Eccléſia ſuo viduáta Paſtóre, eum ſibi Epíſcopum elégit: quo múnere ſe indígnum æſtimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, & extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Epiſcopátum ſuſcépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam ſemper colúerat, impénſiùs incúbuit; & paſtoráli ſolicitúdini miſericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis aſſiduitátem, vigílias, aliáſque virtútes adjunxit, & ſpíritu étiam prophético clarus fuit; ádeò ut ejus ſánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HIs permótus Urbánus quintus ad ſedándas Bonóniæ turbas Andréam legátum miſit: quo in múnere multa perpéſſus cívium ódia, quæ ad interneciónem exárſerant, ſumma prudéntia reſtinxit; tum reſtitúta tranquillitáte ad própria revérſus eſt. Nec multò pòſt aſsíduis labóribus, & voluntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die à beáta Vírgine ſibi prædícto, ad cœléſtia regna migrávit anno Dómini millésimo trecentéſimo ſeptuagéſimo tértio, ætátis ſuæ ſeptuagéſimo primo. Quem Urbánus octávus multis magníſque miráculis clarum Sanctórum número adſcripſit. Ejus corpus Floréntiæ in Eccléſia ſui Ordinis quieſcit, & má-

& máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Homo péregrè proficíscens. de Communi Confessoris Pontificis. xlv.

In ii. Vesperis à Capitulo de S. Agatha virg. & mart. cum commemor. S. Andreæ Episcopi.

DIE V. FEBRUARII.

In festo S. Agathæ virginis & mart. Semiduplex.

Ad Vesperas, Capitulum. Eccli. 51.

CONfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magister bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me Dómine ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Andreæ Corsini, Aña. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio. Deus, qui in Ecclésia. ut suprà.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triumphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Digitized by Google

In primo Noct. Aña. Ingénua sum, & ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur. Psal. Beátus vir. cum reliq. de festo S. Agnetis. 735.

Aña Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Psal. Quare fremuérunt. 735. Aña. Ancílla Christi sum, ídeò me osténdo servílem habére persónam. Psal. Dómine, quid multiplicáti. 835.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Pater noster.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

CONfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: à pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácii, à rege iníquo, & à lingua injústa.

℟. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem: * Impie, crudélis, & dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti?

℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ à sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Agatha lætíssimè & gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta: & agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assíduè, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites filia: ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente & puro corde.

℣. Nam & ego Apóstolus ejus sum, & in nómine ejus scias te esse curándam. Quem. Glória Patri. Quem.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Agatha sancta dixit: Si feras mihi promittis, audíto Christi nómine mansuéscunt. Psal. Cùm invocárem. 736.

Aña Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cœlo Angeli ministrábunt. Psalmus. Verba mea. 737.

Antiphona. Agatha lætíssimè & gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta: & agónem suum Dómino précibus commendábat.

Psal. Dómine Dóminus noster. 737.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

AGatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata, quam Panormitáni & Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii Imperató-

tóris Cátanæ glorióśi martyrii corónam consecúta est. Nam cùm pari pulchritúdinis & castitátis laude commendarétur, QuintiánusSicíliæ Prætor, ejus amóre captus est. Sed cùm tentáta modis ómnibus ejus pudicítia, Agatham in suam senténtiam perdúcere non posset, Christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodísiæ cuídam mulíeri depravándam tradit. Quæ Aphrodísiæ consuetúdine cùm de constántia coléndæ Christiánæ fidei, & servándæ virginitátis, removéri non posset: núntiat illa Quintiáno, se in Agatha óperam pérdere. Quare ille ad se vírginem addúci jubet: &, Nónne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem & servílem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha: Multò præstántior est Christiána humílitas, & sérvitus, regum ópibus ac supérbia.

℟. Ego autem adjúta à Dómino, perseverábo in confessióne ejus qui me salvam fecit: * Et consolátus est me.

℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti ad me Apóstolum tuum, curáre vúlnera mea. Et consolátus.

Lectio v.

Quamóbrem irátus Prætor hanc ei optiónem dat, velítne pótiùs venerári deos, an vim tormentórum subíre. At illa constans in fide, primùm cólaphis cæsa míttitur in cárcerem: unde postrídie edúcta, cùm in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur, tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans virgo, Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte à sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta à Prætóre, & in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis & candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit; pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere. Propter fidem.

Lectio vi.

Quo témpore ingénti terræmótu urbs tota contrémuit: ac duo parietes corruéntes, Silvínum & Falcónium íntimos Prætóris familiáres oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus, Agatham semimórtuam clàm redúci ímperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta: Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti à me amórem sæculi, qui me carníficum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cœlum, Nonis Februárii: cujus corpus à Christiánis sepelítur.

℟. Vidísti Dómine, & spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, * Jussa sum in mamílla torquéri.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Jussa.

Glória Patri. Jussa.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Nisi diligénter perféceris corpus meum à carnificibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martyrii.

Psalmus. In Dómino confido. 5.

Antiphona. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus. Dómine, quis habitábit. 6.

Antiphona. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo: ádjuva me Dómine Deus meus in tortúra mamillárum meárum.

Psalmus. Consérva me Dómine. 7.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Le-

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homília S. Joánnis Chrysóstomi.
Homil. 65. in Matth. sub med.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, à necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, & sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Beáta Agatha ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, & dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre.
℣. Dómine qui me creásti, & tulísti à me amórem sæculi, qui corpus meum à pollutióne separásti. Jube.

Lectio viii.

ID autem hoc ferè modo confirmat. Cógita tecum si aut à natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cùm & ejúsmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quòd cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: imò verò non idem, sed multò léviùs; tum quia spe erígeris, & consciéntia rectè facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. ℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustrà & inutíliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quòd grave esse opus osténdit, & ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

QUis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites fília.

Psal. Dóminus regnávit, cum reliq. 12.

Ana. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa. Ana. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, & misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Ana. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi: quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti. Ana. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Capitulum. Confitébor tibi Dómine.
Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. 765.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Paganórum multitúdo fúgiens ad sepúlchrum Vírginis, tulérunt velum ejus contra ignem: ut comprobáret Dóminus, quòd à perículis incéndii méritis beátæ Agathę mártyris suæ eos liberáret.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victó-

victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Medicínam carnálem. Capitulum. Confitébor.

℟. breve. Spécie tua, *Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña. Grátias tibi ago.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad éscam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me:

℟. breve. Adjuvábit eam, *Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Qui me dignátus est.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. breve. Elégit eam Deus, *Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Aña. Quis es tu, cum reliquis, ut suprà in Laudibus.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Lauda Jerúsalem. 101. Capit. & Hymnus ut in primis Vesperis. 765.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans beáta Agatha. Oratio. Deus, qui inter cétera. ut suprà in primis Vesperis. 765.

Deinde fit commem. S. Dorotheæ virg. & mart. ut infrà.

DIE VI. FEBRUARII.

S. Dorotheæ virginis & martyris.

Aña. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. Oratio. Indulgéntiam nobis. ut in Communi Virg. lxiii. Lectio iii.

Doróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício Præside comprehénsa, Chrystæ & Callístæ soróribus, quæ à fide defécerant, trádita est, ut eam à propósito removérent. Sed contrà factum est: nam eas Doróthea ad cultum Christiánæ religiónis redúxit, própter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, & palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis & martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de S. Romualdo Abbate.

DIE VII. FEBRUARII.

In festo S. Romualdi Abbatis. Dupl.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente. Si verò venerit in Quadragesima, leguntur Lectiones de libro Ecclesiastici. Beátus vir, qui. ut in Communi Confessoris non Pontificis secundo loco.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Romuáldus Ravénnæ, Sérgio patre nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse, pœniténtiæ causa secéssit: ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntiùs incénsus, viso étiam semel & íterùm per noctem in Ecclésia

beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, Monachus effícitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in finibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam & sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

MUltis sátanæ insídiis, & hóminum invídia oppugnátus, tantò humílior se assíduè jejúniis & oratiónibus exercébat, & rerum cœléstium meditatióne, vim lacrymárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeò læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud Príncipes & reges in honóre fuit: multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam profíciscitur, morbo, quo afflictabátur cùm progrederétur, levabátur, cùm recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

IN vita & post mortem miráculis clarus, spíritu étiam Prophetíæ non cáruit. Scalam à terra cœlum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant & descendébant, per visum conspéxit, eóque Camaldulénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cùm annos centum & vigínti ágeret, & centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in Ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. ut in Communi Abbatum. lxi.

Vesperæ à Capitulo de S. Joanne de Matha Confess. cum commem. S. Romualdi Abbatis.

DIE VIII. FEBRUARII.

In festo S. Joannis de Matha Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui per sanctum Joánnem de Matha Ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cœlitus instituére dignátus es: præsta quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, à captivitáte córporis & ánimæ, te adjuvánte liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Romualdi, Aña. Hic vir despíciens mundum.

℣. Justum dedúxit Dóminus. lviii.

Oratio. Intercéssio. ut suprà. 769.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente. In Quadragesima verò, Lectiones de libro Ecclesiastici. Beátus vir. de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco. lviii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JOánnes de Matha, Ordinis sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum Institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque Theologíæ currículo,

lo, Magistérii láuream adéptus, doctrínæ & virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia & móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cùm autem in sacéllo ejúsdem Epíscopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo sacrum offérret, cœlésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida & fulgénti veste indútus, cui in péctore Crux rúbei & cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, & super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndum ab Infidélibus captívos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

QUo verò matúriùs in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne & contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit Crucem inter córnua gerens, rúbei & cærúlei colóris. Cùmque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam, & exínde fervéntiùs oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam profícisci decrevérunt, ut à summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius, qui illis benígnè accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndò, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso Póntifex Institútum approbávit, & novum Ordinem sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum vocári jussit, ejúsque Proféssóribus albas vestes cum Cruce rúbei & cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

SIc stabilíto Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt; primóque Cœnóbio Cervi Frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, & Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius Domum, Ecclésiam, & Hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit, cum multis redditíbus & possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Marróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est, Regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum & páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, Hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, & morbo conféctus, ardentíssimo Dei & próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cœlítus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confess. non Pontif. lvi.

In Vesperis fit commem. S. Apolloniæ virginis & martyris.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ virginis & martyris.

Aña. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. Oratio. Deus, qui inter cétera. ut in Communi Virginum. lxiii.

Lectio iii.

Apollónia, virgo Alexandrína, sub Décio Imperatóre, cùm ingravescénte jam ætáte ad idola sisterétur, ut eis venerationem adhibéret: illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt & evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit. Itaque comprehénsa ut comburerétur, cùm paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus eiápsa, álacris in ignem sibi parátum majóri Spíritus sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevì consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit. Te Deum. 11.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Valentini Presbyteri & martyris.

Aña. Iste Sanctus pro lege. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Valentíni mártyris tui natalítia cólimus, à cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

Lectio tertia de Sermone S. Augustini. Triumphális. ut in ii. Noctur. de Communi unius Martyris. xx.

Postea Te Deum laudámus. 11.

DIE XV. FEBRUARII.

SS. Faustini & Jovitæ martyrum.

Aña. Istórum est. ℣. Lætámini. xxxi.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Faustíni & Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

℟. ii. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes aulam. Glória Patri. Contemnéntes. Lectio iii.

Faustinus & Jovita fratres, nóbiles Brixiáni, in multis Itáliæ úrbibus, quò vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplicia perpéssi, fortes in Christiánæ fidei confessióne perstitérunt. Nam Bríxiæ diu vínculis constrícti, feris étiam objécti, in ignémque conjécti, & à béstiis & à flamma íntegri & incólumes serváti sunt: inde verò iísdem caténis colligáti Mediolánum venérunt: ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne aurum in cruciátibus, magis enítuit. Pósteà Romam missi, ab Euarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssimè torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe váriè cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque in mare demergúntur, unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos & constántia in torméntis, & miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémò redúcti Bríxiam inítio suscépti ab Adriáno Impérii, secúri percússi, illústrem martyrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus. 11.

DIE

DIE XVIII. FEBRUARII.

S. Simeonis Epíscopi & martyris.

Antiphona. Iste Sanctus pro lege. ℣. Glória & honóre. xvi. Orátio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

SImeon, filius Cléophæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Epíscopus, Trajáno Imperatore apud Atticum consulárem est accusátus, quòd Christiánus esset, & Christi propínquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore quicúmque ex génere David orti essent. Quare multis cruciátus torméntis, eódem passiónis génere, quod Salvátor noster subíerat, afficitur, mirántibus ómnibus, quòd homo ætáte conféctus (erat enim centum & vigínti annórum) acerbíssimos crucis dolóres fórtiter constantérque paterétur.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXII. FEBRUARII.

In Cathedra sancti Petri Antiochiæ. Duplex.

Officium fit ut suprà in Cathedra Romana. 727. exceptis Lectiónibus secundi & tertii Nocturni, quarum loco leguntur quæ hìc habentur; omissa commemoratione S. Priscæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 15. de Sanctis. Lectio iv.

INstitútio solemnitátis hodiérnæ à senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ideò quòd primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus cáthedram suscepísse referátur. Rectè ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeò tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et ídeò.

Lectio v.

PEtrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: & ídeò dignè fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in Ecclésia plebis, & in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cœlum conscénditur. ℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et tu.

Lectio vi.

QUòd natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tantò necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quantò sacerdotále offícium plus honóris. Cùm solemnitátem hanc Ecclésiis méritò religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos & vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre amas me? tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis díligis me plus his? tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 16. b

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem di-

dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.
Serm. 3. in anniversf. Assumpt. suæ, post medium.

Apóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat: & támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cùm dixísset: Tu es Christus Fílius Dei vivi: respóndit ei Jesus: Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Id est, ídeò beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit: & non caro & sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et ego.

Lectio viii.

Et ego, inquit, dico tibi, hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita & ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus; id est, cùm ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum: & Ecclésiæ meæ cœlo inferénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis; & redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Si hoc Festum ante Quadragesimam venerit in Sabbato, vel transferatur in Feriam ii. & annus non fuerit bissextilis, legitur ix. Lectio de Homilia Vigiliæ S. Mathiæ, & de ea fit commem. ad Laudes post commem. S. Pauli. In Quadrag. autem ix. Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commem. de ea, & nihil fit de Vigilia nisi in Missa.

Lectio ix.

Hanc confessiónem portæ ínferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt: vox enim ista, vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cœléstia próvehit: ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro: Tibi dabo claves regni cœlórum. Et quæcúmque ligáveris super terram, erunt ligáta & in cœlis: & quæcúmque sólveris super terram, erunt solúta & in cœlis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis istíus, & ad omnes Ecclésiæ príncipes decréti hujus constitútio commeávit: sed non frustrà uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ídeò hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsíus fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas vel remíssio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit, aut ligáverit. Te Deum laudámus. 11.

DIE XXIII. vel XXIV. FEBR.

Anno Bissextili.

In Vigilia S. Mathiæ Apostoli.

Si non venerit in Quadr. tres Lectiones leguntur de Homilia in Euang. Hoc est præcéptum meum, ut in Cõi Apost. i. Si autem venerit in Quadrag. nihil fit de Vigilia nisi in Missa.

Oratio.

Da quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam

quam prævenímus, veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de S. Mathia Apost.

DIE XXIV. vel XXV. FEBR.

Anno Bissextili.

In festo S. Mathiæ Apostoli. Duplex. Omnia dicuntur de Communi Apost. præter Orationem & Lect. Oratio.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti; tribue quæsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1. c

In diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul ferè centum vigínti:) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, & sortitus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem posédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspénsus crépuit médius: & diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℞. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in ea: & episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit, & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis, usque in diem qua assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

℞. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite à me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est justus, & Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, & Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis: & cécidit sors super Mathíam, & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℞. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In ii. Noct. Lect. de Expositione sancti Augustini Episc. Fundaménta ejus. cum suis Responsoriis, quæ habentur in Communi Apostolorum. xi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 11. d

In illo témpore respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cœli & terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et reliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 10. de Verbis Domini.

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt invicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mer-

mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília & invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, & mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, & húmilis corde.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto priùs cógita humilitátis. Et quantam quisque vult & dispónit superimpónere molem ædificii, quantò erit majus ædificium, tantò áltiùs fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm constrúitur; in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Si hoc Festum venerit in Quadrag. ix. Lectio legitur de Homil. Fer. occurr. & de ea fit commem. Lectio ix.

QUod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quò perventúrum est cacúmen ædificii? Citò dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quàm excélsum, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, & quod dico, & quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácilè illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, & non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis & vidéntis.

Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes & alias Horas, omnia de Communi Apostolorum.

FESTA MARTII.

Ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE IV. MARTII.

In festo S. Casimiri Conf. Semiduplex. Omnia de Communi Confess. non Pontificis. li. præter ea quæ hìc habentur. Oratio.

DEus, qui inter Regáles delícias, & mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus, ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, & ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Feriæ, si in Quadragesima venerit.

Posteà S. Lucii Papæ & martyris, Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Lúcii mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. si venerit in Quadr. Lect. Justus si morte. de Communi Confess. non Pont. liii. aliàs de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

CAsimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ Régibus ortus, à puerítia sub óptimis magístris, pietáte & bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, & assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, & clàm intempésta nocte, præ fóribus templórum pronus in ter-

terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda Passióne assíduus, Missárum solémniis ádeò eréćta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CAthólicam promovére fidem summóperè stúduit, & Ruthenórum schisma abolére; quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes & calamitátibus oppréssos benéficus & misóricors, Patris & defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótiùs, quàm castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

COnsummátus in brevi, virtútibus & méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum & Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigesimoquínto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim prætérquam quòd puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, & várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis inspérátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus eúmdem Sanctórum catálogo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Noćturno, Homilia in Euangelium. Sint lumbi. de Communi Confessoris non Pontificis. lvi.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, si in Quadragesima venerit, & de ea fit commemoratio.

Posteà de S. Lucio, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Deus, qui nos beáti. ut suprà. 776.

DIE VII. MARTII.

In festo S. Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doćtoris. Duplex.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doćtor óptime, Ecclésiæ sanćtæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira erudítióne clarificas, & sanćta operatióne fecúndas: da nobis quæsumus, & quæ dócuit, intelléćtu conspícere; & quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Feria, si in Quadragesima venerit: posteà SS. martyrum Perpetuæ & Felicitatis.

In Vesp. & Laudibus, Antiphona. Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória & honóre coronásti eas Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanćtárum mártyrum tuárum, Perpétuæ & Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In

Digitized by Google

In primo Nocturno, Lect. Sapiéntiam ómnium antiquórum. ut in Communi Doctorum. xlix.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

THomas, Landúlpho Cómite Aquináte, & Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígnè feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi váriè exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore omni pósteà libídinis sensu cáruit: soróribus, quæ ut eum à pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cœléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EMissus è castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: unde Romam, pósteà Parísium à fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generáli Magístro ductus, Albérto magno doctóre, Philosophíæ ac Theologíæ óperam dedit: vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quàm divínitus tráditum accepísse. Neápoli cùm ad imáginem Crucifixi veheméntiùs oráret, hanc vocem audívit: Benè scripsísti de me Thoma; quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

NUllum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssimè versátus. Collatiónes Patrum assídué pervolutábat: nec tamen à Prædicatióne divíni verbi desistébat. Quod cùm fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fimbriam tetígerat, à fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus & multitúdine, & varietáte, & facilitáte explicándi res difficiles, ádeò excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum étiam deferénte Cleménte quarto Pontífice recusávit. Missus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis & vivus & mórtuus flóruit. A Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingré-

de-

dere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. I.

Nona Lectio dicitur de Homil. Feriæ occurr. si celebretur in Quadragef.

In Laudibus fit commem. Feriæ, & Sanctarum, ut suprà.

DIE IX. MARTII.

In festo S. Franciscæ viduæ Romanæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. præter Orationem & Lect. ii. Noct. quæ dicuntur ut infrà. Oratio.

DEus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ occurrentis.

In i. Nocturno in Quadragesima, Lectiones de Parabolis Salomonis. Mulíerem fortem. ut in Communi nec virg. nec Mart. lxxiv. aliàs de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

FRancísca nóbilis Matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla: étenim pueríles ludos, & illécebras mundi réspuens, solitúdine & oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, & Monastérium íngredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æquè díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit: à spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens; & quidquid à doméfticis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tribuens; in id verò máxima sollicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas à pompis sæculi & ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter Domum Oblatárum, sub Régula sancti Benedicti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modò constantíssimè tolerávit; sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat, Dóminus dedit, Dóminus ábstulit, sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

VIro defúncto, ad prædíctam Oblatárum Domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi suppliciter postulávit: voti compos facta, licèt esset ómnium Mater, non álio tamen quàm ancíllæ, vilissimæque féminæ, & immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem & verbo declarávit, & exémplo: sæpè enim è suburbána vínea revértens, & lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat; in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantùm cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ & legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, à cujus ore nutúque pendébat, módicè temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Pro-

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Divína mystéria, præsértim verò Christi Dómini passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine penè cónfici viderétur. Sæpè étiam cùm oráret, máximè sumpto sanctíssimæ Eucharistíæ Sacraménto, spíritu in Deum elováta, ac cœléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus à propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum & prophetíæ dono enítuit, quo & futúra prædíxit, & córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel è cœlo labéntes intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: & aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis abúndè expléverit. Dénique méritis & miráculis clara, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens.

Glória Patri. Múlier.

In iii. Nocturno, Homilia in Euangel. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum. lxxv.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis cum commem. ejusdem, si in Quadragesima venerit.

In ii. Vesperis fit commem. SS. Quadraginta Martyrum.

DIE X. MARTII.

In festo SS. Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi; & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ occurr.

In i. Noct. Lect. de Epist. ad Romanos.

Fratres, debitóres sumus. ut in Communi plurim. Mart. xxxii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Licínio Imperatóre & Agricoláo Præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, & fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sæpiùs in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constricti, cùm ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, hiemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut

ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Céteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui & illos orántes, & luce circumfúsos, & quosdam è cœlo descendéntes Angelos tamquam à rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verùm Deus illórum preces írritas esse non est passus; nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus è somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cùm verò Præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cùm præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paullísper sústine: ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cùm verò reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quòd speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse: ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénuè prosequebátur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, cujúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide & virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti unà in cœlum perveníren. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cùm mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ & íntegræ repértæ honorífico sepúlchro cónditæ sunt.
℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.
In iii. Noct. Homil. in Euang. Descéndens. de Communi plur. Mart. xxxix.
Nona Lect. dicitur de Homilia Feriæ occurr. & de ea fit commem. in Laud.

DIE XII. MARTII.

In festo S. Gregorii Papæ & Confessóris, & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius; ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.
Deinde fit commemoratio Feriæ.
In i. Noct. Lect. Sapiéntiam ómnium antiquórum. de Communi Doct. xlix.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni Senatóris fílius, adoléscens Philosophíæ óperam dedit; & prætório officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam Sanctórum Joánnis & Pauli ad clivum Scauri: ubi

ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim à Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum Imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quòd Eutychium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulò pòst cùm in morbum incidísset, instánte morte pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit recusávit. Nam alièno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus & Angelum & Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes & urbános & extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígnè sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis & sanctis viris Augustíno & áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, verè à Beda Presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam frégit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Mauritium Imperatórem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fieri prohibéntem, à senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis & légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo multa constítuit: in iis, Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: Ut extra id tempus quod continétur Septuagésima & Pascha, Allelúja dicerétur: Ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, & Ecclesiásticum officium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Euangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros conféci: quos cùm dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpè vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper & ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno decimotértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus à Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cœléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri prope Secretárium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Ex Homil. 17. in Luc. 10. ante medium.

COnsiderándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre continuò, quod sanctis Apóstolis dícitur, & per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis: de quibus proféctò animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpè vidémus, quòd petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, & meliorári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio viii

SAl étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod proféctò condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc verè áliis recta prædicámus, si dicta rebus & exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quàm à sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit: quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia, eo ipso, quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, & terrénis áctibus implicamur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus. * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio in Laudibus.

DIE XVII. MARTII.

In festo S. Patritii Episcopi & Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni. Oratio.

DEus, qui ad prædicándam Géntibus glóriam tuam beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis & intercessióne concéde, ut quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno in Quadragesima, Lectiones de Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidélis sermo. de Communi Confessoris Pontificis. xli. aliàs de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

PAtrítius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchéssa, sancti Martíni Turonénsis Episco-

ſcopi, ut perhibent, consanguínea, majóri in Británnia natus, puer in Barbarórum ſæpiùs incidit captivitátem. Eo in ſtatu paſcéndis grégibus præpóſitus, jam tum futúræ ſanctitátis ſpécimen præbuit: fidei namque, diviníque timóris & amóris ſpíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu, ac plúvias ad preces Deo fundéndas, impiger conſurgébat; sólitus cénties intérdiu, centiéſque noctu Deum oráre. A ſervitúte tértiò exémptus, & inter Cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo ſe témpore exércuit. Gálliis, Itália, Inſuliſque Tyrrhéni maris labóre ſummo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum ſalútem advocátur; & facta à beáto Cœleſtíno Papa Euangélii nuntiándi poteſtáte, conſecratúſque Epiſcopus, in Hibérniam perréxit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Eo in múnere mirum quot vir Apoſtólicus mala, quot ærúmnas & labóres, quot pertúlerit adversários. Verùm Dei aſſiſtánte benignitáte, terra illa, idolórum ánteà cultrix, eum mox prædicánte Patrítio fructum dedit, ut Sanctórum Inſula deinde fúerit appelláta. Frequentíſſimi ab eo pópuli ſacro ſunt regeneráti lavácro: Epíſcopi, Clericíque plúrimi ordináti; Vírgines ac Víduæ ad continéntiæ leges inſtitútæ. Armachánam Sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus Inſulæ príncipem Metrópolim conſtítuit, Sanctorúmque relíquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis viſiónibus, prophetíæ dono, ingentibúſque ſignis & prodígiis à Deo exornátus adeò refúlſit, ut longè latéque celébrior Patrítii ſe fama diffúderit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Præter quotidiánam Eccleſiárum ſolicitúdinem, invíctum ab oratióne ſpíritum numquam relaxábat. Ajunt enim, íntegrum quotídie Pſaltérium unà cum cánticis & Hymnis, ducentíſque oratiónibus conſuevíſſe recitáre, tercénties per dies ſíngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet hora diéi Canónica cénties ſe Crucis ſigno muníre. Noctem tria in ſpátia diſtríbuens, primum in centum Pſalmis percurréndis, & bis cénties genuflecténdo, álterum in réliquis quinquagínta Pſalmis, álgidis aquis immérſus, ac corde, óculis, manibúſque ad cœlum eréctus, abſolvéndis inſumébat; tértium verò ſuper nudum lápidem ſtratus ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, Apoſtólico more à mánuum ſuárum labóre non abſtinuit. Aſſíduis tandem curis pro Eccléſia conſúmptus, verbo & ópere clarus, in extréma ſenectúte divínis myſtériis reféctus, obdormívit in Dómino, ſepultúſque eſt apud Dunum in Ultónia, à Chriſtiána ſalúte ſæculo quinto.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: *Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Homo peregrè, de Communi Confeſſoris Pontif. primo loco. xlv.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, ſi celebretur in Quadrageſima; & de ea fit commemoratio ad Laudes.

DIE XIX. MARTII.

In feſto ſancti Joſeph Confeſſoris. Duplex.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontificis, præter ea quæ hìc habentur propria.

Ad Vesperas, Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniæ thesáuris: quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es inclytæ
Casto fœdere Vírgini.
Almo cùm túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.
Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Solymis quæris, & ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat, nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Magnificat, Antiphona.

Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem filium, & vocábis nomen ejus Jesum.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Brev. Rom.

Deinde fit commem. Feriæ occurrentis in utrísque Vesperis & Laudibus, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Suscipe laudes.
Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit & minístrum
Esse salútis.
Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.
Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.
Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

In primo Nocturno, Lectiones.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula. de Communi Confessoris non Pontificis. lviii.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 2. super Missus, prope finem.

Lectio iv.

Quis & qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licèt dispensatória, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus sit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul & meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, & scito ipsíus istum non solùm vocábulum suísse sortítum, sed & castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum & grátiam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

SIquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste Dóminam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, & ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ILle fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servándum accépit tam sibi, quàm toti mundo. Non est dúbium, quin bonus & fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus & prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidíssimum.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1. c.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 1. Matth.

QUare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primùm, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur; secúndò, ne lapidarétur à Judæis ut adúltera: tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur à desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi à Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut pósteà convénerint: sed Scriptúra quòd factum non sit, osténdit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima; & de ea fit commem. in Laudibus.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus éfficitur: & in lege præcéptum est, non

non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cùm crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimonium Maríæ est, quòd Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat. Te Deum laudámus. 11.

Ad Laudes, Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniæ thesáuris: quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.
O nimis felix, nimis ò beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus & Virgo simul astitérunt
Ore seréno.
Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.
Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.
Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus; & corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & vade in terram Israel: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur, ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In secundis Vesperis, Capitulum, & Hymn. ut suprà in primis. 785.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Missus est Angelus Gábriel ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis María, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Oratio. Sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsi. ut suprà.

Deinde fit commem. S. Joachim, ut infrà; & Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XX. MARTII.

In festo S. Joachim Confessoris Patris B. virg. Mariæ. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, exceptis iis quæ hìc habentur propria.

Antiphona. Laudémus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

℣. Potens in terra erit semen ejus.
℟. Generátio rectórum benedicétur.

Oratio.

DEus, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Filii tui patrem esse voluísti: concéde quæsumus, ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuò patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In i. Noct. in Quadrag. Lect. de libro Eccles. Beátus vir, qui invéntus est. de Communi Conf. non Pontif. lviii.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Epiphánii Epíscopi.

Orat. de Laud. Virg. sub init. Lectio iv.

DE radíce Jesse ortus est rex David, & de tribu regis David sancta

Virgo: sancta, inquam, & sanctórum virórum filia: cujus paréntes fuérunt Jóachim & Anna; qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germinavérunt, sanctam vírginem Maríam, templum simul & matrem Dei. Jóachim porrò, Anna, & María, hi tres, Trinitáti palàm sacrificium laudis offerébant. Jóachim enim interpretátur præparátio Dómini, eò quòd ex illo præparátum sit templum Dómini, nempe Virgo. Anna rursus similiter grátia interpretátur, proptéreà quòd Joáchim & Anna grátiam accepérunt, ut accedéntibus précibus, talem fructum germinárent, sanctam Vírginem adépti: Jóachim síquidem precabátur in monte, & Anna in horto suo.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Sermo S. Joánnis Damascéni.

Oratione 1. de virg. Mariæ Nativitate, circa principium. Lectio v.

Quóniam futúrum erat, ut Dei génitrix & virgo ex Anna orirétur, natúra grátiæ fœtum antevértere mínimè ausa est: verùm tantísper expectávit, dum grátia fructum suum produxísset. Síquidem oportébat eam primogénitam in lucem edi, quæ rerum ómnium conditárum primogénitum, in quo ómnia coagmentáta sunt, paritúra erat. O par beátum Jóachim & Anna! Vobis omnis creatúra obstrícta est. Per vos enim donum, ómnium donórum præstantíssimum, Creatóri óbtulit, nempe castam matrem, quæ sola Creatóre digna erat.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

Exúlta Jóachim, quóniam ex filia tua filius natus est nobis, & vocátur nomen ejus magni consílii, hoc est, salútis totíus mundi Angelus. Pudóre afficiátur Nestórius, ac manum ori impónat. Puer hic Deus est. Quonam ígitur modo ea Dei génitrix non sit, quæ péperit? Si quis sanctam Dei genitrícem non confitétur, à Deitáte remótus est. Mea non est hæc orátio, quamquam alióqui mea: hanc enim diviníssimam hæreditátem à Theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim & Anna! Ac profécto ex ventris vestri fructu immaculáti agnoscímini, quemádmodum Christus quodam loco dixit: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat, ac dignum ea quæ à vobis orta est, vitæ vestræ ratiónes instituístis. Castè enim ac sanctè múnere vestro functi, virginitátis thesáurum produxístis.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Damascéni.

Ex libro 4. de Fide orthodoxa, cap. 15. de Domini genealogia, & Sanctæ Dei genitricis.

Quòd Joseph ex Davídica tribu oríginem dúxerit, sanctíssimi Euangelístæ Matthæus & Lucas líquidò demonstrárunt. Verùm hoc inter eos discríminis est, quòd Matthæus ex Davíde per Salomónem Joséphum dedúcit; Lucas autem per Nathan. At verò sanctæ Vírginis ortum utérque siléntio prætériit. Quocircà scire óperæ prétium est, nec apud Hebræos, nec apud Scriptúram sacram hoc in more pó-

pósitum fuisse, ut mulíerum genus recenserétur. Verùm hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxóres ex áltera tribu accérseret. Ac proínde Joseph, qui ex tribu Davídica ortum trahébat, justitiámque colébat (hanc enim laudem ei tríbuit divínum Euangélium) sanctam Vírginem haudquáquam præter legis præscríptum despondísset, nisi ex eódem sceptro genus duxísset. Ob idque satis hábuit Euangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Igitur ex stirpe Nathan filii David, Levi génuit Melchi & Panthérem. Panther autem génuit Barpanthérem (namque ita vocabátur.) Barpánther rursus génuit Jóachim: Jóachim dénique génuit sanctam Dei genitrícem. Rursus ex stirpe Salomónis filii David, Mathan ex uxóre sua génuit Jacob: mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Levi, ac frater Panthéris, uxórem ipsíus Mathan, quæ étiam Jacóbi mater erat, matrimónio sibi copulávit, atque ex ea génuit Heli: ita uteríni fratres erant Jacob & Heli: ille nimírum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis; & de ea fit commemoratio in Laudibus.

Lectio ix.

Porrò Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis líberis suscéptis, è vita migrávit: eáque de causa, Jacob ipsíus frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsíus uxórem accépit, fratríque suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph ítaque natúra quidem fílius Jacob erat à Salomóne oriúndus: legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cùm ita sint, Jóachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verùm, quemádmodum prisca illa Anna, cùm sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem & promissiónem Dei genitrícem à Deo accépit, ut ne hìc quoque cuiquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur.) Verè étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cùm Creatóris mater éxtitit.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus, ℣. Potens in terra erit. ℟. Generátio. & Antiphona ad Benedíctus, Laudémus virum. ut suprà in Vesperis. 787.

Deinde fit commem. Feriæ occurr. si celebretur in Quadragesima.

In ii. Vesp. omnia de Communi; & à Capit. fit de S. Benedicto cum comm. S. Joachim, & Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXI. MARTII.

In festo sancti Benedicti Abbatis.

Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Joachim, Antiphona. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Deus, qui præ ómnibus, ut suprà. 787.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros gloriósos & paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte & prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturárum.
℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: & sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsórum cum ipsis.
℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum: & in testaméntis stetit semen eórum, & filii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, & nomen eórum vivit in generatiónem, & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Ecclésia.
℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

BEnedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit: in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces à diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cùm ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verùm póculum ei præbéntibus, Crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

SEd cùm multi ad eum quotídie discípuli conveníreñt, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis

ſimis légibus communívit. Póſteà Caſsínum migrávit, ubi ſimulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, comminuit, aram evértit, & lucos ſuccéndit: ibíque ſancti Martíni ſacéllum, & ſancti Joánnis ædículam extrúxit: oppidános autem & íncolas Chriſtiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divina grátia Benedíctus, ut étiam prophético ſpíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an re ita eſſet, ſpathárium ſuum régio ornátu & comitátu præmíttit, qui ſe regem ſimuláret. Quem ut ille vidit, Depóne, inquit, fili, depóne quod geris; nam tuum non eſt. Tótilæ verò prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris tranſmiſſiónem, & poſt novem annos mortem.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

QUi áliquot ménſibus ántequam è vita migráret, præmónuit diſcípulos quo die eſſet moritúrus: ac ſepúlchrum, in quo ſuum corpus condi vellet, ſex diébus ántequam eò inferrétur, aperíri juſſit: ſextóque die deférri vóluit in Eccléſiam: ubi ſumpta Euchariſtía, ſublátis in cœlum óculis orans, inter manus diſcipulórum efflávit ánimam: quam duo mónachi eúntem in cœlum vidérunt pállio ornátam pretioſíſſimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, & claríſſima & graviſſima ſpécie virum ſtantem ſupra caput ipsíus dicéntem audiérunt: Hæc eſt via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cœlum aſcéndit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homil. in Euangelium. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Abbatum. lxi.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, ſi celebretur in Quadrageſima.

Digitized by Google

IN FESTO ANNUNTIATIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

DUPLEX.

Si hoc Festum venerit in majori Hebdomada, vel infra Octavam Paschæ, transfertur post Octavam, juxta Rubricam de Translatione Festorum: & tunc in fine Antiphonarum, Versiculorum & Responsoriorum additur Allelúja, & tres Psalmi dicuntur per singulos Nocturnos sub prima Aña illius Nocturni: quod etiam fit in omnibus Festis quæ celebrantur tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Antiphona. Missus est Gábriel Angelus. cum reliq. de Laud. 794. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. ut in Officio parvo B. Mariæ. xcix. Capitul. Isa. 7. c

Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum. Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Ave María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona. Spíritus sanctus in te descéndet María, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum. Psalmus. Veníte. 1. Hymnus. Quem terra. item Añæ, Psalmi, & ℣. Noctur. ut in Officio parvo B. Mariæ. cii. excepta nona Antiphona, cujus loco dicitur Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. b

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíssimi Filius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio ii. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis, & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndùm

dùm visiónem oculórum judicábit, neque secúndùm audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: & percútiet terram virga oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: & fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda, & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis. Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, & sítiens in fontes aquárum.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies & páries Deum páriter & hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Leónis Papæ.
Ser. 2. de Nativit. Domini. Lectio iv.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est: statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit: denúntians serpénti, futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum; Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrupta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis.

℣. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, & immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque justæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret: & homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret. ℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis. Et erit.

Lectio vi.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hó-

Digitized by Google

hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de cœlésti sede descéndens, & à Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus: novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi: ante témpora manens, esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus, servílem formam obumbráta majestátis suæ dignitáte suscépit: impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis: & immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1. c

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucam.

LAtent quidem divína mystéria, nec fácilè, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex cétéris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, & hoc propensióris fuisse consílii, quòd ea potíssimùm elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quòd concéperat ex adultério.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. Lectio viii.

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: * Dum virgo Deum & hóminem genuísti, & post partum, Virgo, inviolata permansísti.
℣. Beáta es quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi à Dómino. Dum. Glória Patri. Dum.

Si hoc Festum celebratur in Quadrag. ix. Lectio legitur de Homil. Feriæ occurr. & de ea fit commem. Lectio ix.

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

MIssus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. cvi. Aña. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Aña. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dó-

Dóminum: ecce concípies & páries Fílium. Antiphona. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum. Antiph. Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Capitulum. Isa. 7. c

ECce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. cix.

℣. Ave María, grátia plena.

℟. Dóminus tecum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi María virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Ave María.

Capitulum. Ecce virgo concípiet.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas María. Capitulum. Lucæ 1. d

DAbit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. ℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isajæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis dicuntur omnia ut suprà in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ave grátia plena, Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

FESTA APRILIS.

DIE II. APRILIS.

In festo S. Francisci de Paula Confess. Duplex. Oratio.

DEus humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quæsumus, ut ejus méritis & imitatióne, promíssa humílibus præmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lect. de Script. occurrente, si celebretur post Pascha. Si verò in Quadragesima. Beátus vir, qui invéntus. de Communi Confess. non Pontificis. lviii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRancíscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est: quem paréntes, cùm diu prole caruíssent, voto facto, beáti Francísci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam, sed meditatiónibus cœléstibus suávem vitam duxit. Sed cùm virtútum ejus fama lóngiùs manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ charitátis causa è solitúdine egréssus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custo-

custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ERat in eo mirífica loquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit: humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábili: semel in die post solis occásum reficiebátur, & ad panem & aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem, ut Fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, *Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltis miráculis servi sui sanctitátem Deus testári vóluit; quorum illud in primis célebre, quòd à nautis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum & nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo: cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem efflaret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: *Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homil. in Evangelium. Nolíte timére. ut in Communi Confess. non Pontificis. lx.

DIE V. APRILIS.

In festo S. Vincentii Ferrerii Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis & prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, ut & ipsíus instruámur exémplis, & ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Si celebretur in Quadragesima, fit commem. Feriæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha. Si verò in Quadragesima. Beatus vir, qui invéntus est. de Communi Confessoris non Pontificis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VIncéntius honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, Religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit: & emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulò incúmbens, Theologíæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta à Superióribus licéntia verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre, tanta virtúte & efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, & multa Christianórum míllia, à peccátis ad pœniténtiam, à vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim à Deo, ut mónita salútis in omnes Gentes, tribus & linguas diffúnderet, & extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos ter-

terróre concússos, atque à terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.
℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

IN hoc autem Apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotídie Missam summo manè cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit; inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit; sancta & recta consília nulli denegávit; carnes numquam comédit, nec vestem líneam índuit; populórum júrgia sedávit, diffidéntia Regna pace compósuit: & cùm vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, & uníta servarétur, plúrimùm laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres & persecutóres, in simplicitáte, & humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit, & ampléxus est.
℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

PEr ipsum divína virtus, in confirmatiónem vitæ & prædicatiónis ejus, multa signa & mirácula fecit. Nam frequentíssimè super ægros manus impósuit, & sanitátem adépti sunt: spíritus immúndos è corpóribus éxpulit; surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit; leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem & morbo conféctus infatigábilis Euangélii præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis & vitæ cursum felíciter consummávit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono, quem Callístus tértius Sanctórum número adscripsit.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.
In iii. Nocturno, Homil. in Euangelium. Sint lumbi vestri præcíncti. de Communi Confess. non Pontif. lvi.

DIE XI. APRILIS.

In festo S. Leonis Papæ & Confess. Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris Pontif. præter Orationem & Lectiones quæ sequuntur. Oratio.

EXáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secúndùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.
℞. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Le-

Lectio iii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cùm non vidéritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili & glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui euangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideò.

Lectio iii.

PRopter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perféctè speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum; & ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndùm uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quòd non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

LEo primus Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cùm rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénnii obsidióne captam dirípuit, & incéndit: unde cùm Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum influit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus: cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus à suis quid esset quòd præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret, respóndit, se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

LEo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulò pòst invadénti Urbem Genserico, eádem eloquéntiæ vi & sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cùm Ecclésiam à multis hærésibus oppugnári, maximéque à Nestoriánis & Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam, & in

fide

fide Cathólica confirmándam, Concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis Epíscopis, Eútyches & Dióscorus, & iterùm Nestórius condemnáti sunt: ejusdémque Concílii decréta, sua auctoritáte confirmávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HIs actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas & ædificándas Ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphani Ecclésiam constrúxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário: ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætéreà & sacras ædes, & sacra eárum vasa restítuit. In tribus Basílicis, Petri, Pauli, & Constantiniána, cámeras extrúxit: ædificávit monastérium vicínum Basílicæ sancti Petri: sepúlchris Apostolórum custódes adhíbuit, quos cubiculários appellávit. Státuit, ut in actióne mystérii dicerétur, Sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam. Sanxit ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His & áliis præclárè gestis, cùm multa sanctè & luculénter scripsísset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in Pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in Anniversf. assumpt. suæ, ante medium.

CUm, sicut Euangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent, respondíssétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Dóminus ait: Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cœlis est: & ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, & tibi dabo claves regni cœlórum: & quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Manet ergo dispósitio veritátis, & beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

IN univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit: & omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, & captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cœlo, & portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus solíditáte muníta est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo & ómnium pastórum solicitúdo, cum com-

commendatárum sibi óvium custódia persevérat, & cujus étiam dígnitas in indígno hærede non déficit.
℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dominus spíritu sapiéntiæ & intelléctus.
℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.
Glória Patri. Et implévit. Lectio ix.

CUm ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia & illíus vos affèctu monémus, & non áliud vobis, quàm quod dócuit, prædicámus, obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam & sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, & gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Euangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne & sanctitáte permánserit. Nam licèt omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus: vos tamen præcípuè inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa Apostólicæ petræ arce fundátos, & Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, & beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.
Te Deum laudámus. 11.

DIE XIII. APRILIS.

In festo S. Hermenegildi martyris.
Semiduplex.
Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ hìc sequuntur.
In utrisque Vesperis & Laudibus, Hymnus.

REgáli sólio fortis Ibériæ
Hermenegílde jubar, glória Mártyrum,
Christi quos amor almis
Cœli cœtibus ínserit,
Ut perstas pátiens pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, & arces
Cautus nóxia, quæ placent.
Ut motus cóhibes, pábula qui parant
Surgéntis vítii, non dúbios agens
Per vestígia gressus,
Quò veri via dírigit!
Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant. Amen.

Oratio.

DEus, qui beátum Hermenegíldum mártyrem tuum cœlésti Regno terrénum postpónere docuísti: da quæsumus nobis ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum nostrum.
Si celebretur in Quadr. fit commem. Feriæ in utrisque Vesperis & Laudibus.
Ad Matutinum, Hymnus.

NUllis te génitor blandítiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.
Diris non ácies te gládii minis,
Nec terret périmens carníficis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia cœlitum.
Nunc nos è Súperum prótege sédibus
Clemens, atque preces, dum cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.
Sit rerum Domino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant. Amen.
In primo Noct. si celebretur in Quadragesima. Fratres, debitóres sumus. de Communi plurim. Mart. xxxii.
Si verò post Pascha, Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundò Nocturno.
Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ. Lib. 3. cap. 31. Lectio iv.

HErmenegíldus rex, Leovigíldi regis Visigothórum fílius, ab Ariána hæresi ad fidem Cathólicam viro Reverendíssimo Leándro Hispalénsi Epíscopo, dudum mihi in amicítiis fa-

familiáriter junćto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hæresim redíret, & præmiis suadére, & minis terrére conátus est. Cùmque ille constantíssimè respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset: irátus pater eum privávit regno, rebúsque expoliávit ómnibus. Cùmque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Hermenegíldus rex júvenis terrénum regnum despícere, & forti desidério cœléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo ad confortándum se, preces effúndere; tantóque sublímiùs glóriam transeúntis mundi despícere, quantò & religátus agnóverat nihil fuísse, quod potúerit auférri.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Temp. Paschali, ℟. Lux perpétua. 805.

Lectio v.

Superveniénte autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio ad eum pérfidus Pater Ariánum Epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrilegæ consecratiónis communiónem perciperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno Epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque à se perfídiam dignis increpatiónibus répulit: quia & si extériùs jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso Epíscopo Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic ubi jacébat, occíderent; quod & factum est. Nam mox ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes vitam córporis abstulérunt; hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem regis & mártyris audíri: atque ídeò veráciter regis, quia & mártyris.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Temp. Paschali, ℟. In servis suis. 805.

Lectio vi.

Quidam étiam ferunt, quòd illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde & factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet mártyris jure à cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater verò pérfidus & parricída commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset Cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extréma perdúctus est, & Leándro Epíscopo, quem priùs veheménter afflíxerat, Reccarédum regem fílium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália & in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum, sed fratrem mártyrem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum gentem, ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quòd veræ fídei prædicátor factus est, qui frater est mártyris: cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus :. Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Tempore Paschali, ℟. Filiæ Jerúsalem. 805.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Si quis venit ad me. de Communi unius Martyris. xxi. etiam si celebretur tempore Paschali; & nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis.

Si autem celebretur tempore Paschali, omnia dicuntur ut in Communi unius Martyris tempore Paschali, præter Orationem propriam cum Hymnis, & Euangelio ut suprà.

In ii. Vesperis fit commem. ut infrà.

COMMUNE SANCTORUM

Martyrum tempore Paschali habetur cum aliis Communibus, infrà.

DIE XIV. APRILIS.

Sanctorum martyrum Tiburtii, Valeriani & Maximi.

Aña. Istórum est. ℣. Lætámini. xxxi.

Aliàs Antiphona. Lux perpétua.

℣. Sancti & justi. xxv. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni & Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Lectio ii.

VAleriánus Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro Imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, unà cum Tibúrtio fratre à sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit, & património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre, accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet.

Lectio iii.

SEd cùm verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, imò fortes in fidei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus Præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætéreà Præfécti miníſtris: qui paulò post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli miníſtris, Christi Dómini mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XVII. APRILIS.

S. Aniceti Papæ & martyris. Oratio.

DEus, qui nos beáti Anicéti mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminnm. Lectio iii.

ANicétus Syrus, Imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit, ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit Presbyteros decem & septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies viginti quátuor. Propter Christi fidem martyrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod pósteà Callísti appellátum est, decimoquínto Kaléndas Majas. Te Deum laudámus. 11.

DIE XXI. APRILIS.

In festo S. Anselmi Episcopi & Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ hic habentur. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum AnSélmum miníſtrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In

In secundo Nocturno. Lectio iv.

ANsélmus, Augústæ Prætóriæ in finibus Itáliæ, Gundúlpho & Ermembérga, nobílibus & Cathólicis paréntibus natus, à téneris annis assíduo litterárum stúdio atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis & doctrínæ spécimen dedit. Et licèt juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria & bonis ómnibus derelíctis, ad Monastérium Beccénse Ordinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi emíssa reguléri Professióne sub Herluíno Abbáte observantíssimo, & Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre, & jugi stúdio in lítteris & virtútibus asse quéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis, & doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ABstinéntiæ & continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis penè ciborum sensus in eo viderétur extínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis Monásticis docéndo & respondéndo váriis de Religióne quæsítis, emenso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrymárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem Monastérii ínvidos fratres ita charitáte, humilitáte, & prudéntia lenívit, ut quos æmulos accéperat, sibi & Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto rédderet. Mórtuo Abbáte, & in ejus locum (licèt invítus) suffectus, tanta doctrínæ & sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modò Régibus & Epíscopis veneratióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se & Ecclésiam Cathólicam ejus oratiónibus commendábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DEfúncto Lanfránco Archiepíscopo Cantuariénsi ejus olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege, & instántibus Clero ac Pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem Ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo & exémplo priùs, dein scriptis & Concíliis celebrátis, prístinam pietátem & Ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cùm mox idem Willélmus rex vi & minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptiónem & exílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit: à quo honorífícè excéptus, & summis láudibus ornátus est, cùm in Barénsi Concílio Spíritum sanctum étiam à Fílio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum & sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino, famam non solùm miraculórum & sanctitátis (præcípuè ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri Passiónem, & beátam Vírginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem Christiánæ Religiónis, animárum proféctum, & ómnium Theologórum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cœlitus hausísse ex ejus libris ómnibus appáret.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 4.

VOs estis sal terræ: quòd si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quæréndа dictórum, quam & Apostolórum officium, & ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ & ignis eleméntum, & hoc ex duóbus est unum.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio viii.

HIc ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, & ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium Prædicatóres, & æternitátis velut Satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Méritò ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reserevántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus, allelúja.

℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Glória Patri. Et. Lectio ix.

SEd natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verùm quia conversióni homo súbjacet; & solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit: ídeò eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, & ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, & projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur. Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vésperis à Capitulo de sequenti, & commemoratio præcedentis.

DIE XXII. APRILIS.

In festo SS. Soteris & Caji Pontificum & martyrum. Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi plurimorum Martyrum tempore Paschali, præter ea quæ sequuntur: quod & in sequentibus servatur. Oratio.

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris & Caji, nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Anselmi, Aña. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui pópulo tuo, ut suprà.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

SOter, Fundis in Campánia natus, sancívit, ne sacræ vírgines vasa sacra & pallas attíngerent, neve thuris ministério in Ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in Pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem & octo: martyrio coronátur sub Marco Aurélio Imperatóre, & in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum mense Decémbri creátis Presbyteris decem & octo, Diáconis novem, Epíscopis per divérsa loca úndecim.

℟. Lux

℞. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Cajus Dálmata, ex génere Diocletiáni Imperatóris, constítuit, ut his Ordinum & honórum grádibus in Ecclésia ad Episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbyteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verùm octo pòst annis unà cum Gabíno fratre martyrii corónam consecútus est, cùm sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque, creátis mense Decémbri Presbyteris vigintiquínque, Diáconis octo, Epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti, décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dirutam Ecclésiam restítuit, Título, Statióne, & ipsíus Relíquiis decorávit.

℞. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 22. Lectio vi.

Dignum & cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus: & iis annuntiémus Domínicæ Resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ Passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent & partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, & resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, & conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent & glóriam habére cum Christo.

℞. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Ego sum vitis, vos pálmites. de Communi Martyrum tempore Pasch. xxix.

In Vesperis à Capitulo fit de S. Georgio, cum commem. SS. martyrum Soteris & Caji.

DIE XXIII. APRILIS.

In festo S. Georgii martyris. Semid.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii mártyris tui méritis & intercessióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. martyrum Soteris & Caji, Aña. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allel. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℞. Mors sanctórum ejus, allel. Oratio. Beatórum mártyrum. ut supra. 804.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno, Lectiones ex Epistola sancti Cypriani. Quibus ego vos láudibus. xxix.

Et in iii. Nocturno, Homil. in Euang. Ego sum vitis vera. de Communi Martyrum tempore Pasch. xxvii.

DIE XXV. APRILIS.

In festo S. Marci Euangelistæ. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali. xiv. præter ea quæ hìc assignantur. Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Euangelístam tuum, Euangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: tríbue quæsumus, ejus nos semper & eruditióne profícere, & oratióne deféndi. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in

in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus: & de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória & divítiæ in domo ejus, & justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant: junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cùm incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. ℟. Tristítia vestra, allelúja: * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos verò contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis à sinístris ipsórum quátuor, & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cùm ambulárent.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja: * Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

MArcus discípulus & intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Euangélium. Quod cùm Petrus audísset, & probávit, & Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto itaque Euangélio quod ipse conféceret, perréxit in Ægyptum, & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína & vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

DEnique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc Judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia: sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno. ℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homil. 3. lib. 1. Lectio vi.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur,

tur, subtíli narratióne describúntur, cùm dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas verò in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem verò, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuagínta duos: & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Euangelia.

DOminus & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi: & minùs quàm inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim própriè ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Bño. Ad societátem. Lectio ix.

HInc namque eísdem prædicatóribus Isáias dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cùm nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse pòst véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 11.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matutinum cum suis Precibus & Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam tertiam sequentem.

In ii. Vesperis fit commem. Festi seq.

DIE XXVI. APRILIS.

In festo SS. Cleti & Marcellini Pontif. & mart. Semiduplex.

Aña. Lux perpetua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Oratio.

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti & Marcellíni nos Dómine fóveat pretiósa conféssio: & pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum.

Si hoc Festum celebretur Feria ii. Rogationum, Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Communi plurimorum Mart. extra tempus Pasch. infrà. xxxii. & ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria ii. aut in Vigilia Ascensionis, in i. Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale: nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ, quod omissum sit ob aliud Festum in ea celebratum, in quo propriæ Lectiones assignatæ sint.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

CLetus Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, è vico Patrício, Imperatóribus Vespasiáno & Tito Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigintiquínque Presbyteros ordinávit. Primus in lítteris verbis illis usus est: Salútem & Apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésia óptimè constitúta, cùm ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno Imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, & in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas. Lectio v.

MArcellínus Románus in immáni illa Diocletiáni Imperatóris persecutióne terróre pertérritus, deórum simulácris thus adhíbuit, cujus peccáti mox illum tantópere pœnítuit, ut Sinuéssam ad concílium plurimórum Episcopórum vénerit cilício indútus, ubi lácrymis profúsis scelus suum palàm conféssus est. Quem tamen damnáre ausus est nemo, sed omnes una voce clamárunt: Tuo te ore, non nostro judício júdica: nam prima sedes à némine judicátur. Petrum quoque propter eámdem ánimi infirmitátem deliquísse, & à Deo símilibus lácrymis véniam impetrásse.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur. Lectio vi.

MArcellínus Romam revérsus Imperatórem adit, gráviter eum accúsans, quòd se ad tantam impietátem impulísset. Quam ob rem ille Marcellínum unà cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno & Antoníno cápite plecti jubet. Quorum projécta córpora cùm trigínta sex dies jussu Imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus à sancto Petro in somnis admónitus, Presbyteris & Diáconis, hymnis ac lumínibus adhíbitis, honorífìcè sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres: quo témpore fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam con-

confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die.

Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Euangelium. Ego sum vitis, vos pálmites, de Communi Martyrum tempore Pasch. xxix.

DIE XXVIII. APRILIS.

S. Vitalis mart. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Vitális mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Lectio iii.

Vitális miles, sanctórum Gervásii & Protásii pater, unà cum Paulíno júdice Ravénnam ingréssus, cùm vidísset Ursicínum médicum ob Christiánæ fidei confessiónem ductum ad supplícium, páululùm in torméntis titubáre, exclamávit: Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis ætérnæ jáculo conficias. Qua voce confirmátus Ursicínus martyrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus Vitálem comprehéndi jubet, & equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsum, lapídibus óbrui. Quo facto quidam Apóllinis sacérdos, qui Paulínum in Vitálem incitárat, oppréssus à dæmone, clamáre cœpit: Tu me nímiùm Vitális Christi martyr incéndis: & illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de sancto Petro martyre.

DIE XXIX. APRILIS.

In festo S. Petri martyris. Duplex.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Petri mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fidei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis natus, ab ipsa penè infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cùm scholas frequentáret, aliquándo à pátruo hærético interrogátus, quid tandem in iis didicísset; Christiánæ fidei Symbolum se didicísse respóndit: neque ullis umquam patris patruíve blandítiis, aut minis à fidei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit: ubi à Spíritu sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit.

℞. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Magno virtútum splendóre in Religióne elúxit: corpus & ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum umquam sénserit. Carnem jejúniis & vigíliis macerábat: mentem divinis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assíduè versabátur: peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℞. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Tanto fidei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque à Deo grátiam enixè precarétur. Itaque hærétici necem, quam is pauló antè concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cùm sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem, ímpius sicárius semel atque iterùm in cápite gládio vulnerávit: jamque penè mórtuus, Symbolum fidei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit: iterúmque lá-

látera mucróne transverberátus, ad martyrii palmam migrávit in cœlum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo: quem multis illústrem miráculis Innocéntius quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die.

Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Augustini Episcopi in Euangel. Ego sum vitis vera. ut in Communi Martyrum tempore Paschali. xxvii.

In secundis Vesp. à Capit. fit de S. Catharina, cum commem. sancti Petri.

DIE XXX. APRILIS.

In festo S. Catharinæ virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginis non martyris, præter ea quæ hìc habentur.

Oratio.

Da quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Catharínæ vírginis tuæ natalítia cólimus, & ánnua solemnitáte lætémur, & tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Pro commem. S. Petri, Antiphona. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Præsta, quæsumus. ut supra.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Catharína, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, & admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo à die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharistíæ communióne conténta. Luctabátur quàm frequentíssimè cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur: æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum & sanctum erat Catharínæ nomen, & úndique ad eam ægróti & malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus & fébribus in Christi nómine imperábat, & dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prosperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Cum Pisis immorarétur, die Domínico, reféctà cibo cœlésti, & in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifixum magno cum lúmine adveniéntem, & ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes: ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent; contínuò rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, & in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes & cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevì se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, & cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cùm Dei fámula Confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit: sacrárum litterárum professóribus, difficíllimas de Divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo

mo ad eam accéssit, qui non mélior abierit: multa extínxit ódia, & mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia diffidébant, & interdícto Ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium undécimum Pontíficem máximum profécta est; cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad sedem suam Románam personáliter accédere; quod & fecit. Eídem Gregório & Urbáno sexto ejus succefsóri, acceptíssima fuit: ádeò, ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ, & plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio circiter & trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius secúndus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne, allelúja.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iii. Nocturno, Homil. in Euang. Símile erit regnum cœlórum decem. ut in Communi Virginum. lxix.

Vesperæ de sequenti cum commem. præcedentis.

FESTA MAJI.

Prima die non impedita dicitur. Officium Defunctorum extra tempus Paschale.

DIE I. MAJI.

In festo SS. Philippi & Jacobi Apostolorum. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, osténde nobis. cum reliq. de Laudibus. 813. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultim. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret Fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli;
Jesúque, voti cómpotes
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat. Antiphona.

Non turbétur cor vestrum, neque formídet: créditis in Deum, & in me crédite: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allelúja. Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta quǽsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Catharinæ, Aña. Veni sponsa Christi. ℣. Diffúsa est. de Communi Virginum. lxxi. Oratio. Da, quǽsumus. ut suprà.

Ad Matutinum, omnia de Communi Apost. temp. Paschali, infrà. xiv. exceptis iis quæ hic sunt propria.

In primo Nocturno, si tunc temporis non legitur de Epistola B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ, ut in Dominica quarta post Pascha.

Si

Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea, quod illo die contigerit.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

PHilíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primùm à Christo Dómino vocáti sunt: à quo cùm accepísset Nathánael, veníſſe Messíam in lege promíſſum, ad Dóminum dedúctus est. Quàm verò Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt: & Dóminus cùm in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet; sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu sancto, cùm ei Scythia ad prædicándum Euangélium obtigíſſet, omnem ferè illam gentem ad Christiánam fidem convértit. Postrémò cùm Hierápolim Phrygiæ veníſſet, pro Christi nómine cruci affixus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem à Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in Basílica duódecim Apostolórum unà cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

JAcóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum & síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto, nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie, caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt: ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo edúctum fuiſſe. Cùm autem in Concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege & circumcisióne: Jacóbus Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit: fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo & lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

TAnta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fimbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cùm trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssimè præfuíſſet, Christum Dei Fílium constantíſſimè prædicans, lapídibus primùm appétitur: mox in altíſſimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percúſſo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, & in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 67. in Joannem.

ERigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Euangélii, quæ modò in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, & in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, & ideò turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, & in me crédite. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, & in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Bño. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

CRéditis in Deum, & in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum: suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: nisi quia & sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cùm Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

TAmquam ergo essent ab illo peritúri, méritò turbabántur: sed cùm áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: si quò minùs dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum: à perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, etiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros: quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio júстior, álius álio sánctior, in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus. 11.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

DOmine, osténde nobis Patrem, & súfficit nobis, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Philíppe, qui videt me, videt & Patrem meum, allel. Aña. Tanto témpore vobíscum sum, & non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt & Patrem meum, allelúja. Aña. Si cognovissétis me, & Patrem meum útique cognovissétis, & ámodò cognoscétis eum, & vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja. Aña. Si dilígitis me, mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

PAschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, & quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra póssidé;
Ut lingua grates débitas
Tuo rependat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesum gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pre-

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allel. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum via, véritas, & vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Philíppe. Capitulum. Stabunt justi. ut supra. ℟. breve. Sancti & justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Tanto témpore.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei; & inter sanctos sors illórum est. ℟. breve. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua.

℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium & exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Si dilígitis me.

Capitulum. Rom. 8. c

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. ℟. breve. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gáudium & exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, osténde nobis. cum reliq. de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in Communi Apostolorum. ix. Capit. Stabunt justi. Hymnus. Tristes erant Apóstoli. 811. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Si mansséritis in me, & verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos ánnua. ut supra. Deinde fit commem. S. Athanasii.

DIE II. MAJI.

In festo S. Athanasii Episc. & Confess.

Duplex.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Athanásius Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno Diáconus factus est: in cujus locum succéssit, quem étiam ánteà secútus fúerat ad Nicænum Concílium; ubi cùm Arii impietátem represśísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destíterint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum Episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quòd hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, & unà cum eo Timótheus Présbyter: qui símulans se esse Athanásium, Ego ne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? Ego te violávi? Cui illa

pe-

petulánter: Tu mihi vim attulísti: idque jurejurándo affirmans, Júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

ARsénium quoque Epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt: quem dum occúltè détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cùm se in conspéctu totíus concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quamóbrem in exílium actus, in Gállia apud Tréviros exulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis sub Constántio Imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, & incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit: ac sæpè è sua Ecclésia ejéctus, sæpè étiam in eámdem & Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, & Constántis Imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque Concílii Sardicénsis, ac Jerosolymitáni, restitútus est; Ariánis interéa illi semper inféstis: quorum pertinácem iram & summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantùm cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clàm sustentábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

COnstántio mórtuo, cùm Juliánus Apóstata, qui ei in Império succéssit, éxules Epíscopos ad suas Ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multò pòst iísdem Ariánis impelléntibus, à Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cùmque ab ejus satellítibus ad necem conquireréntur, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis qui se insequebántur, ex indústria occúrrit: & quæréntibus, quantum inde abésset Athanásius, respóndit, eum non longè abésse: ítaque illos contrárium tenéntes cursum effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulò pòst Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlchro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte: cujus vita & mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa piè & ad illustrándam cathólicam fidem præclárè scripsit, sexque & quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam Ecclésiam sanctíssimè gubernávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilia sancti Athanásii Epíscopi.

In Apolog. de fuga sua, ante medium.

IN lege præcéptum erat, ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porrò sæculórum cùm advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod

Móysi

Móysi ánteà locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cùm vos, inquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque pòst súbjicit: Cùm vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat) tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes; & qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua: & qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

HÆc cùm scirent Sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanctis: & hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque & ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cùm quærerétur, quemádmodum & nos, abscóndere se; & cùm persecutiónem paterétur, fúgere, & insídias declináre: cùm autem à se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultrò seípsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

AT verò sancti hómines cùm hanc quoque formam à Salvatóre didicíssent (ab ipso enim & ánteà & semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítimè certárent, fugiébant, & ab illis quæsíti se abscondébant. Cùm enim præstitúti sibi à divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témerè trádere: sed contrà, cùm scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, & Dóminum mortificáre & vivificáre, pótiùs in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis & péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, & in spelúncis & cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus, cum eis loquerétur, & insidiántes cohibéret, aut certè persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de seq. cum commem. præcedentis.

DIE III. MAJI.

In festo Inventionis S. Crucis. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

O magnum pietátis opus, cum reliq. de Laudib. 823. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetipsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beá-

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux ave spes única,
Paschále quæ fers gáudium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multùm amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis & regnas.

Deinde pro commem. S. Athanasii, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja. Oratio.

EXáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem crucifixum, * Veníte adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Lauream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum peribit.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dne suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus, * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3. b

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Glorióśum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále referátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

De

De Epístola ad Philippénses.
Lectio ii. Cap. 2.

HOc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum: & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum: & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

De Epístola ad Colossénses.
Lectio iii. Cap. 2. b

IN Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: & estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus & potestátis: in quo & circumcísi estis circumcisióne non manufácta in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in Baptísmo, in quo & resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Et vos, cùm mórtui essétis in delíctis & præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affigens illud Cruci: & expólians principátus & potestátes, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In qua. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno, Antiphona. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Digitized by Google

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos. Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Felix ille triúmphus sit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja. ℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. Bño. Deus Pater omnípotens. Lectio iv.

POst insígnem victóriam, quam Constantínus Imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit: ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco à Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini Passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad Præsépe Salvatóris, & in loco Resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, & resurréctio nostra: * Per quem salváti & liberáti sumus, allelúja. ℣. Tuam Crucem adorámus Dómine, & recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

ITaque loco Crucis purgáto, altè defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus: qui cùm ex tribus, cui affixus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Jerosolymórum Epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ gravi morbo laboránti admóvit: cui cùm réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux, statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cœlitus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúja, allelúja.

℣. Ad

℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, & Dei magnália referántur. Adsunt. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

HElena, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi extrúxit Ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam: partem Constantíno filio détulit: quæ Romæ repósita fuit in Ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit filio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur: ita res quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni & glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cùm Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúja, allelúja. ℣. Cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, & cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Adorámus te Christe, & benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus; * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Ant. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi; quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.
℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi, allelúja.
℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine, allelúja. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 11. in Joann. post initium.

NIcodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa & prodígia, quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cùm autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, & dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, & ait illi: Rabbi, scimus quia à Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. ℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúja. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cùm Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuò, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergò se credit Jesus, qui nati fúerint dénuò. Ecce illi credíderant in eum, & Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. Inténdat & intélligat cháritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, & signat se Cruce Christi: portat in fronte, & non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis; & bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei. ℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allel. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis. Glória Patri. Ut omnis.

* Pro SS. Alexandro, Eventio, & Theodulo martyribus, *ac Juvenale Episcopo & confess. Lectio ix.

ALexánder Románus, Adriáno Imperatóre regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit, ut tantúmmodò panis & vinum in mystério offerrétur: vinum autem aquæ miscéri jussit, propter sánguinem & aquam quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt; & in cánone Missæ áddidit: Qui prídie quàm paterétur. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxto, perpétuò in Ecclésia asservarétur, & in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, & dies vigínti, vitæ sanctitáte & salutáribus institútis illústris. Martyrio coronátus est unà cum Evéntio & Theodúlo Presbyteris, sepultúsque est via Nomentána tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat. creátis diversis témpore mense Decémbri Presbyteris sex, Diáconis duóbus, & Epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora pósteà in Urbem transláta, in Ecclésia sanctæ Sabínæ cóndita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis Epíscopi: qui cùm plúrimos in ea urbe sanctitáte & doctrína Christo peperísset, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice sepúltus est. Te Deum.

Si autem hoc Festum venerit Feria secunda vel quarta Rogationum, omittitur Lectio de SS. martyribus Alexandro & sociis, & legitur de Homilia Rogationum; & de ea fit commemoratio in Laudibus, ac SS. martyrum Alexandri &c. quod & in similibus observetur.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

O Magnum pietátis opus: mors mórtua tunc est, In ligno quando mórtua vita fuit, allelúja. Psal. Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Aña. Salva nos Christe Salvátor per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja. Aña. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja. Aña. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja. Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster, allelúja. Capitulum. Phil. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,

Digitized by Google

Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, & mors mortem superávit in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis & regnas.

Commem. SS. Alexandri, Euentii, & Theoduli mart. ac Juvenalis Episc. & Confess. hoc loco tantùm, Aña. Filiæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis & lætítiæ, allelúja, allelúja. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Euéntii, Theodúli, atque Juvenális natalítia cólimus: à cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Salva nos. Capit. Fratres, Hoc enim. ℟. breve. Hoc signum Crucis erit in cœlo, * Allelúja, allel. Hoc signum. ℣. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hoc signum.

℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Galat. 6. d

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

℟. breve. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi, * Allelúja, allelúja. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Per signum Crucis. Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem; mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. breve. Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * Allelúja, allelúja. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. O magnum. cum reliq. de Laudibus. Psalmi, Capit. Hymnus, & ℣. ut i. Vesperis. 816.

Ad Magnificat, Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Oratio. Deus, qui in præclára. ut suprà.

Et fit commem. S. Monicæ, ut infrà.

DIE IV. MAJI.

In festo S. Monicæ viduæ. Semiduplex.

Antiphona. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam, allelúja. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna, allelúja.

Oratio.

Deus mœréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in Conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, & grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In

In secundo Nocturno. Lectio iv.

MOnica, sancti Augustini dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam & opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat: in assíduis verò ad Deum oratiónibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediolánum secúta est: ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cùm ille fecísset, ejus & públicis conciónibus, & privátis collóquiis Cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

MOx in Africam redeúntes, cùm ad óstia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cùm eam quodam die ánima deiecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hìc matrem vestram: tantùm vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod pósteà Martíno quinto summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Ex lib. 9. Conf. cap. 12. Lectio vi.

SUbdit verò Augustínus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec míserè, nec omníno moriebátur: hoc & documéntis morum ejus, & fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversationémque ejus piam in te & sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbitò destitútus sum, & líbuit flere de illa, & pro illa: & si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat, sed pótiùs si est grandi charitáte pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui. ℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.
Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 7. b

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 44. de Verbis Domini, circa init.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, & exúrge à mórtuis, & illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ: * Et panem otiósa non comédit, allelúja. ℣. Gustávit & vidit, quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Le-

Lectio viii.

TRes autem mórtuos invenímus à Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustrà commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus, ea quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantùm mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus. ℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, allelúja.
℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

QUemádmodum qui videt lítteras in códice óptimè scripto, & non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; & est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem & laudat artifícium, & capit intelléctum: ille útique, qui non solùm vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere, quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, & non intellexérunt quid sibi vellent, & quid intelligéntibus quodámmodò innúerent, miráti sunt tantùm, quia facta sunt: álii verò & facta miráti, & intelléƈta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus. Te Deum. 11.

DIE VI. MAJI.

In festo sancti Joannis ante portam Latinam. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, præter illa quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona. In fervéntis ólei dolium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit, allelúja. Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta quæsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno legitur initium Epistolæ primæ B. Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis, 442. nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola: tunc enim ponuntur Lect. eo die occurrentes.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánum.

Lib. 1. Lectio iv.

JOánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, & quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: & ideò plus amátur à Dómino, & recúmbit super pectus Jesu: & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget: & post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quòd Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit: cùmque essent in navi, & piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli, quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, & dicit Petro: Dóminus est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

FUit autem Joánnes & Apóstolus, & Euangelísta, & Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster: Euangelísta, quia librum Euangélii cóndidit, quod excépto Matthæo álii ex duódecim Apóstoli

non

non fecérunt: Prophétá, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit, quàm intráverit.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Sed & ipsum ejus Euangélium multùm distat à céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere: Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Lucas à sacerdótio Zacharíæ: Marcus à prophetía Malachíæ, & Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes verò noster quasi áquila ad supérna volat, & ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 20. c

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri. Lib. 3. Comment. in Matth. cap. 20.

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cùm Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum & Scribis, & condemnábunt eum morte, & tradent Géntibus ad illudéndum, & flagellándum, & crucifigéndum; & ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret; illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectiónem íllicò regnatúrum, & hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum: & aviditáte feminéa præséntia cupit, immémor futurórum.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Mater póstulat, & Dóminus discípulis lóquitur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Quæritur, quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet & Joánnes, bíberint: cùm Scriptúra narret, Jacóbum tantùm Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus Ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quòd & ipse propter martyrium sit missus in fervéntis

tis ólei dólium, & inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martyrio ánimum non defuísse, & bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem & tres púeri in camíno ignis bibérunt, licèt persecútor non fúderit sánguinem. Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Stanislai martyris, ut infrà.

DIE VII. MAJI.

In festo S. Stanislai Episcopi & mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. tempore Paschali, præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Oratio.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Stanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, & piis paréntibus, qui ánteà per annos trigínta stériles, illum à Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Cánonum & Theologíæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Cracoviénsis, & concionátor factus à Lampérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, & præcipuè misericórdia in páuperes enítuit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quòd illíus notam libídinem públicè arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cùm neque tábulis probáre posset, & testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio antè obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis & oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum è sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege & céteris stupóre attónitis, de agro à se véndito, & prétio ritè sibi ab Epíscopo persolúto, testimónium dicit, atque iterùm in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

At Bolesláum frustrà sæpè admónitum, Stanisláus tandem à fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epíscopum confódiant: qui ter conáti, occúlta vi, tértiò divínitus sunt depúlsi. Postrémò ímpius rex Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat: corpus membrátim concísum, & per agros projéctum, áquilæ à feris mirabíliter defféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt, & suis locis aptè dispónunt: quæ súbitò ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia extárent. Multis prætéreà miráculis servi sui sanctitátem

Deus

Deus declarávit post ejus mortem: quibus permótus Innocéntius quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.
℟. Filiæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die.
Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Ego sum vitis vera. ut in Communi Martyrum tempore Paschali. xxvii.

Vesperæ de seq. comm. præcedentis.

DIE VIII. MAJI.

In Apparitione S. Michaelis Archangeli. Duplex.

Si hoc Festum celebretur post tempus Paschale, Officium fit ut in ejus Dedicatione mense Septembris die xxix. præter Lectiones secundi & tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infrà.

Ad Vesperas, Antiphona. Stetit Angelus. cum reliq. de Laudibus. 831. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Te splendor & virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat Victor Crucem
Míchael salútis sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Si celebretur post Ascensionem, dicatur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce Dómine Deus noster, qui áperis librum, & solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut à quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Stanislai, Aña. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allel. ℟. Mors Sanctórum ejus, allel. Oratio. Deus, pro cujus honóre. ut suprà. 828.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus, allel. Psal. Veníte. 1. Hymnus. Te splendor. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo, allelúja.

Psalmi primi, secundi, & tertii Nocturni cum Lectionibus etiam primi Nocturni leguntur ut in ejus Dedicatione, 29. Septembris sub una tantùm Aña.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Et in Responsoriis ejusdem tempore Paschali additur Allelúja.

In

Digitized by Google

In secundo Nocturno, Antiphona.
Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

Lectio iv.

BEátum Michaélem Archángelum sæpiùs homínibus apparuísse, & sacrórum librórum auctoritáte, & véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem & patrónum, Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparitio.

℟. Hic est Míchael Archángelus princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat benefícia populórum, & orátio perdúcit ad regna cœlórum, allelúja. ℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

FActum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longè discéderet: quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cùm verò quidam ex illis, ut taurum configeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cùm præséntes, ac deinceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própiùs accédere nemo audéret; Sipontíni Epíscopum cónsulunt: qui indícto trium diérum jejúnio & oratióne, rem à Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis, allelúja. ℣. Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ & intelléctus. Ut.

Lectio vi.

POst tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui & Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus unà cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cùm in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis officiis celebráre cœpérunt: qui multis pósteà miráculis illustrátus est. Nec ita multò pòst Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus quale non fuit, ex quo Gentes esse cœpérunt, usque ad illud, allelúja. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet. Glória Patri. Et véniet.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.
Comment. in Matth. can. 18.

NOn nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt,

non

non mentiúntur, dictis credunt, & quod áudiunt, verum habent. Revertendum ígitur est ad simplicitátem infántium: quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Bño. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

VÆ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máximè ignorántia detinétur humána, quòd sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quàm non recepísse Christum? Ideò verò necésse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitatis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа. ℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

VIdéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mutui amóris impósuit: ad eos præcípuè, qui verè in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo & Fílius hóminis salvat, & Deum Angeli vident: & Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculósè ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum & invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

STetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja. Aña. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja. Aña. Angeli Dómini Dóminum benedícite in ætérnum, allelúja. Aña. Angeli, Archángeli, Throni, & Dominatiónes, Principátus, & Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriste sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator & Redémptor,
Cœlitum nobis tribuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, & amíca cœlo
Quæ triumphátor státuit per orbem
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit è cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assístat, simul & micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Ste-

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum: & Míchael pugnávit cum eo, & fecit victóriam, allelúja.

Oratio.

DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut à quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Dum præliarétur. Capitulum. Significávit. ut suprà.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúja, allel. Gloria. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Archángele Míchael. Capitulum. Apoc. 5. c

AUdívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. breve. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúja, allel. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona.

Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b

FActum est prælium magnum in cœlo: Míchael & ángeli ejus præliabántur cum dracóne, & draco pugnábat, & ángeli ejus: & non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámpliùs in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúja, allelúja. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Allelúja, allel. Glória Patri. In conspéctu. ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

In ii. Vesperis, Aña. Stetit Angelus. cum reliq. de Laudib. suprà. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalm. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti. 97.

Capitul. Significávit. Hymn. Te splendor. ut suprà in primis Vesperis. 829.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Magnificat. Antiphona.

Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri: hic, & ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja. Oratio. Deus, qui miro órdine. ut suprà.

Deinde fit commemor. seq. Festi.

DIE IX. MAJI.

In festo S. Gregorii Nazianzeni Episcopi & Confessoris. Duplex.

Ad Magnificat in utrísque Vesperis. Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium miníftrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dominum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

GRegórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere unà cum sancto Basílio eruditus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in qui-

quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne & auctoritáte interpretántes. Qui cùm doctrína & vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ Euangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo filios pepererúnt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

GRegórius igitur aliquándo domum revérsus, primùm Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cùm civitátem hæresum purgátam erróribus ad cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cùm inter Epíscopos magna proptéreà esset facta sedítio, spontè cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cùm illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem & scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SCripsit autem multa & solúta oratióne & vérsibus, mirábili pietáte & eloquéntia: quibus doctórum hóminum sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis & cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic & oratiónis gravitáte omnes fácilè superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodósio ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Euangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. I.

In Vesperis fit commem. S. Antonini Episc. & Confess. & SS. Gordiani & Epimachi martyrum, ut infrà.

DIE X. MAJI.

In festo S. Antonini Episcopi & Confessoris. Semiduplex.

Antiphona. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

SAncti Antoníni Dómine Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum.

Pro SS. Gordiano & Epimacho mart.

Antiphona. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beatórum mártyrum tuórum Gordiáni & Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Antonínus, Florentiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis claréré virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit, post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat; quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certè lectióni & scriptióni librórum tribuébat; & si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem páululùm declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídiùs repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Disciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi aut in nudo tabuláto cubábat: cilício semper usus, & intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrimè semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeò autem in eo humílitas enítuit, ut étiam Cœnóbiis, ac Provínciis præféctus abjectíssima Monastérii officia demissíssimè obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrimè tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit. ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, charitáte, mansuetúdine, & sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes fermè sciéntias per se nullo adhíbito præceptóre absolutíssimè didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharístia & Unctióne percépta, compléxus Crucifixi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens & post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Adriáno sexto anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium. Homo peregrè proficíscens. de Communi Confessoris Pontificis primo loco. xlv.

Pro SS. martyribus Gordiano & Epimacho. Lectio ix.

Gordiánus judex, cùm ad eum Januárius Présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eódem in Christiána fide instrúctus, cum uxóre & quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare Præféctus, relegáto Januário, Gordiánum à Clementiáno Vicário inclúdi jubet in cárcerem: qui pósteà eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cùm à fidei propósito detérrere non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu à Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam Relíquiæ beáti Epímachi mártyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi

is

is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémò combústus, martyrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. SS. Gordiani & Epimachi mart. Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis & lætítiæ, allelúja, alleluja. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℞. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Da, quæsumus. ut suprà. 833.

DIE XII. MAJI.

In festo SS. Nerei, Achillei, & Domitillæ virg. atque Pancratii mart. Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. tempore Paschali, præter Orationem & Lectiones ii. & iii. Nocturni. Oratio.

Semper nos Dómine mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii fóveat quæsumus beáta solémnitas: & tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Nereus & Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, à beáto Petro unà cum ipsa, ejúsque matre Plautílla baptizáti, cùm Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fidei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur: ubi ad quæstiónem iterùm vocáti, & verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, à Minúcio Rufo equúleo & flammis cruciáti, cùm constánter negárent, se à sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse ut idólis immolárent, secúri percússi sunt: quorum córpora ab Auspício eórum discípulo, & Domitíllæ educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt. ℞. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas. Lectio v.

Flávia Domitílla, virgo Romána, Titi & Domitiáni Imperatórum neptis, cùm sacrum virginitátis velámen à beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis filio, deláta quòd Christiána esset, à Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, iterùm Christum conféssa, cùm semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, unà cum Theodóra & Euphrósyna virgínibus & collactáneis suis, glorióso martyrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, à Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac verò die duórum fratrum, ac Domitíllæ córpora ex Diaconía sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basílicam, tituli Fasciolæ, restitúta sunt. ℞. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis: Consolábitur. Lectio vi.

Pancrátius, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus: ubi à Pontífice Románo baptizátus, & in fide Christiána erudítus, ob eámdem paulò pòst comprehénsus, cùm diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, & unguéntis delibútum, via Aurélia sepelívit.

℞. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 4. f

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 28. habita in Basilica horum SS. Martyrum in die natalis eorum.

QUid est quòd régulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, & tamen ire corporáliter recúsat: ad servum verò centuriónis non invitátur, & tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli filio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quòd supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres & divítias venerámur? Redémptor verò noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt; & quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad filium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit. ℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui. Lectio viii.

INcrepáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli: & tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certè si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: & tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. candidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut. Lectio ix.

NOlíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fecúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace: & tamen cùm in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, & adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur: & tamen cæca mente carnális cōcupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus. Te Deum. 11.

DIE XIV. MAJI.

Sancti Bonifacii martyris. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Bonifácii mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum. Lectio ii.

BOnifácius, civis Románus, quòd cum Aglae nóbili matróna impudícè versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda & sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cùm Tarsi multos propter Christiánæ fidei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos vehementer hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quòd brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues & carnem acúti cálami sunt infixi, plumbúmque liquefáctum in

in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantùm Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago Dómine Jesu Christe, Fili Dei. Lectio iii.

MOx in ollam fervéntis picis demísso cápite conjéctus est: unde cùm inviolátus exíſſet, ira incénsus judex, eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cùm martyrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt; & condítum unguéntis, linteísque involútum, Romam portándum curárunt. Quod factum cùm ab Angelo Aglae matróna, quæ & ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovíſſet; pródiens óbviàm sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit: in qua corpus sepúltum est, Nonis Június, cùm ejus ánima prídie Idus Maji apud Tarsum Cilíciæ urbem migráſſet in cœlum, Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus. Te Deum laudámus. 11.

DIE XVI. MAJI.

In festo S. Ubaldi Episcopi & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter ea quæ sequuntur. Oratio.

AUxílium tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impénde: & intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

UBáldus Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, à primis annis pietáte & lítteris egrégiè est institútus; jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpè tentátus, numquam tamen à propósito servándæ virginitátis recéſſit. Sacérdos effectus patrimónium suum paupéribus & Ecclésiis distribuit: & Canonicórum Regulárium Ordinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíſſimè vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo summo Pontífice, Ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, & Episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AD suam ítaque revértens Ecclésiam, cùm de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáſſet, in omni tamen virtútum génere eò magis eminére cœpit, quò efficáciùs aliórum étiam salútem verbo & exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestitu moderáto, léctulo áspero & paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíſſimas injúrias & contumélias non modò æquanímiter tulit, verùm étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

BIénnio ántequam ex hac vita migráret, cùm diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíſſimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cùm multis annis Ecclésiam sibi commíſſam summa cum laude gubernáſſet, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cœlestínus Papa tértius in Sanctórum nú-

númerum rétulit. Ejus virtus præcipuè in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus verò per tot sæcula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel à præsénti discrímine liberávit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In tertio Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Homo péregrè. ut in eodem Communi. xlv.

DIE XVIII. MAJI.

In festo S. Venantii mart. Semidupl.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali, vel extra tempus Paschale pro qualitate temporum, præter ea quæ hìc sequuntur.

In utrisque Vesperis, Hymnus.

MArtyr Dei Venántius,
Lux & decus Camértium,
Tortóre victo & júdice
Lætus triúmphum cóncinit.
Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.
Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,
Iræ famísque immémores.
Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrímque & víscera
Succénsa lampas ústulat.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Oratio.

DEus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut qui ejus mérita venerámur, fidei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hymnus.

AThléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícla déspicit.
Loris revínctus ásperis
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant,
Per saxa corpus scínditur.
Dum membra raptant Mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor ò fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

VEnántius Camers quíndecim annos natus, cùm Christiánæ Religiónis accusarétur apud Antiochum, qui sub Décio Imperatóre Camerino præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit: quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, & vínculis astríngi jussit: sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus pósteà adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius; & quòd eum ab Angelo íterùm solútum, cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, & à beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulò pòst martyrii palmam cum eódem proméruit.

℞. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Extra tempus Paschale, ℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab

ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

AT Venántius Præsidi sístitur, & ab eo iterùm frustrà tentátus, ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur: quò Attalus Præco míttitur, qui ei dicat se quoque Christiánum fuisse, & ei nómini proptéreà renuntiásse, quòd cognovísset ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verùm nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum à se pénitus rejécit. Quare ad Præsidem iterùm addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante Júdicem, qui Venántio adhuc loquénte è tribunáli cécidit, & in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit. ℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Extra tempus Paschale, ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

QUod cùm Præsidi nuntiátum esset, extémplò Venántium leónibus óbjici jussit, qui naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, iterùm in cárcerem tráditur. Cùmque postrídie Præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum verò Præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse; Præses ira incénsus, eum íllicò cápite plecti imperat: deinde Venántium per loca vépribus & cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cùm semiánimis relíctus esset, manè se iterùm Præsidi præsentávit, cujus jussu statim è rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus ereptus, dénuò per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle ex lápide, in quo & génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo à Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti in Christum credidérunt, quos omnes Præses eò loci unà cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura & terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret: qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii & aliórum córpora honoríſico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt. ℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

Extra tempus Paschale, ℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iii. Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Euang. Ego sum vitis vera: ut in Communi Martyrum tempore Paschali. xxvii.

Extra tempus Paschale, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium. Si quis venit ad me. de Communi unius Mart. xxi.

Ad Laudes, Hymnus.

DUm nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis imbuit.
A quis sacri Baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit mártyres.
Nunc Angelórum párticeps
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lúmen íngere.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Vesperæ de seq. commem. præced.

DIE XIX. MAJI.

In festo sancti Petri Cœlestini Papæ & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontificis, præter sequentia. Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti; quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, & ad promíssa humílibus prǽmia pervenire felíciter mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Venantii mart. Aña. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Extra tempus Paschale. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.
℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui hunc diem.. ut suprà.

Pro commem. S. Pudentianæ virg. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio. Exáudi. de Cōmuni Virg. lxiii.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

PEtrus, à nómine quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis cathólicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum à mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ pósteà Cœlestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cùm abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri cáthedram ignórans & absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minùs, quàm repentíno gáudio cunctos affécit. Cùm autem in Pontificátus sublimitáte collocátus váriis distentus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter & honóri voluntáriè cessit; indéque priscam vitæ rationem répetens, obdormívit in Dómino. Ejúsque pretiósam mortem Crux prǽfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámpliùs gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quàm post óbitum cláruit, quibus ritè examinátis, Clemens quintus anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job. Lectio v.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas, urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequén-

quéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere: cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

At contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntiùs toleráre, quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbiò stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde benè interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne, cùm vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hìc pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic à Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui à sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantùm Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana virg. Lectio ix.

Pudentiána virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cùm admirábili pietáte Christiánam religiónem cóleret, unà cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam

ctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis & oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, à Pio Pontífice baptizáta est. Quòd autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni publicè sacrificia fácerent: Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benígnè accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his Christiánæ pietátis officiis migrávit è vita, & in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, decimoquárto Kaléndas Junii.

Te Deum laudámus. 11.

Si hoc festum contingat transferri, nona Lectio dicitur ut sequitur. Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cùm ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quantò magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, & secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpè número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum ómnium numerósitas judicántium; & per duódecim tribus Israel univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commemoratio sanctæ Pudentianæ virginis, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio. Exáudi. de Communi Virginum. lxiii.

In secundis Vesperis ad Magnificat, Aña. Dum esset summus Póntifex. xlvii. cum commemoratione S. Bernardini ut infrà.

DIE XX. MAJI.

In festo S. Bernardini Senensis Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ hìc habentur propria.

Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DOmine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis & intercessióne, Spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

BErnardínus Albizésca, nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia: nam à piis paréntibus honéstè educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, & beatíssimæ Vírginis cúltui præcípuè addíctus. Misericórdia verò in páuperes fuit insígnis: quæ quidem ómnia procedénte témpore quò méliùs posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala, Deo insérviunt; unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne & ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili charitáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssimè custodívit, ádeò ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minùs honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias re-

rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

GRavi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssimè toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit; quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit; in quam cùm sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assíduè orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet; quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cùm cœnóbii Rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, & sacrárum litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllimè suscépto, cùm se minùs idóneum agnósceret, ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo, ejusmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

CUmque ea témpora vítiis crimini-búsque redundárent, & cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore & in péctore gerébat, collápsam pietátem, moré sque, verbo & exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum à summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssimè rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustis, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam piè doctéque conscríptis, cùm vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit, quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitû sexto, Nicoláus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi Abbatum. lxi.

DIE XXV. MAJI.

In festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis virginis. Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. non martyr. præter ea quæ sequuntur. Oratio.

DEus virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte & charitáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Urbani Papæ & martyris, Ana. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali, Antiphona. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.
℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

MAría Magdaléna illustrióri Pazziórum género Floréntiæ nata, ferè ab incunábulis iter perfectiónis ar-

arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Mariæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeò casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane & aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

TAnto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas & admirábiles éxtases passa est, in quibus & arcána cœléstia penetrávit, & exímiis à Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta longum certámen à princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta; Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

CHaritáte erga próximum singuláriter enituit; nam sæpè noctes ducébat insómnes, vel obeúndis Sorórum ministériis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium & peccatórum perditiónem amárè deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copiósè affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat, Pati, non mori. Tandem longa & gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta Maji anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita & post mortem miráculis claram, Clemens nonus sanctárum Vírginum número adscrípsit: cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Communi Vírginum. lxix.

Pro S. Urbano Papa & martyre.

Lectio ix.

URbánus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína & vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, & Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui pósteà martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quàm Ecclesiásticos & Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, & prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Június. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbýteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. S. Urbani.

Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Ju-

℣. Justus ut palma florébit . ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur .

Tempore Paschali , Antiphona . Fíliæ Jerúsalem , veníte & vidéte Mártyres cum corónis , quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis & lætítiæ , allelúja , allelúja . ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini , allelúja . ℟. Mors sanctórum ejus , allelúja.

Oratio ut supra . 843.

Vesperæ de seq. cum commem. præc.

DIE XXVI. MAJI.

In festo S. Philippi Nerii Confessoris . Duplex . Oratio .

DEus , qui beátum Philíppum Confessórem tuum , Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ; ut cujus solemnitáte lætámur , ejus virtútum proficiámus exémplo . Per Dóminum .

Pro commem. S. Mariæ Magdalenæ , Aña. Veni sponsa Christi , áccipe corónam , quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum . ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis . ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum . Oratio . Deus virginitátis amátor . ut suprà . 843.

Deinde fit commem. S. Eleutherii Papæ & mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem , & à verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram .

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine . ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum . Oratio .

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus : & quia pondus própriæ actiónis gravat , beáti Eleuthérii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat . Per Dóminum nostrum .

Tempore Paschali , Aña. Lux perpétua . ℣. Sancti & justi . 843. Oratio . Infirmitátem nostram . ut supra .

In primo Nocturno , Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno . Lectio iv.

PHilippus Nérius , piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus , ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia . Adoléscens ampla pátrui hæreditáte dimíssa , Romam se cóntulit , ubi Philosophía ac sacris lítteris erudítus , totum se Christo dicávit . Ea fuit abstinéntia , ut sæpè jejúnus tríduum permánserit . Vigíliis & oratiónibus inténtus , septem Urbis Ecclésias frequénter vísitans , apud cœmetérium Callísti in cœléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit . Sacérdos ex obediéntia factus , in animárum salúte procuránda totus fuit ; & in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans , innúmeros penè fílios Christo péperit : quos verbi Dei quotidiáno pábulo , Sacramentórum frequéntia , oratiónis assiduitáte , aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens , Oratórii congregatiónem instítuit .

℟. Honéstum fecit illum Dóminus , & custodívit eum ab inimícis , & à seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam .

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas , & osténdit illi regnum Dei . Et dedit . Lectio v.

CHaritáte Dei vulnerátus languébat júgiter : tantóque cor ejus æstuábat ardóre , ut cùm intra fines suos continéri non posset , illíus sinum , confráctis atque elátis duábus cóstulis , mirabíliter Dóminus ampliáverit . Sacrum verò fáciens , aut fervéntiùs orans , in áera quandóque sublátus , mira úndique luce fulgére visus fuit . Egénos & páuperes omni charitátis officio prosequebátur : dignus qui & Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret , & dum egéntibus noctu panem deférret in fóveam lapsus , inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur . Humilitáti addíctus , ab honóribus semper abhórruit , atque Ecclesiásticas dignitátes , étiam primárias , non semel ultrò delátas , constantíssimè recusávit .

℟. Amávit eum Dóminus , & ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum , * Et ad portas paradísi coronávit eum .

℣. In-

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

PRophetíæ dono fuit illústris, & in animórum sénsibus penetrándis mirificè enítuit. Virginitátem perpétuò illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre: qui verò secùs, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iisque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, & morti próximos, sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spirítuum, & ipsíus Deíparæ vírginis, frequénter fuit apparitióne dignátus; ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exultatióne perácto, ceteríſque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius decimusquíntus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia in Euang. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confess. non Pontif. lvi.

Pro S. Eleutherio. Lectio ix.

ELeuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt à Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium & Damiánum, doctos & pios viros, misit in Británniam, per quos rex & réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígnè accéptus est. Quo témpore summa pace & quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máximè Romæ fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri. Te Deum. 11.

In Laudibus pro commem. S. Eleutherii Papæ & mart. Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali, Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa. 845.

Oratio. Infirmitátem: ut suprà.

In Vesperis fit commem. sequentis.

DIE XXVII. MAJI.

S. Joannis Papæ & mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. 843.

Aliàs Antiphona. Lux perpétua.

℣. Sancti & justi. 843. Oratio.

DEus, qui nos beáti Joánnis mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum. Lectio ii.

JOánnes Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre rexit Ecclésiam: ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quòd Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cùm ei nóbilis vir ad Coríntum, equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset; factum est, ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu & totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit: tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud

lud majus miráculum, quod Constantinópoli in áditu portæ áureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui unà cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est.

℟. Dómine prævenísti eum. ut in Communi unius Mart. xxii. si celebretur post Pentecosten. Lectio iii.

Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit: statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia & nos quando fúimus Constantinópoli tam pro religióne catholica, quàm pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodoricus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit è vita, cùm sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim: ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulò pòst móritur Theodoricus: quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem & Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, & in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis Papæ & martyris. Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias & sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cùm mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, & creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam à se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem. Te Deum. 11.

DIE XXXI. MAJI.

S. Petronillæ virginis. Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Petronillæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Lectio tertia, ex libro sancti Cypriani Episcopi & martyr. Nunc nobis ad vírgines. de Communi Virginum. lxxi.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. JUNII.

SS. Marcellini Petri, atque Erasmi martyrum. Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum. Lectio ii.

Petrus exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ à Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, filiam à dæmone agitátam, liberávit. Quo facto & paréntes puéllæ cum tota família, & vicínos qui ad rei novitátem concúrrerant Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum Presbyterum addúxit, à quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum & Marcellínum ad se vocátos aspériùs objúrgat, & ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cùm

Mar-

Marcellínus Christiána libertáte respondéret: pugnis contúsum, & à Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cùm utríque ex torméntis fides & ánimus crésceret, constánti confessióne, & abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iii.

ERásmus Epíscopus, Imperatóribus Diocletiáno & Maximiáno in Campánia plumbátis & fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, & fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger & inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verùm is íterùm detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravíssimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis à Maximiáno váriis affléctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis & in fide confirmátis, & ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est. Te Deum. 12.

DIE VI. JUNII.

In festo S. Norberti Episcopi & Confess. Duplex. Oratio.

DEus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, & per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: præsta quæsumus, ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

NOrbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa pósteà Imperatóris aula, sprétis mundi illécebris, Ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis Ecclesiásticis provéntibus satis amplis, & património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus & lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere & sermóne innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diffidéntes ad pacem & concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

CUm Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne à sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit: ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum régula à sancto Augustíno. Cùm verò ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo Monastériis ædificátis, mirificè propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ANtvérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu & miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licèt relúctans) Magdeburgénsis creátus, Ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium secúndum egrégiè adjúvit; & Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schísma Petri Leónis compréssit. Postrémò vir

vir Dei méritis & Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Június.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Homo péregrè. de Communi Confessoris Pontificis. xlv.

DIE IX. JUNII.

SS. Primi & Feliciani mart. Oratio.

FAc nos, quæsumus Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Primi & Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ii.

PRimus & Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cùm Christiánam fidem acérrimè tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primùm váriè tentáta est constántia Feliciáni. Sed cùm suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affixis stípiti mánibus ejus & pédibus, ipsum sine cibo & potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum, sic affátur: Vides, quantò sit prudéntior, quàm tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris & grátiæ.

Extra tempus Paschale, ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

CUi Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, & ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci imperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes: qui prostráti ad eórum génua, cápite & cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cùm ámpliùs duódecim míllia hóminum convenífsent, quingénti cum suis famíliis Christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos secúri pércuti jussit. Te Deum. 11.

Vesperæ de sequenti.

DIE X. JUNII.

In festo S. Margaritæ Scotorum Reginæ. Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi nec Virginis nec Martyris, præter ea quæ sequuntur. Oratio.

DEus, qui beátam Margarítam Scotórum Regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti: da ut ejus intercessióne & exémplo tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

MArgaríta, Scotórum Regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine clraríssima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, unà cum genitóre, qui à sancto Eduárdo pátruo Anglórum rege ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram ma-

marítimam Scótiæ. Ibi cùm ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi egrégiis ejus dótibus capto nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

INter regáles delícias corpus afflictiónibus ac vigíliis máccrans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima & cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit; & sacra supelléctili ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad melióem frugem, & ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sanctè & felíciter educávit, ut eórum pleríque quemádmodum & Agatha mater & Christína soror sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens à vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores Christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

NIhil tamen æquè in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima cháritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modò stipem affatim suppeditáre, verùm étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, & pressis étiam ósculis úlcera fovére solémne hábuit. His porrò aliísque piis súmptibus non régias tantùm vestes & pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam, Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, & Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssimè cólitur.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. ut in Communi nec Virg. nec Mart. lxxv.

Vesperæ de sequenti, commem. præcedentis.

DIE XI. JUNII.

In festo S. Barnabæ Apost. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis & intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Margaritæ, Aña. Manum suam. ℣. Diffusa. lxxvii. Oratio. Deus, qui beátam. ut suprà.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13. f

CUm dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, & coléntium advenárum, Paulum & Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut

ut permanérent in grátia Dei. Sequénti verò sábbato penè univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, & contradicébant his, quæ à Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt, & glorificábant verbum Dómini: & credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas & honéstas, & primos civitátis, & excitavérunt persecutiónem in Paulum & Bárnabam: & ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, & Spíritu sancto.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite à me, quia mitis sum & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii. Cap. 14.

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, & loqueréntur, ita ut créderet Judæórum & Græcórum copiósa multitúdo. Qui verò incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, & ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa & prodígia fieri per manus eórum. ℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Barnabas Levítes, Cyprius génere, qui & Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Euangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cùm ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multùm proficiébat, quòd ab ómnibus vir bonus, & Spíritu sancto plenus habebátur. ℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Profectus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fidei & vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primùm Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli & Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eò mitténtes pecúniam per Paulum & Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, men-

mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.
℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

CUm autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris Prophétis & doctóribus Paulus & Bárnabas in jejúnio & oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætéreà urbes regionésque, prædicántes Euangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémò Bárnabas digréssus à Paulo, unà cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter séptimum Nerónis annum tértio Idus Június ad Apostólici múneris laudem, martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne Imperatóre repértum est in ínsula Cypro; ad cujus pectus erat Euangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum. ℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò coronántur. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

CUm Dóminus omnem sollicitúdinem à discipulórum córdibus ejécerit, & osténsióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, & ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodò atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primùm, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætéreà, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cùm ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímiùm commoveréntur.
℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

JAm verò ut intélligant novum hoc esse belli genus, & insólitum præliándi morem, cùm illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, & absque zona & pera; & ab excipiéntibus ali juberet: non fecit hìc dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens. Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque verò óvium tantùm mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem;) sic enim virtútem meam máximè osténdam, cùm ab óvibus lupi superabúntur: & quamvis illæ sint in médio lupórum, & innúmeris mórsibus laceréntur, non modò non consúmptæ fúerint, verùm étiam illos in sui natúram transmutáverint.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. San-

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum. Lectio ix.

MAjus certè atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, & ánimum in divérsum transférre, quàm illos occídere: præsértim cùm duódecim tantùm essent, & lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longè divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, & victóres sumus: quòd si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim à nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit. Te Deum. 11.

Si autem celebretur tempore Paschali, omnia dicuntur de Communi Apostolorum tempore Paschali, præter Orationem & Lectiones, ut supra.

In secundis Vesperis fit commem. SS. Basilidis & sociorum martyrum.

DIE XII. JUNII.

SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarii mart. Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali, Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Oratio.

SAnctórum mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Nábōris atque Nazárii, quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva resplendeant: & quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum. Lectio ii.

BAsílides, Cyrínus, Nabor, & Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, & virtúte illústres, Christiána religióne suscépta, cùm Christum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurélio Præfécto Urbis comprehénsi, & ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cùm súbitò claríssima lux obórta ómnium óculis qui ibídem essent, cárcerem collustrásset; illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ prǽpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt.

Lectio iii.

VErùm pósteà è cárcere emíssi, ab Imperatóre Maximiáno, cùm ejus étiam negléćto império, unum Christum Deum & Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti iterùm conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, & ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssimè confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, à Christiánis honorífice sepúlta sunt. Te Deum laudámus. 11.

DIE XIII. JUNII.

In festo S. Antonii de Padua Confess. Duplex. Oratio.

ECclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, & gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

ANtónius, Ulyssipóne in Lusitánia honéstis ortus paréntibus, & ab iis piè educátus, adoléscens institútum Canonicórum Regulárium suscépit. Sed cùm córpora beatórum quinque Mártyrum Fratrum Minórum Conimbriam transferréntur, qui pauló antè apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martyrii desidério incénsus ad Franciscánum Ordinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit: sed advérsa valetúdine afflíctus, & redíre coáctus, cùm na-

navi ad Hispániæ líttora ténderet, ventórum vi in Sicíliam delátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

Assísium è Sicília ad Capítulum generále venit: inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatiónibus, jejúniis & vigíliis diu vacávit. Pósteà sacris Ordínibus initiátus, & ad prædicándum Euangélium missus, dicéndi sapiéntia & cópia tantum profécit, tantámque sui admiratiónem commóvit, ut eum summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam testaménti appellárit. In primis verò hæreses summa vi profligávit, ideóque perpétuus hæreticórum málleus est vocátus.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

Primus ex suo Ordine, ob doctrínæ præstántiam, Bonóniæ & álibi sacras lítteras est interpretátus, Fratrúmque suórum stúdiis præfuit. Multis verò peragrátis provínciis, anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suæ moniménta relíquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfúnctus, méritis & miráculis clarus obdormívit in Dómino Idibus Júnii, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo: quem Gregórius nonus Póntifex máximus sanctórum Confessórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homilia in Euang. Sint lumbi. de Cõi Conf. non Pontif. lvi.

Vesperæ à Capit. de S. Basilio cum commem. S. Antonii.

DIE XIV. JUNII.

In festo sancti Basilii Magni Episcopi & Confessoris. Duplex.

In Hymno Vesperarum dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Basíli, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Basílii confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Antonii, Aña. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Ecclésiam tuam. ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Basílius nóbilis Cáppadox, Athénis unà cum Gregório Nazianzéno ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter erudítus, eum brevì cursum fecit ad omnem doctrínæ & morum excelléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Euangélium in Pontum accersítus, eam provínciam à Christiánis institútis aberrántem, ad viam salútis revocávit: mox ab Eusébio Cæsaréæ Epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur: in cujus locum pósteà succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis defendit, ac Valéntem Imperatórem sibi irátum, miráculis adeò flexit, ut incumbéntem ad voluntátem

ejicién-

ejiciéndi ipsum in exsilium, à senténtia discédere coégerit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

NAm & Valéntis sella, in qua factúrus decrétum de ejiciéndo è civitáte Basílio sedére volébat, confrácta est: & tribus ab eo cálamis adhíbitis ad scribéndam exílii legem, nullus eórum réddidit atraméntum: & cùm nihilóminùs in propósito scribéndi ímpium decrétum persísteret, ipsíus déxtera dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens chartam utráque manu cónscidit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basílio data est, Valéntis uxor íntimis est cruciáta dolóribus, & únicus fílius in gravem morbum íncidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suam recognóscens, Basílium accérsit: quo præsénte puer cœpit convaléscere: verùm, vocátis à Valénte ad viséndum púerum hæréticis, paulò pòst móritur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ABstinéntia & continéntia fuit admirábili: una túnica conténtus erat: in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpè totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuò cóluit. Monastériis extrúctis, ita Monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præclárè simul conjúngeret. Multa erudítè scripsit, ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cùm tantùm spíritu vivens, præter ossa & pellem, nulla prætéreà córporis parte constáre viderétur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 14. f

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Basílii Epíscopi.

Lib. Regul. fusiùs explic. ad interr. 8.

PErfécta quidem renuntiátio in eo consístit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectiónem propénsi simus, & respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti à possessiónibus, ab ináni glória, à vivéndi consuetúdine, à rerum inutílium amóre: quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discípuli, Jacóbus quidem & Joánnes, relícto patre Zebedæo, & ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat. Matthæus verò, cùm ab ipso telónio surréxit, ac Dóminum secutus est.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

SEd quid opus est nostris ratiónibus, aut sanctórum virórum exémplis, id quod dícimus, confirmáre, cùm ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícuè & sine controvérsia protestátur, dicens: Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus

quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Et ălio in loco, cùm priùs dixísset: Si vis perféctus esse, vade & vende ómnia quæ habes, & da paupéribus; pósteà subjúnxit: Veni, séquere me. ℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Est ígitur renuntiátio, quemádmodum docúimus, vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ solútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres & promptióres efficimur: & expedíta rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quæ super aurum & lápidem pretiósum multum longè sunt pretiosióres: & in summa, cordis humáni ad cœléstem conversatiónem translátio: ita ut dícere líceat: Nostra conversátio in cœlis est: & (quod máximum est) inítium unde ad Christi similitúdinem evádimus, qui cùm dives esset, propter nos pauper est factus. Te Deum. 11.

In secundis Vesperis fit commem. SS. Viti & sociorum.

DIE XV. JUNII.

Sanctorum Viti, Modesti atque Crescentiæ martyrum.

Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali, Antiphona, ℣. & ℟. ut suprà. 453.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis martyribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus, supérbè non sápere, sed tibi plácita humilitáte proficere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat charitáte. Per Dóminum.

Lectio ii.

Vitus ádmodum puer ínscio patre baptizátus est: quod cùm ille rescivísset, nihil prætermísit, quo filium à Christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem, Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminùs in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto & Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum Imperátor accérseret, ut filium suum à dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cùm ei amplíssimis præmiis ingrátus Imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, unà cum Modésto & Crescéntia, vínculis constríctum mittit in cárcerem.

Lectio iii.

Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cùm trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira Imperátor, quòd multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, & ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, & multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia nóbilis fémina, unguéntis cónditas honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci & Marcelliani martyrum.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Marci & Marcelliáni natalítia cólimus, à cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

℟. ii. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.
℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

MArcus & Marcelliánus fratres Románi, propter Christiánam fidem à Fabiáno duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confíxis. Ad quos cùm ita loquerétur judex: Resipíscite míseri, & vos ipsos ab his cruciátibus erípite: respondérunt: Numquam tam jucúndè epuláti sumus, quàm hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfixi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatina sepúlta sunt.
Te Deum laudámus. 11.

DIE XIX. JUNII.

Sanctorum Gervasii & Protasii martyrum. Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Gervásii & Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

GErvásius & Protásius, Vitális & Valériæ filii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cùm Astásius Comes in bellum profícisci vellet, hanc occasiónem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt.
℟. ii. Hæc est vera fratérnitas. ut suprà.

Lectio iii.

ITaque Astásio persuádent, se à diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio & Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cùm illi detestaréntur, Astásius imperávit, Gervásium támdiu cædi, dum inter vérbera expiráret: Protásium fústibus contúsum, secúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clàm sústulit, & in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro & insígni collocánda curávit. Passi sunt Medioláni décimo tértio Kaléndas Július. Te Deum. 11.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii Papæ & martyris. Oratio. Infirmitátem. de Communi unius Martyris. xvi.

Lectio ii.

SIlvérius Campánus, post Agapítum próximè Póntifex creátus est, cujus doctrína & sánctitas illúxit in insectándis hæréticis; & constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuéndo judício Agapíti. Nam Anthimum, quem quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab Episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cùm à Theodóra Augústa sæpíssimè rogátus esset, restitúere nóluit. ℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio iii.

QUamóbrem iráta múlier mandat Bellisário, ut Silvérium mittat in exílium. Qui exulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsísse fertur ad Amatórem Epíscopum: Susténtor pane tribulatiónis & aqua angústiæ, nec tamen dimísi, aut dimitto officium meum. Quod re ipsa probávit: nam ibi coácto Concílio multórum Episcopórum, quædam constítuit, quæ ad integritátem fidei cathólicæ, & ad restituén-

tuéndam Ecclesiásticam disciplínam pertinébant. Ubi brevì incómmodis ærumnísque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Július: cujus sepúlchrum multis miráculis illustrátum fuit: cùm Ecclésiæ præfuísset annos tres & ámpliùs, creátis mense Decémbri Presbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem & novem. Te Deum. 11.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini Epíscopi & Confessóris.

Orátio.

DA quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Paulíni confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum. Léctio ii.

PAulínus Nolæ Epíscopus, erudítus stúdiis humanitátis, doctus étiam divínis lítteris, multa elegánter & ornátè scripsit vérsibus & solúta oratióne. Hujus viri chéritas præcípuè celebrátur, quòd vastáta à Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relíctis quidem sibi rebus ad vitam necessáriis, in aléndos páuperes, & captívos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte paupérrimus, & copiosíssimè sanctus, captus à Bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne excrúcier propter aurum & argéntum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea verò Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cùm ab eo pósceret vídua ut fílium sibi redímeret, consúmptis rebus ómnibus in offício pietátis, seípsum pro illo in servitútem trádidit.

Léctio iii.

IGitur in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum colendum suscépit. Verùm cùm prophetíæ dono regis mortem ipsi dómino prædixísset, & rex in somnis Paulínum sedéntem médium inter duos júdices, sibíque de mánibus eripiéntem flagellum vidísset: tantus vir cógnitus honorificentíssimè dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis cívibus, qui captívi fúerant. Nolam revérsus ad Episcopále offícium, cùm verbo & exémplo omnes ad pietátem Christiánam inflammáret, láterum dolóre corréptus est; mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulò pòst ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia S. Joannis Baptistæ.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Léctio i. Cap. 1.

FUit in diébus Heródis, regis Judææ, sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía: & uxor illíus de filiábus Aaron, & nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. in Lucam.

DOcet nos Scriptúra divína, non solùm mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári: ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis hæréditas, in iis quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Euangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur: sic Isaac à paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solùm sacérdos, sed étiam de vice Abía, idest, nóbilis inter superióres famílias.

Responsória de Feria currenti. Léctio ii.

ET uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solùm ígitur à paréntibus, sed étiam à majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit prænúntius Christi: ut non repéntè concéptam, sed à majóribus accéptam, & ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus man-

mandátis & justificatiónibus Dómini, sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse: & utúntur versículo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus à sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra.

Lectio iii.

Quibus respondéndum est, priùs ut quid sit hóminem sine peccáto esse, definiant: utrùm numquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse; & ipse conséntio. Omnes enim peccavérunt, & egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit, & in eam se vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet à peccáto, negant abstinére à delíctis: non possum in eórum conveníre senténtiam, cùm legámus: Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, & non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi, sed ut sit sancta & immaculáta.

Antiphona ad Benedictus ut in Psaltерio: & post Añam dicuntur Preces feriales flexis genibus. 43. Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Vesperæ de sancto Joanne Baptista.

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ipse præíbit ante illum in spíritu & virtúte Elíæ, paráre Dómino plebem perféctam. Psalmus. Dixit Dóminus: cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Aña. Joánnes est nomen ejus: vinum & síceram non bibet, & multi in nativitáte ejus gaudébunt.

Aña. Ex útero senectútis & stérili Joánnes natus est præcúrsor Dómini.
Aña. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est.
Aña. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum & síceram non bibet, & omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

Capitulum. Isajæ 49.

Audíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum;
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum;
Nomen, & vitæ sériem gerendæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ:
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus à Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans à dextris altáris incénsi. Oratio.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal-

Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

Antra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi posses maculáre vitam
Crímine linguæ.

Præbuit durum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

Céteri tantùm cecinére Vatum
Corde præságo jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.

Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne;
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Priúsquam te formárem in útero, novi te: & ántequam progrederéris, sanctificávi te. Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum: * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. Priúsquam te formárem in útero, novi te: & ántequam progrederéris, sanctificávi te. Aña. Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos. Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Aña. Ne tímeas à fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscéptor meus es: * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non

Digitized by Google

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus, * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Ne tímeas à fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.
℣. Fuit homo missus à Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filiæ Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.
℟. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes: * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, & paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ. Hic venit.

Lectio ii.

Et dixi, A a a, Dómine Deus, ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: & univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum: & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce constitui te hódie super Gentes, & super regna, ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & díssipes, & ædífices, & plantes.
℟. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui viam.

Lectio iii.

Tu ergo accínge lumbos tuos, & surge, & lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, & non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.
℟. Priúsquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de ventre, sanctificávi te: * Et Prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus à Deo, & homínibus honorátus est. Et Prophétam. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fru-

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.
Antiphona. Misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus.
Antiphona. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super Gentes & regna. Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.
Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Antiphona. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super Gentes & regna. Antiphona. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiphona. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.
℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 20. de Sanctis. Lectio iv.

POst illum sacrosánctum Dómini natális diem, nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In áliis sanctis & eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos, post consummatiónem la-

labórum, & devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta últimi diéi mérita celebrántur; in hoc étiam prima dies, & ipsa étiam hóminis inítia consecrántur: pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbitò hómines insperátum non agnóscerent, vóluit esse testátum. Joánnes autem figúra fuit véteris testaménti, & in se formam prætulit legis: & ídeò Joánnes prænuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam præcucúrrit.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est. Et habébit.

Lectio v.

QUòd autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, & expers lucis jam testis est veritátis: hoc est intelligéndum, quòd latens sub velámine & carne litteræ, & Redemptórem mundo spíritu prædicávit, & nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Judæi erravérunt à ventre, id est, à lege, quæ à Christo grávida erat, erravérunt à ventre, locúti sunt falsa: ídeò hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed & Agnum Dei demonstrávit, & illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu & virtúte Elíæ. Ipse.

Lectio vi.

QUòd autem Joánnes in cárcere constitútus, ad Christum discípulos suos órdinat; lex ad Euangélium transmíttit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere, in obscúro & in occúlto jacébat, & Judáica cæcitáte sensus intra litteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Euangelísta prolóquitur: Ille erat lucérna ardens, id est, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte posséssо, lumen salútis osténderet, & quasi inter densíssimas delictórum ténebras, splendidíssimum justítiæ solem lucis suæ rádio demonstráret, & de seípso dicens: Ego vox clamántis in desérto.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Antiphona. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desi-

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit à te : * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Antiphona. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Aña. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te. Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum : * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me : * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini : * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamavit, & Dóminus exaudívit eum : * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * & erípiet eos.
Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Divites eguérunt, & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo : * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos : * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * & non delínquent omnes qui sperant in eo.
Antiphona. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.
℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, ℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Lé-

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1. f

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit filium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Comm. in Luc. c. 1. ante finem.

Péperit filium Elísabeth, & congratulabántur vicíni. Habet sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus: & ídeò in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, & grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchrè autem tempus, quo fuit in útero Prophéta descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur: sed tempus silétur infántiæ, eò quia infántiæ impediménta nescívit. Et ídeò in Euangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, & oráculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viii.

Neque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, à mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mirè sanctus Euangelísta præmitténdum putávit, quòd plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint: ut advértas matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo antè Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat à maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi filius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

Lectio ix.

Joánnes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dominus noster Jesus nominátus est ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, assséruit, quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus. Aña. Joánnes vocábitur nomen ejus; & in nativitáte ejus multi gaudébunt. Aña. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta. Aña. Tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Isa. 49.

Audíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

O Nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Prępotens Martyr, nemorúmque cultor,
Máxime Vatum.
Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis, duplicáta quosdam
Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.
Nunc potens nostri méritis opímis

Péctoris duros lápides revélle;
Asperum planans iter, & refléxos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator & Redémptor,
Méntibus culpæ sine labe puris,
Ritè dignétur véniens beátos
Pónere gressus.
Láudibus cives célebrent supérni,
Te Deus simplex, paritérque trine;
Súpplices & nos véniam precámur:
Parce redémptis. Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.
℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Benedictus, Antiphona.

Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedictus Deus Israel.

Oratio.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti; da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña Innuébant patri ejus. Capitulum. Audíte ínsulæ. 865.

℟. breve. Fuit homo, * Missus à Deo. Fuit homo. ℣. Cui nomen erat Joánnes. Missus. Glória Patri. Fuit.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Ad Sextam, Aña. Joánnes vocábitur.

Capitulum. Isajæ 49.

Et nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℟. br. Inter natos mulíerum, * Non surréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptísta. Non. Glória Patri. Inter.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Ad Nonam, Antiphona. Tu puer.

Capitulum. Isajæ 49.b

Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, & sanctum Israel, qui elégit te. ℟. br. Elísabeth Zacharíæ, * Magnum virum génuit. Elísabeth. ℣. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini. Magnum. Glória. Elísabeth.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.
℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Vesp. Aña. Elísabeth Zacharíæ, cum reliquis de Laudibus. 865. Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis. 859.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.
℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer qui natus est nobis, plus quàm Propheta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Oratio. Deus, qui præséntem. ut sup.

DIE XXV. JUNII.

Secunda die infra Octavam Nativitatis S. Joannis Baptistæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.
Serm. 21. de Sanctis. Lectio iv.

Natálem sancti Joánnis, fratres charíssimi, hódie celebrámus; quod nulli umquam Sanctórum légimus fuisse concéssum. Solíus enim Dómini, & beáti Joánnis dies nativitátis in univérso mundo celebrátur & cólitur. Hunc enim stérilis péperit, illum Virgo concépit: in Elísabeth sterílitas víncitur, in beáta María conceptiónis consuetúdo mutátur. Elísabeth virum cognoscéndo, fílium génuit: María Angelo crédidit, & concépit. Hóminem concépit Elísabeth, hóminem & María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum & hóminem.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est. Et habébit. Lectio v.

Magnus ígitur Joánnes, cujus magnitúdini étiam Salvátor testimónium pérhibet, dicens: Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Bapti-

ptísta. Præcéllit céteros, éminet univérsis, antecéllit Prophétas, supergréditur Patriárchas: & quisquis de mulíere natus est, inférior est Joánne. Dicit fortásse áliquis: Si inter natos mulíerum Joánnes major est, major est Salvatóre. Absit. Joánnes enim natus mulíeris, Christus autem vírginis natus est. Ille corruptíbilis úteri sínibus effúsus est, iste impollútæ vírginis flore progénitus.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed & Agnum Dei demonstrávit, & illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu & virtúte Elíæ. Ipse est.

Lectio vi.

SI ergo intellígimus mystérium, fratres mei, Joánnes homo est, Christus Deus est. Humiliétur homo, ut exaltétur Deus, secúndùm illud quod de Dómino ipse Joánnes dixit: Illum opórtet créscere, me autem mínui. Ut humiliarétur homo, hódie natus est Joánnes, quo incípiunt decréscere dies. Ut exaltétur Deus, eo die natus est Christus, quo incípiunt créscere dies. Magnum sacraméntum, fratres charíssimi. Ideò celebrámus natálem Joánnis sicut & Christi, quia & ipsa natívitas plena est mystério. Quo mystério, nisi humilitátis nostræ, sicut natívitas Christi plena est mystério altitúdinis nostræ?

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1. f

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicini & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ c. 1. circa finem.

JOánnes est, inquit, nomen ejus. Non póterat Elísabeth Dómini ignoráre prænúntium, quæ prophetáverat Christum. Benè ádditur: Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine: ut intélligas nomen non géneris esse, sed Vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur: sed quia incredúlitas ei affátum erípúerat & audítum; quod voce non póterat, manu & lítteris est locútus.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur. * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viii.

SCripsit enim dicens: Joánnes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed astrúitur: meritóque contínuò resolúta est lingua ejus: quia quam vínxerat incredúlitas, fides solvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua nostra, quæ incredulitátis vínculis est ligáta, ratiónis voce solvátur.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et. Glória Patri. Et multi.

Lectio ix.

SCribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui: scribámus prænúntium Christi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joánnem lóquitur, Christum prophétat. Loquámur Joánnem, loquámur & Christum: ut nostrum quoque os possit aperíri, quod in sacerdóte tanto, irrationábilis modo pécudis, fræna nutántis fidei coercébant.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXVI. JUNII.

In festo SS. martyr. Joannis & Pauli.
Semiduplex.

A Capitulo fit de Festo, & omnia dicuntur de Communi plur. Martyrum, exceptis iis quæ hìc sunt propria.

Quòd si hoc Festum venerit in Dominica transfertur in sequentem diem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Astitérunt justi ante Dóminum, & ab ínvicem non sunt separáti: cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei appelláti sunt.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit; quos éadem fides & pássio verè fecit esse germános. Per Dóminum.

Deinde fit comm. de Oct. S. Joannis, Aña. Puer qui natus. ℣. Iste puer magnus. Oratio. Deus, qui præséntem. 866.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Lectio i. Cap. 8. c

Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndùm carnem vivámus. Si enim secúndùm carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterùm in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.) Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes; hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ. ℣. Isti sunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum. Dominatórem.

Lectio ii.

Scimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imò qui & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio iii.

Quis ergo nos separábit à charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre à charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secúndo Noctúrno. Léctio iv.

JOánnes & Paulus fratres Románi, cùm facultátibus à Constántia Constantíni filia, cui piè fidelitérque servíerant, sibi relíctis, Christi páuperes álerent; à Juliáno apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, líberè negavérunt, se apud eum esse velle, qui à Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut nisi ad eam diem ei adhærére, & Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certò sciant. ℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Léctio v.

ILli intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quò expeditióres ad Dóminum migráre possent, & plures juvárent, à quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus prætóriæ cohórtis præféctus, ad eos missus, cùm alláta Jovis effígie, ut eam venerarentur, Imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui ut erant orántes, respondérunt, se pro Christi fide, quem Deum mente & ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Léctio vi.

AT Terentiánus véritus, ne si públicè interficeréntur, pópulus commoverétur, domi ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto Kaléndas Július secrétò eos sepeliéndos curávit: rumorémque sparsit, Joannem & Paulum in exílium ejéctos esse. Verùm eórum mors à spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est: in quibus Terentiáni filius & ipse oppréssus à dæmone, ad sepúlchrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo & is in Christum crédidit, & ejus pater Terentiánus, à quo étiam horum beatórum Mártyrum vita scripta esse dícitur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória. Quóniam.

In tértio Noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Léctio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis & veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte & veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo & vestra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Verùm quòd séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solùm in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed & in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus públicè prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus non habent ámpliùs quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cùm nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palàm sæviéntium, álterum fictè fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos munire atque instituére volens Salvátor, & suprà ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, & hîc à carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nónne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

Paulus & Joánnes dixérunt Juliáno: Nos unum Deum cólimus, qui fecit cœlum & terram. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Paulus & Joánnes dixérunt Terentiáno: Si tuus dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo: nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus. Aña. Joánnes & Paulus agnoscéntes tyránnidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt. Aña. Sancti Spíritus & ánimæ justórum hymnum dícite Deo, allelúja. Aña. Joánnes & Paulus dixérunt ad Gallicánum: Fac votum Deo cœli, & eris victor mélius quàm fuisti.

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona. Isti sunt sancti, qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt: sancti Mártyres in regno cœlórum exúltant cum Angelis: ò quàm pretiósa est mors sanctórum, qui assíduè assístunt ante Dóminum, & ab ínvicem non sunt separáti.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festi-

stivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides & pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Oct. S. Joannis, Antiphona. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est. Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Paulus & Joánnes. Capit. Justórum ánimæ. ut suprà. ℟.br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Joánnes & Paulus. Capitulum. Sap. 10. c

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum nocte. ℟. br. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dñm est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Joánnes & Paulus. Capitulum. Sap. 3.

FUlgébunt justi, & tamquam scintillæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis: & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. ℟.br. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In secundis Vesperis, Aña. Paulus & Joánnes. cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Crédidi. 90. Capitulum & Hymnus de Communi. xxx.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Isti sunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum: habent potestátem cláudere cœlum núbibus, & aperíre portas ejus; quia linguæ eórum claves cœli factæ sunt. Oratio. Quæsumus omnípotens. ut suprà.

Deinde fit commemoratio de Octava sancti Joannis, Antiphona. Puer, qui natus est nobis, plus quàm Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut suprà.

Quando verò concurrit cum Dominica, vel alio Semiduplici, à Capitulo fit de sequenti cum commem. SS. Joannis & Pauli martyrum.

DIE XXVII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam Nativitatis sancti Joannis.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Basilii Magni.

Homilia 2. in Psal. 28. Lectio iv.

VOx Dómini super aquas. Qualis vox, super quas aquas? Velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus à Judæis, Tu quis es? quod respónsum dábimus iis qui misérunt nos? respóndit: Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus à Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc ígitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solùm in Jordáne, sed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

Digitized by Google

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est. Et.

Lectio v.

IGitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super baptísmum. Illic & Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cœlo, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptísma Joánnis, ut compléret omnem justítiam quæ in lege est. Vox Dómini in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cœlórum: &, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed & Agnum Dei demonstrávit, & illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu & virtúte Elíæ. Ipse.

Lectio vi.

VOx Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quòd parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes, & contra cognitiónem Dei exaltátas confringens ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat qui confringébat cedros, & Dómino viam adæquábat, per hoc quòd ad pœniténtiam inducébat altum, & elátum, & supérbum cor. Unde ejus præparatiónem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, & cedros istas commínuat. ℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1. f

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ cap. 1. in fine.

ET Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, & prophetábat. Vide quàm bonus Deus, & fácilis indulgére peccátis. Non solùm abláta restítuit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quòd eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffídat, nemo véterum cónscius delictórum, præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delíctum.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viii.

ET tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis. Pulchrè, cùm de Dómino prophetáret, ad Prophétam sua verba convértit, ut hoc quoque benefícium esse Dómini designáret: ne cùm públicè enumeráret sua, quasi ingrátus tacuísse viderétur, quæ agnoscébat in fílio. Sed fortásse áliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quòd octo diérum allóquitur infántem. Verùm, si teneámus, intelligémus profécto quòd pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ salutatiónem ántequam nascerétur, audívit. ℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit

℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et.
Glória Patri. Et. Lectio ix.

SCiébat profectò álias esse aures Prophétæ, quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte referántur. Habébat intelligéndi sensum, qui exultándi habébat affectum. Simul illud advérte, quàm paucis Elísabeth, quàm multis Zacharías prophétet: & utérque sancto replétus Spíritu loquebátur; sed disciplína servátur, ut múlier díscere magis quæ divína sunt, stúdeat, quàm docére.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXVIII. JUNII.

In festo S. Leonis Papæ. Semiduplex.

A Capitulo fit de Festo, cum commem. Octavæ S. Joannis.

Si hoc festum venerit in Dominica, transfertur post Octavam Apostolorum: & in Sabbato, in quo fit de Octava sancti Joannis, legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ Apostolorum, cum commem. ejusdem ad Laudes tantùm.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni. Oratio.

DEus, qui beátum Leónem Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coæquásti: concéde propítius; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Pro commem. Octavæ S. Joannis, Antiphona. Puer qui natus. ℣. Iste puer magnus. Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut suprà. 871.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

LEo secúndus, Póntifex Máximus, Sículus, humánis & divínis lítteris Græcè & Latínè doctus, músicis étiam erudítus fuit: ipse enim sacros Hymnos & Psalmos in Ecclésia ad concéntum meliórem redúxit. Probávit acta sextæ Synodi, quæ Constantinópoli celebráta est, præsidéntibus Legátis Apostólicæ Sedis, præsénte quoque Constantino Imperatóre, & duóbus Patriárchis, Constantinopolitáno & Antiochéno, ac centum septuagínta Epíscopis: quam & in Latínum tránstulit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

IN eo Concílio Cyrus, Sérgius & Pyrrhus condemnáti sunt, unam tantúmmodò voluntátem & operatiónem in Christo prædicántes. Hic fregit supérbiam Antístitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi Apostólicæ non obtemperábant. Quamóbrem decrévit, ut eléctio Cleri Ravennátis írrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

VEré pater páuperum fuit: non enim pecúnia solùm, sed ópera, labóre & consíliis, egéntium viduárum, & pupillórum inópiam ac solitúdinem sublevábat. Qui dum síngulos non magis prædicatióne, quàm vita, ad piè sanctéque vivéndum adhortarétur, mense sui Pontificátus décimo, & diébus decem & septem obdormívit in Dómino: sepultúsque est in Basílica sancti Petri, quarto Kaléndas Július. Ordinatióne una mense Júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Epíscopos divérsis in locis vigínti tres.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. Homil. in Euangel. Homo péregrè. de Cõi Conf. Pontif. xlv.

Le-

Lectio ix. de Vigilia sanctorum Apostolorum Petri & Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Cap. 21. c

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 123. in Joann. in medio.

Redditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minùs amóri lingua sérviat, quàm timóri: & plus vocis elicuísse videátur mors ímminens, quàm vita præsens. Sit amóris officium páscere Domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi; se convincúntur amáre, non Christum: vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte; non obediéndi, & subveniéndi, & Deo placéndi charitáte. Te Deum. 11.

In Laudibus fit commemoratio de Octava S. Joannis, ut supra. 871.

Deinde pro commem. Vigiliæ, Aña & ℣. de Feria currenti, ad Benedictus, ut in Psalterio. 43. Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti Festo.

DIE XXIX. JUNII.

In festo SS. Apostolorum Petri & Pauli. Duplex.

Ad Vesperas, Aña. Petrus & Joánnes. cum reliq. de Laudib. 877. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum. Hymnus.

Decóra lux Æternitátis, áuream
Diem beátis irrigávit ígnibus,
Apostolórum quæ corónat Príncipes,
Reísque in astra líberam pandit viam.
Mundi Magíster, atque cœli Jánitor,
Romæ paréntes, arbitríque Géntium,
Per ensis ille, hic per crucis victor necem
Vitæ senátum laureáti póssident.
O Roma felix, quæ duórum Príncipum
Es consecráta glorióso sánguine:
Horum cruóre purpuráta céteras
Excéllis orbis una pulchritúdines.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa sæculórum sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit comm. S. Pauli, cùm Oratio sit communis, nec Octavæ S. Joannis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus. Ætérna Christi múnera. ii. Antiphonæ etiam, Psalmi, & ℣. Nocturnorum, dicuntur de Communi Apostolorum. ii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

Petrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidísset Petrum & Joán-

Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et.

Lectio ii.

PEtrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum; & prótinus consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat, & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi, in eo quod contígerat illi.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas; Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

CUm tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis & nostis confirmávit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrùm.

℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et tibi.

Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. in Natali Apostolorum Petri & Pauli. Lectio iv.

OMnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps: & uníus fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli & própria nostræ Urbis exultatióne veneránda est: ut ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Euangélium Christi Roma resplénduit; & quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, & dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti?

℣. Cùmque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit: & cùm cœpísset mergi, clamávit, dicens: Dómine, salvum me fac. Et.

Lectio v.

ISti sunt patres tui, verísque pastóres, qui te regnis cœléstibus inferéndam multò mélius multóque felícius condidérunt, quàm illi, quorum stúdio prima

ma mœnium tuórum fundaménta locáta sunt: ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Isti sunt qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut Gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális & régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látiùs præsidéres religióne divína, quàm dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quàm quod pax Christiána subjécit.

℟. Surge Petre, & índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, & lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percusóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vi.

Dispósito namque divínitus óperi máximè congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, & citò pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus tenéret régimen Civitátis. Hæc autem Cívitas ignórans suæ provectiónis auctórem, cùm penè ómnibus dominarétur Géntibus, ómnium Géntium serviébat erróribus: & magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantum erat per diábolum tenáciùs illigáta, tantum per Christum est mirabíliùs absolúta.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeò tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et ídeò. Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Léctio vii. Cap. 16. b

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri. Lib. 3. Comment. in Matth. c. 16.

Pulchrè intérrogat: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines sunt: qui verò divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptistam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquirére singulórum, & disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum, álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis: cùm sic potúerint erráre in Elía & Jeremía, quómodo Heródes errávit in Joánne, dicens: Quem ego decolláv̄i Joánnem, ipse surréxit à mórtuis, & virtútes operántur in eo.

℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et tu.

Lectio viii.

Vos autem quem me esse dícitis? Prudens lector atténde, quòd ex consequéntibus, textúque sermónis Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cùm enim dixísset: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit: Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinántibus; vos qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et ego. Glória Patri. Et ego.

Le-

Lectio ix.

RESpóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es Simon Bar-Jóna. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Christus Fílius Dei vivi: mercédem recépit vera conféssio. Beátus es Simon Bar-Jóna. Quare? Quia non revelávit tibi caro & sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro & sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu sancto hábeat, cujus & fílius appellándus sit. Síquidem Bar-Jóna in nostra lingua sonat fílius colúmbæ. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

PEtrus & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Psalm. Dóminus regnávit cum reliquis. 12. Aña. Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do. Aña. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, & séquere me. Aña. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de manu Heródis, allelúja. Aña. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. Act. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

BEáte Pastor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Egrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe;
Veláta dum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Argéntum & aurum. Capitulum. Misit Heródes.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Aña. Dixit Angelus.

Capitulum. Act. 12.

PEtrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña. Tu es Petrus.

Capitulum. Act. 12.

ET Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio verè, quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad

Ad Vesperas, ubi non est faciendum Officium sancti Pauli in Ecclesia propria, dicitur Antiphona. Jurávit Dóminus. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in Communi Apostolorum. ix. Capitulum & Hymnus ut suprà in primis Vesperis. 874.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie Simon Petrus ascéndit crucis patíbulum, allelúja: hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum: hódie Paulus Apóstolus lumen orbis terræ, inclináto cápite pro Christi nómine martyrio coronátus est, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérnam. ut suprà.

Et non fit commemor. S. Pauli, nec Octavæ S. Joannis.

UBI VERO FIT OFFICIUM
Sancti Pauli in Ecclesia propria.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ego plantávi. cum reliq. de Laudib. 881. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. 2. Tim. 4. b.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Hymnus. Egrégie Doctor. ut suprà. 877.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Petri. Aña. Tu es Pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi Pontificium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis & regnas.

Et non fit commemoratio S. Joannis, neque in Laudibus.

Si commem. S. Pauli venerit in die Octava Corporis Christi, extra propriam Ecclesiam transfertur in primam diem infra Octavam, Dominica vel Festo non impeditam; & totum Officium fit ut in propria Ecclesia.

DIE XXX. JUNII.
In Commemoratione sancti Pauli Apostoli. Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte. 1. Hymnus. Egrégie Doctor. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: & cognovérunt grátiam, quæ data est mihi à Christo Dómino. Psalm. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum. ii. Antiphona. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex. Psalmus. Benedícam. iii. Antiphona. Mihi vivere Christus est, & mori lucrum: gloriári me opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. Psalmus. Eructávit. iii. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13.

Erant autem in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenénsis, & Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte

te mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto abiérunt Seleucíam, & inde navigavérunt Cyprum.

℞. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: *Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt.

Lectio ii.

ET cùm venissent Salaminam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem & Joánnem in ministério. Et cùm perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Barjésu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. ℞. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iii.

SAulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum calígo, & ténebræ, & circúiens quærébat, cui manum daret. Tunc Procónsul cùm vidisset factum, crédidit admírans super doctrína Dómini. Et cùm à Papho navigássent Paulus, & qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

℞. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno, Antiphona. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. Psalmus. Omnes Gentes. v.

Aña. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, verè dignè est glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum possidére. Psalmus. Exáudi Deus deprecatiónem. v. Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Psalmus. Exáudi Deus oratiónem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℞. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de grátia & líbero arbítrio.

Lectio iv. Cap. 6.

APóstolus Paulus, quem certè invénimus sine ullis méritis bonis, imò cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam ímmolor, inquit, & tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat: ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique atténdite quid sequátur: Súperest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donásset grátiam miséricors Pater? Et quómodo esset ista coróna justítiæ, nisi præcessisset grátia, quæ justíficat ímpium? Quómodo ista débita redderétur, nisi priùs illa gratúita donarétur?

℞. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo: *Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei.

℣. In-

℣. Intercéde pro nobis ad Deum qui te elégit. Per quem. Lectio v.

PRoínde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum: & videámus utrùm mérita ipsíus tamquam ipsíus, id est, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primò ista bona ópera, si non ea præcessíssent cogitatiónes bonæ, nulla essent. Atténdite ítaque quid de ipsis cogitatiónibus dicat. Ait enim scribens ad Corínthios: Non quia idónei sumus cogitáre áliquid à nobis, tamquam à nobismetípsis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deínde síngula inspiciámus. ℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes. Et grátia. Lectio vi.

BOnum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit: utrùm quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronómio: Ne dicas in corde tuo: Fortitúdo mea, & poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc: sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum? ℟. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos. ℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, à Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos.
Psalmus. Confitébimur. vi.
Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur à me, & dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi Paule grátia mea.
Psalm. Dóminus regnávit, exúltet. vii.
Antiphona. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.
Psal. Dóminus regnávit, irascántur. vii.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.
Homilia 34. in Matth. longè post init.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, si cùm vos inter lupos mitto, tamquam oves & colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed efficere ut leónibus terribilióres evadátis: tamen sic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim pósteà dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos ut tales essétis feci.
℟. Sancte Paule Apóstole prædicátor veritátis, & doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.
℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio viii.

SEd inspiciámus quam prudéntiam éxigit; serpéntis certè. Nam quemádmodum serpens totum seipsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodò caput suum íntegrum servet: eódem tu quoque modo, præter fidem, céte-

cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est & radix, qua serváta, étiam si ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcircò nec símplices solùm jussit esse, nec prudéntes solùm; sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

℟. Damásci, præpósitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: * Et à frátribus per murum demíssus sum in sporta, * Et sic evási mánus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et à frátribus. Glória Patri. Et sic.

Lectio ix.

Quod si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum: perspícies profectò, cùm sæpè Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos colúmbæ simplicitátem imitándo, & cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem extinxísse, ímpetum retardásse. Nam cùm illi dícerent: Nónne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen ásperum neque dixérunt, neque fecérunt: sed summa cum mansuetúdine respondéntes, dicébant: Si justum est, vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, inquiunt, nos quæ vídimus, & audívimus, non loqui. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Ego plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja, Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Ana. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Aña. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Antiphona. Damásci, præpósitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: à frátribus per murum demíssus sum in sporta, & sic evási manus ejus in nómine Dómini. Ana. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2.Tim.4.b

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Hymnus. Exultet orbis gáudiis. ut in Communi Apostolorum. viii.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi Pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde Oct. S. Joannis, Antiphona.

Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; & ómnium fidé-

fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Libénter gloriábor.

Capitulum. Bonum certámen.

℞. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℞. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Grátia Dei.

Capitulum. 2. Cor. 12. c

NE magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet à me: & dixit mihi: Sufficit tibi grátia mea.

℞. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℞. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña. Ter virgis cæsus sum.

Capitulum. 1. Cor. 15. b

EGo enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit.

℞. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Aña. Jurávit Dóminus. cum reliquis de Communi Apostolorum. ix.

A Capitulo fit de Octava S. Joannis ut in primis Vesperis Festi. 859.

In fine pro comm. Apostolorum, Aña. Petrus Apóstolus & Paulus doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℞. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Sed in Ecclesia S. Pauli Vesperæ integræ dicuntur de eo, Aña. Jurávit Dominus. cum reliq. de Communi Apostolorum. ix. Capitulum & reliqua ut in primis Vesperis, cum commemor. S. Petri. 878. & Octavæ S. Joannis, ut paulò suprà notatur. 859.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. JULII.

In die Octava sancti Joannis Baptistæ.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die. 859. præter Lectiones primi Nocturni, quæ leguntur de Scriptura occurrente, & secundi, quæ leguntur ut infrà.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 3. in Nativ. S. Joannis Baptistæ.

Lectio iv.

FEstivitátem præséntis diéi, fratres charíssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcircò in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solùm ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut & ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, & annuntiáre præséntem.

℞. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes

Digitized by Google

nes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est. Et habébit.

Lectio v.

HIc est ille, quem inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quàm cóngruè, fratres charíssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi & præco mittebátur & testis! Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, & nomen, & méritum. Hic est, qui judício cœléstis senténtiæ cunctis mortálibus antefértur, dicénte Dómino: Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quàm pulchrè dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem: quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de vírgine nascebátur.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum. * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed & Agnum Dei demonstrávit, & illumimávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu & virtúte Elíæ. Ipse est.

Lectio vi.

QUibus prospéctis, advértite dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui ut honorábilis sit, à sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus à Dómino, & perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mysticam nativitátem ejus, mirábilis vita sequerétur, & sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssimè toto hódie orbe, Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit. ℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória. Joánnes.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii ut in die Festi, quæ incipit, Péperit filium Elísabeth. 865.

Et fit commem. Apostolorum. Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio. Deus, qui hodiérnam. 882.

Vesperæ de sequenti.

DIE II. JULII.

In festo Visitationis beatæ Mariæ virginis. Duplex.

Ad Vesperas, Aña. Exurgens María. cum reliq. de Laud. 886. Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Joannis, Aña. Puer qui natus est nobis, plus quàm Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Apostol. Aña. Petrus Apóstolus. ℣. Constítues eos. Oratio. Deus, qui hodiérnam. 882.

Postremò fit comm. SS. Mart. Processi & Martiniani; Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad prǽmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos sanctórum mártyrum tuórum Procéssi & Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas & prótegis: da nobis & eórum imitatióne profícere, & intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Visitatiónem vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalm. Veníte. 1. Hymn. Quem terra. Añæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 2.

EGo flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. ℟. Surge, própera amíca mea, formósa mea, & veni: jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: * Vox túrturis audíta est in terra nostra. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Vox.

Lectio ii.

VOx dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, & veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum. ℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio iii.

SUrge, amíca mea, speciósa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páscitur inter lília donec aspíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether. ℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, & exclamávit: Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaph. mense Julio. Lectio iv.

CUm ad nos adveníssct Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad

ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cùm ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Vídeo Dóminum, qui natúræ impósuit términos, & non expécto tempus nascéndi: novem ménsium tempus mihi non est hìc necessárium: in me est enim, qui est ætérnus: egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam prædicábo cognitiónem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Filii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam, eo ipso patérnæ linguæ benedícam, & eam traham, ut loquátur. Tuba canam, & úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. * Símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. ℣. Exultávit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo egréssio ejus. Símilis.

Lectio v.

VIdes, ò dilécte, quàm sit novum & admirábile mystérium. Nondum náscitur, & sáltibus lóquitur: nondum appáret, & minas inténtat: nondum ei permíttitur clamáre, & per facta audítur: nondum ducit vitam, & Deum prǽdicat: nondum áspicit lucem, & solem índicat: nondum páritur, & próperat præcúrrere: non fert enim præsénte Dómino continéri: non sústinet natúræ expectáre términos, sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, & studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula: & quid ego sédeo vinctus, & retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat: & ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, & prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Brev. Rom.

Lectio vi.

SEd dic nobis Joánnes, cùm adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris, & audis? quómodo res divínas contempláris? quómodo éxilis & exúltas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, & actus ab humána remótus comprehensióne. Méritò ínnovo natúram propter eum, qui est innovatúrus ea, quæ sunt supra natúram. Vídeo, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári vídeo solem justítiæ. Áuribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exúlto, quóniam univérsi effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, & quodámmodò vobis præeo confessióne.

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino. Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum. ℣. Veníte, & audíte, & narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat. Glória Patri. Magníficat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1. d

IN illo témpore: Exúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ; & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 2. Commentaria in Lucam, cap. 1. post initium.

COntuéndum est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur, María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam pósteà, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Citò quoque advéntus Maríæ, & præséntiæ divínæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elísabeth au-

audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus: duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non priùs mater repléta, quàm filius: sed cùm filius esset replétus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bño. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat. Lectio viii.

ET unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc est, quò tantum bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnósco mystérium: mater Dómini verbo fœta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, & revérsa est in domum suam. Benè indúcitur sancta María & exhibuísse officium, & mysticum númerum custodísse. Non enim sola familiaritátis est causa quòd diu mansit, sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingréssu tantus proféctus éxtitit, ut ad salutatiónem Maríæ exultáret infans in útero, replerétur Spíritu sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, & quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta: amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur. ℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima. * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro SS. martyribus Processo & Martiniano. Lectio ix.

QUo témpore Petrus & Paulus tenebántur sub custódia Mamertíni in monte Tarpéjo, duo custódes, Procéssus & Martiniánus cum áliis quadragínta, Apostolórum prædicatióne miraculísque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt: & cùm repéntè fons è saxo ortus esset, baptizáti sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut si vellent, abírent. Sed Paulínus mílitum præféctus, re cógnita, Procéssum & Martiniánum à suscépto consílio revocáre conátur. Qui cùm frustrà tempus contéreret, ipsórum ora saxo contúndi, dentésque commínui jubet. Mox ad Jovis státuam addúctos, cùm eádem constántia veneratúros se idóla negárent, ímperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedíctum. Dénique conjécti in cárcerem, paulò pòst extra Urbem via Aurélia secúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio suo sepelívit, sexto Nonas Július: quæ pósteà in Urbem transláta, in Basílica príncipis Apostolórum cóndita sunt.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

EXúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Ana. Intrávit María in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Ana. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus, & repléta est Spíritu sancto, allelúja.

Aña. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit infans in útero meo, allelúja.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sǽcula creáta sum, & usque ad futúrum sǽculum

lum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
Hymnus. O glorióſa Vírginum. cix.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Ad Benedictus, Antiphona.
Cùm audíſſet ſalutatiónem Mariæ Eliſabeth, exclamávit voce magna, & dixit: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? allelúja. Oratio.
Famulis tuis, quæſumus Dómine, cœléſtis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Viſitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.
Deinde fit commem. de Oct. Apoſt. Aña. Glorióſi príncipes. ℣. In omnem. ut infrà. Oratio.
Deus, qui hodiérnam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eórum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium.
Et SS. Proceſſi & Martiniani martyr. Aña. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére: multis paſſéribus melióres eſtis vos.
℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.
Oratio. Deus, qui nos ſanctórum. 884.
Ad Primam in ℟. brevi dicitur, Qui natus es de María vírgine.
Ad Tertiam, Aña. Intrávit María.
Capitulum. Ab initio. ut ſuprà.
℟.br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Aña. Ut audívit.
Capitulum. Eccli.24.b
Et ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem potéſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illius, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟.br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu ſuo. Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona.
Ex quo facta eſt.
Capitulum. Eccli.24.b
In plateis ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.
℟.br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.
In ii. Veſp. omnia ut in primis. 883.
Ad Magnificat. Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus, allelúja.
Oratio. Fámulis tuis. ut ſuprà.
Deinde fit commem. de Octava Apoſtolorum, ut ſuprà. 882.
Infra Octavam SS. Petri & Pauli, omnia dicuntur de Communi Apoſtolorum, præter Lectiones & Antiphonas ad Benedictus, & ad Magnificat, quæ dicuntur, ut infrà notantur.
Ad Benedictus, Antiphona.
Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparáti. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.
Ad Magnificat, Antiphona.
Petrus Apóſtolus & Paulus doctor Géntium, ipſi nos docuérunt legem tuam Dómine. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.
Oratio. Deus, qui hodiérnam. ut ſuprà.

DIE III. JULII.

Quinta die infra Octavam Apoſtolorum Petri & Pauli.
In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Ex Serm. 1. in Natali Apostol. Petri & Pauli, in fine. Lectio iv.

PRetiósa est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta religio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur: & semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui Apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis & longè latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, & quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, voléntem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

DE quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ, & confirmatiónem fidei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum méritò est excelléntiùs gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum: quia illos & eléctio pares, & labor símiles, & finis fecit æquáles. ℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quoniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

SIcut autem & nos expérti sumus, & nostri probavére majóres; crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos: ut quantum própriis peccátis deprímimur, tantum Apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre & sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas in sǽcula sæculórum, Amen.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In iii. Noct. Homil. in Euangel. Ecce nos relíquimus. ut habetur in Conversione S. Pauli xxv. Januarii. 747.

℟. vii. Isti sunt qui vivéntes. 890.

℟. viii. Isti sunt viri sancti. 890.

DIE IV. JULII.

Sexta die infra Octavam Apostolorum Petri & Pauli.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

Sermone 32. in morali exhortatione.

Lectio iv.

CUm Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur; réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hîc solùm vocem Pauli audiámus, sed & postquam illuc migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Imò si hîc audiérimus, & illic ipsum omnínò vidébi-

bimus, licèt non è propínquo stantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro sanctórum chori príncipem ac ducem, & ejus germána charitáte fruémur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

SI enim, cùm hìc esset, usque ádeò diligébat hómines, ut cùm dissólvi & cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hìc esse: multò magis illic ferventiórem charitátem osténdet. Ego & Romam proptéreà díligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe à magnitúdine, ab antiquitáte, à pulchritúdine, à multitúdine, ab império, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quòd erga illos Paulus, dum víveret, ádeò fuit benévolus, ádeò illos amávit, & coràm disséruit, & postrémò vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident, & proptéreà Cívitas illa hinc facta est insígnis magis quàm ab áliis rebus ómnibus: & tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, sanctórum vidélicet horum córpora.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

NOn ita cœlum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemadmodum Romanórum Urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte & horréte quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicet repéntè ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur Urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? Proptéreà admíror hanc Urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affigi sepúlchro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Euangélii ubíque seminántis?

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyt.

In natali sancti Benedicti.

DUo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & secúti sunt illum: álius judicandórum à Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde & auditúri sunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis

vobis regnum à constitutióne mundi. Esurívi enim, & dedístis mihi manducáre: sitívi, & dedístis mihi bíbere.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus: unum eórum, qui fidei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite à me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, & ángelis ejus: esurívi enim, & non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

VErùm his cum timóre & pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótiùs Dómini & Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodò vitæ præmia suis sequácibus, sed & præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectibus, sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quò plus in ejus amórem profécerit, eò plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, & suis gáudeant sustentáre substántiis. Te Deum. 11.

DIE V. JULII.

Septima die infra Octavam Apostolorum Petri & Pauli.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 5. de SS. Apostol. Petro & Paulo, post initium. Lectio iv.

NOn sine causa factum putémus, fratres charíssimi, quòd gloriosíssimi Christiánæ fidei príncipes Petrus & Paulus, una die, uno in loco, uníus tyránni toleravére senténtiam. Una die passi sunt, ut ad Christum páriter pervenírent: uno in loco, ne álteri Roma deésset; sub uno persecutóre, ut æquális crudélitas utrúmque constríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória, persecútor decrétus est pro virtúte. Et in quo tandem loco martyrium pertulérunt? In urbe Roma, quæ principátum & caput óbtinet natiónum: scílicet ut ubi caput superstitiónis erat, illic Caput quiésceret sanctitátis: & ubi Gentílium príncipes habitábant, illic Ecclesiárum príncipes moreréntur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

CUjus autem mériti sint beatíssimi Petrus & Paulus, hinc póssumus intellígere, quòd cùm Dóminus Oriéntis regiónem própria illustráverit passióne; Occidéntis plagam, ne quid minus esset, vice sui, Apostolórum sánguine illumináre dignátus est. Et licèt illíus pássio nobis sufficiat ad salútem, tamen étiam horum martyrium nobis cóntulit ad exémplum. Hodiérna ígitur die beáti Apóstoli sánguinem profudérunt. Sed videámus causam, quare ista perpéssi sunt: scílicet, quòd inter cétera mirabília étiam magum illum Simónem

nem oratiónibus suis de áeris vácuo præcípiti ruína prostravérunt.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Cum enim idem Simon se Christum díceret, & tamquam filium ad patrem asséreret volándo se posse conscéndere, atque elátus súbitò mágicis ártibus voláre cœpísset: tunc Petrus fixis génibus precátus est Dóminum, & precatióne sancta vicit mágicam levitátem. Prior enim ascéndit ad Dóminum orátio, quàm volátus: & antè pervénit justa petítio, quàm iníqua præsúmptio: antè Petrus in terris pósitus obtínuit quod petébat, quàm Simon perveníret in cœléstibus, quò tendébat. Tunc ígitur Petrus velut vinctum illum de sublími áere depósuit, & quodam præcipítio in saxo elídens ejus crura confrégit: & hoc in oppróbrio facti illíus, ut qui paulò antè voláre tentáverat, súbitò ambuláre non posset: & qui pennas assúmpserat, plantas amítteret.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Noct. Homilia S. Hieronymi in Euangel. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Apostolorum. vii.

DIE VI. JULII.

In Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli. Duplex.

Ad Vesp. Ana. Hoc est præcéptum. cum reliq. Anis, Psalmis, Capitulo, & Hymno, ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. i.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnificat, Antiphona.

Petrus Apóstolus & Paulus doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit; & coapóstolum ejus Paulum, tértiò naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis & regnas.

Ad Matutinum & alias Horas, omnia dicuntur de Communi Apostolorum sicut infra Octavam. ii.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi. Apud Metaphrast. Lectio iv.

Qualnam vobis, ò beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui Petre, & obstupésco: recórdor tui Paule, & excédens mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contémplans afflictiónes, nésciо. Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledícta tolerástis? quómodo Christum portástis? quómodo prædicatióne Ecclésias lætificástis? Sunt benedícta vestræ linguæ instruménta: sánguine conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam. Vos Christum imitáti estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, & verba vestra in fines orbis terræ.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Le-

Lectio v.

GAudeas Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi fruereris. Et ad magístri quidem similitúdinem voluísti crucifigi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui à terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assíduè ei, & ejus sponsæ Ecclésiæ servísti, qui ferv énti spíritu Dóminum dilexísti ómnium Apostolórum fidelíssimus.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

GAudeas & tu beáte Paule, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Domínicum, inquam, instruméntum, quod à cœlo habétur in admiratióne, & quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus, qui te percússit, túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, & clavi Petri pro gemmis infixis in diadémate.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 14. c

IN illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Commentaria in cap. 14. Matth.

DIscípulis Dóminus præcépit transfretáre; & cómpulit ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invítos eos à Dómino recessísse, dum amóre præceptóris, ne punctum quidem témporis ab eo volunt separári. Et dimíssa turba ascéndit in montem solus oráre. Si fuíssent cum eo discípuli Petrus & Jacóbus & Joánnes, qui víderant glóriam transformáti, forsitan ascendíssent in montem cum eo: sed turba ad sublímia sequi non potest, nisi docúerit eam juxta mare in líttore, & alúerit in desérto.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

QUòd autem ascéndit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus, quinque míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis & muliéribus; sed ad eum, qui audíta morte Joánnis secéssit in solitúdinem: non quòd persónam Dómini separémus, sed quòd ópera ejus inter Deum hominémque divísa sint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Rectè quasi invíti, & retractántes Apóstoli à Dómino recésserant, ne illo absénte naufrágia sustinérent.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Le-

Lectio ix.

DEnique Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óritur, & turbat mare, & periclitántur Apóstoli: & támdiu imminens naufrágium persevérat, quámdiu Jesus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes & vigíliæ militáres in terna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venísse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos, & extrémo noctis, atque in consummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum. Te Deum. 11.

In Laudibus, ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

Oratio. Deus cujus déxtera. ut suprà.

In ii. Vesper. Aña. Jurávit Dóminus. cum reliquis Añis, & Psalmis de Communi Apostolorum. ix.

℣. Constítues eos. Ad Magnificat, Aña. Petrus Apóstolus. Oratio. Deus, cujus déxtera. ut suprà. 891.

DIE VIII. JULII.

In festo S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ. Semiduplex.

Ad Vesp. Aña. Dum esset Rex. cum reliq. de Laud. 896. Ps. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Virg. lxi.

Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Hymnus.

DOmáre cordis ímpetus Elísabeth
Fortis inópsque, Deo
Servíre, regno prætulit.
En fúlgidis recépta cœli sédibus,
Sidereæque domus
Ditáta sanctis gáudiis.
Nunc regnat inter Cœlites beátior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.
Patri potéstas, Filióque glória,
Perpetuúmque decus
Tibi sit alme Spíritus. Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Elísabeth.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Et nunc reges intellígite, erudímini qui judicátis terram. Oratio.

CLementíssime Deus, qui beátam Elísabeth regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, * In sanctis opéribus beátæ Elísabeth.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Domáre cordis. ut suprà.

In primo Nocturno, Aña. Eleváta est magnificéntia Elísabeth super cœlos. Psal. Dómine Dóminus noster. cum reliquis ut in Communi Virg. lxiv.

Antiphona. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Aña. Accépit benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo.

℣. Multæ fíliæ congregavérunt divítias.
℟. Tu supergréssa es univérsas.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam doméstícis suis, & cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accinxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum.

℟. Re-

℟. Regáli exórta progénie triúmphat in cœlis Elísabeth tríplici circúmdata varietáte meritórum: * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla.
℣. Virginálem statum, conjugálem, & viduálem inoffénso pede cucúrrit. Nam.

Lectio ii.

GUstávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus, & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.
℟. Os suum apéruit sapiéntiæ: * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. ℣. Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et.

Lectio iii.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, & panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam. ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam Dómine. Et. Glória. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Aña. Arcum cónteret, & confrínget arma, & scuta combúret igni.
Aña. Justítia & misericórdia plena est déxtera tua.
℣. Virga tua & báculus tuus. ℟. Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

ELísabeth Aragóniæ Régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futúræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relícto matris aviæque nómine, à magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, sancta Elísabeth, in Baptísmo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuit, quàm felix regum regnorúmque esset futúra pacátrix: natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit. Pater verò crescéntis pósteà fíliæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elísabeth réliquas Aragoniórum Regum sánguine creátas féminas virtúte longè superáret. Sic cœléstem ipsíus vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divínis précibus assíduè recitándis, in charitátis opéribus exercéndis, venerátus, rerum suárum regníque felicitátem, uníus fíliæ méritis reserébat accéptam. Tandem ubíque nota, & à multis Princípibus exoptáta, Dionysio Lusitániæ Regi Christiánis cæremóniis ritè est in matrimónium collocáta. ℟. Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam, & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui: * Et concupíscet Rex decórem tuum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et concupíscet.

Lectio v.

JUncta conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, quàm líberis educándis óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Médiam ferè anni partem solo pane tolerábat & aqua: quæ in quodam ipsíus morbo divínitus versa est in vinum, cùm id à médicis præscríptum bíbere recusásset. Páuperis féminæ ulcus horréndum exosculáta, derepéntè sanávit. Pecúnias paupéribus distribuéndas, ut Regem la-

latérent, hibérno témpore in rosas convértit. Vírginem cæcam à nativitáte illuminávit: multos álios solo Crucis signo à graviſſimis morbis liberávit: plúrima id genus mirácula patrávit. Monastéria, Collégia, & Templa non modò extrúxit, sed étiam magníficè dotávit. In Regum discórdiis componéndis admirábilis fuit: in privátis publicísque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa. ℟. Manum suam misit ad fórtia: * Manum suam apéruit inopi, & palmas suas exténdit ad páuperem.
℣. Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Manum.

Lectio vi.

Defúncto Rege Dionysio, sicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine, fuit ómnium virtútum exémplar. Illicò enim religiósis sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit, ac pauló pòst Compostéllam profícíscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmísque donária pro Regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi charum aut pretiósum supérerat, in sacros ac pios usus convértit: absolvendóque suo verè régio Conimbricénsi Vírginum cœnóbio, & aléndis paupéribus, & protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, & mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos filium & génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex itínere contrácto, ibídem à vírgine Deípara visitáta, sanctíssimè óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quarta Júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos ferè trecéntos incorrúpti odóre; semper étiam Regínæ sanctæ cognoménto célebris, tandem anno Jubilæi, & nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, totíus Christiáni orbis concúrsu & appláusu, ab Urbáno octávo ritè inter Sanctos adscrípta est.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.
℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi. Quem.
Glória Patri. Quem.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Antiphona. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Antiphona. Judicávit in justítia, & pópulos in æquitáte.

℣. Ignis ante ipsam præcédet.
℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. f

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Euangelia.

Cœlórum regnum, fratres charíssimi, idcircò terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, díscat & incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui invenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, considerávit sémitas domus suæ, * Et loquebátur de testimóniis Dómini.
℣. Gustávit & vidit, quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et loquebátur.

Le-

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii à malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus; qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi obsídent. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum; & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℞. Invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ, & præpósui illam regnis & sédibus: * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.
℣. Mélior est enim sapiéntia cunctis óptibus pretiosíssimis. Et divítias.
Glória Patri. Et divítias.

Lectio ix.

THesáurus autem cœléste est desidérium: ager verò in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profèctò agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. Te Deum. 11.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.
Aña. Et concupíscet Rex decórem tuum, quia ipse est Dóminus Deus tuus.
Antiphona. Potens in ópere & sermóne lenívit iracúndiam Dómini, & conciliávit cor patris ad fílium.
Antiphona. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, & quasi flos rosárum in diébus vernis. Aña. Quasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis.

Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

OPes decúsque Régium relíqueras
Elísabeth, Dei dicáta númini:
Recépta nunc beáris inter Angelos;
Libens ab hóstium tuére nos dolis.
Præi, viámque dux salútis índica,
Sequémur. O sit una mens fidélium,
Odor bonus sit omnis áctio, tuis
Id ínnuit rosis opérta Cháritas.
Beáta Cháritas in arce síderum
Potens locáre nos per omne sæculum:
Patríque, Filióque summa glória,
Tibíque laus perénnis alme Spíritus.
Amen.

℣. Méritis & précibus beátæ Elísabeth. ℞. Propítius esto Dómine pópulo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli tui.

Oratio.

CLementíssime Deus, qui beátam Elísabeth regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Et concupíscet Rex.
Capitulum. Mulíerem fortem.
℞. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℞. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Potens in ópere.

Capitulum. Prov. 31. c

MAnum suam apéruit inopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis. ℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Quasi stella matutína.

Capitulum. Prov. 31. d

MUltæ filiæ congregavérunt divitias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesp. Aña. Dum esset Rex. cum reliquis de Laudibus ut suprà. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Virg. lxi. Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesperis. 893.

Ad Magnificat, Antiphona.

Elísabeth pacis & pátriæ mater, in cœlo triúmphans, dona nobis pacem. Oratio. Clementíssime Deus. ut suprà. 896.

DIE X. JULII.

In festo SS. Septem fratrum, ac Rufinæ & Secundæ virginum & martyrum.

Semiduplex. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

SEptem fratres, filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Aurélii Antoníni à Públio Præfécto primùm blandítiis, deínde terróribus tentáti, ut Christo renunciántes, deos veneraréntur: & sua virtúte, & matre hortánte in fidei confessióne perseverántes, váriè necáti sunt. Januárius plumbátis cæsus: Felix & Philíppus fústibus contúsi: Silvánus ex altíssimo loco præceps dejéctus est: Alexánder, Vitális & Martiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto pòst mense eámdem martyrii palmam consecúta est: illi sexto Idus Július spíritum Dómino reddidérunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit. Lectio v.

RUfina & Secúnda, soróres, vírgines Romanæ, rejécto connúbio Armentárii & Veríni, quibus à paréntibus despónsæ fúerant, quòd Jesu Christo virginitátem vovíssent, Valeriáno & Galliéno Imperatóribus comprehendúntur. Quas cùm nec promíssis, nec terróre Június Præféctus à propósito posset abdúcere, Rufinam primùm virgis cædi jubet: in cujus verbéribus Secúnda júdicem sic interpéllat: Quid est, quòd sorórem meam honóre, me áfficis ignomínia? Jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitémur. Quibus verbis incénsus judex, ímperat utrámque detrúdi in tenebricósum & fœtidum cárcerem. Quo loco statim claríssima luce & suavíssimo odóre completo, in ardénte bálnei sólio includúntur. Et cùm inde étiam íntegræ evasíssent, mox saxo ad collum alligáto in Tíberim projéctæ sunt: unde ab Angelo liberátæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora à Plautílla matróna in ejus prædio sepúlta, ac pósteà in Urbem transláta, in Basílica Constantiniána prope Baptistérium cóndita sunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 110. de diversis. Lectio vi.

MAgnum spectáculum, fratres, pósitum est ante óculos fidei nostræ. Aure audívimus, corde vídimus, optántem matrem ante se finíre istam vitam filios suos, longè contráriis votis consuetúdini humánæ. Omnes enim hómines filios suos, ex hac vita migrándo, præcédere volunt, non sequi: illa autem optávit postérior mori. Non enim amittébat filios, sed præmittébat: nec intuebátur quam vitam fínirent, sed quam inchoárent. Desinébant enim vívere, ubi quandóque fúerant moritúri: & incipiébant vívere, sine fine victúri. Parum est fuisse spectatrícem: miráti sumus pótiùs hortatrícem. Fecúndior virtútibus, quàm fœtibus: videns certántes, in quibus ómnibus ipsa certábat, & in ómnibus vincéntibus ipsa vincébat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas: Ecce mater ejus, & fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 3. in Euangelia.

SAncti Euangélii, fratres charíssimi, brevis est léctio recitáta, sed magnis mysteriórum pondéribus grávida. Jesus étenim Cónditor & Redémptor noster, matrem se nosse dissímulat, & quæ ei mater sit, & qui propínqui, non per cognatiónem carnis, sed per conjunctiónem spíritus desígnat, dicens: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror & mater est. Quibus nobis verbis, quid áliud ínnuit, nisi quòd obsequéntes jussiónibus suis multos ex Gentilitáte cólligit; & Judæam, ex cujus carne est génitus, non agnóscit.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

SEd cùm is, qui voluntátem Patris fécerit, soror & frater Dómini dícitur, propter utrúmque sexum, qui ad fidem collígitur, mirum non est: mirándum verò valdè est, quómodo étiam mater dicátur. Fidéles enim discípulos fratres vocáre dignátus est, dicens: Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fieri ad fidem veniéndo potúerit, quæréndum est, quómodo étiam & mater esse possit.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd sciéndum nobis est, quia qui Christi soror, & frater est credéndo, mater efficitur prædicándo. Quasi enim parit Dóminum, quem cordi audiéntis infúderit: & mater ejus prædicándo efficitur, si per ejus vocem amor Dómini in próximi mente generátur. Ad quam rem nobis idóneè confirmándam adest beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus: quæ credéndo éxtitit ancílla Christi, & prædicándo facta est mater Christi. Septem quippe filios, sicut in gestis ejus emendatióribus légitur, sic post se tímuit vivos in carne relinque-

quere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant.

Te Deum laudámus. 11.

In Vesperis fit commemoratio S. Pii Papæ & martyris.

DIE XI. JULII.

Sancti Pii Papæ & martyris.

Aña. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre.

Oratio. Infirmitátem. ut in Communi unius Martyris. xvi.

Lectio iii.

PIus Aquilejénsis, Imperatóre Antoníno Pio, Póntifex creátus, pœnam státuit in sacerdótem, cujus negligéntia de sánguine Dómini áliquid stilláverit. Pœniténtiam enim, inquit, agant quadragínta diebus, si in terram áliquid decíderit: si super altáre, tribus diébus: si super línteum supériùs, quátuor: si in inferiùs deflúxerit, novem diébus: si usque ad quartum, vigínti diébus: ubicúmque cecíderit, si récipi potest, lambátur: sin áliter, aut lavétur, aut radátur: quidquid lotum aut rasum est, comburátur, & cinis in sacrárium reponátur. Multis prætéreà utíliter decrétis martyrio coronátur, & sepelítur in Vaticáno quinto Idus Július, cùm sedísset annos novem, menses quinque, dies vigínti septem, & Presbyteros decem & octo, Diáconos vigínti unum, Epíscopos per divérsa loca duódecim, mense Decémbri quinque Ordinatiónibus creásset.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XII. JULII.

In festo S. Joannis Gualberti Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter Lectiones secundi & tertii Nocturni.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Joánnis Gualbérti Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio SS. Naboris & Felicis martyrum. Antiphona. Istórum est enim. ℣. Lætámini. xxxi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus Dómine: ut sicut nos sanctórum mártyrum tuórum Náboris & Felícis natalítia celebránda non déserunt; ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JOánnes Gualbértus Floréntiæ nóbili génere ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo únicus ejus frater occíditur à consanguíneo: quem cùm solum & inérmem sancto Parascéues die Joánnes armis ac milítibus stipátus óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída supplex mortem jamjam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifixi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac Monásticum hábitum índuit: adeóque piis ac religiósis virtútibus brevi corúscat, ut multis se perfectiónis spécimen, ac normam præbéret; ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, commúni ómnium voto in superiórem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens subésse pótiùs, quàm præésse, ad majóra divína voluntáte servátus, ad Camaldulénsis erémi íncolam Romuáldum profíciscitur: à quo cœlicum sui institúti vaticínium accípit: tum suum Ordinem sub régula sancti Benedícti apud Umbrósam vallem instítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Deínde plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis famam úndique convolántibus, unà cum iis in sócios adscítis, ad hæréticam & simoníacam pravitátem extirpándam, & Apostólicam fidem propagándam sédulò incúmbit, innúmera proptéreà in se & suis incómmoda expértus. Nam ut eum, ejúsque sócios adversárii perdant, noctu sancti Sálvii cœnóbium repéntè aggrediúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, & Mónachos omnes letháli vúlnere sáuciant; quos vir Dei único Crucis signo incólumes prótinus reddit; & Petro ejus Mónacho per imménsum ardentissimúmque ignem illæso mirabíliter transeúnte, optátam sibi & suis tranquillitátem óbtinet: inde simoníacam labem ab Etrúria éxpulit, ac in tota Itália fidem prístinæ integritáti restítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Multa fúnditus eréxit Monastéria, eadémque & ália ædificiis ac Regulari observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram supelléctilem véndidit: ad ímprobos coercéndos eleménta sibi famulári conspéxit. Ad dæmones compriméndos Crucem quasi ensem adhíbuit: Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratiónibus, carnis maceratiónibus, ac sénio conféctus, dum infírma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba persæpè repetébat: Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum, quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? Jamque morti próximus, convocátos discípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, & in Brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit hæc scribi: Ego Joánnes credo & confiteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt, & sancti Patres in quátuor Concíliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo septuagésimo tértio, quarto Idus Júlii. Quem Cœlestínus tértius innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. g

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis, quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Commentar. in cap. 5. Matth.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília, quæ præcépta sunt: & dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos: ceterùm dilígere, plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul & in Absalom: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est. Et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis: hæc autem Jesus & dócuit, & fecit, dicens: Pater ignósce illis: quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Le-

Lectio viii.

IN réliquis opéribus bonis intérdum potest áliquis qualemcúmque excusatiónem prætendere: ad habéndam verò dilectiónem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dícere, non possum jejunáre: numquid potest dícere, non possum amáre? Potest áliquis dícere, virginitátem non possum serváre, non possum res totas véndere, & paupéribus erogáre: numquid potest dícere, non possum dilígere inimícos?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

NOn enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur: Ite ad Oriéntem, & quærite charitátem; navigáte ad Occidéntem, & inveniétis dilectiónem. Intus in nostro corde est, ubi redíre jubémur, dicénte Prophéta: Redíte prævaricatóres ad cor. Non enim in longínquis regiónibus invenítur quod à nobis pétitur.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit comm. SS. Naboris & Felicis martyrum, Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt Sancti. xxxvii.

Oratio. Præsta quæsumus. ut suprà.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XIII. JULII.

In festo S. Anacleti Papæ & martyris.

Semiduplex.

Aña. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. de Communi unius Martyris. xvi.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Anacléti mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

ANaclétus Atheniénsis, Trajáno Imperatóre rexit Ecclésiam. Decrévit, ut Epíscopus à tribus Epíscopis, neque à paucióribus consecrarétur: & clérici sacris Ordínibus públicè à próprio Epíscopo initiaréntur: & ut in Missa, peracta consecratióne, omnes communicárent. Beáti Petri sepúlchrum ornávit: Pontificúmque sepultúræ locum attríbuit. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quinque, Diáconos tres, Epíscopos sex. Sedit annos novem, menses tres, dies decem, martyrio coronátus, sepúltus est in Vaticáno.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Sermone 21. Lectio v.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injústè persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius, cùm sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dul-

cédinis: posuísti in cápite ejus coró-nam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Verè frustrà impugnátur, qui apud ímpios & infidos impietátis arcés-situr, cùm fidei sit magíster. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Tre-pidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus; &, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Si quis venit. de Communi unius Martyris. xxi.

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præcedentis.

DIE XIV. JULII.

In festo S. Bonaventuræ Episcopi & Confessoris & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Ad Magnificat. in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclé-siæ sanctæ lumen, beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ sa-lútis beátum Bonaventúram mi-nístrum tribuísti: præsta quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in ter-ris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Anacleti, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. ℣. Justus ut pal-ma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani mul-tiplicábitur. Oratio. Deus, qui nos beáti Anacléti. ut suprà. 901.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Ecclesiast. Sapiéntiam ómnium anti-quórum. ut in Communi Doctor. xlix.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Bonaventúra, Balneorégii in Etrú-ria natus, cùm infans incidísset in vi-tæ perículum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in Ordi-nem Fratrum Minórum adscríbi vóluit: ubi Alexándro de Ales magístro, ad eam doctrínæ perfectiónem brevì pervénit, ut séptimo pòst anno libros Sententiá-rum Parísiis públicè summa cum laude sit interpretátus: quos étiam præclaris pósteà commentáriis illustrávit. Post sex annos, sui Ordinis Generális mini-ster Romæ factus, ea prudéntiæ ac san-ctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore & admiratióne esset. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Multa scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docén-do movet. Quem Gregórius décimus, ejus sanctimóniæ & sapiéntiæ fama commótus, Cardinálem & Epíscopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas san-ctum appellávit. Cùm enim vitam sancti Francísci scribéntem comperísset: Siná-mus, inquit, sanctum pro sancto laborá-re. Migrávit è vita prídie Idus Július, in Concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xystus quartus Póntifex má-ximus rétulit in Sanctórum númerum. ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ. Lib. 9. cap. 6.

Lectio vi.

Qui post Oríonas Hyadum nómi-ne, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ de-

designántur? Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: & représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cùm ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Joannis Chrysostomi in Euangel. Vos estis sal terræ. quæ habetur suprà die 27. Januarii. 752.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XV. JULII.

In festo sancti Henrici Imperatoris Confessoris. Semiduplex.

Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℞. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum, è terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súpplices exorámus; ut sicut illum, grátiæ tuæ ubertáte præveéntum, illécebras sæculi superáre fecísti; ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, & ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum, dicatur: Méruit suprémos Laudis honóres.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Henrícus cognoménto Pius, è Duce Baváriæ Rex Germániæ, ac póstmodum Romanórum Imperátor, temporális Regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam ætérno Regi exhíbuit servitútem. Adépto enim Império, religióni amplificándæ studiósè incúmbens, Ecclésias ab infidélibus destrúctas, magnificéntiùs reparávit, plurimísque largitiónibus & prædiis locupletávit. Monastéria aliaque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis redditibus auxit. Episcopátum Bambergénsem, hæreditáriis ópibus fundátum, beáto Petro Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum octávum, à quo Impérii corónam accéperat, prófugum excépit, suæque sedi restítuit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

In Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitáte, à sancto Benedícto, insígni miráculo, sanátus est. Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ, bellum advérsus Græcos suscépit, & Apúliam, diu ab illis posséssam, recuperávit. Nihil sine précibus aggredi sólitus, Angelum Dómini, sanctósque Mártyres tutelares pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis, quàm armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restítuit.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

Denique rebus ómnibus, quæ ad impérii honórem & utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, & illústribus per Gálliam, Itáliam & Germániam, religiósæ munificéntiæ

 ve-

vestígiis passim relíctis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longè latéque diffúderat; sanctitáte, quàm sceptro clárior, ad regni cœléstis præmia, consummátis vitæ labóribus, à Dómino vocátus est, anno salútis millésimo vigésimo quarto, cujus corpus in Ecclésia beatórum Apostolórum Petri & Pauli Bambérgæ cónditum fuit: statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt; quibus pósteà ritè probátis, Eugénius tértius Sanctórum número illum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Sint lumbi vestri. de Communi Confess. non Pontificis. lvi.

DIE XVII. JULII.

In festo S. Alexii Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter hic signata. Oratio.

Deus, qui nos beáti Aléxii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Aléxius Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem prima nocte nuptiárum peculiári Dei mónitu relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terræ Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus cùm ignótus septémdecim annos fuísset, aliquándo apud Edéssam Syriæ urbem per imáginem sanctíssimæ Maríæ vírginis ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit. Ad portum Románum appúlsus, à patre suo tamquam aliénus pauper hospítio accípitur: apud quem ómnibus incógnitus, cùm decem & septem annos vixísset, relícto scripto sui nóminis, sánguinis, ac totíus vitæ cursus, migrávit in cœlum, Innocéntio primo summo Pontífice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio v.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere: cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

At contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntiùs toleráre, quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum

rum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbiò stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Noct. Homilia S. Hieronymi in Euangel. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Abbatum. lxi.

In ii. Vesperis fit commemor. S. Symphorosæ, cum septem filiis martyribus.

DIE XVIII. JULII.

S. Symphorosæ cum septem filiis mart.

Antiphona. Istórum est enim. ℣. Lætámini. ut in Communi plurim. Mart. xxxi.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Symphorósæ & filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio ii.

Symphorósa Tiburtína, Getúlii mártyris uxor, ex eo septem filios péperit, Crescéntium, Juliánum, Nemésium, Primitívum, Justínum, Stácteum, Eugénium: qui omnes propter Christiánæ fidei professiónem unà cum matre, Adriáno Imperatóre comprehénsi sunt. Quorum píetas multis variísque tentáta supplíciis, cùm stábilis permanéret; mater, quæ fíliis fidei magístra fúerat, dux eísdem ad martyrium éxtitit. Nam saxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur: cujus corpus conquisítum à fratre ejus Eugénio sepelítur. ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

Postrídie ejus diéi, qui fuit décimo quinto Kaléndas Augústi, septem fratres sínguli ad palum alligáti, váriè sunt interfécti. Crescéntio guttur ferro transfígitur: Juliáno pectus confóditur: Nemésio cor transverberátur: Primitívo trajícitur umbilícus: Justínus membrátim secátur: Stácteus telis configitur: Eugénius à péctore in duas partes divíditur. Ita octo hóstiæ Deo gratíssimæ sunt immolátæ. Córpora in altíssimam fóveam projécta sunt via Tiburtína, nono ab Urbe lápide: quæ pósteà Romam transláta, cóndita sunt in Ecclésia sancti Angeli in piscína. Te Deum laudámus. 11.

DIE XX. JULII.

Sanctæ Margarítæ virginis & martyris.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Lectio tertia de Sermone S. Ambrosii Epíscopi. Quóniam hódie natális. de Communi Virginum. lxvii.

DIE XXI. JULII.

Sanctæ Praxedis virginis.

Antiphona. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. ut suprà.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Praxédis vírginis tuæ

tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum. Lectio iii.

PRaxédes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis soror, Marco Antoníno Imperatóre Christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatióne & omni charitátis officio prosequebátur. Nam álios domi occultábat: álios ad fidei constántiam hortabátur: aliórum córpora sepeliébat: iis qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cùm tantam Christianórum stragem jam ferre non posset; Deum precáta est, ut, si mori expedíret, se è tantis malis eríperet. Itaque duodécimo Kaléndas Augústi ad pietátis præmia vocátur in cœlum. Cujus corpus à Pastóre Presbytero in patris & sorõris Pudentiánæ sepúlchrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ via Salária. Te Deum. 11.

Vesperæ de sequenti Festo.

DIE XXII. JULII.

In festo sanctæ Mariæ Magdalenæ.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiph. Dum esset Rex. cum reliquis de Laudibus. 908. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Virginum. lxi.

Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Hymnus.

PAter supérni lúminis,
Cùm Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.
Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, & ore lámbere.
Adstáre non timet Cruci,
Sepulchro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites,
Pellit timórem Cháritas.
O vera, Christe, Cháritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cœli præmia.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd Jesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguenti, & stans retrò secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis sui tergébat, & osculabátur pedes ejus, & unguénto ungébat.

Oratio.

BEátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis & regnas.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, * In conversióne Maríæ Magdalénæ.
Psalmus. Venite. 1. Hymnus.

MAría castis ósculis
Lambit Dei vestígia:
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérlinit.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturn. de Communi non Virginum. lxxiii.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 3.

IN léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni. Surgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea, vidístis? Páululùm cùm pertransíssem eos, invéni quem

quem díligit ánima mea: ténui eum; nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, & in cubículum genitrícis meæ.

℟. María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesus, quem quæritis, non est hìc, surréxit, sicut locútus est: præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis.

℣. Et valdè manè una sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole: & introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesus.

Lectio ii. Cap. 8.

QUis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, & deósculer te, & jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, & ducam in domum matris meæ: ibi me docébis, & dabo tibi póculum ex vino condíto, & mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos filiæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit. ℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum: quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis non recedébam, & amóris ejus igne succénsa ardébam desidério. Et dum.

Lectio iii.

QUæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? surréxit, sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. ℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum, & vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei, Præcédet. Glória. Præcédet.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Euangelia. Lectio iv.

MAría Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: & vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim priùs frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ à monuménto Dómini étiam discípulis recedéntibus, non recedébat: exquirébat, quem non invénerat: flebat inquiréndo, & amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

QUæsívit ergo priùs, & mínimè invénit: perseverávit ut quæreret, unde & cóntigit ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent quod inveníssent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus: quia etsi jam in nullo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

SEd qui diléctum suum non invenit, restat ut surgat, civitátem circúmeat,

eat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente & inquisitióne percúrrat: per vicos eum & platéas quærat, id est, per angústa & lata gradiéntes aspíciat, ut si qua veníre in eis váleat ejus vestígia exquírat: quia sunt nonnúlli étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem: quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo, vel scripto nos dóceant. Quos cùm páululùm pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redémptor noster, etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit. ℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Léctio vii. Cap. 7. f

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Lib. 50. Homil. Hom. 23. tom. 10.

EUangélium cùm legerétur, attentíssimè audístis: & res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim non carne, sed mente, Dóminum Jesum Christum in domo Pharisæi recumbéntem, & ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulíerem famósam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, & quæsísse pia impudéntia sanitátem: írruens, quasi importúna convívio, opportúna benefício. Nóverat enim quanto morbo laboráret: & illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

Léctio viii.

ACcéssit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et quæ diu malè ambuláverat, vestígia recta quærébat. Priùs fudit lácrymas cordis, & lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis tersit, osculáta est, unxit: tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotiónem ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus: Pharisæus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo génere erat hóminum superbórum, de quibus Isaías Prophéta dicit: Qui dicunt, Recéde longè à me: noli me tángere, quóniam mundus sum: putávit Dóminum nescísse mulíerem. ℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Léctio ix.

O Pharisæe invitátor & irrísor Dómini: Dóminum pascis, & à quo pascéndus sis, non intélligis? Unde scis Dóminum nescísse quæ fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia illo patiénte, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Hæc enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo Pharisæi pedes, si talis múlier accessísset, dictúrus erat quod Isaías de tálibus dicit: Recéde à me, noli me tángere, quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda: accéssit ægra, ut redíret sana: accéssit conféssa, ut redíret proféssa. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 124

Aña.

Antiphona. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis. Antiphona. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni. Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. Prov. 31.b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

SUmmi Paréntis Unice,
Vultu pio nos réspice:
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.
Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário:
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.
Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra díluas.
Dei Parens piíssima,
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.
Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, & dat præmia. Amen.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Benedictus, Antiphona.

María unxit pedes Jesu, & extérsit capíllis suis, & domus impléta est ex odóre unguénti.

Oratio.

BEátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis.

Ad Tertiam, Aña. In odórem. Capit. Mulíerem fortem. ut suprà. ℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Jam hiems tránsiit. Capitulum. Prov. 31.c

MAnum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis. ℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ista est speciósa. Capitulum. Prov. 31.d

MUltæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In Vesperis à Capitulo fit de S. Apollinare, cum commem. S. Mariæ Magdalenæ, & S. Liborii Episc. & Confess.

DIE XXIII. JULII.

In festo S. Apollinaris Episc. & martyris. Duplex. Oratio.

DEus fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris sacerdótis tui martyrio consecrásti: tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Mariæ Magdalenæ, Aña. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti, & stans retrò secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis sui tergébat.

℣. Elé-

Google

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Oratio. Beátæ Maríæ. ut suprà. 909.
Posteà fit commem. S. Liborii Episc. & Confess. Antiphona. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Libórii confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

APollináris cum Príncipe Apostolórum Antiochía Romam venit: à quo ordinátus Epíscopus, Ravénnam ad Christi Dómini Euangélium prædicándum míttitur: ubi cùm ad Christi fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum sacerdótibus gráviter cæsus est. Cùmque ipso oránte Bonifácius nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejúsque filia immúndo spíritu liberáta esset, iterùm est in illum commóta sedítio. Itaque virgis cæsus, ardéntes carbónes nudis pédibus prémere cógitur: quem cùm subjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra urbem.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

IS verò latens aliquámdiu cum quibúsdam Christiánis, inde proféctus est in Æmíliam, ubi Rufini patrícii filiam mórtuam ad vitam revocávit: ut proptéreà tota Rufini família in Jesum Christum créderet. Quare veheménter incénsus Præféctus accérsit Apollinárem, & cum eo gráviùs agit, ut finem fáciat disseminándi in urbe Christi fidem. Cujus cùm Apollináris jussa neglígeret, equúleo cruciátur: in cujus plagas aqua fervens infúnditur, saxóque os túnditur: mox férreis vínculis constríctus inclúditur in cárcere. Quarto die impósitus in navem, míttitur in exílium: ac facto naufrágio venit in Mysiam, inde ad ripam Danúbii, pósteà in Thráciam.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

CUm autem in Serápidis templo dæmon se respónsa datúrum negáret, dum ibídem Petri Apóstoli discípulus morarétur: diu conquisítus invéntus est Apollináris: qui iterùm jubétur navigáre. Ita revérsus Ravénnam, ab iísdem illis idolórum sacerdótibus accusátus, Centurióni custodiéndus tráditur: qui cùm occúltè Christum cóleret, noctu Apollinárem dimísit. Re cógnita, satéllites eum persequúntur, & plagis in itínere conféctum, quòd mórtuum créderent, relínquunt. Quem cùm inde Christiáni sustulíssent, séptimo die exhórtans illos ad fidei constántiam, martyrii glória clarus migrávit è vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est. ℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 22. c

IN illo témpore: Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse major. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 10. in Lucæ cap. 22. post init.

REgnum Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hómini ad

ad Deum, sed similitúdinis æmulátio est. Solus enim Christus est plena imágo Dei, propter expréssam in se patérnæ claritúdinis unitátem. Justus autem homo ad imáginem Dei est, si propter imitándam divínæ conversatiónis similitúdinem mundum hunc Dei cognitióne contémnat; voluptatésque terrénas verbi perceptióne despíciat, quo álimur in vitam: unde & corpus Christi édimus, ut vitæ ætérnæ possímus esse partícipes. ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

NOn enim victus & potus nobis præmii loco spondétur, & honóris, sed communicátio grátiæ cœléstis, & vitæ. Neque duódecim throni tamquam áliqua corporális sunt receptácula sessiónis: sed quia sicut secúndùm divínam similitúdinem júdicat Christus, cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remúnerans, impietatémque condémnans: ita & Apóstoli in judícium spiritále formántur remuneratióne fidei, & execratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, sacrílegos ódio persequéntes. ℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit: sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

COnvertámur ígitur, & caveámus, ne in perditiónem áliqua inter nos de prælatióne possit esse conténtio. Si enim contendébant Apóstoli, non excusatióni obténditur, sed cautióni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini secútus est vocem: quis potest dícere, citò se esse convérsum? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres suos, qui dixit: Omnia dimísimus, & secúti sumus te. Te Deum. 11.

In Laudibus fit commemor. S. Liborii, Antiphona. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Da quæsumus. ut suprà.

Si verò hodie fuerit Sabbatum, Lectio ix. erit de Vigilia anticipata S. Jacobi Apostoli, cum ejus commem. in Laud. ac S. Liborii Episc. & Confess. Aña & ℣. ut suprà. Oratio propter identitatem erit, Exáudi, quæsumus Dómine. de Communi Confess. Pontif. xlvi.

In secundis Vesperis fit comm. S. Christinæ virg. & martyr. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Christína virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

DIE XXIV. JULII.

In Vigilia sancti Jacobi Apostoli.

Tres Lect. de Homilia in Euangel. Hoc est præcéptum meum. ut in Vig. Apost. i.

Ad Laudes ut in Psalterio: & dicuntur Preces feriales flexis genibus. 43.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Christinæ, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Oratio. Indulgéntiam. ut suprà.

DIE

DIE XXV. JULII.

In festo S. Jacobi Apostoli. Duplex.
Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor & custos: ut Apóstoli tui Jacóbi munita præsídiis, & conversatióne tibi pláceat, & secúra mente desérviat. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola prima ad Corinthios. Sic nos exístimet. de Communi Apostol. iv.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Jacóbus, Zebedæi filius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, & ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui filii sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máximè diléxit, & testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, & interésse miráculo, cùm archisynagógi filiam à mórtuis excitávit, & adésse cùm secéssit in montem Olivéti, Patrem oratúrus, ántequam à Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.
℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Post Jesu Christi ascénsum in cœlum, in Judæa & Samaría ejus divinitátem prædicans, plúrimos ad Christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit; ex quorum número septem póstea Epíscopi à beáto Petro ordináti, in Hispániam primi diréćti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cùm inter álios Hermógenem magum fidei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Cláudio Imperatóre ad regnum elátus, ut à Judæis grátiam iníret, Jacóbum líberè Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cùm is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidísset; statim se & ipse Christiánum esse proféssus est.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.
℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte, & exultáte.

Lectio vi.

Ad supplícium cùm raperéntur, petiit ille à Jacóbo véniam: quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cùm paulò antè Jacóbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eò religiónis & voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cùm ipse circa Festum Paschæ primus Apostolórum Jerosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.
℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.
Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Ho-

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.
Homilia 66. in Matthæum.

NOn turbétur quisquam, si ádeò imperféctos dícimus Apóstolos fuísse: nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quòd si virtútem ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, considera, & vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modò imperféctio revelátur, ut apértè percípere possis, quales súbitò per grátiam effécti fuérunt. Quòd ígitur nihil spiritále petébant, nec de cœlésti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam quómodo accédant, & quid dicant. Vólumus, ínquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignórans certè, sed ut eos respondére cogat, & ulcus détegat, & ita medicaméntum appónat.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ILli verò cùm erubéscerent, & verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eò devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis maniféstì fierent: & ita demum ea, quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus conséssus impetráre, & præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum verò sibi præférri formidántes, dícere ausi sunt: Dic ut unus à dextris, alter à sinístris sédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid ígitur ipse? Ut significáret eos nihil pétere spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent: non enim pétere audérent, si scirent: Nescítis, ait, quid petátis: nescítis quàm magnum hoc sit, quàm mirábile, ac ipsas superióres excédens virtútes.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET adjécit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum: & baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus, & de corónis mecum ágitis: ego verò de luctámine, atque sudóre dísséro. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modò apparébit: sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo & hortátur & állicit. Non enim dixit: Potestíſne cædem subíre, potestíſne vestrum effúndere sánguinem? sed, Quonam pacto potéstis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit, Quem ego bibitúrus sum: ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redde+éntur. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus tantùm fit commemorat. S. Christophori martyris, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Christóphori mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Annæ.

DIE XXVI. JULII.

In festo S. Annæ matris B. Mariæ virginis. Duplex.

Omnia de Communi nec virginis nec martyris, præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

Ana. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℞. Inténde, próspere procéde, & regna.

Oratio.

Deus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concéde propítius; ut cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Mulíerem fortem. ut in Communi nec virginis nec martyris. lxxiv.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Damascéni.

Oratione 2. de Nativitate B. Mariæ, prope finem. Lectio iv.

Proponitur nobis Annæ thálamus, conjugális vitæ simul & virginitátis formam réferens, illam matris, hanc fíliæ: quarum áltera recens sterilitáte liberáta est, áltera autem aliquántò pòst, Christi partum ad nostræ natúræ conditiónem divíno opifício formátum, supra natúram est editúra. Méritò igitur Anna divíno spíritu plena, læto hilaríque ánimo pérsonat: Congaudéte mecum, quæ promissiónis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstítiam éxui, ac lætam fecunditátis vestem índui. Congáudeat mecum hódie Anna illa, Phenénnæ adversária: & novum hoc atque inopinátum miráculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebret.

℞. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Exúltet Sara seníli gáudio géstiens, meúmque ab sterilitáte concéptum præfigúrans. Cóncinant simul stériles & infecúndæ visitatiónem meam admirábili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac fecunditáte præditæ: Benedíctus qui orántibus, id quod optábant, largítus est; & fecunditátem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ mater Dei secúndùm carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitávit is, qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virgínei thálami mater éxtitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptúra: Quàm beáta domus David, ex qua prodiísti, & venter in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est eam, à qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit.

℞. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Vere beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam à Deo infántem, hoc est, Maríam, nómine quoque ipso magnóperè venerándam peperísti: ex qua Christus vitæ flos éxtitit, cujus Vírginis & gloriósus fuit ortus, & partus mundo sublímior. Nos quoque, ò beatíssima fémina, tibi gratulámur. Etenim nostrùm ómnium spem divínitus concéssam, hoc est, promissiónis fœtum peperísti. Beáta reverà es, & beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magníficat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sanè quidem ac máximè dignum est eam laudáre, quæ divína benignitáte oráculum accépit, ac talem & tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jesus pródiit. ℞. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi nec virginis nec martyris. lxxv.

In

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXVII. JULII.

Sancti Pantaleonis martyris.

Antiphona Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Pantaleóne mártyre tuo, & à cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

PAntáleon Nicomediénsis, nóbilis médicus, ab Hermoláo Presbytero in Jesu Christi fide erudítus, baptizátus est: qui mox patri Eustórgio persuásit, ut Christiánus fieret. Quare cùm Nicomedíæ pósteà Christi Dómini fidem líberè prædicáret, & ad ejus doctrínam omnes cohortarétur, Diocletiáno Imperatóre equúleo tortus, & admótis ad ejus corpus láminis candéntibus, cruciátus est: quam tormentórum vim æquo & forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percússus, martyrii corónam adéptus est. Te Deum laudámus. 11.

DIE XXVIII. JULII.

In festo SS. Nazarii, Celsi, & Victoris martyrum, ac Innocentii Papæ & Confess. Semiduplex. Oratio.

SAnctórum tuórum nos Dómine Nazárii, Celsi, Victóris, ac Innocéntii conféssio beáta commúniat: & fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

NAzárius à beáto Lino Papa baptizátus, cùm in Gálliam proféctus esset, ibi Celsum púerum, à se Christiánis præcéptis priùs instrúctum, baptizávit: qui unà Tréverim eúntes, Nerónis persecutióne in mare utérque dejícitur, unde mirabíliter evasérunt. Pósteà Mediolánum veniéntes, cùm ibi Christi fidem disseminárent, ab Anolíno Præfécto, constantíssimè Christum Deum confiténtes, cápite plectúntur; quorum córpora extra portam Románam sepúlta sunt. Quæ cùm diu latuíssent, Dei mónitu à beáto Ambrósio conspérsa recénti sánguine sunt invénta, tamquam si paulò ante martyrium passi essent: unde in Urbem transláta, honorífico sepúlchro contécta sunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

VIctor in Africa natus, Sevéro Imperatóre rexit Ecclésiam. Confirmávit decrétum Pii primi, ut sacrum Pascha die Domínico celebrarétur: qui ritus ut pósteà in mores inducerétur, hábita sunt multis in locis Concília: & in Nicæna dénique prima Synodo sancítum est, ut Paschæ dies festus post quartamdécimam lunam agerétur, ne Christiáni Judæos imitári videréntur. Státuit, ut quavis aqua, modò naturáli, si necéssitas cógeret, quicúmque baptizári posset. Theódotum Coriárium Byzantínum, docéntem Christum tantúmmodò hóminem fuísse, ejécit ex Ecclésia. Scripsit de quæstióne Paschæ, & ália quædam opúscula. Creávit duábus Ordinatiónibus mense Decémbri Presbyteros quátuor, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelítur in Vaticáno, quinto Kaléndas Augústi. Sedit annos novem, mensem unum, dies vigínti octo.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

INnocéntius Albanénsis sancti Hierónymi & Augustíni ætáte flóruit: de quo ille ad Demetríadem vírginem: Sancti Innocéntii, qui Apostólicæ cáthedræ, & beátæ memóriæ Anastásii

succéssor & filius est, téneas fidem, nec peregrínam, quamvis tibi prudens callídaque videáris, doctrínam recípias. Eum tamquam justum Lot subtráctum Dei providéntia ad Ravénnam servátum fuisse, scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excídium. Is, Pelágio & Cœléstio damnátis, contra eórum hæresim decrétum fecit, ut párvuli ex Christiána étiam mulíere nati, per baptísmum renásci debérent; ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut Sábbato ob memóriam Christi Dómini sepultúræ, jejúnium servarétur. Sedit annos quíndecim, mensem unum, dies decem. Quátuor Ordinatiónibus mense Decémbri creávit Presbyteros trigínta, Diáconos quíndecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Cùm audiéritis prælia. de Communi plurimorum Martyrum. xxxvi.

In secundis Vesperis à Capitulo de sancta Martha.

DIE XXIX. JULII.

In festo sanctæ Marthæ virginis. Semiduplex. Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Marthæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Posteà fit commemoratio SS. Nazarii, Celsi, &c. Antiphona. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideò cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Oratio. Sanctórum tuórum. ut suprà.

Et commemorat. SS. Felicis, Simplicii, Faustini, & Beatricis martyrum; Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRæsta quæsumus Dómine, ut sicut pópulus Christiánus mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni & Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet; ita perfruátur ætérna: & quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

MArtha, nobílibus & copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascénsum in cœlum, cum fratre, soróre, & Marcélla pedíssequa, ac Maximíno, uno ex septuagínta duóbus discípulis Christi Dómini, qui totam illam domum baptizáverat; multísque áliis Christiánis, comprehénsa à Judæis, in navem sine velo ac remígio impónitur, vastissimóque mari ad certum naufrágium commíttitur: sed navis, Deo gubernánte, salvis ómnibus Massíliam appúlsa est.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

EO miráculo, & horum prædicatióne, primùm Massiliénses, mox Aquénses, ac finítimæ gentes in Christum credidérunt: Lazarúsque Massiliénsium, & Maximínus Aquénsium Epíscopus creátur. Magdaléna verò assuéta oratióni & pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cœléstis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis spelúncam se cóntulit: ubi

ubi trigínta annos vixit ab omni hóminum consuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus ad audiéndas cœléstium laudes in altum ab Angelis eláta.
℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

MArtha autem mirábili vitæ sanctitáte & charitáte, ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem & admiratiónem addúctis, in locum à viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit: ubi summa cum laude pietátis & prudéntiæ diu vixit; ac demum, morte sua multò antè prædícta, miráculis clara migrávit ad Dóminum, quarto Kaléndas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.
℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. g

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum, & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 26. de Verbis Domini.

VErba Dómini nostri Jesu Christi, quæ modò ex Euangélio recitáta sunt, ádmonent nos, esse unum áliquid quò tendámus, quando in hujus sæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes: adhuc in via, nondum in pátria: adhuc desiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, & sine pigrítia & sine intermissióne tendámus, ut aliquándo perveníre valeámus. Martha & María duæ soróres erant: ambæ non solùm carne, sed étiam religióne germánæ: ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt.
℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit: quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. Et.

Lectio viii.

SUscépit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni, sed tamen suscépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, & accépta forma servi, in illa pasci à servis, dignatióne, non conditióne. Nam & ista dignátio fuit, se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem & sitíret: sed nescítis, quia in erémo esuriénti Angeli ministrábant? Ergo quòd pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si & de sancto Elía præstitit víduæ, quem priùs corvo ministránte, pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhíbitum servo suo, benedícere disponébat.
℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei.
℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

SIc ergo suscéptus est Dóminus tamquam hospes, qui in sua própria venit, & sui eum non recepérunt: sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fíeri: adóptans servos, & líberos fáciens: rédimens captívos, & fáciens cohærédes. Ne quis tamen vestrùm fórsitan dicat: O beáti qui Christum suscípere in domum própriam meruérunt! Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi ábstulit istam dignatiónem. Cùm uni, in-

inquit, ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis. Hæc de Dómino pascéndo in carne, sed pascénte in spíritu, pauca pro témpore dixérimus, Te Deum. 11.

In Laudibus fit commem. SS. martyr. Felicis, Simplicii, &c. Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Præsta quæsumus. ut suprà.

In secundis Vesperis fit commemoratio SS. Abdon & Sennen martyrum.

DIE XXX. JULII.

SS. Abdon & Sennen martyrum, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui sanctis tuis Abdon & Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereámur adversitátibus liberári. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

ABdon & Sennen Persæ, Décio Imperatóre accusáti, quòd córpora Christianórum, quæ inhumáta projiciebántur; in suo prædio sepelíssent, jussu Imperatóris comprehendúntur, & diis jubéntur sacrificáre. Quod cùm fácere negligerent, & Jesum Christum Deum constantíssimè prædicárent: tráditos in arctam custódiam, Romam pósteà rédiens Décius, vinctos duxit in triúmpho. Qui cùm in Urbe ad simulácra attrácti essent, ea detestáti conspuérunt. Quamóbrem ursis ac leónibus objécti sunt: quos feræ non audébant attíngere. Demum gládiis trucidáti, colligátis pédibus tracti sunt ante Solis simulácrum: quorum córpora clàm inde asportáta, Quirínus Diáconus sepelívit in suis ædibus. Te Deum. 11.

DIE XXXI. JULII.

In festo sancti Ignatii Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEus, qui ad majórem tui Nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde, ut ejus auxílio & imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Qui vivis & regnas cum Deo.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

IGnátius natióne Hispánus, nóbili génere, Loyólæ in Cantábria natus, primò Cathólici Regis aulam, deinde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Christi sanctorúmque sectánda vestígia mirabíliter exársit. Ad montem Serrátum proféctus, ante aram beátæ Vírginis suspénsis armis noctem éxcubans, sacræ milítiæ tyrocínium pósuit. Inde, ut erat indútus sacco, tráditis ánteà mendíco pretiósis véstibus, Manrésam secéssit, ubi emendicáto pane & aqua victitans, exceptísque diébus Domínicis jejúnans, áspera caténa cilicióque carnem domans, humi cubans, & férreis se flagéllis cruéntans, per annum commorátus est: claris ádeò illustratiónibus à Deo recreátus, ut pósteà dícere sólitus sit; Si sacræ lítteræ non extárent, se tamen pro fide mori parátum ex iis solùm, quæ sibi Manrésæ pateféceral Dóminus. Quo témpore, homo litterárum planè rudis, admirábilem illum compósuit Exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ judício & ómnium utilitáte comprobátum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Le-

Lectio v.

UT verò se ad animárum lucra ritè formáret, subsídium litterárum à Grammática inter púeros exórsus, adhibére státuit. Cùmque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénæ salútis, mirum est quas ubíque locórum ærúmnas ac ludíbria devoráverit, aspérrima quæque, & víncula, & vérbera penè ad mortem usque perpéssus: quibus tamen longè plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutétiæ Parisiórum adjúnctis sibi ex illa Academía variárum natiónum sóciis novem, qui omnes Artium magistériis, & Theologíæ grádibus insígnes erant, ibídem in monte Mártyrum prima Ordinis fundaménta jecit: quem póstea Romæ instítuens, ad tria consuéta, quarto áddito de Missiónibus voto, Sedi Apostólicæ árctiùs adstrínxit: & Paulus tértius primò recépit, confirmavítque: mox álii Pontífices ac Tridentína Synodus probavére. Ipse autem misso ad prædicándum Indis Euangélium sancto Francísco Xavério, aliísque in álias mundi plagas ad Religiónem propagándam disseminátis, éthnicæ superstitióni hæresíque bellum indíxit, eo succéssu continuátum, ut constans fúerit ómnium sensus, étiam Pontifício confirmátus oráculo, Deum sicut álios áliis tempóribus sanctos viros, ita Luthéro, ejusdémque témporis hæréticis, Ignátium & institútam ab eo Societátem objecísse.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

SEd in primis inter Cathólicos instauráre pietátem curæ fuit. Templórum nitor, Catechísmi tradítio, Conciónum ac Sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Ipse apértis ubíque locórum ad juventútem erudiéndam in lítteris ac pietáte gymnásiis; eréctis Romæ Germanórum collégio; malè nuptárum & periclitántium puellárum cœnóbiis, utriúsque sexus tam Orphanórum, quàm Catechumenórum dómibus; aliísque pietátis opéribus, indeféssus lucrándis Deo ánimis instábat: audítus aliquándo dícere, Si óptio darétur, malle se beatitúdinis incértum vívere, & ínterim Deo inservíre, & proximórum salúti, quàm certum ejúsdem glóriæ statim mori. In dæmones mirum exércuit impérium. Vultum ejus cœléstí luce radiántem sanctus Philíppus Nérius aliíque conspexére. Dénique ætátis anno sexagésimo quinto ad Dómini sui ampléxum, cujus Majórem glóriam in ore semper habúerat, semper in ómnibus quæsíerat, emigrávit. Quem Gregórius decimusquíntus, magnis in Ecclésiam méritis & miráculis illústrem, Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuagínta duos: & misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 17. in Euangelia.

DOminus & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi: & minùs, quàm inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitá-

tem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur, quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis quia hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cùm nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse pòst véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præcedentis.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. AUGUSTI.

In festo S. Petri ad Vincula. Duplex.

Ad Vesperas, Antiph. Heródes rex. cum reliquis de Laudibus. 923. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dóminica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

Miris modis repéntè liber, férrea
Christo jubénte vincla Petrus éxuit:
Ovílis ille Pastor & Rector gregis,
Vitæ reclúdit páscua, & fontes sacros,
Ovésque servat créditas, arcet lupos.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit supérne Spíritus
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, à vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum; & ómnia mala à nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Pauli. Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. ℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ora-

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Pro commem. S. Ignatii, Antiphona.

Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio. Deus, qui ad majórem. ut suprà. 918.

Posteà SS. mart. Machabæorum, Ana.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

FRatérna nos Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ & fidei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hìc potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit supérne Spíritus
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

Antiphonæ, Psalmi & ℣. Noct. dicuntur de Communi Apostolorum. ii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cùm apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et.

Lectio ii.

CUm autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit: & lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntum tuum, & séquere me.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

ET éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum: existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam & secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem: quæ ultrò apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: & continuò discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio verè quia misit Dóminus Angelum suum,

& erí-

& erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.
℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et tibi.
Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

THeodósio junióre imperánte, cùm Eudócia ejus uxor, Jerosólymam solvéndi voti causa veníſſet, ibi multis est affécta munéribus: præ céteris insígne donum accépit férreæ caténæ auro gemmísque ornátæ: quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam piè venerátam, eam pósteà Romam ad fíliam Eudóxiam misit, quæ illam Pontífici máximo détulit: isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam, qua, Neróne Imperatóre, idem Apóstolus constríctus fúerat.
℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, & dixit Jesus: Módicæ fídei, quare dubitásti?
℣. Cùmque vidíſſet ventum válidum veniéntem, tímuit: & cùm cœpíſſet mergi, clamávit, dicens: Dómine, salvum me fac. Et exténdens.

Lectio v.

CUm ígitur Póntifex Románam caténam, cum ea quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulíſſet: factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artífice conſécta esse viderétur. Quo miráculo tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptéreà hoc nómine sancti Petri ad Víncula Ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus institútus Kaléndis Augústi. ℟. Surge Petre, & índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, & lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percusſóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vi.

QUo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tribui sólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit: quæ tacta ægros sanábant, & dæmones ejiciébant. Quo in génere anno salútis humánæ nongentésimo sexagésimo nono áccidit, ut quidam Comes, Othónis Imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu, seípsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu Imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur: qui, ut sacra caténa Cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit: ac deínceps in Urbe sanctórum vinculórum relígio propagáta est. ℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ideò tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis. Et ideò.
Glória Patri. Et ideò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 16. b

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Ex Serm. 29. de Sanctis, in medio.

SOlus Petrus inter Apóstolos méruit audíre: Amen dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dignus certe, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divínus: Et ponébant, inquit, infirmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos. Si

Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quantò magis nunc plenitúdo virtútis? Si tunc supplicántibus próderat aura quædam pertranseúntis, quantò magis grátia nunc permanéntis? Méritò per omnes Christi Ecclésias auro pretiósius habétur ferrum illud pœnálium vinculórum. ℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et tu.

Lectio viii.

SI tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quantò magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam spécies vácuæ imáginis habére pótuit in se vim salútis, quantò plus de córpore meruérunt attráhere salubritátis férreo póndere sacris impréssa membris víncula passiónis? Si ad præsídia supplicántium tam potens fuit ante martyrium, quantò magis éfficax post triúmphum? Felíces illi nexus, qui de mánicis & compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes mártyrem reddidérunt. Felícia víncula, quæ reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnatúra, quàm consecratúra misérunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi: * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et ego. Glória Patri. Et ego.

Pro SS. Machabæis, nisi veniant in Dominica Lectio ix.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Oratione 20. in Machabæos.

QUidnam Machabæi? Horum enim nómine dies festus præsénti frequéntia celebrátur. Qui etsi apud multos non sunt in honóre, quòd illud certámen post Christum non suscepérunt: tamen digni sunt qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis légibus & institútis fortes constantésque se præbuérunt. Nam qui martyrium subiére ante Christi passiónem, quid factúri erant, si post Christum persecutiónem passi fuíssent, ejúsque mortem nostræ salútis causa suscéptam, ad imitándum propósitam habuíssent? Quorum enim nullo propósito exémplo talis tántaque virtus fuit, an non ii exémplum illud intuéntes, fórtiùs in certámen descendíssent? Quin étiam mystica quædam & occúlta rátio mihi quidem atque ómnibus Dei amatóribus valdè probábilis est, néminem eórum qui ante Christi advéntum martyrio consummáti sunt, id sine fide in Christum cónsequi potuísse. Te Deum. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

HEródes rex appósuit ut apprehénderet & Petrum: quem cùm apprehendísset, misit in cárcerem, volens post Pascha prodúcere eum pópulo.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Antiphona. Petrus quidem servabátur in cárcere, orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

Antiphona. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, & séquere me. Antiphona. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de manu Heródis, allelúja.

Antiphona. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. Act. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

BEáte Pastor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, à vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum; & ómnia mala à nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Pauli, Antiphona.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Et SS. Machabæorum, Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Fratérna nos Dómine Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ & fidei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Petrus quidem.
Capitulum. Misit Heródes. ut supra.
℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.

Dixit Angelus. Capitulum. Act. 12.

Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona.

Tu es Petrus. Capitulum. Act. 12. b

Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio verè, quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci tui Deus. Glória. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Antiph. Heródes rex. cum reliq. de Laudibus. Psalmi ut in ii. Vesp. de Communi Apostol. ix. Capit. Hymn. & ℣. ut in primis Vesperis. 920.

Ad Magnificat, Antiphona.

Solve jubénte Deo terrárum Petre caténas, Qui facis ut páteant cœléstia regna beátis. Oratio. Deus, qui beátum Petrum, ut suprà.

Deinde fit commem. S. Pauli, ut suprà. Et postea sancti Stephani Papæ.

DIE II. AUGUSTI.

S. Stephani Papæ & martyris.

Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Deus, qui nos beáti Stéphani. ut in Communi unius Martyr. xvi.

Lectio ii.

Stéphanus Románus Pontificátum gessit Valeriáno & Galliéno Imperatóribus. Instítuit ut Sacerdótes & Diáconi nusquam sacris véstibus, nisi in Ecclésia uteréntur. Baptizátos ab hæréticis, iterùm baptizári vétuit, rescríbens sancto Cypriáno verbis illis: Nihil inno-

innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit: in iis Olympium tribúnum cum uxóre Exupéria, & filio Theodúlo, item Nemésium tribúnum cum tota família, óculis Lucíllæ ejus fíliæ restitútis, qui omnes Jesu Christi mártyres fuérunt. Sed vehementiùs jam ingravescénte persecutióne Imperatórum, Stéphanus, convocáto clero, ad martyrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assíduè Missas & Concília celebrábat.

Lectio iii.

QUi cùm aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líberè negávit se dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ: quos divínis præcéptis ínstruens, sacraménto córporis Christi communicávit: ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus iterùm Imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris sánguine, à cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti, quarto Nonas Augústi. Vixit in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigintidúos. Hábuit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos tres. Te Deum laudámus. 11.

DIE III. AUGUSTI.

In Inventione S. Stephani Protomartyris. Semiduplex.

Ad Vesperas, Aña. Lapidavérunt Stéphanum. cum reliquis de Laudibus. 926. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Act. 6. b

STéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. ℣. Glória & honóre de Communi unius Martyris. xvi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitator. Hymnus, Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturn. de Communi unius Martyris. xvii.

Lectiones primi Nocturni de Actibus Apostolorum. Dura cervíce. ut in Octava Festi. 188.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

SAnctórum córpora, Stéphani protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi & Abibónis, quæ diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório Imperatóre, Luciáno Presbytero divínitus admónito, invénta sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel cùm in somnis apparuísset, gravi quadam & præclára senis spécie, locum jacéntium córporum commonstrávit, ímperans, ut Joánnem Jerosolymitánum Antístitem adíret, agerétque cum eo, ut honéstiùs illa córpora sepeliréntur.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: & ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

QUibus audítis Jerosolymórum Antístes, finitimárum úrbium Epíscopis Presbyterísque convocátis, ad locum pergit: defóssos lóculos invenit, unde suavíssimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta magna hóminum multitúdo eò convénit, multíque ex váriis morbis ægróti ac débiles, sani & íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphani corpus, quod sum-

summa tunc celebritáte in sanctam Ecclésiam Sion illátum est, sub Theodósio junióre Constantinópolim, inde Romam Pelágio primo summo Pontífice translátum, in agro Veráno in sepúlchro sancti Lauréntii mártyris collocátum est.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem & dicéntem: * Dómine Jesu áccipe spíritum meum.

℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: & lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 22. cap. 8. circa medium.

Lectio vi.

Ad aquas Tibilitánas Epíscopo afferénte Projécto relíquias mártyris gloriosíssimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrsus & occúrsus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíscopum portántem pígnora sacra ducerétur, orávit: flores, quos ferébat, dedit: recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exúltans, viam carpens, & viæ ducem ultérius non requírens. Memoráti memóriam Mártyris, quæ pósita est in castéllo Synicénsi, quod Hipponénsi colóniæ vicínum est, ejúsdem loci Lucíllus Epíscopus, pópulo præcedénte atque sequénte, portábat: fístula, cujus moléstia jámdiu laboráverat, & familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, operiebátur manus, illíus piæ sárcinæ vectatióne, repénte sanáta est.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Euangel. Ecce ego mitto ad vos Prophétas. ut in ejus die Festo. 160.

A D L A U D E S, & per Horas, Antiphona.

Lapidavérunt Stéphanum, & ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Antiphona. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ. Antiphona. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Antiphona. Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit & introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Antiphona. Ecce vídeo cœlos apértos, & Jesum stantem à dextris virtútis Dei.

Capitul. Stéphanus autem. ut suprà.

Hymnus. Invícte Martyr, únicum. de Communi unius Martyris. xxiii.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio. Da nobis, quæsumus. ut suprà.

Ad Tertiam, Ana. Lápides torréntis.

Capitulum. Stéphanus autem.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.

Glória Patri. Glória & honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona.

Adhæsit ánima mea.

Capitulum. Act. 6. c.

Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia, & Asia, disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

Gló-

℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce video. Capitulum. Act. 7. g

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

℟. breve. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna.

℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ dicuntur de S. Dominico cum commemor. S. Stephani, Antiph. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cœli patébant. Oratio. Da nobis, quæsumus Dómine. ut suprà.

Nisi contingat festum S. Stephani transferri: tunc enim in ii. Vesp. si sequatur Festum semiduplex, dicitur Aña. Lapidavérunt. cum reliq. de Laudibus. Psalmi ut in ii. Vesp. de Communi unius Mart. Et à Capitul. fit de Festo sequenti cum commem. S. Stephani, ut sup.

DIE IV. AUGUSTI.

In festo S. Dominici Confess. Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor. dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis & doctrínis: concéde, ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, & spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Pro commemoratione S. Stephani, Antiphona. Sepeliérunt. ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

DOmínicus, Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis & Theologíæ óperam dedit: quo in stúdio cùm plúrimùm profecisset, priùs Oxoménsis Ecclésiæ Canónicus reguláris, deínde Ordinis Fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est in quiéte continére in alvo cátulum ore præferéntem facem, qua éditus in lucem, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur, fore ut splendóre sanctitátis ac doctrínæ, Gentes ad Christiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit: id enim & præstitit per se, & per sui órdinis sócios deínceps est consecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

HUjus autem ingénium ac virtus máximè enítuit in everténdis hæréticis, qui perniciósis erróribus Tolosátes pervértere conabántur. Quo in negótio septem consúmpsit annos. Pósteà Romam venit ad Lateranénse Concílium cum Epíscopo Tolosáno, ut Ordo, quem instítuerat, ab Innocéntio tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hortátu Pontíficis ad suos revértitur, ut sibi régulam delígeret. Romam rédiens, ab Honório tértio, qui próximus Innocéntio succésserat, confirmatiónem Ordinis Prædicatórum impetrat. Romæ autem duo instítuit Monastéria, álterum virórum, mulíerum álterum. Tres étiam mórtuos ad vitam revocávit, múltaque ália édidit mirácula, quibus Ordo Prædicatórum mirificè propagári cœpit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Le-

Lectio vi.

VErùm cùm ejus ópera ubíque terrárum monastéria jam ædificaréntur, innumerabiléſque hómines religióſam ac piam vitam instituérent, Bonóniæ anno Christi ducentéſimo vigéſimo primo ſupra milléſimum, in febrem íncidit: ex qua cùm ſe moritúrum intellígeret, convocátis Frátribus & alúmnis ſuæ diſciplínæ, eos ad innocéntiam & integritátem cohortátus eſt. Poſtrémò charitátem, humilitátem, paupertátem, tamquam certum patrimónium eis teſtaménto relíquit: Fratribúſque orántibus in illis verbis: Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augúſti: quem póſteà Gregórius nonus Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℞. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi veſtri præcíncti, de Communi Confeſſ. non Pontif. lvi.

Veſperæ de S. Maria ad Nives cum commem. S. Dominici.

DIE V. AUGUSTI.

In feſto S. Mariæ ad Nives. Duplex.

Ad Veſperas, Aña. Dum eſſet Rex. cum reliquis Antiphonis, & Pſalmis ut in Officio parvo B. Mariæ .cix.

Capitulum: Ab inítio. Hymnus. Ave maris ſtella. c. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℞. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam feſtivitátem. Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commemorat. S. Dominici, Aña. Hic vir deſpíciens mundum, & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et oſténdit illi regnum Dei. Oratio. Deus, qui Eccléſiam tuam.. ut ſuprà. 927.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis. Pſalm. Veníte. 1. Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, & Pſalmi Nocturnorum ut in Officio parvo B. Mariæ .cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℞. Inténde, proſperè procéde, & regna.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b & 9.

EGo ſapiéntia hábito in conſílio, & eruditis intérſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilíngue deteſtor. Meum eſt conſílium & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. Ego diligéntes me dílígo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℞. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ófferam, néſcio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

MEcum ſunt divítiæ & glória, opes ſupérbæ, & juſtítia. Mélior eſt enim fructus meus auro & lápide pretióſo, & genímina mea argénto elécto. In viis juſtítiæ ámbulo, in médio ſemitárum judícii, ut ditem diligéntes me,

me, & thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar. ℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem à Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.

Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

LIbério summo Pontífice, Joánnes Patrítius Románus & uxor pari nobilitáte, cùm líberos non suscepíssent, quos bonórum hærédes relínquerent, suam hæreditátem sanctíssimæ Vírgini Dei matri vovérunt, ab ea summis précibus assíduè peténtes, ut in quod pium opus eam pecúniam potíssimùm erogári vellet, áliquo modo significáret. Quorum preces & vota ex ánimo facta, beáta virgo María benígnè áudiens, miráculo comprobávit. ℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cupréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

NOnis ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei mater separátim Joánnem & cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspérsum vidérent, in eo Ecclésiam ædificárent, quæ Maríæ vírginis nómine dedicarétur: se enim ita velle ab ipsis hærédem institui. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit. ℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

QUare solémni sacerdótum & pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, & in eo locum Ecclésiæ designávit, quæ Joánnis & uxóris pecúnia extrúcta est, póstea à Xysto tértio restitúta. Váriis nomínibus primùm est appelláta; Basílica Libérii, sancta María ad Præsépe. Sed cùm multæ jam essent in Urbe Ecclésiæ sub nómine sanctæ Maríæ vírginis: ut quæ Basílica novitáte miráculi ac dignitáte céteris ejúsdem nóminis Basílicis præstáret, vocábuli étiam excelléntia significarétur, Ecclésia sanctæ Maríæ majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis & fidei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici pósteà negándo, Maríam semper vírginem sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia ex te.

Bno. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secúndùm carnem nascéntis, à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Verè enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia. Lectio ix.

QUinimò beáti, qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt. Pulchrè Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodò quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, & boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, & quasi álere studúerint, asseverans esse beátos: quia & éadem Dei génitrix, & inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális: sed inde multò beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Psalmus. Dóminus regnávit, cum réliquis ut in Officio parvo B. Maríæ. cvi.

Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.
Antiphona. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.
Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.
Antiphona. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sǽcula creáta sum, & usque ad futúrum sǽculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. cix.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúja.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus. Capitulum. Ab inítio, ut supra.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesperæ de Transfiguratione.

DIE VI. AUGUSTI.

In festo Transfigurationis Domini nostri Jesu Christi. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Assúmpsit Jesus, cum reliquis de Laudibus. 939. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Philip. 3. d

SAlvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

QUicúmque Christum quǽritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.
Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius cœlo & chao.
Hic ille Rex est Géntium,
Populíque Rex Judáici,
Promíssus Abrahæ patri,
Ejúsque in ævum sémini.
Hunc & Prophétis téstibus,
Iisdémque signatóribus,
Testátor & Pater jubet
Audíre nos & crédere.
Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,

Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni per omnes Horas.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptéreà decórem induit te Dóminus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Christus Jesus splendor Patris, & figúra substántiæ ejus, portans ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est.

Oratio.

Deus, qui fidei sacraménta in Unigéniti tui glorióſa transfiguratióne, patrum testimónio roborásti; & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes effícias, & ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemorat. S. Mariæ ad Nives, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio. Concéde nos. ut suprà. 931.

Deinde fit commemor. SS. Xysti, Felicissimi & Agapiti martyrum. Antiph. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi & Agapíti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus. Quicúmque. ut suprà in Vesperis.

In primo Nocturno, Antiphona.

Paulò minùs ab Angelis minorátus, glória & honóre coronátus est, & constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Paulò minùs ab Angelis minorátus, glória & honóre coronátus est, & constitútus super ópera mánuum Dei.

Antiphona. Revelávit Dóminus condénsa, & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem: afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confringet Dóminus cedros Líbani.
Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: & commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.
Antiphona. Revelávit Dóminus condénsa, & in templo ejus omnes dicent glóriam. Antiphona. Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,
Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde, & regna,
Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi:
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.
Antiphona. Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptéreà decórem índuit te Dóminus.
De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli. Lectio i. Cap. 1. b

FRatres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: & quidem sciéntes & confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne: certus, quòd velox est depositio tabernáculi mei, secúndùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.
℟. Surge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini.

Lectio ii.

DAbo autem óperam & frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam: sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim à Deo Patre honórem & glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi à magnífica glória: Hic est filius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte.

℟. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte.

℣. Appáruit nubes obúmbrans, & vox Patris intónuit. Hic est Fílius.

Lectio iii.

ET hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermonem: cui benefácitis attendéntes, quasi lucérnæ lucénti in caliginoso loco, donec dies elucéscat, & lúcifer oriátur in córdibus vestris: hoc primùm intelligéntes, quòd omnis prophetía Scriptúræ, própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta est aliquándo prophetía: sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Vidéte qualem charitátem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur, & simus. ℣. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Ut filii.

Glória Patri. Ut filii.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus, * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona. Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Antiphona. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Psalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratió-

tiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob:

Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Antiphona. Glorióſa dicta sunt de te cívitas Dei. Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona. Glorióſa dicta sunt de te cívitas Dei. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermone de Transfigur. ante medium.

Lectio iv.

Aperit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur: nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset.

℟. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. ℣. Quóniam apud te est fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen. Et.

Lectio v.

Confirmándis verò Apóstolis, & ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim & Elías, lex scílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes: ut veríssimè in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi Testaménti cóncinit tuba, & cum Euangélica doctrína, antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Adstipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ: & quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Præcéptor, bonum est nos hic esse: * Faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. ℣. Non enim sciébat quid díceret. Faciámus hic.

Lectio vi.

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu: & gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi maniféstà ejus glória lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria ta-

tabernácula; tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit: significans, non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cùm salvári mundus, nisi Christi morte non posset: & exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis toleràntiam postulándam esse, quàm glóriam.

℟. Si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: * Multò magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quantò ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multò. Glória Patri. Multò.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt tuum bráchium cum poténtia.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, & mare tu creásti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint:
Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;
Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:
Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo: * & sicut luna perfécta in ætérnum: & testis in cœlo fidélis.
Tu verò repulísti & despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequò Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituísti omnes fílios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua.
Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.
Aña. Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: tuum bráchium cum poténtia. Aña. Lux orta est justo, & rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Lux orta est justo, & rectis corde lætitia.

Antiphona. Confessiónem & decórem induit, amíctus lúmine sicut vestiménto.

Psalmus 103.

BEnedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus; * & minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam, * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur, * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis: * & herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani, quas plantávit, * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Antiphona. Confessiónem & decórem induit, amíctus lúmine sicut vestiménto.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Lé-

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum: & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 57. in Matth. in initio.

QUóniam multa de periculis, multa de passióne sua, multa de morte, & de cæde discipulórum locútus est Dóminus: & áspera complúra atque árdua eis injúnxit, & illa quidem in præsénti vita, & jam imminébant; bona verò in spe & expectatióne erant: útputa, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam; quia in glória Patris sui ventúrus sit, & præmia redditúrus; ut visu étiam certióres fáceret, & osténderet quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua, aut Dómini morte dóleant, & máximè Petrus.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndùm grátiam suam, quæ manifestáta est nunc, * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.
℣. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per illuminatiónem.

Lectio viii.

ET vide quid agit, cùm de regno & de gehénna dissérúerit. Nam in eo quod dixit: Qui invenit ánimam suam, perdet eam; & quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam: & in eo quod ait, Reddet unicuíque secúndùm ópera sua: & regnum & gehénnam designávit. Cùm igitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit; gehénnam autem mínimè, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuisset: sed cùm illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos à melióribus confirmári. Hoc étiam multò magis ipsum decébat: non tamen omnínò illud prætermísit, sed & aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cùm Lázari imáginem descrípsit, & ejus méminit qui denários centum repétiit.

℟. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris, * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Jesu Christi.
℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, misericors & miserátor & justus. Ad. Glória Patri. Ad.

Pro SS. martyribus Xysto, Felicissimo & Agapito. Lectio ix.

XYstus secúndus, Atheniénsis, ex philósopho Christi discípulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quòd públicè Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssimè recusáta, cùm ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, & dolénter in hunc modum interrogánti: Quò progréderis sine fílio pater? quò sacérdos sancte sine minístro próperas? Respóndit: Non ego te déséro fili: majóra te manent pro Christi fide certámina: post tríduum me sequéris, sacerdótem Levíta: intéreà, si quid in thesáuris habes, paupéribus dístribue. Eódem ígitur die interféctus est unà cum Felicíssimo & Agapíto Diáconis, Januário, Magno, Vincéntio, & Stéphano Subdiáconis, & in cœmetério Callísti sepúltus octávo Idus Augústi: céteri verò in cœmetério Prætextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit Ordinatiónem mense Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis septem, Epíscopis duóbus.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ASsúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit eos in montem excélsum seórsum, & transfigurátus est ante eos. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

An-

Antiphona. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúja.
Antiphona. Et ecce apparuérunt eis Móyses & Elías, loquéntes cum Jesu.
Antiphona. Respóndens autem Petrus dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. Aña. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. Philip. 3. d

SAlvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

LUx alma Jesu méntium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas calíginem,
Et nos reples dulcédine.
Quàm lætus est quem vísitas!
Consors Patérnæ déxteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.
Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa Cháritas,
Nobis amóris cópiam
Largíre per præséntiam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui te revelas párvulis,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus.
℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ & honóris.
Ad Benedictus, Aña. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte, allelúja.

Oratio.

DEus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, patrum testimónio roborásti; & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes effícias, & ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemor. SS. Xysti, &c. mart.
Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.
℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi & Agapíti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Primam in ℟. brevi. Christe Fili Dei vivi. dicitur ℣. Qui apparuísti hódie.
Ad Tertiam, Antiphona. Resplénduit fácies ejus. Capitulum. Salvatórem expectámus. ut suprà.
℟. breve. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Gloriósus. ℣. Proptéreà decórem índuit te Dóminus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gloriósus. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine, allelúja. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Et ecce apparuérunt eis.

Capitulum. 2. Cor. 3. d

NOs omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, in eámdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem, tamquam à Dómini Spíritu.

℟. breve. Glória & honóre coronásti eum Dómine, * Allelúja, allelúja. Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúja.
℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum, allelúja.
Ad Nonam, Aña. Adhuc eo loquénte.

Capitulum. Apoc. 21. c

SUstulit me in spíritu in montem magnum & altum, & osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cœlo à Deo, habéntem claritátem Dei: & lucérna ejus est Agnus.

℟. breve. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúja, allelúja. Magna est. ℣. Gló-

℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magna.
℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúja. ℞. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ & honóris, allelúja.
In ii. Vesperis, Aña. Assúmpsit Jesus. ut suprà in Laudibus. Psalmi, Capitul. Hymnus & ℣. ut in i. Vesperis. 931.
Ad Magnificat, Antiphona.
Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè: & accéssit Jesus, & tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, & nolíte timére, allelúja.
Oratio. Deus, qui fidei, ut suprà.
Deinde fit comm. S. Cajetani, ut infrà.

DIE VII. AUGUSTI.

In festo S. Cajetani Confess. Duplex.
Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea quæ hic habentur propria.
Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℞. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

Deus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo Apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti: da nobis ejus intercessióne & exémplo, in te semper confídere, & sola cœléstia desideráre. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Donati Episc. & mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

Deus tuórum glória sacerdótum: præsta quæsumus; ut sancti mártyris tui & Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum nostrum.

In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno. Lectio iv.

Cajetánus nóbili Thienæa gente Vicentiæ ortus, statim à matre Deíparæ vírgini oblátus est. Mira à téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeò ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque láuream Patávii adéptus, Romam proféctus est: ubi inter Prælátos à Júlio secúndo collocátus, & sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris æstu succénsus est, ut relícta Aula se totum Deo mancipáverit. Nosocomíis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptéreà Venátor animárum.
℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

Collápsam Ecclesiasticórum disciplínam ad formam Apostólicæ vitæ instauráre desíderans, Ordinem Clericórum Regulárium instítuit, qui abdicáta rerum ómnium terrenárum solicitúdine, nec rédditus possidérent, nec vitæ subsídia à fidélibus péterent, sed solis eleemósynis spontè oblátis víverent. Itaque approbánte Cleménte séptimo ad Aram máximam Basílicæ Vaticánæ, unà cum Joánne Petro Caráfa Epíscopo Theatíno, qui pósteà Paulus quartus Póntifex máximus fuit, & áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis direptióne à milítibus crudelíssimè vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudum in cœléstes thesáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta & cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitæ institúto constantíssimè persevérávit, soli divínæ providéntiæ inhærens, quam sibi numquam defuísse, aliquándo miràcula comprobárunt.
℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. In-

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

DIvíni cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rítuum observántiam, & sanctíssimæ Eucharistiæ frequentiórem usum máximè promóvit. Hæresum monstra & látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat; sæpè in éxtasim raptus, ac prophetiæ dono illústris. Romæ nocte natalítia, ad Præsépe Dómini, infántem Jesum accípere méruit à Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat, nec umquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emollíret: testátus in cínere & cilício velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quòd offéndi plebis seditióne Deum vidéret, cœlésti visióne recreátus, Neápoli migrávit in cœlum: ibíque corpus ejus in Ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita & post mortem gloriósum, Clemens décimus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cùm dicit: Non potéstis Deo servíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum Púnicè mammon dícitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sǽculi à Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, id est, Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum & perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, & non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

IDeò, inquit, dico vobis, non habére solicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne fortè, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, & ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cùm áliquid quasi misericórditer operámur: id est, ut, cùm consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótiùs, quàm illíus utilitátem attendámus; & ídeò nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et.

Pro

Pro S. Donato. Lectio ix.

Donátus, paréntibus propter Jesu Christi fidem interféctis, Arrétium in Etrúriam cum Hilaríno mónacho ex fuga se cóntulit: cujus étiam urbis Epíscopus creátus est. Ubi cùm à Quadratiáno Præfécto in Juliáni persecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis se tam nefárium scelus commissúros, Hilarínus in óculis Quadratiáni támdiu fústibus cæsus est, dum efflâret ánimam: Donátus veheménter & ipse cruciátus, gládio percússus est. Quorum córpora à Christiánis prope eam urbem honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus ad Benedictus. Antiph. Nolíte solíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit.

Et fit commemor. S. Donati Episcopi & martyris. Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florebit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus tuórum. ut suprà.

In Vesperis commem. sequentis.

DIE VIII. AUGUSTI.

In festo SS. Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyrum. Semiduplex.

Antiphona. Istórum est enim.

℣. Lætámini in Dómino. xxxi.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Sanctórum mártyrum tuórum Cyríaci, Largi, & Smarágdi solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Cyríacus Diáconus, cum Sisínio, Largo, & Smarágdo diútiùs inclúsus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiáni fíliam précibus à dæmone liberávit: missúsque ad Sáporem Persárum regem, Jóbiam étiam ejus fíliam à nefário spíritu erípuit. Rege verò ejus patre cum quadringéntis ac trigínta áliis baptizátis Romam rédiit: ubi Maximiáni Imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur: & post dies quátuor è cárcere edúctus, pice liquáta perfúsus, & in catásta exténsus, demum cum Largo & Smarágdo, aliísque vigínti secúri percússus est, via Salária, ad hortos Sallustiános. Quorum córpora in eádem via décimo séptimo Kaléndas Aprílis sepúlta à Joánne Presbytero, póstea sexto Idus Augústi à Marcéllo Pontífice, & Lucína nóbili fémina líneis velis involúta, & pretiósis unguéntis condíta, in ipsíus Lucínæ prædium via Ostiénsi, séptimo ab Urbe lápide transláta sunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 1. de Mart. tom. 3. Lectio v.

Nemo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio à Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quò possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre & víncere hostem possímus: ut parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi priùs constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocausti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 26. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Euangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 29. in Euangel. post initium.

POtest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Antè etenim dictum fúerat, In viam Géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur, Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet priùs à Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cùm hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cùm discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.
℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur: Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SIgna autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent; & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, & benè habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínimè créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia & nos, cùm arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: & si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vesperis fit commemor. S. Romani mart. Ana. Iste sanctus.
℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Romá-

máno mártyre tuo, & à cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DIE IX. AUGUSTI.

In Vigilia sancti Laurentii martyris.

Homilia in Euang. Si quis vult post me venire. de Communi unius Mart. xxiv.

Responsoria de Feria currenti.

Et dicuntur Preces feriales.

Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris: & intercessióne beáti Lauréntii mártyris tui, cujus prævenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Romani martyris, Antiphona. Qui odit ánimam suam. ℣. Justus ut palma. xxiii.

Oratio. Præsta, quæsumus. ut suprà.

Vesperæ de sancto Laurentio.

DIE X. AUGUSTI.

In festo sancti Laurentii martyris.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Lauréntius ingréssus. cum reliquis de Laudibus. 951. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. 2.Cor.9.b

FRatres, Qui parcè séminat, parcè & metet: & qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula,
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter;
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus píissime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus & perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, & thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

Oratio.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Beátus Lauréntius Christi martyr triúmphat coronátus in cœlis: * Veníte adorémus Dóminum. Psal. Veníte. 1.

Hymnus. Deus tuórum. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Quò progréderis sine fílio pater? quò sacérdos sancte sine minístro próperas?

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Quò progréderis sine filio pater? quò sacérdos sancte sine minístro próperas?

Antiphona. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

Antiphona. Non ego te déscro fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Non ego te déscro fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium; & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: à pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácii, à rege iníquo, & à lingua injústa.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est: qui per signum crucis cæcos illuminávit, * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et thesáuros.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat.

Me-

Memorátus sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ à sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam; & pro morte defluénte deprecátus sum.

℞. Puer meus noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, & odor ignis non erit in te. ℣. Liberábo te de manu pessimórum, & éruam te de manu fórtium. Si.

Lectio iii.

INvocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assíduè, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℞. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam: ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte Laurénti martyr Christi intercéde pro nobis. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Beáte. Glória Patri. Beáte.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo. Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona. Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Antiphona. Dixit Románus ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Intén de voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm

dùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona. Dixit Románus ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre. Antiphona. Beátus Lauréntius dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quoniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Beátus Lauréntius dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Leónis Papæ.
In natali S. Laurentii, post initium.
Lectio iv.

CUm furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípuè eos, qui órdinis erant sacerdotális impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non solùm ministério Sacramentórum, sed étiam dispensatióne Ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor effèrbuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens: quem si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítia, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii Præsule opes Ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret, osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestitu inamissíbiles condíderat facultátes: quæ tantò intégriùs erant salvæ, quantò sánctiùs probabántur expénsæ.

℟. Quò progréderis sine filio pater? quò sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras. ℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrùm idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.

Lectio v.

FRemit ergo prædo frustrátus, & in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset: ut illud depósitum, quo sacrátiùs erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, & solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére suppliciis: quorum ubi prima nil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus, & mul-

multa vérberum sectióne conscíssos subjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, conversórum altérna mutatióne membrórum, fieret cruciátus veheméntior, & pœna prodúctior.

℟. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi: * Non ego te désero fili, neque derelínquo, sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem Levíta. Non.

Lectio vi.

NIhil óbtines, nihil próficis sæva crudélitas. Subtráhitur torméntis tuis matéria mortális, & Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cháritas Christi flamma non pótuit: & ségnior fuit ignis qui foris ussit, quàm qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, & auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem transiérunt triúmphi étiam instruménta supplícii? Gaudeámus ígitur dilectíssimi gáudio spiritáli, & de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in sanctis suis, in quibus nobis & præsídium constítuit, & exémplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut à solis ortu usque ad occásum, Leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quàm clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fieret Roma Lauréntio.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: * Et ídeò non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et ídeò. Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Strinxérunt córporis membra pósita super craticulam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Strinxérunt córporis membra pósita super craticulam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Aña. Igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas. Psalmus 16.

EXáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárũ prótege me: * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge Dómine, præveni eum, & supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt filiis: * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cùm apparúerit glória tua.
Antiphona. Igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas. Aña. Interrogátus te Dóminum conféssus sum, afsátus grátias ago. Psalmus 20.
Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum à filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Antiphona. Interrogátus te Dóminum conféssus sum, afsátus grátias ago.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 51. in Joann. sub medium.

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum & multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam verò exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item ália modo: Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.
℟. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.
℣. Probásti Dómine cor meum, & visitásti nocte. Et ad. Lectio viii.

Hoc autem, quod postériùs dixi, magis habére vidétur Euangélicus sensus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætér-

ætérnam custódit eam. Ergo quod suprà dictum est, qui amat (subintellígitur in hoc mundo) ipse útique perdet: qui autem odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna & mira senténtia; quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si malè amáveris, tunc odísti: si benè óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum: * Et thesáuros tibi osténdo, & vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros.

Glória Patri. Et thesáuros. Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quòd debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, & in seípsis crudelióres & sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, & péreunt. Hoc Christus non dócuit: imò étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit, Redi retrò sátanas: scriptum est, Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cùm esses júnior, cingébas te, & ambulábas quò volébas; cùm autem senúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Ubi satis expréssit non à seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas. Antiphona.

Lauréntius ingréssus est martyr, & conféssus est nomen Dómini Jesu Christi. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum Crucis cæcos illuminávit.

Antiphona. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea igne cremáta est pro te Deus meus.

Antiphona. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de médio ignis, & non sum æstuátus.

Antiphona. Beátus Lauréntius orábat, dicens: Grátias tibi ago Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum. 2. Cor. 9. b

Fratres, Qui parcè séminat, parcè & metet: & qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.

In cratícula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus, te Christum conféssus sum: probásti cor meum, & visitásti nocte: igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Lauréntius. Capitulum. Fratres, Qui parcè. ut suprà. ℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Google

Ad Sextam, Antiphona. Adhæsit ánima mea. Capitulum. 2.Cor.9.b

UNusquísque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hílarem enim datórem díligit Deus. ℟.breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Beátus Lauréntius. Capitulum. 2.Cor.9.c

POtens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis: ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℟.br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impones super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In secundis Vésperis, Antiphona. Lauréntius ingréssus est martyr, cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Domínica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Crédidi. 90. Capitulum. Fratres, Qui parcè. Hymnus. Deus tuórum mílitum. 945. ℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est. ℟. Qui per signum Crucis cæcos illumninávit.

Ad Magníficat, Antiphona.

Beátus Lauréntius dum in cratícula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa, & mandúca: nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt. Oratio. Da nobis, quæsumus. ut suprà. 951.

Deinde fit commemoratio SS. Tiburtii & Susannæ martyrum, Antiphona. Istórum est enim. ℣. Lætámini. xxxi.

Oratio.

SAnctórum mártyrum tuórum Tibúrtii & Susánnæ nos Dómine fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI. AUGUSTI.

Secunda die infra Octavam sancti Laurentii.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. Sermone 30. de Sanctis. Lectio iv.

BEatíssimi Lauréntii mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo, & quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxtitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum planè Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est; & flammis, quas ipse pértulit, ómnium Christianórum corda calefécit. ℟. Quò progréderis sine filio pater? quò sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrificium offérre consuéveras. ℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrùm idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.

Lectio v.

QUis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incéndium? Beáti ígitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, & accéndimur ad fidem, incaléscimus ad devotiónem: & si in nobis persecutóris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem: sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris. ℟. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi:* Non ego te déſero fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem Levíta. Non ego.

Lectio vi.

Esse autem Salvatóris ignem, légimus in Euangélio, dicénte eódem Dómino: Nescítis quia veni ignem míttere in terram; & quid volo, nisi ut accendátur? Quo igne succénsi illi duo discípuli dixérunt: Nónne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, & aperíret nobis Scriptúras? Hoc ígitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incéndium: & dum Christi ardet desidério, persecutóris pœnam non sentit.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: * Et ídeò non tímeo torménta tua.
℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tractat. 51. in Joannem.

Cum ergo causæ artículus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum: quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre, ibi éligat Deo diléćto émori, quàm offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quid est, Me sequátur, nisi, me imitétur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.
℣. Probásti Dómine cor meum, & visitásti nocte. Et.

Lectio viii.

Ecce quod dictum est: Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quo fructu? qua mercéde? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic & miníster meus erit. Gratis amétur, ut óperis quo ministrátur illi, prétium sit, esse cum illo. Ubi enim benè erit sine illo, aut quando esse malè póterit cum illo? Audi evidéntiùs: Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Quo honóre, nisi ut sit cum Fílio ejus? Quod enim supériùs ait: Ubi ego sum, illic & miníster meus erit: hoc intellígitur exposuísse, cùm dicit, Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accípere póterit adoptátus, quàm ut sit ubi est únicus, non æquális factus divinitáti, sed consociátus æternitáti?

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, & vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros. Glória Patri. Et thesáuros.

Pro SS. martyribus Tiburtio & Susanna.

Lectio ix.

Tibúrtius Chromátii Præfécti Urbis fílius, sancti Sebastiáni ópera Christiánus, cùm ob eam causam ad Fabiánum júdicem addúctus esset, multaque apud illum de Christi fide prædicáret, excandéscens judex paviméntum candéntibus carbónibus sterni jubet: mox, Tibúrti, inquit, vel diis nostris sacrífices opórtet, vel per istos carbónes nudis pédibus tibi incedéndum est. At ille crucis signo se múniens, fidentérque ámbulans in pruna. Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiáni colunt: prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cùm mágicis ártibus tribuerétur, extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tértio ab Urbe lápide glá-

gládio percússus, ibi à Christiánis sepelítur. Quo die Susánna virgo nobilíssima, quòd Galérii Maximiáni, filii Diocletiáni Imperatóris conjúgium recusáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat; post multa tormentórum génera, quibus váriè tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu Imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitátis & martyrii præmium migrávit in cœlum. Te Deum. 11.

In Laudibus fit comm. SS. Tiburtii & Susannæ martyrum, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Sanctórum mártyrum. 952.

Vesperæ de S. Clara virg. cum commemoratione Octavæ S. Laurentii.

DIE XII. AUGUSTI.

In festo sanctæ Claræ virginis. Duplex. Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Claræ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit commem. Octavæ S. Laurentii, Antiphona. Beátus Lauréntius, dum in craticula superpósitus ureretúr, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa, & mandúca: nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt. ℣. Levita Lauréntius bonum opus operátus est. ℟. Qui per signum Crucis cæcos illuminávit.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

CLara, nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Francíscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas & páuperum subsídia distríbuit, & convértit. De sǽculi strépitu fúgiens, in campéstrem declinávit Ecclésiam, ibíque ab eódem beáto Francísco recépta tonsúra, consanguíneis ipsam redúcere conántibus fórtiter réstitit. Et dénique ad Ecclésiam sancti Damiáni fuit per eúmdem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, & sic ipsa sacrárum Sorórum Collégium institúit, quarum régimen nímia sancti Francísci devícta importunitáte recépit. Suum Monastérium sollícitè ac prudénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis observántia annis quadragínta duóbus mirabíliter gubernávit: ejus enim vita erat áliis erudítio & doctrína, unde céteræ vivéndi régulam didicérunt.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

UT carne depréssa, spíritu convalésceret, nudam humum, & intérdum sarménta pro lecto habébat, & pro pulvinári sub cápite durum lignum. Una túnica cum mantéllo de vili & híspido panno utebátur, áspero cilício nonnúmquam adhíbito juxta carnem. Tanta se frænábat abstinéntia, ut longo témpore, tribus in hebdómada diébus nihil pénitùs pro sui córporis aliménto gustáverit: réliquis autem diébus tali se cibórum parvitáte restríngens, ut áliæ, quómodo subsístere póterat, miraréntur. Binas quotánnis (ántequam ægrotáret) quadragésimas solo pane & aqua refécta jejunábat. Vigíliis ínsuper & oratiónibus assíduè dédita, in his præcípuè dies noctésque expendébat. Diútinis perpléxa languóribus, cùm ad exercítium corporále non posset súrgere per seipsam, Sorórum suffrágio levabátur, & fulciméntis ad tergum appósitis, laborábat própriis mánibus, ne in suis étiā esset infirmitátibus otiósa.

Amá-

Amatrix præcipua paupertátis, ab ea pro nulla umquam necessitáte discéssit; & possessiónes pro Sorórum sustentatióne à Gregório nono oblátas constantíssimè recusávit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà. Lectio vi.

MUltis & váriis miráculis virtus suæ sanctitátis effúlsit. Cuídam de Soróribus sui monastérii loquélam restítuit expedítam: álteri autem surdam apéruit: laborántem febre, tuméntem hydrópisi, plagátam fistula, aliásque áliis oppréssas languóribus liberávit. Fratrem de Ordine Minórum ab insániæ passióne sanávit. Cùm óleum in monastério totáliter defecísset; Clara accépit úrceum, atque lavit, & invéntus est óleo, beneficio Divínæ largitátis implétus. Uníus panis medietátem ádeò multiplicávit, ut Soróribus quinquagínta suffécerit. Saracénis Asísium obsidéntibus, & Claræ monastérium invádere conántibus, ægra se ad portam afférri vóluit, unáque vas, in quo sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum erat inclúsum; ibíque orávit: Ne tradas, Dómine, béstiis ánimas confiténtes tibi, & custódi fámulas, quas pretióso sánguine redemísti. In cujus oratióne ea vox audíta est: Ego vos semper custódiam. Saracéni autem partim se fugæ mandárunt: partim qui murum ascénderant, capti óculis, præcípites cecidérunt. Ipsa dénique virgo, cùm in extrémis ágeret, à cándido beatárum Vírginum cœtu (inter quas una eminéntior ac fulgídior apparébat) visitáta, ac sacra Eucharístia sumpta, & peccatórum Indulgéntia ab Innocéntio quarto ditáta, prídie Idus Augústi ánimam Deo réddidit. Post óbitum verò quamplúrimis miráculis resplendéntem Alexánder quartus inter sanctas Vírgines rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória. Afferéntur.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Euang. Símile erit regnum cœlórum. de Communi Virginum. lxix.

In Laudibus fit commemor. Octavæ S. Laurentii, Antiphona. In cratícula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, & visitásti nocte: igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. Oratio. Da nobis, quæsumus. ut suprà. 954.

In secundis Vesperis fit commemorat. Octavæ S. Laurentii, Aña. Beátus Lauréntius. ℣. Levíta Lauréntius bonum. Oratio. Da nobis, quæsumus. ut sup. 954.

Deinde SS. Hippolyti & Cassiani mart. Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beatórum mártyrum tuórum Hippolyti & Cassiáni veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

DIE XIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam S. Laurentii.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 41. in medio. Lectio iv.

NOn prætereámus sanctum Lauréntium, qui cùm vidéret Xystum Epíscopum suum ad martyrium duci, flere cœpit non passiónem illíus, sed suam remansiónem. Itaque his verbis appellàre cœpit: Quò progréderis sine filio pater? Quò sacérdos sancte sine Diácono próperas? Numquam sacrifícium sine minístro offérre consuéveras. Quid in me ergo displícuit pater? Num de-

degénerem probásti? Experíre certè utrùm idóneum minístrum elégeris. Cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem, cui consummandórum consórtium Sacramentórum, huic consórtium tui sánguinis negas?

℟. Quò progréderis sine filio pater? quò sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrificium offérre consuéveras.

℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrùm idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.

Lib. 2. cap. 28. post medium.

Lectio v.

A Quo cùm quæreréntur thesáuri Ecclésiæ, promísit se demonstratúrum. Sequénti die páuperes duxit. Interrogátus ubi essent thesáuri quos promíserat, osténdit páuperes dicens: Hi sunt thesáuri Ecclésiæ. Et verè thesáuri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait: Habémus thesáurum in vasis fictílibus. Quos melióres thesáuros habet Christus, quàm eos in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est: Esurívi, & dedístis mihi manducáre: sitívi, & dedístis mihi bíbere: hospes eram, & collegístis me. Et infrà: Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesáuros demonstrávit Lauréntius, & vicit, quòd eos nec persecútor pótuit auférre.

℟. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi: * Non ego te désero fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem Levita. Non ego.

Lectio vi.

N Umquid dictum est sancto Lauréntio: Non debuísti erogáre thesáuros Ecclésiæ, vasa Sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra & perspicáci providéntia munus hoc ímpleat. Sanè si in sua quis derívat emoluménta, crimen est: sin verò paupéribus érogat, captívum rédimit, misericórdia est. Nemo enim potest dícere, cur pauper vivit? Nemo potest queri, quia captívi redémpti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium relíquiis spátia laxáta sunt: nemo potest dolére, quia in sepultúris Christianórum, réquies defunctórum est. In his tribus genéribus vasa Ecclésiæ étiam initiáta confríngere, conflare, véndere licet.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: * Et ídeò non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et ídeò. Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. d

I N illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. 51. in Joannem.

M Inister est Christi usque ad illud opus magnæ charitátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere: hoc est enim & pro Christo pónere: quia & hoc propter sua membra dictúrus est: Cùm pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se minístrum fácere & appelláre dignátus est, ubi ait: Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, & ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquísque miníster Christi, unde est miníster & Christus. Sic ministrántem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Fílio ejus, nec umquam defíciat felícitas ejus.

℟. In

℟. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.
℣. Probásti Dómine cor meum, & visitásti nocte. Et ad ignem.

Lectio viii.

Cum ergo audítis, fratres, Dóminum dicéntem: Ubi ego sum, illic & miníster meus erit: nolíte tantúmmodò bonos Epíscopos & clericos cogitáre: étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, benè vivéndo, eleemósynas faciéndo, nomen doctrinámque ejus quibus potuéritis prædicándo: ut unusquísque étiam paterfamílias hoc nómine agnóscat patérnum afféctum suæ famíliæ se debére. Pro Christo, & pro vita ætérna suos omnes admóneat, dóceat, hortétur, corrípiat, impéndat benevoléntiam, exérceat disciplínam: ita in domo sua Ecclesiásticum, & quodámmodò Episcopále implébit officium minístrans Christo, ut in ætérnum sit cum ipso.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum: * Et thesáuros tibi osténdo, & vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros.
Glória Patri. Et thesáuros.

Pro SS. martyribus Hippolyto & Cassiano. Lectio ix.

Hippólytus à sancto Lauréntio baptizátus, domi suæ, dum Eucharistíam súmeret, comprehénsus, & ad Valeriánum Imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus, líberè se Christiánum proféssus est. Quamóbrem fústibus cæditur: quibus in verbéribus cùm ejus fides constántior inveniretúr, munéribus & honórum promíssis tentátur. Quæ cùm ómnia frustrà diceréntur, Præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam Christiánam esse cognóscit: atque iis à Christiána fide frustrà detérritis, primùm plumbátis cæsa Concórdia Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus per loca tríbulis & cárduis cónsita, laceráto córpore spíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis à Justíno Presbytero ad agrum Veránum sepúltus est. Eádem die, ad Forum Syllæ, crudelíssimo supplício afféctus est Cassiánus martyr: qui vinctis post terga mánibus, puerórum quos erudiébat, férreis stylis configéndus excarnificandúsque tráditur. Quorum quantò erat infirmior vis, tantò ejus pœna martyrii grávior, ac diutúrnior, pálmaque illústrior.
Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. sanctorum Hippolyti, & Cassiani martyrum, Antiphona. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.
℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Oratio. Da, quæsumus. ut suprà. 955.

Et in Vesperis commemor. S. Eusebii Confess. Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

DIE XIV. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam S. Laurentii.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 1. de S. Laurentio.

Lectio iv.

Sanctum est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lauréntii præcípua devotióne venerémur: cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi corúscat Ecclésia. Qui cùm in sede glorio-

sissi-

Digitized by Google

síssimi Patriárchæ Diaconátus fungerétur officio, puritáte innocéntis vitæ, fortissimæque mortis triúmpho, Apostólico se consórtio copulávit. Nec immérito eum Apostolórum súpparem prædicámus, cui & cástitas ánimi Levíticum ministérium dedit, & plenitúdo fidei martyrii cóntulit dignitátem.

℟. Quò progréderis sine filio pater? quò sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.

℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrùm idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu numquam.

Lectio v.

QUem venerábilis Xystus Románæ urbis Antístes, cùm impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, & regnis esset cœléstibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte tristíssimum, ita illum spíritu præsciéntiæ compellásse narrátur: Nóli fili mœstus esse: post tríduum me sequéris. Unde appáret, charíssimi, beátum Lauréntium non de sacerdótis sui victória habuísse tristítiam, sed doluísse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdóte vincébat. Noli, inquit, fili mœstus esse: post tríduum me sequéris. Hoc est; Noli tristis esse, velut apud sǽculum derelíctus: nam nec te fides, vítaque tua tali morte privábit.

℟. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi: *Non ego te désero fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus: te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem Levíta. Non ego.

Lectio vi.

ERgo ut cómperit ore sacerdótis & mártyris, se quoque omnímodis assuméndum, congregátis ínopum turbis, Ecclesiásticum censum religiósa liberalitáte divísit. Quàm profúndum spirituális viri, & quàm cœléste consílium, ut & egénis consúleret, & multitúdine consuménte quæ déderat, inveníri non possit quod ráperet persecútor: illam nimirum secútus senténtiam: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in ætérnum.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: *Et ídeò non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et ídeò.

Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 65. in Joann. post med.

TAlem, de resurrectióne dísputans, ratiónem Paulus étiam áttulit. Quam ígitur habébunt excusatiónem, qui resurrectiónem non credunt, cùm in semínibus & in plantis quotídie hoc videámus, ac étiam in nostro génere? Primùm enim corrúmpi semen opórtet, inde fieri generatiónem. Omníno autem, cùm Deus áliquid facit, nulla opus est ratióne: Quómodo nos ex níhilo fecit? Hoc ad Christiános dico, qui se dicunt crédere Scriptúris.

℟. In cratícula te Deum non negávi, *Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.

℣. Probásti Dómine cor meum, & visitásti nocte. Et ad ignem.

Lectio viii.

EGo autem & áliud dicam ex humánis ratiónibus. Alii malítiam, álii virtútem sectántur: sed malítiæ sectatórum multi felíciter in últimam pervenérunt senectútem, virtútis autem contrà. Quómodo ergo pro méritis unusquísque

Digitized by Google

quæ accípiet? quando? Certè, inquiunt, sed córpora non resúrgent. Nónne áudiunt Paulum dicéntem: Opórtet autem corruptíbile hoc indúere incorruptiónem? Neque ánimam intélligit, quippe quæ non corrúmpitur: & resurréctio de mórtuo dícitur. Cécidit autem corpus.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, & vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros. Glória Patri. Et thesáuros.

Benedíctio. Per Euangélica dicta.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio ix. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 10. in Joann. post initium.

BEáta virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuit carnem. Inténdat cháritas vestra. Proptéreà cùm Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa & prodígia, & osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt: Felix venter, qui te portávit. Et ille: Imò felíces, qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. Hoc est dícere: Et mater mea, quam appellátis felícem, inde felix, quia verbum Dei custódit: non quia in illa Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: sed quia custódit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, & quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit commemor. Vigiliæ, Antiphona, & ℣. de Feria occurrenti, ut in Psalterio.

Oratio.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti.

Deinde fit commemor. S. Eusebii Confessoris, Aña. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Vesperæ de Assumptione.

DIE

Digitized by Google

IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

AD VESPERAS,

Antiphona. Asſúmpta eſt María. cum reliquis de Laudibus. 966. Pſalmi de beata Vírgine. xcix.

Capitulum. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæſívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve víncla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos,

Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jeſum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix
℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Virgo prudentíſſima, quò progréderis, quaſi auróra valdè rútilans? filia Sion tota formóſa, & ſuávis es, pulchra ut luna, elécta ut ſol.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus Dómine, delíctis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus.

Et non fit commemor. S. Laurentii in utriſque Veſperis, nec in Laudibus.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Veníte adorémus Regem regum: * Cujus hódie ad æthéreum Virgo mater aſſúmpta eſt cœlum.

Pſalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

QUem terra, pontus, ſídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Clauſtrum Maríæ bájulat.

Cui luna, ſol, & ómnia
Deſérviunt per témpora;
Perfúſa cœli grátia,
Geſtant puéllæ víſcera.

Beáta mater múnere,
Cujus, ſupérnus Artifex
Mundum púgillo cóntinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda ſancto Spíritu,
Deſiderátus géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.

Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix, ſuper choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Pſal-

Digitized by Google

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiphona. Exaltáta est sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad cœléstia regna.
Antiphona. Paradísi portæ per te nobis apértæ sunt, quæ hódie glorióſa cum Angelis triúmphas.

Psalmus 18.

COeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt, ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Paradísi portæ per te nobis apértæ sunt, quæ hódie glorióſa cum Angelis triúmphas.
Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plénitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ?
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Pater noster.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

OScúletur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.
℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ii.

NOlite me consideráre, quòd fusca sim, quia decoloràvit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ò pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.
℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

MUrénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es diléçte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.
℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno, Antiphona. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,
Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde, & regna,
Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sa-

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi:
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.
Antiphona. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Antiphona. Sicut lætántium ómnium nostrùm habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Glorióſa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Antiphona. Sicut lætántium ómnium nostrùm habitátio est in te, sancta Dei Génitrix. ℣. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.
Oratione 2. de Dormitione beatæ Maríæ, post initium. Lectio iv.

HOdie sacra & animáta arca Dei viventis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est extrúctum mánibus: & David exúltat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Seráphim. Hódie Eden, novi Adam paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio v.

HOdie virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est affectibus, sed cœléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est; sed, cùm esset animátum cœlum, in cœléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit: & ut filia véteris Adam, véterem senténtiam súbiit (nam & ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit:) ut autem Dei vivéntis mater, ad illum ipsum digné assúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

HEva, quæ serpéntis suggestióni assénsum præbuit, partus dolóre & mortis senténtia damnátur, & in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem verè beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, & Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte & viríli consórtio, Dei Fílium concépit, & sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo ínferi susciperent, quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita suscépta est? Huic recta, plana & fácilis ad cœlum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic & miníster meus erit, inquit, vita & véritas Christus: quómodo non pótiùs mater cum ipso erit?

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Com-

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.
Antiphona. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo. Antiphona. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos. Antiphona. Post partum, Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus; * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiphona. Post partum, Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis. ℣. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. g

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Sermone 27. de Verbis Domini, tom. 10.

SAnctum Euangelium cùm legerétur, audívimus, à fémina religiósa suscé-

suscéptum esse Dóminum hospítio: éaque Martha vocabátur. Et cùm esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, & audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista. Illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multùm in illa occupatióne & negótio ministrándi, interpellávit Dóminum: & de soróre sua conquésta est, quòd eam laborántem non adjuváret. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Dominus autem pro María respóndit Marthæ: & ipse ejus factus est advocátus, qui judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum est necessárium: María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Audívimus enim & interpellatiónem interpellántis, & senténtiam júdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, suscéptam defféndit. Erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erat Martha quómodo páscerct Dóminum: inténta María quómodo pascerétur à Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur; in cujus convívio María jam jucundabátur. ℟. Beáta es virgo María Dei génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

Cum ergo María suáviter audíret verbum dulcíssimum, & corde intentíssimo pascerétur, interpelláto Dómino à soróre sua, quómodo putámus eam timuísse, ne díceret ei Dóminus: Surge, & ádjuva sorórem tuam? Mira enim suavitáte tenebátur: quæ profécto major est mentis, quàm ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur & nos. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Assumpta est María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Psalmus. Dóminus regnavit. cum reliq. ut in Officio parvo B. Maríæ. cvi. Antiphona. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio. Antiph. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis. Antiph. Benedícta fília tu à Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus. Antiph. Pulchra es, & decóra fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra con-

consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit & regnat.

Ad Primam, Antiph. Assúmpta est.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi.

℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. María virgo.

Capitulum. In ómnibus réquiem.

℟. brev. Exaltáta est,* Sancta Dei Génitrix. Exaltáta est. ℣. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Sancta. Glória Patri. Exaltáta. ℣. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Ad Sextam, Antiphona. In odórem.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Assúmpta est María in cœlum, * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent. Glória Patri. Assúmpta.

℣. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Ad Nonam, Antiphona. Pulchra es.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve. María virgo assúmpta est, * Ad æthéreum thálamum. María. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad æthéreum. Glória Patri. María. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

In secundis Vesperis, Antiphona. Assúmpta est María. cum reliquis de Laudibus. Psalmi, Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Oratio. Famulórum tuórum. ut suprà.

Deinde fit commemorat. S. Hyacinthi Confessoris, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Hyacínthi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

DIE XVI. AUGUSTI.

In festo S. Hyacinthi Confess. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter Lectiones secundi Noctur.

Oratio: Deus, qui nos. ut suprà.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Lectiones primi Nocturni de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dominicam tertiam Augusti. 574.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

HYacínthus Polónus, nobílibus & Christiánis paréntibus in Camiénsi villa Episcopátus Uratislaviénsis natus est. A pueritia lítteris instrúctus, post datam Jurisprudéntiæ & sacris lítteris óperam, inter Canónicos Cracoviénses adscítus, insígni morum pietáte & summa erudítióne céteros antecélluit. Romæ in Prædicatórum Ordinem ab ipso institutóre sancto Domínico adscríptus, perféctam vivéndi ratiónem, quam ab ipso didícerat, usque ad finem vitæ sanctíssimè rétinuit. Virginitátem perpétuò cóluit: modéstiam, patiéntiam, humilitátem, abstinéntiam, ceterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patrimónium, adamávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à sedu-

ctóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

CHaritáte in Deum fervens, íntegras sæpè noctes fundéndis précibus, castigandóque córpori insúmens, nullum eídem levaméntum, nisi lápidi innixus, sive humi cubans, adhibébat. Remíssus in pátriam, Frisáci primùm in itínere ampliſſimum sui Ordinis monastérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ Regni Províncias, áliis quátuor exædificátis, incredíbile dictu est, quantum verbi Dei prædicatióne, & vitæ innocéntia apud omnes profécerit. Nullum diem prætermíſit, quo non præclára áliqua fidei, pietátis atque innocéntiæ arguménta præstíterit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Lectio vi.

SAnctíſſimi viri stúdium erga proximórum salútem máximis Deus miráculis illustrávit. Inter quæ illud insígne, quòd Vándalum flúvium prope Vigrádum aquis redundántem nullo navígio usus trajécit, sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta propè annos post professiónem perdúcto, mortis die suis frátribus prænuntiáto, ipso Assúmptæ Vírginis festo, Horis Canónicis persolútis, Sacraméntis Ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis, In manus tuas Dómine, spíritum Deo réddidit, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miráculis étiam post óbitum illústrem, Clemens Papa octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi vestri. de Communi Confessoris non Pontificis. lvi.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ Assumptionis, Aña. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Oratio. Famulórum. ut suprà. 967.

Et S. Laurentii, Antiphona. In craticula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus, te Christum conféssus sum: probásti cor meum, & visitásti nocte: igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. Oratio.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

In secundis Vesperis à Capitulo fit de die Octava S. Laurentii, cum commemoratione S. Hyacinthi, & Octavæ Assumptionis.

DIE XVII. AUGUSTI.

In Octava sancti Laurentii. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festo. 945. præter Orationem & Lectiones.

Oratio.

EXcita Dómine in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit: ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Pro sancto Hyacintho, Antiphona: Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio. Deus, qui nos. ut suprà. 967.

Pro

Pro Octava Assumptionis, Aña. Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Oratio. Famulórum tuórum. ut suprà. 967.

Lect. i. Noct. de libro Script. eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubr. ante Dominicam iii. Augusti. 574.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi in Joánnem.

Tract. 27. in fine. Lectio iv.

CErti sumus, fratres, quia omnes qui sumus in córpore Dómini, & manémus in illo, ut & ipse máneat in nobis, in hoc sæculo necésse habémus usque in finem inter malos vívere: non inter illos dico malos, qui blasphémant Christum: raro enim jam inveniúntur, qui lingua blasphémant; sed multi, qui vita. Necésse est ergo, ut inter illos usque in finem vivámus. Sed quid est quod ait: Qui manet in me, & ego in illo? Quid, nisi quod Mártyres audiébant: Qui perseveráverit usque in finem, hic salvus erit?
℟. Quò progrédetis sine filio pater? quò sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.
℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrùm idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu numquam.

Lectio v.

QUómodo mansit in illo sanctus Lauréntius, cujus hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatiónem, mansit usque ad tyránnicam interrogatiónem, mansit usque ad acérrimam comminatiónem, mansit usque ad peremptiónem. Parum est: usque ad immánem excruciatiónem mansit. Non enim occísus est citò, sed cruciátus est in igne. Diu vívere permíssus est: imò non diu vívere permíssus est, sed tardè mori compúlsus est. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia benè manducáverat, & benè bíberat, tamquam illa esca saginátus, & illo cálice ébrius, torménta non sensit.
℟. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi: * Non ego te désero fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.
℣. Nos quasi senes leviòris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem Levíta. Non.

Lectio vi.

DIxerat autem illi Xystus martyr sanctus, cujus diem quinto ab hinc retrò die celebrávimus: Noli mœrére fili (Epíscopus enim erat ille, iste Diáconus) noli mœrére, inquit, sequéris me post tríduum. Tríduum autem dixit, médium inter diem passiónis sancti Xysti, & diem hodiérnam passiónis sancti Lauréntii. Tríduum est médium. O consolátio! Non ait, Noli mœrére fili, désinet persecútio, & secúrus eris: sed, Noli mœrére: quò ego præcédo, tu sequéris: nec consecútio tua differtur. Tríduum médium erit, & mecum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.
℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: * Et ideò non tímeo torménta tua.
℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 66. in Joannem.

DUlcis præsens vita est, & multæ plena voluptátis, non tamen ómnibus,

nibus, sed iis tantùm qui illi sunt affixi. Quòd si quis in cœlum suspéxerit, & quæ ibi præclára sunt, contemplátus fúerit, statim hanc contémnet, ac nullíus prétii existimabit. Nam & córporum pulchritúdo, quoad púlchriùs non deprehénditur, in admiratióne habétur: cùm verò áliud præstántius apparúerit, illa prior despícitur. Quòd si illam pulchritúdinem étiam nos intuéri voluérimus, & cœléstis regni spéciem consideráre, conféstim nos hujus sæculi vínculis dissolvémus.

℟. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.
℣. Probásti Dómine cor meum, & visitásti nocte. Et ad.

Lectio viii.

Vinculum namque est terrenárum rerum afféctio: ad cujus dissolutiónem ut nos indúceret Christus, quid dicat, atténde: Qui amat ánimam suam, perdet eam: & qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ænígmati símile hoc dictum vidétur: non tamen ita est, imò verò præcípuæ sapiéntiæ plenum. Et quómodo qui amat ánimam suam, perdet eam? Qui absúrdis ejus cupiditátibus obtémperat, qui præter débitum ei indúlget: quemádmodum è contrário, qui odit eam in hoc mundo, custódit eam: hoc est, qui non paret ei, cùm nóxia jubet.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, & vitam ætérnam promítto.
℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros. Glória Patri. Et thesáuros.

Lectio ix.

Et non dixit, qui non paret, sed qui odit. Sícuti enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur: ita & ánimæ, si quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, vehementer aversári opórtet. Cùm enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte vidélicet sua, & prævidéret eórum tristítiam & exanimatiónem, per excéssum locútus est, ínquiens: Quid dico, si mortem meam generósè non ferétis? nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commemor. Octavæ Assumpt. Antiphona. Quæ est ista. ℣. Exaltáta est. Oratio. Famulórum tuórum. ut suprà. 966.

In ii. Vesperis post commem. Oct. Assumpt. fit commem. S. Agapiti martyr. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti mártyris tui confísa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis & devóta permáneat, & secúra consístat. Per Dóminum.

DIE XVIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam Assumptionis B. Mariæ.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 4.

Quàm pulchra es amíca mea, quàm pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Capilli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, & stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea, lábia tua: & elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. ℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in

in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ii.

Tota pulchra es amíca mea, & mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir, & Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, & in uno crine colli tui. Quàm pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, & odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. ℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cupréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

Favus distíllans lábia tua, sponsa, mel & lac sub lingua tua, & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus & crocus, fistula & cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha & áloe, cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium quæ fluunt ímpetu de Líbano. ℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Joánnis Damascéni. Orat. 2. de dormitióne Deiparæ, sub finem.

Lectio iv.

Ex antíqua accépimus traditióne, quòd témpore gloriósæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salútem Géntium peragrábant, moménto témporis in sublíme eláti convenérunt Jerosólymis: cùmque illic essent, eis vísio appáruit Angélica, & audíta est psalmódia cœléstium Potestátum; & sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscépit, cum Angélica & Apostólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depósitū Gethsémane: quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies continuos. ℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v.

Post tres autem dies Angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cùm unus Thomas qui abfúerat, post tértium diem venísset, & quod Deum suscéperat, corpus adoráre voluísset) túmulum aperuérunt: sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cùm ea autem tantùm invenissent, in quibus fúerat compósitum, & ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solùm cogitáre potuérunt, quòd cui plácuit ex María vírgine carnem súmere, & hóminem fieri & nasci, cùm esset Deus Verbum, & Dóminus glóriæ: quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eídem étiam plácuit & ipsíus postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem & universálem resurrectiónem. ℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Le-

Digitized by Google

Lectio vi.

ADerant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Epíscopus Ephesiórum, & Dionysius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædíctum Timótheum, sic dicens: Nam étiam apud ipsos à Deo afflátos sacrórum Antístites, quando nos quoque, ut nosti, & multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, & Deum suscépit, convenissémus; (áderat autem & Dómini frater Jacóbus, & Petrus, supréma & antiquíssima Theologórum súmmitas;) & viso sacro córpore, plácuit ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

℞. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. g

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 27. de Verbis Dómini.

BEnè Martha circa corporálem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem? ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortáli? In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat: Verbum caro factum est, & habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ídeò non auferétur ab ea.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Lectio viii.

CIrca unum María se vóluit occupári: Jam tenébat: Mihi autem adhærére Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quantò humíliùs sedébat, tantò ampliùs capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta: porrò unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

℞. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Pro S. Agapito martyre. Lectio ix.

AGapitus Prænestínus, quíndecim annos natus, Aureliáno Imperatóre, martyrii cupidíssimus, cùm propter constántiam religiónis, Imperatóris jussu primùm nervis diutíssimè cæsus, deínde in tetrum cárcerem conjéctus esset, ut nihil omníno per quátuor dies gustáret, è custódia est edúctus: & ardéntibus carbónibus cápiti ejus impósitis, Deo agens grátias, íterùm afféctus verbéribus, nudus ita pédibus suspénsus est, ut ingens fumus è subjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effúsa est, maxillæque confráctæ. Quo témpore judex è tribunáli lapsus, paulò pòst mórtuus est. Ea re incénso Imperatóre, sanctum júvenem jubénte feris óbjici, cùm illæ non audérent attíngere, Prænéste gládio percússus est. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commemor. S. Agapiti mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit.

℞. Sic-

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Lætétur Ecclésia tua. ut suprà. 970.

DIE XIX. AUGUSTI.

Quinta die infra Oct. Assumpt. B. M.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 5. f

ADjúro vos filiæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. Qualis est diléctus tuus ex dilécto, ò pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus & rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum óptimum. Comæ ejus sicut élatæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, & résident juxta fluenta pleníssima.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ & thuris? Et sicut.

Lectio ii. Cap. 6.

DIléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, & lília cólligat. Ego dilécto meo, & diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es amíca mea, suávis & decóra sicut Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos à me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Capílli tui sicut grex caprárum, quæ apparuérunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, & stérilis non est in eis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

UNa est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt: regínæ & concubínæ, & laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, & inspícerem si floruísset vínea, & germinássent mala púnica. Nescívi: ánima mea conturbávit me, propter quadrígas Amínadab. Revértere, revértere Sulamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. de Assumpt. B. M. Lectio iv.

VIrgo hódie glorióa cœlos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox & ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quòd si párvuli necdum nati ánima liquefácta est, ut María locúta est: quid putámus, quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beáta ejus frui præséntia meruérunt?

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio v.

SEd & illud quis cogitáre sufficiat, quàm gloriósa hódie mundi Regína processerit: & quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cœléstium le-

legiónum prodíerit multitúdo: quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta; quàm plácido vultu, quàm seréna fácie, quàm divínis ampléxibus suscépta à Fílio, & super omnem exaltáta creatúram; cum eo honóre, quo tanta mater digna fuit; cum ea glória, quæ tantum décuit Fílium.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

FElícia prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verùm numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore sedéntis in déxtera Patris hódie in beáta salutatióne suscépit, cùm ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem, & Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantum enim grátiæ in terris adépta est præ céteris, tantum & in cœlis óbtinet glóriæ singuláris.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. g

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 27. de Verbis Domini.

TRansit labor multitúdinis, & rémanet cháritas unitátis. Ergo quod elégit María, non auferétur ab ea: à te autem Martha, quod elegísti, útique hoc séquitur, útique hoc subintellígitur, à te, quod elegísti, auferétur: sed bono tuo auferétur, ut quod mélius est, detur. Auferétur enim à te labor, ut réquies detur. Tu návigas, illa jam in portu est.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Lectio viii.

VIdétis ergo, charíssimi, & quantum árbitror, jam intellígitis, in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino grátæ, ambæ amábiles, ambæ discípulæ: vidétis ergo, & magnum áliquid intellígitis, quicúmque intellígitis, quod audíre & scire debétis étiam qui non intellígitis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas: præséntem & futúram, laboriósam & quiétam, ærumnósam & beátam, temporálem & ætérnam.

℟. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

DUæ sunt vitæ: de illis vos copiósiùs cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non ímpia; sed laboriósa, & ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatiónibus solícita: hanc ipsam innocéntem vitam dico, qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite: & de hac, ut dixi, copiósiùs, quàm lóquimur, cogitáte. Vita verò iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María: &, si aliquándo fuit, Dómino intránte fugit. Te Deum. 11.

Vesperæ de S. Bernardo.

DIE XX. AUGUSTI.

In festo S. Bernardi Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. præter Lectiones ii. & iii. Noct.

Ora-

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Bernárdi Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. de Octav. Assumpt.

Aña. Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum. ℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

Lect iones i. Noct. leg. de libro Script. eo tempore occurr. ut dictum est in Rubr. ante Dñicam iii. Augusti. 574.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

BErnárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus à muliéribus, numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes, ut effúgeret, duos & vigínti annos natus monastérium Cisterciénse, unde hic Ordo incœpit, & quod tum sanctitáte florébat, íngredi constítuit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum à propósito deterrére: in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos alióſque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem Religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam, & oratiónibus miríficè se exercébat: & Christiánam paupertátem colens, quasi cœléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura & cupiditáte aliénam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ELucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas: contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad officia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem, ac Mediolanénsem, alióſque Episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti officii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria: in quibus præclárà Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ sanctórum Vincéntii & Anastásii monastério ab Innocéntio secúndo Papa restitúto præfécit Abbátem illum, qui pósteà Eugénius tértius summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit de Consideratióne.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

MUlta prætereà scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótiùs divínitus trádita, quàm labóre comparáta, instrúctum fuisse. In summa virtútum laude exorátus à máximis Princípibus de eórum componéndis controvérsiis, & de Ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpiùs in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cùm apud Imperatórem & Henrícum Angliæ regem, tum in Concílio Pisis coácto, egrégiè adjúvit. Dénique tres & sexagínta annos natus obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris, ab Alexándro tértio Papa inter Sanctos relátus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri. In natali sancti Benedicti.

DUo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & secúti sunt illum: álius judicandórum à Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde & auditúri sunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum à constitutióne mundi. Esurívi enim, & dedístis mihi manducáre: sitívi, & dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte compérimus: unum eórum, qui fidei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite à me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, & ángelis ejus: esurívi enim, & non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

VErùm his cum timóre & pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótiùs Dómini, & Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus, quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodò vitæ præmia suis sequácibus, sed & præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quò plus in ejus amórem profécerit, eò plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, & suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit comm. Oct. Assumpt.

Aña. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

In secundis Vesperis fit commemor. de Octava Assumptionis, Antiphona. Hódie María virgo. ℣. Exaltáta est. Oratio. Famulórum tuórum. ut suprà. 975.

DIE XXI. AUGUSTI.

Septima die infra Oct. Assumpt. B. M.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 7.

QUid vidébis in Sulamíte, nisi choros castrórum? Quàm pulchri sunt gressus tui in calceaméntis, filia prín-

príncipis! Junctúræ fémorum tuórum, sicut monília, quæ fabricáta sunt manu artíficis. Umbilícus tuus crater tornátilis, numquam índigens póculis. Venter tuus sicut acérvus trítici, vallátus líliis. Duo úbera tua sicut duo hínnuli gemélli cápreæ. Collum tuum sicut turris ebúrnea. Oculi tui sicut piscínæ in Hésebon, quæ sunt in porta fíliæ multitúdinis. Nasus tuus sicut turris Líbani, quæ réspicit contra Damáscum. Caput tuum ut Carmélus: & comæ cápitis tui, sicut púrpura regis vincta canálibus.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ii.

QUàm pulchra es, & quàm decóra, charíssima, in delíciis! Statúra tua assimiláta est palmæ, & úbera tua botrix. Dixi: Ascéndam in palmam, & apprehéndam fructus ejus: & erunt úbera tua sicut botri víneæ: & odor oris tui sicut malórum. Guttur tuum sicut vinum óptimum, dignum dilécto meo ad potándum, labiísque & déntibus illíus ad ruminándum.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cupréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

EGo dilécto meo, & ad me convérsio ejus. Veni dilécte mi, egrediámur in agrum, commorémur in villis. Manè surgámus ad víneas, videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, si floruérunt mala púnica: ibi dabo tibi úbera mea. Mandrágoræ dedérunt odórem. In portis nostris ómnia poma: nova & vétera, dilécte mi, servávi tibi.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Sermone 4. de Assumptione.

Lectio iv.

TEmpus loquéndi est omni carni, cùm assúmitur incarnáti Verbi mater in cœlum: nec cessáre debet à láudibus humána mortálitas, cùm hóminis sola natúra supra immortáles spíritus exaltátur in Vírgine. Sed de ejus glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio partuíre. Hinc est, quòd & ipsi cœléstis cúriæ príncipes in consideratióne tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens?

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v.

AC si manifésțiùs dicant: Quanta est hæc, & unde ei ascendénti utique de desérto, affluéntia tanta deliciárum? Nec enim pares inveniúntur delíciæ vel in nobis, quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui à vultu glóriæ, voluptátis glória potámur. Quæ est ista quæ de sub sole (ubi nihil est, nisi labor & dolor, & afflíctio spíritus) ascéndit delíciis spirituálibus áffluens? Quidni delícias díxerim virginitátis decus cum múnere fecunditátis, humilitátis insígne, distillántem charitátis favum, misericórdiæ víscera, plenitúdinem grátiæ, prærogatívam glóriæ singuláris?

℟. Beátam me dicent omnes generatió-

tiónes: *Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

Ascéndens ígitur de desérto Regína mundi, étiam Angelis sanctis, ut canit Ecclésia, speciósa facta est & suávis in delíciis suis. Désinant tamen desérti hujus mirári delícias: quia Dóminus dedit benignitátem, & terra nostra dedit fructum suum. Quid mirántur de terra desérta Maríam ascéndere delíciis affluéntem? Miréntur pótiùs páuperem Christum de cœléstis regni plenitúdine descendéntem. Longè enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulò minùs ab Angelis minorári, quàm Dei matrem super Angelos exaltári. Illíus síquidem exinanítio, facta est replétio nostra: illíus misériæ, mundi delíciæ sunt. Dénique cùm dives esset, propter nos pauper factus est, ut nos ejus inópia ditarémur.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: *Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.
Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. g

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía S. Augustini Epíscopi.
Ex Serm. 27. de Verbis Domini.

Remansérunt ergo in illa domo, quæ suscéperat Dóminum, in duábus féminis duæ vitæ, ambæ innocéntes, ambæ laudábiles: una laborióſa, áltera otiósa: nulla facinorósa, nulla desidiósa. Ambæ innocéntes, ambæ inquam laudábiles: sed una laborióſa, áltera otiósa: nulla facinorósa, quam cavére debet laborióſa: nulla desidiósa, quam cavére debet otiósa.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: *Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Lectio viii.

Erant ergo in illa domo istæ duæ vitæ, & ipse fons vitæ. In Martha erat imágo præséntium, in María futurórum. Quod agébat Martha, ibi sumus: quod agébat María, hoc sperámus. Hoc agámus benè, ut illud habeámus plenè. Nam quid inde habémus, in quantum habémus? quámdiu hìc sumus, quantum est quod inde habémus? Nam & modò inde áliquid ágimus: remóti à negótiis, sepósitis familiáribus curis, convenístis, statis, audítis.

℟. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde.
Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

In quantum hoc ágitis, Maríæ símiles estis, & facíliùs vos inténditis quod agit María, quam ego qui prærogo. Si quid tamen dico, Christi est. Ideò vos pascit Christus, quia panis commúnis est, unde & ego vobíscum vivo. Nunc autem vívimus, si vos fratres statis in Dómino. Nolo in nobis, sed in Dómino: quia neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXII. AUGUSTI.

In Octava Assumptionis B. Mariæ.
Duplex.

Omnia ut in primis Vesperis Festi, cum commemoratione SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani martyrum, Antiphona. Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni,

gni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

AUxílium tuum nobis Dómine, quæsumus, placátus impénde: & intercedéntibus beátis martyribus tuis Timótheo, Hippólyto, & Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In primo Nocturno:

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 8. b

QUæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ii.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, & úbera non habet: quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

EGo murus: & úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos: trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, & ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, & assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum, super montes arómatum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Sermone 4. de Assumptione, circa medium. Lectio iv.

NOn est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod térreat magis, quàm de glória vírginis Maríæ habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur fortè vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti sunt & húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed contínuò étiam indicíbile invenítur.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína à dextris tuis in vestitu

ſtitu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio v.

VErúmtamen non hoc tantùm, si diligénter atténdas, ſed céteras quoque virtútes singuláres prorſus invénies in María, quæ videbántur eſſe commúnes. Quæ enim vel Angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritus ſancti ſacrárium fieri, & habitáculum Fílii Dei? Quanta verò & quàm pretióſa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum conſciéntia prorſus abſque delícto, imò cum tantæ grátiæ plenitúdine? Unde tibi humílitas, & tanta humílitas, ò beáta? Digna planè, quam reſpíceret Dóminus, cujus decórem concupíſceret Rex, cujus odóre ſuavíſſimo ab ætérno illo patérni ſinus attraherétur accúbitu.

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

ECce jam quibus potúimus votis aſcendéntem te ad Fílium dedúximus, & proſecúti ſumus ſaltem à longè, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipſam quam apud Deum grátiam inveníſti, notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, puſíllis corde robur, afflíctis conſolatiónem, periclitántibus adjutórium, & liberatiónem ſanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die ſolemnitátis & lætítiæ, dulcíſſimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te Regína clemens, grátiæ ſuæ múnera largiátur Jeſus Chriſtus, Fílius tuus, Dóminus noſter, qui eſt ſuper ómnia Deus benedíctus in ſæcula, Amen.

℞. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti Creatórem mundi: * Genuíſti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti. Glória Patri. Genuíſti.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 10. g

IN illo témpore: Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homilía ſancti Bernárdi Abbátis. Sermone 2. de Aſsumptione B. Mariæ.

QUid introíſſe eum dícimus in caſtéllum? Etiam in anguſtíſſimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique & múlier quædam excépit illum in domum ſuam. Felix múlier, cujus domus, Salvatóre ſuſcépto, invénta eſt munda quidem, ſed planè non vácua. Quis enim vácuam díxerit, quam ſalútat Angelus grátia plenam? Neque hoc ſolùm: ſed adhuc quoque in eam ſuperventúrum áſſerit Spíritum ſanctum. Ad quid putas, niſi ut étiam ſuperímpleat eam? Ad quid, niſi ut adveniénte jam Spíritu plena ſibi, eódem ſuperveniénte, nobis quoque ſuperpléna & ſuperéffluens fiat?

℞. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Lectio viii.

INtret ergo domum Salvátor, & frequénter víſitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, & María replet intérnæ dédita contemplatióni. Sed fortè curióſus quiſquam requírat, cur in præſénti Euangélica lectióne nulla prorſus Lázari méntio fiat. Arbitror ſanè, ne id quidem à propóſita ſimilitúdine diſſidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, ſíluit non incóngruè pœniténtiam, quæ malum útique comitátur. Abſit enim, ut próprii quidquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuíſſe dicátur, ut in ea proínde ſcopa Lázari quærerétur.

℞. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ

quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde.

Glória Patri. Intercéde.

Pro SS. martyribus Timotheo, Hippolyto, & Symphoriano. Lectio ix.

Timótheus Antiochénus, Romam véniens Melchíade summo Pontífice, cùm per annum ibi Christi fidem prædicásset, à Tarquínio Urbis præfécto conjícitur in víncula: & post diutúrnas cárceris ærúmnas ad idóla perdúcitur, ut eis sacrificet. Quam impietátem summa libertáte detestátus, acerbíssimè cæditur, & excarnificátum corpus viva calce perfúnditur. In quibus aliísque supplíciis constans martyr cápite pléctitur. Corpus via Ostiénsi prope sepúlchrum beáti Pauli Apóstoli sepelítur. Quo die étiam, Alexándro Imperatóre, apud Ostia Tiberína Hippólytus Epíscopus Portuénsis ob præcláram fidei conféssiónem, mánibus pedibúsque ligátis, in altam fóveam aquis plenam præcipitátus, martyrio coronátus est, & ibídem à Christiánis sepúltus. Quo item die, Aureliáno Imperatóre, propter eámdem fidem Augustodúni Symphoriánus adoléscens variè tortus est. Qui dum ad últimum supplícium ducerétur, matrem ita clamántem áudiens: Nate, nate, meménto ætérnæ vitæ, cœlum súspice, & ibi regnántem intuére: tibi enim vita non erípitur, sed mutátur in mélius: fórtiter Jesu Christi causa carnífici collum præbuit.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commemor. SS. Timothei & sociorum martyrum, Antiph. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. Oratio. Auxílium tuum nobis Dómine: ut supra. 979.

In Vesperis fit commemor. sequentis.

DIE XXIII. AUGUSTI.

In festo S. Philippi Benitii Confessoris. Duplex.

Antiphona. Similábo eum. ℣. Amávit eum. de Communi Confessoris non Pontificis. li. Oratio.

Deus, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti: da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, & cœléstia semper inquírere. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Philíppus ex nóbili Benitiórum família Floréntiæ natus, futúræ sanctitátis jam inde ab incunábulis indíciū præbuit; vix enim quintum ætátis mensem ingréssus, linguam in voces miríficè solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparæ servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cœléstis pátriæ desidérium inflammávit. Revérsus in pátriam, & singulári visióne à beatíssima Vírgine in Servórum suórum famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit: indéque per univérsam penè Európam, magnámque Asiæ partem, quam Euangélicis prædicatiónibus obívit, sodalítia Septem Dolórum Dei Matris instítuit, suúmque Ordinem exímio virtútum exémplo propagávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Divínæ charitátis & Cathólicæ fidei dilatándæ ardóre veheménter accénsus, sui Ordinis Generális relúctans, atque invítus renuntiátus, Fratres ad prædicándum Christi Euangélium in

in Scythiam misit; ipse verò plúrimas Itáliæ urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compósuit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit; nihílque de stúdio aliénæ salútis omíttens, perditíssimos hómines è vitiórum cœno ad pœniténtiam, ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summóperè addíctus, sæpè in éxtasim rapi visus est. Virginitátem verò ádeò cóluit, ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis ac duríssimis supplíciis illibátam custodíerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Effloruit in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia; sed præcipuè cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti, própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus; qua ille contéctus, statim à lepra mundátus est: cujus miráculi cùm longè latéque fama manásset, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbium, Cleménte quarto vita functo, pro successóre deligéndo convénerant, in Philíppum, cujus cœléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant, intendérunt. Quo compérto vir Dei, ne fortè Pastorális regíminis onus subíre cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delítuit, donec Gregórius décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus; ubi Bálneis, quæ étiam hódie sancti Philíppi vocántur, virtútem sanándi morbos suis précibus impetrávit. Dénique Tudérti anno millésimo ducētésimo octogésimo quinto in Christi Dómini è cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum, sanctíssimè ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, mórtui vitam recepérunt. Quibus aliísque plúrimis fulgéntem signis Clemens décimus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangelium. Nolíte timére pusíllus grex. ut in eodem Communi secundo loco. lx.

Nona Lectio legitur de Vigilia S. Bartholomæi Apostoli, ubi Festum ipsius celebratur die xxiv. Homilia in Euang. Hoc est præcéptum meum. ut in Vigilia Apostolorum. i. cum commemoratione ejusdem Vigiliæ in Laudibus, Antiphona & ℣. de Feria occurrenti, ut in Psalterio.

Oratio.

Da quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de S. Bartholomæo Apostolo cum commemoratione S. Philippi, ubi Festum ipsius celebratur die sequenti.

DIE XXIV. AUGUSTI.

Si Festum S. Bartholomæi celebretur die xxv. (secundùm consuetudinem locorum) hodie fit Officium de Vigilia ipsius. Homilia in Euangelium. Hoc est præcéptum meum. ut in Vigilia Apostolorum. i. Responsoria de Feria currenti. Oratio. Da quæsumus. ut suprà. Reliqua de Feria occurrenti: & in Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus.

DIE XXIV. vel XXV. AUGUSTI.

In festo S. Bartholomæi Apostoli.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hic sunt propria.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam, in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti: da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, & amáre quod cré-

crédidit, & prædicáre quod dócuit. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Philippi, Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit. lviii. Oratio. Deus, qui beátum. ut suprà.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola prima ad Corinthios. Sic nos exístimet homo. ut in Communi Apostolorum. iv.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Bartholomæus Apóstolus, Galilæus, cùm in Indiam citeriórem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Jesu Christi Euangélium obvénerat, progréssus esset; advéntum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Euangélium illis Géntibus prædicávit. Sed cùm in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertisset, multos labóres calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Ibi Polymium regem, & cónjugem ejus, ac prætéreà duódecim civitátes ad Christiánam fidem perdúxit. Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeò Astyagem Polymii regis fratrem in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jússerit, ac caput abscíndi: quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte & exultáte.

Lectio vi.

Ejus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est: quod pósteà ad Líparam ínsulam delátum, inde Beneventum translátum est: postrémò Romam ab Othóne tértio Imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in Ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octávo Kaléndas Septémbris, & per octo consequéntes dies illa Basílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 6. b

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Commentaria in Lucæ cap. 6. post initium.

Omnes magni, omnes sublímes montem ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit: Ascénde in montem excélsum qui euangelízas Sion: exálta in virtúte vocem tuam qui euangelízas Jerúsalem. Non vestigiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, & séquere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Euangélio invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii: Fílius tamen ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plan-

tavérunt Ecclésiam sánguine suo: *Cálicem Dñi bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ET erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi Christiáne datur, forma præscríbitur, quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri, quando Christus missúrus Apóstolos, orávit priùs, & solus orávit? Nec usquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur: ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt: nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christi.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

VOcávit, inquit, discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fidei destináret. Simul advérte cœléste consílium: non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres & publicános, quos dirígeret, elégit: ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur: ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia præ valéret. Te Deum. 11.

In secundis Vesp. fit comm. S. Ludovici.

DIE XXV. AUGUSTI.

In festo S. Ludovici Confessoris.

Semiduplex.

Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus quæsumus méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit & regnat.

Reliqua de Communi Confessoris non Pontificis. lii.

Ubi verò festum S. Bartholomæi celebratur die xxv. de sancto Ludovico fit die xxvi. & in Hymno. Iste Conféssor, dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

LUdovícus nonus Gálliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, & in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cùm jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum íncidit; quo témpore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quamóbrem ubi convaluísset, vexíllum ab Epíscopo Parisiénsi accépit: deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prælio Saracénos fugávit. Sed cùm ex pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse captúsque est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

REbus pósteà cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános à barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit; prætéreà áliquot Christianórum urbes refécit suis súmptibus. Interim mater ejus migrat è vita: quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis offíciis.

℟. Amá-

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

MUlta ædificávit monastéria, & páuperum hospítia: beneficéntia egéntes sublevábat: frequens visébat ægrótos; quibus ipse non solùm suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat: vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assíduè affligébat. Sed cùm íterùm transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset; pestiléntia decéssit in illa oratióne: Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Ejus corpus pósteà Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionysii templo asservátur, & cólitur; caput verò in sacra Æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis à Bonifácio Papa octávo in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum, & revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

BOnus ordo, ut vocatúrus Gentes & Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? non mediócris ista est mna, quam suprà múlier Euangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplícia, idest, mystica legis, & morália probitátis. Unde & Matthæus quinque talénta, & duo talénta pósuit: in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET hìc póssumus decem mnas, decem verba intellígere, idest, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Benè autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam défferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Zephyrini Papæ & martyris.

Aña Iste sanctus. ℣. Glória & honóre.
Oratio. Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Zephyríni. ut in Communi unius Mart. xvi.

Le-

Lectio iii.

Zephyrínus Románus, Sevéro Imperatóre ad regéndam Ecclésiam assúmptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, opportúno témpore, & multis præséntibus cléricis & láicis, de more sacris initiaréntur: doctíque ac spectátæ vitæ hómines ad id officii munus deligeréntur. Decrévit prætéreà, ut rem divínam faciénti Epíscopo sacerdótes omnes astárent. Idem instítuit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérsus Epíscopum non ferant senténtiam, nisi Apostólica auctoritáte fulti. Vixit in Pontificátu annos decem & octo, dies decem & octo. Hábuit Ordinatiónes quátuor mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca trédecim. Antoníno Imperatóre martyrio coronátus est, & sepúltus via Appia prope cœmetérium Callísti, séptimo Kaléndas Septémbris. Te Deum. 11.

Vesperæ de S. Augustino.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

In festo S. Augustini Episcopi & Conf. & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Ad Magnificat, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Hermetis mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

Deus, qui beátum Hermétem mártyrem tuum, virtúte constántiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Ecclesiastici. Sapiéntiam. de Communi Doctorum. xlix.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longè súperans, brevì ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Pósteà Romam proféctus, inde Mediolánum missus ut rhetóricam docéret, cùm ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fidei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, à Valério notæ sanctitátis Epíscopo Hipponénsi Présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit religiosórum: quibúscum victu commúni, eodémque cultu utens, eos ad Apostólicæ vitæ doctrínæque disciplínam diligentíssimè erudiébat. Sed cùm vigéret Manichæórum hæresis, veheméntiùs in illam ínvehi cœpit: Fortunatúmque hæresiárcham confutávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit Episcopális officii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus, vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne, vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut cùm non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Feminárum, & in eis soróris & fratris fíliæ, contubérnium familiaritatémque vitávit: quippe qui díceret, etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ

ad

ad eas ventitárent, posse suspiciónem efficere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo oppréssus. Hæréticos perpétuò insectátus & coràm, & scriptis, ac nullo loco passus consístere: Africam à Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, aliorúmque prætéreà hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

TAm multa piè, subtíliter, & copiósè scripsit, ut Christiánam doctrínam máximè illustrárit. Quem in primis secúti sunt, qui pósteà Theológicam disciplínam via & ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, & Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim incidit. Itaque cùm discéssum è vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos profúsis lácrymis legébat. Solébat autem dícere, néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius esset, comméttere debére, ut sine pœniténtia migráret è vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defixus, astántibus frátribus, quos ad charitátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cœlum. Vixit annos septuagínta sex, in Episcopátu ad trigínta sex. Cujus corpus primùm in Sardíniam delátum, deínde à Luitprándo Longobardórum rege magno prétio redémptum, Ticínum translátum est, ibíque honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia ejusdem S. Augustini in Euangel. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. li.

In Laudibus fit commem. S. Hermetis mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Deus, qui beátum Hermétem. ut suprà. 986.

In Vesperis à Capit. fit de sequenti.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joannis Baptistæ. Duplex.

Capitulum. Beátus vir, qui suffert. Hymnus. Deus tuórum mílitum. ℣. Glória & honóre. de Communi unius Martyris. xvi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, discípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus, & posuérunt illud in monuménto. Oratio.

SAncti Joánnis Baptístæ, præcursóris & mártyris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet effectum. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commemor. S. Augustini, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio. Adésto. ut suprà. 986.

Posteà S. Sabinæ martyr. Antiphona. Símile est regnum. ℣. Spécie tua. Oratio. Deus, qui inter cétera. de Communi non Virginum. lxxiii.

Ad Matutinum, Invitat. Hymn. Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Noct. dicuntur de Communi unius Martyris. xvii.

In primo Nocturno,

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum

ctum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

℞. Misit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem. Quam.

Lectio ii.

ET dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: & univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum: & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, & super regna, ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & dissipes, & ædífices, & plantes.

℞. Joánnes Baptísta arguébat Heródem, * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem.
℣. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

Lectio iii.

TU ergo accínge lumbos tuos, & surge, & lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, & non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℞. Puéllæ saltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, & propter simul discumbéntes. ℣. Ait puélla matri suæ: Quid petam? at illa ait. Nihil áliud. Glória Patri. Et contristátus.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 3. post initium. Lectio iv.

QUóniam beáti Joánnis Baptístæ non stríctim prætereúnda est recordátio, interest, ut quis, & à quibus, & quam ob causam, quo modo, & quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & à reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémò (quod étiam omnes bárbari horrére consuérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum: & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℞. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio v.

QUis non, cùm è convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cùm audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℞. Iste

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et.

Lectio vi.

INtuére rex acerbíssime, tuo spectáculo digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, & adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit. Glória Patri. Et dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore: Misit Heródes ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. in novis Sermonibus.

CUm sanctum Euangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, & sævit mater: & inter lascívias & delícias convivántium témerè jurátur, & ímpiè quod jurátur, implétur. Factum est Joánni, quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat: Illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite: ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio viii.

QUid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sæviret. Honorábat eum, à quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

Pro S. Sabina mart. Lectio ix.

SAbína múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, à Seráphia vírgine Christiánæ fidei præcéptis institúta, post sanctæ vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exéquiis sepelívit. Quæ propter eam causam paulò pòst Adriáno Imperatóre comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is: Tu ne illa Sabína, & génere & matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit: sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me, intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, è dæmonum potestáte liberávit. Quam váriè tentátam, ut propósitum mutáret, cùm à fidei constántia movére non posset, Præféctus, pro-

pronuntiáta senténtia quòd deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus à Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

HEródes enim ténuit & ligávit Joánnem, & pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Aña. Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

Aña. Puéllæ saltánti imperávit mater: nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

Antiphona. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

Antiphona. Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ: & contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitul. Beátus vir, qui. Hymnus. Invícte Martyr. ℣. Justus ut palma. ut in Communi unius Martyris. xxiii.

Ad Benedíctus, Aña. Misso Heródes.

Oratio. Sancti Joánnis. ut suprà. 987.

Pro commem. S. Sabinæ, Antiphona.

Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio. Deus, qui inter cétera. ut suprà. lxxvi.

Ad Tertiam, Aña. Dómine mi rex.

Capitulum. Beátus vir, qui. xxiii.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti eum.

Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona.

Puéllæ saltánti.

Capitulum. Eccli. 15.

CIbávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona.

Da mihi in disco.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. breve. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona. Heródes enim. cum reliq. de Laud. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ult. Psalm. Crédidi. 90.

Capit. Hymn. & ℣. de Cōi unius Mart.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misit rex incrédulus minístros detestábiles, & amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Et fit commem. SS. Felicis, &c.

DIE XXX. AUGUSTI.

SS. Felicis & Adaucti martyrum.

Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne defíendas. Per Dóminum.

Lectio iii.

FElix, Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cùm juberétur, os simulácri cón-

cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cùm iterùm ac tértiò in æde Mercúrii, Dianæque factum esset, impietátis & mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cùm Felícem agnóscens ad martyrium duci vidéret; Ego quoque, clara voce, inquit, eádem, qua iste, lege vivo: ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris: cujus nomen cùm ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quòd sancto mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXXI. AUGUSTI.

In festo sancti Raymundi Nonnati Confessoris. Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus. Oratio.

Deus, qui in liberándis Fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Nonnátum Confessórem tuum mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde, ut à peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita líberis méntibus exequámur. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni, Beátus vir, qui invéntus. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lviii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Raymúndus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem è mórtuæ matris disséćto látere in lucem edúctus fuit. Portélli in Catalónia piis & nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte verò ætáte litterárum stúdiis incúbuit: sed mox jubénte patre vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái in Portélli fínibus situm crebrò adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces ipsam Dei paréntem, ut se in fílium adoptáre, viámque salútis ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, eníxè deprecabátur.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nec défuit votis ejus benigníssima Virgo, ab ipsa enim intelléxit gratíssimum sibi fore, si Religiónem sub título de Mercéde, seu de Misericórdia redemptiónis captivórum (ea suggerénte) nuper fundátam ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónam statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum charitátis institútum ampléxus est. Reguläri igitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuò cóluit, ceteríſque virtútibus enítuit, charitáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret in Africam missus, cùm jam multos à servitúte liberásset, ne consúmpta pecúnia áliis item in próximo abnegándæ fidei discrímine constitútis deésset, se ipsum pígnori dedit: sed cùm ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam à Bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, & sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

OB hæc & ália fórtiter gesta sanctitátis ejus fama longè latéque diffúsa est: qua permótus Gregórius nonus in ampliſſimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium Collégium Raymúndum adscrípsit: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, Religiósæ humilitátis tenacíſſimus semper fuit. Romam verò pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cùmque morbus ingravésceret, & sacérdos diútiùs tardáret, Angelórum ministério sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium, salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, & grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cùm circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, & mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái, Dei nutu, delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis Cœnóbio à confluéntibus voti causa ex univérsa Catalónia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis & signis gloriósus.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Noctur. Homilia in Euangel. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lvi.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Ægidii Abbatis, & SS. martyrum Duodecim fratrum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. SEPTEMBRIS.

Sancti Ægidii Abbatis.

Antiphona. Similábo eum. ℣. Amávit. Oratio. Intercéſſio. de Communi Confessoris non Pontif. li.

Deinde fit commemor. SS. duodecim fratrum mart. Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini. de Communi plurimor. Martyrum. xxxi. Oratio.

FRatérna nos Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet, quæ & fidei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum. Lectio iii.

ÆGídius Atheniénsis, régiæ stirpis, à prima ætáte divínis lítteris & charitátis officiis ita déditus fuit, ut nihil prætéreà curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deínceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: à quo post biénnium discédens, secéſſit in erémum: ubi diútiùs herbárum radícibus, & cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus regiis, cùm in antrum Ægídii refugíſſet, Gálliæ regem impulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncæ monastérium éxtrui paterétur. Cujus administratiónem, flagitánte rege, invítus suscépit: eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. SS. duodecim fratrum Martyrum, Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. de Communi plurimorum Martyrum. xxxvii. Oratio. Fratérna nos. ut supra.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In festo S. Stephani Hungariæ Regis Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea quæ hìc ponuntur.

In

In Hymno Vesperarum & Matutini, dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Concéde, quæsumus, Ecclésiæ tuæ omnípotens Deus: ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem & régium nomen invéxit, régia coróna à Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in Regem inúnctus, regnum Sedi Apostólicæ óbtulit, vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli: in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne & munificéntia fundávit. Par in páuperes amor & liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem à se mœréntem ac vácuum umquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, doméstícam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit: suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus & ignótus nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cétera charitátis offícia exhibére consuévit: quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Orándi stúdio noctes penè totas ducébat insómnes, atque in cœléstium rerum contemplatióne defixus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium impetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica sancti Henrici Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum filium, tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni verò negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis ac sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio moliétur. Humíllimis interim précibus in cínere & cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam è vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Verè propter ingens dilatándæ fidei stúdium, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta à Románo Pontífice ipsi posterísque régibus præferéndæ Crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Dei Genitrícem, quam ardentíssimè venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit; ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari è sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cœlésti scatens, inter multa & vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntiùs cónditum. Ejus autem Festum Innocéntius undécimus Póntifex máximus quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi primi Romanórum elécti Imperatóris, & Hungáriæ regis eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína, è Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingré-

dere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Ambrosii Episcopi in Euangelium. Homo quidam nóbilis. ut suprà in festo S. Ludovici regis Francorum, xxv. Augusti. 985.

DIE. V. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Laurentii Justiniani Episcopi & Confessoris.

Semid. ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, omittitur, cùm non sit transferendum.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ hìc assignantur propria.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Lauréntii confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

LAuréntius ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer morum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis officia adolescéntia ad castum verbi & ánimæ connúbium à Divína sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ ítaque milítiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbiter hinc inter sæculi blandiménta, paratásque à matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis, Tu (inquit) es Dómine spes mea, ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad Canonicórum sancti Geórgii in Alga Congregatiónem convolávit, ubi novis excogitátis cruciátibus ácriùs in se ipsum, vélutiin hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeò sibi oblectatiónem indulgébat, ut ne in doméssticum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, nisi cùm moriénti matri extréma pietátis officia siccis óculis persólvit, exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis, ac præcípuè humilitátis stúdium, cùm abjectíssima quæque cœnóbii múnia sibi ultrò desúmeret, celebérrima per urbis loca, non tam victum, quàm ludíbria emendicáret, illatásque contumélias, ac calúmnias immótus ac silens perférret; assíduæ præsértim oratiónis subsídio, qua sæpè per mentis excéssum rapiebátur in Deum, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseverántiam, ac Jesu Christi amórem inflammáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

AB Eugénio quarto pátriæ Epíscopus designátus, quem magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude; nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem, quam semper colúerat, in mensa, supelléctili, ac lecto perpétuò retínuit; módicam domi alébat famíliam, quòd grandem álteram sibi esse díceret, páuperes Christi signíficans. Quacúmque adirétur hora, præstò ómnibus erat, patérna omnes charitáte allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, dum illórum ne inópiæ deésset; rogátus qua spe id fáceret? Dómini mei, qui pro me dissólvere fácilè póterit, respondébat. Spem autem non confúndere Divína providéntia submíssis inopinátò subsídiis

diis júgiter declarábat. Plura Vírginum monastéria constrúxit, quas étiam ad perfectióris vitæ rationem sua vigilántia compósuit; Matrónis à sæculi pompis & ornátus vanitáte revocándis, Ecclesiásticæ disciplínæ ac móribus reformándis maximópere stúduit; dignus sanè qui ab eódem Eugénio glória & decus Præsulum coram Cardinálibus vocarétur, & qui à Nicoláo quinto ejus successóre, transláto è Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum Patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Lacrymárum dono insignítus, omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotídie offerébat, quod cùm aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérrimi infántis spécie vidére proméruit; tantúmque in eo erat commíssi gregis præsídium, ut cœlitus aliquándo accéptum fúerit, Pontíficis sui intercessióne ac méritis stetísse Rempúblicam. Prophetíæ spíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorsus impérvia prædíxit: morbos ac dæmones suis précibus sæpè fugávit: libros étiam cœléstem doctrínam ac pietátem spirántes, grammáticæ penè rudis, conscrípsit. Dénique cùm lethálem incidísset in morbum, & commodiórem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delícias, tamquam à duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímiò abhorréntes, consuéto in strámine se jussit depóni, & finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cœlum óculis, Vénio (inquit) ad te ò bone Jesu, ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt Angélici concéntus, à Carthusiánis quibúsdam Mónachis audíti, & sacrum cadáver per duos ultrà menses inhumátum, suávi fragrans odóre, & rubescénte fácie, íntegrum atque incorrúptum; ac nova post mortem patráta mirácula, quibus permótus Alexánder octávus Póntifex Máximus, eum Sanctórum número adscrípsit; Innocéntius verò duodécimus quintam Septémbris diem, qua vir sanctus ad Pontifíciam primò Cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus festo assignávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse intercédat.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Homo péregrè profiscíscens. ut in eodem Communi. xlv.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

In Nativitate beatæ Mariæ virginis. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Natívitas gloriósæ. cum reliq. de Laudibus. 998. Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,

Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnis mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit. Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Nativitátem vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psalmus. Venite. 1. Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, & Psalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo. cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna. Pater noster.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

Osculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ii.

Nolíte me consideráre, quòd fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ò pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíssimè celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Bea-

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíssimè celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. Pater noster.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, qui est 2. de Annuntiat. Dominica. Lectio iv.

ADest nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper vírginis Maríæ: ídeò cum summa exultatióne gáudeat terra nostra, tantæ vírginis illustráta natáli. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur & culpa. Præcísum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur: In dolóre páries filios tuos: quia ista in lætítia Dóminum péperit.

℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David. Cujus. Lectio v.

HEva enim luxit, ista exultávit: Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit: quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit: María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfidia compensátur.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa. Lectio vi.

PLaudat nunc órganis María, & inter velóces artículos tympana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, & alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur. Audíte ígitur quemádmodum tympanístria nostra cantáverit. Ait enim: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam ígitur invalescéntis erráti miráculum novi partus evícit, & Hevæ planctum Maríæ cantus exclúsit.

℟. Natívitas tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.
Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Pater noster.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth. in init.

IN Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Euangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hìc de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Fílii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessáriò commutátus. Si enim primùm posuísset Abraham, & pósteà David; rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

IDeò autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit, quia ad hos tantùm est facta de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes Gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares & Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde & in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, & Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória. Christus.

Pro S. Adriano martyre. Lectio ix.

ADriánus jussu Maximiáni Imperatóris apud Nicomedíam pérsequens Christiános, cùm sæpiùs eórum in fidei confessióne, & tormentórum perpessióne constántiam demirátus esset, veheménter ea re commótus, ad Christum sese convértit. Quamóbrem cum áliis vigínti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem: ubi eum vísitans Natália uxor, quæ & ipsa ánteà in Christum credíderat, ad martyrium incéndit. Itaque è custódia edúctus támdiu flagéllis cæsus est, donec intestína difflúerent. Postrémò fractis crúribus, mánibus pedibúsque præcísis, unà cum multis áliis martyrii certámen felíciter absólvit. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

NAtívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Aña. Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssimè póscimus. Aña. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Aña. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona

Nativitátem hodiérnam perpétuæ Vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 996.

Dein-

Deinde fit commem. S. Adriani mart. hoc loco tantum, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Adriáni mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam in ℟. brev. dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. & sic per totam Octavam, etiam in Festis.

Ad Tertiam, Antiphona. Natívitas est hódie. Capitulum. Ab inítio.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Regáli ex progénie. Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. brev. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Cum jucunditáte. Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. brev. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio. Fámulis tuis. ut supra. 996.

Et fit commem. S. Gorgonii mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

SAnctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet: & pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

DOMINICA
infra Octavam Nativitatis beatæ Mariæ virginis.

Officium de SS. Nomine ejusdem B. M. virg. Duplex majus.

Ad Vesperas, Aña. Dum esset Rex. cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in Officio parvo B. Mariæ. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratiónem. Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus, ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ vírginis Maríæ Nómine & protectió-

ctióne lætántur: ejus pia intercéssióne, à cunctis malis liberéntur in terris, & ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Dominicæ currétis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei Génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturnorum ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia. cum Responsoriis, ut in festo S. Mariæ de Mercede, infrà. 1033.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 2. super Missus est, circa finem. Lectio iv.

ET nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur pauca, & super hoc Nómine, quod interpretátum Maris Stella dícitur, & Matri Vírgini valdè conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssimè síderi comparátur. Quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo partarívit fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa Stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat; cujus splendor & præfúlget in supérnis, & ínferos pénetrat, terras étiam perlústrans, & calefáciens magis mentes, quàm córpora: fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára & exímia Stella super hoc mare magnum & spatiósum necessárió subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

O Quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas & tempestátes fluctuáre, quàm per terram ambuláre: ne avértas óculos à fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice Stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulátionis, réspice Stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

IN perículis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat à corde, & ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens non dévias; ipsam rogans non despéras; ipsam cógitans non erras; ipsa tenénte non córruis; ipsa protegénte non métuis; ipsa duce non fatigáris; ipsa propítia pérvenis; & sic in temetípso experíris, quàm mérito dictum sit, Et nomen Vírginis María. Quod quidem venerábile Nomen, jamprídem in quibúsdam Christiáni Orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Pontifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem vírginis Maríæ præsídio de immaníssimo Turcárum Tyránno cervícibus pópuli Christiáni insultánte Viénnæ in Austria partam, & in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ vírginis Maríæ celebrári præcépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsa-

ſalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion , beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore : Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth , ad Vírginem deſponsátam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía ſancti Petri Chrysólogi.

Serm. 142. de Annuntiatione.

AUdíſtis hódie, fratres chariſſimi, Angelum cum muliere de hóminis reparatióne tractántem . Audíſtis agi, ut homo cúrſibus eiſdem , quibus dilápſus fúerat ad mortem , redíret ad vitam . Agit, agit cum María Angelus de ſalúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audíſtis Angelum de carnis noſtræ limo Templum Divínæ Majeſtátis arte ineffábili conſtruéntem . Audíſtis in terris Deum , in cœlis hóminem ſacraménto incomprehensíbili collocári . Audíſtis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miſcéri . Audíſtis frágilem noſtræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam Angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima : * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo , intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Commemoratiónem. Quia ex.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus, ipſa Virgo vírginum. Lectio viii.

DEnique ne tanto pónderi cœléſtis fábricæ in María ſubtílis noſtri córporis aréna ſuccúmberet, & in Vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur , fugatúra metum vox Angeli mox præcéſſit, dicens: Ne tímeas María. Ante cauſam dígnitas Vírginis annuntiátur ex Nómine. Nam María hebræo ſermóne , latínè Dómina nuncupátur . Vocat ergo Angelus Dóminam , ut Dominatóris Genitrícem trepidátio déferat ſervitútis, quam naſci & vocári Dóminam ipſa ſui gérminis fecit , & impetrávit auctóritas : Ne tímeas María, inveníſti enim grátiam. Verum eſt, quia qui invénit grátiam, neſcit timére: inveníſti grátiam.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio nona de Homilia Dominicæ occurrentis.

Si autem idem Officium, juxta rubricas Breviarii Romani transferendum ſit, nona Lectio erit ſequens.

Ex Epiſtola ſancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augúſtam.

Epiſt. 13. ante medium.

SAcraméntum reconciliatiónis noſtræ ante témpora ætérna diſpóſitum, nullæ implébant figúræ, quia nondum ſupervénerat Spíritus ſanctus in Vírginem, nec virtus Altíſſimi obumbráverat ei ; ut & intra intemeráta víſcera , ædificánte ſibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret , & forma Dei ac forma ſervi in unam conveniénte persónam , Creátor témporum naſcerétur in témpore, & per quem facta ſunt ómnia, ipſe inter ómnia gignerétur. Niſi enim novus homo factus in ſimilitúdinem carnis peccáti , noſtram ſuſcíperet vetuſtátem, & conſubſtantiális Patri, conſubſtantiális eſſe dignarétur & matri, naturámque ſibi noſtram ſolus à peccáto liber uníret ; ſub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas. Te Deum laudámus. 11.

Ad

Ad Laudes, Aña. Dum esset Rex. cum reliquis ut in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato. xciv. Capitulum. Ab inítio. 999. Hymnus. O gloriósa Vírginum. xciv. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúja. Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus, ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ vírginis Maríæ Nómine & protectióne lætántur: ejus pia intercessióne, à cunctis malis liberéntur in terris, & ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Dñicæ currentis.

Ad Horas, Antiphonæ, Capitula, & Responsoria brevia, ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato. xcv.

In ii. Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Oratio. Concéde. ut suprà.

Posteà fit commem. Dominicæ.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octávam Nativitatis beatæ Mariæ.

In i. Nocturno, Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustini Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, in medio. Lectio iv.

Exúltat María, & matrem se læta mirátur, & de Spíritu sancto se peperísse gaudet: nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, & virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, ò insígnis grátia! Quæ dum fidem humíliter dedit, cœli in se opíficem corporávit. Hinc promeruit glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David. Cujus. Lectio v.

O Beáta María, quis tibi dignè váleat jura gratiárum, ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo asséensu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: & cùm suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admitte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, & repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

Sit per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, & in te beatíssima nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. ℟. Natívitas tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Be-

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.
Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Hierónymi Presbyteri.
Lib. 1. Comment. in Matth.

Jacob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Euangelistárum, cur Euangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quòd alter secúndùm natúram, alter secúndùm legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater, aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris, vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cùm virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum: sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quòd sponsi viri, & sponsæ vocéntur uxóres.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.
℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

Et à transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Número à Jechonía usque ad Joseph, & invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generátio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generátio sic erat. Quærat díligens lector, & dicat: Cùm Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébimus, primùm non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur. Deínde, ex una tribu fuísse Joseph & Maríam: unde ex lege eam accípere cogebátur ut propínquam: & quòd simul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex te.
Glória Patri. Christus.

Pro S. Gorgonio martyre. Lectio ix.

Gorgónius Nicomedíæ natus, Diocletiáni Imperatóris cubiculárius, Dorótheo colléga suo adjutóre réliquos omnes cubículi minístros ad Christi fidem perdúxit. Utérque autem cùm vidíssent quodam die Mártyrem coram Diocletiáno acerbíssimè cruciári, ejus exémplo martyrii amóre incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit: Quid est, Imperátor, quòd hujus condemnáta senténtia, quæ nobis cum eo commúnis est, unum illum punis? Istíus nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos ígitur vinctos Imperátor flagéllis concídi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, & in plagas acétum infúndi sale permíxtum: mox revínctis in cratícula súbjici ímperat vim candéntium carbónum. Dénique váriè torti, suspéndio necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas lauros via Latína sepúltum, pósteà à Gregório quarto summo Pontífice in Basílicam Príncipis Apostolórum translátum est. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. S. Gorgonii mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Sanctus tuus. ut suprà.

Vesperæ de sancto Nicolao, cum commemoratione Octavæ.

DIE

DIE X. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Nicolai de Tolentino Confess. Duplex. Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ, Aña. Natívitas tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Nicoláus, Tolentínas à diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno est natus piis paréntibus: qui liberórum desidério Bárium voti causa profécti, ibique à sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt fílium de illíus nómine appellárunt. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinéntiæ in primis spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadæ dies jejunáre cœpit, eámque pósteà consuetúdinem retínuit, solo pane & aqua conténtus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adúlta ætáte jam clericáli milítiæ adscríptus, & Canónicus factus: cùm quodam die concionatórem Ordinis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contémptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem Ordinem est ingréssus: in quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus & férrea caténa corpus domans, atque à carne & omni ferè obsónio ábstinens, charitáte, humilitáte, patiéntia, ceteríśque virtútibus, áliis præluceret.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Orándi assíduum stúdium, quamvis sátanæ insídiis váriè vexátus, & flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum sex ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus Angélicum concéntum audívit: cujus suavitáte, cùm jam paradísi gáudia prægustáret, crebrò illud Apóstoli repetébat, Cúpio dissólvi, & esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem Frátribus prædíxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit, quibus ritè & órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. venerab. Bedæ in Euang. Nolíte timére pusíllus grex. de Communi Confess. non Pontif. lx.

In Laudibus fit commem. Octavæ Nativitatis, Aña. Nativitátem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

℣. Na-

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 1004.
In secundis Vesp. fit commem. Oct. Nativitatis B. Mariæ, Antiphona. Natívitas tua. ℣. Natívitas est hódie.
Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 1004.
Deinde SS. Proti & Hyacinthi martyrum, Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum mártyrum tuórum Proti & Hyacínthi nos Dómine fóveat pretiósa conféssio, & pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Oct. Nativ. B. Mariæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ser. in c. 12. Apoc. ante med. Lectio iv.

Novum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quàm Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique & coronávit eum, & vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion, & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verùm hoc áliàs. Interim sanè ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.
℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Dignum planè stellis coronári caput, quod & ipsis longè clárius micans, ornet eas pótiùs, quàm ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, & jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? Quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?
℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

Quid ergo sídereum micat in generatióne Maríæ? Planè quòd ex régibus orta, quòd ex sémine Abrahæ, quòd generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quòd generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa: quòd longè antè eísdem pátribus cœlitus repromíssa, quòd mysticis præfiguráta miráculis, quòd orâculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.
℟. Natívitas tua Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.
Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 1.

GRessus quem Matthæus in órdine régiæ successiónis edíderat, & quem Lucas per sacerdotálem órdinem dinúmerat, utérque agnatiónem in Dómino utriúsque tribus signíficat, & rectæ generatiónis gradum ponit: quia sacerdotális & régiæ tribus societas, per David ex conjúgio ínita, jam à Saláthiel in Zoróbabel confirmátur ex género. Atque ita, dum Matthæus patérnam oríginem, quæ ex Juda proficiscebátur, recénset, Lucas verò accéptum per Nathan ex tribu Levi genus édocet; suis utérque pártibus Dómino nostro Jesu Christo, qui est ætérnus & Rex & Sacérdos, étiam in carnáli ortu utriúsque géneris glóriam probavérunt.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

QUòd verò Joseph pótiùs, quàm Maríæ natívitas recensétur, nihil refert: éadem enim est totíus tribus atque una cognátio. Exémplum autem étiam Matthæus & Lucas dedérunt, patres ínvicem appellántes, non tam génere, quàm gente: quia ab una tribu cœpta, sub uníus successiónis & oríginis família continétur. Cùm enim fílius David atque Abrahæ sit ostendéndus, ita Matthæus cœpit: Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abrahæ.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro SS. mart. Proto & Hyacintho.

Lectio ix.

PRotus & Hyacínthus fratres, beátæ Eugéniæ vírginis eunúchi, unà cum illa ab Héleno Epíscopo baptizáti, ac stúdiis déditi divinárum litterárum, aliquámdiu in Ægypto in monastério mira humilitáte & vitæ sanctitáte vixérunt. Sed pósteà sanctam vírginem Eugéniam Romam prosecúti, Galliéno Imperatóre in Urbe propter Christiánæ fidei professiónem comprehénsi sunt. A quibus cùm nullo modo impetrári posset, ut Christiánam religiónem deseréntes, deos cólerent, acérbis verbéribus cæsi, secúri feriúntur tértio Idus Septémbris. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. SS. Proti & Hyacinthi, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Orátio. Beatórum. ut suprà. 1005.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Oct. Nativ. B. Mariæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrastem. Lectio iv.

DEi Fílius non divitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cùm enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem servâret, proptéreà Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem & Dei matrem accurréntes, ejus patrocíniis utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam & incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

MAgnum revérà miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa ma-

majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest? Eadem ancílla Dei est & mater: eádem virgo & génitrix.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

HÆc ejus mater est, qui à Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli & hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Vis necognóscere quantò Virgo hæc præstántior sit cœléstibus poténtiis? Illæ cum timóre & tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc & peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória & firmaméntum, assíduè pro nobis precáre Jesum Fílium tuum & Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, & quæ repósita sunt iis qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia & benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul & sancto Spirítui glória, & honor, & impérium, nunc & semper in sæcula sæculórum, Amen.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 1.

NOn refert quis in oríginis númeró atque órdine collocétur, dúmmodò universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cùm ejúsdem tribus sit Joseph & María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur & María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cùm patris eórum qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut quia díximus secúndùm rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis: & áliud referátur in summa, áliud verò teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt: & à David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem & septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negli-

gén-

géntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías verò génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: & in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cùm quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℞. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

Dénique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, & usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cùm in número decem & septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solùm esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum Laudámus. 11.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam Nativitatis beatæ Mariæ.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

Lib. 3. hær. 78. post med. Lectio iv.

Beáta mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hìc autem verè à María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, & fíeret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℞. Natívitas glorióśæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Hevæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem: Maríæ verò datum est à Deo, ut páreret nobis Agnum & ovem, & ex glória ipsíus Agni & ovis fíeret nobis velut à véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María verò causa vitæ, per quam génita est nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum: & ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit & grátia: & unde illáta est mors, illinc procéssit & vita, ut vita pro morte fíeret: & qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cùm adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est: è contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, & vita ætérna.

℞. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

De María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc

hoc magnum est, ego autem dico in Christo & Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quòd de Adam quidem dixit, formávit: de Heva verò non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, & ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María effórmásse sibi ipsi corpus, ab ipsa verò costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quòd punctum & apértum est ipsíus latus, & mystéria sánguinis & aquæ, prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Consensu Evangelist. cap. 1.

MAtthæus Evangelísta sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit, generatiónem Christi secúndùm carnem se suscepísse narrándam. Secúndùm hanc enim Christus filius hóminis est: quòd étiam se ipse sæpíssimè appéllat, commendans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna & ætérna generátio, secúndùm quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum à Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

EXéquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perducit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ separándum putáret, quòd non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magníficè insinuátur infidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére, vocaríque conjúgium, non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu: præsértim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est. ℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix. Cap. 2.

CUm autem evidénter dicat Apóstolus Paulus, ex sémine David secúndùm carnem Christum; ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca quòd cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssimè tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam; & regum scílicet, & sacerdótum: in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, idest chrísma, unde Christi nomen elúcet, tantò antè étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de sequenti Festo.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In festo Exaltationis S. Crucis. Duplex.

Ad Vesperas, Ana. O magnum pietátis opus. cum reliq. de Laudibus. 1016. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
In hac triúmphi glória
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo.
℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux, splendidior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multùm amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio.

DEus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio de Octava Nativitatis B. Mariæ, Aña. Natívitas tua. ℣. Natívitas est. Oratio. Fámulis tuis. ut suprà. 1004.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem sálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo mater álligat:

Et

Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii non sic; * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Antiphona. Sancta Crux extóllitur à cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona. Sancta Crux extóllitur à cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Antiphona. O Crux venerábilis, quæ salútem attulísti míseris, quibus te efferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. O Crux venerábilis, quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo.
℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Númeri. Lectio i. Cap. 21.

CUm audísset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad merídiem, venísse scílicet Israel per exploratórum viam, pugnávit contra illum, & victor exístens, duxit ex eo prædam. At Israel voto se Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Israel, & trádidit Chananæum, quem ille interfécit subvérsis úrbibus ejus: & vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema.

℟. Glorióśum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo. Lectio ii.

PRoféćti sunt autem & de monte Hor, per viam quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúsque contra Deum & Móysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægypto, ut moreréмur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit.
℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce. Lectio iii.

AD quorum plagas & mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum & te: ora ut tollat à nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo, & locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, & pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, & pósuit eum pro signo: quem cùm percússi aspícerent, sanabántur.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta: * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclíus Imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. In qua. Glória Patri. In qua.

In secundo Nocturno, Antiphona.

O Crucis victória, & admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum. Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona. O Crucis victória, & admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum. Antiphona. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in cruce nostra destrúxit víncula críminum. Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quó-

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt:* justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos, * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
Antiphona. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in cruce nostra destrúxit víncula críminum.
Antiphona. Rex exaltátur in æthera, cùm nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Antiphona. Rex exaltátur in æthera, cùm nóbile trophęum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.
℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

CHósroas Persárum rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægypto & Africa occupáta, ac Jerosólyma capta, multísque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis & calamitátibus afféctus, pacem petébat, quam à Chósroa victóriis insolénte, ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis jejúniis & oratiónibus exércens, opem à Deo veheménter implorábat: cujus mónitu exércitu comparáto, signa cum hoste cóntulit, ac tres duces Chósroæ cum tribus exercítibus superávit.
℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, & resurréctio nostra: * Per quem salváti, & liberáti sumus.
℣. Tuam Crucem adorámus Dómine, & recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

Lectio v.

QUibus cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medársem fílium sócium regni de-

desígnat. Sed eam contuméliam cùm Siroes Chósroæ major natu filius ferret atróciter, patri simul & fratri necem machinátur: quam paulò pòst utríque ex fuga retráćto áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúsdam accéptis conditiónibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Chrifti Dómini reftitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis poftquam vénerat in poteftátem Persárum, recépta eft: quam rédiens Jerosólymam Heraclíus, solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quò eam Salvátor túlerat.

℟. Dum sacrum pignus cœlitus exaltátur, Chrifti fides roborátur: * Adfunt prodígia divína in virga Móysi primitus figuráta.

℣. Ad Crucis contáćtum resúrgunt mórtui, & Dei magnália referántur. Adfunt.

Lectio vi.

Quod factum, illúftri miráculo commendátum eft. Nam Heraclíus, ut erat auro & gemmis ornátus, insístere coáćtus eft in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quò enim magis prógredi conabátur, eò magis retinéri videbátur. Cùmque ea re & ipse Heraclíus, & réliqui omnes obftupéscerent: Zacharías Jerosolymórum Antiftes, Vide, inquit, Imperátor, ne isto triumpháli ornátu, in Cruce ferénda parum Jesu Chrifti paupertátem & humilitátem imitére. Tum Heraclíus abjéćto ampliffimo veftítu, detraćtísque cálceis, ac plebéjo amíćtu indútus, réliquum viæ fácilè confécit, & in eódem Calváriæ loco Crucem ftátuit, unde fúerat à Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanćtæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illúftrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quòd ibídem fúerit repósita ab Heraclío, ubi Salvatóri primùm fúerat conftitúta.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cùm Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc maniféfta erunt abscóndita cordis noftri.

℣. Cùm séderit Fílius hóminis in sede majeftátis suæ, & cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc.

Glória Patri. Tunc maniféfta.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Adorámus te Chrifte, & benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemífti mundum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eft super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféffio & pulchritúdo in conspéćtu ejus: * sanćtimónia & magnificéntia in sanćtificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóftias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sanćto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Adorámus te Chrifte, & benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemífti mundum.

Antiphona. Per lignum servi fa cti sumus,

mus; & per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus; * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Per lignum servi facti sumus, & per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Antiphona. Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem & sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noster.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, & plenitudo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Antiphona. Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem & sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 12. e

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nunc judícium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.
Sermone 8. de Passione Domini, post medium.

EXaltáto, dilectíssimi, per crucem Christo, non illa tantùm spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, & timébis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster verò intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam crucis cœlo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat, & interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cùm de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit: Nunc judí-

cium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad me ipsum. ℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cùm Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio viii.

O Admirábilis poténtia Crucis, ò ineffábilis glória passiónis, in qua & tribúnal Dómini, & judícium mundi, & potéstas est crucifixi. Traxísti enim Dómine ómnia ad te, & cùm expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem & contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti Dómine ómnia ad te, cùm in execratiónem Judáici scéleris unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam, cùm obscurátis lumináribus cœli, & convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti Dómine ómnia ad te, quóniam scisso templi velo, sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt, ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, & lex in Euangélium verterétur. ℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Filium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non misit Deus Filium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

TRaxísti Dómine ómnia ad te, ut quòd in uno Judææ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque sacraménto universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim & ordo clárior Levitárum, & dígnitas ámplior seniórum, & sacrátior est únctio Sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est causa gratiárum: per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum, una córporis & sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: & ita in te univérsa pérficis mystéria; ut sicut unum est pro omni víctima sacrificium, ita unum de omni gente fit regnum. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

O Magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, In ligno quando mórtua vita fuit. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Salva nos Christe Salvátor per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis. Antiphona. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja. Antiphona. Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim séntite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert

Fron-

Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Benedictus, Aña. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior: in qua vita mundi pepéndit: in qua Christus triumphávit, & mors mortem superávit in ætérnum. Oratio.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Posteà fit commemor. de Oct. Nativit. B. Mariæ., Aña. Nativitátem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus extitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Salva nos. Capit. Fratres, Hoc enim.

℟. breve. Hoc signum Crucis, * Erit in cœlo. Hoc signum. ℣. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. Glória Patri. Hoc signum. ℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Gal. 6. d

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

℟. breve. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et benedícimus. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam, Antiphona. Per signum Crucis. Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. breve. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et psallat. Glória Patri. Omnis. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit.

In ii. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cœlórum & Dóminum, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos. ut suprà.

Deinde fit commemor. diei Oct. Nativitatis B. Mariæ, Aña. Gloriósæ vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Oratio. Fámulis tuis. ut suprà.

Po-

Posteà S. Nicomedis martyr. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Adésto Dómine pópulo tuo: ut beáti Nicomédis mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Octava Nativit. B. Mariæ. Duplex.

Omnia ut in primis Vesperis Festi, præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 8. b

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innítxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, & úbera non habet; quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíssimè celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

Ego murus: & úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos: trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, & ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, & assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum, super montes arómatum.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíssimè celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Homilia contra Nestorium.

Lectio iv.

Hilarem vídeo cœtum Sanctórum ómnium, qui convenérunt promptis ánimis, à sancta & Dei matre María semper vírgine convocáti. Laus & glória sit tibi sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit étiam tibi sancta Dei mater laus. Tu enim es pretiósa margaríta orbis terrárum: tu lampas inextinguíbilis, coróna virginitátis, sceptrum orthodóxæ fidei, templum indissolúbile, cóntinens eum, qui nusquam continéri potest; mater & virgo, per quam benedíctus qui venit in nómine Dómini, in sanctis Euangéliis nominátur.

℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hó-

℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

PEr te Trínitas sanctificátur, per te Crux pretiósa celebrátur, & adorátur in toto orbe terrárum. Per te exúltat cœlum, lætántur Angeli & Archángeli, fugántur dæmones, & homo ipse ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum erróre deténta, convérsa est ad agnitiónem veritátis, & fidéles hómines ad sanctum baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctæ sunt Ecclésiæ.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vi.

TE adjutríce Gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux effúlsit sedéntibus in ténebris & umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárunt, per te Apóstoli salútem Géntibus prædicárunt. Quisnam póterit tuárum laudum præcónia explicáre, María mater & virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Fílium Ecclésiæ sponsum immaculátum adorántes: cui honor & glória in sǽcula sæculórum, Amen.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 2. in Matth. post initium.

AUdítu quidem mirábile est, quòd ineffábilis Deus, & qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex muliere dignátus est, & habére progenitóres David & Abraham: & quid dico, David & Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulò antè memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótiùs propter hoc ipsum máximè miráre, quia cùm verus & diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam Fílius David esse dignátus est, modò ut te filium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo Patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

VIdes ab ipso statim princípio, quàm læta sint hæc núntia. Quòd si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multò est diffícilius Deum hóminem fieri, quàm hóminem Dei Fílium consecrári. Cùm ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius sit & David & Abrahæ; dubitáre jam désine, quòd & tu, qui filius es Adæ, futúrus sis filius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndùm carnem, ut tu nascerére spíritu: natus est ex muliere, ut tu desíneres filius esse mulíeris.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvá-

juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia.

Glória Patri. Christus.

Pro sancto Nicomede martyre.

Lectio ix.

NIcomédes Présbyter, persequénte Christiános Domitiáno Imperatóre, quòd corpus Felículæ vírginis propter confessiónem Christiánæ fidei à Flacco Cómite interfectæ sepelísset, comprehéndi jussus est: ductúsque ad státuas deórum, cùm eis sacrificáre vellet (quod fácere jubebátur) constánter negavísset, proptéreà quòd sacrificium uni Deo vero, qui regnat in cœlis, deberétur; plumbátis cæsus, in eo martyrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus cùm idem Comes in profluéntem Tíberim prójici imperásset: Justus Nicomédis cléricus diligénter conquisítum, ad muros urbis via Nomentána honorífice in sepúlchro cóndidit.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commem. S. Nicomedis mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Adésto Dómine, ut suprà.

Et in ii. Vesp. fit commem. de SS. Cornelio & Cypriano, & aliis.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In festo SS. martyrum Cornelii & Cypriani. Semiduplex.

Aña. Istórum. ut infrà. Oratio.

BEatórum mártyrum paritérque Pontíficum, Cornélii & Cypriáni nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: & eórum commendet orátio veneránda. Per Dóminum.

Commemoratio SS. Euphemiæ, Luciæ & Geminiani martyrum.

In Vesperis, Antiphona. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideò cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In Laudibus verò, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRæsta, Dómine, précibus nostris cum exultatióne provéntum: ut sanctórum mártyrum Euphémiæ, Lúciæ & Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fidei constántiam subsequámur. Per Dóminum.

Si festum SS. Cornelii & Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem Festo ix. Lectionum non impeditam. Commemoratio autem SS. Euphemiæ, Luciæ & Geminiani fit in primis Vesperis & Laudibus Dominicæ, cum nona Lectione ipsorum: & Antiphonæ & ℣. non variantur.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus leguntur Lect. de Epist. ad Romanos. Fratres debitóres. de Communi plurimor. Mart. xxxii. & nona Lect. de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus commemor. ad Laudes tantum.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

COrnélius Románus, Gallo & Volusiáno Imperatóribus Pontificátum gerens, cum Lucína fémina sanctíssima, córpora Apostolórum Petri & Pauli è catacúmbis in opportuniórem locum tránstulit: ac Pauli corpus Lucína in suo prædio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit: Cornélius Príncipis Apostolórum corpus non longè inde, ubi crucifixus fúerat, repósuit. Quod cùm ad Imperatóres delátum esset, & Pontífice auctóre multos fieri Christiános, míttitur is in exílium ad Centum cellas, ubi eum sanctus Cypriánus Epíscopus Carthaginiénsis per lítteras est consolátus.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecú-

cúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Hoc autem Christiánæ charitátis officium cùm frequens alter álteri persólveret, deterióren in partem id accipiéntes Imperatóres, accersítum Romam Cornélium, tamquam de majestáte reum plumbátis cædi, raptúmque ad Martis simulácrum ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cùm ille detestarétur, ei caput abscíssum est, décimo octávo Kaléndas Octóbris: cujus corpus beáta Lucína cléricis adjutóribus humávit in arenária prædii sui prope cœmetérium Callísti. Vixit in Pontificátu annos círciter duos.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio vi.

Cypriánus Afer, primùm glorióse rhetóricam dócuit: exínde suadénte Presbytero Cæcílio, à quo cognoméntum sortítus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis eléctus in Presbyterum, étiam Epíscopus Carthaginiénsis constitútus est. Hujus ingénii supérfluum est índicem téxere, cùm sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno & Galliéno Princípibus, persecutióne octáva, eódem die, quo Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Cùm audiéritis prælia. de Communi plurimorum Martyrum. xxxvi.

Pro SS. martyribus Euphemia, Lucia, & Geminiano. Lectio ix.

Euphémia, Lúcia, & Geminiánus, in persecutióne Diocletiáni, non eódem loco, sed eódem die, martyrio coronáti sunt. Euphémia virgo apud Chalcédonem, Prisco Procónsule, vária torméntórum génera, virgárum equúlei, rotárum, ignis constánter passa; demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto córpori infigénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spíritum Deo réddidit. Lúcia vídua Romána, à filio Eutrópio, quòd Christum multos annos coluísset, accusáta, in ollam pice ac plúmbo fervéntem demíttitur: unde incólumis evádens, cùm ferro plumbóque oneráta per Urbem ducerétur, Geminiánum nóbilem virum, constántia fidei & martyrii ad Christum convértit: quem étiam cum multis áliis ad fidem perdúctis, váriè tortum, gloriósi martyrii abscísso cápite sócium hábuit. Quorum córpora Máxima, múlier Christiána, honorífice sepelívit. Te Deum. 11.

In Vesperis à Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In festo Impressionis sacrorum Stigmatum in corpore beati Francisci.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, exceptis iis quæ hìc propria ponuntur.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur,
Hac die lætus méruit beáta
Vúlnera Christi.

In utrisque Vesperis, ℣. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum.
℟. Signis redemptiónis nostræ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ora-

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui frigescénte mundo ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis & précibus crucem júgiter ferámus, & dignos fructus pœniténtiæ faciámus. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commemoratio sanctorum martyrum Cornelii & Cypriani, Antiphona. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt Sancti. Oratio. Beatórum mártyrum. ut supra. 1020.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Lectio i. Cap. 5. d & 6.

SI spíritu vívimus, spíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, & si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, considerans teípsum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, & sic in semetípso tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat, in ómnibus bonis.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Lectio ii.

NOlíte erráre: Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: témpore enim suo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máximè autem ad doméstícos fidei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantùm ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt: sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

MIhi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia, & super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres, Amen.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

D. Bonaventura in Legenda S. Francisci, cap. 13. Lectio iv.

FIdélis reverà fámulus & miníster Christi Francíscus, biénnio antequam spíritum rédderet cœlo, cùm in loco excélso seórsum, qui mons Alverniæ dícitur, quadragenárium ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoásset: supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántiùs sólito superfúsus, ac cœléstium desideriórum ardentióri flamma succénsus, supernárum cœpit immissiónum cumulátiùs dona sentíre.

re. Dum ígitur Seráphicis desiderió-rum ardóribus sursum agerétur in Deum, & affectus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex charitáte nimia crucifigi complácuit: quodam manè, circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim sex alas tam fúlgidas, quàm ignítas habéntem, de cœlórum sublimitáte descéndere; qui volátu celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solùm alátus, sed & crucifixus appáruit: manus quidem & pedes habens exténsos, & cruci affixos; alas verò sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput érigeret, duas ad volándum exténderet, duábus verò réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns, vehementer obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum & in gratióso ejus aspéctu sibi tam mirabíliter, quàm familiáriter apparéntis excessívam quamdam concipiébat lætítiam, & dira conspécta crucis affixio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Intelléxit quidem illo docénte intériùs, qui & apparébat extériùs, quòd licèt passiónis infírmitas cum immortalitáte spíritus Seráphici nullátenus convenîret; ideò tamen hujúsmodi vísio suis fúerat præsentáta conspéctibus, ut amícus ipse Christi prænósceret, se non per martyrium carnis, sed per incéndium mentis totum in Christi Jesu crucifixi expréssam similitúdinem transformándum. Dispárens ítaque vísio, post arcánum ac familiáre collóquium, mentem ipsíus Seráphico intériùs inflammávit ardóre: carnem verò Crucifixo confórmi extériùs insignívit effigie, tamquam si ad ignis liquefactívam virtútem præámbulam sigillatíva quædam esset impréssio subsecúta. Statim namque in mánibus & pédibus ejus apparére cœpérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum, & superióri pedum apparéntibus, & eórum acumínibus exsisténtibus ex advérso: Dextrum quoque latus, quasi láncea transfixum rubra cicatríce obdúctum erat; quod sæpè sánguinem sacrum effúndens, túnicam & femorália respergébat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Postquam ígitur novus homo Franciscus novo & stupéndo miráculo cláruit, cum singulári privilégio retroáctis sæculis non concésso insígnitus appáruit, sacris vidélicet Stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis, vel lígneis manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis Seráphicus vir abscóndere bonum esse óptimè norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verùm quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipse, qui signácula illa secrétè impresserat, mirácula quædam apértè per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta & mira vis Stigmatum, maniféсta patéret claritáte signórum. Porrò rem admirábilem, ac tantópere testátam, atque in Pontifíciis diplomátibus præcípuis láudibus & favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit; quam póstea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi Crucifixi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit.

℟. Iste

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Euangelia.

QUia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

CErtè cùm se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apértè dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium & vestra largímini. Quid verò in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hìc dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valdè laboriósum est relínquere semetípsum. Minùs quippe est abnegáre quod habet: valdè autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ℣. Ego enim Stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Per quem. Glória Patri. Per quem.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, ix. Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis cum ejus commemoratione in Laudibus tantùm.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium possídent: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítiùs ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 11.

Hymnus ad Laudes.

JEsu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Christi recépit Stígmata.

Hic vana terræ gáudia,

Et

Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.
Te Christe Rex piíssime
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque Avérni príncipem.
Virtúte clarus & fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te piíssime
Precámur omnes súpplices;
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

In ii. Vesperis à Capit. fit de S. Thoma cum commem. SS. Stigmatum.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Thomæ de Villanova Episc. & Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter ea quæ hic assignantur:

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis. Antiphona. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

Deus, qui beátum Thomam Pontíficem insignis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus, ut ejus intercessióne in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Stigmatum. Antiphona. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum. ℟. Signis redemptiónis nostræ. Oratio. Dómine Jesu. ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente. Si autem hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones i. Noctur. leguntur de Epist. i. B. Pauli Apost. ad Timotheum. Fidélis sermo. xli. & ix. Lectio de Homilia Feriæ occurr. cum ejus commem. ad Laudes tantùm.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Thomas in óppido Fontispláni Toletánæ diœcéseos in Hispánia natus anno Dómini milléssimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus ineúnte vita, pietátem & singulárem in páuperes misericórdiam accépit; cujus adhuc super complúra dedit exémpla; sed illud inprimis nóbile, quòd, ut nudos operíret, própriis véstibus non semel seípsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quò missus fúerat, ut lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hæreditátem egénis virgínibus aléndis dicávit; eodémque statim proféctus est, ut currículum sacræ Theologíæ conficeret: ínterim assíduis précibus sciéntiam Sanctórum, & rectam vitæ morúmque normam à Dómino vehementíssimè postulans. Quare divíno instínctu Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est institútum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Religiónem proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus & ornaméntis excélluit; humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima charitáte summè conspícuus: inter vários & assíduos labóres oratióni, rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus. Prædicándi onus, útpotè sanctimónia & doctrína præstans, subíre jussus, cœlésti aspiránte grátia, innumerábiles è vitiórum cœno in viam salútis edúxit. Regéndis deínde Frátribus admótus, prudéntiam, æquitátem, & mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit; ádeò ut priscam sui Ordinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

GRanaténsis Archiepíscopus designátus, mira humilitáte & constántia insígne munus rejécit. Verùm non multò pòst Valentínam Ecclésiam, Superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit; quam annis fermè úndecim ita rexit, ut sanctíssimi & vigilantíssimi Pastóris partes expléverit. Céterùm consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili charitáti multò magis indúlsit, cùm amplos Ecclésiæ rédditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto; nam eum, in quo decumbébat, cùm in cœlum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, cui paulò antè eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo & sexagínta. Servi fili sanctitátem adhuc vivéntis, & exinde post mortem miráculis Deus testátam vóluit; præsértim, cùm hórreum, fruménto paupéribus distribúto, pénitus vácuum, repéntè plenum invéntum est: & cùm ad ejus sepúlchrum puer mórtuus revíxit. Quibus, aliísque non paucis fulgéntem signis, Alexánder séptimus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit, atque ejus memóriam quartodécimo Kaléndas Octóbris celebrári mandávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium. Homo péregrè profícíscens. ut in Communi Confessoris Pontificis. xlv.

Ad Benedictus, Antiphona.

Eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum.

Vesperæ de SS. mart. Januario & sociis, cum commem. S. Thomæ.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. mart. Januarii Episcopi & sociorum. Duplex. Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Januárii & sociórum ejus, solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. S. Thomæ, Aña. Dispérsit, dedit. ut suprà. 1025. ℣. Justum dedúxit Dóminus. xlvi. Oratio. Deus, qui beátum Thomam. ut suprà. 1025.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente. Si verò venerit in Quatuor Tempóribus, leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos. Fratres, debitóres. ut in Communi plurim. Mart. xxxii. & ix. Lectio de Homilia Feriæ occurr. cum ejus commem. ad Laudes tantùm.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JAnuárius, Benevénti Epíscopus, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Christiánæ fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia váriè tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eò dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intéreà ejus Diáconus & Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque unà cum Epíscopo ante rhedam Prǽsidis Putéolos pertrahúntur, & in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, & Próculus Puteolánus Diáconus, Eútyches, & Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Sancti tui Dómine mirábile con-

fe-

secúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Postero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt: quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tribuens, cùm senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiásset, óculis repéntè captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo, hóminum míllia ferè quinque Christi fidem suscepérunt. Verùm ingrátus judex nihilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem; véritus máximè Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hæredes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Horum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primò Beneventum, inde ad monastérium Montis vírginis, postrémò Neápolim translátum, & in majóri Ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quòd erumpéntes olim è monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modò, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, extínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cùm in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri, & ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 24.

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secrétò, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. Can. 25.

Discípuli Dóminum intérrogant quando hæc fierent, quodve signum & advéntus sui & consummatiónis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsita sunt; distínctis & témporis intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur igitur primùm de civitátis occásu: & confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut igitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit. ℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Confirmat igitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, interitûs, & públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, & tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, & usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem Diacónibus fuit) multósque ementíta veritáte pervértent: & abundánte nequítia cháritas refrigéscet.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória. Mercédem. Lectio ix.

SEd usque in finem perseverántibus salus reserváta est: ac tum per omnes orbis partes viris Apostólicis dispérsis, Euangélii véritas prædicábitur. Et cùm univérsis fúerit cognítio sacraménti cœléstis invécta, tum Jerúsalem occásus & finis incúmbet: ut prædicatiónis fidem & infidélium pœna, & metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædicta, perfécta sunt: & lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cùm ejéctis prædicatóribus Christi, indignam Dei prædicatióne se præbuit. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ à Capitulo de sequenti cum commem. præcedentis.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Eustachii & sociorum mart. Duplex. Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Eustáchii & sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Januarii & soc. mart. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. de Communi plurimorum Martyrum. xxxviii.

Oratio. Deus, qui nos ánnua. ut suprà.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones i. Noct. Fratres, debitóres. de Communi plurim. Mart. xxxii. Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus commemoratione in Laudibus tantùm; & de Vigilia nihil fit, nisi in Missa.

Si non venerit in Quat. Temp. Lect. i. Noct. de Script. occurr. ix. Lect. erit de Vig. ut infrà, & commem. in Laud.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

EUstáchius, qui & Plácidus, génere, ópibus, & militári glória inter Romános insígnis, sub Trajáno Imperatóre magístri mílitum títulum méruit: cùm verò sese aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repéntè inter consisténtis feræ córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini è cruce pendéntis imáginem; cujus voce ad immortális vitæ prædam invitátus, unà cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis filiis Agapíto & Theopísto, Christiánæ milítiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra. Lectio v.

MOx ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audívit, quanta sibi deínceps pro ejus glória perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus; brevì in summam egestátem redáctus est. Cùmque clàm se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primùm, deínde étiam líberos sibi miserabíliter eréptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua víllicum agens, longo témpore delítuit: donec cœlésti voce recreátus, ac nova occasióne à Trajáno conquisítus, iterùm bello præfícitur. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes. Lectio vi.

ILla in expeditióne, líberis simul cum uxóre insperátò recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed pauló pòst inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssimè rénuit. Cùmque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustrà tentarétur, unà cum uxóre & líberis leó-

leónibus objícitur: horum mansuetúdine concitátus Imperátor, æneum in taurum subjéctis flammis candéntem eos immítti jubet, ubi divínis in láudibus consummáto martyrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad sempitérnam felicitátem convolárunt: quorum illæsa córpora religiósè à fidélibus sepúlta, póstmodum ad Ecclésiam, eórum nómine eréctam, honorífice transláta sunt. ℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iii. Noct. Homil. in Euang. Descéndens Jesus. de Cõi plur. Mart. xxxix. Benedictio. Per Euangélica dicta.

Pro Vigilia S. Matthæi ix. Lectio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Cap. 5. f

IN illo témpore: Vidit Jesus publicánum, nómine Levi, sedéntem ad telónium, & ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comment. in Luc. c. 5. post init.

MYstica est hæc vocátio publicáni, quem sequi jubet non córporis gressu, sed mentis afféctu. Itaque ille priùs avára de mercédibus, dura de labóribus periculísque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus própria derelínquit, qui rapiébat aliéna: ac vile illud sedile destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit: convívii quoque magni éxhibet apparátum. Qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis delectationibus exuberántium páscitur voluptátum. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. Vigiliæ, Aña & ℣. de Feria currente. Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus, ut beáti Matthæi Apóstoli tui & Euangelístæ, quam prævenímus, veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de S. Matthæo Apost. cum commem. præcedentis Festi.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In festo S. Matthæi Apostoli & Euangelistæ. Duplex.

Omnia dicuntur de Cõi Apost. præter Orationem & Lectiones. Oratio.

BEáti Apóstoli & Euangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Eustachii & soc. mart. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. xxxviii. Oratio. Deus, qui nos concédis. ut suprà. 1028.

In i. Noct. leguntur Lect. de Ezech. Proph. positæ in Communi Euang. xii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

MAtthæus, qui & Levi Apóstolus & Euangelísta, Caphárnai cùm ad telónium sedéret, à Christo vocátus, statim secútus est ipsum; quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectiónem, ántequam in províndiam proficisceréetur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Euangélium Jesu Christi Hebráicè scripsit: mox in Æthiópiam proféctus, Euangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt. Lectio v.

ILlo ígitur in primis miráculo, quo regis fíliam à mórtuis excitávit, regem patrem & uxórem ejus, cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus ejus succéssor, cùm Iphigéniam régiam fíliam, vel-

vellet sibi dari in matrimónium, Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, & in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus Apostólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in Ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestras copiósa est in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Lectio vi.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cùm dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas verò in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem verò, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 9. b

IN illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth. c. 9.

CEteri Euangelistæ, propter verecúndiam & honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto, sed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndùm illud quod dícitur à Salomóne: Justus accusátor est sui in princípio sermónis: & in álio loco: Dic tu peccáta tua, ut justificéris) Matthæum se & publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus, nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cùm ipse de publicáno in Apóstolum sit repéntè mutátus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio viii.

ARguit in hoc loco Porphyrius & Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum qui statim secúti sint Salvatórem; quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti: cùm tantæ virtútes, tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos ántequam créderent, vidísse non dúbium est. Certè fulgor ipse, & majéstas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide & súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánulos & stípulam & festúcas sibi cópulent: quantò magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat, quos vocábat?

℟. Isti

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum. Lectio ix.

Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum à peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pœniténtiæ, & ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque verò in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi & Scribæ múrmurant: sed pœniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens: Misericórdiam volo, & non sacrifícium: non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, & spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos. Te Deum. 11.

In secundis Vesperis fit commem. SS. Mauritii & sociorum martyrum.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

SS. Mauritii & sociorum martyrum,
Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

Annue, quæsumus omnípotens Deus: ut sanctórum mártyrum tuórum Mauritii & sociórum ejus, nos lætíficet festíva solémnitas: ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

Lectio iii.

Cum Maximiánus Imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in finibus Sedunórum sacrificii causa constitísset, Thebæórum légio, ne se impiórum sacrórum societáte contamináret, à réliquis cópiis discéssit. Quare Imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia redírent. Qui se Christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssimè ferens, majóri iracúndia, quàm ánteà, exársit. Itaque immíssa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum primùm occídi jussit: quod martyrium sua sponte, maximéque hortatóre Mauritio, ferre maluérunt, quàm imperáta fácere nefárii Imperatóris: ac deinde réliquos omnes constantíssimè Christum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat.
Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de S. Lino Papa & mart.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Lini Papæ & mart. Semid.
Omnia de Communi unius Martyr. præter Lect. ii. Noct. Oratio.

Deus, qui nos beáti Lini mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Commemor. S. Theclæ virg. & mart.
Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Oratio.

Da quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Theclæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus: & ánnua solemnitáte lætémur, & tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.
Si autem venerit in Quatuor Temp. Lect. i. Noctur. erunt de Act. Apost. A Miléto. de Cõi unius Mart. xviii.
In secundo Nocturno.. Lectio iv.

Linus Póntifex, Volatérris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiam. Cujus tanta fides & sánctitas fuit, ut non solùm dæmónes ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti

Petri, & ea máximè, quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlier, nisi veláto cápite in Ecclésiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam Christiánæ fidei, jussu Saturníni ímpii & ingratíssimi Consuláris, cujus fíliam à dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlchrum Príncipis Apostolórum, nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres: creátis bis mense Decémbri Epíscopis quíndecim, Presbyteris decem & octo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Serm. 21. Lectio v.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injústè persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréfferit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cùm sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

VErè frustrà impugnátur, qui apud ímpios & infidos impietátis arcéssitur, cùm fidei sit magíster. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus. Et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iii. Noct. Homil. in Euang. Si quis venit. de Communi unius Mart. xxi.

Pro S. Thecla virg. & mart. Lectio ix.

THecla virgo, ex illústribus paréntibus Icónii nata, à Paulo Apóstolo fidei præcéptis instítúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamíride sponso relícto, cùm eam paréntes, quòd Christiána esset, accusássent: in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, priùs signo crucis armáta seípsam injécit. Sed igne plúvia, quæ repéntè exórta est, extíncto, Antiochíam venit: ubi feris objécta, & tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fidei & vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterùm in pátriam rédiens, in montem sola secéssit: deínde multis virtútibus & miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleucíæ sepúlta est.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. S. Theclæ, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas

mar-

margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Oratio. Da quæsumus. ut suprà.
Vesperæ de sequenti, cum commemor. S. Lini Papæ & martyris.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

In festo beatissimæ virginis Mariæ de Mercede. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dum esset Rex. cum reliquis de Laudibus. 1036. Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
Hymnus. Ave maris stella. c.
℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

DEus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem ad liberándos Christi fidéles à potestáte Paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut quam piè venerámur tanti óperis Institutrícem, ejus páriter méritis & intercessióne à peccátis ómnibus, & captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.
Deinde fit commemoratione sancti Lini Papæ, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.
℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Deus, qui nos beáti Lini. ut suprà. 1031.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis. Psalm. Veníte. 1. Hymnus. Quem terra. Añæ & Psalmi Noct. ut in Officio parvo B. Mariæ. cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b & 9.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílígo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.
℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

MEcum sunt divítiæ & glória, opes supérbæ & justítia. Mélior est enim fructus meus auro & lápide pretióso, & genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & thesáuros eórum répleam. Dóminus posséditme in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.
℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum & hóminem.
℣. Beá-

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes: quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem à Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.

Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

Quo témpore major felíciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumeríque fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo Christiánæ fidei abjurándæ, amittendæque salútis ætérnæ infelíciter detinebántur, beatíssima cœlórum Regína tot tantísque benígniter occúrrens malis, nímiam charitátem suam in iis rediméndis osténdit. Nam sancto Petro Noláſco pietáte & ópibus floréntí, qui sanctis vacans meditatiónibus júgiter ánimo recogitábat, qua ratióne tot Christianórum ærúmnis sub Maurórum captivitáte degéntium succúrri posset, ípsamet beatíssima Virgo seréna fronte se conspiciéndam dedit, & acceptíssimum sibi ac Unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem institueréтur Ordo Religiosórum, quibus cura incúmberet captívos è Turcárum tyránnide liberándi. Qua cœlésti visióne vir Dei recreátus, mirum est, quo charitátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse ac instituénda ab eo Relígio máximam illam charitátem sédulò exercérent, ut quísque ánimam suam póneret pro amícis & próximis suis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans. Dedi suavitátem.

Lectio v.

Ea ipsa nocte éadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Péñafort, & Jacóbo Aragóniæ regi appáruit, idípsum de Religiósis instituéndis ádmonens, suadénsque, ut opem pro constructióne tanti óperis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat à sacris Confessiónibus ádvolans, ei rem omnem apéruit, quem étiam cœlitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humíllimè subjécit. Ac supervéniens Jacóbus Rex, quam & ipse accéperat à beatíssima Vírgine revelatiónem, éxequi státuit. Unde collátis inter se consíliis, & consentiéntibus ánimis in honórem ejúsdem Vírginis Matris Ordinem institúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Die ígitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, Rex idem Jacóbus eam institutiónem jam pridem ab iísdem sanctis viris concéptam éxequi státuit, Sodálibus quarto voto adstríctis, manéndi in pignus sub Paganórum

rum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus súerit. Quibus Rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, & à Gregório nono illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Institútum, & Religiónem confirmári curávit. Sed & ipse Deus per Vírginem matrem increméntum dedit, ut talis institútio celériùs ac felíciùs totum per Orbem divulgarétur, sanctísque viris floréerit charitáte ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas à Christi fidélibus colléctas in prétium redemptiónis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti beneficii, & institutiónis débitæ Deo, & Vírgini matri referántur grátiæ, Sedes Apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári, & Officium recitári indúlsit, cùm ália ferè innúmera eídem Ordini privilégia páriter contulísset.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Léctio vii. Cap. 11. d

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

Magnæ devotiónis & fidei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici pósteà negándo, Maríam semper vírginem sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvamen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia ex te. Bñ. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secúndùm carnem nascéntis, à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant, Natum ex mulíere, factum sub lege: sed, Factum ex mulíere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de nihilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Verè enim beáta parens, quæ sicut quidam ait: Eníxa est puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et

℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia. Lectio ix.

QUinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt. Pulchrè Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodò quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fidei concípere, & boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia & éadem Dei génitrix, & inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális: sed inde multò beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis ut in Officio parvo B. Mariæ. cvi.

Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni. Antiphona. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. cix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúja. Oratio.

DEus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem ad liberándos Christi fidéles à potestáte Paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut quam piè venerámur tanti óperis Institutrícem, ejus páriter méritis & intercessióne à peccátis ómnibus, & captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio. ut suprà.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit eam. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ii. Vesp. omnia ut in primis. 1033.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Oratio. Deus, qui per gloriosíssimam. ut suprà.

DIE

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

SS. Cypriani & Justinæ martyr.

Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini de Communi plurimorum Martyr. xxxi.

Oratio.

BEatórum mártyrum Cypriáni & Justínæ nos Dómine fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum nostrum. Lectio ii.

CYpriánus primùm magus, pósteà martyr, cùm Justínam Christiánam vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac venefíciis ad ejus libídinis asséńsum allícere conarétur; dæmonem consúluit, quanam id re cónsequi posset. Cui dæmon respóndit, nullam illi artem processúram advérsus eos qui verè Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus, veheménter dolére cœpit vitæ superióris institútum. Itaque relíctis mágicis ártibus, se totum ad Christi Dómini fidem convértit. Lectio iii.

QUam ob causam unà cum vírgine Justína comprehénsus est, & ambo cólaphis flagellísque cæsi sunt: mox in cárcerem conjécti, si fortè senténtiam commutárent. Verùm inde pósteà emíssi, cùm in Christiána religióne constantíssimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis & ceræ injécti sunt. Demum Nicomedíæ secúri feriúntur. Quorum projécta córpora, cùm sex dies inhumáta jacuíssent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt: ac primùm in prædio Rufínæ nóbilis féminæ sepúlta sunt; pósteà transláta in Urbem, in Basílica Constantiniána cóndita sunt prope Baptistérium. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de sequenti Festo.

DIE XXVII. SEPTEMBRIS.

In festo SS. mart. Cosmæ & Damiani.

Semiduplex. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Cosmæ & Damiáni natalítia cólimus, à cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

COsmas & Damiánus, fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, Imperatóribus Diocletiáno & Maximiáno, non magis medicínæ sciéntia, quàm Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum religiónem cùm Lysias Præféctus cognovísset, addúci eos ad se jubet: ac de vivéndi institúto, & de fidei professióne interrogátos, cùm se & Christiános esse, & Christiánam fidem esse ad salútem necessáriam, líberè prædicárent, deos venerári imperat: & si id recúsent, minátur cruciátus, & necem acerbíssimam.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra. Lectio v.

VErùm ut se frustrà hæc illis propónere intélligit: Colligáte, inquit, manus & pedes istórum, eósque exquisítis torquéte supplíciis. Quibus jussa exequéntibus, nihilóminùs Cosmas & Damiánus in senténtia persistébant. Quare ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur: unde cùm salvi ac solúti essent egréssi, mágicis ártibus Preféctus factum assígnans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos, in ardéntem rogum íjici jubet: ubi cùm ab ipsis flamma refúgeret, váriè & crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Itaque in Jesu Christi confessióne martyrii palmam accepérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Ser-

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 47. de Sanctis. Lectio vi.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita ipsis intercedéntibus expectémus à Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homil. S. Ambrosii in Euangel. Descéndens Jesus de monte. de Communi plurim. Mart. xxxix.

℟. viii. Hæc est vera fratérnitas. xxxvii.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Wenceslai Ducis & mart. Semiduplex ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, omittitur, cùm non sit transferendum.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ hîc assignantur.

Oratio.

DEus, qui beátum Wencesláum per martyrii palmam à terréno Principátu ad cœléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, & ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. mart. Cosmæ & Damiani, Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt Sancti. xxxviii. Oratio. Præsta quæsumus, ut suprà.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

WEnceslaus Bohémiæ Dux, Wratisláo patre Christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmilla, fémina sanctíssima, piè educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmillæ necem regni administratiónem assecúta, ímpiè cum junióre filio Bolesláo vivens, concitávit in se Prócerum indignatiónem: quare tyránnici & ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo jugo, Wenceslaum in urbe Pragénsi Regem salutárunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi. Lectio v.

ILle regnum pietáte magis, quàm império regens, órphanis, víduis, egénis tanta charitáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis & consílio sæpíssimè consolátus. Miti ánimo Princeps veheménter dolébat, quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa Religióne Sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat, & vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrificio uteréntur; nocte nudis pédibus super nivem & gláciem circuíbat Ecclésias, sanguínea, & terram calefaciéntia, post se relínquens vestígia.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Le-

Lectio vi.

ANgelos hábuit sui córporis custódes: cùm enim ad singuláre certámen advérsus Radisláum, Ducem Curiménsem, eo fine accéderet, ut suórum salúti prospíceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, & dixísse adversário, Ne férias: pertérritus hostis venerabúndus prócidens véniam exorávit. Cùm in Germániam profèctus esset, Imperátor, conspéctis duóbus Angelis, áurea Cruce ad se accedéntem ornántibus, è sólio prosíliens bráchiis excépit, régiis insígnibus decorávit, eíque sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminùs ímpius frater, matre hortánte, convívio excéptum, & pósteà in Ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhibitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis per paríetes aspérsus adhuc conspícitur, & Deo víndice, matrem inhumánam terra absórbuit; interfectóres váriis modis míserè periérunt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus; & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Euangelium. Si quis vult post me veníre. ut in Communi unius Martyris. xxiv.

Vesp. de Dedicat. S. Michaelis Archangeli sine commemor. S. Wenceslai.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

In Dedicatione S. Michaelis Archangeli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Stetit Angelus. cum rel. de Laudib. 1046.

Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joánni; qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE splendor, & virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat Victor Crucem
Míchael salútis Sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat. Antiphona.

Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce Dómine Deus noster, qui áperis librum, & solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut à quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Te splendor. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quó-

Quóniam eleváta est magnificéntia tua super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiphona. Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo.
Antiphona. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim: Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant. Psalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.
Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos, * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
Antiphona. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim: Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant. Antiphona. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli. Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Antiphona. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.
Lectio i. Cap. 7. c

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, & antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, & capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur à fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, & décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, & libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: & vidi quóniam interfécta esset bé-

béstia, & periísset corpus ejus, & tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: *Audíta est vox míllia míllium dicéntium, Salus, honor, & virtus omnipoténti Deo.

℣. Míllia míllium ministrábant ei, & décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ii. Cap. 10.

DIe autem vigésima & quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestítus líneis, & renes ejus accíncti auro obrízo: & corpus ejus quasi chrysólithus, & fácies ejus velut spécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens: & bráchia ejus, & quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: & vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porrò viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius irruit super eos, & fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: & non remánsit in me fortitúdo, sed & spécies mea immutáta est in me, & emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: & data sunt ei incénsa multa: *Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio iii.

ET audívi vocem sermónum ejus: & áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, & vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, & eréxit me super génua mea, & super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cùmque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: & ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti & uno diébus: & ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, & ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, & adorábo ad templum sanctum tuum, *Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua, & veritáte tua; quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et.

Glória Patri. Et confitébor.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. Psalmus 18.

COEli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, & redémptor meus.
Antiphona. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.
Antiphona. Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Psalmus 23.
DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ ætérnales: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiphona. Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Antiphona. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptéreà decórem índuit te Dóminus. Psalmus 33.
BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.
Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes qui sperant in eo.
Antiphona. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptéreà decórem índuit te Dóminus. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Euangel. ante med.

Lectio iv.

NOvem Angelórum órdines dícimus, quia vidélicet esse testánte sacro elóquio scimus: Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos & Archángelos penè omnes sacri elóquii páginæ testántur: Chérubim verò atque Séraphim sæpè, ut notum est, libri Prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, & Potestátem, & Virtútem, & Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines: quibus dum Angeli, & Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúncta sunt, proculdúbiò novem esse Angelórum órdines inveniúntur.
℟. Hic est Míchael Archángelus princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat beneficia populórum, & orátio perdúcit ad regna cœlórum.
℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

SCiéndum verò, quòd Angelórum vocábulum nomen est officii, non natúræ. Nam sancti illi cœléstis pátriæ spíritus, semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt: quia tunc solùm sunt Angeli, cùm per eos áliqua nuntiántur. Unde & per Psalmístam dícitur: Qui facit Angelos suos spíritus. Ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam cùm volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núntiant, Angeli: qui verò summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quòd ad Maríam vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcircò étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, quis ut Deus? Gábriel autem fortitúdo Dei: Ráphael verò dícitur medicína Dei.
℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum: * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis.
℣. Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ & intelléctus. Ut.

Lectio vi.

ET quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur: ut ex ipso actu & nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum; símilis ero Altíssimo: dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dícitur: Factum est prælium cum Machaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, medicína Dei: quia vidélicet dum Tobíæ

óculos quasi per officium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro filiis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo Gentes esse cœpérunt, usque ad illud.

℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Antiphona. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Antiphona. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Psalmus 102.

BEnedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.
Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet: * & non cognóscet ámpliùs locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum:
Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Brev. Rom.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.
Antiphona. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyri.

Lib. 3. Comment. in cap. 18. Matth.

POst invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis, putas, major est in regno cœlórum? Quia víderant pro Petro & Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ideò intérrogant, quis major sit in regno cœlórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, & causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentióne sanáre.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus.

Benedictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

SI autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum, & prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala: væ tamen ei est hómini, qui quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, & univérsa propinquitas amputátur, ne per occasiónem pie-

pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, & est útilis atque sollícitus, & acútus ad perspiciéndum; scándalum autem tibi facit, & propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut & propinquitáte ejus & emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos & necessários, causam hábeas ruinárum.

℞. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei. Suprà díxerat, per manum & pedem & óculum omnes propinquitátes & necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam, quia Angeli eórum in cœlis vident semper fáciem Patris. Magna dignitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis: Angelo Ephesi, & reliquárum Ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita in Ecclésiis feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiph. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja. Antiphona. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas. Antiphona. Angeli Dómini Dóminum benedícite in ætérnum. Antiphona. Angeli, Archángeli, Throni, & Dominatiónes, Principátus, & Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator & Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat; serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, & amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis.
Adsit è cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul & micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℞. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum: & Míchael pugnávit cum eo, & fecit victóriam, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut à quibus tibi

bi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Dum præliarétur. Capitulum. Significávit. ut suprà.

℞. breve. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℞. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Archángele Míchael.

Capitulum. Apoc. 5. c.

AUdívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℞. brev. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu Dómini. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b

FActum est prælium magnum in cœlo: Míchael & Angeli ejus præliabántur cum dracóne, & draco pugnábat, & ángeli ejus: & non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámpliùs in cœlo. ℞. br. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu. ℣. Adoráte Deum. ℞. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Antiphona.

Stetit Angelus. cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti. 97. Capitulum. Significávit. Hymnus. Te splendor. ut suprà in primis Vesperis. 1039.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri: hìc, & ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui miro. ut suprà.

Deinde fit commemoratio sancti Hieronymi, ut infrà.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

In festo S. Hieronymi Presbyteri Confessoris & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter Orationem & Lectiones secundi & tertii Nocturni.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℞. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta quǽsumus; ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

In primo Noctur. Lect. de libro Ecclesiastici. Sapiéntiam ómnium antiquórum. ut in Communi Doctorum. xlix.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

HIerónymus, Eusébii filius, Stridóne in Dalmátia Constántio Imperatóre natus, Romæ adoléscens est baptizátus, & in liberálibus disciplínis à Donáto, & áliis viris doctíssimis erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit: ubi pios áliquot, & in divínis líteris erudítos viros cóluit, multósque sacros libros sua manu descrípsit. Mox se in Græciam cónferens, philosophía & eloquéntia instrúctus, summórum Theologórum consuetúdine flóruit:

 in

in primis verò Gregório Nazianzéno Constantinópoli óperam dedit: quo doctóre se sacras lítteras didicísse profitétur. Tum religiónis causa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam: quam peregrinatiónem, adhíbitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacræ Scriptúræ intelligéntiam sibi multùm profuísse testátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Deinde fecéssit in vastam Syriæ solitúdinem: ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum, cœlestísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinéntia, vi lacrymárum, & córporis afflictatióne discrúcians. Présbyter à Paulíno Epíscopo Antiochíæ factus, Romam de controvérsiis quorúmdam Episcopórum cum Paulíno & Epiphánio ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus Ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verùm cùm prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini Præsépe in monastério, quod à Paula Románа extrúctum erat, cœléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit: & quamquam váriè morbis dolorĭbúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus, & perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Tamquam ad oráculum ex ómnibus orbis terræ pártibus ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Pontifex, illum sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpè consúluit, propter ejus singulárem doctrínam & linguæ non solùm Latínæ & Græcæ, sed Hebráicæ étiam & Chaldáicæ intelligéntiam: & quod omnes penè scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit: piórum & catholicórum patrocínium semper suscépit. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit: novum jussu Dámasi Græcæ fidei réddidit: magna étiam ex parte explicávit. Multa prætéreà Latínè réddidit scripta doctórum virórum: & ipse áliis própriii ingénii monuméntis Christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte & doctrína illústris, Honório Imperatóre migrávit in cœlum. Cujus corpus ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in Basílicam sanctæ Maríæ ad Præsépe translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 5. Matth.

Sal appellántur Apóstoli & doctóres: quia per illos univérsum hóminum condítur genus. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, à quo álio doctóre emendábitur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim sicut in cibórum condiméntum, & ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certè légimus in scriptúris, urbes quasdam

dam ira victórum sale semínatas; ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

CAveant ergo doctóres & Epíscopi, & vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam sub módio, sed super candelábrum: ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, & sint símiles lucérnæ sub módio, sed tota libertáte se prodant: ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

NOlite putáre: quóniam veni sólvere legem, aut Prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Sive quòd de se per álios prophetáta compléverit, sive quòd ea quæ antè propter infirmitátem audiéntiû rúdia & imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens, & vicem taliónis exclúdens, & occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cœlum & terra. Promittúntur nobis cœli novi & terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra. Te Deum. 11.

In Vesper. fit commemor. S. Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. OCTOBRIS.

In festo S. Remigii Episcopi & Confess.

Semiduplex ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, pro nona Lectione dicatur, Remígius. infrà; & in fine, Te Deum cum commem. ejusdem in Vesperis & Laudibus.

Aña. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Remígii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum. Iste Conféssor. dicatur, Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

REmígius, Epíscopus Rheménsis, flóruit Clodovéo rege Francórum, quem étiam baptizávit, & primus ómnium doctrina & miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Ejus oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Ampliùs septuaginta annos summa cum laude Rheménsem Ecclésiam administrávit. Cujus vitæ & mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, miràcula comprobárunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Sermo sancti Máximi Epíscopi. Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusébio Vercellensi. Lectio v.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri Remígii, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsisse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est,

est, sed opéribus comprobánda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória Patris est filius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia & devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Euangélium ipse nos génuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

QUidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis & grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures è discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est: & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Homo péregrè. ut in Communi Confess. Pontif. xlv.

Vesperæ de sequenti Festo, cum commemoratione S. Remigii Episcopi, si fiat de eo Semiduplex.

DIE II. OCTOBRIS.

In festo SS. Angelorum Custodum. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Angelis suis. cum reliq. de Laudib. 1053. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ult. Psalmus: Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Exod. 23. d

ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus.

Hymnus.

CUstódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cœléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam quòd corrúerit próditor ángelus,
Concéssis méritò pulsus honóribus;
Ardens invídia, péllere nítitur
Quos cœlo Deus ádvocat.

Huc custos igitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quàm requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuò númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sǽcula. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes sunt administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis, & eórum semper protectióne deféndi, & ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Remigii, Aña. Amávit eum. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Da quæsumus. ut suprà.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus. 1. Hymnus. Custódes hóminum. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Dóminus Deus cœli & terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Psal. Dómine Dóminus noster. cum reliquis per ordinem Nocturnorum positis in festo Dedicationis sancti Michaelis ut suprà. 1039.

Antiphona. Deus meus misit Angelum suum,

suum, & conclúsit ora leónum, & non nocuérunt mihi. Psalm. In Dómino confido. 1040. Aña. Benè ambulétis, & Dóminus sit in itinere vestro, & Angelus ejus comitétur vobíscum. Psalm. Dómine, quis habitábit. 1040. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lectiones i. Noct. quæ sequuntur, omittuntur eo anno quo in præcedentibus diebus, non potest legi initium libri Esther; quod ideò legi debet in hoc Festo.

De libro Exodi. Lectio i. Cap. 23. d

ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimíttet cùm peccáveris, & est nomen meum in illo. Quòd si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

℣. Míllia míllium ministrábant ei, & décies míllies centéna míllia assistébant ei. In mánibus.

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ii. Cap. 1. b

FActum est verbum Dómini ad Zacharíam filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam, dicens: Vidi per noctem, & ecce vir ascéndens super equum rufum, & ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo: & post eum equi rufi, várii, & albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dómine mi? & dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi, quid sint hæc. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, & dixit: Isti sunt quos misit Dóminus, ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, & dixérunt: Perambulávimus terram, & ecce omnis terra habitátur, & quiéscit.

℟. Respóndit Angelus Dómini, & dixit: Dómine exercítuum, * Usquequò tu non miseréberis Jerúsalem, & úrbium Juda, quibus irátus es?

℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequò.

Lectio iii. Cap. 2.

ET levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir, & in manu ejus funículus mensórum. Et dixi: Quò tu vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúsalem, & vídeam quanta sit latitúdo ejus, & quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, & Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum: Curre, lóquere ad púerum istum, dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum, & jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, & in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Cùm essem vobíscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedícite, & cantáte ei. Psal. Cœli enárrant glóriam Dei. 1041.

Aña. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos. Psalmus. Dómini est terra. 1042.

Aña. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, & erípiet eos. Psalmus. Benedícam Dóminum. 1042.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Psalmum. Qui habitat. Lectio iv.

ANgelis suis mandávit de te. Mira dignátio, & verè magna diléctio charitátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studiosè considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum

Quis

Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, & Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus tam beátis, quàm próximis sibi cohæréntibus, & verè doméfticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? quasi verò non sit homo putrédo, & filius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? ut custódiant te.

℟. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, & hinc eúntem, & ibi commorántem, & inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam custodívit.

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc verbum intérre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cautè ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsénte, quod vidénte me non audéres. An præséntem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? Quid si tángeres? Quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu, rerum præséntia comprobétur.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaria & sóciis ejus in fornácem, & excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos, qui crediděrunt in eum. Et non.

Lectio vi.

In ipso itaque, fratres, affectuósè diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo cohærédes nostros, ínterim verò actóres & tutóres à Patre pósitos & præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus? Nec superári, nec sedúci, minùs autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt, quid trepidámus? Tantùm sequámur eos, adhæreámus eis, & in protectióne Dei cœli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, & tribulátio véhemens imminére, ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne: incláma eum, & dic: Dómine salva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus: * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. ℣. In dilectióne sua, & indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus sæculi. Et Angelus. Glória Patri. Et Angelus.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, & bellatórem, & príncipem exércitus regis Assyriórum. Psalmus. Cantáte Dómino. 1044. Ana. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta est Sion. Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet. 1044. Ana. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Psalmus. Bénedic ánima mea. 1044.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accesséruntt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 18. post init.

Non nisi revérsos in natúram puerorum introíre regnum cœlórum Dó-

Dóminus docet: idest, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, & quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium: quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia: * Cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israel. ℣. Cùm páriter prompto ánimo procéderent Jerosólymis, appáruit præcédens eos eques in veste cándida. Cum fletu Bñō. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

VÆ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máximè ignorántia detinétur humána, quòd sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quàm non recepísse Christum? Ideò verò necésse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Tu Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, & interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia: * Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre & tremóre magnitúdinis bráchii tui.

℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

VIdéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípuè, qui verè in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo & Fílius hóminis salvat, & Deum Angeli vident, & Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculósè ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum & invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ANgelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12. Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant.

Aña. Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

Antiphona. Benedíctus Deus, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos, qui crediderunt in eum.

Aña. Laudáte Deum omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Exodi 23.d

ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus.

Hymnus.

ÆTérne rector síderum,
Qui, quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia:
Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui;
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.
Tuúsque nobis Angelus:
Eléctus ad custódiam,
Hìc adsit; à contágio
Ut críminum nos prótegat.
Nobis dracónis æmuli
Versútias extérminet;

Ne

Ne rete fraudulétiæ
Incáuta nectat péctora.
Metum repéllat hóstium
Nostris procul de finibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.
Deo Patri sit glória,
Qui quos redémit Fílius,
Et sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.
℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Revérsus est Angelus qui loquebátur in me, & suscitávit me, quasi virum qui suscitátur à somno suo. Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis, & eórum semper protectióne deféndi, & ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Ana Laudémus Dñm. Capitulum. Ecce ego mittam. ut suprà. ℞. breve. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.
℞. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona. Angeli eórum.

Capitulum. Exodi 23.d

Nec contemnéndum putes: quia non dimíttet cùm peccáveris, & est nomen meum in illo.

℞. breve. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit.
℣. De manu Angeli. In conspéctu Dómini. Glória Patri. Ascéndit.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiph. Laudáte Deum.

Capitulum. Exodi 23.e

Quod si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.
℞. breve. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu.
℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.
℣. Adoráte Deum.
℞. Omnes Angeli ejus.

In ii. Vesperis, Ana. Angelis suis. cum reliquis de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi. Psalmus. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei. 97.

Capit. Hymn. & ℣. ut suprà in i. Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancti Angeli Custódes nostri, deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício. Oratio ut suprà.

DIE IV. OCTOBRIS.

In festo sancti Francisci Confessoris. Duplex. Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis, fœtu novæ prolis amplíficas: tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, & cœléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de libro Sapientiæ. Justus si morte præoccupátus. ut in Commúni Confessoris non Pontificis. liii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Franciscus, Asísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, à prima ætáte mercatúram fecit. Qui quodam die páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cùm præter consuetúdinem repulísset, repéntè eo facto commótus, largè ei misericórdiam impertívit: & ex eo die Deo promísit, se némini umquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cùm verò pòst in gravem morbum incidísset, ex eo aliquando confirmátus, cœpit ardéntiùs cólere offícia charitátis. Qua in exercitatióne tantum profécit, ut Evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur.

Quod

Quod ferens iníquus pater, eum ad Assisinátem Epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis: qui rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi: Pater noster qui es in cœlis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Cum autem illud ex Euangélio audísset: Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta: sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque detráctis cálceis, & una conténtus túnica, cùm duódecim sócios adhibuísset, Ordinem Minórum instítuit. Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui Ordinis régula ab Apostólica Sede confirmarétur. Quem cùm accedéntem ad se summus Póntifex Innocéntius tértius rejecísset, quòd in somnis pósteà sibi ille quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem Basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accersíri jussit, benignéque accípiens, omnem ejus institutórum ratiónem confirmávit. Francíscus ígitur, dimíssis in omnes orbis terræ partes Frátribus ad prædicándum Christi Euangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martyrii occasiónem, navigávit in Syriam: ubi à rege Soldáno liberalíssimè tractátus, cùm nihil profíceret, rédiit in Itáliã.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multis ígitur extrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit: ubi quadragínta diérum, propter honórem sancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis ei Séraphim Crucifixi effigiem inter alas cóntinens appáruit: qui ejus & mánibus & pédibus & láteri vestígia clavórum impréssit: quæ sanctus Bonaventúra, cùm Alexándri quarti summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem à se visa esset, líteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio pòst gráviter ægrótans, deférri vóluit in Ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum: ut ubi grátiæ spíritum à Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco Fratres ad paupertátem ac patiéntiam, & sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo, Me expéctant justi, donec retríbuas mihi, efflávit ánimam quarto Nonas Octóbris. Quem miráculis clarum Gregórius nonus Póntifex máximus in Sanctórum númerum scripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 11. d

In illo témpore respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cœli & terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de Verbis Dómini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus; nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spá-

spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília & invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, & mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, & húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Magnus esse vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúcre celsitúdinis? de fundaménto priùs cógita humilitátis. Et quantam quisque vult & dispónit superimpónere molem ædifícii, quantò erit majus ædifícium, tantò áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: *Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quò perventúrum est cacúmen ædifícii? Citò dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quàm excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, & quod dico, & quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácilè illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, & non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis & vidéntis. Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vesperis fit commemor. SS. Placidi & sociorum martyrum.

DIE V. OCTOBRIS.

SS. Placidi & sociorum martyrum,

Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Plácidi & sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio iii.

Plácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, & sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína & monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Silíciam missus, monastérium & Ecclésiam in honórem sancti Joánnis Baptístæ prope Messánæ portum constrúxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi causa cùm eò venissent Eutychius & Victorínus illíus fratres, & Flávia virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine, qui capto monastério, cùm Plácidum, & céteros nullo modo addúcere potuísset, ut Christum negárent, ipsum fratrésque illíus ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus Diáconus, Faustus, aliíque trigínta mónachi, martyrii agónem felíciter consummárunt tértio Nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de S. Brunone Confessore.

DIE

DIE VI. OCTOBRIS.

In festo sancti Brunonis Confessoris. Duplex. Oratio.

Sancti Brunónis Confessóris tui, quæsumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis & précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Bruno Carthusiánæ Religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúræ sanctitátis præferens, morum gravitáte, puerília illíus ætátis, divína favénte grátia, declínans ádeò excélluit, ut jam inde Monachórum pater, vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnosceretúr. A paréntibus, génere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in Philosophíæ ac Theologíæ stúdiis profécit, ut doctóris ac magístri munus in utráque facultáte sit adéptus; nec multò pòst, ob egrégias ipsíus virtútes, Ecclésiæ Rheménsis Canonicátu potítus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Elápsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem Epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse, quos eádem nocte, véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ Diœcésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cùm per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consíliis ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus per áliquot annos usus est, donec Bruno, recusáto Rhegiénsi Archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Igitur solitúdinis amóre, erémum quamdam apud Squillácum in Calábriæ finibus pétiit. Quo in loco, cùm ipsum orántem Rogérius Comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére & cólere impénsè cœpit. Nec liberálitas sine præmio fuit. Cùm enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magíster pródere statuísset, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo Cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minùs, quàm doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino; sepultúsque est in monastério sancti Stéphani ab ipso Rogério constrúcto, ubi hácténus honorífice cólitur.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi. de Communi Confess. non Pontif. lvi.

In secundis Vesperis commem. de sequenti.

DIE VII. OCTOBRIS.

Sancti Marci Papæ & Confessoris. Antiphona. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

EXáudi Dómine preces nostras: & interveniénte beáto Marco Confessore tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, & pacem. Per Dóminum.

Et fit commem. sanctorum martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji; Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

SAnctórum mártyrum tuórum nos Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli, & Apuléji, beáta mérita prosequántur: & tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

Lectio iii.

MArcus Románus, Constantíno Magno Imperatóre Póntifex, instítuit, ut Epíscopus Ostiénsis, à quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ Basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína: quas Constantínus auctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in Pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.

Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commor. SS. Sergii, &c. mart. Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Sanctórum mártyrum.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In festo sanctæ Birgittæ Viduæ. Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec mart. præter ea quæ hic habentur.

Oratio.

DOmine Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cœléstia reveláſti: ipsius pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

BIrgítta in Suécia illústribus & piis paréntibus orta, sanctíssimè vixit. Cùm adhuc in útero gestarétur, à naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce, recénti sánguine perfúsum vidit, & de eádem passióne secum loquéntem, quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrymis cogitáre deínceps numquam posset.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

ULfóni Nerícíæ Príncipi in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis officia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima. Paupéribus & máximè infírmis, domo ad id múneris dicáta, inserviébat quàm diligentíssimè, illórum pedes sólita laváre, & osculári. Cùm autem unà cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlchrum visitáverant, & Atrébati Ulfo gráviter ægrotáret, sanctus Dionysius Birgíttæ noctu appáruit, & de maríti salúte, aliísque de rebus, quæ futúræ erant, præmónuit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: *Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

VIro Cisterciénsi mónacho facto, & paulò pòst defúncto, Birgítta audíta Christi voce in somnis, arctiórem vitæ formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanénse sub régu-

la

la sancti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, instítuit. Romam Dei jussu venit, ubi plúrimos ad amórem divínum vehementér accéndit. Inde Jerosólymam pétiit, & iterùm Romam: qua ex peregrinatióne cùm in febrim incidísset, grávibus per annum íntegrum afflictáta morbis, cumuláta méritis, prænuntiáto mortis die, migrávit in cœlum. Corpus ejus ad Vastanénse monastérium translátum est; & miráculis illústrem Bonifácius nonus in Sanctórum númerum rétulit. ℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iii. Noct. Homil. in Euang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi Sanctarum non Virginum. lxxv.

In ii. Vesperis à Capitulo fit de sequenti, cum commem. S. Birgittæ.

DIE IX. OCTOBRIS.

In festo SS. mart. Dionysii, Rustici, & Eleutherii. Semidupl. Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Dionysium mártyrem tuum atque Pontíficem virtúte constántiæ in passióne roborásti: quique illi ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum, & Eleuthérium sociáre dignátus es: tríbue nobis quæsumus, eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

Pro commem. S. Birgittæ, Antiphona. Manum suam. ℣. Diffusa est. lxxvii.

Oratio. Dómine Deus. ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Dionysius Atheniénsis, unus ex Areopagítis judícibus, vir fuit omni doctrínæ génere instrúctus. Qui cùm adhuc in Gentilitátis erróre versarétur, eo die quo Christus Dóminus cruci affixus est, solem præter natúram defecísse animadvértens, exclamásse tráditur: Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissolvétur. Sed cùm Paulus Apóstolus véniens Athénas, & in Areopágum ductus, ratiónem reddidísset ejus doctrínæ, quam prædicábat, affirmans Christum Dóminum resurrexísse, & mórtuos omnes in vitam reditúros esse: cùm álii multi, tum ipse Dionysius in Christum crédidit.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra. Lectio v.

Itaque & baptizátus est ab Apóstolo, & Atheniénsium Ecclésiæ præféctus. Qui cùm pósteà Romam venísset, à Cleménte Pontífice missus est in Gálliam prædicándi Euangélii causa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus Présbyter, & Eleuthérius Diáconus prosecúti sunt: ubi à Fescénnio Præfécto, quòd multos ad Christiánam religiónem convertísset, ipse cum sóciis virgis cæsus est: cùmque in prædicatióne Christiánæ fidei constantíssimè perseveráret, in cratículam subjécto igne injícitur, multísque prætéreà supplíciis unà cum sóciis cruciátur. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Lectio vi.

Sed ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionysius annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur séptimo Idus Octóbris. De quo illud memóriæ próditum est, abscíssum suum caput sustulísse, & progréssum ad duo míllia pássuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles, ac planè cœléstes, de divínis nomínibus, de cœlésti & ecclesiástica hierarchía, de mystica Theología, & álios quosdam.

 ℟. Tam-

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 51.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis & veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte & veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profectò tempus, in quo & vestra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

VErùm quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solùm in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed & in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus públicè prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus non habent ámpliùs, quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cùm nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercedem.

Lectio ix.

DUo autem sunt génera persecutórum: unum palàm sæviéntium, álterum fictè fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituere volens Salvátor, & suprà ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, & hìc à carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nónne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest? vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit. Te Deum laudámus. 11.

In secundis Vesperis à Capitulo de sequenti, commem. præcedentis.

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Borgiæ Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ hìc assignantur.

In Hymno. Iste Conféssor, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, veræ humilitátis & exémplar & præmium: quæsumus, ut sicut beátum Franciscum in

in terréni honóris contémptu imitatórem tui glorióſum effecíſti; ita nos ejúſdem imitatiónis & glóriæ tríbuas eſſe consórtes. Qui vivis & regnas.

Pro commem. SS. mart. Dionyſii & ſociorum, Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. Oratio. Deus, qui hodiérna die. ut ſuprà. 1059.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In ſecundo Nocturno. Lectio iv.

FRancíſcus Gándiæ Dux quartus, Joánne Bórgia & Joánna Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, poſt puerílem ætátem inter doméſticos mira innocéntia & pietáte transáctam, in aula primùm Cároli quinti Cæſaris, mox in Cataláuniæ adminiſtratióne admirabílior fuit Chriſtiánæ virtútis & vitæ auſterióris exémplis. Ad Granaténſe ſepúlchrum Iſabéllam Imperatrícem cùm detuliſſet, in ejus vultu fœdè commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto ſe adſtrínxit, rebus ómnibus, cùm primùm licéret, abjéctis, regum Regi únicè inſerviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religióſæ perfectiónis ſimíllimam imáginem réferens, Miráculum Príncipum appellarétur.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

MOrtua Eleonóra de Caſtro cónjuge, ingréſſus eſt Societátem Jeſu, ut in ea latéret ſecúriùs, & præclúderet dignitátibus áditum, interpóſita voti religióne: dignus, quem & viri Príncipes complúres in amplecténdo ſeverióri inſtitúto fúerint ſecúti, & Cárolus quintus ipſe in abdicándo Império hortatórem ſibi aut ducem extitiſſe non diffiterétur. In eo arctióris vitæ ſtúdio Francíſcus jejúniis, caténis férreis, aſpérrimo cilício, cruéntis, longíſque verberatiónibus, ſomno brevíſſimo, corpus ad extrémam uſque máciem redégit: nullis prætéreà parcens labóribus ad ſui victóriam, & ad ſalútem animárum. Tot ítaque inſtrúctus virtútibus, à ſancto Ignátio primùm Generális Commiſſárius in Hiſpániis, nec multò pòſt Præpóſitus Generális Tértius à Societáte univérſa, licèt invítus, elígitur. Quo in múnere Princípibus, ac Summis Pontifícibus prudéntia, ac morum ſanctitáte apprímè charus, præter complúra vel cóndita, vel aucta ubíque domicília, sócios in regnum Polóniæ, in ínſulas Océani, in Mexicánam & Peruánam Províncias invéxit: miſſis quoque in álias regiónes Apoſtólicis viris, qui prædicatióne, sudóribus, ſánguine, fidem Cathólicam Románam propagárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

DE ſe ita demíſsè ſentiébat, ut peccatóris nomen ſibi próprium fáceret; Románam púrpuram à Summis Pontifícibus ſæpiùs oblátam, invícta humilitátis conſtántia recusávit. Vérrere ſordes, emendicáre victum oſtiátim, ægris miniſtráre in noſocomíis, mundi ac ſui contémptor, in delíciis hábuit. Síngulis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem dabat cœléſtium contemplatióni. Cénties quotídie de genu Deum adorábat. Numquam à ſacrificándo abſtínuit: prodebátque ſeſe divínus, quo æſtuábat, ardor; ejus vultu ſacram Hóſtiam offeréntis, aut concionántis intérdum radiánte. Sanctíſſimum Chriſti corpus in Euchariſtía latens, ubi aſſervarétur, inſtínctu cœléſti ſentiébat. Cardináli Alexandríno ad conjungéndos contra Turcam Chriſtiános Príncipes Legáto comes ádditus à beáto Pio quinto árduum iter, fractis jam penè

viribus, suscépit ex obediéntia, in qua & vitæ cursum Romæ, ut optárat, felíciter consummávit, anno ætátis suæ sexagésimo secúndo, salútis verò millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, vir sanctus; à Gregório decimotértio fidélis adminíster appellátus. Demum à Clemente décimo plúribus, magníſque clarus miráculis, in Sanctórum númerum adscriptus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Euangel. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Abbatum. lxi.

DIE XIII. OCTOBRIS.

In festo sancti Eduardi Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. exceptis iis quæ sequuntur.

In Hymno. Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum æternitátis glória coronásti: fac nos, quæsumus, ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

EDuárdus, cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi regis & mártyris Anglo-Sáxonum Regum últimus (quem futúrum Regem Brithuáldo viro sanctíssimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit) decénnis à Danis Angliam vastántibus quæsítus ad necem, exuláre cógitur apud avúnculum Normánniæ Ducem, ubi in médiis vitiórum illécebris talem se exhíbuit integritáte vitæ, morúmque innocéntia, ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo, vel tum mira píetas in Deum, ac res divínas, fuítque ingénio mitíssimo, atque ab omni dominándi cupiditáte alieno, cujus ea vox fertur, Malle se regno carére, quod sine cæde & sánguine obtinéri non possit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EXtínctis mox tyránnis, qui frátribus suis vitam & regnum eripúerant, revocátur in pátriam, ubi summis ómnium votis & gratulatióne regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, à sacris exórsus, ac Divórum templis, quorum ália à fundaméntis eréxit, ália refécit, auxítque redditibus ac privilégiis, in eam curam potíssimùm inténtus, ut reflorésceret collápsa Relígio. Ab aulæ procéribus compulsum ad núptias, constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor & fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére meruerit blando vultu & divína luce fulgéntem. Ob profúsam charitátem, orphanórum & egenórum pater passim dicebátur, numquam lætior, quàm cùm régios thesáuros exhausísset in páuperes.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

PRophetíæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cœlitus prævídit, & illud in primis memorábile, quòd Svveyni Danórum regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Euangelístam mirífice cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus.

Cui

Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cùm nummi deéssent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem divus non ita multò pòst Eduárdo remísit, unà cum núntio secutúræ mortis. Quare Rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Euangelísta prædícto die, piíssimè óbiit Nonis vidélicet Januárii, anno salútis milléssimo sexagésimo sexto: quem sequénti sæculo, Alexánder Papa tértius miráculis clarum, Sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus officio público per univérsam Ecclésiam eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu sex & triginta translátum ejus corpus incorrúptum, & suávem spirans odórem repértum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia in Euangel. Sint lumbi vestri. ut in eodem Communi primo loco. lvi.

In Vesp. à Capit. de S. Callisto Papa & mart. cum commem. S. Eduardi.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In festo S. Callisti Papæ & martyris. Semiduplex. Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte deficere: ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. S. Eduardi, Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. lviii. Oratio. Deus, qui beátum. ut suprà.

In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Callístus Románus, præfuit Ecclésiæ, Antoníno Heliogábalo Imperatóre. Constítuit Quátuor anni Témpora, quibus jejúnium ex Apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit Basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim: & in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes & Mártyres sepúlti sunt: quod ab eo, Callísti cœmetérium appellátur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque mense Decémbri creávit Presbyteros séxdecim, Diáconos quátuor, Epíscopos octo. Martyrio coronátus sub Alexándro Imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. Serm. 44. de Sanctis. Lectio v.

Triumphális beáti mártyris Callísti dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípuè considerándà sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, & Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quòd autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Lectio vi.

Coronáta itaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætér-

ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, altè retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc & leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre à terrénis suspénsus, & prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? Defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 10. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; & occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 10. post med.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: & ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, & doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est. ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

ITaque id quod à se dictum est, cum libertáte fidei & confessiónis vult esse loquéndum. Idcircò quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, & profúndum doctrínæ Euangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cùm sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótiùs Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis sit potéstas.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

NOlíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit; negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porrò qui conféssus coram homínibus se fuísset, à se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuis-

fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.
Te Deum laudámus. 11.
Vesp. de sequenti, comm. præced.

DIE XV. OCTOBRIS.

In festo S. Teresiæ virginis. Duplex.
Omnia dicuntur de Communi Virginum. lxi. exceptis iis quæ hìc propria habentur.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

In utrisque Vesperis ac Laudibus, Hymnus.

REgis supérni núntia
Domum patérnam déseris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem;
Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior:
Divíni amóris cúspide
In ulnus icta cóncides.
O charitátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque Gentes créditas
Avérni ab igne líbera.
Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque sancta Trínitas,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Terésiæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, & piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Pro commem. S. Callisti Papæ & mart. Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Deus, qui nos ut supra. 1063.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

HÆc est dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, cœlitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ;
Sponsíque voces áudiit:
Veni soror de vértice
Carméli ad Agni núptias:
Veni ad corónam glóriæ.
Te sponse Jesu Vírginum
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios. De virgínibus. ut in Communi Vírginum. lxv.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

TErésia virgo nata est Abulæ in Hispánia, paréntibus tum génere, tum pietáte præcláris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúræ sanctitátis in tenérrima adhuc ætáte spécimen dedit. Nam cùm sanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeò in ejus meditatióne sancti Spíritus ignis exársit, ut domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi, & animárum salúte profúnderet. A pátruo revocáta, ardens martyrii desidérium eleemósynis aliísque piis opéribus compensávit: júgibus lácrymis deplórans óptimam sibi sortem fuisse præréptam. Mórtua matre, cùm à beatíssima Vírgine péteret, ut se matrem esse monstráret, pii voti compos effécta est; semper períndè ac filia patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigésimum ætátis annum agens, ad Moniáles sanctæ Maríæ de Monte Carmélo se cóntulit: ibi per duodevigínti annos gravíssimis morbis & váriis tentatiónibus vexáta, constantíssimè méruit in castris Chri-

Christiánæ pœniténtiæ nullo reféćta pábulo cœléstium eárum consolatiónum, quibus solet étiam in terris sánctitas abundáre.

℞. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

ANgélicis ditáta virtútibus, non modò própriam, sed públicam étiam salútem solícita charitáte curávit. Quare severiórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte, & Pio quarto approbánte, primùm muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miseréntis Dómini benedíctio: nam duo supra trigínta Monastéria inops Virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis destitúta auxíliis, quinímò adversántibus plerúmque sæculi Princípibus. Infidélium & hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram voluntários próprii córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut méritò víderit Angelum ignito jáculo sibi præcórdia transverberántem, & audíerit Christum data déxtera dicéntem sibi: Deínceps ut vera Sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máximè árduum votum emísit, efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cœléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máximè excitántur.

℞. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

CUm autem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério æstuábat, ut quamvis secùs suadérent morbi, quibus afflictabátur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis, aliísque aspérrimis flagéllis sæpè cruciáret, & aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita: Dómine, aut pati, aut mori: se semper misérrima morte pereúntem exístimans, quámdiu à cœlésti ætérnæ vitæ fonte abésset. Prophetíæ dono excélluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpiùs exclámans péteret, benefíciis in se divínis modum impóni, nec tam céleri obliviόne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótiùs, quàm vi morbi, Albæ cùm decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, charitátem & regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei morienti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus: & arbor árida cellæ próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante & post óbitum, eámque Gregórius décimus quintus in Sanctárum númerum rétulit.

℞. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Communi Virginum. lxix.

Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesperis. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ii. Vesperis omnia ut in primis. ℣. Diffúsa est grátia. ut suprà.

DIE

DIE XVII. OCTOBRIS.

In festo S. Hedvvigis viduæ Reginæ Poloniæ. Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Martyr. exceptis iis quæ hìc propria ponuntur.

Oratio.

DEus, qui beátam Hedvvígem à sæculi pompa, ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde, ut ejus méritis & exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, & in ampléxu tuæ crucis ómnia adversántia superáre. Qui vivis &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

HEdvvígis régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longè clárior, sanctæ Elisabéthæ filiæ regis Hungáriæ matértera, Berthóldi & Agnétis Morávíæ marchiónum filia, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit, adhuc enim puéllula puerílibus abstínuit; & duodénnis Henríco Polóniæ Duci à paréntibus núptui trádita, thálami fide sanctè serváta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódiùs Deo vacáret, ex pari voto & consénsu unánimi ad separatiónem thori virum induxit; quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum; in eóque contemplatióni inténta, divínis Officiis & Missárum solémniis à solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antíquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

SÆculi autem commércia, ni divína, vel animárum salútem attíngerent, audíre, vel loqui non sustínuit: prudéntia in agéndis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in órdine, comis alióqui & mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis & vigíliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit: hinc sublimióribus florens virtútibus Christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre & quiéte in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar: ómnibus se ultrò subjícere, atque vilióra præ céteris moniálibus alácriter múnia subíre; paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere & osculári ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

MIra fuit ejus patiéntia, animíque constántia; præcípuè verò in morte Henríci Ducis Silésiæ sui, quem matérnè diligébat, filii in bello à Tártaris cæsi enítuit, pótiùs enim grátias Deo, quàm filio lácrymas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit; púerum enim demérsum, & molendíni rotis allísum, & prorsus attrítum, invocáta, vitæ restítuit, aliáque præstitit, ut ritè iis Clemens quartus probátis, Sanctórum número eam adscrípserit, ejúsque festum in Polónia, ubi præcípua veneratióne uti Patróna cólitur, die decimaquínta Octóbris celebrári concésserit; quod deínde ut decimaséptima in tota Ecclésia fieret, Innocéntius undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Noctur. Homilia in Euangel. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi nec Virg. nec Mart. lxxv.

Vesperæ duplices de S. Luca Euangelista, in quibus non fit commemoratio de præcedenti.

DIE

DIE XVIII. OCTOBRIS.

In festo sancti Lucæ Euangelistæ.
Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, præter Orationem & Lectiones, ut infrà.

Oratio.

INterveniat pro nobis, quæsumus Dómine, sanctus tuus Lucas Euangelista: qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre portávit. Per Dóminum.

In primo Nocturno leguntur Lectiones Ezechielis Prophetæ, positæ in Communi Euangelistarum. xii.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

LUcas, médicus Antiochénsis, ut ejus scripta indicant, Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, & omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Euangélium, de quo idem Paulus: Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Euangélio per omnes Ecclésias. Et ad Colosséns es: Salútat vos Lucas, médicus caríssimus. Et ad Timótheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque édidit volumen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotátur: cujus históRia usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum esse compósitum. ℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

IGitur períodos Pauli & Theclæ, & totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res hoc solùm ignoráverit? Sed & Tertulliánus, vicínus eórum témporum, refert Presbyterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convíctum à Joánne, quòd auctor esset libri, & conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, & ob id loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in epístolis suis Paulus dicit, juxta Euangélium meum, de Lucæ significáre volúmine. ℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

LUcam autem non solùm ab Apóstolo Paulo didicísse Euangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed à céteris Apóstolis: quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui à princípio ipsi vidérunt, & minístri fuérunt sermónis. Igitur Euangelium, sicut audíerat, scripsit: Acta verò Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta & quátuor annos, uxórem non habens: sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem vigésimo Constantíni anno ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Achája. ℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Noctur. Homilia S. Gregorii in Euangelium. Designávit Dóminus, ut in Communi Euangelistarum. xiii.

In secundis Vesperis fit commem. S. Petri de Alcantara Confessoris.

DIE

DIE XIX. OCTOBRIS.

In festo sancti Petri de Alcantara Confessoris. Duplex.

Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ & altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis carne mortificáti, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum dicatur,

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Petrus Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, à téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno Ordinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus Concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros à vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francísci Institútum exactíssimè reparáre cúpiens, ope divína fretus, & Apostólica munítus auctoritáte, angustíssimum & paupérrimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit: quod vitæ genus aspérrimum ibi felíciter cœptum, per divérsas Hispániæ províncias usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésiæ, cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem à Deo edócta, quòd Petri nómine nihil quisquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre, & ipsum adhuc vivéntem Sanctum appelláre consuévit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Príncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo quinto Imperatóri à confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut à fratre in extrémo morbo sibi inserviénte, nec léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere asperitátum in servitútem redégit, cum quo pactum ínierat, ne ullam in hoc sæculo ei réquiem præbéret. Cháritas Dei & próximi in ejus corde diffúsa, tantum quandóque excitábat incéndiũ, ut è cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, aerísque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Grátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit; qua cùm assíduè spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo & potu plúribus diébus abstinúerit. In áera frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria cœlitus deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipso terræ defixus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cùm noctu iter ágeret densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingréssus est, eíque nix in áere péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetíæ, ac discretiónis spirítuum imbútum fuísse, sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum mirábili visióne, Sanctorúmque præséntia confortátus. Quem eódem moménto in cœlum ferri beáta Terésia procul distans vidit; cui

dio Tribúno, qui jussit à milítibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri: sed víncula ómnia resoluta sunt: mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti. Lectio iii.

DEínde bovis cório inclúsum, in ardentíssimo sole constítuunt: tum pédibus ac mánibus caténa constríctis, in obscúrum cárcerem detrúdunt: ubi solútis caténis claríssima lux locum illustrávit. Daría verò in lupánar compúlsa, leónis tutéla, dum in oratióne defixa est, à contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídibus óbruti, parem martyrii corónam adépti sunt. Te Deum laudámus. 11.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

S. Euaristi Papæ & martyris, Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Euarísti mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. Lectio iii.

EUarístus Græcus ex Judæo patre, Trajáno Imperatóre Pontificátum gessit. Qui Ecclesiárum títulos urbis Romæ Presbyteris divísit: & ordinávit, ut septem Diáconi Epíscopum custodírent, dum Euangélicæ prædicatiónis officio fungerétur. Idem constítuit ex traditióne Apostólica, ut matrimónium públicè celebrétur, & Sacerdótis benedíctio adhibeátur. Præfuit Ecclésiæ annos novem, menses tres: Presbyteris decem & septem, Diáconis duóbus, Epíscopis quíndecim, quater mense Decémbri ordinátis. Martyrio coronátus, propè sepúlchrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno sepúltus est séptimo Kaléndas Novémbris. Te Deum. 11.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia Apostolorum Simonis & Judæ.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Tract. 80. in Joannem.

ISte locus Euangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, & discípulos suos pálmites, secúndùm hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis & pálmites. Propter quod cùm esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus & nos hómines pálmites esse possémus.

Responsoria ut in Feria occurrenti.

Lectio ii.

QUid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, & cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cùm dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iii.

EGo sum, inquit, vitis vera: & Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola & vitis? Secúndùm hoc ergo vitis Christus. Secúndùm quod ait: Pater major me est. Secúndùm autem id quod ait: Ego & Pater unum sumus: & ipse agrícola est: nec talis, quales sunt qui extrínsecùs operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecùs increméntum

méntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat: sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse & Pater unum sunt: &, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus ut suprà. 43. Oratio.

COncéde quæsumus omnípotens Deus: ut sicut Apostolórum tuórum Simónis & Judæ gloriósa natalítia prævenímus: sic ad tua beneficia promerénda, Majestátem tuam pro nobis ipsi præveniant. Per Dóminum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

In festo sanctorum Apostolorum Simonis & Judæ. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum .i. præter Orationem & Lect. Oratio.

DEus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem & Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam, & proficiéndo celebráre, & celebrándo profícere. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli. Lectio i.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, & Christo Jesu conservátis & vocátis. Misericórdia vobis, & pax, & cháritas adimpleátur. Charíssimi; omnem solicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, & solum Dominatórem & Dóminum nostrum Jesum Christum negántes. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

COmmonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndò eos, qui non crediderunt, pérdidit: ángelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, & Gomórrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite à me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Lectio iii.

CUm Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ; sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, & erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, & in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In

In secundo Nocturno. Lectio iv.

SImon Chananæus, qui & Zelótes; & Thaddæus, qui & Judas Jacóbi appellátur in Euangélio, unius ex cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum Euangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cùm innumerábiles filios Jesu Christo peperíssent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus & efferátis géntibus disseminássent: doctrina & miráculis, ac deníque glorióso martyrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: *Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 30. in Euang. post medium.

Lectio v.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndùm eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spírituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis Gaudéte.

Lectio vi.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repéntè de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: *Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit: scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 87. in Joannem.

IN lectióne Euangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus: Non vos me elegístis: sed ego elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hìc autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus, hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis, & fructum afferátis, & fru-

ctus vester máneat: & quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem; cùm & hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, & pósuit nos, ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

CHáritas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus, de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum: neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum, tamquam seípsum, si díligit Deum: nam si non díligit Deum, non díligit seípsum. In his enim duóbus præcéptis charitátis, tota Lex pendet, & Prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu ítaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde & Apóstolus Paulus, cùm contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, à cápite hoc pósuit: Fructus, inquit, spíritus, cháritas est: ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta, & religáta contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quórum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

QUis autem benè gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque magíster bonus dilectiónem sic sæpè commendat, tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, & quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia omnium Sanctorum.

Tres Lectiones leguntur de Homilia sancti Ambrosii in Euangelium. Descéndens Jesus de monte. de Communi plurimorum Mart. xxxix.

Responsoria de Feria occurrenti.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut in Psalterio. 43.

Oratio.

DOmine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam: & quorum prævenímus glorióśa solémnia, tribue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

AD VESPERAS,

Antiphona. Vidi turbam. cum reliquis de Laudibus. 1081. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Pſalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Apoc. 7.

ECce ego Joánnes vidi álterum Angelum aſcendéntem ab ortu ſolis, habéntem ſignum Dei vivi: & clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum eſt nocére terræ & mari, dicens: Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus, quoadúſque ſignémus ſervos Dei noſtri in fróntibus eórum.

Hymnus.

PLacáre, Chriſte, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póſtulat.

Et vos beáta, per novem
Diſtíncta gyros, Agmina;
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apoſtoli cum Vátibus,
Apud ſevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóſcite indulgéntiam.

Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti præmio
Confeſſiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa caſta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Tranſmíſit aſtris, Cœlitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam,
Credéntium de finibus;
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Paſtor regat.

Deo Patri ſit glória,
Natóque Patris único,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Angeli, Archángeli, Throni & Dominatiónes, Principátus & Poteſtátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ & Prophétæ, ſancti legis Doctóres, Apóſtoli, omnes Chriſti Mártyres, ſancti Confeſsóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes intercédite pro nobis.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita ſub una tribuíſti celebritáte venerári: quæſumus, ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis interceſsóribus largiáris. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

REgem regum Dóminum veníte adorémus: * Quia ipſe eſt coróna Sanctórum ómnium.

Pſalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Placáre, Chriſte. ut ſuprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Novit Dóminus viam juſtórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in conſilio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum: * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet proſperabúntur.

Non sic ímpii, non sic;* sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte. Aña. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, & exaudívit eos clamántes ad se. Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, & exaudívit eos clamántes ad se. Antiphona. Admirábile est nomen tuum Dómine, quia glória & honóre coronásti Sanctos tuos, & constituísti eos super ópera mánuum tuárum. Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Admirábile est nomen tuum Dómine, quia glória & honóre coronásti Sanctos tuos, & constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ex libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 4.

Et ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat símilis erat aspéctui lápidis iáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor: & super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystallo: & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et áni-

ánimal primum símile leóni, & secúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant álas senas: & in circúitu, & intus plena sunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum: & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii. Cap. 5.

ET vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni, & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, & óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália, & vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum. ℟. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde.

Lectio iii.

ET cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es Dómine accípere librum, & aperíre signácula ejus, quóniam occísus es; & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne: & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábimus super terram. Et vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas: & adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi: * Et adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua, & veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et adorábo. Glória Patri. Et adorábo.

In secundo Nocturno. Antiphona.

Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, & requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, & requiéscent in monte sancto tuo. Aña. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dñs potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob. Aña. Lætámini in Dómino, & exultáte justi, & gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes; * & quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo & fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.
Antiphona. Lætámini in Dómino, & exultáte justi, & gloriámini omnes recti corde.
℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.
℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo venerábilis Bedæ Presbyteri.

Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.

Hodie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem: quorum societáte cœlum exúltat, quorum pa-

patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur, quorum conféssio quantò in passióne fórtior, tantò est clárior in honóre: quia dum crevit pugna, crevit & pugnántium glória, & martyrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur: perque gravióra torménta, gravióra fuére & præmia: dum Cathólica mater Ecclésia, quæ per totum orbem longè latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces, & mortem non timére; magis magísque roboráta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari & símili calóre virtútis ad geréndum certámen glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus major.

Lectio v.

O Verè beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas. Flóribus ejus nec rosæ, nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cœléstibus castris pax & ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

DEi enim ineffábilis & imménsa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus, & agónis non exténderet, nec longum fáceret, aut ætérnum, sed breve, & ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi & exígua vita agónes essent, & labóres; in illa verò quæ ætérna est, corónæ, & præmia meritórum: ut labóres quidem citò finiréntur, meritórum verò præmia sine fine duráren: ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, & acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, & aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes qui sperant in eo.
Aña. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, & aures ejus ad preces eórum.
Aña. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.
Aña. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.
Aña. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

℣. Justi

℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.
Lib. 1. de Serm. Domini in monte, sub initium.

SI quæritur quid significet mons, benè intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unùs tamen Deus per sanctos Prophétas & fámulos suos, secúndùm ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat: & per Fílium suum majóra pópulo, quem charitáte jam liberári convénerat. Cùm autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris:* Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Benedictio. Quorum festum cólimus.
Lectio viii.

NEc mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, & minóra data sunt propter regnum terrénum ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum & terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per Prophétam dícitur: Justítia tua sicut montes Dei. Et hoc benè signíficat, quòd ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore viciniόres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat aliquántò longiórem futúrum esse sermónem. Nisi fortè non vacet, quòd nunc eum dictum est aperuísse os suum, quòd ipse in lege véteri aperíre soléret ora Prophetárum. ℟. Média nocte clamor factus est:* Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus.
Glória Patri. Ecce. Lectio ix.

QUid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, & præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus, audáciam & supérbiam signíficat. Vulgò étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur: & rectè, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis verò nésciat, supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cháritas verò ædíficat. Quaprópter rectè hìc intelligúntur páuperes spíritu, húmiles & timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.
Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

VIdi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus Géntibus, stantes ante thronum. Psal. Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Aña. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, & cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, & adoravérunt Deum. Aña. Redemísti nos Dómine Deus in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne, & fecísti nos Deo nostro regnum. Aña. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus, ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.

Aña. Hymnus ómnibus Sanctis ejus, filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7.

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi: & clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ & mari, dicens: Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Salútis ætérnæ Dator,
Jesu redémptis súbveni:
Virgo Parens cleméntiæ
Dona salútem sérvulis.

Vos Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum; vos reis
Precámini indulgéntiam.

Baptísta Christi prævius,
Summíque cœli Cláviger,
Cum céteris Apóstolis
Nexus resolvant críminum.

Cohors triúmphans Mártyrum,
Almus Sacerdótum Chorus,
Et Virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síderum
Regnátis aula príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cœli flágitant.

Virtus, honor, laus glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Te gloriósus Apostolórum Chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti & elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Et omnes Angeli. Capit. Ecce ego Joánnes. ℟. breve. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Aña. Redemísti nos.

Capitulum. Apoc. 7. c

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus Géntibus, & tríbubus, & pópulis, & linguis, stantes ante thronum Dei, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. ℟. br. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Aña. Hymnus ómnibus Sanctis ejus. Capitulum. Apoc. 7. c

Benedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum, Amen. ℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória. Justi autem. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Aña. Vidi turbam magnam, cum reliq. de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ult. Psal. Crédidi, 90. Capit. Ecce ego Joánnes. Hymnus. Placáre Christe. ut suprà in primis Vesperis. 1075.
℣. Exultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio. Omnípotens. ut suprà.

Dicto

Dicto Benedicámus Dómino. dicuntur Vesperæ Defunctorum, incipiendo ab Antiphona, Placébo Dómino. quæ integra dicitur ante & post Psalmum, similiter & aliæ Antiphonæ ad modum Duplicis. Psal. Diléxi. & reliqua omnia ut in Vesperis Defunctorum, infrà. cxvi. excepto Psalmo. Lauda ánima mea Dóminum. qui post Pater noster. non dicitur: sed dicitur tantùm Oratio. Fidélium Deus ómnium, cum suis ℣. ut ibidem notatur.

Si prima dies post Festum omnium Sanctorum fuerit Dominica, fit Officium de ea, ut in Rubricis generalibus; & Officium Defunctorum transfertur in sequentem Feriam secundam, ita ut post Vesperas Dominicæ dicantur Vesperæ Defunctorum. Matutinum verò post Laudes Feriæ secundæ, quæ erit tertia dies infra Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam omnium Sanctorum.

In i. Nocturno, Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyt.

Ex Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.

QUàm laxo sinu de prælio reverténtes cívitas cœléstis éxcipit, de hoste prostráto trophæa feréntibus occúrrit. Cum triumphántibus viris & feminæ véniunt, quæ cum sæculo sexum quoque vicérunt, & gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris téneros annos virtútibus transeúntes: sed & cétera fidélium turba aulæ perpétuæ régiam intrábit, qui sinceritátem fidei inconcússis præceptórum cœléstium disciplínis uníta pace observavérunt.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus. Lectio v.

ERgo ágite nunc fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cœléstem, in qua scripti sumus, & cives decréti. Non sumus hóspites, sed cives sanctórum, & doméstici Dei, étiam illíus hærédes, cohærédes autem Christi. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo: & fidúcia latum præbébit ingréssum. Considerémus ergo inclytam urbis illíus felicitátem, in quantum consideráre possíbile est: ut enim verè est, comprehéndere nullus sermo sufficiet. ℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

DIcitur de ea in quodam loco, sic, Quòd aufúgiet ibi dolor, & tristítia, & gémitus. Quid hac vita beátius, ubi non est paupertátis metus, non ægritúdinis imbecíllitas? Nemo lædétur, irascétur nemo: nemo ínvidet, cupíditas nulla exardéscit: nullum ibi desidérium honóris pulsat, aut potestátis ambítio. Nullus ibi diáboli metus, insídiæ dæmonum nullæ; terror gehénnæ procul: mors neque córporis, neque ánimæ erit, sed immortalitátis múnere vita jucúnda. ℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Ser. Dñi in monte, c. 1. & 2.

NEc aliúnde omníno incípere opórtuit beatitúdinem, quàm à paupertáte spíritus, síquidem perventúra est ad summam sapiéntiam. Inítium autem sapiéntiæ timor Dómini: quóniam & è contrário, inítium omnis peccáti supérbia scríbitur. Supérbi autem áppetunt & díligunt regna terrárum. Beáti mi-

mites: quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram. Illam credo terram, de qua in Psalmo dícitur: Spes mea es tu, pórtio mea in terra vivéntium. Signíficat enim quamdam soliditátem & stabilitátem hæreditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum, tamquam loco suo requiéscit, sicut corpus in terra: & inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra: ipsa est réquies, & vita Sanctórum. Mites autem sunt, qui cedunt improbitátibus, & non resístunt malo, sed vincunt in bono malum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viii.

BEáti lugéntes: quóniam ipsi consolabúntur. Luctus est tristítia de amissióne charórum: convérsi autem ad Deum, ea quæ in hoc mundo chara amplectebántur, amíttunt. Non enim gaudent his rebus, quibus antè gaudébant: & donec fiat in illis amor æternórum, nonnúlla mœstítia sauciántur. Consolabúntur ergo Spíritu sancto, qui máximè proptéreà Paráclitus nominátur, id est, consolátor: ut temporália amitténtes, ætérna lætítia perfruántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

BEáti qui esúriunt & sítiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Jam istos amatóres dicit veri & inconcússi boni. Illo ergo cibo saturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit: Meus cibus est, ut fáciam voluntátem Patris mei, quod est justítia: & illa aqua, de qua quisquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam. Beáti misericórdes: quóniam ipsórum miserébitur Deus. Beátos esse dicit, qui subvéniunt míseris: quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur. Te Deum. 11.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, absolutè incipit Matutinum Defunctorum ab Invitatorio cum Psalmo. Veníte, & tribus Nocturnis; in quibus duplicantur Añæ. Dicitur nonum ℟. Líbera me Dómine de morte ætérna. Ad Laudes similiter duplicantur Antiphonæ; & in fine Laudum non dicitur Psalmus. De profúndis. sed dicto Pater noster. dicuntur Preces & Oratio. Fidélium. tantùm, ut suprà in Vesper.

DIE III. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyt.

Ex Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.

NUlla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia: quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta & lætítia cóntinet. Tranquílla sunt ómnia & quiéta, jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tantò clárior, quantò felícior: quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, & lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, & sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus major.

Lectio v.

QUaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frigoris aut ardóris aspéritas ulla: sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui & lavérunt stolas suas in sánguine Agni, & sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est sené-

néctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi. ℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio vi.

VErùm super hæc ómnia est, consociári Angelórum & Archangelórum cœtibus; Thronis étiam & Dominatiónibus, Principátibus & Potestátibus, omniúmque cœléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, & intuéri ágmina Sanctórum splendídiùs sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tríbubus Israel orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia serta gestántes inspícere.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 2. & 3.

BEáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quàm ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cùm corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat: & ideò filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, & útique filii similitúdinem patris habére debent.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Lectio viii.

PAcífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes & subjiciéntes ratióni, id est, menti & spirítui, carnaléſque concupiſcéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum & excéllens, hoc ímperet céteris nõ reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia: atque idípsum, quod excéllit in hómine, id est, mens & rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus. Lectio ix.

DE hujúsmodi regno pacatíssimo & ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecùs constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndùm Deum est: non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta firmitas intus extrúcta sit. Ideò séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Te Deum. 11.

Ve-

Vesperæ de sequenti cum comm. Oct. & SS. Vitalis & Agricolæ mart.

DIE IV. NOVEMBRIS.

In festo S. Caroli Episcopi & Confessoris.

Duplex. Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: ut sicut illum Pastorális solicitúdo gloriósum réddidit, ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. Octavæ, Aña. O quàm gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque ierit. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Posteà SS. martyrum Vitalis & Agricolæ, Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Vitális & Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

CArolus, Mediolàni nóbili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum noctu corúscans præsignávit. A puerítia clericáli mılítiæ adscríptus; Abbatía póstmodum insignítus, patrem admónuit, ne rédditus in rem familiárem convertereńtur: quorum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat, expendébat in páuperes. Adoléscens liberálibus disciplínis Papíæ operam dedit. Castitátem ádeò cóluit, ut impudícas étiam mulíeres ad labefactándam ejus pudicítiam plúries immíssas, invícta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, à Pio quarto ejus avúnculo in sacrum Cardinálium collégium cooptátus, insígni pietátis ac virtútum ómnium splendóre prælúxit. Mox ab eódem Mediolanénsis Archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosánctum Tridentínum Concílium, quod ejus potíssimum solicitúdine jam tum fúerat absolútum, Ecclésiam sibi commíssam compóneret: atque ut depravátos plebis suæ mores reformáret, præter iterátam sæpiùs Synodórum celebratiónem, seípsum exímiæ sanctitátis præbuit exémplar. In profligándis hæréticis è pártibus Rhætórum & Helvetiórum, quorum plúrimos ad Christiánam fidem convértit, máximè laborávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim. Lectio v.

HUjus viri cháritas præcípuè enítuit, cùm Uritáno Principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum míllia, una die in páuperes erogávit. Nec minóre pietáte vigínti míllia, quæ sibi fúerant legáta, distríbuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copiósè fúerat cumulátus, dimísit: nonnúllis reténtis, quibus ad próprios usus & egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Mediolàni grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens: eóque morbo laborántes sédulò invísens, patérno reficiébat afféctu: & Ecclésiæ Sacra-

craménta própriis ipse mánibus administrans, mirum in modum solabátur: humíllimis ínterim précibus reconciliátor accédens, pública supplicatióne indícta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam offendículo cruentátis, crucem bájulans semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ verò restituéndæ sollícitus, à seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici laxáta rota ígneo glóbulo percússus divína virtúte servátur illæsus.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ABstinéntia fuit admirábili, jejunábat sæpíssimè pane tantùm & aqua, solis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratiónem ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licèt curis occupátus, numquam intermísit. Multas Ecclésias, Monastéria, Collégia ædificávit. Plura scripsit, ad Episcopórum præsértim instructiónem utilíssima: cujus étiam ópera, Parochórum Catechísmus pródiit. Demum in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imagínibus Domínicæ passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit; ibíque diébus áliquot voluntária castigatióne ásperam, sed Christi dolórum meditatiónibus suávem vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérsus, ingravescénte morbo, cínere ac cilício coopértus, & óculis in Crucifixi imáginem defíxis, migrávit in cœlum, ætátis anno quadragésimo séptimo, Dómini verò millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tértio Nonas Novémbris. Quem miráculis clarum, Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Homo péregrè profic íscens. ut in Communi Confess. Pontif. xlv.

Pro SS. martyribus Vitale & Agricola. Lectio ix.

VItális, & Agrícola ejus dóminus, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni Bonóniæ ob Jesu Christi prædicatiónem comprehénsi sunt: cùmque Vitális, quò magis précibus & minis tentarétur ut senténtiam mutáret, eò magis se Christi cultórem ac servum profiterétur; vário tormentórum génere cruciátus, constánter ómnia pérferens, in oratióne spíritum Deo réddidit. Agrícola verò, cùm ejus supplícium dilátum esset, si fortè torméntis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque cruci affíxus, Vitáli servo consors & sócius fuit nóbilis martyrii. Eórum córpora ad Judæórum sepúlchra cùm essent humáta, à sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus fit commemor. Octavæ omnium Sanctorum, Aña. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti & elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Pro

Pro commemor. SS. Vitalis & Agricolæ, Antiphona. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio. Præsta quæsumus. ut supr. 1086.

In secundis Vesperis fit commemoratio Octavæ omnium Sanctorum, Antiphona. O quàm gloriósum. 1086.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.

AD hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos perveníre palmam. Libénter ac promptè certémus omnes in agóne justítiæ, Deo & Christo spectánte currámus: & qui sæculo & mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: *Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus. Lectio v.

QUi corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro justítiæ méritis dabit & cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt, & tamen fidei & justítiæ méritis honoráti inter Patriárchas primi esse meruérunt: ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis & justus & laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére: quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo & ille manet in ætérnum.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: *Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio vi.

QUaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, charitáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta. In simplicitáte innocéntiam, in charitáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia, quæ nobis Sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt, ut illórum sémitis inhæréntes sequerémur & gáudia.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, *Mercedem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 3. & 4.

ITaque in hoc tértio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amíssio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor est: ubi veheménter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis, quibus pestífera dulcédine innéxus est. Hic ergo esurítur & sitítur justítia, & multùm necessária est fortitúdo: quia non relínquitur sine dolóre, quod cum delectatióne retinétur. Quinto autem gradu perseverántibus in labóre datur evadéndi consílium:

quia

quia nisi quisque adjuvétur à superióre, nullo modo sibi est idóneus, ut sese tantis miseriárum implicaméntis expédiat. Est autem justum consílium, ut qui se à potentióri adjuvári vult, ádjuvet & infirmiórem, in quo est ipse poténtior. Itaque beáti misericórdes: quia ipsórum miserébitur Deus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viii.

SExto gradu est cordis mundítia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum summum illud bonum, quod solo puro & seréno intelléctu cerni potest. Postrémò est séptima ipsa sapiéntia, id est, contemplátio veritátis, pacíficans totum hóminem, & suscípiens similitúdinem Dei; quæ ita conclúditur: Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Octáva tamquam ad caput redit, quia consummátum perfectúmque osténdit, & probat. Itaque in prima & in octáva nominátum est regnum cœlórum: Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum: &, Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUm jam dícitur: Quis nos separábit à charitáte Christi? Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Septem sunt ergo quæ perfíciunt: nam octáva clarificat, & quod perféctum est, demónstrat, ut per hos gradus perficiántur & céteri, tamquam à cápite rursum exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam septifórmis operátio Spíritus sancti, de qua Isaías lóquitur, his grádibus sententiísque congrúere. Sed interest órdinis: nam ibi enumerátio ab excellentióribus cœpit, hìc verò ab inferióribus. Ibi namque íncipit à sapiéntia Dei, & désinit ad timórem Dei: sed inítium sapiéntiæ timor Dómini est.

Te Deum laudámus. 11.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Sermone 2. de Festo omnium Sanctorum. Lectio iv.

QUia Sanctórum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, omníque digníssimam devotióne memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, & futúra quam præstolántur consummatióne, adjuvánte Spíritu sancto, sermónem fácere charitáti vestræ. Fidélis quippe sermo, & omni acceptióne dignus: ut quos solémni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur: quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Sermone 5. de eodem Festo, circa medium. Lectio v.

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quò eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cœléstis? Quò eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi: bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Planè, quòd eórum memóriam venerámur, nostra intereſt, non ipsórum. Vultis scire quantum intereſt no-

nostra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, & desidérium triplex.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

Vulgò dícitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: & cogitáre de Sanctis, quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra vivéntium, nec módica sanè pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur; sic inquam, conversátio nostra in cœlis est. Verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra autem desidéria: ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus.

℟. Sancti mei qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 4.

Quaprópter, si gradátim tamquam ascendéntes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda píetas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus, de quibus hìc dícitur: Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum: id est, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit: Noli altum sápere, sed time; id est, noli extólli. Píetas cóngruit mítibus. Qui enim piè quærit, honórat sanctam Scriptúram, & non reprehéndit quod nondum intélligit, & proptéreà non resístit; quod est mitem esse. Unde hìc dícitur: Beáti mites, quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viii.

Sciéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognovérunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tamquam bona & utília ignorántes appetiérunt; de quibus hìc dícitur: Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit esuriéntibus & sitiéntibus. Labórant enim desiderántes gáudium de veris bonis, & amórem à terrénis & corporálibus avértere cupiéntes; de quibus hìc dícitur: Beáti qui esúriunt & sítiunt justítiam. Consílium cóngruit misericórdibus: hoc enim unum remédium est de tantis malis evadéndi, ut dimittámus, sicut nobis dimítti vólumus: & adjuvémus in quo póssumus álios; sicut & nos, in quo non póssumus, cúpimus adjuvári; de quibus hìc dícitur: Beáti misericórdes: quóniam ipsórum miserébitur Deus.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

Intelléctus cóngruit mundis corde, tamquam purgáto óculo, quo cerni possit, quod corpóreus óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit; de quibus hìc dícitur: Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta sunt ómnia, nullúsque motus advérsus ratiónem rebéllis est, sed cuncta obtémperant spirítui hóminis, cùm & ipse obtémperet Deo; de quibus hìc dícitur: Beáti pacífici. Unum autem præmium, quod est regnum

gnum cœlórum, pro his grádibus váriè nominátum est. Te Deum. 11.

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermone de Martyribus quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, tom. 3. Lectio iv.

QUi Sanctórum mérita religiósa charitáte mirátur, quique justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur: quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat: aut laudáre non debet, si imitári detréctat: ut qui álium laudat, laudábilem se reddat: & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam si proptéreà justos fideléque dilígimus, quòd in ipsis justítiam fidémque suspícimus; póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

NEque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cùm sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus: ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémplum: ut dum nos ex ipsis, & ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde ab orígine mundi ínnocens Abel occíditur, Henoch Deo placens transfértur, justus Noe invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio vi.

APóstoli discípuli Christi, credéntium magístri habéntur: è quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, & Christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu Christiáne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atrócìter in prælio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce: pactum quod spopondísti, conditiónem qua accessísti, milítiam cui nomen dedísti.

℟. Sancti mei qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 4.

IN primo gradu, sicut oportébat, pósitum est regnum cœlórum, quod est perféctæ summæque sapiéntiæ ánimæ rationális. Sic ítaque dictum est: Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum: tamquam dicerétur; Inítium sapiéntiæ timor Dómini. Mítibus hæréditas data est, tamquam testaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beáti mites: quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio, tamquam sciéntibus quid

by Google

quid amíserint, & quibus mersi sunt. Beáti qui lugent nunc: quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus & sitiéntibus satúritas, tamquam reféctio laborántibus, fortitérque certántibus ad salútem. Beáti qui esúriunt & sítiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viii.

Misericórdibus misericórdia tamquam vero & óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur à potentióre, quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beáti misericórdes: quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidéndi Deum, tamquam purum óculum, ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfécté sapiéntibus, formatísque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis. Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímoda & in Angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.

℟. Média nocte clamor factus est: *Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lampades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Beáti ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse & circumcisióne octáva die in véteri Testaménto, & Dómini resurrectióne post sábbatum, qui est útique octávus, idémque primus dies; & celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus; & número ipso Pentecóstes: nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus sanctus, eo in regnum cœlórum dúcimur, & hæreditátem accípimus, & consolámur, & páscimur, & misericórdiam consétquimur, & mundámur, & pacificámur. Atque ita perfécti omnes extrínsecùs illátas moléstias pro veritáte & justítia sustinémus. Te Deum. 11.

Ad Vesperas, Duplex; & omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi. 1075. cum commemorat. SS. martyrum Quatuor Coronatorum, Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava omnium Sanctorum. Dupl. In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & mártyris, de mortalitáte.

In fine. Lectio iv.

Considerándum est, fratres dilectíssimi, & idémtidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, & tamquam hóspites & peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo, qui nos istinc eréptos, & láqueis sæculáribus exsolútos, paradíso restítuit, & regno cœlésti. Quis non péregrè constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídiùs optáret, ut velóciter charos licéret amplécti?

℟. Præ-

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

PAtriam nostram paradísum computámus: paréntes Patriárchas habére jam cœpimus: quid non properámus & cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos charórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos & copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, & adhuc de nostra salúte solícita. Ad horum conspéctum & compléxum veníre, quanta & illis & nobis in commúne lætítia est? Qualis illic cœléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, & cum æternitáte vivéndi? quàm summa & perpétua felícitas?

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

ILlic Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus ob certáminis & passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis & córporis, continéntiæ róbore subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui aliméntis & largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt, qui Domínica præcépta servántes, ad cœléstes thesáuros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, & cum his citò esse, ut citò ad Christum veníre contíngat, optémus.

℟. Sancti mei qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem; & cùm sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Ex Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 5.

BEáti éritis, inquit, cùm vobis maledícent, & persequéntur vos, & dicent omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me: gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra multa est in cœlis. Animadvértat quisquis delícias hujus sæculi & facultátes rerum temporálium quærit in nómine Christiáno, intrínsecùs esse beatitúdinem nostram, sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus. Nam intrínsecùs maledícta, & persecutiónes, & detractiónes promittúntur: de quibus tamen magna merces est in cœlis, quæ séntitur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere: Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio verò spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viii.

NOn enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solùm æquo ánimo, sed étiam cum exultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine Christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur: sed ídeò excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantùm, Beáti qui persecutiónem patiúntur: sed ádditum est, Propter justítiam. Ubi autem

sana fides non est, non potest esse justítia: quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promíttant: quia simíliter, ubi cháritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur: quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℞. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei.

℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Pro SS. martyribus Quatuor Coronatis. Lectio ix.

SEvérus, Severiánus, Carpóphorus, & Victorínus, fratres, in persecutióne Diocletiáni deórum cultum líberè detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quorum córpora cánibus objécta, cùm ab illis intácta diu fuíssent, subláta à Christiánis, via Lavicána tértio ab Urbe lápide in arenária sepeliúntur prope sepúlchrum sanctórum mártyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii, & Simplícii: qui eódem Imperatóre passi erant, quòd cùm essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant, ut idolórum státuas fácerent: & ad Solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur, numquam commissúros se dixérunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cùm ibi multos dies in eódem propósito perstitíssent, primùm scorpiónibus cæsi, deínde vivi plúmbeis lóculis inclúsi in flumen dejiciúntur. Extat in Urbe Ecclésia sub nómine sanctórum Quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus pósteà patefácta sunt: ubi non solùm illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mártyrum córpora honorificè sepúlta sunt, & eórum festívitas sexto Idus Novémbris celebrátur. Te Deum laudámus. 11.

In Laudibus pro commem. SS. martyr. Quatuor Coronatorum, Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℞. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio. Præsta, quæsumus omnipotens. ut suprà. 1092.

Vesperæ à Capitulo de sequenti Festo.

DIE IX. NOVEMBRIS.

Dedicatio Basilicæ Salvatoris. Duplex.

Omnia ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ. lxxvii.

Et fit commem. omnium Sanctorum, Antiphona. O quàm gloriósum est. ℣. Exultábunt Sancti. Oratio. Omnípotens. ut suprà. 1086.

Deinde S. Theodori martyris, Antiph. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Theodóri mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas, & prótegis: præsta nobis, ex ejus imitatióne profícere, & oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ. lxxviii. exceptis Lectionibus, quæ leguntur ut infrà.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 21. c

ET venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, & locútus est mecum, dicens: Veni, & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum & altum, & osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cœlo à Deo, habéntem claritátem Dei: & lumen ejus símile lápidi pretióso, tamquam lápidi iáspidis, sicut crystállum.

℞. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et in.

Lectio ii.

ET habébat murum magnum & altum, habéntem portas duódecim: & in portis Angelos duódecim, & nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israel. Ab Oriénte portæ tres: & ab Aquilóne portæ tres: & ab Austro portæ tres: & ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, & in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem, & portas ejus, & murum.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent: Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iii.

ET cívitas in quadro pósita est, & longitúdo ejus tanta est, quanta & latitúdo: & mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia, & longitúdo, & altitúdo, & latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide iáspide: ipsa verò cívitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

RItus, quos in consecrándis Ecclésiis & altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam etsi jam ab Apostolórum témpora loca fuérunt Deo dicáta, quæ à quibúsdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, & Christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, & Eucharístiam súmere sólitus erat: non tamen illa ádeò solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod chrísmate delíbutum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia, & sacérdos noster est, figúram exprímeret. ℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta.

Lectio v.

SEd ubi Constantínus Imperátor per Baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primùm lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut Ecclésias ædificárent: quos ille non solùm edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam & in suo Lateranénsi palátio Ecclésiam Salvatóri dedicávit, & ei continéntem Basílicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco, quo ipse baptizátus à sancto Silvéstro, à lepra mundátus est: quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris: cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primùm Romæ públicè Ecclésia consecráta est, & imágo Salvatóris in pariéte depícta pópulo Románo appáruit.

℟. O quàm metuéndus est locus iste! * Verè non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

QUòd si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur: tamen Basílicæ Lateranénsis altáre fuit è ligno eréctum: quod mirum non est. Nam cùm à sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent:

quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, & reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima Ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret.

℟. Manè surgens Jacob erigébat lápidem in títulum; fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iste sanctus est, & ego nesciébam. ℣. Cùmque evigilásset Jacob de somno, ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii in Euangel. Ingréssus Jesus. in Communi Dedicationis Ecclesiæ. lxxxiii.

Pro S. Theodoro martyre. Lectio ix.

THeodórus, miles Christiánus, Maximiáno Imperatóre, quòd idolórum fanum incendísset, comprehénsus, cùm à Præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti Christiánam fidem execrarétur, constánter in fidei confessióne persevérans, missus est in cárcerem: ubi úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat: Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogum injéctus, in oratióne & divínis láudibus ánimam Christo réddidit, quinto Idus Novémbris: cujus corpus Eusébia matróna, síndone involútum sepelívit in suo prædio. Te Deum. 11.

In Laudibus fit commemor. S. Theodori martyris, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Deus, qui nos beáti Theodóri. ut suprà. 1094.

Et in secundis Vesperis commemoratio SS. martyrum Tryphonis, &c.

DIE X. NOVEMBRIS.

SS. martyrum Tryphonis, Respicii, & Nymphæ virginis.

Antiphona. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

FAc nos, quæsumus Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii, & Nymphæ semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

TRyphon, Décio Imperatóre, cùm Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, à Décii satellítibus comprehénsus, primùm equúleo torquétur, & úngulis férreis excarnificátur: deínde sublímibus pédibus candéntibus clavis confixus, fústibus cæditur, & admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cùm ómnia fórtiter feréntem vidísset Respícius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se Christiánum esse, palàm proféssus est. Qui váriè cruciátus, unà cum Tryphóne rápitur ad Jovis simulácrum: quæ státua Tryphóne oránte cóncidit. Quare plumbátis crudelíssimè contúsi, nobilíssimum martyrium consecúti sunt, quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cùm Jesum Christum verum esse Deum clara voce testarétur, martyrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de S. Martino Episcopo.

DIE XI. NOVEMBRIS.

In festo sancti Martini Episcopi & Confessoris. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Dixérunt discípuli. cum reliq. de Laudibus. 1101. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Ca-

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem piè laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Aña. O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet: unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti Martíni confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Mennæ martyris,

Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Mennæ mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beáti Martíni.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Iste Conféssor. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Martínus adhuc catechúmenus hac me veste contéxit. Psal. Beátus vir. cum reliquis de Communi Confess. Pontif. xl.

Aña. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, & baptísmi grátiam percépit. Psal. Quare fremuérunt. xl.

Antiphona. Ego signo Crucis, non clypeo protéctus, aut gálea, hóstium cúneos penetrabo secúrus. Psalm. Dómine, quid multiplicáti. xli.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium incidat diáboli. Opórtet autem illum & testimónium habére bonũ ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, & in láqueum diáboli.

℟. Hic est Martínus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantã grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ, mererétur fíeri trium mortuórũ suscitátor magníficus.

℣. San-

℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut in.

De Epístola ad Titum.

Léctio ii. Cap. 1. b

OPórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndùm doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & seductóres, máximè qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem: * Fiat volúntas tua.
℣. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

Léctio iii. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviéntes, benè docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant: prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. O beátum virum Martínum Antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit. ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: Fiat volúntas tua. Qui nec. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Confido in Dómino, quòd filia mea précibus tuis reddénda sit sanitáti. Psalmus. Cùm invocárem. xlii.
Aña. Tetrádius, cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit. Psal. Verba mea. xlii. Aña. O ineffábilem virum, per quem nobis tanta mirácula corúscant! Psalmus. Dómine Dóminus noster. xliii. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Léctio iv.

MArtínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cùm décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad Ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam proféctus, primùm in Constántii, deínde Juliáni exércitu militávit. Qui cùm nihil habéret præter arma & vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus appáruit, hanc mittens vocem: Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum sacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit super caput ejus. Invíctum.

Léctio v.

DEcem & octo annos cùm habéret, baptizátus est. Quare relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem Epíscopum se cóntulit, à quo in Acolythórum númerum redáctus est. Pòst factus Epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssimè aliquándiu vixit. Qui cùm pósteà ad Candacénsem vicum suæ Diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret.

ráret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant: Cur nos pater déseris? cui nos míseros derelínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat: Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℟. Beátus Martínus óbitum suum longè antè præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére, quia judicábat se jam resólvi.

℣. Víribus córporis cœpit repéntè destítui, convocatísque discípulis dixit. Dissolutiónem.

Lectio vi.

SEd cùm eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, supplíciter ab eo petiérunt, ut convérso córpore, tantísper dum remítteret morbi vis, pronus conquiésceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cœlum pótiùs, quàm terram aspícere, ut suo jam itínere itúrus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit astas cruénta béstia? nihil in me funéstè repéries. Ea in voce, unum & octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit: quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes laudes multi, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis Epíscopus audiérunt.

℟. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum: Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua præmia, nostri pótiùs miserére, quos déseris. Invádent. Glória Patri. Invádent.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Dóminus Jesus Christus non purpurátum, aut diadémate reniténtem se ventúrum esse prædíxit. Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos, * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona. Dóminus Jesus Christus non purpurátum, aut diadémate reniténtem se ventúrum esse prædíxit.

Antiphona. Sacérdos Dei Martíne, apérti sunt tibi cœli, & regnum Patris mei. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Sacérdos Dei Martíne, apérti sunt tibi cœli, & regnum Patris mei.

Antiphona. Sacérdos Dei Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum. Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

De-

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit à te : * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Aña. Sacérdos Dei Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndùm órdinem Melchísedech.
Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo lucérnam accéndit, & in abscóndito ponit, neque sub módio : sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 7. Comment. in Lucæ, cap. 11. post initium.

QUia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótiùs nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est : verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.
℟. O beátum virum, in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exúltat chorus : * Omniúmque cœléstium Virtútum occúrrit psalléntium exércitus. ℣. Ecclésia virtúte roborátur, Sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchael assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio viii.

HÆc est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis & sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia : lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ídeò nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille Sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri, Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit ; & cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit : illa autem Jerúsalem, quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris & ruínis hujus mundi abscóndi, sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spirituális illúminat.
℟. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur : Martínus hìc pauper & módicus, Cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur.

℣. Mar-

℣. Martínus Epíscopus migrávit à sæculo: vivit in Christo gemma Sacerdótum. Cœlum. Glória Patri. Cœlum.

Pro S. Menna martyre. Lectio ix.

MEnnas Ægyptius, Christiánus miles, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni Imperatórum, cùm pœniténtiæ causa in solitúdinem secessísset; natáli die Imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo tenebátur, in theátrum prosíliens, líbera voce Gentílium superstitiónem insectabátur. Quamóbrem comprehénsus & Pyrrho Præside, in metrópoli Cottiénsium Phrygiæ vinctus, loris crudéliter cæditur: deínde equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagísque cilício confricátis, tum per tríbulos & virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis etiam contúsus, demum gládio interfícitur, in ignémque conjícitur. Corpus inde à Christiánis eréptum sepúltum est, ac pósteà Constantinópolim translátum. Te Deum laudámus. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

DIxérunt discípuli ad beátum Martínum: Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Aña. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem, fiat volúntas tua. Aña. O virum ineffábilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit. Aña. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúja. Aña. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur, Martínus hìc pauper & módicus, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus.

Hymnus. Jesu Redémptor. xlvi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet; unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Mennæ mart. Aña.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Præsta quæsumus omnípotens Deus. ut suprà. 1097.

Ad Tertiam, Aña. Dómine, si adhuc.

Capitulum. Ecce sacérdos. ut sup. 1097.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona.

O virum ineffábilem.

Capitulum. Eccli. 44.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Aña. Martínus Abrahæ sinu. Capitulum. Eccli. 45. c

FUngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsíus, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Ju-

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dixérunt discípuli cum reliq. de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dñica. 87. & loco ult. Psalm. Meménto Dómine. 94. Capitulum. Ecce sacérdos. Hymnus. Iste Conféssor. ut suprà. 1097. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, & non formidábat impérii principátum: ò sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martyrii non amísit.

Deinde fit commem. S. Martini Papæ & mart. Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Martíni mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In festo sancti Martini Papæ & mart.

Semiduplex.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Martínus, Tudérti in Umbria natus, inítio Pontificátus & lítteris & legatiónibus missis óperam dedit, ut Paulum Constantinopolitánum Patriárcham à nefária hæresi ad Catholicæ fidei veritátem revocáret. Qui Constánte Imperatóre hærético fretus, eò améntiæ progréssus fúerat, ut Sedis Apostólicæ Legátos várié in ínsulas relegárit. Quo ejus scélere commótus Póntifex, coácto Romæ Concílio centum quinque Episcopórum, eum condemnávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Quæ causa fuit Constánti mitténdi in Itáliam Olympium Exárchum, ut Martínum Pontíficem interficiéndum, aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olympius Romam véniens lictóri mandat, ut Pontíficem, dum in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe Missárum solémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repénté factus est.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Constánti autem Imperatóri ex eo témpore multæ calamitátes incidérunt: quibus níhilo mélior factus, Theodórum Callíopam ad Urbem mittens ímperat, ut Pontífici manus injíciat. A quo per fraudem captus Martínus, & Constantinópolim perdúctus, deínde in Chersonésum relegátus, ibi ob Cathólicam fidem ærúmnis conféctus, prídie Idus Novémbris cessit è vita clarus miráculis: cujus corpus Romam pósteà translátum, in Ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvéstri & Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum, dies vigínti sex. Hábuit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros úndecim, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca trigínta tres.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In

In iii. Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Si quis venit ad me. ut in Communi unius Martyris. xxi.
℟. viii. Dómine prævenísti. xxii.
In Vesperis à Capitulo de sequenti commemoratio præcedentis.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In festo sancti Didaci Confessoris. Semiduplex.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci Confessoris tui précibus ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Martini Papæ & mart. Aña. Qui vult veníre. ℣. Justus ut palma. xxiii. Oratio ut suprà.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

DIdacus Hispánus ex óppido sancti Nicolái de Pórtu Diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub Sacerdótis disciplína, sanctióris vitæ, solitária in Ecclésia tyrocínium exércuit. Deínde ut firmiùs Deo se conjúngeret, in convéntu de Arrizzáfa fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francísci Régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ & reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeò ut de rebus cœléstibus, litterárum expers, mirándum in modum, & planè divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CAnáriis in ínsulis, ubi Frátribus sui Ordinis præfuit, multa perpéssus, martyrii æstuans desidério, plures infidéles verbo & exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno Jubilæi, Nicoláo quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræcœli destinátus, eo charitátis affèctu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Exímia quoque fides & grátia curatiónum in eo elúxit, cùm lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatíssimæ Dei Genitrícis, quam súma devotióne colébat, óleo ægros inúngens, signo Crucis impréßo, multórum morbos mirabíliter sanáverit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

DEmum Complúti finem sibi vitæ adésse intélligens, lácera & obsoléta indútus túnica, conjéctis in Crucem óculis, singulári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis; Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quæ fuisti digna portáre Regem cœlórum & Dóminum; ánimam Deo réddidit, prídie Idus Novémbris, anno Dómini supra milléſimum quadringentésimo sexagésimo tértio. Ejus corpus cùm menses non paucos (ut pio confluéntium desidério fieret satis) insepúltum mansísset, quasi jam incorruptiónem indúerit, odórem suavíssimum afflávit. Illum multis & illústribus miráculis clarum Sixtus quintus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Qua te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia: Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangelium. Nolíte timére pusíllus grex. ut in Communi Confess. non Pontif. ii. loco. lx.

DIE

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In festo S. Gregorii Thaumaturgi Episc. & Confess. Semid. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

GRegórius, Neocæsaréæ Ponti Epíscopus, sanctitáte doctrináque illústris, signis verò ac miráculis multò illústrior, quorum multitúdine atque præstántia Thaumatúrgus appellátus est, & sancti Basílii testimónio cum Móyse, Prophétis & Apóstolis comparátus: montem qui Ecclésiæ ædificatiónem impediébat, oratióne áliò tránstulit. Item palúdem, inter fratres causam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium perniciósè agros inundántem, defixo ad ripam, quo sustentabátur báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut pósteà ultra eum términum non efflúxerit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim. Lectio v.

SÆpíssimè dæmones ex idolórum simulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit: múltaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cùm étiam prophético spíritu futúra prædíceret. Qui migratúrus è vita, cùm quæsísset, quot in civitáte Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset, tantùm esse septémdecim; Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cùm cepi Episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam non solùm miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio. Lectio vi.

BEáti Patris Gregórii mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, & plenam cœléstibus divítiis, & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio vii. Cap. 11. c

IN illo témpore: Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, & míttere in mare, & non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit, quia quodcúmque díxerit, fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri. Lib. 3. Comment. in Marci cap. 11.

SOlent Gentíles, qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris, quòd non habúerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est, non ómnia scripta esse, quæ in Ecclésia sunt gesta, sicut étiam de factis ipsíus Christi & Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde & hoc quoque fieri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fieri poposcísset. Quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii Neo-

Neocæsaréæ Ponti Antístitis, viri méritis & virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet, quantum íncolæ civitátis opus habébant.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

Cum enim volens ædificáre Ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse, quàm res exigébat, eò quòd ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur; venit nocte ad locum, & génibus flexis admónuit Dóminum promissiónis suæ, ut montem lóngiùs juxta fidem peténtis ágeret. Et manè facto revérsus invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus Ecclésiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius quis ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre à Dómino mérito fidei, ut étiam mons tollerétur, & mitterétur in mare.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Verùm quia montis nómine nonnúmquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam, qua se contra Deum érigit, & esse vult símilis Altíssimo; mons ad præcéptum eórum qui fortes fide sunt, tóllitur de terra, & in mare projícitur, cùm prædicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt præordináti, & in turbuléntis amaríſque infidélium méntibus vesániam suæ tyránnidis exercére permíttitur. Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de seq. festo Dedicat. cum commem. S. Gregorii. Aña. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℞. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Da quæsumus ut supra. 1104.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicarum SS. Apostolorum Petri & Pauli. Duplex.
Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ. lxxvii. præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Lectio i. Cap. 21. e

Et erat structúra muri ejus ex lápide iáspide: ipsa verò cívitas, aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum, iáspis: secúndum, sapphírus: tértium, chalcedónius: quartum, smarágdus: quintum, sárdonix: sextum, sárdius: séptimum, chrysólithus: octávum, berýllus: nonum, topázius: décimum, chrysóprasus: undécimum, hyacínthus: duodécimum, amethýstus.

℞. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.
℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Lectio ii.

Et duódecim portæ, duódecim margarítæ sunt per síngulas: & síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis: & platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. Et cívitas non eget sole, neque luna, ut lúceant in ea. Nam cláritas Dei illumінávit eam, & lucérna ejus est Agnus.

℞. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent: Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Digitized by Google

Lectio iii.

ET ambulábunt Gentes in lúmine ejus, & reges terræ ásferent glóriam suam, & honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem: nox enim non erit illic. Et ásferent glóriam & honórem Géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum aut abominatiónem fáciens, & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni. ℟. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.
℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

EX locis sacris, quæ olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima, & frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri confessiónem appellábant. Nam eò Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus tamquam ad fidei petram, & Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúlchro consecrátum, summa religióne ac pietáte venerabántur.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

ILluc Constantínus Magnus Imperátor octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate, & humi jacens, vim lacrymárum profúdit: mox sumpto ligóne ac bidénte terram éruit: indéque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco Basílicæ Príncipis Apostolórum designáto, Ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa decimoquárto Kaléndas Decémbris, eo modo, quo Lateranénsem Ecclésiam, quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit: & in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit; atque ex eo témpore sancívit, ne deínceps altária nisi ex lápide fierent. Eámdem Basílicam vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptéreà multórum Pontíficum pietáte látiùs ac magnificéntiùs à fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die recurrénte anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit.
℟. O quàm metuéndus est locus iste! * Verè non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

IDem beátus Silvéster Basílicam sancti Pauli Apóstoli via Ostiénsi ab eódem Constantíno Imperatóre magnificentíssimè ædificátam dedicávit. Quas Basílicas Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit. Cujus Imperatóris tantus fuit ardor religiónis, ut delétis idolórum templis, multas ubíque terrárum extrúxerit Ecclésias, & præcípuè Romæ: in quibus fuérunt Basílica sanctæ Crucis ad Jerúsalem in agro Sessoriáno, sancti Lauréntii extra muros in agro Veráno, sanctórum Petri & Marcellíni via Lavicána, aliæque permúltæ.
℟. Manè surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iste sanctus est, & ego nesciébam.
℣. Cùmque evigilásset Jacob de somno ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium. Ingressus Jesus. quæ habetur quarta die infra Octavam Dedicationis Ecclesiæ. lxxxviii.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In festo S. Elisabeth viduæ. Duplex.

Oratio.

TUórum corda fidélium Deus miserátor illústra: & beátæ Elísabeth précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere, & cœlésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Dedicat. Basil. Apostolorum, Antiphona. O quàm metuéndus est. ℣. Domum tuam. Oratio. Deus, qui nobis. ut in Communi Dedicat. lxxxv.

Posteà fit commem. S. Pontiani Papæ & martyr. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. ut in Communi unius Mart. xvi.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

ELísabeth, Andréæ Regis Hungáriæ fília, ab infántia Deum timére cœpit; & crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ & Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quàm quæ viri sui erant, exequebátur: surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat; ac váriis misericórdiæ offíciis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulò inserviébat; gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum & pedes osculabátur. Curándis autem & aléndis paupéribus insígne xenodochíum constrúxit. ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et. Lectio v.

DEfúncto cónjuge, ut Deo libériùs servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque Ordinem Pœniténtium sancti Francísci ingréssa, patiéntiæ & humilitátis virtúte máximè enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, à própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit; adeò ut summópere gaudéret se tália pro Deo pati. Ad ínfima quæque ministéria erga páuperes & ægrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus & legumínibus pro suo victu conténta. ℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà. Lectio vi.

CUm verò in his aliísque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssimè transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem doméstic[is] suis antè prædíxit. Cùmque defixis in cœlum óculis divínæ contemplatióni vacáret, à Deo mirabíliter recreáta, & Sacraméntis reféct[a], obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis, & ritè probátis, Gregórius nonus Sanctórum número eam adscrípsit. ℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ, in Euang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi non Virginum. lxxv.

Pro S. Pontiano Papa & mart. Lectio ix.

POntiánus Románus præfuit Ecclésiæ Alexándro Imperatóre: qui sanctum Pontíficem propter Christiánæ fídei confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto Presbytero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus affl[í]ctus, decimotértio Kaléndas Decémbris è vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigínti quinque. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca sex. Te Deum. 11.

In Laudibus fit commem. S. Pontiani, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut. Oratio. Infirmitátem. ut in Communi unius Martyris. xxiii.

In secundis Vesperis à Capit. de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XX. NOVEMBRIS.

In festo S. Felicis de Valois Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres. Oratio.

DEus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cœlitus vocáre dignátus es: præsta quæsumus, ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Elisabeth Viduæ, Aña. Manum suam. ℣. Diffúsa est. lxxvii. Oratio. Tuórum corda. ut suprà. 1107.

In i. Noctur. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

FElix, Hugo ánteà dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futúræ sanctitátis indícia, præsértim misericórdiæ erga páuperes; nam adhuc infántulus manu própria ac si grándior esset, & judícii maturitáte polléret, nummos egénis distríbuit. Jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápibus ad ipsos míttere, & fermè eo, quod sapídius erat, obsónio paupérculos púeros recreábat. Adoléscens non semel véstibus se spoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Xamphánæ & Bléssii Cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædícens, hunc infámem háctenus sicárium, mox sanctíssimis præditum móribus evasúrum: verídicum testimónium monstrávit evéntus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

POst exáctam laudabíliter adolescéntiam, cœpit ex cœléstis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitáre: priùs tamen vóluit sacris initiári, ut omnem regni, à cujus successióne, jure Legis Sálicæ, non longè distábat, spem sibi præcíderet. Sacérdos factus, & prima Missa devotíssimè celebráta; non multò pòst in erémum secéssit, ubi summa abstinéntia víctitans, cœléstium charísmatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha Parisiénsi Doctóre, à quo ex divína inspiratióne quæsítus & invéntus, per áliquot annos sanctíssimè vixit; donec ambo per Angelum à Deo admóniti Romam petiérunt, speciálem à summo Pontífice vivéndi régulam impetratúri. Facta igitur Innocéntio Papæ tértio inter Missárum solémnia revelatióne Religiónis & Instítúti de rediméndis Captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio, cándidis véstibus bicolóri Cruce signátis indúitur, ad eam formam, qua Angelus indútus appáruit: & insuper vóluit Póntifex, ut nova Relígio juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

REgula própria ex summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne accépta, in Diœcési Meldénsi apud locum, qui Cervus Frígidus dícitur, primum Ordinis paulò antè à se & sócio extrúctum Cœnóbium ampliávit, ubi Religiósam observántiam, & redemptiónis Institútum mirífice cóluit, ac inde per alúmnos in álias Províncias diligentíssimè propagávit. Illústrem hic à beáta Vírgine Matre favórem accépit; dormiéntibus síquidem cunctis frá-

frátribus, & ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus; Felix de more vígilans, & horas prævéniens, chorum ingréssus, réperit beátam Vírginem in médio chori hábitu Cruce Ordinis insigníto indútam, ac Cœlítibus simíliter indútis sociátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit, ritéque persólvit. Et quasi jam à terréstri ad cœléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, filios ad charitátem erga páuperes & captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio tértio.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia in Euangel. Nolíte timére pusíllus grex. ut in eodem Communi secundo loco. lx.

Vesperæ de Præsentatione B. Mariæ Virginis, cum commem. S. Felicis.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In festo Præsentationis B. Mariæ Virginis. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dum esset Rex. cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in Officio parvo B. Mariæ, infrà. xcix.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúja.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti: præsta quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti.

Deinde fit comm. S. Felicis, Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. lviii. Oratio. Deus, qui beátum. ut suprà.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus. Venite, exultémus. i.

Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo ejusdem B. Mariæ. cii.

In i. Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. cum suis Responsoriis, ut in festo S. Mariæ de Mercede. 1033.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de Fide Orthodóxa.

Lib. 4. cap. 15. Lectio iv.

Joachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verùm, quemádmodum prisca illa Anna, cùm sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit; eódem modo hæc étiam per obsecratiónem & promissiónem Dei genitrícem à Deo accépit, ut ne hìc quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur:) verè étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cùm Creatóris mater éxtitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúcitur: ac deínde in domo Dei plantáta, atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domi-

cilium efficitur: ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ & carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem unà cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2. post initium. Lectio v.

TAlis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus: ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fidei, devotiónis obséquium: virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum Fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre. ℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? *Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

QUid ego éxequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram superfuísse, álterum penè ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hìc congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi succesísset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormíre non priùs cupíditas, quàm necéssitas fuit: & tamen cùm quiésceret corpus, vigiláret ánimus: qui frequénter in somnis, aut lecta répetit, aut somno interrúpta contínuat, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici pósteà negándo, Maríam semper vírginem sancti Spíritus operánte, virtúte nascitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Præsentatiónem. Quia.

Bño. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secúndùm carnem nascéntis, à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine

causa

cáusa venter, qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant, Natum ex mulíere, factum sub lege: sed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne, alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Verè enim beáta parens, quæ sicut quidam ait: Eníxa est puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia. Lectio ix.

QUinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt. Pulchrè Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodò quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fidei concípere, & boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia & éadem Dei génitrix, & inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális: sed inde multò beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. ut infrà in Officio parvo. cvi.

Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Aña. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Ab inítio. 1109. Hymnus. O gloriósa Vírginum. cix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúja. Oratio.

DEus, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti: præsta quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Primam in ℟. brevi, dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiph. Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio. 1109.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ii. Vesperis omnia ut in primis.

Et fit commem. S. Cæciliæ, Antiph. Est secrétum Valeriáne, quod tibi volo dícere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In festo S. Cæciliæ virginis & martyris. Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Vírginis Proles. lxiii.

In primo Nocturno, Antiphona.

Cæcília virgo Almáchium superábat, Tibúrtium & Valeriánum ad corónas vocábat. Psalm. Dómine Dóminus noster. cum reliquis ut in Communi Virg. lxiv. Aña. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis. Psal. Cœli enárrant. lxiv.

Aña. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

Psalmus. Dómini est terra. lxv.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Pater noster.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio i. Cap. 7. e

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Cantántibus órganis Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens: * Fiat Dómine cor meum & corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis & triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat. Lectio ii.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi. ℟. O beáta Cæcília, quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti: * Urbánum Epíscopum in vultu Angélico demonstrásti.

℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum. Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quòd sit superadúlta, & ita opórtet fieri, quod vult fá-

fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem suam, benè facit: & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit secúndùm meum consílium: puto autem quod & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Virgo glorióſa semper Euangélium Christi gerébat in péctore, & non diébus neque nóctibus vacábat,* A collóquiis divínis & oratióne. ℣. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, & cor ejus igne cœlésti ardébat. A collóquiis. Glória Patri. A collóquiis.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília semináſti. Psal. Eructávit cor meum. lxvi. Ant. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium: Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum. Psalm. Deus noster. lxvi. Antiphona. Fiat Dómine cor meum & corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

Psalmus. Magnus Dóminus. lxvii.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. Pater noster.

Lectio iv.

Cæcília, virgo Romána, nóbili génere nata, à prima ætáte Christiánæ fidei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed cùm pósteà contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit: Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit: quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est ausus: quin étiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcília, cùm sine baptísmo negáret id fieri posse; incénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlchris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

℟. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat:* Tibúrtium & Valeriánum ad corónas vocábat. ℣. Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntum. Tibúrtium.

Lectio v.

Inde ad Cæcíliam revérsus orántem, & cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupefáctus, ut primùm ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit: qui à Cæcília Christi fide imbútus, & ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem pauló pòst Almáchio Præfécto constánter martyrium súbiit. Qui mox Cæcíliam comprehéndi ímperat, ab eáque primùm, ubi Tibúrtii & Valeriáni facultátes sint, exquírit.

℟. Cæcíliam intra cubículum orántem invénit, & juxta eam stantem Angelum Dómini:* Quem videns Valeriánus nímio terróre corréptus est. ℣. Angelus Dómini descéndit de cœlo, & lumen refúlsit in habitáculo. Quem videns.

Lectio vi.

Cui cùm Virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam in ipsius ædes redúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cùm diem noctémque ita fuísset, ut ne flamma quidem illam attíngeret; eò immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cùm caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa tríduo pòst, décimo Kaléndas Decémbris, Alexándro Imperatóre, dúplici virginitátis & martyrii pal-

palma decoráta, evolávit in cœlum: cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus Ecclésia ipsíus Cæcíliæ nómine consecráta. Ejus & Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni, & Máximi córpora à Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæcíliæ Ecclésia cóndita sunt.

℟. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília semináſti: * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit.

℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Cæcília. Glória Patri. Cæcília.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam. Psalmus. Cantáte. i. lxviii.

Aña. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Psalmus. Dóminus regnávit. lxvii.

Antiphona. Tunc Valeriánus perréxit, & signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

Psalmus. Cantáte. ii. lxvii.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Pater noster.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 79. in Matth. post initium.

Quam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens: Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum: &, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgò existimatiónem, quippe cùm sit ea res natúra sublímis: quod inde patet, quia neque in véteri Testaménto à priscis illis sanctísque viris culta fuit, & in novo nulla legis necessitáte jubétur: non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde & Paulus ait: De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo: & laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio: Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse, * Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem.

Lectio viii.

Quóniam ígitur & magna res erat, ac de ea apud multos magna erat exiſtimátio; ne quis ea perfécta, se totum perfecísse putáret, ac cétera negligeret, hanc parábolam pósuit, ut osténderet, virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac méritò quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicátor enim córporum, istæ verò pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum & pecúniæ par cupíditas: sed ácrior multò atque veheméntior illa córporum est. Quantò ígitur cum imbecillióre luctántur, tantò minùs vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcircò étiam fátuas appellávit: quóniam majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Antístitem: * Quia ad ipsum hábeo secréta, quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, & signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Lampades autem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat, & sanctimóniæ puritátem: óleum verò benignitátem, eleemósynam, impénsum

sum indigéntibus auxílium. Tardánte autem sponso, dormitavérunt omnes, & dormiérunt. Non parvum témporis rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos regnum ipsíus mox futúrum expectántes, ab ea opinióne dedúceret: id enim illi sperábant: quaprópter crebrò ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc illud quoque índicat, somnum quemdam esse mortem. Dormiérunt, inquit; média autem nocte clamor factus est: vel, ut in eádem parábola persístat: vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectiónem. Clamórem étiam Paulus commémorat, dicens: In jussu, in voce Archángeli, in novíssima tuba descéndet de cœlo.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Cantántibus órganis Cæcília Dómino decantábat, dicens: Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Valeriánus in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit. Aña. Cæcília fámula tua Dómine quasi apis tibi argumentósa desérvit. Aña. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est à látere meo. Aña. Triduánas à Dómino popósci indúcias, ut domum meam Ecclésiam consecrárem.

Capitulum. 2.Cor.10.d

Fratres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. ut infrà. lxx.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dum auróra finem daret, Cæcília exclamávit, dicens: Eja mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, & induímini arma lucis.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Valeriánus. Capitul. Fratres, Qui gloriátur. ℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Cæcília fámula tua. Capitulum. 2.Cor.11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit eam. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Triduánas.

Capitulum. Eccli.51.b

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Cantántibus órganis. cum reliquis de Laudibus. Psalmi de Virginibus. lvi. Capit. Hymn. & ℣. ut suprà in Laudib.

Ad Magnificat, Antiphona.

Virgo gloriósa semper Euangélium Christi gerébat in péctore suo, & non diébus neque nóctibus à collóquiis divínis & oratióne cessábat.

Ora-

Oratio. Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ. ut supra. 1115.

Deinde fit commemoratio sequentis Festi ut infrà.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In festo sancti Clementis Papæ & martyris. Semiduplex.

Antiphona. Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut Confessóribus suis fontis venam apériat.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beáti Cleméntis mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum.

Postremò fit commemor. S. Felicitatis martyris, Antiphona. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntii bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus, ut beátæ Felicitátis mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur, & précibus. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia usque ad Lectiones de Communi unius Martyris. xvii.

In primo Nocturno, Lectiones de Actibus Apostolorum. A Miléto. de eodem Communi. xviii.

℟. i. Oránte sancto Clemènte, appáruit ei Agnus Dei: * De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra montem Agnum stantem. De sub.

℟. ii. Omnes una voce dixérunt: Ora pro nobis sancte Clemens, * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fieri. Ut digni.

℟. iii. Dedísti Dómine habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, Angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti Dómine sanctis tuis viam in mari, & in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

CLemens Románus, Faustíni filius de regióne Cœlii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippénses: Etiam rogo & te gérmane compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Euangélio, cum Clemente, & céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónes divísit septem Notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum, & res ab eis gestas diligentíssimè conquisítas lítteris mandárent. Multa scripsit & ipse accurátè, & salutáriter, quibus Christiánam religiónem illustrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit. Lectio v.

CUm autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, à Trajáno Imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cùm in eruéndis & secándis marmóribus aquæ penúria laborárent; Clemens facta oratióne, in vicínum collem ascéndit, in cujus jugo vidit Agnum dextro pede fontem aquæ dulcis, qui inde scatébat, attingéntem; ubi omnes sitim explevérunt: eóque miráculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quó-

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent. Quod cùm factum esset, Christiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária recéssit: eóque illi accedéntes ædículam marmóream in templi formam, & intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, & juxta illud ánchoram, qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miráculo íncolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus pósteà Romam, Nicoláo primo Pontífice translátum, in Ecclésia ipsíus sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia étiam in eo ínsulæ loco, unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in Pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros decem, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, & oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, & somno déditis, filiórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus & prudens quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indefessam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo solicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens & præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte & veritáte infirma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat; & verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur: glóriam à Dómino tamquam dispensátor fidélis, & víllicus útilis consequétur, & super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultrà, quod mélius sit. ℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Pro

Pro S. Felicitate martyre.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 3. in Euang. Lectio ix.

BEáta Felícitas, cujus hódie natália celebrámus, septem filios sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit, & parturívit spíritu, quos carne pepérerat, ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam mártyrem díxerim? Sed plus quàm mártyrem: quæ septem pignóribus ad regnum præmíssis, tot ante se mórtuos transmísit. Ad pœnam prima venit, sed pervénit octáva.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ORánte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei. Psalmus. Dóminus regnávit cum reliquis. 12.

Antiphona. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fieri. Antiphona. Vidi supra montem Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

Antiphona. De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

Antiphona. Omnes Gentes per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus. Invícte Martyr. xxiii.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm iter ad mare cepísset, pópulus voce magna clamábat: Dómine Jesu Christe, salva illum: & Clemens cum lácrymis dicébat: Súscipe Pater spíritum meum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beáti Cleméntis mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Felicitatis.

Antiphona. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut beátæ Felicitátis mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur, & précibus. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Aña. Non meis méritis.

Capitulum. Beátus vir, qui suffert.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña. Vidi supra montem.

Capitulum. Eccli. 15.

CIbávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super caput. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña. Omnes Gentes.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. breve. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári.

Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona.

Oránte sancto Cleménte. cum reliq. de Laudibus. 1118. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Crédidi. 90. Capitulum. Beátus vir. ut suprà. 1118. Hymnus. Deus tuórum mílitum. xvi.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dedísti Dómine habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, Angélicis mánibus præparátum, iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

Oratio. Deus, qui nos. ut suprà.

Deinde fit commemoratio S. Chrysogoni martyris.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

Sancti Chrysogoni martyris.

Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Lectio ii.

Chrysógonus, Diocletiáno Imperatóre, Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit: quam étiam afflíctam propter Christum à viro suo Públio, proptereáque à suis oratiónibus per lítteras auxílium postulántem, mútuis epístolis est consolátus. Sed cùm Imperátor Romam scripsísset, ut réliquis Christiánis, qui in vínculis essent, interféctis, Chrysógonus Aquiléjam ad se mitterétur, eò perdúctus est.

Lectio iii.

Cui Imperátor: Accersívi, inquit, te Chrysógone, ut honóribus áugeam, si modò indúxeris ánimum deos cólere. At ille: Ego eum qui verè est Deus, mente & oratióne véneror: deos autem qui nihil sunt, nisi dæmonum simulácra, odi & éxecror. Quo respónso excandéscens Imperátor, ad aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris: cujus corpus projéctum in mare, paulò pòst in líttore invéntum, Zóilus Présbyter in suis ædibus sepelívit.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

In festo S. Catharinæ virginis & martyr. Duplex.

Omnia de Communi Virginum & Martyrum, præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, & in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ vírginis & mártyris tuæ mirabíliter collocásti: præsta quæsumus; ut ejus méritis & intercessióne, ad montem qui Christus est, perveníre valeámus. Qui tecum vivit & regnat.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Catharína, nóbilis virgo Alexandrína, à prima ætáte stúdia liberálium ártium cum fidei ardóre conjúngens, brevì ad eam sanctitátis & doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem & octo annos nata erudítissimum quemque superáret. Quæ cùm Maximíni jussu multos propter Christiánæ religiónis professiónem váriè torméntis cruciátos, ad supplícium rapi vidéret: non dubitánter ipsum ádiit Maximínum, ejque nefáriam immanitátem objíciens, sapientíssimis ratiónibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Cujus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accersítis úndique doctíssimis homínibus, magnísque propósitis præmiis, qui convíctam Catharínam à Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contrà áccidit. Nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis tanto Jesu Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur: verùm id frustrà fieri intélligens, verbéribus affléctam, plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Quo témpore Maximíni uxor & Porphyrius belli dux, viséndæ vírginis causa cárcerem ingréssi, & ejúsdem prædicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martyrio coronáti sunt. Interim Catharína edúcitur è custódia: & rota expeditur crebris & acútis præfixa gládiis, ut vírginis corpus crudelíssimè dilacerarétur. Quæ máchina brevì, Catharínæ oratióne confrácta est: eóque miráculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximínus in impietáte & crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti ímperat. Quæ fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis & martyrii præmium evolávit, séptimo Kaléndas Decémbris: cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Euangelium. Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi Virginum. lxix.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

Sancti Petri Episcopi & martyris, Antiphona. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. xvi.

Lectio iii.

Petrus Epíscopus Alexandríæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis & doctrínæ splendóre non solùm illustrávit Ægyptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióne Maximiáni Galérii illam témporum acerbitátem ita pértulit, ut multi admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plúrimùm in Christiána virtúte proficerent. Is prímus Aríum Diáconum Alexandrínum, propter schísma Meletiánum, cui favébat, à fidélium communióne sejúnxit. Ad eum cápitis ab eódem Maximiáno damnátum in cárcere, cùm Achíllas & Alexánder Presbyteri deprecatóres Arii venissent, respóndit: noctu apparuísse sibi Jesum veste discíssa; causámque rei sciscitánti dixisse: Aríus vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædícens fore, ut sibi in Episcopátu succéderent, præcépit ne umquam Aríum in communiónem recíperent, quem Deo mórtuum esse sciret. Et hanc divínam prænotiónem veram fuisse, non diu post rei probávit evéntus. Dénique duodécimo sui Episcopátus anno, sexto Kaléndas Decémbris, abscísso cápite, ad martyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 11.

COM-

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectiónibus & Oratione, quæ in propriis locis notántur. Ubi verò non sunt propriæ Lectiones, legitur Euangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 15. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 27. in Euangelia.

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quòd de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: & ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.
Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica & multa sunt, & unum: multa per diversitátem operis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insinuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis & amícos jubet dilígi in se, & inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per affectum cognatiónis & carnis: quibus tamen in hac dilectióne, sacra elóquia non contradícunt: sed áliud est quod spontè impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ. Lectio iii.

HI nimírum & próximum díligunt, & tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur: quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cùm Dóminus díceret, Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit, Sicut diléxi vos: ac si apértè dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est, quòd antíquus hostis dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE Apostolorum & Euangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona. Hoc est præcéptum meum. cum reliq. de Laudibus. ix. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capit. Eph. 2. d

FRatres, Jam non estis hóspites & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,

Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:
Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradent enim vos in concíliis, & in synagógis suis flagellábunt vos, & ante reges & præsides ducémini propter me in testimónium illis, & Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte. 1. Hymnus.

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas & hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas,
Mundi tyránnum cónterit.
In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his voluntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

In primo Nocturno, Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Psalmus 18.

COEli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Aña.

Digitized by Google

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Aña. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos. Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus animas servórum suórum: * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos. Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine. Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde, & regna,

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus:

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi:

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.

Antiphona. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eórum. Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantùm de Homilia; & quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4.

SIc nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hìc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium: & tunc laus erit unicuíque à Deo.

℞. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Bno. Unigénitus Dei. Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne suprà quàm scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis? jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus. Puto enim quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

℞. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite à me, quia mitis sum & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam & esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & cólaphis cædimur, & instábiles sumus, & laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.

℞. Dum stetéritis ante reges & præsides,

des, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos eſtis qui loquímini: ſed Spíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In ſecundo Nocturno, Aña. Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham. Pſalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro, psállite: * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham. Aña. Dedíſti hæreditátem timéntibus nomen tuum Dómine. Pſalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónē meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci:

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudíſti oratiónem meam: * dedíſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona. Dedíſti hæreditátem timéntibus nomen tuum Dómine.

Antiphona. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt. Pſalmus 63.

EXáudi Deus oratiōnem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem:

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt, ut abſcónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum: * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Pater noſter.

Abſolutio. Ipſius píetas.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.
Homil. 30. in Euang. post init. Lectio iv.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndùm eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.
℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem & dicéntem. Isti sunt.
Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eosdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.
℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.
Bno. Ignem sui amóris. Lectio vi.

CErtè iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quàm homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iniquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc

Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc, verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi.
Aña. Exaltabúntur córnua justi, allel.
Aña. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja. Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum. Pater noster. Absol. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit

a 4 quod

quod perfectum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim & Crates fecit Philósophus, & multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quòd própriè Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: *Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Bñ̃o. Cujus, vel Quorum festum cólimus. Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem à patre suo, & matrem à fília, & nurum à socru: & inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Euangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias & sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bñ̃o. Ad societátem. Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quòd, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymn. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

HOc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Ana. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Ana. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus. Ana. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Ana. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Eph. 2. d

FRatres, Jam non estis hóspites & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Seráque verbo sólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præ-

Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:
Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vos qui reliquístis ómnia, & secúti estis me, céntuplum accipiétis, & vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona.

Majórem charitátem. Capitulum. Fratres, Jam non estis. ℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Vos amíci mei estis. Capitulum. Act. 5. b

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa & prodígia multa in plebe. ℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. In patiéntia vestra. Capitulum. Act. 5. g

IBant Apóstoli gaudéntes à conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. ℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS,

Antiphona. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum. Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominàre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.
Aña. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.
Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui. Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Ana. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui. Ana. Dirupísti Dómine víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psal-

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini in médio tui Jerúsalem.
Aña. Dirupísti Dómine víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.
Aña. Eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Aña. Eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua. Aña. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

DOmine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce Dómine tu cognovísti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.
Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades:
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris:
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * & tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur à te, & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occúlto: * & substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.
Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte à me:
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nónne qui odérunt te Dómine, óderam: * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.

Ana. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui Deus.

Capitulum. Fratres, Jam non estis.

Hymnus. Exúltet orbis gáudiis. viii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Estóte fortes in bello, & pugnáte cum antíquo serpénte: & accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum. Ante med. Lectio iv.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cùm per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cùm dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus, & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus, & ídeò duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt. Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantùm, sed & ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dominus duódecim Apóstolos, unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primò locum ínveni ubi sédeas, & sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fuérint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Lectio vi.

Et ídeò quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solùm ergo illi duódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Istæ quátuor partes assíduè nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Euangélio, à quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocatur nisi per baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti

℟. Isti sunt triumphatóres, & amici Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.
℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.
Glória Patri. Modò.

PRO EUANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus: & de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.
℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies & pennas per quátuor partes habébant: junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cùm incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.
℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite à me, quia mitis sum & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve.
℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis à sinístris ipsórum quátuor, & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cùm ambulárent.
℟. Dum stetéritis ante reges & prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.
℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur enim.
Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Lectio iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cùm dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas verò in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem verò, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.
℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini

ni locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti ſunt. Lectio v.

QUátuor ergo fácies uni ſunt: quia ſi requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum ſentit, quod Marcus, Lucas, & Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat; hoc proculdúbiò, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, & Marcus ſentit. Quátuor ergo fácies uni ſunt: quia notítia fidei, qua cognoſcúntur à Deo, ipſa eſt in uno, quæ eſt ſimul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus ſimul quátuor cognóſces.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Lectio vi.

ET quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum ſimul omnes concórditer prædicant: & ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Euangeliſtárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aſpíciunt, quaſi fácies inténdunt: ſed dum hunc eſſe incircumſcríptum, atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quaſi in áera levántur. Quia ítaque una eſt fides incarnatiónis ejus in ómnibus, & par contemplátio divinitátis ejus in ſingulis, rectè nunc dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in sánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Deſignávit Dóminus & álios ſeptuagínta duos, & miſit illos binos ante fáciem ſuam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Et réliqua.

Homilía ſancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Euangelia.

DOminus & Salvátor noſter, fratres chariſſimi, aliquándo nos ſermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipſa étenim facta ejus, præcépta ſunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéſcit. Ecce enim binos in prædicatiónem diſcípulos mittit: quia duo ſunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor & próximi: & minùs quàm inter duos, chráritas habéri non poteſt. Nemo enim próprié ad ſemetípſum habére charitátem dícitur: ſed diléctio in álterum tendit, ut cháritas eſſe poſſit.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam sánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum diſcípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium ſuſcípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia miſit eos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Prædicatóres enim ſuos Dóminus ſéquitur: quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis noſtræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præ-

Digitized by Google

præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmista ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum iter fácimus, cùm nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse pòst véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 11.

COMMUNE
Apostolorum & Euangelistarum tempore Paschali.

Ad Vesp. Aña. Sancti tui. cum reliq. de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret Fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli;
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Tristes erant. ut suprà.

In primo Nocturno, Aña. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Psalmi. Cœli enárrant. Benedícam. Eructávit. ut suprà in Communi Apostolorum. ii. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Lectiones in quolibet Nocturno, ut in Proprio annotatur.

℟. i. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória & divítiæ in domo ejus, & justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

℟. ii. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos verò contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

℟. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In

In secundo Nocturno, Antiphona.
Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est, allelúja.
Psalmi. Omnes Gentes. Exáudi Deus deprecatiónem. Exáudi Deus oratiónem. v. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.
℟. iv. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et.
℟. v. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.
℟. vi. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.
Psalmi. Confitébimur. Dóminus regnávit, exúltet. Dóminus regnávit, irascántur. vi.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium & exultatiónem obtinébunt, allelúja.
℟. vii. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet.
℟. viii. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.
Glória Patri. Et sicut.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.
Sancti tui Dómine florébunt sicut lilium, allelúja: & sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.
Antiphona. In cœléstibus regnis Sanctórum habitátio est, allelúja: & in ætérnum réquies eórum, allelúja.
Ana. In velaménto clamábant sancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.
Antiphona. Spíritus & ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja. Antiphona. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.
Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.
Paschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cùm luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, & quidquid vident
Testes fidéles prædicant.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut lingua grates débitas
Tuo rependat nómini.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Pretiósa in conspéctu Dñi, allelúja.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.
Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis & lætítiæ, allelúja, allelúja.
Ad Tertiam, Ana. In cœléstibus regnis.
Capitulum. Stabunt justi, ut suprà,
℟. bre-

℟. breve. Sancti & justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti & justi. ℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti. ℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, & inter Sanctos sors illórum est. ℟. breve. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium & exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. c

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti. ℟. breve. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gáudium & exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Vesp. Aña. Sancti tui. cum reliq. de Laudib. Psalmi. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Crédidi. In converténdo. Dómine probásti. ix. Capit. Stabunt. Hymnus. Tristes erant Apóstoli. xiv. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allel. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

COMMUNE
unius Martyris extra tempus Paschale.

Ad Vesperas, Antiphona. Qui me conféssus. cum reliquis de Laudibus. xxii. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus & perénnis glória,
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre & Pontifice, Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui atque Pontíficis intercéssio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro

Pro Martyre tantùm, Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum. Alia Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & à cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 1.

Hymnus. Deus tuórum. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte. Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo.

Digitized by Google

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyr. & Pontif. In festo autem Mart. non Pontif. leguntur quæ inferiùs positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm veníssent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quò minùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quòd Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me: dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi, quod accépi à Dómino Jesu, testificári Euangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Fundátus. Bñō. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quò minùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrùm.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit. Bñō. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quàm accípere. Et cùm hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: & procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. ℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psal-

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.
Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idípſum * dórmiam, & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Aña. Fílii hóminum ſcitóte, quia Dóminus ſanctum ſuum mirificávit.
Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum Dómine. Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.
Manè aſtábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.
Odiſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.
Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.
Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.
Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.
Antiphona. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum Dómine.
Aña. In univérſa terra glória & honóre coronáſti eum. Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!
Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?
Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus: * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Digitized by Google

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona: In univérsa terra glória & honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis. Lectio iv.

TRiumphális beáti mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípuè considerénda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, & Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quòd autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

COronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se obtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, altè retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc & leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre à terrénis suspénsus, & prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter affectus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? Defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Bno. Ignem sui amóris. Lectio vi.

COntemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: & ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, à conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: & si millies posset mori, non putábat se hanc dignè posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Aña. Justus Dóminus, & justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus. Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quó-

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?
Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus:
Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.
Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
Antiphona. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.
Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéſcet in monte ſancto tuo.
Antiphona. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus corónam de lápide pretióſo.

Pſalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.
Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.
Vitam pétiit à te: * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex ſperat in Dómino: * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.
Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.
Antiphona. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus corónam de lápide pretióſo.
℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.
℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. Pater noſter.
Abſolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 14. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxórem,

& filios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 37. in Euangelia.

SI considerémus, fratres charíssimi, quæ & quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótiùs dicénda, quàm vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quàm quædam prolíxitas mortis? quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere sufficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Bñо. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde & Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítimè certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. ℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas. Bñо. Ad societátem. Lectio ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes & carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur & inimícos dilígere? Et certè Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut & Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cùm magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul & odísse póssumus, & dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, & eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, & quos próximos nóvimus, diligámus; & quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo & fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, 11.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in festo quinque SS. Mart. Pontif. Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, & Pontiani.

℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

QUi me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo. Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12. Aña. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur: & ubi ego sum, illic sit & miníster meus. Antiphona. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus. Antiphona. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & miníster meus.

Ca-

Capitulum. Jac. 1. b

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre & Pontifice, Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantùm, Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & à cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Aña. Qui séquitur me.
Capitulum. Beátus vir. ut suprà.
℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccli. 15.

CIbávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.
℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. ℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna est.
℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vésperas, Aña. Qui me conféssus, ut suprà cum reliq. de Laud. Psal. Dixit Dñs. cum reliq. de Dñica. 87. & loco ult. Psal. Crédidi. 90. Capit. Beátus vir. Hymnus. Deus tuórum. xvi.
℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

Aliæ Lectiones pro uno Martyre.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Serm. 21. Lectio i.

PRíncipes persecúti sunt me gratis; & à verbis tuis trepidávit cor meum;

Benè hoc Martyr dicit, quòd injústè persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréſserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cùm sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus: qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VErè frustrà impugnátur, qui apud ímpios & infídos impietátis arcéssitur, cùm fidei sit magíster. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor Sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: &, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

POne ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cùm inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem infremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, & flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena suppliciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nónne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, & divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Euangelia.

QUia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cá-

cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Certè cùm se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apértè dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium & vestra largímini. Quid verò in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hìc dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valdè laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valdè autem multum est, abnegáre quod est.

℞. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quísque cum nudo luctátur, cítiùs ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 11.

COMMUNE

Martyrum tempore Paschali.

Ad Vesperas, Antiphona. Sancti tui. cum reliq. de Laudib. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus pro uno Martyre.

Deus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Pro plurib. Martyrib. dicitur Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℞. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.

Ora-

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Communi unius vel plurimorum Martyrum, extra tempus Paschale.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Exúltent in Dómino sancti, * Allel. Psalmus, Veníte, exultémus. 1.

Hymnus pro uno Martyre.

Deus tuórum mílitum. ut supra. xxv.

Pro pluribus Martyribus. Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Traduntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus funditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantùm Antiphona dicuntur Psalmi cujuslibet Nocturni.

Psalmi pro uno, vel pluribus Martyribus. Beátus vir, qui non ábiit. Quare fremuérunt. Dómine quid multiplicáti. xvii. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, quæ occurrit temp. Pasch. in Offic. de Tempore; vel quando non adsunt, de Communi unius vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

℟. i. Beatus vir, qui métuit Dóminum, allelúja, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória & divítiæ in domo ejus, & justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

℟. ii. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos verò contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

℟. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Pro uno Martyre, Psalmi. Cùm invocárem. Verba mea. Dómine Dóminus noster. xix.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi. Dómine, quis habitábit. Consérva. Dómini est terra. xxxiii. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Sermone 22. Lectio iv.

Dignum & cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus: & iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent & partícipes esse lætitiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, & resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, & conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent & glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et. Lectio v.

Annuntiémus, inquam, sanctis Martyribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, & horum sepúl-

chra

chra referéntur: dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbitò viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ & Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur & vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris: ut qui dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ antè habebátur ignóta.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

IGnóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Euangelísta ait: Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, & introiérunt in sanctam civitátem. Unde cùm Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Notas mihi fecísti vias vitæ: póssumus & nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cùm me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervenítur itinéribus ad salútem. ℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmi pro uno Martyre. In Dómino confído. Dómine, quis habitábit. Dómine in virtúte. xx.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi. Exultáte justi. Benedícam Dóminum. Deus noster refúgium. ut infrà. xxxiv.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium & exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 80. in Joannem.

ISte locus Euangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, & discípulos suos pálmites, secúndùm hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis & pálmites. Propter quod cùm esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus & nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Benedictio. Cujus festum, vel Quorum. Lectio viii.

QUid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, & cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cùm dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Can-

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte; rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

EGo sum, inquit, vitis vera: & Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola & vitis? Secúndùm hoc ergo vitis Christus. Secúndùm quod ait: Pater major me est. Secúndùm autem id quod ait: Ego & Pater unum sumus: & ipse agrícola est: nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium: sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat: sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse & Pater unum sunt: &, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat. Te Deum. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SAncti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúja: & sicut odor bálsami erunt ante te, allel. Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Aña. In cœléstibus regnis sanctórum habitátio est, allelúja: & in ætérnum réquies eórum, allelúja. Aña. In velaménto clamábant sancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja. Aña. Spíritus & ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja. Aña. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus pro uno Martyre.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus, Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum. xxv.

℣. Pretiósa in conspéctu Dñi, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis & lætítiæ, allelúja.

Ad Tertiam, Aña. In cœléstibus regnis.

Capitulum. Stabunt justi.

℟. breve. Sancti & justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti & justi. ℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti. ℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

ECce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, & inter Sanctos sors illórum est. ℟. breve. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium & exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. c

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndùm propósitum vocáti sunt sancti.

℟. breve. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gáudium & exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad

Ad Vesp. Aña. Sancti tui Dómine. cum reliq. ut suprà in Laudib. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ult. Psal. Crédidi. 90. Capitulum. Stabunt justi. ut suprà. Hymnus pro uno Martyre. Deus tuórum mílitum. xxv.

Pro plurib. Martyribus, Hymnus. Rex gloriósæ Mártyrum. xxv. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi allelúja.

Aliæ Lectiones pro Martyribus tempore Paschali.

In secundo Nocturno.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi & mártyris, ad Mártyres & Confessóres.

Lib. 2. Epist. 6. Lectio iv.

QUibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? robur péctoris vestri, & perseverántiam fidei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ durissimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobis pótiùs supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velóciùs mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium & exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

VIdit admírans præséntium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spirituále, prælium Christi: stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: & pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis rupta compáge víscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis extíngueret, qui flammas & ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

O Quale illud fuit spectáculum Dómino, quàm sublíme, quàm magnum, quàm Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquénte ad nos páriter & monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis; quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quàm lætus illic Christus fuit, quàm libens in tálibus servis suis & pugnávit & vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, prælíatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis. ℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis & lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 81. in Joann. sub medium.

NE quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse à semetípso pálmitem ferre: cùm dixísset,

Hic

Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest: quia etsi parum attúlit palmes, eum purgat agrícola, ut plus áfferat. Tamen nisi in vite mánserit, & víxerit de radíce, quantúmlibet fructum à semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset. ℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Lectio viii.

VErùm quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut & mors in potestáte sit líberi arbítrii: si quis in me, inquit, non mánserit: mittétur foras sicut palmes, & aréscet, & cólligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Ligna ítaque vitis tantò sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quantò gloriosióra si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophetam Dóminus dicit, præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur: unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit. ℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et. Lectio ix.

SI manséritis in me, inquit, & verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, & fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum à salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo: & áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis. Te Deum laudámus. 11.

IN COMMUNI

Confessorum, Vírginum, & non Vírginum, & Dedicationis Ecclesiæ tempore Paschali, Officium fit ut inferiùs in aliis temporibus: sed in fine ad Invitatorium, Antiphonas, ℣. & ℟. tam brevia, quàm alia, additur Allelúja, & tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona illius Nocturni.

COMMUNE plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

Ad Vesperas, Aña. Omnes sancti. cum reliq. de Laudib. xxxvii. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90. Capitulum. Sap. 5.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace. Hymnus.

SAnctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt quos fátuè mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ
Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens benè cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te

Te summa ò Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus, Oratio.

Beatórum mártyrum paritérque Pontíficum N. & N. nos quæsumus Dómine festa tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices, Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Venite, exultémus. 1.

Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum. Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dó-

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.
Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.
Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dñe suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apostoli ad Romános. Lectio i. Cap. 8. c

Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndùm carnem vivámus. Si enim secúndùm carnem vixéritis, moriémini: si autē spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis iterùm in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.) Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat.
℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: & jam non erit ámpliùs neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámpliùs, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam. Bñ. Unigénitus Dei Fílius. Lectio ii.

Scimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imò qui & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeò corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, & una fides erat in eis. Et ídeò. Bńo. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit à charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre à charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Antiphona. Sanctis qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

COnsérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona. Sanctis qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos. Antiphona. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ?
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non defícient. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.
Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis. Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus à Dómino cónsequi temporália benefícia: ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre delécitat.
℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.
Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum Sanctis: & tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed & Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus & consolatiónum. Et Dóminus in Euangélio: Si mundus vos odit: scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.
Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solùm Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite à me, quia mitis sum, & húmilis corde. Audi & Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.
℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.
In tertio Nocturno, Aña. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum. Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in

in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.
Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem:
Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum; * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus:
Ut éruat à morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dñm: * quóniam adjútor & protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Antiphona Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum. Antiphona. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeò coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.
Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus animas servórum suórum: * & non delínquent omnes qui sperant in eo.
Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idolis: ídeò coronáti póssident palmam. Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi verò mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum. Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ posuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi verò mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 21. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm audiéritis prælia & seditiónes, nolíte terréri: opórtet primùm hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 35. in Euangelia.

DOminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eò minùs pertúrbent veniéntia, quò fúerint præscíta. Minùs enim jácula fériunt quæ prævidéntur: & nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cùm audiéritis prælia & seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primùm hæc fieri: sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intériùs, áliud extériùs passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos indicet intériùs exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud à frátribus pérpeti. ℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia. Benedictio. Quorum festum cólimus. Lectio viii.

SEd his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, & regnum advérsus regnum: & terræmótus magni erunt per loca, & pestiléntiæ, & fames, terroréfq; de cœlo, & signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: & per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeò post bella

&

& feditiónes non ftatim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant fine fine nuntiáre.
℟. Sancti mei, qui in carne pófiti, certámen habuíftis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.
Benedictio. Ad focietátem. Lectio ix.
SEd cùm tot figna perturbatiónis dicta fint, opórtet ut eórum confiderátiónem bréviter per síngula perftringámus: quia necéffe eft, ut ália è cœlo, ália è terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce refpéctus iræ défuper: erunt peftiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce fterílitas terræ: terroréfque de cœlo & tempeftátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia confummánda funt, ante confummatiónem ómnia perturbántur: & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferimur: ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra infensátos.
Te Deum laudámus. 11.
Sequens ℟. dicitur poft viii. vel ii. Lect. in fefto plurim. Mart. fratrum.
℟. Hæc eft vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúfo sánguine fecúti funt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléftia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes.
Glória Patri. Contemnéntes.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

OMnes fancti, quanta paffi funt torménta, ut fecúri pervenírent ad palmam martyrii. Pfalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Cum palma ad regna pervenérunt fancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei. Aña. Córpora fanctórum in pace fepúlta funt: & vivent nómina eórum in ætérnum. Aña. Mártyres Dómini Dóminum benedícite in ætérnum. Aña. Mártyrum chorus laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Sap. 3.

JUftórum ánimæ in manu Dei funt, & non tanget illos torméntum mortis. Vifi funt óculis infipiéntium mori: illi autem funt in pace. Hymnus.

REx gloriófe Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui refpuéntes térrea
Perdúcis ad cœléftia:
Aurem benígnam prótinus
Inténde noftris vócibus:
Trophæa facra pángimus:
Ignófce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcífque Confefsóribus:
Tu vince noftra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri fit glória,
Ejúfque foli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne fæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus fuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Veftri capílli cápitis omnes numeráti funt: nolíte timére, multis pafséribus melióres eftis vos.
Pro plurib. Martyr. Pontificibus, Orátio.
BEatórum mártyrum paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæfumus Dómine, fefta tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum noftrum.
Si non fuerint Pontifices, Oratio.
DEus, qui nos concédis fanctórum mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere; da nobis in ætérna beatitúdine de eórum focietáte gaudére. Per Dóminum. Alia Oratio.
DEus, qui nos ánnua fanctórum mártyrum tuórum N. & N. folemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.
Ad Tertiam, Antiphona. Cum palma.
Capitulum. Juftórum ánimæ.

℟. breve. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Aña. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. c

Reddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum nocte. ℟. breve. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3. b

Fulgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. ℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, & in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Psal. Dixit Dóminus. 87. Aña. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. Psal. Confitébor. 88. Aña. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini. Psalmus. Beátus vir. 88. Aña. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: & jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt. Psal. Laudáte púeri. 88. Aña. In cœléstibus regnis sanctórum habitátio est, & in ætérnum réquies eórum. Psalmus. Crédidi. 90.

Capitulum & Hymnus ut in primis Vesperis. xxx.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeò cum Christo exúltant sine fine.

Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi. Serm. 1. de Martyr. tom. 3. Lectio iv.

Nemo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio à Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quò possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre & víncere hostem possímus: ut parta victória, cum iisdem Sanctis in regnis cœléstibus triumphémus. ℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi priùs constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vér-

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti: sic & laborándo fortióres, & moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes Christiáne competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles. ℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Luc. c. 9. post init.

ADvérte ómnia diligénter, quomodo & cum Apóstolis ascéndat & descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Priùs enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeò quemque in inferióribus sanat, hoc est, à libídine révocat, injúriam cæcitatis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit: ut usu quodam & cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis. ℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantùm beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo verò sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, & in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, & mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est. ℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória. Mercédem.

Lectio ix.

SEd priùs quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Euangelista pósuit. Ordine enim prima est, & parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem. Te Deum. 11.

C O M M U N E
Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliq. de Laudibus. xlvi. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Domínica. 87. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Eccli. 44. c

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymnus

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem piè laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dñs, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Aña. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis, ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum. Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte. 1.
Hymnus. Iste Conféssor, ut supra.

In primo Nocturno, Antiphona.

Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Antiphona. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dó-

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dñs, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.
Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino: prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me: * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dñe suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum; filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli. ℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam. * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum. Lectio ii. Cap. 1. b

Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndùm doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & seductóres; máximè qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui, qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideò. Bñò Spíritus sancti.

Le-

Lectio iii. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus símiliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, benè docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes símiliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis. ℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dílígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Antiphona. Læt/éntur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Antiphona. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Antiphona. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsius píetas. Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi Epíscopi. Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi. Lectio iv.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória Patris est filius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia & devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Euangélium ipse nos génuit. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.
Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

QUidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis & grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures è discípulis relíquit sui sacerdótii succeſsóres.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.
Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

BEnè & congruè in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Dignè enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si díceret, Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quàm vitæ; ut illo potíssimùm

mùm témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória. Ipse.

In tertio Nocturno, Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónã de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiphona. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchísedech.
Pater noster. Absolutio. A vínculis. Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregrè proficíscens, vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.
Homilia 9. in Euangelia.

LEctio sancti Euangélii, fratres charíssimi, sollícitè consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, gráviùs inde judicémur. Cùm enim augéntur dona, rationes étiam crescunt donórum. Tantò ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quantò se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregrè profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum verò témporis positúrus ratiónem revértitur. Benè operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum verò à bono ópere torpéntem damnat.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad. Bno. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

QUis ítaque iste homo est, qui péregrè profícíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregrè proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii verò commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus: vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, & tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, idest, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus verò, intelléctus, & operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodò designátur.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. Benedictio. Ad societátem. Lectio ix.

SEd is qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se à carnis petulántia, & à terrenárum rerum ámbitu, atque à visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cùmque & intelligéndo, & operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi. Aña. Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúja. Aña. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccl. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntiùs
Indúlgeas precántibus;
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui ritè mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. Oratio.

Da quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis venerânda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Aña. Non est invéntus. Capitulum. Ecce sacérdos. ut suprà. ℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Aña. Ideò jurejurándo.

Capitulum. Eccl. 44. c

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. Eccl. 45. c

Fungi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsíus, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis. ℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce sacérdos magnus. cum reliq. de Laudibus. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalm. Meménto Dómine David. 94. Capitulum & Hymnus ut suprà in primis Vésperis. xl.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amávit eum Dóminus, & ornávit eum:

eum: stolam glóriæ induit eum, & ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat in ii. Vesp. pro solis summis Pontificibus:

Antiphona. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum & Confessorum, Officium fit ut suprà: sed in Oratione & Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; & in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros gloriósos & paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, & prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi; ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: & sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideò.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, & in testaméntis stetit semen eórum: & filii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es. Glória. Tu es.

Aliæ Lectiones pro Pontif. & Confess.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio:

Lectio iv.

BEáti patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus; qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, & plenam cœléstibus divítiis & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflictus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

QUantis hic cæcis à via veritátis errántibus, & de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, & illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, & infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam?

tiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte & oratiónum ab infirmitáte curávit? ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, & quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus & exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, & delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, è contrário mortíficet vitáli morte peccáto? ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 24. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi. Comment. in Matth. can. 26. in fin.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus: vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, & oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum operíbus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incurióśis nobis, & somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo solicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, & præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte & veritáte infirma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, & verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur: glóriam à Dómino tamquam dispensátor fidélis, & víllicus útilis consequétur, & super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultrà, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à nuptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Quòd si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, & sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantùm curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque à bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia

vita

vita Géntium vixerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit. Te Deum. 11.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrísque Vésperis, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Lectiones sequentes leguntur in festis Doctorum: Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, & in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum Géntium pertránsiet: bona enim & mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, & pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse díriget consílium ejus & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideò.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et. Lectio iii.

IPse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es. Glória. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio iv.

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: & représsa infidelitátis hieme, áltiùs per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, expletis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cùm ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: & Hyades nomen à plúviis accepérunt, quia ortæ proculdúbio imbres ferunt. Benè ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínimè dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum: & nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod pauló antè protúlimus: Quamobrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et persúsa terra ad fructum próficit, cùm lumen ætheris ignéscit, quia ubériùs frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde cláriùs ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, & eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, & lárgiùs cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia S. Augustini Epíscopi.

Lib. 1. de Ser. Dñi in monte, cap. 6. to. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit

vit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat. Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior : sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et. Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supériùs sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supériùs ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus, Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum & terram, sed hómines qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita : id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 11.

C O M M U N E

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, quinque taléhta. ut infrà in Laudibus. lvii. Psal. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 87. & loco ult. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniæ thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, colèntes
Quem piè laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi fériem gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dñs, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum. Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beati N Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte. 1.

Hymnus. Iste Conféssor. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Antiphona. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ana. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino: prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Ana. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi; quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans

ca-

caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b & 5. d

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. ℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius. Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, & misericórdia est in sanctos ejus, & respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celérius consummáta, longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, & commovébit illos à fundaméntis, & usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et. Benedictio. Spíritus sancti grátia. Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, & tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, & præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illórum est. ℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.
Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace. Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.
Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exáudivit eum, & constítuit eum in pace.
Antiphona. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo; scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Psalmus 5.
VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.
Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es:
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquuntur mendácium.
Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Antiphona. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Antiphona. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Psalmus 8.
DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℞. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. Benedíctio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. tom. 3. Lectio iv.

BEáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus rectè factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cùm Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte? ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Bno. Christus perpétuæ. Lectio v.

QUòd si hic, ubi morbi, ubi infectiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ solicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululùm ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam rectè composúerit: multò magis, postquam hinc demigravérimus, fácilè cómpotes érimus ejus boni, cùm hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum; & quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella. ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum, Et ad.

Benedíctio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUamóbrem maximóperè grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: & digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relíctis hisce festis tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quòd & cívitas sursum sit, & Ecclésia, & celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, & Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, & ad multórum míllium Angelórum frequéntiam. ℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum, coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Dómine iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit

in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ?

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 12. c

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse

tasse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, & lumbos restríngere, & lucérnas tenére: ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed & si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, & nequáquam se à vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem. Lectio ix.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis: ut, cùm vénerit & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulsat verò, cùm jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe & operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet: & cùm tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Euge serve bone, in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui. Antiphona. Fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. Antiphona. Beátus ille servus, quem, cùm vénerit dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem. Antiphona. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non abiit, nec sperávit in pecúniæ thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

A nni

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, & fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te piíssime,
Precámur omnes súpplices:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas, Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Euge serve bone. Capitulum. Beátus vir. ut supra. ℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Aña. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. ℟. breve. Os justi, * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℟. breve. Lex Dei ejus, * In corde ipsíus. Lex Dei. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dómine, quinque talénta. cum reliquis de Laudibus. Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis. li.
℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut suprà: sed in Oratione & Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

Aliæ Lectiones pro Confess. non Pontif.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici, Lectio i. Cap. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris.

Quis

Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, & perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus: fácere mala, & non fecit: ideò stabilíta sunt bona illíus in Dómino, & eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum. ℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in.

Lectio ii. Cap. 32. c & 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: & qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: & qui insidiósè agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, & justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & justítias, & non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34. b

Spíritus timéntium Deum quæritur, & in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, & óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, & quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, & umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, & adjutórium casus, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans sanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna; & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 10. c. 19. in c. 12. Job. Lectio iv.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quę falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multipliciùs réddere: cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

At contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntiùs toleráre, quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derídétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidé-

détur mundo, quàm mentē verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quęrere, posséssa relinquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére. ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Cap. 17. post initium. Lectio vi.

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hìc adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: à cunctis verò despicábilis cérnitur, & hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntia ágicit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat; & eréctus pro justítia de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente solícitus rúminat, & inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignorat.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 54. in Lucæ 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótiùs ob humilitátis devotiónem nóminat: quia videlicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, & ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blandè consolátus, quam regnum Dei tantùm quærere præcipit, eídem regnum à Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat. Lectio viii.

VEndite quæ possidétis, & date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc dignè fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus sprétis, nihilóminùs post hæc labóre mánuum, unde & victum transígere, & eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum & aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. Lectio ix.

FAcite vobis sáccculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat.

neat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur à sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ; cùm & ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, & à fidélibus obláta consérvans, & suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tríbuens: sed ne Deo propter ista serviátur, & ob inópiæ timóre justítia deserátur. Te Deum. 11.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur dabis nobis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim & Crates fecit Philósophus, & multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprié Apostolórum est, atque credéntium. ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat. Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem à patre suo, & matrem à fília, & nurum à socru: & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Euangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias & sæculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quòd si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet, quæ comparatióne & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur. Te Deum. 11.

COMMUNE VIRGINUM.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntum. Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.
Aña. Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntum. Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.
Antiphona. Hæc est quæ nescívit torum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.
Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te:
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Antiphona. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.
Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.
Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.
Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem. Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * & adipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccellas:

las: * ante fáciem frígoris ejus, quis ſuſtinébit?
Emíttet verbum ſuum, & liqueſáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum ſuum Jacob: * juſtítias & judícia ſua Iſrael.
Non fecit táliter omni natióni: * & judícia ſua non manifeſtávit eis.
Antiphona. Iſta eſt ſpecióſa inter filias Jerúſalem. Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui ſeípſum comméndat, ille probátus eſt; ſed quem Deus comméndat. Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ ſola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponſus decórus glória,
Sponſíſque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Poſt te canéntes cúrſitant,
Hymnóſque dulces pérſonant.
Te deprecámur súpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, proſperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum. Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæſumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata ſemper éxtitit & mérito caſtitátis, & tuæ profeſſióne virtútis. Per Dóminum.

Pro virgine non martyre, Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum noſtrum.

Si fuerint plures, in utriſque Veſperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudéntes Vírgines, aptáte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam.
℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum vírginum & mártyrum N. & N. palmas inceſſábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.
Pſalmus. Veníte. 1. Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem geſſit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum geſtit frágilem domáre
Córporis ſexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéſcens,
Sánguine effúſo méruit ſerénum
Scándere cœlum.
Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas ſcélerum remítte;
Ut tibi puro reſonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſque virtus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si.

Digitized by Google

Si Sancta fuerit virgo tantùm, & non martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me; * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt, ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Antiphona. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. Antiphona. Revértere, revértere, Sunamitis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psal-

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ?

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, & regna. Pater noster. Absol. Exaudi Dómine. Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. Lectio i. Cap. 7. c

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: prǽterit enim figúra hujus mundi. ℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti.
℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit martyr, dicitur sequens
℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Quia. Bño. Unigénitus Dei Fílius. Lectio ii.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Proptéreà. Benedíctio. Spíritus sancti grátia. Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quòd sit superadúlta, & ita opórtet fíeri, quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde

ſuo, ſerváre vírginem ſuam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, benè facit: & qui non jungit, méliùs facit. Múlier alligáta eſt legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd ſi dormíerit vir ejus, liberáta eſt: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit, ſi ſic permánſerit secúndùm meum consílium: puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, próſperè procéde, & regna. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno, Antiphona. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna.

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.

Antiphona. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna.

Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Ar-

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. Psalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Antiphona. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absol. Ipsíus píetas.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 1. de Virg. circa init. Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne vélut tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeò laudábilis virgínitas, quia in Martyribus repéritur: sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléčti quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit è cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.
℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.
Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, & toto hausit péctore. Nam quis tantum, cùm invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptéreà adolescéntulæ dilexérunt te, & attraxérunt te. Postrémò, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur. ℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.
Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácilè invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, & Verbum caro factum est, ut caro fie-

ret Deus. Dicet aliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideò ergo curru raptus ad cœlum, ideò cum Dómino appáret in glória, ideò Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℞. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Sal-

Salvávit sibi déxtera ejus; * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum. Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso, & sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 12. in Euangelia.

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Euangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc quod à vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intus à mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. Et veniénte. Bno. Cujus, vel Quarum festum cólimus. Lectio viii.

SEd priùs quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes & fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quòd sæpè in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur. ℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória. Ecce.
Benedictio. Ad societátem. Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti sunt, rectè símilis virgínibus prudéntibus, & fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, & spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia expetunt, pro labóribus suis recípere laudes hu-

humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt. Te Deum. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

HÆc est virgo sápiens, & una de número prudéntum. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. Aña. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntì bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum. Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro virgine non martyre, Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Hæc est virgo. Capitulum. Fratres, Qui gloriátur. ℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña. Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Ista est speciósa.

Capitulum. Eccli. 51. b

DOmine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo

suo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit virgo & non martyr, dicitur sequens Capitulum. Sap. 4.

O Quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus: quóniam apud Deum nota est, & apud hómines.

℟. breve. Elégit eam: lxx.

Ad Vesperas, Antiphonæ, Psal. Capit. & Hymn. ut in primis Vesperis. lxi.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine & Martyre, ac pro Martyre tantùm, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infrà.

De libro Ecclesiástici. Lectio i. Cap. 51.

C Onfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: à pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácii, à rege iníquo, & à lingua injústa. ℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio ii.

L Audábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ à sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Proptéreà.

Lectio iii.

E Xaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assíduè, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. ℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prósperè procéde, & regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & mártyris de disciplína & hábitu Vírginum. Cap. 2. Lectio iv.

N Unc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntū grátiæ spirituális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fecúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tantò plus gáudium ma-

matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm potestáte: non quòd extrémi, & minimi, & humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quòd ad solicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus. ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Neque inánis hæc cáutio est, & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica & vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, & à carnáli concupiscéntia recedéntes tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, à quo & mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: & sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: & sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. ℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Denuò quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantùm másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, & féminas præterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, & in másculo simul significátur & fémina. Quòd si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt? ℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 63. in Matth. sub med.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, à necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, & sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem astruit. ℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum, * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. Et veniénte.

Lectio viii.

Id autem hoc ferè modo confírmat. Cógita tecum, si aut à natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cùm & ejúsmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quòd cum mercéde atque corónis idem súltines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: imò verò non idem, sed multò lévius, tum quia spe eri-

geris, & consciéntia rectè facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris. ℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce. Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustrà & inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipso, quòd grave esse opus osténdit, & ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur. Te Deum laudámus. 11.

COMMUNE

sanctæ Martyris tantùm, & nec Virginis nec Martyris.

Ad Vesperas, Aña. Dum esset. cum reliq. de Laud. lxxvi. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Communi Virg. lxi.

Pro Martyre tantùm, Capit. Eccl. 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimus fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Hymnus.

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

Pro una Martyre tantùm, Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantùm, Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre, Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, * In conféssióne beátæ N.

Psal. Veníte. 1. Hymnus.

HUjus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ,

Añæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum dicuntur ut sup. in Communi Virg. lxiv. excepta secunda Antiphona primi Nocturni, cujus loco dicitur sequens Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantùm leguntur ut suprà. Confitébor tibi Dómine Rex. lxxi.

Pro nec Virg. nec Mart. ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris de longè portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméсticis suis, & cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum. ℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Quia concupívit. Lectio ii.

GUstávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sindonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Proptéreà. Lectio iii.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, & panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: & laudent eam in portis ópera ejus. ℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prósperè procéde, & regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis. Prope finem. Lectio iv.

AGrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, messium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quàm rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo viduítas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fidei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

UNde & illi qui deórum suórum adultéria & probra venerántur, cœlibátus & viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis & miles stipéndiis arma depónit, & relicto

cto officio quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut & ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur; & álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, & juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem fácilis tondére, quàm prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, & adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Similis huic vídua velut eméritis veteránа stipéndiis castitátis, & si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: & si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem, seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quàm junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quàm víduam? Quòd si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio. ℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 13. f

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilía 11. in Euangelia.

Cœlórum regnum, fratres charíssimi, idcircò terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat & incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii à malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto, ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium: ager verò in quo thesáurus abs-

abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum & Hymnus ut suprà in Vesperis. lxxiii. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantùm, Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantùm, Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre, Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. In odórem.

Pro Martyre tantùm, Capitulum. Confitébor tibi Dómine, lxxiii.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capit. Mulíerem fortem. lxxiii.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantùm, Capitulum. Eccli. 51.

LIberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Prov. 31.

MAnum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis. ℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantùm, Capit. Eccli. 51. d

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Prov. 31. d

MUltæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad

Ad Vesp. Aña. Dum esset Rex. & alia ut suprà in i. Vesperis. lxxiii. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Manum suam apéruit inopi, & palmas suas exténdit ad páuperem, & panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut suprà.

Lectiones pro Martyre tantùm.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis. Lectio iv.

EGo máximè commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, & ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípuè, cùm mulíerum certámina proponúntur. Quantò enim infírmius est vas, tantò major est grátia, tantò illústrius est trophæum, tantò insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quòd per ea, quibus víceràt inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, & mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint & ignávi: quam verò véniam, cùm fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cùm adeò se generósè ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, & obnóxius sexus injúriæ: verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil planè poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quòd útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesp. Aña. Domum tuam Dómine. cum reliq. de Laud. lxxxiv. Psalm. Dixit Dóminus. cum rel. de Dñica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Lauda Jerúsalem. 101. Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo à Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

COeléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca Cívitas.
Hìc margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,

Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Benè fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam, & quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam. Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Psalmus. Veníte. 1. Hymnus. Cœléstis. ut suprà.

In primo Nocturno, Antiphona.

Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ?
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles.

Antiphona. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta

ta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.
Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Circúmdate Sion, & compléctimini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Antiphona. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 7.

CUm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, & devorávit holocáusta & víctimas: & majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eò quòd impléſſet majéstas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem, & glóriam Dómini super domũ: & corruéntes proni in terram super pavimẽntum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, arietum centum vigínti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univérsus pópulus.
℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Lectio ii.

SAcerdótes autem stabant in officiis suis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus: hymnos David canéntes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini, obtúlerat enim ibi holocáusta & ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, & omnis

Israel

Iſrael cum eo, eccléſia magna valdè, ab intróitu Emath uſque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eò quòd dedicáſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebráſſet diébus ſeptem. ℟. Fundáta eſt domus Dómini ſupra vérticem móntium, & exaltáta eſt ſuper omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent: Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos ſuos. Et vénient,

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domũ Dómini, & domum regis, & ómnia, quæ diſposúerat in corde ſuo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo ſua, & proſperátus eſt. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum iſtum mihi in domum ſacrifícii. Si cláuſero cœlum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locúſtæ, ut dévoret terram, & míſero peſtiléntiam in pópulum meum: convérſus autem pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquiſíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis: & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & ſanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco iſto oráverit. Elégi enim & ſanctificávi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibi in ſempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic Dómine domum iſtam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco iſto: * Exáudi preces in excélſo sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, ſi convérſus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad ſanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In ſecundo Nocturno, Antiphona.

Non eſt hìc áliud, niſi domus Dei, & porta cœli. Pſalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in ſæcula ſæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noſter áſpice Deus: * & réſpice in fáciem Chriſti tui.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Antiphona. Non eſt hìc áliud, niſi domus Dei, & porta cœli.

Antiphona. Vidit Jacob ſcalam, ſúmmitas ejus cœlos tangébat, & deſcendéntes Angelos, & dixit: Verè locus iſte ſanctus eſt. Pſalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

D 6-

Digitized by Google

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Antiphona: Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, & descendéntes Angelos, & dixit: Verè locus iste sanctus est. Antiphona: Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.
Antiphona. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.
℣. Domus mea.
℟. Domus oratiónis vocábitur.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.
Sermone 252. de Tempore. Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: & iterùm: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeò, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur: claudátur diábolo, & aperiátur Christo: & ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeò, fratres charíssimi, unusquísque

consíderet consciéntiam suam, & quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, priùs oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, & sic Eucharistiam præsúmat accípere.

℟. O quàm metuéndus est locus iste! * Verè non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se à divíno altári subtráxerit, citò ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita è contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo & cœlésti convívio excommunicári pénitùs non timébit.

℟. Mànè surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iste sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cùmque evigilásset Jacob de somno, ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, & illi non additur in fine Allelúja, tunc principium Psalmi est à secundo ℣. Dicet Dómino. Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

DIcet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Antiphona. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur. Antiphona. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Affér-

Digitized by Google

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est. Antiphona. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Benè fundáta est supra firmam petram.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam, prope finem.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácilè Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis: & ídeò Jesum in inferióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulsánti. Lectio viii.

Et benè ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, & contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles; quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat;

álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affectum. ℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et. Lectio ix.

VErùm ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum citò reliquisse videámur, & transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit & Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit & Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DOmum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Domus mea, domus oratiónis vocábitur. Antiph. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Aña. Benè fundáta est domus Dómini supra firmam petram. Antiphona. Lápides pretiósi omnes muri tui, & turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo à Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Hymnus.

ALto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ & ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum & Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.
Hæc templa, Rex cœléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc ò rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.
Hic ímpetrent Fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória,
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Benè fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus. Antiphona.

Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, & suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus à Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam, & quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde; ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam. Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratió-

tiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea. Capitulum. Vidi civitátem. ut suprà. ℟. br. Domum tuam Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet sanctitúdo. Glória Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis & peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiph. Hæc est domus Dómini. Capitulum. Apoc. 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus. ℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus iste. ℣. Pro delíctis & peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus iste. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Benè fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Aña. Lápides pretiósi.

Capitulum. Apoc. 21. b

ET abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt. Et dixit, qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia. ℟. br. Hæc est domus Dómini, * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Benè fundáta est supra firmam petram. Fírmiter ædificáta. Glória Patri. Hæc est. ℣. Benè fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis. lxxvii. ℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm metuéndus est locus iste: verè non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cœli.

Brev.

SECUNDA DIE infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 121. Lectio iv.

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modò ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. ℟. Orántibus in loco. lxxxi. Lectio v.

IPsa ergo modò cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. ℟. O quàm metuéndus. lxxxii. Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes; & pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia verò spiritáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Je-

Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.
℟. Manè surgens. lxxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Léctio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

ET conféstim, inquit, vidit, & sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstrícti, & in Zachæo cítiùs quàm opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.
℟. Domus mea. lxxxiii. Léctio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobris, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certè Zachæus, & eléctus à Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem quàm conferébat, accépit.
℟. Lápides pretiósi. lxxxiv. Léctio ix.

ET benè princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando & iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quòd nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne fortè malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: méritò adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus; quia & Christum vidit, & Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, & manéntem super eum. Te Deum laudámus. 11.

TERTIA DIE
infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Sermone 256. de Tempore. Léctio iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hìc fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modò, cùm congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis & montibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur. ℟. Orántibus. lxxxi. Léctio v.

LIgna ista & lápides si non sibi certo órdine cohærerént, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicem cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini à vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.
℟. O quàm metuéndus. lxxxii.

Le

Lectio vi.

C Onsíderet ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est, & promíssum, orbe terrárum. Cùm enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Manè surgens. lxxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, & vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchrè autem áddidit, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut & mystérium serváret, & grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. lxxxiii. Lectio viii.

V Idit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi. lxxxiv.

Lectio ix.

A D hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cùm esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege. Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, & Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 11.

QUARTA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

A Tténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modò cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, continuò agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus. lxxxi. Lectio v.

C Ujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, & cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, & dícitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant oc-

cidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quàm. lxxxii. Lectio vi.

Resurréxit tértia die, & ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, & per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur & convertebántur: áliqui obdurabántur & confundebántur, nulli tamen jucundabántur. ℟. Manè surgens. lxxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. 27. post medium.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Euangélicæ históriæ verba testántur, quia Zachæus cùm vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea. lxxxiii. Lectio viii.

Pusíllus itaque Zachæus sycómorum súbiit, & Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si prōvidè eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quàm amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imò adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi. lxxxiv.

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cùm dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi & álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur, quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólidè, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére nequeunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 11.

QUINTA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustini Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore. Lectio iv.

Modò, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solùm non jucundántur, sed étiam contundúntur, & implétur vox exultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum,

&

& accinxísti me lætítia. Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto. lxxxi.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quòd ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre, Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, & confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, & quasi lætátus est ímpius. Cónscidit saccum láncea persecútor, & fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quàm metuéndus. lxxxii.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor & emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, & accinxísti me immortalitáte & incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens à mórtuis, jam non móritur, & mors illi ultrà non dominábitur.

℟. Manè surgens Jacob. lxxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum; & ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Lucæ 19.

QUæ impossibília sunt apud homínes, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sárcina per forámen acus transit; hoc est, dives & publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit: qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ideò justè, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea. lxxxiii.

Lectio viii.

MYsticè autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quantò curis sæculáribus occupátior, tantò flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. lxxxiv.

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde & à Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 11.

SEX-

SEXTA DIE
infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore. Lectio iv.

ERgo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus à nobis debéri & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hic perféctum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. lxxxi. Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perféctum, & ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quàm. lxxxii. Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

℟. Manè surgens. lxxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Lucæ 19.

ET cùm venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum & loquebátur & ibat: venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei à terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam & nos quæ amámus, vidére; ab his quæ execrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea. lxxxiii. Lectio viii.

VIdit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, & amávit amántem. Hunc sanè órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cùm ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum; & hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans. ℟. Lápides. lxxxiv. Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, & excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pha-

Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános & peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, & cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora discéssit & aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 11.

SEPTIMA DIE
infra Octavam.

In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
Ex Homil. 33. in cap. 9. Matth. Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingréssis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótiùs malim in domum alicújus vestrùm ingréssus destítui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quàm illud: quandóquidem magis própria hæc est, quàm illa.

℟. Orántibus. lxxxi. Lectio v.

NAm hìc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hìc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirándum? Nam hæc mensa longè pretiósior est, atque jucúndior: & lucérna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic & léctulus est valdè illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quàm. lxxxii. Lectio vi.

ET quidem si concórdia perféctè servarétur à nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, & quinque míllia hóminum, quibus & domus una, & mensa una, & ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, & ánima una. Sed quia longè ab illórum virtúte ábsumus, & per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes & ínopes sumus, hoc loco saltem, cùm huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite: cùmque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solùm, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Manè surgens. lxxxiii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyt.
Paulò post prædicta

ET cùm vidérent omnes, murmurábant, dicéntes quòd ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judæos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti verò sábbato penè univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant iis quæ à Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, & manducásti cum illis?

℟. Dómus mea. lxxxiii. Lectio viii.

STans autem Zachæus dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: & si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem pec-

peccatórem, ipse Zachæus stans, idest, in ea quam cœperat, fidei veritáte persístens, non solúm se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus: quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.
℟. Lápides pretiósi, lxxxiv.

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primò hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic & ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus, quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, & ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere. Te Deum laudámus. 11.

IN OCTAVA Dedicationis Ecclesiæ. Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epistola prima sancti Felicis Papæ quarti.

De consecrat. dist. 1. cap. 2. Lectio iv.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse & sacrásse, cum mensa & altári ejus, & céteris vasis & utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: & non solùm divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, & quómodo ipsa sacra non álii quàm sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, & Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, & deponébant: in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent; & da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Quáliter ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, & ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque filius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte & auxiliánte Deo, perfécit, & templum cum altári, & réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit: in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem celebrem, & omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, & septem diébus, idest, quatuórdecim diébus, & in die octáva dimísit pópulos.
℟. O quàm metuéndus est locus iste: * Verè non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Verè.

De consecrat. distinct. 1. cap. 17.

Lectio vi.

Solemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum & Sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt Encænia in Jerosólymis, & hiems erat, & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quòd autem octo diébus Encænia sint celebránda, in libro Regum perácta dedicatióne templi, reperiétis.
℟. Manè surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iste sanctus est, & ego nesciébam. ℣. Cùmque evigiláffet Jacob de somno, ait. Verè locus. Glória Patri. Verè locus.

OFFI-

OFFICIUM B. MARIÆ
IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per Annum, præterquam in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, & Vigiliis, & nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ vi. dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantùm commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, ℣. & Oratione, ut infrà: quæ commemoratio omittitur, quando Feria sexta occurrit festum Purificationis, vel aliud ejusdem beatæ Mariæ Officium.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta mater, & intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Vel alia pro temporis varietate, ut infrà notatur. xcvi.

Post Orationem fiunt commemorationes consuetæ de Apostolis, & de Pace, ut suprà. 102. vel de Cruce tempore Paschali. 391. Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commemoratio ante ipsa Suffragia.

Completorium ut in Psalterio. 103.

Et in fine Hymni, Te lucis ante términum, dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiam si in Vesperis facta sit tantùm commemoratio de beata Maria; nisi Hymni illius Festi, quod Feria sexta celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

Digitized by Google

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum. Pſalmus Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

Quem terra, pontus, ſídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Clauſtrum Maríæ bájulat.

Cui luna, ſol, & ómnia
Deſérviunt per témpora;
Perfúſa cœli grátia,
Geſtant puéllæ víſcera.

Beáta mater múnere,
Cujus, ſupérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda ſancto Spíritu,
Deſiderátus Géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.

Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Pſalterio. 76.

Et in fine ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noſter.

Abſolutio.

Précibus & méritis beátæ Maríæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione, Benedictio.

Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferiùs poſitis per ordinem.

℟. i. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néſcio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ſecunda Lectione, Benedictio.

Ipſa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ii. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digniſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Chriſtus.

Pro tertia Lectione, Benedictio.

Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus ſalútem & pacem. ℟. Amen.

Poſt tertiam Lectionem dicitur, Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis. Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis ut infrà in Officio parvo. cvi.

Antiphona. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jeruſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni.

Aña. Specióſa facta es, & ſuávis in delíciis tuis, ſancta Dei Génitrix.

Capitulum. Ab inítio, ut ſuprà. xciii.

Hymnus.

O Glorióſa Vírginum,
Sublímis inter ſídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.

Quod Heva triſtis ábſtulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut aſtra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.

Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Vel alia pro varietate temporis, ut infrà habetur. xcvi. Oratio. Concéde. xciii. Vel alia Oratio. Deus, qui salútis. ut infrà.

Deinde fiunt Commemorat. ut suprà.

Ad Horas, Hymni & Psalmi ut in Psalterio; sed in fine Hymn. dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Aña. Dum esset Rex. Capitulum. Regi sæculórum.

In ℟. bre. ℣. Qui natus es de María vírgine. alia ut in Psalterio. 18.

Ad Absolutionem Capitul. In platéis.

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus. Capitulum. Ab initio. ut suprà.

℟. bre. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.
Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. bre. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciósa.
Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis, sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphonæ & Psalmi feriales: Capitula & reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine Commemorationes consuetæ ut in Psalterio. 101.

POST NATIVITATEM

usque ad Purificationem, Officium B. Mariæ dicitur ut suprà, exceptis his quæ sequuntur.

Ad Magnificat, Antiphona.
Magnum hæreditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes Gentes vénient dicéntes, Glória tibi Dómine. Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Ad Laudes & per Horas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis ut infrà. cvi.

Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Antiphona. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Antiphona. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, & quod non erat, assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Tempore Paschali, Invitatorio, Añis, Responsoriis & ℣. additur Allelúja. Et ad Magnificat, & ad Benedictus, dicitur Aña. Regína cœli lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja. Oratio. Concéde nos fámulos, ut suprà. xcii.

Non fiunt Commemorationes consuetæ, sed tantùm de Cruce, ut in Feria ii. post Dominicam in Albis. 391.

Lectiones sequentes dicuntur in singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE JANUARIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 81. al. 7. post initium. Lectio iii.

DE via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Potuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cùm semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ antè díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit pósteà: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndùm verbum tuum.

MENSE FEBRUARIO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri advérsus Joviniánum.

Ex Apologia ad Pammachium pro lib. adversus Jovinianum, in fine. Lectio iii.

CHristus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: & in sepúlchro ejus, quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus antè alligabámur: spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum: per quam sol justítiæ, & Póntifex noster secúndùm órdinem Melchísedech ingréditur & egréditur.

MENSE MARTIO

ante Quadragesimam.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & mártyris advérsus hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio iii.

IN sua própria veniénte Dómino, & sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, & seductióne illa solúta, qua sedúcta est malè illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem euangelizáta est benè ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus: ita & hæc per Angélicum sermónem euangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum: sic hæc suasa est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum astríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem: æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

MENSE APRILI.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 13. in cap. 44. Lectio iii.

POrta hæc clausa erit, & non aperiétur. Pulchrè quidam portã clausam, per

per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, & dux cui porta clausa est, Maríam vírginem intélligunt: quæ & ante partum, & post partum virgo permánsit. Etenim témpore quo Angelus loquebátur: Spíritus sanctus véniet super te, & virtus Altíssimi obumbrábit te; quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei: & quando natus est, virgo permánsit ætérna: ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph filios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

MENSE MAJO.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi, de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. c. 4. in fine, tom. 9. Lectio iii.

PEr féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum à serpénte propinátum libénter accépit, & viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, & vírginum sponsus, qui áttulit matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem?

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De Verbis Apocal. cap. 12. Signum magnum. Lectio iii.

VEheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus & múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminùs virum & mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita & donum: sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus & cleméntissimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit: ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, Hevam transfúnderet in Maríam.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epistola 81. al. 7. circa medium. Lectio iii.

NOn excédit fidem, quòd homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus: Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet eos, & notus erit Dóminus Ægyptiis? In véteri ítaque Testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum: in novo Testaménto virgo géneris aula cœléstis, elécta est ad salútem.

MENSE AUGUSTO.

De Exposítióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 1. Lectio iii.

FUit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper virgo María, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante medium. Lectio iii.

SAcraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus

in Vírginem; nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor témporum nascerétur in témpore, & per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem: & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur, & matri, naturámque sibi nostram solus à peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

MENSE OCTOBRI.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. in cap. 12. Apocal. ante médium. Lectio iii.

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, & devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem & áream; múlier inter solem & lunam; María inter Christum & Ecclésiam constitúta. Sed fortè miráris, non tam vellus opértum rore, quàm amíctam sole mulíerem. Magna siquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis & mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Méritò quidem admiráris Móyses sancte, & curiósiùs desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, & involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

MENSE NOVEMBRI.

De Expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In cap. 8. post initium. Lectio iii.

Accéssi, inquit, ad Prophetíssam, & in útero accépit, & péperit fílium. Quòd María Prophetíssa fúerit, ad quam próximè accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético afflàta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuísse Prophetíssam, quòd Dómini Spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíssimi obumbráverit ei.

MENSE DECEMBRI

ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 18. Lectio iii.

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus in ipso cognitiónis ingréssu Dómini matrem commendat legéntibus, & tamquam testis lócuples, dignam, quæ ad tale munus eligerétur, astruit: quòd in cubículo, quòd sola, quòd salutáta ab Angelo tacet, & mota est in intróitu ejus: quòd ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus vírginis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit: ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférret.

OFFICIUM PARVUM

B. Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Vigilia Nativitatis Domini, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ & Pentecostes, nec in Sabbatis quando fit Officium de sancta Maria. Quibus diebus omittitur à primis Vesperis, & in Vigilia Nativitatis à Matutino. Cùm dicitur in Choro, in Matutino & in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFI-

OFFICIUM B. MARIÆ
extra Adventum.

Ad Vesperas, Ave María. secretò, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.

Deus in adjutórium meum inténde.
Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, & Fílio.
Sicut erat, &c.

In fine Allelúja, ad omnes Horas per totum annum præterquam à Septuagesima usque ad Sabbatum sanctum, cujus loco tunc dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphona. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:
Donec ponā inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Antiphona. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus. 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amica mea, & veni.

Psalmus 125.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.
Antiphona. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.
Antiphona. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 144.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus, quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias & judícia sua Israel:
Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.
Aña. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.
℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta mater, & intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.
Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantùm ad Vesperas & Laudes in Officio S. Mariæ, præterquam in Adventu, cujus loco tunc alia dicitur, ut infrà.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Læ-

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: & pacem tuam nostris concéde tempóribus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave María. ut supra.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster.
℞. Et avérte iram tuam à nobis.
℣. Deus in adjutórium.
Glória Patri. Allelúja. Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.
Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus. Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei. ℞. Deo grátias. ℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix. ℞. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Antiphona.

Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed à perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa & benedícta.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo. Oratio.

Beátæ & glorióſæ ſemper vírginis Maríæ, quæſumus Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat: & ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM de beata Maria.

Ave María. ut ſuprà. ℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja.

Invitatorium. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Pſalmus. Veníte. 1. Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Clauſtrum Maríæ bájulat.

Cui luna, ſol, & ómnia
Deſérviunt per témpora;
Perfúſa cœli grátia,
Geſtant puéllæ víſcera.

Beáta mater múnere,
Cujus, ſupérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda ſancto Spíritu,
Deſiderátus Géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.

Jeſu, tibi ſit glória.
Qui natus de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

Quando fit Officium novem Lectiónum S. Mariæ, dicuntur tres ſequentes Nocturni cum ſuis Pſalmis & Antiphonis, niſi aliæ Antiphonæ aſſignentur. Abſolutiones verò & Benedictiones, ut ante principium Pſalterii.

TRES PSALMI
ſequentes dicuntur Feria ſecunda & quinta ad Nocturnum.

Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Pſalmus 8.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus: * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi.

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Antiphona. Sicut myrrha elécta odórem dediſti ſuavitátis ſancta Dei génitrix.

Pſalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

lex Dómini immaculáta convértens animas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.
Juſtitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.
Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum: * & dulcióra ſuper mel & favum.
Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.
Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt, ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedíſti ſuavitátis ſancta Dei génitrix.
Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.
Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.
Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus.
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.
Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ?
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.
Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noſter. cum Lectionibus, & reliquis ut infrà. cvi.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

TRES PSALMI
ſequentes dicuntur Feria tertia & ſexta ad Nocturnum.

Antiphona. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime.
Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna.
Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.
Glória Patri, & Fílio.
Antiphona. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pſalmus 45.

Deus noſter refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ ſunt Gentes, & inclinàta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.
Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confringet arma: * & ſcuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.
Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.
Antiphona. Sicut lætántium ómnium noſtrùm habitátio eſt in te, ſancta Dei génitrix.

Pſalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.
Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?
Dóminus narrábit in *ſcriptúris* populórum & príncipum, * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.
Antiphona. Sicut lætántium ómnium noſtrùm habitátio eſt in te, ſancta Dei génitrix. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noſter. cum Lectionibus, & reliquis ut infrà. cvi.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

TRES PSALMI

ſequentes dicuntur Feria quarta & Sabbato ad Nocturnum.

Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo.

Pſal-

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis rra.
antáte Dómino, & benedícite nómi- ejus: * annuntiáte de die in diem ſa- táre ejus.
nnuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * ómnibus pópulis mirabília ejus.
uóniam magnus Dóminus, & laudá- lis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes :os.
uóniam omnes dii Géntium dæmó- a: * Dóminus autem cœlos fecit.
onféſſio & pulchritúdo in conſpéctu us: * ſanctimónia & magnificéntia in nctificatióne ejus.
fférte Dómino pátriæ Géntium, af- rte Dómino glóriam & honórem: * férte Dómino glóriam nómini ejus.
óllite hóſtias, & introíte in átria us: * adoráte Dóminum in átrio ſan- :o ejus.
ommoveátur à fácie ejus univérſa :rra: * dícite in Géntibus quia Dómi- us regnávit.
tenim corréxit orbem terræ, qui non ɔmmovébitur: * judicábit pópulos in quitáte.
ætentur cœli, & exúltet terra, com- ıoveátur mare, & plenitúdo ejus: * ıudébunt campi, & ómnia quæ in s ſunt.
unc exultábunt ómnia ligna ſilvá- ım à fácie Dómini, quia venit: * quó- am venit judicáre terram.
ıdicábit orbem terræ in æquitáte, * pópulos in veritáte ſua.
ntiphona. Gaude María virgo, cun- as hæreſes ſola interemíſti in univérſo undo. Antiphona. Dignáre me lau- ire te, Virgo ſacráta: da mihi virtú- m contra hoſtes tuos. Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.
ubes & calígo in circúitu ejus: * juſti- a & judícium corréctio ſedis ejus.
ŋnis ante ipſum præcédet: * & inflam- ábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vi- dit, & commóta eſt terra.
Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dó- mini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulá- cris ſuis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * au- dívit, & lætáta eſt Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte ma- lum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſan- ctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.
Lætámini juſti in Dómino: * & confi- témini memóriæ ſanctificatiónis ejus.
Antiphona. Dignáre me laudáre te, Vir- go ſacráta: da mihi virtútem contra ho- ſtes tuos. Antiphona. Poſt partum, Vir- go, invioláta permanſíſti, Dei génitrix intercéde pro nobis.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum no- vum: * quia mirabília fecit.
Salvávit ſibi déxtera ejus; * & brá- chium ſanctum ejus.
Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtí- tiam ſuam.
Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.
Vidérunt omnes términi terræ * ſalu- táre Dei noſtri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.
Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; or- bis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flú-

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiphona. Poſt partum, Virgo, invioláta permanſíſti, Dei génitrix intercéde pro nobis. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Pater noſter. ſecretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.

Abſolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dómine miſerére nobis. ℟. Deo grátias.
℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néſcio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia quem. ℣. Jube domne benedícere. Benedictio. Ipſa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii.

ET ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Tu autem Dómine miſerére nobis.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti Creatórem mundi: * Genuíſti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti. ℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus ſalútem & pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUaſi cedrus exaltáta ſum in Líbano, & quaſi cypréſſus in monte Sion: quaſi palma exaltáta ſum in Cades, & quaſi plantátio roſæ in Jéricho. Quaſi olíva ſpecióſa in campis, & quaſi plátanus exaltáta ſum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris. Tu autem Dómine miſerére nobis.
℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam commemoratiónem. Quia ex te.
Glória Patri. Chriſtus.

AD LAUDES,

℣. Deus in adjutórium. Glória. Allelúja.
Aña. Aſsúmpta eſt. Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſæculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.
Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.
Glória Patri.
Antiphona. Aſsúmpta eſt María in

...i, gaudent Angeli, laudántes
...enedícunt Dóminum.
...ntiphona. María virgo.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
...ntroíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
...citóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
...ópulus ejus, & oves páscuæ ejus: * ...ntroíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
...audáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus in ætérnum misericórdia ejus: * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus. Glória Patri.

Antiphona. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona. In odórem. Psalmus 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo ... meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matut... ...ditábor in te: * quia fuísti adj... meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.

Antiphona. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis. Aña. Benedícta.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.
Benedícite rores & pruína Dómino: * ...elu & ... Dómino.
Benedícite glácies & ...ves Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.
Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.
Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.
Benedícat Israel Dóminum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino; benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.
Hìc non dicitur Glória, neque Amen.
Antiphona. Benedícta filia tu à Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus. Antiphona. Pulchra es.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteribit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus:
Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hìc non dicitur Glória. Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novū: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis:
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hìc non dicitur Glória. Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.
Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri.
Antiphona. Pulchra es, & decóra, filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c

Vidérunt eam filiæ Sion, & beatíssimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro Sanctis, Aña. Sancti Dei. ℣. Lætámini in Dño. Oratio. Prótege Dómine. ℣. Omnes Sancti tui. ut sup. in Vesp. c.

AD PRIMAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. Assúmpta est.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam alièni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.
Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus salutáris noster: * & avérte iram tuam à nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?
Deus tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum ſalutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra noſtra.
Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.
Véritas de terra orta eſt; * & juſtítia de cœlo proſpéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra noſtra dabit fructum ſuum.
Juſtítia ante eum ambulábit: * & ponet in via greſſus ſuos. Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.
Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.
Antiphona. Aſsúmpta eſt María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra consúrgens, pulchra ut luna, eléćta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta? ℟. Deo grátias.
℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.
Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon, Kyrie eléiſon.
℣. Dóminus vobíſcum. Oratio.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da quæſumus; ut ſua nos defenſióne munítos, jucúndos fácias ſuæ interéſſe commemoratióni. Qui vivis & regnas.

AD TERTIAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus. Meménto, rerum Cónditor. ut ſuprà. cix.
Aña. María virgo. Pſalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi: * & exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus, prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.
Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.
Glória Patri. Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.
Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.
Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.
Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum. Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes noſtri, * in átriis tuis Jerúſalem.
Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípſum.
Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini: * teſtimónium Iſrael ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic ſedérunt ſedes in judício: * ſedes ſuper domum David.
Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.
Antiphona. María virgo aſsúmpta eſt ad

ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea.
℞. Deo grátias. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum. Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

AD SEXTAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus. Meménto, rerum Cónditor. ut suprà. cix.
Antiphona. In odórem. Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum;
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrũ, donec misereátur nostri.
Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multùm repléti sumus despectióne.
Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.
Glória Patri. Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cùm exurgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.
Cùm irascerétur furor eórum in nos: * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac Dñe bonis, * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Antiphona. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. ℞. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℞. Et benedíctus fructus ventris tui.
Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum. Oratio.

COncéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus. Meménto rerum Cónditor. ut suprà. cix.
Antiphona. Pulchra es. Psalmus 125.

IN converténdo Dñs captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti:

Tunc

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Glória Patri. Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidériũ suum ex ipsis: * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta. Psalmus 127.

BEati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Antiphona. Pulchra es, & decóra, filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.
℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit & regnat.

OFFICIUM B. MARIÆ in Adventu.

Ad Vesperas, Antiphona.

Missus est, cum reliquis de Laudibus. cxiv. Psalmi. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Lætátus sum. Nisi Dóminus. Lauda Jerúsalem. xcix.

Capitulum. Isajæ 11.

EGrediétur virga de radice Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℟. Deo grátias.
Hymnus & ℣. ut suprà extra Advent. c.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison.
Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum. Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
Hæc Oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum conclusione integra, scilicet. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Pro

Pro Sanctis ad Vesperas & Laudes tantùm, Antiphona. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allelúja.
℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctórum míllia. Oratio.

CONsciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

Ad Completorium Psalmi, & Hymni ut suprà ante Adventum. ci.

Capitulum. Isaiæ 7. c

ECce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum. ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Ad Nunc dimittis, Antiphona. Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum. Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. ut suprà in Vesperis. cxii.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi & Versiculi usque ad Lectiones, dicuntur sicut ante Adventum, præter tertiam Antiphonam tertii Nocturni, Post partum. cujus loco dicitur sequens Antiphona. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto, allelúja. Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper vírginis, & ómnium Sanctórum, perducat nos Dóminus ad regna cœlórum.
℟. Amen. ℣. Jube domne benedícere.
Bñõ. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. Luc. 1. c

MIssus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Tu autem.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit virgo de lúmine. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Lectio ii.

QUæ cùm audísset, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María; invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. Tu autem.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus sanctus. Lectio iii.

DIxit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua: & hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce Ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum. Tu autem.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies & páries Deum páriter & hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. cvi.

Aña. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allelúja. Aña. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, & páries fílium, allelúja. Aña. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum. Aña. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Capitulum. Isajæ 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℟. Deo grátias. Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum. Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum, &c. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Antiphona.

Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allelúja. ℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam.
℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

Oratio.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

Ad Horas, Hymni, & Psalmi dicuntur sicut ante Adventum. cix.

Ad Primam, Antiphona. Missus est.

Capitulum. Isa. 7. c

Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Tertiam, Antiphona. Ave María.

Capitulum. Isa. 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas María. Capitulum. Luc. 1. d

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus

non

non erit finis. ℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isa. 7.

Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum. ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

POST NATIVITATEM

usque ad Purificationem inclusivè, Officium beatæ Mariæ dicitur ut ante Adventum, exceptis his quæ sequuntur.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. cvi. Aña. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Aña. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Aña. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, & quod non erat, assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Et dicitur ad omnes Horas, & in eis additur. Qui tecum vivit, &c.

Deinde pro Sanctis, & reliquum Officium in aliis Horis ut suprà ante Adventum. cix.

Ad Vesperas, Antiphona.

O admirábile. ut suprà in Laudibus. Psalmi consueti de beata Virgine. xcix.

Ad Magnificat, & ad Nunc dimittis, Aña. Magnum hæreditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes Gentes vénient dicéntes, Glória tibi Dómine.

TEMPORE PASCHALI

Officium B. Mariæ dicitur sicut ante Adventum, sed ad Benedictus, & ad Magnificat; & ad Nunc dimittis, dicitur sequens Antiphona. Regína cœli lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Antiphonis autem, Versibus, & Responsoriis non additur in fine Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem, & Quadragesima, Feria secunda cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, & Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolutè incipitur ab Antiphona. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus* vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis in vocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur,

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine:

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum. Aña. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cùm tribuláret clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus, prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. R équiem.

Antiphona. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Antiphona. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Réquiem.

Antiphona. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Antiphona. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit?

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes obſerváveris Dómine, * Dómine quis ſuſtinébit?
Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.
Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.
A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſrael in Dómino.
Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.
Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus. Réquiem.
Aña. Si iniquitátes obſerváveris Dómine, Dómine quis ſuſtinébit?
Aña. Opera mánuum tuárum Dómine ne deſpícias.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audíſti verba oris mei.
In conſpéctu Angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo,
Super miſericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificáſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna eſt glória Dómini.
Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit: * & alta à longè cognóſcit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine miſericórdia tua in ſæculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias. Réquiem.
Antiphona. Opera mánuum tuárum Dómine ne deſpícias.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infraſcriptæ dicuntur flexis genibus, ſimiliter & ad Laudes, Pater noſter. ſecretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * pſallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.
Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſíus: * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.
Qui cuſtódit veritátem in ſæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat eſcam eſuriéntibus.
Dóminus ſolvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.
Dóminus cuſtódit ádvenas, pupíllum & víduam ſuſcípiet: * & vias peccatórum diſpérdet.
Regnábit Dóminus in ſæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem & generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Pſalmus, De profúndis. ut ſuprà: qui Pſalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum.

In fine Pſalmi, Réquiem ætérnam * dona eis Dómine: Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimas eórum.
℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, & humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die verò Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantùm Oratio, dicitur: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia, &c.

In die depositionis Defuncti, Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In anniversario die, Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularumque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum.

Si pro uno tantùm fit anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes, fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, &c.

Pro fratribus verò & familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus véniæ largítor. ut suprà.

Pro patre & matre, Oratio.

Deus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si sit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum; & ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantùm, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantùm, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno defuncto, Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta, Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: & a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM,

Invitatorium.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus.

Et

Et in fine R équiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantùm in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & in die depositionis Defuncti; quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, & Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantùm unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria ii. & v. primum Nocturnum: Feria iii. & vi. secundum Nocturnum: Feria quarta & Sabbato, tertium Nocturnum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Pro Feria secunda & quinta.

Antiphona. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium:

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo in viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos. Réquiem.

Antiphona. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Antiphona. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: quóniam non est in morte qui memor sit tui. Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu Dómine úsquequò?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valdè velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Antiphona. Nequando rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Ne quando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, & pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster, totum secretò.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, & Titulo.

Lectio i. Job 7. d

PArce mihi Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, ò custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetípsi gravis? Cum non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam: & si manè me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quòd Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio ii. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui

℟. Qui Lázarum resuscitásti à monuménto fœtidum: * Tu eis Dómine dona réquiem, & locum indulgéntiæ.
℣. Qui ventúrus es judicáre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. Tu eis Dómine.

Lectio iii. Job 10.b

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & sic repéntè præcípitas me? Meménto quæso quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nónne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me: óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.
℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam à vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.
℣. Commíssa mea pavésco, & ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Quia peccávi.

Posteà ad Laudes, ut infrà. cxxvi. quando dicitur unum tantùm Nocturnum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Pro Feria tertia & sexta.

Aña. In loco páscuæ. Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Réquiem ætérnam.

Antiphona. In loco páscuæ ibi me collocávit. Aña. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine. Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácuè.
Vias tuas Dómine demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.
Secúndùm misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.
Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.
Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dñm: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, & miserére mei: * quia únicus & pauper sum ego.

Tri-

Digitized by Google

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * & ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dó-
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum. Réquiem ætérnam.
Antiphona. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.
Pater noster. totum secretò.

Lectio iv. Job 13.d

REspónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris: Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti: Qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum quod coméditur à tínea.
℟. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Le-

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nónne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

℣. Anima mea turbáta est valdè, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job 14.c

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

Posteà ad Laudes, ut infrà. cxxvi. quando dicitur unum tantùm Nocturnum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Pro Feria quarta & Sabbato.

Antiphona. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum, & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu autem Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua, & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, & reveréantur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice. Antiphona. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam & apparébo ante fáciem Dómini? Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dominus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus. Réquiem ætérnam.

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Pater noster. totum secretò.

Lectio vii. Job 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, & pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi, Pater meus es: mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, & salva me.

℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job 19. c

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndùm actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeò déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.

℣. Ampliùs lava me Dómine ab injustítia mea, & à delícto meo munda me. Ut tu.

Lectio ix. Job 10. d

QUare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululùm dolórem meum: ántequam vadam, & non revértar ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine: terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti: & visitásti inférnum, & dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes & dicéntes: Advenísti Redémptor noster. Qui erant.

℣. Réquiem ætérnam. Qui erant.

Sequens ℟. dicitur solummodò in die Commemorationis omnium Defunctorum, & quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones. ℟. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt, & terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Tremens factus sum ego, & tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis, & mi-

& misériæ, dies magna & amára valdè. Dum véneris.
℣. Réquiem ætérnam. Líbera me, usque ad primum ℣.

A D L A U D E S,
absolutè incipitur.

Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta. Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam:
Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Ampliùs lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me à facie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * & spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * & exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, & humiliátum Deus non despícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam.

Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta. Antiphona. Exáudi Dómine oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, & assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni, & véspere delectábis.
Visitásti terram, & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pin-

Pinguéſcent ſpecióſa deſérti: * & exultatióne colles accingéntur.
Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt; étenim hymnum dicent.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Exáudi Dómine oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.
Antiphona. Me ſuſcépit déxtera tua Dómine.

Pſalmus 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuiſti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.
Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri:
Ut cognoſcámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.
Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Réquiem ætérnam.
Antiphona. Me ſuſcépit déxtera tua Dómine. Antiphona. A porta ínferi, érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ. Iſajæ 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum. * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aſpíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.
Præcíſa eſt velut à texénte vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam fínies me.
Sperábam uſque ad manè, * quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea:
De manè uſque ad véſperam fínies me: * ſicut pullus hirúndinis, ſic clamábo, meditábor ut colúmba:
Attenuáti ſunt óculi mei, * ſuſpiciéntes in excélſum:
Dómine vim pátior, reſpónde pro me. * Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima:
Tu autem eruíſti ánimam meam ut non períret, * projecíſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Aña. A porta inferi, érue Dómine ánimam meam. Aña. Omnis spíritus laudet Dóminum. Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennatæ:

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in populo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus. Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Omnis spíritus laudet Dóminum. ℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, *qui in Dómino moriúntur*.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum resurréctio, & vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicitur Pater noster.

Psalmus. De profúndis. cxvi. cum Precibus, & Orationibus ut suprà in Vesperis.

PSALMI GRADUALES

dicuntur in Quadragesima Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo novem Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis. Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur, Réquiem ætérnam.

In-

Incipitur absolutè sine Antiphona.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus, prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introïtum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ, * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multùm repléti sumus despectióne:

Quia multùm repléta est anima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos: * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine:

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ABsólve, quæſumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glória inter Sanctos & eléctos tuos reſuſcitáti reſpírent. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur alii Pſalmi Graduales, qui ſequuntur: & in fine cujuslibet Pſalmi dicitur, Glória Patri.

Pſalmus 124.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.
Benefac Dómine bonis, * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.
Glória Patri.

Pſalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti:
Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum: * & lingua noſtra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum: * facti ſumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.
Glória Patri.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.
Vanum eſt vobis ante lucem súrgere: * súrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut ſagíttæ in manu poténtis: * ita filii excuſſórum.
Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.
Glória Patri.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.
Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.
Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.
Glória Patri.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.
Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.
Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórſum omnes qui odérunt Sion.
Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priúſquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: & in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dñe: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dñe.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea. Glória Patri.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini, * in atriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PRætende Dómine fámulis & famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, & quæ dignè póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI Pœnitentiales cum Litaniis

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in festo S. Marci, & in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum & Laudes diei, dicto, Benedicámus Dómino. extra Chorum pro opportunitate temporis.

Aña. Ne reminiscáris. Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu Dómine úsquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valdè velóciter.
Glória Patri.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.
Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intelléctus.
In camo & fræno maxíllas eórum conſtrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris; * ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte juſti: * & gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri.

Pſalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmáſti ſuper me manum tuam.
Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum: * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.
Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.
Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem: * tota die contriſtátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus: * & non eſt ſánitas in carne mea.
Afflíctus ſum, & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gemitu cordis mei.
Dómine ante te omne deſidérium meum: * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.
Cor meum conturbátum eſt, dereliquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.
Amíci mei, & próximi mei * advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.
Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam ſurdus non audiébam: * & ſicut mutus non apériens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non áudiens: * & non habens in ore ſuo redargutiónes.
Quóniam in te Dómine ſperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commóventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.
Quóniam ego in flagélla parátus ſum: * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me: * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quoniam ſequébar bonitátem.
Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.
Glória Patri.

Pſalmus 50.

Miſerére mei Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam:
Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Ampliùs lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccávi, & malum coram te

te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ maniſeſtáſti mihi.
Aſpérges me hyſsópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam:* & exultábunt oſſa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua: * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam ſi voluíſſes ſacrificium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.
Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúſalem.
Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.
Glória Patri.

Pſalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam:* & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.
Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus ſum comédere panem meum.
A voce gémitus mei * adhæſit os meum carni meæ.
Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyćticorax in domicílio.
Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérſum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,
A fácie iræ & indignatiónis tuæ:* quia élevans alliſíſti me.
Dies mei ſicut umbra declinavérunt: * & ego ſicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.
Tu exúrgens miſeréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miſerebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion: * & vidébitur in glória ſua.
Reſpéxit in oratiónem humílium: * & non ſprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit:
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:
Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem:

In

In conveniéndo pópulos in unum, * & reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.
Inítio tu Dómine terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psalmus 142.

Domine exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum. Glória Patri.

Antiphona. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, S. Joseph. ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Euangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte LauPrénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera nos Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira & ódio & omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos Dómine.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem & passiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera nos Dómine.

Per

Digitized by Google

Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclitì, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum & omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster. secretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo. Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, & læténtur in te omnes qui quærunt te, * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego verò egénus, & pauper sum; * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris. Glória Patri.
℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te. ℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, & pacem.

Ineffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut te donánte tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, & cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS Animæ.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.

San-

Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Euangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro eo.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro eo.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei Dómine.
Propítius esto, Líbera eum Dómine.
Propítius esto, Líbera.
Ab ira tua, Líbera.
A perículo mortis, Líbera.
A mala morte, Líbera.
A pœnis inférni, Líbera.
Ab omni malo, Líbera.
A potestáte diáboli, Líbera.
Per nativitátem tuam, Líbera.
Per crucem & passiónem tuam, Líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, Líbera eum Dómine.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, Líbera eum Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, Líbera eum Dómine.
Per grátiam Spíritus sancti Paráclit, Líbera.
In die judícii, Líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Deinde cùm in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficíscere ánima Christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum, & Archangelórum: in nómine Thronórum, & Dominatiónum: in nómine Principátuum, & Potestátum: in nómine Chérubim, & Séraphim: in nómine Patriarchárum, & Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum, & Euangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum, & Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum, & Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum.

Oratio.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccátum pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est, & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus: & non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, & ei, cujus es creatúra, commítto: ut cùm humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egre-

Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: líliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: & beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei: & justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéscant omnes tartáreæ legiónes, & minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Suscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis *iníqui*. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, & de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te

te Dómine Jeſu Chriſte Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer deſcendíſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero: quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecúndùm ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas ſuſcitávit furor ſive fervor mali deſidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DElícta juventútis & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris Dómine: ſed ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine ſervum tuum súſcipe. Suſcípiat eum ſanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléſtis méruit principátum. Véniant illi óbviàm ſancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cœléſtem Jeruſalem. Suſcípiat eum beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœléſtis tráditæ ſunt. Adjuvet eum ſanctus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro eo ſanctus Joánnes eléctus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro eo omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt potéſtas ligándi, atque ſolvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti & elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc ſæculo ſuſtinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto: qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Pſalmi, videlicet, Confitémini Dómino. 16. & totus Pſalmus. Beáti immaculáti. per Horas diſtributus. 23.

Egreſſa autem anima dicitur hoc

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suſcipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

℣. Suſcípiat te Chriſtus qui vocávit te, & in ſinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suſcipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine: & lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléiſon.

Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

Poſteà Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéſcat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

TIbi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus ſæculo tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſtérge. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus Menſam, incipit, Benedícite. & alii repetunt, Benedícite. Deinde dicit ℣. Oculi ómnium. & alii proſequuntur. In te ſperant Dómine, & tu das eſcam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon.

Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Po-

Posteà Sacerdos dicit: Orémus.

Benedic Dómine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector, Jube domne benedícere. Benedictio. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto à Lectore, Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias. omnes surgunt.

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Posteà Sacerdos absolutè dicat:

Agimus tibi grátias omnípotens Deus, pro univérsis beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus. Miserére. 40. vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sacerdos dicit. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.

℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.

℟. Audiant mansuéti, & læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum

Deinde fine Orémus.

Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Pater noster. secretò.

Quo finito, dicit Sacerdos: Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus Mensam, incipit, Benedícite, & alii repetunt, Benedícite. Deinde Sacerdos incipit ℣. & alii prosequuntur.

Edent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secretò. Et ne nos indúcas. Orémus. Bénedic Dómine. ut suprà in prandio. Jube domne. Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. & reliqua ut suprà.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi Mensam, & agendi gratias servatur omni tempore, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi & Psalmi tantùm variantur.

In Nativitate Domini, usque ad cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusivè dicitur ℣. Verbum caro factum est, alle-

Digitized by Google

lelúja, Et habitávit in nobis, allelúja. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja, Salutáre suum, allelúja. Alia ut suprà. Psalm. Cantáte. ii. 76. vel Laudáte Dñm omnes Gentes. qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis solemnitatibus.

In Epiphania, & per totam Octavam, ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, allelúja, Reges Arabum & Saba dona addúcent, allelúja.
Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja, Aurum, & thus deferéntes, allelúja. Glória Patri.
Psalmus, Deus judícium tuum. 60.

Feria v. in Cœna Domini dicitur absolutè & sine nota, ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. Deinde Pater noster. totum secretò. Quo dicto sine pronuntiatione aliqua, Sacerdos signo Crucis benedicit Mensam: nec dicitur, Jube domne, nec Tu autem.

In fine repetitur ℣. Christus factus est. ut suprà. Posteà Psalm. Miserére. 40. Quo finito sine ℣. Glória Patri. secretò dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolutè Orationem.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum, nec Fidélium ánimæ, sed secretò dicitur Pater noster, nec additur, Deus det nobis suam pacem.

In Parasceue eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad ℣. Christus factus est. Mortem autem crucis.

Sabbato sancto ad benedicendum Mensam dicitur, Benedícite. ℟. Benedícite. ℣. Véspere autem Sábbati, quæ lucéscit in prima Sábbati, allelúja, Venit María Magdaléne, & áltera María vidére sepúlchrum, allelúja. Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ℣. Véspere autem. ut suprà, cum Glória Patri. Sicut erat. Psal. Laudáte Dóminum omnes. cxliii. cum Glória Patri. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. & alia ut suprà in prima Benedictione.

In die Paschæ, & deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum Mensam dicitur ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúja, Exultémus, & lætémur in ea, allelúja.
Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur, Hæc dies quam. cum Glória. Psal. Confitémini. 16.

In Ascensione Domini, usque ad Vigiliam Pentec. exclusivè, ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja, Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.
Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja, Captívam duxit captivitátem, allelúja. Glória Patri.
Psalmus. Omnes Gentes pláudite. 47. vel Laudáte. cxliii.

In Pentecoste à Vigilia ejusdem inclusivè usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusivè, ℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja, Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.
Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja, Et cœpérunt loqui, allelúja. Glória Patri.
Psalmus. Magnus Dóminus. 48. vel Laudáte. ut suprà. cxliii.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis in plurali.
Antiphona. In viam pacis.
Canticum. Benedíctus Dñs Deus Israel. 15. In fine Glória Patri.

Posteà dicatur Antiphona. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus, & Angelus Ráphael comitétur nobíscum in

in via, ut cum pace, ſalûte & gâudio revertámur ad própria.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon.

Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos.

℟. Deus meus ſperántes in te.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de ſancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Eſto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónſtra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ noſtræ.

℟. Ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diréćta.

℟. Et áſpera in vias planas.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te.

℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui filios Iſrael per maris médium ſicco veſtígio ire fecíſti, quique tribus Magis iter ad te ſtella duce pandíſti: tríbue nobis quæſumus iter próſperum, tempúſque tranquíllum; ut Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ ſalútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodíſti: quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis Dómine in procínctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADéſto, quæſumus Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne: ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus: ut família tua per viam ſalútis incédat, & beáti Joánnis præcurſóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædixit, ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum *Filium* tuum: Qui tecum vivit & regnat *in unitáte* Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.

℟. In nómine Dómini, Amen.

Digitized by Google

TYPOGRAPHUS LECTORI.

Cum subsequentia Officia à Summis Pontificibus ordinata, Ecclesiam universalem non obligent, utpote in tertis quibusdam Regnis & Provinciis, ex indulto eorumdem recitanda; hic in fine, extra aliorum ordinem, pro majori recitantium commoditate, eadem addenda putavi.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

In festo Expectationis B. Mariæ virg. Duplex minus.

In toto Dominio Veneto, & alibi.

Ad Vesperas, Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus. cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. xcix.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. Creátor alme síderum. ut in i. Vesp. Dominicæ i. Adventus. 109. Et in fine omnium Hymnorum dicitur

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Ave María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Adventus, Aña. O.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ave María, grátia plena:* Dóminus tecum. Psal. Veníte. 1. Hymnus. Verbum supérnum. ut in Dominica prima Adventus. 109.

In primo Nocturno. Antiphona.

Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, & illuminábit óculos servórum suórum, allelúja. Psalmus. Dómine Dóminus noster. 4.

Antiphona. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum, aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Psalm. Cœli enárrant. 10. Antiphona. Ecce nomen Dómini de longínquo: & cláritas ejus replet orbem terrárum. Psalm. Dómini est terra. 10.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.
℟. Deus noster manifésté véniet.

De Isaía Prophéta. Lectio i. Cap. 7.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; * Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino: & dentes ejus lacte candidióres. Et. Lectio ii. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis: & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndùm visiónem oculórum judicábit, neque secúndùm audítum áurium árguet: sed judi-

judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: & percútiet terram virga oris sui: & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: & fides cinctórium renum ejus.

℟. Oriétur stella ex Jacob: & consúrget homo de Israel, & confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. De Jacob erit qui dominábitur, & perdet relíquias civitátis. Et erit.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, & sítiens in fontes aquárum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: oriétur in diébus ejus justítia, * Et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges: omnes Gentes sérvient ei. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.

De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Psalm. Eructávit. 46.

Antiph. Ecce Deus noster, expectávimus eum, & salvábit nos, allelúja. Psalmus. Deus noster refúgium. 47.

Aña. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja. Psalmus. Magnus Dóminus. 48.

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse.
℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

Sermo sancti Ildefonsi Archiepíscopi Toletáni.

Ex lib. de Virginitate B. M. Lectio iv.

DOmina mea, atque dominátrix mea, dóminans mihi, mater Dómini mei, ancílla Fílii tui, génitrix factóris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut hábeam spíritum Dómini tui, spíritúmque Fílii tui, nec non & spíritum Redemptóris mei, ut de te vera & digna sápiam, vera & digna loquar, vera & digna quæcúmque sunt, díligam. Tu enim es elécta à Deo, assúmpta à Deo, advocáta à Deo, próxima Deo, adhærens Deo, conjúncta Deo: visitáta ab Angelo, salutáta ab Angelo, benedícta ab Angelo, beatificáta ab Angelo: turbáta in sermóne, attónita in cogitatióne, stupefácta in salutatióne, admiráta in dictórum annuntiatióne.

℟. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio v.

INvenísse te apud Deum grátiam audis, & ne tímeas, jubéris. Unde & tu fidúcia roboráris, cognitióne miraculórum instrúeris, ad novitátem inaudítæ glóriæ provéheris. De prole ab Angelo nuntiáta es, & post fœtum íntegra & pudíca manes. Certa virgínitas nobis propónitur, & nascitúrum ex te sanctum Dei Fílium, tibi ab Angelo euangelizátur: & quæ sit nascéntis Regis poténtia, mirabíliter intimátur. Quómodo fiat, quæris, de orígine intérrogas, de ratióne perscrutáris, de experiéntia requíris, de órdine scíscitáris. Audi inaudítum oráculum, considera inusitátum opus, animadvérte incógnitum arcánum, atténde invísum factum. Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℟. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Le-

Lectio vi.

TOta invisibíliter Trínitas conceptiónem operábitur in te: sola persóna Fílii Dei in córpore tuo nascitúra carnem assúmet de te . Ideóque quod concipiétur ex te, quod nascétur ex te, quod pródiet ex te, quod germinábitur ex te, quod parturiétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtútum, hic Rex ómnium sæculórum, hic factor ómnium rerum. Ecce beáta tu inter mulíeres, íntegra inter puérperas, Dómina inter ancíllas, Regína inter soróres. Ecce ex hoc beátam te dicent omnes generatiónes, beátam te novérunt omnes cœléstes Virtútes, beátam te prædicant omnes Vates, beátam te célebrant omnes Natiónes. Beáta tu fidei nostræ, beáta tu ánimæ nostræ, beáta dilectióni nostræ, beáta præcóniis & prædicatiónibus meis.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Dóminus dabit benignitátem, & terra nostra dabit fructum suum.

Psalmus. Benedixísti. 70. Aña. Ecce véniet Deus, & homo de domo David sedére in throno, allelúja. Psal. Fundaménta. 71. Aña. Annuntiáte pópulis, & dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet. Psal. Cantáte. i. 73. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Si hoc Festum venerit in Feria iv. Quatuor Temporum Adventus, loco sequentis Homiliæ leguntur tres Lectiones Homiliæ ejusdem Feriæ iv. cum Responsoriis, quæ hìc assignantur.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. i. c

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Euang. Lucæ cap. i. & in Homiliis hiemalibus de Tempore Feria iv. Quatuor Temporum mensis Decembris.

AD Maríam vírginem Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur: illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmístam dícitur: Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio. Et rursum: Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Per Dei ergo fortitúdinem nuntiándus erat, qui virtútum Dóminus, & potens in prælio, contra potestátes aéreas ad bella veniébat. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Benè grátia plena vocátur, quæ nimírum grátiam, quam nulla ália merúerat, assèquitur: ut ipsum vidélicet grátiæ concípiat & géneret auctórem.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus. Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

ECce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvátor sive salutáris interpretátur: cujus sacraméntum nóminis álloquens Joseph Angelus expósuit: Ipse enim (inquiens) salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Non ait, pópulum Israel, sed pópulum suum; hoc est, in unitátem fidei ex præpútio & circumcisióne vocátum: quibus ex divérsa parte vocátis, fieret unus pastor, & unum ovíle. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus.

Idem ergo Fílius Altíssimi, qui in útero virgináli concéptus, & natus est. Idem homo in témpore creátus ex matre, qui Deus est ante témpora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omíttat Nestórius, hóminem tantùm dícere ex Vírgine natum.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

Ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singuláriter nascitúrus asséritur. Nos quippe, etsi sancti efficimur; non tamen náscimur, quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne constríngimur, ut meritò cum Prophéta geméntes sínguli dicámus: Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, & in delíctis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem natúræ corruptíbilis vínceret, ex commixtióne carnális cópulæ concéptus non est. Sanctum, inquit, vocábitur Fílius Dei. Quid hic dicis Nestoriáne, qui beátam Maríam Dei negans esse genitrícem, apértè níteris impugnáre veritátem? Ecce Deum dixit superventúrum, Dei Fílium nascitúrum: Quómodo ergo aut Dei Fílius Deus non est, aut quæ Deum édidit, quómodo Theótocos, id est, Dei génitrix non esse potest? Te Deum. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. cvi. Aña. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allel. Aña. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, & páries fílium, allelúja. Aña. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum. Aña. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Capitulum. Isa. 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. En clara vox. ut in Laudibus Dominicæ primæ Adventus. 113.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te.
℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam, Antiph. Ave María.

Capit. Egrediétur. ℟. br. Tu exúrgens Dómine, * Miseréberis Sion. Tu exúrgens. ℣. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Miseréberis. Glória Patri. Tu exúrgens. ℣. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Sextam, Aña. Ne tímeas María.

Capitulum. Isa. 7.

Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. breve. Roráte cœli désuper, * Et nubes pluant justum. Roráte. ℣. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Et nubes. Glória Patri. Roráte.

℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce ancílla Dómini.

Ca-

Capitulum. Isa. 45.

ROráte cœli désuper, & nubes pluant justum, aperiátur terra, & gérminet Salvatórem, & justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum.

℟. brev. Emítte Agnum Dómine, * Dominatórem terræ. Emítte. ℣. De Petra desérti ad montem filiæ Sion. Dominatórem. Glória Patri. Emítte.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te.
℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

In secundis Vesperis omnia dicuntur, ut in primis, præter v. Antiphonam, cujus loco dicitur sequens. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Psalmus. Meménto Dómine. 94.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Virgo vírginum, quómodo fiet istud? quia nec primam símilem visa es, nec habére sequéntem? Fíliæ Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc, quod cérnitis.

Oratio. Deus, qui de beátæ. ut suprà.

Pro commem. Advent. Antiphona. O.

DIE XIV. JANUARII.

In festo sanctíssimi Nominis Jesu.

Duplex secundæ Classis.

Pro universis Religiosis Societatis Jesu.

Ad Vesperas, Antiphona.

OMnis, qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalm. Crédidi. 90. Aña. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ timor Dómini. Aña. Ego autem in Dómino gaudébo, & exultábo in Deo Jesu meo. Aña. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini.

Aña. Sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

JEsu dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia:
Sed super mel & ómnia,
Ejus dulcis præséntia.
Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quàm Jesus Dei Fílius.
Jesu, spes pœniténtibus,
Quàm pius es peténtibus!
Quàm bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?
Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere;
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.
Sis Jesu nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula. Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja. ℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus, allelúja. Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, & Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Fit commem. Octavæ Epiph. tantùm. Antiphona. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne à Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

Digitized by Google

Ad Completorium & per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte adorémus, Psalmus. Veníte, exultémus. I.

Hymnus.

JEsu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cháritas.
Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite;
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc & in perpétuum. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Psalmus. Dómine Dóminus noster, cum reliquis ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii. Psalmus verò iste incipitur à secundo Versu. Quóniam eleváta est.

Antiphona. In nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum.

Psalmus. Cœli enárrant. cii.

Aña. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Psalmus. Dómini est terra. ciii.

℣. Propter nomen tuum Dómine, propitiáberis peccáto meo. ℟. Multum est enim. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum. Et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum, ámbulans & exíliens, & laudans Deum.

℟. Ecce concípies, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jesum: * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse enim.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cùm tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus

Isaac,

Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus hunc, quem vos vidístis & nostis, confirmávit nomen ejus: & fides quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrùm.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et in.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 4.

Factum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, & senióres, & Scribæ in Jerúsalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere Sacerdotáli, & statuéntes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli: & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Laudábo nomen tuum assíduè, * Et collaudábo illud in confessióne.

℣. Lætábor, & exultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Mémores erunt nóminis tui Dómine, in omni generatióne, & generatiónem. Psalmus. Eructávit. ciii.

Antiphona. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum. Psalmus. Deus noster refúgium. civ. Antiph. Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine, & glorificábunt nomen tuum. Psalmus. Fundaménta ejus. civ.

℣. Propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 15. super Cantica, circa medium.

Lectio iv.

Non otióse Spíritus sanctus nomen sponsi óleo cómparat, cùm ita dóceat, sponsam ad sponsum clamáre: Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem: lux, cibus, medicína. Vide idem nunc & de sponsi nómine: Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit, & ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta & tam súbita fidei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nónne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis & in lúmine isto, vidéntibus lumen, dicat méritò Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino.

℟. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

℣. Exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Quóniam. Christus perpétuæ.

Lectio v.

HOc dénique nomen coram Régibus & Géntibus, & filiis Ifrael portare juffus eft idem Apóftolus; & portábat nomen, tamquam lumen, & illuminábat pátriam, & clamábat ubíque: Nox præcéffit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, ficut in die honéftè ambulémus. Et monftrábat ómnibus lucérnam fuper candelábrum, annúntians in omni loco Jefum, & hunc crucifixum. Quómodo lux ifta refplénduit, ac perftrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens, claudi uníus corporáles plantas folidávit & bafes, multófque fpirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem fparfit, cùm ait: In nómine Jefu Chrifti Nazaréni furge, & ámbula?

℟. Confiteámur nómini tuo magno, * Quóniam terríbile & fanctum eft.

℣. Hi in cúrribus & hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei noftri invocábimus. Quóniam. Bño. Ignem fui amóris.

Lectio vi.

NEc tantùm lux eft nomen Jefu, fed eft & cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æquè mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat fenfus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéftos, caftas fovet affectiónes? Aridus eft omnis ánimæ cibus, fi non óleo ifto infúnditur. Insípidus eft, fi non hoc fale condítur. Si fcribas, non fapit mihi, nifi légero ibi Jefum. Si díſputes, aut cónferas, non fapit mihi, nifi fonúerit ibi Jefus. Jefus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed eft & medicína. Triftátur áliquis noftrùm? Véniat in cor ejus Jefus, & inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffugit, redit ferénum. Lábitur quis in crimen? currit ínfuper ad láqueum mortis defperándo? Nónne, fi invocet nomen vitæ, conféftim refpirábit ad vitam?

℟. Lætántur omnes, qui fperant in te Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis, & gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum.

℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die. Qui díligunt.

Glória Patri. Qui díligunt.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: annuntiáte de die in diem falutáre ejus. Pfal. Cantáte Dómino. i. cv.

Antiphona. Secúndùm nomen tuum Deus, fic & laus tua in fines terræ: juftítia plena eft déxtera tua.

Pfalm. Dóminus regnávit, exúltet. cv.

Antiphona. Cantáte Deo, pfalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui afcéndit fuper occáfum, Dóminus nomen illi. Pfalmus. Cantáte. ii. cv.

℣. Afférte Dómino glóriam & honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Pater nofter.

Abfolutio. A vínculis.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio fancti Euangélii fecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2. b

IN illo témpore: Poftquam confummáti funt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum eft nomen ejus Jefus. Et réliqua.

Homilía fancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. de Circumcifione.

MAgnum & mirábile Sacraméntum. Circumcíditur puer, & vocátur Jefus. Quid fibi vult ifta connéxio? circumcífio nempe magis falvándi, quàm Salvatóris effe vidétur: & Salvatórem circumcídere pótiùs decet, quàm circumcídi. Sed agnófce mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipfo nativitátis fuæ exórdio divínis humána fóciat, ima fummis. Náfcitur ex mulíere, fed cui fecunditátis fructus fic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur: fed panni ipfi Angélicis láudibus honoránter. Abfcónditur in præsépio: fed pródítur radiánte ftella de cœlo. Sic & circum-

cumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis: & nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ filius; Jesus vocátur tamquam Fílius Dei.

℟. Tribulatiónem & dolórem invéni: * Et nomen Dómini invocávi.
℣. Turris fortíssima nomen Dómini in ipso sperávi, & adjútus sum. Et nomen.
Benedíctio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

NEque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitus síquidem índitum nomen Euangelísta testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem: Postquam natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli Salvátor, & hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum vel trium téstium stat omne verbum: & ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Euangélio légitur, caro factum.

℟. Expectábo nomen tuum Dómine, * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.
℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.
Benedíctio. Ad societátem.

Pro sancto Felice Presbytero & martyre, Lectio ix. nisi venerit in Dominica: quia tunc legitur ix. Lectio de Homilia Dominicæ; & de ea fit commemor. ac de sancto Felice in Laudibus tantùm.

Lectio ix.

FElix Nolánus Présbyter, cùm in idóla veheméntiùs inveherétur, ab infidélibus váriè vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Epíscopum, qui cùm sénio conféctus desperáret, se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quò cùm Felix, Deo duce, pervenísset, sanctum Epíscopum humi jacéntem penè mórtuum videt: quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cùm is iterùm idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum paríetum intervállo se occultávit. Qui áditus cùm repéntè araneárum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cùm verò Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis & doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino, sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.
Te Deum laudámus. 11.

Pro Ecclesiis, in quibus hoc Festum est Titulare, dicitur nona Lectio quæ sequitur.

MEritò sanè, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur: quòd vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi? Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec à peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo: magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum planè, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor: innátum est ei nomen hoc,

hoc, non índitum ab humána vel Angélica creatúra. Te Deum. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

OLeum effúsum nomen tuum, ideò adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 12.

Aña. Scitóte, quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

Aña. Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum Dómine.

Aña. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile, & superexaltátum in sæcula.

Aña. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Phil. 2.

FRatres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

JEsu, decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum Dómine,
Et nos illústra lúmine,
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

Jesu, flos Matris vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum & terram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dedit se, ut liberáret pópulum, & acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatorem, & Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Posteà fit commem. S. Felicis Presbyteri & mart. hoc loco tantùm, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio. Concéde quæsumus omnípotens Deus. ut in Breviario. 722.

Ad Primam, ℞. breve. Christe Fili. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Scitóte.

Capit. Fratres, Christus humiliávit.

℞. breve. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. Sit nomen. ℣. Ex hoc nunc & usque in sæculum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sit nomen. ℣. Afférte Dómino glóriam & honórem, allelúja. ℞. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Sitívit.

Capitulum. Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum: & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℞. breve. Afférte Dómino glóriam & honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Afférte. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja. ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Júvenes & vírgines.

Capitulum. Col. 3.

OMne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo, & Patri per ipsum.

℞. breve. Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúja, allelúja. Magnificáte.

℣. Et

℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magnificáte. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja. ℟. Qui fecit cœlum & terram, allelúja.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vocábis nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúja. Oratio. Deus, qui Unigénitum. ut suprà.

Deinde fit commemor. S. Pauli primi Eremitæ, Aña. Similábo. ℣. Amávit eum. Oratio. Deus, qui nos beáti Pauli. ut in Breviario. 722.

Pro commem. S. Mauri Abbatis, Aña. Euge serve. ℣. Justum. Oratio. Intercéssio nos. ut in Breviario. 723.

Missa In Nómine Jesu, propria; cum commemoratione sancti Felicis. Dicitur Credo, & Præfatio de Nativitate Domini.

DIE XXIII. JANUARII.

Officium Desponsationis B. M. virg. cum S. Joseph. Duplex.

In toto Dominio Veneto, & alibi.

Ad Vesperas, Antiphona.

Desponsátio gloriósæ. cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Vincentii & Anastasii mart. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. Oratio. Adésto Dómine. ut in Breviario. 742.

Posteà S. Emerentianæ virg. & mart. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua. Oratio. Indulgéntiam nobis. 743.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Desponsatiónem vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra. Antiphonæ & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

OSculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

NOlíte me consideráre, quòd fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam

piam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ò pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssimè celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

MUrénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es diléctemi, & decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssimè celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.
Ex Homil. 2. super Missus est.

Lectio iv.

OPortébat à príncipe mundi aliquámdiu celári divíni consílii sacraméntum: non quòd Deus, si palàm opus suum fácere vellet, impedíri posse ab illo metúeret: sed quia ipse, qui non solùm poténter, sed étiam sapiénter quæcúmque vóluit fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum, vel témporum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit: ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostræ vidélicet reparatiónis, non tantùm poténtiam suam, sed & prudéntiam osténdere vóluit.

℟. Desponsátio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

COnvéniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia cœléstia scílicet, & terréna dispóneret; quátenus & illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret: & hic debellatúrus ínvidum, nobis priùs suæ humilitátis & mansuetúdinis valdè necessárium exémplum relínqueret; sicque mirábili fieret moderámine sapiéntiæ, ut & suis suávis, & hóstibus fortis apparéret.

℟. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid enim prodésset diábolum à Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessárió ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc & à cánibus sanctum abscónditur, & à Sponso virgínitas comprobátur, & vírginis tam verecúndiæ párcitur, quàm famæ providétur. Quid sapiéntius? Quid dígnius divína providéntia? Uno táli consílio secrétis cœléstibus, & admíttitur testis, & exclúditur hostis, & íntegra servátur fama Vírginis matris.

℟. Desponsátio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem;

nem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.
Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1. c

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 1. Matth.

Quare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur: secúndò, ne lapidarétur à Judæis ut adúltera: tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur à desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarĕtur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Bnd. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi à Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut pósteà convénerint, sed Scriptúra quòd factum non sit osténdit.
℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Desponsatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro sancta Emerentiana virgine & martyre, nisi fuerit Domínica, Léctio nona ut in Breviario.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Desponsátio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Antiphona. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssimè póscimus. Antiphona. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Antiphona. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, & ante sǽcula creáta sum, & usque ad futúrum sǽculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. O gloriósa vírginum. cix.
℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Desponsatiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja. Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Emerentianæ virg. & mart. Aña. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est. Oratio. Indulgéntiam. ut in Breviario. 744.

Ad

quod páuperi non déderis, habébit alter. Clamat Deus: Misericórdiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat; à Deo sibi, quod desíderat, vult negári. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humánam misericórdiam petit, ut largiátur divínam. Est in cœlis misericórdia, ad quam per terrénas misericórdias pervenítur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Indúit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

Dictúrus causam in judício Dei, patrónam tibi misericórdiam, per quam liberári possis, assúme. Qui de patrocínio misericórdiæ certus est, de vénia sit secúrus, de absolutióne non dúbitet. Misericórdia non solùm causam prævenit, antícipat cognitórem; sed étiam senténtiam révocat, absólvit addíctos. Quod Ninivítæ probant, quos jam senténtiæ subjéctos, pœnæ tráditos, ad víctimam stantes, morti déditos, misericórdia sic rápuit, sic ténuit, sic prævénit, ut malúerit Deus dedúci senténtiam, ne misericórdiæ quid negáret. Fratres, per misericórdias páuperum misericórdiam parémus, ut possímus esse de pœna líberi, de salúte secúri. Beáti, inquit, misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur. Gratis misericórdiam sperat ibi, qui hìc non fécerit misericórdiam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lectio & commem. S. Agnetis secundò; ut in Breviario. 753.

Vesperæ de sancto Francisco Salesio, cum commemoratione sancti Juliani Episcopi & Confessoris.

FERIA SEXTA

post Dominicam Passionis celebratur Officium Septem Dolorum B. Mariæ virg. Duplex majus.

In toto Dominio Veneto, & alibi.

Ad Vesperas, Aña. Vadam ad montem, cum reliquis de Laudibus. clxvii. Psalmus. Crédidi, propter quod, cum reliquis ut in Vesperis Feriæ v. in Cœna Domini. 355.

Capitulum. Isajæ 53. a

Quis crédidit audítui nostro? & bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

Stabat Mater dolorósa,
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam & doléntem,
Pertransívit gládius.
O quàm tristis & afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrébat, & dolébat,
Pia Mater dum vidébat,
Nati pœnas ínclyti.
Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret,
In tanto supplício?
Quis non posset contristári,
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ Gentis,
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem natum,
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.
Eja mater fons amóris
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio.

DEus, in cujus passióne, secúndùm Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis & matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus & passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis & précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ effectum felícem consequámur. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

SAncta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo válidè.
Tui Nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum piè flere,
Crucifixo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, & exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, & exaudívit me de monte sancto suo. Aña. Factum est cor meum, tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Digitized by Google

Idem ergo Fílius Altíssimi, qui in útero virgináli concéptus, & natus est. Idem homo in témpore creátus ex matre, qui Deus est ante témpora nátus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omíttat Nestórius, hóminem tantùm dícere ex Vírgine natum.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem filium, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

Ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singuláriter nascitúrus asséritur. Nos quippe, etsi sancti efficimur; non tamen náscimur, quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne constríngimur, ut meritò cum Prophéta geméntes sínguli dicámus: Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, & in delíctis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem natúræ corruptíbilis vínceret, ex commixtióne carnális cópulæ concéptus non est. Sanctum, inquit, vocábitur Fílius Dei. Quid hìc dicis Nestoriáne, qui beátam Maríam Dei negans esse genitrícem, apértè níteris impugnáre veritátem? Ecce Deum dixit superventúrum, Dei Fílium nascitúrum. Quómodo ergo aut Dei Fílius Deus non est, aut quæ Deum édidit, quómodo Theótocos, id est, Dei génitrix non esse potest? Te Deum. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Missus est Gabriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. xcvi. Aña. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allel. Aña. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, & páries filium, allelúja. Aña. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum. Aña. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Capitulum. Isa. 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. En clara vox. ut in Laudibus Dominicæ primæ Adventus. 113.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te. ℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam, Antiph. Ave María.

Capit. Egrediétur. ℟. br. Tu exúrgens Dómine, * Miseréberis Sion. Tu exúrgens. ℣. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Miseréberis. Glória Patri. Tu exúrgens. ℣. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Sextam, Aña. Ne tímeas María.

Capitulum. Isa. 7.

Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. breve. Roráte cœli désuper, * Et nubes pluant justum. Roráte. ℣. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Et nubes. Glória Patri. Roráte.

℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem filiæ Sion.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce ancílla Dómini.

Ca-

Capitulum. Isa. 45.

Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum, aperiátur terra, & gérminet Salvatórem, & justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum.

℟. brev. Emítte Agnum Dómine, * Dominatórem terræ. Emítte. ℣. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Dominatórem. Glória Patri. Emítte.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te.
℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

In secundis Vesperis omnia dicuntur, ut in primis, præter v. Antiphonam, cujus loco dicitur sequens. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Psalmus. Meménto Dómine. 94.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Virgo vírginum, quómodo fiet istud? quia nec primam símilem visa es, nec habére sequéntem? Fíliæ Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc, quod cérnitis.

Oratio. Deus, qui de beátæ. ut suprà.

Pro commem. Advent. Antiphona. O.

DIE XIV. JANUARII.

In festo sanctíssimi Nominis Jesu.

Duplex secundæ Classis.

Pro universis Religiosis Societatis Jesu.

Ad Vesperas, Antiphona.

Omnis, qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalm. Crédidi. 90. Aña. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ timor Dómini. Aña. Ego autem in Dómino gaudébo, & exultábo in Deo Jesu meo. Aña. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini.

Aña. Sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

Jesu dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia:
Sed super mel & ómnia,
Ejus dulcis præséntia.

Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quàm Jesus Dei Fílius.

Jesu, spes pœniténtibus,
Quàm pius es peténtibus!
Quàm bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere;
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.

Sis Jesu nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sǽcula. Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja. ℟. Ex hoc nunc, & usque in sǽculum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus, allelúja. Oratio.

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, & Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúndem Dóminum nostrum.

Fit commem. Octavæ Epiph. tantùm, Antiphona. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne à Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Oratio.

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta quǽsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

Ad Completorium & per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte adorémus, Psalmus. Veníte, exultémus. i.

Hymnus.

JEsu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cháritas.
Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite;
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc & in perpétuum. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Psalmus. Dómine Dóminus noster, cum reliquis ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii. Psalmus verò iste incipitur à secundo Versu. Quóniam eleváta est.

Antiphona. In nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum.

Psalmus. Cœli enárrant. cii.

Aña. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Psalmus. Dómini est terra. ciii.

℣. Propter nomen tuum Dómine, propitiáberis peccáto meo. ℟. Multum est enim. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum. Et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum, ámbulans & exíliens, & laudans Deum.

℟. Ecce concípies, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jesum: * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse enim.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cùm tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus

Isaac,

Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus hunc, quem vos vidístis & nostis, confirmávit nomen ejus: & fides quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrùm.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et in.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 4.

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, & senióres, & Scribæ in Jerúsalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere Sacerdotáli, & statuéntes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli: & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Laudábo nomen tuum assíduè, * Et collaudábo illud in confessióne.

℣. Lætábor, & exultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Mémores erunt nóminis tui Dómine, in omni generatióne, & generatiónem. Psalmus. Eructávit. ciii.

Antiphona. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum. Psalmus. Deus noster refúgium. civ. Antiph. Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine, & glorificábunt nomen tuum. Psalmus. Fundaménta ejus. civ.

℣. Propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 15. super Cantica, circa medium.

Lectio iv.

NOn otiósè Spíritus sanctus nomen sponsi óleo cómparat, cùm ita dóceat, sponsam ad sponsum clamáre: Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem: lux, cibus, medícina. Vide idem nunc & de sponsi nómine: Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit, & ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta & tam súbita fidei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nónne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis & in lúmine isto, vidéntibus lumen, dicat méritò Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino.

℟. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

℣. Exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Quóniam. * Christus perpétuæ.

Lectio v.

HOc dénique nomen coram Régibus & Géntibus, & filiis Israel portáre jussus est idem Apóstolus; & portábat nomen, tamquam lumen, & illuminábat pátriam, & clamábat ubíque: Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéstè ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, & hunc crucifixum. Quómodo lux ista resplénduit, ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens, claudi unius corporáles plantas solidávit & bases, multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cùm ait: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula?

℟. Confiteámur nómini tuo magno, * Quóniam terríbile & sanctum est.
℣. Hi in cúrribus & hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus. Quóniam. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

NEc tantùm lux est nomen Jesu, sed est & cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æquè mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur. Insípidus est, si non hoc sale condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est & medicína. Tristátur áliquis nostrùm? Véniat in cor ejus Jesus, & inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? currit ínsuper ad láqueum mortis desperándo? Nónne, si ínvocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

℟. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis, & gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum.
℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die. Qui díligunt.
Glória Patri. Qui díligunt.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: annuntiáte de die in diem salutáre ejus. Psal. Cantáte Dómino. i. cv.

Antiphona. Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.
Psalm. Dóminus regnávit, exúltet. cv.

Antiphona. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi. Psalmus. Cantáte. ii. cv.

℣. Afférte Dómino glóriam & honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 2. b

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.
Serm. 1. de Circumcisione.

MAgnum & mirábile Sacraméntum. Circumcíditur puer, & vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? circumcísio nempe magis salvándi, quàm Salvatóris esse vidétur: & Salvatórem circumcídere pótiùs decet, quàm circumcídi. Sed agnósce mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex mulíere, sed cui fecunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur: sed panni ipsi Angélicis láudibus honorántur. Abscónditur in præsépio: sed próditur radiánte stella de cœlo. Sic & circum-

cumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis: & nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ filius; Jesus vocátur tamquam Filius Dei.

℟. Tribulatiónem & dolórem invéni: * Et nomen Dómini invocávi.

℣. Turris fortíssima nomen Dómini in ipso sperávi, & adjútus sum. Et nomen.

Benedíctio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

NEque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitus síquidem índitum nomen Euangelista testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem: Postquam natus est Jesus. Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli Salvátor, & hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum vel trium téstium stat omne verbum: & ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Euangélio légitur, caro factum.

℟. Expectábo nomen tuum Dómine, * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

Benedíctio. Ad societátem.

Pro sancto Felice Presbytero & martyre, Lectio ix. nisi venerit in Dominica: quia tunc legitur ix. Lectio de Homilia Dominicæ; & de ea fit commemor. ac de sancto Felice in Laudibus tantùm.

Lectio ix.

FElix Nolánus Présbyter, cùm in idóla veheméntiùs inveherétur, ab infidélibus váriè vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Epíscopum, qui cùm sénio conféctus desperáret, se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quò cùm Felix, Deo duce, pervenísset, sanctum Epíscopum humi jacéntem penè mórtuum videt: quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cùm is iterùm idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum paríetum intervállo se occultávit. Qui áditus cùm repéntè aranearúm telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cùm verò Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis & doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino, sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus. II.

Pro Ecclesiis, in quibus hoc Festum est Titulare, dicitur nona Lectio quæ sequitur.

MEritò sanè, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur: quòd vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi? Propter hoc siquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec à peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo: magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum planè, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor: innátum est ei nomen

hoc,

hoc, non índitum ab humána vel Angélica creatúra. Te Deum. 11.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

OLeum effúsum nomen tuum, ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 12.
Aña. Scitóte, quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.
Aña. Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum Dómine.
Aña. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile, & superexaltátum in sæcula.
Aña. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Phil. 2.

FRatres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

JEsu, decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum Dómine,
Et nos illústra lúmine,
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

Jesu, flos Matris vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℞. Qui fecit cœlum & terram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dedit se, ut liberáret pópulum, & acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, & Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Posteà fit commem. S. Felicis Presbyteri & mart. hoc loco tantùm, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut palma. Oratio. Concéde quæsumus omnípotens Deus. ut in Breviario. 722.

Ad Primam, ℞. breve. Christe Fili. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Scitóte. Capit. Fratres, Christus humiliávit. ℞. breve. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. *Sit nomen.* ℣. Ex hoc nunc & usque in sæculum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sit nomen. ℣. Afférte Dómino glóriam & honórem, allelúja. ℞. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Sitívit.

Capitulum. Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum: & omnis lingua confiteátur, *quia* Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℞. breve. Afférte Dómino glóriam & honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Afférte. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja. ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Júvenes & vírgines.

Capitulum. Col. 3.

OMne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo, & Patri per ipsum.

℞. breve. Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúja, allelúja. Magnificáte.

℣. Et

℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magnificáte. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja. ℟. Qui fecit cœlum & terram, allelúja.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vocábis nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúja. Oratio. Deus, qui Unigénitum. ut suprà.

Deinde fit commemor. S. Pauli primi Eremitæ, Aña. Similábo. ℣. Amávit eum. Oratio. Deus, qui nos beáti Pauli. ut in Breviario. 722.

Pro commem. S. Mauri Abbatis, Aña. Euge serve. ℣. Justum. Oratio. Intercéssio nos. ut in Breviario. 723.

Missa In Nómine Jesu, propria; cum commemoratione sancti Felicis. Dicitur Credo, & Præfatio de Nativitate Domini.

DIE XXIII. JANUARII.

Officium Desponsationis B. M. virg. cum S. Joseph. Duplex.

In toto Dominio Veneto, & alibi.

Ad Vesperas, Antiphona.

Desponsátio gloriósæ. cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo. xcix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Vincentii & Anastasii mart. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. Oratio. Adésto Dómine. ut in Breviario. 742.

Posteà S. Emerentianæ virg. & mart. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua. Oratio. Indulgéntiam nobis. 743.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Desponsatiónem vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus. Veníte, exultémus. I.

Hymnus. Quem terra. Antiphonæ & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

OSculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

NOlíte me consideráre, quòd fusca sim, quia decolorávit me sol: fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam

piam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ò pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum: Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssimè celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

MUrénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssimè celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.
Ex Homil. 2. super Missus est.

Lectio iv.

OPortébat à príncipe mundi aliquámdiu celári divíni consílii sacraméntum: non quòd Deus, si palàm opus suum fácere vellet, impedíri posse ab illo metúeret: sed quia ipse, qui non solùm poténter, sed étiam sapiénter quæcúmque vóluit fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum, vel témporum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit: ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostræ vidélicet reparatiónis, non tantùm poténtiam suam, sed & prudéntiam osténdere vóluit.

℟. Desponsátio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

COnvéniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia cœléstia scílicet, & terréna dispóneret, quátenus & illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret: & hic debellatúrus ínvidum, nobis priùs suæ humilitátis & mansuetúdinis valdè necessárium exémplum relínqueret; sicque mirábili fieret moderámine sapiéntiæ, ut & suis suávis, & hóstibus fortis apparéret.

℟. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid enim prodésset diábolum à Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessáriò ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc & à cánibus sanctum abscónditur, & à Sponso virgínitas comprobátur, & vírginis tam verecúndiæ párcitur, quàm famæ providétur. Quid sapiéntius? Quid dígnius divína providéntia? Uno tali consílio secrétis cœléstibus, & admíttitur testis, & exclúditur hostis, & íntegra servátur fama Vírginis matris.

℟. Desponsátio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem;

nem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.
Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1. c

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 1. Comment. in cap. 1. Matth.

QUare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primùm, ut per generatiónem Joseph, orígo Mariæ monstrarétur: secúndò, ne lapidarétur à Judæis ut adúltera: tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur à desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Bñ. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab ália invénta est, nisi à Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut pósteà convénerint, sed Scriptúra quòd factum non sit osténdit.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Desponsatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro sancta Emerentiana virgine & martyre, nisi fuerit Domínica, Lectio nona ut in Breviario.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

DEsponsátio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Antiphona. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Antiphona. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssimè póscimus. Antiphona. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Antiphona. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. O gloriósa vírginum. cix.
℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Desponsatiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja. Oratio.

FAmulis tuis, quǽsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Emerentianæ virg. & mart. Aña. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est. Oratio. Indulgéntiam. ut in Breviario. 744.

Ad

Ad Primam in ℟. brevi, dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona.

Desponsátio est hódie.

Capitulum. Ab inítio. ut suprà.

℟. breve Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Regáli ex progénie.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Cum jucunditáte.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis, sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis Antiphonæ, Psalmi, Capit. & Hymn. ut in i. Vesp. ℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Desponsátio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio. Fámulis tuis. ut suprà.

Deinde fit comm. S. Timothei Episc. & mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio: Infirmitátem. ut in Communi unius Martyris. xvi.

DIE XXVIII. JANUARII.

In festo S. Juliani Episcopi & Confess.

Semiduplex ad libitum.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter illa quæ hìc assignantur propria.

Antiphona. Sacérdos & Póntifex. ℣. Amávit eum. xl. Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, in pópulo tuo Spíritum charitátis, quo beátum Juliánum Confessórem tuum atque Pontíficem replére dignátus es: & concéde, ut cujus festivitátem celebrámus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde fit commem. S. Agnetis secundò, Antiphona. Stans à dextris ejus. ℣. Spécie tua. Oratio. Deus, qui nos ánnua. ut suprà. 753.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JUliánus, Ecclésiæ Conchénsis Epíscopus, Burgis piis & honéstis paréntibus natus est. Ejus ortum præclára illíus sanctitátis & Episcopális dignitátis signa divínitus data nobilitárunt. Nam ádeò formósus & pulcher in lucem éditus est, ut omnes intuéntes os ejus, cœlésti quodam fulgóre persúsum admiraréntur. Multò magis verò, cùm puer grándior palàm super fontem Baptismálem támdiu visus est mitra & báculo Episcopálibus insígnibus ornátus, dum adstántes admónuit, ut infánti Juliáni nomen impónerent. Póstea piè sanctéque educátus, liberalibúsque disciplínis apprímè erudítus, Theologíæ óperam dedit, in qua plúrimum

mum profécit. Itaque probátæ vitæ exémplo, & divíni verbi prædicatióne toti Hispániæ mirándum in modum prófuit. Quare ab Alfónso nono Castéllæ rege Episcopále munus suscípere coáctus est, quod summa cum laude óbivit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Verè pater páuperum fuit: quippe qui egéntium, viduárum & pupillórum inópiam pecúnia, & áliis pietátis offíciis sublevávit. Rédditus Ecclésiæ suæ tum sublevándis míseris, tum instaurándis ornandísque templis insúmpsit, ipse ténui victu conténtus, quem labóre mánuum suárum comparábat. In oratióne assíduus erat: cujus vi, patérna charitáte ardens, multa & magna pro salúte pópuli à Deo impetrávit. Quorum illa in primis illústria. Cùm aliquándo tota Província rei frumentáriæ laboráret inópia, nec quidquam ámpliùs in Episcopátus hórreis superésset, pópuli calamitátem miserátus, preces cum lácrymis ad Deum fudit. Tunc plúrimum trítici ad ædes sancti Epíscopi à permultis juméntis comportátum est, quæ depósito ónere evanuérunt. Cùmque item dira in pópulum lues grassarétur, sancti Epíscopi oratióne sedáta est. Multos quoque, váriis insanabílium morbórum genéribus afféctos, in sanitátem restítuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Super gregem suum tamquam bonus & sédulus pastor diligentíssimè vigilávit: lupos arcens ab óvibus, & oves pascens verbo vitæ, cibum cuíque tríbuens pro captu congruéntem. Corpus suum jejúniis assíduè castígans, seipsum bonórum óperum exémplar ómnibus præbuit. Dénique, cùm annos ferè octogínta máxima cum sanctitáte vixísset, plenus diérum atque virtútum, in senectúte bona migrávit ad Dóminum quinto Kaléndas Februárii, anno millésimo ducentésimo octávo: & honorífice in Ecclésia sua sepúltus, post mortem quoque miraculórum glória clarus, magna pópuli veneratióne cólitur. Anno póstmodum millésimo quingentésimo décimo octávo, Leóne Pontífice máximo, corpus ejus è sacéllo, ubi multos jacúerat annos, effóssum, ad locum prope aram máximam magnífice exornátum, tértio Idus Aprílis solémni pompa, ac máxima celebritáte translátum est. Commemoratiónis ejus quoque festívitas Nonis Septémbris, ex Július tértii summi Pontíficis concessióne recólitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte thesaurizáre vobis thesáuros in terra, ubi ærúgo, & tínea demolítur, & ubi fures effódiunt, & furántur. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 8. de jejunio & eleemosyna circa medium.

Thesáurus cœli est manus páuperis: quod súscipit, ne in terra péreat, repónit in cœlum. Manus páuperis est gazophylácium Christi, quia quidquid pauper áccipit, Christus accéptat. Da ergo, homo, páuperi terram, ut accípias cœlum: da nummum, ut accípias regnum: da páuperi, ut des tibi: quidquid pauper déderis, tu habébis: quod

quod páuperi non déderis, habébit alter. Clamat Deus: Misericórdiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat; à Deo sibi, quod desíderat, vult negári. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humánam misericórdiam petit, ut largiátur divínam. Est in cœlis misericórdia, ad quam per terrénas misericórdias pervenítur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Indúit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

DIctúrus causam in judício Dei, patrónam tibi misericórdiam, per quam liberári possis, assúme. Qui de patrocínio misericórdiæ certus est, de vénia sit secúrus, de absolutióne non dúbitet. Misericórdia non solum causam prævenit, antícipat cognitórem; sed étiam senténtiam révocat, absólvit addíctos. Quod Ninivítæ probant, quos jam senténtiæ subjéctos, pœnæ tráditos, ad víctimam stantes, morti déditos, misericórdia sic rápuit, sic ténuit, sic prævénit, ut malúerit Deus dedúci senténtiam, ne misericórdiæ quid negáret. Fratres, per misericórdias páuperum misericórdiam parémus, ut possímus esse de pœna líberi, de salúte secúri. Beáti, inquit, misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur. Gratis misericórdiam sperat ibi, qui hìc non fécerit misericórdiam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lectio & commem. S. Agnetis secundò; ut in Breviario. 753.

Vesperæ de sancto Francisco Salesio, cum commemoratione sancti Juliani Episcopi & Confessoris.

FERIA SEXTA post Dominicam Passionis celebratur Officium Septem Dolorum B. Mariæ virg. Duplex majus.

In toto Dominio Veneto, & alibi.

Ad Vesperas, Aña. Vadam ad montem, cum reliquis de Laudibus. clxvii. Psalmus. Crédidi, propter quod, cum reliquis ut in Vesperis Feriæ v. in Cœna Domini. 355.

Capitulum. Isajæ 53. a

QUis crédidit audítui nostro? & bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

STabat Mater dolorósa,
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam & doléntem,
Pertransívit gládius.
O quàm tristis & afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrébat, & dolébat,
Pia Mater dum vidébat,
Nati pœnas ínclyti.
Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret,
In tanto supplício?
Quis non posset contristári,
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ Gentis,
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem natum,
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.
Eja mater fons amóris
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.

Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio.

DEus, in cujus passióne, secúndùm Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis & matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus & passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis & précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ effectum felícem consequámur. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

SAncta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo válidè.
Tui Nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum piè flere,
Crucifixo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, & exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, & exaudívit me de monte sancto suo. Aña. Factum est cor meum, tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 12.

USquequò Dómine oblivíſcéris me in finem? * Uſquequò avértis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérſus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Aña. Factum eſt cor meum tamquam cera liquéſcens in médio ventris mei.

℣. Póſuit me deſolátam.

℟. Tota die mœróre conféctam.

Pater noſter. Abſol. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui noſtro? & bráchium Dómini cui revelátum eſt? & aſcéndet ſicut virgúltum coram eo, & ſicut radix de terra ſitiénti. Non eſt ſpécies ei, neque decor: & vídimus eum, & non erat aſpéctus, & deſiderávimus eum: Deſpéctum, & noviſſimum virórum, virum dolórum, & ſciéntem infirmitátem: & quaſi abſcónditus vultus ejus, & deſpéctus; unde nec reputávimus eum. Verè languóres noſtros ipſe tulit, & dolóres noſtros ipſe portávit: & nos putávimus eum quaſi lepróſum, & percúſſum à Deo, & humiliátum. Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra: diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus.

℟. Diléctus meus cándidus & rubicúndus, & totus deſiderábilis; * Omnis enim figúra ejus amórem ſpirat, & ad redamándum próvocat, caput inclinátum, manus expánſæ, pectus apértum. ℣. Piis ò Virgo ſpectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quàm mundi ſalútem. Omnis enim.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

OMnes nos quaſi oves errávimus, unuſquíſque in viam ſuam declinávit, & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrùm. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit, & non apéruit os ſuum: ſicut ovis ad occiſiónem ducétur, & quaſi agnus coram tondénte ſe obmutéſcet, & non apériet os ſuum. De angúſtia, & de judício ſublátus eſt: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abſciſſus eſt de terra vivéntium: propter ſcelus pópuli mei percúſſi eum. Et dabit ímpios pro ſepultúra, & dívitem pro morte ſua, eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornátiles, clávorum cúſpide terebrátæ: * Humánæ ſalútis prétio quaſi hyacínthis refértæ.

℣. Córnua in mánibus ejus: *ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus: ſunt enim manus ejus.* Humánæ ſalútis.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: ſi posúerit pro peccáto ánimam ſuam, vidébit ſemen longævum, & volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & ſaturábitur: in ſciéntia ſua juſtificábit ipſe juſtus ſervus meus multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit. Ideò diſpértiam ei plúrimos, & fórtium dívidet ſpólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam ſuam, & cum ſcelerátis reputátus eſt: & ipſe peccáta multórum tulit, & pro tranſgreſſóribus rogávit.

℟. Diligébat Jeſus Joánnem, quóniam ſpeciális prærogatíva caſtitátis amplióri

ri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem vírginem vírgini commendávit. Quia virgo.

Glória Patri. Quia virgo.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beátus, qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum: * fiat, fiat.

Antiphona. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Antiphona. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 53.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut & in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Antiphona. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Antiphona. Filii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ, & lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56.

M Iserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.
E t in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.
C lamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.
M isit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.
M isit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
F ilii hóminum dentes eórum arma & sagíttæ: * & lingua eórum gládius acútus.
E xaltáre super cœlos Deus: * & in omnem terram glória tua.
L áqueum paravérunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.
F odérunt ante fáciem meam fóveam: * & incidérunt in eam.
P arátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.
E xúrge glória mea, exúrge psaltérium, & cíthara: * exúrgam dilúculo.
C onfitébor tibi in pópulis Dómine: * & psalmum dicam tibi in Géntibus.
Q uóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.
E xaltáre super cœlos Deus, * & super omnem terram glória tua.

Antiphona. Filii hóminum dentes eórum arma & sagíttæ, & lingua eórum gládius acútus.
℣. Fácies mea intúmuit à fletu.
℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.
P ater noster. Absol. I psíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 12. de Stellis. Lectio iv.

M Artyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipsa Domínicæ passiónis históriâ commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ò beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem filii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit: ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, cùm crucifixíssent Jesum Judæi, & circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite emísit spíritum.
℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália Virgo? Et inclináto.
Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

T Uam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revérà pertránsiens ánimam, & pertíngens usque ad divisiónem ánimæ & spíritus: Múlier ecce *filius tuus*? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, filius Zebedæi pro *Filio* Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam *ánimam* pertransíret hæc audítio, quando & nostra, licèt sáxea, licèt férrea péctora sola recordátio scindit?

℟. Pássio Dómini, * Ipsam ejus Matrem carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssimè contristávit.
℣. Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam verò transívit Vírginis matris. Ipsam.
Benedíctio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

N On mirémini, fratres, quòd María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audi-

divísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quòd sine affe-ctióne fuíssent. Longè id fuit à Maríæ viscéribus, longè sit à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præsciérat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuò resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifixum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quàm Maríæ fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit, ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit & hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, & inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, & tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exíliat? ℣. Fílii tui de longè vénient, & fíliæ tuæ de látere surgent. Ut fons. Glória Patri. Ut fons.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium: * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderet láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum. Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ: * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.

Digitized by Google

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die, * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.
Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Antiph. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absynthio.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris, & os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.
Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem, * & diábolus stet à dextris ejus.
Cùm judicátur, éxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci: * & episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre:
Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum: * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum quo operítur: * & sicut zona qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum: * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu Dómine Dómine fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus & pauper ego sum: * & cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cùm declínat, ablátus sum: * & excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt à jejúnio: * & caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.
Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam:
Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Dómine fecísti eam.
Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiántur sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Antiphona. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absynthio.

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo. Pater noster. Absol. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 110. in Joannem.

HÆc nimírum est illa hora, de qua Jesus aquam conversúrus in vinum, díxerat matri: Quid mihi, & tibi est múlier? nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem, velut incógnitam, repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendábat humáno. Morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, & exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut à fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, étiam cáthedra fúerit Magístri docéntis.

℟. Dóleo super te, fili mi Jesu, decórus nimis & amábilis super amórem mulíerum: * Sicut enim mater únicum díligit filium, ita ego te diligébam.

℣. Defécit in dolóre vita mea, & anni mei in gemítibus. Sicut enim.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

EX hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus, quod docébat, quando dicébat: Si quis autem suis, & máximè doméstícis non próvidet, fidem negávit, & est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque doméstícum, quàm paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse Magíster Sanctórum de seípso constituébat exémplum: quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat, & regébat; sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, & quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

℟. Eja mater fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus, * Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus. ℣. Et sicut fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, & resurréxit; ita & nos commórtui cum eódem resurgámus. Et Domínicæ.

Glória Patri. Et Domínicæ.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurr. & de ea fit commem.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

VAdam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis ut in Officio parvo beatæ Mariæ virginis. cvi.

Antiphona. Diléctus meus cándidus & rubicúndus, comæ cápitis ejus, sicut púrpura Regis vincta canálibus.

Antiphona. Quò ábiit diléctus tuus, ò pulchérrima mulíerum? quò diléctus tuus declinávit?

Antiphona. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Antiphona. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Isa. 53. a

QUis crédidit audítui nostro? & bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

VIrgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.
Fac me plagis vulnerári,

Fac me Cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.
Flammis ne urar succénsus,
Per te Virgo sim defénsus
In die judícii.
Christe, cùm sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.
Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.
℞. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm vidísset Jesus matrem stantem juxta Crucem & discípulum, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deinde dicit discípulo: Ecce mater tua.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndùm Simeónis Prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis & matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus & passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis & précibus ómnium Sanctórum, Cruci fidéliter astántium, intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commem. Feriæ occurr.

Ad Completor. & per Horas in fine Hymnorum: Jesu, tibi sit glória, Qui.

Ad Primam, Antiphona.

Vadam ad montem.

℞. breve. Christe Fili Dei vivi.
℣. Qui passus es pro hómine.

Ad Tertiam, Aña. Diléctus meus.

Capitulum. Quis crédidit audítui.

℞. br. Pósuit me, * Desolátam. Pósuit me. ℣. Tota die mœróre conféctam. Desolátam. Glória Patri. Pósuit me.

℣. Fácies mea intúmuit à fletu.
℞. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Ad Sextam, Antiphona. Quò ábiit.

Capitulum. Isa. 53. b

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus.

℞. brev. Fácies mea, * Intúmuit à fletu. Fácies mea. ℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Intúmuit à fletu. Glória Patri. Fácies mea. ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℞. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Fulcíte me flóribus.

Capitulum. Isa. 53. c

Generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. ℞. breve. Deus vitam meam, * Annuntiávi tibi. Deus vitam meam. ℣. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi tibi. Glória Patri. Deus vitam meam.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.
℞. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

In secundis Vesperis, Antiphona.

Vadam ad montem. cum reliq. de Laudibus. Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut suprà in primis Vesperis. clx.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm vidísset Jesus matrem stantem juxta Crucem & discípulum, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deinde dicit discípulo: Ecce mater tua. Oratio. Deus, in cujus passione. ut suprà.

Fit commem. Feriæ occurrentis.

DIE XVIII. MARTII.

In festo sancti Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Si celebretur in Quadrag. fit comm. & dicitur ix. Lectio de Feria occurr.

Si verò celebretur post Pascha, additur Allelúja: & Psalmi Nocturnorum dicuntur sub prima Antiphona illius Nocturni.

Ad Vesperas, Aña. Ingrésso Zacharía. cum reliquis de Laudibus. clxxii.

Psal. Dixit Dóminus. 87. cum reliq. de Dominica, & loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

by Google

Capitulum. Dan. 9. f

ECce vir Gábriel, quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni. Et dócuit me, & locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, & intellígeres. Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator & Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael, in ædes
Cœlitus nostras véniat: serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, & amíca cœlo
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit è cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assístat, simul & micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingréssus Gábriel Angelus ad Maríam vírginem, dixit: Ave grátia plena, Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Oratio.

DEus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Christe, sanctórum. ut suprà in Vesperis.

In primo Nocturno, Antiphona.

Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: Intéllige fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio. Psalmus. Dómine Dóminus noster. cum reliquis Psalmis Nocturnorum per ordinem, ut in festo Dedicationis sancti Michaelis Archangeli 29. Septembris. Antiphona. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, citò volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni, & dócuit me. Psalmus. In Dómino confido. Aña. Cùmque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, & tétigit me, & státuit me in gradu meo. Psalmus. Dómine, quis habitábit. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9. e

EGo Dániel, cùm adhuc lóquerer, & orárem, & confitérer peccáta mea, & peccáta pópuli mei Israel, & prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: Adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni. Et dócuit me, & locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, & intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónē, & intéllige visiónem.

℟. Cùm oráret Dániel, & confiterétur peccáta sua, & peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel citò volans tétigit eum in témpore sacrificii vespertíni.
℣. Cùmque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Le-

Lectio ii.

SEptuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempitérna, & impleátur vísio & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, & animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterùm ædificétur Jerúsalem usque ad Christum ducem, hebdómades septem & hebdómades sexagínta duæ erunt: & rursum ædificábitur platéa & muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, & dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo. * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es.
℣. Tu autem animadvérte sermónem, & intéllige visiónem. Ego autem.

Lectio iii.

ET post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, & sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: & finis ejus vástitas, & post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: & in dimídio hebdómadis defíciet hóstia & sacrifícium: & erit in templo abominátio desolatiónis: & usque ad consummatiónem & finem perseverábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel, quem víderam, citò volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, & dócuit me, & dixit: * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, & intellígeres.
℣. Gábriel fac me intellígere istam visiónem: & venit, & stetit juxtà ubi ego stabam, & ait ad me. Dániel.
Glória Patri. Dániel.

In secundo Nocturno, Antiphona. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, & vocábis nomen ejus, Joánnem.
Psalmus. Cœli enárrant.

Antiphona. Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, & uxor mea procéssit in diébus suis.
Psalmus. Dómini est terra.

Antiphona. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizáre.
Psalmus. Benedícam Dóminum.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super missus est. Lectio iv.

MIssus est Angelus Gábriel à Deo. Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palàm intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: & quia non ab áliquo álio fortè excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, à Deo. Vel ideò dictum est, à Deo; ne cui, vel beatórum spírituum, suum Deus, ántequam Vírgini, reveláſſe putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali & nómine dignus haberétur, & núntio.

℟. Factum est, cùm sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans à dextris altáris incénsi.
℣. Cùmque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndùm consuetúdinem sacerdótii sui. Appáruit.

Lectio v.

NEc discórdat nomen à núntio: Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quàm hunc, quem símile nomen honórat? Nam quid est áliud fortitúdo, quàm virtus? Non autem dédecens, aut incóngruum videátur, Dóminum & núntium commúni censéri vocábulo: cùm símilis in utróque appellatiónis, non

non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantùm nuncupatívè; Christus autem étiam substantívè.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, & uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, & vocábis nomen ejus Joánnem.

℣. Et Zacharías turbátus est videns, & timor írruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne tímeas.

Lectio vi.

CHristus Dei virtus & dícitur, & est: qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit: & sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus verò fortitúdo Dei appellátus est; vel quòd hujuscémodi merúerit prærogatívam offícii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis: vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret: quod & fecit, Ne tímeas, ínquiens, María: invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imò quia tale illi negótium injúngitur, rectè tali nómine designátur.

℟. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc euangelizáre. * Ecce eris tacens, & non póteris loqui usque in diem, quo hæc fiant.

℣. Pro eo quòd non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalmus. Cantáte Dómino.

Antiphona. Gábriel Angelus Maríæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua.

Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet.

Antiphona. Súscipe verbum virgo María, quod tibi à Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

Psalmus. Bénedic ánima mea Dómino.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1. b

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judæos, statim post principium.

SAcraméntum illud septuaginta hebdomadárum de Christi nativitáte Dániel per Angelum dídicit: simíliter & Zacharías, apparénte sibi Angelo, Joánnem fílium de se generándum audívit: & María, Angelo sibi prædicénti Christum ex se nascéndum, & crédidit, & asséns it. Hæc tria per Angelum dicta, & compléta vidémus. Jam ergo solícitè intuéndum est utrùm Angelus iste, qui Zacharíæ & Maríæ appáruit, ipsi quoque Daniéli illa prædíxerit.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit Virgo de lúmine: * Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Dñm: ecce concípies & páries, & vocábitur Altíssimi fílius.

℣. Quæ cùm audísset, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio: & ait Angelus ei. Ne tímeas.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

EQuidem ipse Dániel in prophetíæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativitáte per Angelum futúra cognóvit, sic ipsíus Angeli nomen evidénter expréssit. Dicit enim: Ecce vir Gábriel, quem

quem víderam in princípio, citò volans tétigit me, & dixit: Dániel, animadvérte sermónem, & réliqua, quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus secúndùm Euangélium, Angeli ipsíus nomen miríficum sic invenítur expréssum. Dixit enim idem Angelus Zacharíæ: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizáre.

℟. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum virgo Deum & hóminem genuísti, & post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Nona Lectio de Feria occurr. nisi transferatur post Oct. Paschæ, quia tunc dicitur sequens. Lectio ix.

QUod étiam de beátæ Maríæ vírginis partu sic in eódem Euangélio légitur: Missus est, inquit, Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Jam ergo maniféstum est, quòd unus idémque Angelus Gábriel fúerit, qui & præfixa illa témpora Daniéli de Christi nativitáte apéruit, & partum Vírginis præséntem esse monstrávit. Ad tempus ítaque præfinítum occúrrit, & olim à se dicta, óperis efficiéntia compléta esse convíncit: & illic fidélis in prophetía hebdomadárum, & hìc fidélis per mystérium revelátum.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

INgréssò Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans à dextris altáris incénsi.

Psalmus. Dóminus regnávit, decórem. cum reliquis. 12. Antiphona. Ait autem Angelus: Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

Antiphona. Ego sum Gábriel Angelus, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te.

Antiphona. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, & páries fílium: & vocábis nomen ejus Jesum.

Antiphona. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum. Dan. 9. f

ECce vir Gábriel, quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, & locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, & intellígeres.

Hymnus.

PLacáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad Tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta per novem
Distíncta gyros, Agmina:
Antíqua cum præséntibus
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus;
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gábriel Angelus descéndit ad Zacharíam, & ait illi: Uxor tua páriet tibi fílium, & vocábis nomen ejus Joánnem, & multi in nativitáte ejus gaudébunt: ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus. Oratio.

DEus, qui inter céteros Angelos ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archán-

ge-

gelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis. Qui vivis & regnas.

Et fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Antiphona. Ait autem. Capitulum. Ecce vir Gábriel. ut supra.

℟. breve. Stetit Angelus,* Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña. Ego sum Gábriel.

Capitulum. Dan. 9. f

Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accípiat peccátum, & impleátur vísio & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum.

℟. breve. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Aña. Dixit autem María.

Capitulum. Dan. 9. g

Scito ergo, & animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut iterùm ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem hebdómades septem, & hebdómades sexagínta duæ erunt.

℟. breve. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperæ de S. Joseph Confessore, cum commemoratione S. Gabrielis, Antiphona. Archángelus Gábriel ait ad Maríam: Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Oratio. Deus, qui inter céteros, ut supra.

Et fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Si festum sancti Joseph transferatur, in secundis Vesperis sancti Gabrielis, omnia ut in primis; & loco ultimi Psalmus. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam. 97.

℣. In conspéctu Angelórum. Aña ad Magnificat & Oratio, ut supra.

DIE V. MAJI.

In festo B. Pii Quinti. Semiduplex. Romæ ad libitum, & in oppido Boschi Dertonensis Diœcesis, necnon in Diœcesibus Montis Regalis, Nepesina, & Sutrina.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter Lectiones secundi Nocturni. Lectio iv.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boscum vocant, natus, sed è Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cùm quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, & reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ verò ac Theologíæ incúmbens, ádeò in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Le-

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes charíssimus erat, ad Nepesínum & Sutrínum Episcopátum promótus, & post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbyteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam montis Regális in Subalpínis à Pio quarto translátus, cùm plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte & constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

SElímum Turcárum Tyránnum multis elátum victóriis ingénte comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quàm fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum verò novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, & acerbíssimis dolóribus patientíssimè tolerátis, ad extréma devéniens, cùm Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssimè réddidit anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cùm sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis à Deo ejus intercessióne patrátis miráculis.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. ut in eodem Communi. xlv.

DIE XXX. MAII.

In festo B. Ferdinandi Tertii, Castellæ & Legionis Regis. Duplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, & Fídei inimícos superáre dedísti: concéde, ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis & córporis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Felicis Papæ & martyris.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

FErdinándus tértius, Castéllæ & Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde à quátuor sæculis Ecclesiasticórum & sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, à qua persánctè educátus fúerat, abdicátum à se regnum in filium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, & præ céteris Cathólicæ Fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat.

Præ-

Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis & consecrándis Christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, & aliárum úrbium Ecclésiis, Máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi & áliis, pia & régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Inter hæc, per Castéllæ & Legiónis regnum, in quo patri Alfónso successerat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Saracénos, Christiáni nóminis hostes, suscépit. In queis, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíssimi Regis ad Deum fusæ, & quòd ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, & plures urbes Christiáno cúltui imperióque restítuit: & conquisítis Giénnii, Córdubæ & Múrtiæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bæticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quæ super Bætim transvérsim exténsa, Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, Regis jussu eò deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngiùs prætervécta, pontem quoque lígneum, & simul spes Maurórum obrúperit, & ad deditiónem coégerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Tot victórias beátæ vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas; cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, & Christianórum dedicátum sacris, insígni Archiepiscopátu, & honestíssimo Canonicórum & dignitátum Collégio, régia & religiósa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa & cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis officia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharistíam pro viático allátam, fune ad collum alligáto, & humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis & Cathólicæ Fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangelium. Nolíte timére pusíllus grex. de Communi. Ix. cum nona Lectione & commemoratione in Laudibus sancti Felicis Papæ & martyris, ut in Breviario.

DIE XVI. JULII.

Vel alia infra Octavam

Officium Commemorationis Solemnis B. Mariæ virg. de Monte Carmelo.

Duplex ii. Classis.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis, & alibi.

Ad

Ad Vesperas, Antiphona. Pulchra es. cum reliquis de Laudibus. clxxix. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo beatæ virginis Mariæ. xcix.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: & flores mei fructus honóris, & honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

Hymnus. Ave maris stella. c.

℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ave Regína cœlórum,
Ave Dómina Angelórum,
Salve radix sancta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo glorióſa,
Super omnes speciósa:
Vale valdè decóra,
Et pro nobis semper Christum exóra.

Oratio.

Deus, qui beatíssimæ semper vírginis & genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Qui vivis & regnas.

In fine Hymnorum Completorii, & Horarum dicatur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In honórem beatíssimæ Maríæ vírginis, * Jubilémus Dómino.

Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra. cii.

In primo Nocturno, Antiphona.

Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus. Dómine Dóminus noster. cii.

Antiphona. Beáta Mater & intácta Virgo glorióſa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Psalmus. Cœli enárrant. cii.

Antiphona. Dignáre me laudáre te; Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos. Psalmus. Dómini est terra. ciii. ℣. Sancta Dei génitrix virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. & 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, *néscio*: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

Mecum sunt divítiæ & glória, opes supérbæ & justítia. Mélior est enim fructus meus auro & lápide pretióso, & genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & thesáuros eórum répleam. Dóminus posſédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo, & de meis viscéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes: quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Le-

Lectio iii.

BEátus homo, qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem à Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Cóntinet in grémio cœlum terrámque regéntem, * Virgo Dei Génitrix: próceres comitántur heríles, per quos orbis ovans Christo sub Príncipe pollet. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera, factus homo. Virgo. Glória Patri. Virgo.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Psalm. Eructávit. ciii. Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Psalmus. Deus noster refúgium. civ. Aña. Sicut lætántium ómnium nostrùm habitátio est in te, sancta Dei Génitrix. Psalm. Fundaménta. civ.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Lectio iv.

CUm sacra Pentecóstes die Apóstoli cœlitùs affláti, váriis linguis loqueréntur, & invocáto augustíssimo Jesu nómine, mira multa patrárent: viri plúrimi, qui vestígiis sanctórum Prophetárum Elíæ ac Eliséi instíterant, & Joánnis Baptístæ præcónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta atque probáta, Euangélicam Fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam afféctu, beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) adeò venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam Vírginis typo insígnem, conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini Sacéllum constrúxerint.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

AD novum ergo Sacéllum sæpè quotídie conveniéntes, rítibus piis, precatiónibus ac láudibus beatíssimam Vírginem, velut singulárem Ordinis tutélam colébant. Quamóbrem Fratres beátæ Maríæ de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári cœpérunt, eúmque títulum Summi Pontífices non modò confirmárunt, sed & Indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem, vel Fratres síngulos nuncupárent, concesére. Nec verò nomenclatúram tantùm magnificentíssima Virgo tribuit & tutélam; verùm & insígne sacri Scapuláris, quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut cœlésti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur, & à malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum cùm olim in Európa Ordo esset ignótus, & ob id apud Honórium tértium non pauci pro illíus extinctióne instárent, ástitit Honório noctu piíssima virgo María, planéque jussit, ut institútum & hómines benígnè complecterétur.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

NOn in hoc tantùm sæculo Ordinem sibi tam accéptum multis prærogatívis beatíssima Virgo insignívit, verùm & in álio (cùm ubíque & poténtia & misericórdia plúrimùm vá-

váleat) filios in Scapuláris societátem relátos, qui abstinéntiam módicam, precésque paucas eis præscríptas frequentárunt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno planè afféctu, dum igne purgatórii expiántur solári, ac in cœléstem pátriam obténtu suo quantócyùs piè créditur efférre. Tot ergo tantísque benefíciis Ordo cumulátus, solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoratiónem ritu perpétuo ad ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam instítuit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. Psalm. Cantáte Dómino. i. cv. Aña. Gaude María virgo cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo. Psal. Dóminus regnávit, exúltet. cv. Aña. Cum jucunditáte Commemoratiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Psalmus. Cantáte Dómino. ii. cv.

℣. Speciósa facta es, & suávis.
℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit; & úbera, quæ suxísti. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri. Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Si enim caro Verbi Dei secúndùm carnem nascéntis, à carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, & úbera quæ lactássent, beatificántur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Benedíctio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viii.

QUa enim consequéntia ejus lacte credátur nutrítus, cujus sémine negátur esse concéptus? cùm ex uníus ejusdémque fontis orígine, secúndùm phýsicos, utérque liquor emanáre probétur: nisi fortè putánda est Virgo seméntinam suæ carnis matériam nutriéndo in carne Dei Fílio suggérere potuísse: incarnándo autem, quasi majóri & inusitáto miráculo, mínimè potuísse. Sed huic opinióni obstat Apóstolus, dicens: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Quia. Lectio ix.

NEque enim audiéndi sunt, qui legéndum putant, Natum ex mulíere, factum sub lege; sed, Factum ex mulíere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui originem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eútychen díctis extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit: extollámus & mentem de mé-

dio

dio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Verè enim beáta parens, quæ sicut quidam ait: Eníxa est puérpera Regem, Qui cœlum terrámque regit per sæcula. Te Deum laudámus. 11.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

PUlchra es, & decóra filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis ut in Officio parvo B. V. Mariæ. cvi. Aña. Sicut myrrha eléćta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix. Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis. Aña. Benedícta filia tu à Dómino; quia per te fructum vitæ communicávimus. Aña. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

EGo quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: & flores mei fructus honóris, & honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

Hymnus. O Gloriósa Vírginum. cix.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. Et habitáre facit eam in tabernáculo suo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ave Stella matutína,
Peccatórum medicína,
Mundi Princeps & Regína:
Virgo sola digna dici,
Contra tela inimíci
Clypeum pone salútis,
Tuæ títulum virtútis.
Tu es enim virga Jesse,
In qua Deus fecit esse
Aaron amygdalum,
Mundi tollens scándalum.
Tu es área complúta,
Cœlésti rore imbúta,
Sicco tamen véllere.
Tu nos in hoc cárcere
Soláre propítia,
Dei plena grátia.
O Sponsa Dei elécta,
Esto nobis via recta
Ad ætérna gáudia,
Ubi pax est, & glória:
Tu nos semper aure pia
Dulcis exáudi María.

Oratio.

DEus, qui beatíssimæ semper vírginis & genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Qui vivis.

Ad Primam, Antiphona. Pulchra es. In ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Aña. Sicut myrrha.

Capitulum. Ego quasi vitis. ut suprà.

℟. breve. Sancta Dei génitrix, * Virgo semper María. Sancta Dei.
℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Virgo semper María. Glória Patri. Sancta Dei.
℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Ad Sextam, Antiphona.

In odórem. Capitulum. Eccli. 24.

SPíritus meus super mel dulcis, & hæréditas mea super mel & favum. Memória mea in generatiónes sæculórum.

℟. breve. Post partum, Virgo, * Invioláta permansísti. Post partum.
℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Invioláta. Glória Patri. Post partum.
℣. Speciósa facta es, & suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

Ad Nonam, Antiphona.

Speciósa facta es.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi audit me, non confundétur; & qui operántur in me, non peccábunt; qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. breve. Speciósa facta es, * Et suávis. Speciósa. ℣. In delíciis tuis sancta

 Dei

Dei Génitrix. Et suávis. Glória Patri. Speciósa. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad secundas Vesperas, Antiphonæ Laudum: Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo priùs ac postériùs, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

Oratio. **Deus, qui beatíssimæ.** ut suprà.

OFFICIUM

Beatissimæ virginis Mariæ de Mercede. Duplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis celebrandum Dominica proximiori Kalendis Augusti.

Omnia dicuntur ut in Festo ejusdem B. Mariæ die xxiv. Septembris, præter ℟. viii. cujus loco dicitur sequens.

℟. viii. **Beáta es María Dei génitrix, patróna & auxiliátrix nostra, * Cujus nutu hæc tua ad fidélium redemptiónem instituta est Relígio. ℣. Tua sancta intercessióne ádjuva nos Virgo immaculáta. Cujus. Glória Patri. Cujus.**

Nona Lectio & commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus Dominicæ occurrentis.

DIE III. AUGUSTI.

In Civitate Neapolitana & Diœcesi in secundis Vesperis sancti Aspreni fit commem. S. Dominici.

Extra Civitatem & Diœcesim Vesperæ integræ dicuntur de S. Dominico, duplex, cum commem. Inventionis S. Stephani Protomartyris.

DIE IV. AUGUSTI.

In festo S. Dominici Confessoris, cum ejus Oct. Neapolitanæ Civitatis, & Regni Patroni minus principalis. Duplex secundæ classis.

Officium fit de Sancto de Communi Confessoris non Pontificis.

Lectiones i. Noctur. **Justus si morte.** de Communi Confess. non Pontif.

In ii. & iii. Noct. Lectiones ut in Brev.

In ii. Vesp. fit de festo S. Mariæ ad Nives, tam in Civitate, quàm extra in toto Regno, cum commem. S. Dominici.

DIE V. AUGUSTI.

Secunda die infra Octavam.

Officium fit de festo Dedicat. S. Mariæ ad Nives.

In Laudib. comm. Oct. S. Dominici.

Vesperæ de Transfiguratione Domini, duplex, cum commem. S. Mariæ, & Octavæ S. Dominici.

DIE VI. AUGUSTI.

Tertia die infra Octavam.

Officium fit de Transfigurat. Domini.

In Laudib. comm. Oct. S. Dominici.

In ii. Vesp. commem. S. Cajetani Thienæi, Octavæ S. Dominici, & S. Donati Episcopi & mart.

DIE VII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam.

Officium fit de S. Cajetano Thienæo Confess. Patrono, duplex, cum ix. Lectione S. Donati, & commem. Octav. S. Dominici, & S. Donati.

In ii. Vesp. fit comm. SS. Cyriaci, &c. martyr. & Octavæ S. Dominici.

DIE VIII. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam.

Offic. fit de SS. Cyriaco, &c. martyr. in Laud. comm. Oct. S. Dominici.

Vesperæ à Cap. de Oct. cum comm. SS. Cyriaci, & S. Romani mart.

DIE IX. AUGUSTI.

Sexta die infra Octavam.

In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

Lectiones ii. Nocturni ex libro Moralium S. Gregorii Papæ. **Deridétur justi simplícitas.** de Communi Confessoris non Pontificis ii. loco. **lix.**

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Ex Serm. 24. post initium.

NOvus ordo vigiliárum, novus hábitus imperátur: Sint lumbi vestri præcíncti. Nil de vestítu, nil de calceaméntis, nil de ipsíus occúrsus apparátu servi vígiles admonéntur, sed tota in præcingéndis lumbis mandátur cura, tota in constringéndis lumbis statúitur vis præcépti, áddito lucernárum solátio tantùm, sine quo nec noctis aperítur obscúritas; nec veniéntis diéi claréscit aspéctus. ℟. Iste est. clxxxii.

Lectio viii.

CIngulum quidem est próprię indícium servitútis, quod & discúrsus expedítos reddat, & fáciat obsequéntes. Sed dixísse suffécerat, Estóte præcíncti; cur lumbos potíssimùm nóminat? cur tanta jubéntis reveréntia lumbórum facit magnópere mentiónem? Quæris, quare? quia in lumbis est tota córporis causa; ex lumbis tota carnis negótia suscitántur, in lumbis tota est humáni lapsus, humánæ fragilitátis occásio. Inde venit, quòd virtútis ignáros reddit, éfficit segnióres.

℟. Sint lumbi vestri. clxxxii.

Nona Lectio de Vigilia S. Laurentii martyris, cum commemoratione S. Romani martyris.

Vesperæ de sequenti, sine alia commemoratione.

DIE X. AUGUSTI.

Septima die infra Octav. S. Dominici.

Fit de S. Laurentio martyre, Duplex secundæ Classis, sine commem. Octavæ in Laudibus.

In Vesperis fit commem. Oct. S. Dominici, ac SS. Tiburtii, & Susannæ martyrum.

Brev. Rom.

DIE XI. AUGUSTI.

Octava sancti Dominici Confessoris.

Duplex minus.

In i. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo ac tertio Nocturno, Lectiones seq. ex Octavario Romano.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Sermone 2. de S. Victore. Lectio iv.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterùm dico gaudéte, quòd factus de médio appropiávit Deo, ut multò plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hìc infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, & supplicántis afféctum, & supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullíus eget?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

HÆc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus: exultémus, & lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini, gaudeámus: quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Domínicus pósito córpore, tantò alácrior, quantò expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctórum. Hódie despécto mundo, & mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus. Sedet veteránus miles, débita jam suavitáte & securitáte quiétus: secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus. O vene-

rándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte & mali fúgitant, & frequéntant boni: nec fácilè díxerim quid virum ástruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

O Miles emérite, qui Christiánæ milítiæ duris labóribus Angélicæ felicitátis réquiem commutásti: réspice ad imbélles & imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios & spiritáles nequítias tuis láudibus occupámur; quàm pium, quàm dulce, quàm suáve, ò Domínice, in hoc loco afflictiónis, & in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum & memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum, mel & lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eja ergo fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis: exúrge in adjutórium nobis, ut & nos de nostra ereptióne gaudeámus, & tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Epíscopi.
Ex Sermone de Confess.

SI istum Dómini sermónem secúndùm lítteram velímus accípere, nihil in eo cómmodi spirituális póssumus inveníre: quid enim próficit ad ánimæ salútem, si áliquis corporáliter aut lumbos præcíngat, aut lucérnam accéndat? in lumbis ítaque concupiscéntia carnális osténditur, in lucérnis verò fides & cháritas Christiána monstrátur. Jubens ígitur Dóminus lumbos nostros præcíngi, concupiscéntias carnis sine dúbio præcipit refrænári. Imperans autem ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut & lúmine veræ fidei splendeámus, & sanctæ charitátis opéribus ferveámus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

ISta, quæ de Euangélio proposúimus cum prophéticis sermónibus conferámus. Utrúmque enim Testaméntum Deus instítuit, unus Dóminus dedit, & si sunt utriúsque Testaménti divérsa pro tempóribus sacraménta; concórdat tamen in utróque salútis humánæ senténtia, qua præcípitur, ut non peccémus, & jubétur ut bonis opéribus insistámus. Per Isaíam Dóminus omnes his ádmonet verbis: Auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis, quiéscite pervérsè ágere, díscite benefácere; quid est enim, Sint lumbi vestri præcíncti, nisi, quiéscite ágere pervérsè? quid est, Sint lucérnæ ardéntes, nisi, díscite benefácere?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix. de SS. mart. Tiburtio & Susanna, ut in Breviario.

In Laudibus fit commemor. Octavæ S. Laurentii, & SS. mart. Tiburtii & Susannæ.

In

In secundis Vesperis à Capitulo de S. Clara Virgine, duplex, cum comm. diei Octavæ S. Dominici, & Octavæ S. Laurentii.

DIE XXX. AUGUSTI.

In festo S. Rosæ à S. Maria virginis Limanæ. Duplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi, ac Augustissimo Romanorum Imperatori, Domuique Austriacæ subjectis.

Omnia de Communi Virg. præter ea quæ sequuntur. Oratio.

BOnórum ómnium largítor omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cœléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis & patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur. Qui tecum vivit.

Et fit commem. Decollationis S. Joannis, & SS. Felicis & Adaucti mart.

In i. Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

PRimus Américæ Meridionális flos sanctitátis virgo Rosa, Christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis: nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit: cui pósteà virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam à sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne à paréntibus ad núptias cogerétur, clàm síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

HAbitu Tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi è truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávidè protrívit, ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

ÆGritúdinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dirè agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus & ariditáte misérrimè contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere Seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mirè familiáris, à Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Dénique sponsi hujus Paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante & post óbitum mirâculis corúscam, Clemens décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

 ℣. Spé-

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangelium. Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi Virginum. lxix. cum nona Lectione, & commem. in Laudibus SS. Felicis, & Adaucti martyrum, ut in Breviario.

Vesperæ à Capitulo de S. Raymundo Nonnato cum commem. S. Rosæ.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In festo S. Rosaliæ virginis Panormitanæ. Semiduplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Communi Virginum primo loco. lxi. præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Rosáliæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu, & ejus intercessióne ab iracúndiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Rosália virgo, orta Panórmi, ex nóbili génere, suam originem trahens à Cárolo Magno, in Quísquinæ montem quadragínta círciter mille pássibus distántem sola secédens, patérnæ domus opes, delícias, ac spem majóris amplitúdinis ob propinquitátem & benevoléntiam Regum Sicíliæ contémnens, cum tétricæ rupis horróre & asperitáte commutávit: inque antrum, cui tunc únicus, & quidem angústus áditus è superióri loco patébat, intrépidè descéndit ea mente, quam charactéribus saxo insculptis adhuc paténtibus expréssit: Ego Rosália Sinibáldi Quísquinæ & Rosárum dómini filia, amóre Dómini mei Jesu Christi in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis obversánte suscéptæ vitæ propósitum áltiùs cordi infígere, ac Divinæ benevoléntiæ signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicíssim provocáre consuévit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

In hac specu subterránea sibi & mundo emórtua, consepúltaque Jesu Christo, ut soli Deo víveret, diu noctúque látuit, cavens præcípuè in móntibus patérni Principátus, ne fortè ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta. Cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitæ tædium, & solitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácriter sæviéndo in se férrea caténa, vigíliis & humi cubatióne forti ánimo superásse antíquæ icones significant; cùmque humánis destitúta præsídiis, nihil solátii aliúndè hauríret, quàm è cœlo; Dóminus, qui consolátur & corónat Sanctos suos, Angélicis delíciis illam sæpiùs recreábat.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Cœlésti deinde consílio ex antro Quisquinénsi in horridiórem spelúncam peregríni montis tribus ferè mille pássibus procul Panórmo Rosália se tránstulit, ut quò difficiliórem pugnam secum ipsa commítteret è conspéctu domus patérnæ, eò laudabílius de contémptis mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angústus cóncavus, quem éadem post repértas ejus relíquias illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrínam, ubi multum ætátis exegísset. Hìc tamquam colúmba in foramínibus petræ gemens, in cœléstium rerum contemplatióne defixa, ad perfectíssimam Divíni amóris nor-

normam in solitúdine vitam tradúxit, & sanctíssimè perénnibus charitátis rosis, & virginitátis líliis coronáta depósuit prídie Nonas Septémbris. Cujus corpus Urbáno octávo Pontífice máximo, divínitus anno Jubilæi totíus Sicíliæ plausu repértum, illam à peste liberávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

Reliqua & Missa Dilexísti. de Communi Virginum primo loco, cum supradicta Oratione propria.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In festo S. Januarii Episcopi & mart. Duplex secundæ Classis.

Pro toto Regno Neapolitano.

Omnia de Communi unius Martyris extra tempus Paschale, præter ea quæ hic sunt propria.

In primis Vesperis ad Magnificat, Aña.

Beátus Januárius Præsul & Martyr ínclytus extínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, & in occisióne gládii pro Christo mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam in beáti Januárii mártyris tui atque Pontíficis festivitáte tribuísti: da nobis quæsumus, ejus glóriam sempitérnam, & proficiéndo celebráre, & celebrándo proficere. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

In primo Nocturno, Lect. A Miléto. de Communi unius Martyris.

In ii. Noctur. Lect. ut in Brev. in ejus Festo. Januárius, Benevénti, &c.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Si quis vult post me veníre. de Communi unius Martyris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Igne me Dómine examinásti, & non est invénta in me iníquitas: propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea. ℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ii. Vesp. ad Magnificat, Antiphona.

Liberásti me Dómine, à rugiéntibus præparátis ad escam: & à pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuátus.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Deinde fit commem. SS. Eustachii & sociorum mart. ut in Breviario.

Infra Octavam sancti Januarii in primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente. Quòd si quis dies occurrerit in Quatuor Tēporibus, leguntur Lectiones de Communi unius Mart. A Miléto. & ix. Lectio erit de Feria.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam.

Fit de SS. Eustachio & sociis, Duplex minus cum commem. Oct. & Vigiliæ, nisi venerit in Quatuor Temp. quia tunc nihil fit de Vigil. Et in i. Vesp. S. Matthæi nihil fit de Oct. sed tantùm commem. SS. Eustachii & soc. martyrum.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

Tertia die infra Octavam.

Fit de S. Matthæo Apostolo & Euang. Dupl. ii. Classis, sine comm. Octavæ in Laudibus, sed tantùm in ii. Vesp. si tamen sequenti die faciendū sit de ea Officium; & prætereà de SS. Mauritio & soc. mart.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Octavam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

De S. Apollinari 128. Lectio iv.

Méritò sanctus Januárius, qui juxta mandátum Dei sui pérdidit ánimam suam, eam invénit in vitam sempitérnam. Beátus qui ita cursum consummávit, fidem servávit, ut verè primus à credéntibus suo reperirétur in loco: nec eum quisquam confessóris vocábulo minórem credat esse, quàm már-

mártyrem, quem Dei nutu quotidiánum & multíplicem revérsum cónspicit ad agónem. Audi Paulum dicéntem: Quotídie mórior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriósam sæpè de hóstibus reférre victóriam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

NOn tam mors, quàm fides, & devótio mártyrem facit: & sicut virtutis est in ácie, in conflíctu, pro regis amóre succúmbere; ita perféctæ virtútis est diu ágere, & consummáre certámina. Non ideò persecútus est mártyrem, quia non íntulit mortem; sed probávit mártyrem, quia non elícuit fidem: injécit tela quæ pótuit, & ómnia armórum suórum génera cállidus exégit inimícus; nec tamen fortíssimi ductóris movére mentem pótuit, aut temeráre constántiam.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

SEd, ut propugnatórem suum sibi Ecclésia sancta retinéret, Christo veheménter occúrrit; ut vincénti justítiæ reserváret corónam, & sibi belli témpore præliatóris sui præséntiam condonáret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclésia sancta mater, ut nusquam à suo separarétur Antístite. Ecce vivit: ecce ut bonus pastor suo médius assístit in grege: nec umquam separátur spíritu, qui córpore præcéssit ad tempus: extínctus est diábolus, persecútor occúbuit: ecce regnat & vivit, qui pro Rege suo desiderávit occídi, qui vivit & regnat Deus per ómnia sæculórum sæcula.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 57. in Matth.

PErpénde, quómodo nullo pacto cogit orátio: non enim dixit, opórtet ipsos pati, vellent nolléntque. Sed quid? Si quis, ait, post me veníre vult, non impéllo, non úrgeo, sed líberam singulórum voluntátem effíciens, dico: Si quis vult. Non enim ad afflictiónes & ónera, nec ad supplícia & pœnas, ut cógere mihi opus sit, sed ad ineffabília bona cónvoco, quorum ea natúra est, ut fácilè per seípsa vos invitáre possint. His dictis veheménter eos attráxit: poténtior enim omníno est orátio mitis, quàm violénta. ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

MAgna enim sunt, ait, quæ retríbuo, ac tália, ut ultrò, ac spontè hómines ad ea concursúros dubitáre non débeas. Non enim si quis aurum atque argéntum propóneret, vim inférret; quantò ígitur magis in cœléstibus bonis inferénda non est? Et certè si rerum ipsa natúra non persuádet, & nisi spontè curras, nec accípere quidem dignus es; nec si accéperis, quale quantumcúmque sit quod accéperis, cognósces: ídeò non cogit Christus, sed hortátur, indúlgens nobis. Mínimè autem one-

onerósam oratiónem reddit, quia non sibi soli hæc imminére, sed commúniter univérso terrárum orbi propónit, dicens: Si quis vult, sive vir, sive múlier, sive princeps, sive súbditus, hanc viam ingrediátur.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Nona Lectio erit de SS. Mauritio & sociis mart. nisi venerit in Quatuor Temporibus, quia tunc fiet de eis tantùm commem. in Laudibus, & ix. Lectio erit de Homil. Fer. cum commem.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Octavam.

Fit de S. Lino Papa & mart. Semid. cum commem. Octavæ; nona Lect. & commem. S. Theclæ.

Vesperæ à Capitulo de Octava, cum commem. S. Lini.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 2. de S. Cypriano. Lectio iv.

IN martyrio beatíssimi Januárii, fratres charíssimi, univérsa nobíscum Christi exúltat Ecclésia, quam in omne gáudium & cœléstis eruditióne sermónis instrúxit, & múnere triumphális sánguinis decorávit. Fuit enim in eo, sicut compértum habémus, & contra erróres diáboli spiritális sapiéntiæ plenitúdo; & advérsum persecutiónes mundi Christiáni péctoris infatigáta constántia. Quis non hujúsmodi virum, quantis valet præcórdiis proséquátur, cujus eloquéntia inspiráta divínitus, & Ecclésias dócuit, & sæculum confutávit?

℟. Honéstum fecit. Lectio v.

VErè hic mirábilis, atque ómnium ubíque stúdiis celebrándus, quem sánctitas Sacerdótem, perítia Doctórem, fides Mártyrem consecrávit. Pretiósa, inquit David, in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus. Vidéte, charíssimi, in quantum venerábilis Januárius étiam prophéticam supergréssus est laudem, cujus in conspéctu Dómini, non solùm mors, sed & vita éxtitit pretiósa. Moriéndo namque próprium Christo sánguinem dedit, vivéndo nihilóminùs cohortatióne fortíssima, innúmeros cœlo mártyres acquisívit.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

QUid hoc clárius Sacerdóte, qui inter hóminum turbas glóriæ cœléstis conversatióne emícuit, atque inter Angélicos cœtus, & sua factus est, & aliórum morte conspícuus? Justíssimè hic cum Patriárcha David, cantávit Dómino Deo suo, dicens: Cor meum, & caro mea exultavérunt in Deum vivum. Exultávit itaque cor ejus in Deo vivo, cùm moriéntis ac moritúri sæculi vanitáte despécta, totum se divínis mancipávit obséquiis. Exultávit & caro ejus in Deo, quæ de hoc mundo non míseri corruptióne languóris, sed piis pro religióne supplíciis consecráta migrávit.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Can. 16. 17.

O Beátum damnum, & jactúra felix! Ditéscere nos Dóminus detriménto ánimæ & córporis vóluit, & esse sui símiles hortátur: quia ipse in figúra Dei constitútus, usque ad mortem húmilis & obédiens factus, principátum potestátis totíus, quæ in Deo est, accépit. Sequéndus ígitur est cruce assúmpta, & passiónis suæ, si non forte, áttamen

men voluntáte comitándus est. Quid enim prodest occupásse mundum, & toto terrénæ potestátis dominátu ópibus sæculi incubáre, si perdénda ánima, & suscipiéndum vitæ detriméntum est?

℟. Coróna áurea. Lectio viii.

QUæ autem commutátio pro ánima, cùm fúerit amíssa, quæreréturi cum Angelis enim Christus áderit, reddens síngulis ut merebúntur. Quid offerémus ad vitam? præparátos, credo, terrenárum opum futúris commérciis thesáuros, ambitiósos dignitátum famæque título, aut véteres delegátæ nobilitátis imágines? Negánda sunt hæc ómnia, ut melióribus abundémus: & contémptu universórum Christus sequéndus est; & ætérnitas spirituálium terrenórum est damno comparánda.

℟. Hic est verè martyr. Lectio ix.

GRave onus infirmitáti humánæ imposúerat, ut cùm sensum vitæ hómines ex vivéndi afféctu habére cœpissent, fructum ejus, qui præsens corpóribus blandiebátur, amítterent: negaréntque se sibi, id est, quod esse cœpíssent, esse se nollent: cùm sensus hujus exórdium ex afféctu voluntátis habuíssent. Opus ergo erat veri ac maniféſti exémpli auctoritáte, ut contra vim sensúmque judícii, optábile fieret præséntium damnum, lucro deínceps non ambíguo futurórum. Igitur postquam & tolléndam crucem, & perdéndam ánimam, & damno mundi commutándam vitæ æternitátem monúerat: convérsus ad discípulos, ait, quosdam ex his futúros, qui gustatúri mortem non essent, donec Fílium hóminis in regni sui glória contueréntur.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Máximi Epíscopi.

Homil. 2. de S. Cypriano. Lectio iv.

HIc est ille Euangélicus pater famílias, próferens de thesáuro suo nova & vétera, qui véteris novíque Testaménti unum atque idípsum mystérium prædicans, Ecclésias Christi locupletíssima disputatióne ditávit. Incorruptíbilis atque indeféssus illíus est hódie thesáurus, qui pecúniam Dómini sui nummuláriis fœnerans, quotídie in corde fidélium cœléstium divitiárum sanctam conquírit usúram.

℟. Honéstum fecit. Lectio v.

QUid ígitur, fratres, tanto speciósius viro, cujus hæc est régula & mensúra sermónis, ut inter várias hóminum causas, motúsque divérsos nunc affectióne Patris, nunc auctoritáte Doctóris consolétur húmiles, supérbos cómprimat, negligéntes árguat, íncrepet infidéles? Tantóque dénique decóre sacerdótium, vitámque suam vir fidelíssimus adornávit, ut doctrínam suam subsequéntibus confirmáret opéribus, Domínicam illam senténtiam tenens: Qui docúerit, & fécerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum.

℟. Desidérium ánimæ. Lectio vi.

QUàm magnus hic, quàmque præcípuus in regno cœlórum est, quem in omnem glóriam sermo prophéticus, vita mirábilis & mors Deo devóta sublímat? Nec immérito, fratres, tanto cum honóre nóminis ejus memória per amplíssima mundi spátia celebrátur, quia per univérsum orbem ad firmaméntum fidei nostræ & pássio ejus & doctrína profécit.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth.

QUi depónit véterem hóminem cum opéribus suis, dénegat semetípsum, dicens: Vivo autem, non ego; vivit

vivit verò in me Christus: tollit crucem suam, & mundo crucifigitur. Cui autem mundus crucifixus est, séquitur Dóminum crucifixum. Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Pro Israel datur commutátio Ægyptus, & Æthiópia, & Syéne: pro ánima humána illa sola est retribútio, quam Psalmísta canit: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo.

℟. Coróna áurea. Lectio viii.

Filius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis. Petrus, ad prædicatiónem Domínicæ mortis scandalizátus, senténtia Dómini fúerat increpátus, provocáti sunt discípuli ut abnegárent se, & tólleren crucem suam, & moriéntium ánimo sequeréntur Magístrum. Grandis terror audiéntium, & qui possit, Príncipe Apostolórum pertérrito, étiam áliis metum injícere: idcircò trístibus læta succédunt, & dicit: Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis. Times mortem? audi glóriam triumphántis: veréris crucem? auscúlta Angelórum ministéria.

℟. Hic est verè martyr.

Lectio ix.

Errórem Apostolórum spe medicári volúerat promissórum, dicens: Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: ínsuper auctoritáte júdicis áddita: Reddet unicuíque secúndùm ópera sua. Póterat Apostolórum tácita cogitátio istiúsmodi scándalum sustinére: occisiónem & mortem nunc dicis esse ventúram: quòd autem promíttis te affutúrum in glória Patris cum Angelórum ministériis & Júdicis potestáte, hoc in dies erit, & in témpora longa differrétur. Prævidens ergo occultórum cógnitor, quid possent objícere, præséntem timórem præsénti compénsat præmio. Quid enim dicit? Sunt quidam de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis veniéntem in regno suo.

Te Deum laudámus. 11.

Vesperæ de die Octava, ut in primis Vesperis Festi, & fit commemoratio sanctorum Cypriani & Justinæ martyrum.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In die Octava S. Januarii. Dupl. minus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

De sancto Ignatio, tom. 5. Lectio iv.

Tempus animadvértite, fratres, quo dignitátem Episcopálem beátus Januárius est assecútus. Neque enim est éadem nunc, quæ tunc erat, Ecclésiam gubernándi condítio: non æquális est labor, viam tritam & planè parátam post multos íngredi viatóres; atque eam quæ nunc primò secánda est, quæque prærúpta & saxósa, ferísque plena, nec ullum adhuc viatórem admísit. Tunc autem, quocúmque quis óculos vérteret, ubíque præcipítia, bárathra, & bella, & pugnæ, & perícula: Imperatóres, & Reges, & Pópuli, & Civitátes, & Gentes, & doméstici, & aliéni credéntibus insídias tendébant.

℟. Honéstum fecit. Lectio v.

Quemádmodum ígitur gubernatórem admirámur, non quòd vectóres possit in portum incólumes dúcere, cùm mare tranquíllum est, cùmque navis fertur ventis secúndis: sed cùm insaniénte pélago, ventísque sæviéntibus, qui in navi sunt inter se dissénsiunt, magna tempestáte intus & foris navigántes exagitánte, navim tamen potest dirígere, & conserváre. Sic eos, qui tunc Ecclésiam regébant, multò magis, quàm illos, qui eam in præséntia gubérnant, suspícere debémus, & admirári, quando multa bella intus & foris: quando fidei plánta imbecíllior erat adhuc, & diligéntia magis indigébat: quando véluti modò génitus infans Ecclésiæ pópulus magnam providéntiam atque sapiéntiam ánimæ, à qua nutriéndus esset, postulábat.

℟. De-

℟. Desidérium ánimæ. Lectio vi.

VErùm, ne totum tempus in Episcopátus consideratióne collocántes, ab iis, quæ ad eum, uti mártyrem spectant, enarrándis excludámur, age ad illíus certámina contendámus. Versútus enim diábolus, & ad struéndas aptus insídias, existimábat, si pastóres sustulísset, ovília se fácilè direptúrum. Sed qui comprehéndit astútos in eórum astútia, osténdens Ecclésias suas non ab homínibus gubernári, sed eos, qui in ipsum credunt, semper à se regi, id fieri permittébat, ut cùm cérneret, rectóribus sublátis, non tamen religiónem deléri, nec veritátis prædicatiónem extíngui, sed pótiùs augéri; ex rebus ipsis & ipse, & qui ei inserviébant omnes intellígerent, Christianórum disciplínam, non ab homínibus péndere, sed in cœlis radíces ágere, Deúmque esse, qui ubíque Ecclésias tuerétur.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 47. de divers.

DUrum vidétur & grave, quod Dóminus imperávit, ut si quis vult eum sequi, ábneget seípsum; sed non est durum, nec grave, quod ille ímperat, qui ádjuvat, ut fiat, quod ímperat. Nam & illud verum est, quod ei dícitur in Psalmo: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Quidquid enim durum est in præcéptis, ut sit leve cháritas facit. Nóvimus quanta ipse amor facit. Quid autem est neget se? Non præsúmat de se, séntiat se hóminem, & respíciat dictum prophéticum: Maledíctus omnis, qui spem suam ponit in hómine; subdúcat se sibi, sed non deórsum versus; subdúcat se sibi, ut hæreat Deo.

℟. Coróna áurea. Lectio viii.

TOllat crucem suam, & sequátur me. Quò sequéndus est Dóminus? Quò iit, nóvimus: resurréxit enim, & ascéndit in cœlum: illò sequéndus est. Planè desperándum non est, quia ipse promísit, non quia homo áliquid potest. Jam quare desperémus, si membra illíus cápitis sumus? Bonum est illò eum sequi, sed vidéndum est quò. Etenim verba ista Dóminus Jesus non tunc dicébat, quando à mórtuis jam resurréxerat. Nondum erat passus, ventúrus erat ad crucem, ventúrus ad exhortatiónem, ad contumélias, ad flagélla, ad spinas, ad vúlnera, ad insultatiónes, oppróbria, mortem. Quasi exasperáta est via, pigrum te facis, non vis sequi séquere: nam quis non velit ire ad exaltatiónem? omnes delectat celsitúdo, sed humílitas gradus est.

℟. Hic est verè martyr.

Nona Lectio erit de SS. Cypriano & Justina, & ex duabus Lectionibus fiat una, cum commem. in Laudibus.

In secundis Vesperis fit commemor. SS. Cosmæ & Damiani martyrum.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Gerardi Episcopi & martyris. Duplex minus.

In toto Dominio Veneto.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Gerárdi mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

GErárdus Venétiis ex Sagréda Patrícia família natus, ab ineúnte ætáte divíno cúltui déditus, Monásticum ampléxus est Institútum sub Régula sancti Benedícti in Monastério sancti Geórgii majóris Venetiárum, in quo divínis contemplatiónibus vacans, flagránti ánimo concupívit Do-

mí-

minicum sepúlchrum invísere. Cùm ígitur in Palæstínam ténderet, pervénit in Pannóniæ partes, ubi tunc piíssimus Rex Stéphanus regnábat, à quo benígnè excéptus, primùm eremíticam vitam duxit. Mox Epíscopus creátus commíssas sibi oves verbo & exémplo páscere numquam déstitit, donec in persecutióne Christianórum, quæ in Pannónia, ut ipse prædíxerat, post sanctíssimi Regis óbitum secúta est, lapídibus óbrutus, martyrii palmam obtínuit, atque sanctitáte, doctrína & miráculis clarus, Hungarórum Apóstolus méruit nuncupári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à sedúctóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis. Lectio v.

TRiumphális beáti mártyris Gerárdi dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípuè consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, & Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quòd autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

COronáta itaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, altè retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc & leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre à terrénis suspénsus, & prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? Defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Euangelium. Si quis venit ad me. ut in Communi unius Martyris primo loco. xxi.

FESTUM SOLEMNITATIS Rosarii beatæ Mariæ virginis.

Duplex majus.

In omnibus Regnis & Dominiis Hispaniarum Regi subjectis, recitari indultum Dominica prima mensis Octobris, quæ incidit in Kalendis illius mensis, vel proximè sequitur.

Si in ea occurrat Festum primæ vel secundæ Classis, tunc Festum Rosarii fiet in Dominica sequenti, Duplex vel Semiduplex occurrens transfertur in primam diem non impeditam.

AD VESPERAS,

Antiphona. Dum esset Rex. cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. xcix.

Capitulum. Ab inítio. Hymnus. Ave maris stella. c. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, résove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Solemnitátem.

Oratio.

Solemnitátem Rosárii beatíssimæ vírginis Maríæ genitrícis tuæ celebrántes, quæsumus omnípotens Deus, benígno favóre proséquere: quátenus ita ipsíus sacra mystéria contemplémur in terris, ut post hujus vitæ cursum, eórum fructus percípere mereámur in cœlis. Qui vivis & regnas.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei Génitrix virgo, * Intercéde pro nobis. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cii.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. cum suis Responsoriis ut in festo sanctæ Mariæ de Mercede die xxiv. Septembris. 1033.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, qui est 2. de Annuntiatione Dominica.

Lectio iv.

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper vírginis Maríæ: ídeò cum summa exultatióne gáudeat terra nostra, tantæ vírginis illustráta solemnitáte. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur & culpa. Præcísum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur: In dolóre páries filios tuos: quia ista in lætítia Dóminum péperit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi suavitátem.

Lectio v.

Heva enim luxit, ista exultávit: Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit: quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfidia compensátur.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Plaudat nunc órganis María, & inter velóces artículos tympana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, & alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur. Audíte ígitur quemádmodum tympanístria nostra cantáverit. Ait enim: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam ígitur invaléscentis erráti miráculum novi par-

partus evícit, & Hevæ planctum Maríæ cantus exclúsit. ℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deaurato, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri. Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAgnæ devotiónis & fidei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Filium negábant: sic hærétici pósteà negándo, Maríam semper vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt. ℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam solemnitátem. Quia. Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Brev. Rom.

Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secúndùm carnem nascéntis à carne Vírginis matris pronuntiatur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Filium suum, factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum sub lege; sed, Factum ex mulíere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Verè enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per sæcula. ℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes, & per Horas, omnia ut in festo S. Mariæ de Mercede, die xxiv. Septembris. 1036.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et fit commemoratio Dominicæ.

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Borgiæ Confessoris.

Duplex secundæ Classis.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia ut in Breviario Romano sub hac die.

Et non fit commemorátio SS. Dionysii & sociorum martyrum.

DIE X. OCTOBRIS,
aut alia die assignanda.

In festo sancti Ludovici Bertrandi Confessoris. Duplex minus.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum per córporis mortificatiónem & fidei præcónium Sanctórum glóriæ coæquásti: præsta, ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

LUdovícus Bertrándus, Valéntiæ in Hispánia Tarraconénsi honéstis piísque paréntibus natus, ab ipsa penè infántia sanctitátis ac pœniténtiæ tyrocínium inchoávit. Exácta pueritia intérdum nuda cubábat humo, noctes sæpè ducébat insómnes, ac in pietátis & charitátis officia sédulus incumbébat. Mundi contémptu, ac Religiósæ vitæ ardóre succénsus, Paréntum artes, quibus eum à sancto propósito dimovére conabántur, mira constántia superávit. Sui tandem voti compos efféctus, Prædicatórum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipsis, quamvis tyro, fúerit exémplo. Emíssa professióne mirum quot, & quantis virtútum increméntis prióerm vitæ ratiónem cumulárit. Jejúniis, flagéllis, cilíciis, vigiliísque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat, ex quo tantum intérnæ ánimi modéstiæ, ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis, ac vultu apparéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ADhuc júvenis Novitiórum præféctus institútus, eos ad omnem verbo & exémplo sanctimóniam efformábat. Ad Occidentáles Indos Euangélicus Prædicátor missus, quamvis uno tantùm Hispánico uterétur idiómate, eum tamen divérsæ, atque inter se dissitæ Natiónes, sua véluti loquéntem lingua, síngulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad Christiánam Fidem addúxit; ibíque venénum non semel sibi à Bárbaris propinátum innóxiè hausit. Públicam vitiórum objurgatiónem, tamquam in se unum diréctam Nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovíco inténtat, cùm strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repéntè convértitur. Quo miráculo nefárius aggréssor permótus, ad sancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam enixè deprecátur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

HUmilitáte ac patiéntia insígnis, illud idéntidem usurpábat, Dómine hìc ure, hìc seca, hìc non parcas, ut in ætérnum parcas. Prophético afflátus spíritu multa prædíxit. Ignem signo Crucis extínxit, tempestátem sedávit, ferárum ímpetus cohíbuit, mórtuis vitam, cæcis visum, claudis gressum, surdis réddidit audítum. Tandem durióris pœniténtiæ labóribus fractus, in morbum íncidit, sacrísque mystériis ritè expiátus, migrávit in cœlum, séptimo Idus Octóbris, anno millésimo quingentésimo octogésimo primo, ætátis verò suæ quinquagésimo quinto. Quem multis étiam post óbitum mirá-culis clarum Paulus quintus Beatórum, Clemens verò décimus Sanctórum número adscrípsit. Ejus demum festum Alexánder octávus instánte Rege Cathólico ab univérso ditiónis ipsíus Clero sæ-

sæculári, sub ritu dúplici celebrándum decrévit, Sanctúmque Confessórem novi regni Granaténsis Patrónum Apostólica auctoritáte declarávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi vestri, ut in eodem Communi. lvi.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In festo sancti Raphaelis Archangeli.

Duplex minus.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Missus est Angelus. cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Capitulum. Tob. 12.

QUando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus.

TIbi Christe splendor Patris,
Vita, virtus córdium:
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus:
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.

Collaudámus venerántes
Omnes cœli príncipes,
Sed præcípuè fidélem
Médicum & cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem dæmonem.

Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci,
Mundo corde & córpore:
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.

Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus,
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito,
Qui trinus & unus Deus
Extat ante sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum Ráphael Angelus, qui asto ante Dóminum, vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.

Oratio.

DEus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, & muniámur auxílio. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus: Psalmus. Veníte, exultémus. 1. Hymnus. Tibi Christe, ut suprà in Vesperis.

In primo Nocturno, Antiphona.

Ingréssus Tobías invénit júvenem præcínctum, & quasi parátum ad ambulándum, & ignórans quòd Angelus esset, salutávit eum.

Psalmus. Dómine Dóminus noster. cum reliquis Psalmis secundùm ordinem Nocturnorum, ut in festo Dedicationis S. Michaelis. 1039.

Antiphona. Angelus Ráphael seípsum occúltans, ait: Ego sum Azarías magni Ananíæ filius. Psalmus. In Dómino confido. 1040. Antiphona. Sanum ducam filium tuum in regióne Medórum, & sanum tibi redúcam, allelúja. Psalmus. Dómine, quis habitábit. 1040.

℣. Data sunt Angelo incénsa multa. ℟. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ. Lectio i. Cap. 12.

VOcávit ad se Tobías filium suum, dixítque ei: Quid póssumus da-

re viro isti sancto, qui venit tecum? Et respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit, & redúxit sanum, pecúniam à Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortè dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ. ℣. Tobías & Sara in tribulatióne pósiti, cum lácrymis oráre cœpérunt. Et missus.

Lectio ii.

Et vocántes eum, pater scílicet & filius, tulérunt eum in partem: & rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúltè: Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere, bonum est: ópera autem Dei reveláre & confitéri, honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, & eleemósyna magis quàm thesáuros auri recóndere: quóniam eleemósyna à morte líberat, & ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam & vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, & iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, & non abscóndam à vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te.

℟. Egréssus Tobías invénit júvenem spléndidum stantem præcínctum, & quasi parátum ad ambulándum, & salutávit eum, & dixit: * Unde te habémus bone júvenis. ℣. Et ignórans quòd Dómini Angelus esset, salutávit eum, & dixit. Unde.

Lectio iii.

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cùmque hæc audíssent, turbáti sunt, & treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cùm essem vobíscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedícite, & cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre & bíbere: sed ego cibo invisíbili & potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus. Et cùm hæc dixísset, ab aspéctu eórum ablátus est, & ultrà eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti per horas tres in fáciem, benedixérunt Deum, & exurgéntes narravérunt ómnia mirabília ejus.

℟. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, & dixit: Gáudium sit tibi semper: * Forti ánimo esto, in próximo enim est, ut à Deo curéris. ℣. Et respóndens Tobías, ait: Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, & lumen cœli non vídeo? Forti. Glória Patri. Forti.

In secundo Nocturno, Antiphona. Dixit autem Angelus: Apprehénde bránchiam piscis, & trahe eum extra aquas. Psalmus. Cœli enárrant. 1041.

Aña. Obsecro te Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussísti.

Psal-

Pſalmus. Dómini eſt terra. 1042. Antiphona. Lúmina fel ſanat, ſed virtus cordis & jécoris, diáboli expéllit poteſtátem. Pſalmus. Benedícam Dóminum. 1042. ℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.
Sermone 1. in Dominica 15. de beato Tobia, qui eſt 226. de Tempore.

Lectio iv.

BEátus Tobías, qui panem ſuum nóverat frángere eſuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quæ nuper eſt recitáta, admirabámur patris filiíque tractátum, quemádmodum Angelus monet, quem æſtimábant terrénum ſub cœléſti glória mercenárium. Ad hoc enim cæcitátis incúrrit exítium, ut Angelum ſuſciperet médicum, qui divínis fácibus incénſus, ſic anhelávit. Honéſta eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna. Orátio juſti clavis eſt cœli. Aſcéndit precátio, & deſcéndit Dei miſerátio. Licèt alta ſit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hóminis linguam, ſi mundam habet conſciéntiam. Cum sénſibus lóquitur, ſi ſit ſolus noſter gémitus. Súfficit áuribus imber oculórum: fletus citiùs audit, quàm voces. Orátio invidi ſolet de áuribus propulsári. Erat patris & filii ánima una; dum eſſet proprietas membrórum, erat illis ſinguláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus iſtum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere ſuo cóntulit bona: & rogáre cœpit mercenárium, ut mercédis ſuæ ſumat efféctum. Frater, inquit, áccipe quod tuum eſt, & tunc vade ſalvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi & filio meo bonam præbuíſti miſericórdiam. Tolle, ut dixi, ſubſtántiam, quam cum filio meo reportáſti; nam grátia, quam tibi debémus, non poteſt ponderári.
℟. Interrogávit Tobías Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui reſpóndens, ait: * Ego ſum Azarías Ananíæ magni filius. ℣. Genus quæris mercenárii, an ipſum mercenárium, qui cum filio tuo eat? Sed ne fortè ſollícitus ſis. Ego ſum Azarías.

Lectio v.

COntínuò Angelus gaudet de cogitáta mercéde, qui miſſus fúerat gratis fácere pietátem. Tobis, inquit, vel Tobías, quid de mea mercéde ſatis ſupérfluè cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cœléſtis. Ego miníſter ſum curatiónis, ille eſt auctor ſanitátis. Neſcítis cujus mercenárii ope pérfrui meruíſtis. Defúnctos captivitátis ſepelíre non timuíſtis: Tobis, aſcendérunt ad Dóminum ópera tua, quia relícto prándio, reddidíſti mórtuum ſepultúræ. Ego Dómino medulláta íntuli ſacrifícia pro venerábili ſepultúra. Ego diréctus ſum operárius fori cœléſtis. Mórtuum ſepeliſtis, & mortis acúleum non timuíſtis. Ipſe ſepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probatiónis fúerat cæcitas oculórum, unde patiéntia tua cláriùs meruíſſet de cœléſtibus ornaméntum. Ego ſum Ráphael, unus ex ſeptem Angelis, qui aſtámus ante claritátem Dei. Non indígeo fructu humánæ mercédis, dívitem me facit conversátio Majeſtátis. Dives eſt ille, qui me miſit; gratis juſſit impéndi, quod gratis ipſe concéſſit. Nec ipſum honórem gratiárum mihi deputétis, quia nihil meis víribus percepíſtis. Deum benedícite, & illi confitémini, & ipſum glorificáte, quia vobíſcum fecit bona.
℟. Exívit Tobías, ut laváret pedes ſuos, & ecce piſcis immánis exívit ad devorándum eum, qui expavéſcens, clamávit voce magna, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehénde bránchiam ejus, & trahe eum ad te: * Exéntera hunc piſcem, & cor ejus, & fel, & jecur repóne tibi; ſunt enim neceſsária ad medicaménta utíliter.
℟. Attráxit autem Tobías piſcem in ſiccum, & palpitáre cœpit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exéntera.

Lectio vi.

Subitò patefácto mystérii cœléstis honóre, voce Raphaélis Archángeli attóniti Tobis & Tobías, collápsi in terram proruérunt, vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem insólitam audiérunt. Quid metuístis pater Tobis, filiúsque Tobías? Mercenárium habére cœléstem, & tamquam operárium locáre terréstrem? Celávit vobis Angelus nomen, Azarías sum, inquit, Ananíæ magni filius; & cùm dixit: Ego sum Ráphael Angelus, celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri terrórem. Si enim díceret: Ego sum Angelus; non esset Tobíæ mercenárius. Serváta est dígnitas nóminis, ut postrémò magnitúdo clarésceret dignitátis. Vidéte, charíssimi, quantum sit eleemósynæ méritum: Angelum méruit habére operárium. Vidétis quantum próficit mórtuos sepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cœléstem ascénderet majestátem. Vidétis, quia eleemósyna à morte líberat, & ipsa purgat peccáta, facit purgatiónem oculórum, líberat à ténebris peccatórum. Tobis via sua dedúcitur, Sara tot viris contristáta per Angelum matrimónio copulátur.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphael ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum: * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum, scias enim, quóniam mox aperiéntur óculi ejus, & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspéctu tuo gaudébit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessárium. Statímque. Glória Patri. Statímque.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Est hìc Sara Raguélis filia, quæ tibi conjúgio dábitur, & omnis substántia ejus. Psalmus. Cantáte Dómino. i. 1044.

Antiphona. Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit, tímeo ne mihi símile contíngat. Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet terra. 1044. Antiphona. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris. Psalmus. Bénedic ánima mea Dómino. 1044.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium. ℟. Et relegávit illud in desérto superióris Ægypti.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 17. in cap. 5. Joannis.

Mirum non esse debet à Deo factum miráculum, mirum enim esset, si homo fecísset. Magis gaudére, quàm mirári debémus: quia Dóminus noster, & Salvátor Jesus Christus homo factus est, quàm quòd divína inter hómines Deus fecit. Plus est enim ad salútem nostram, quòd factus est propter hómines, quàm quod fecit inter hómines; & plus est, quòd vítia sanávit animárum, quàm quòd sanávit languóres córporum moriturórum.

℟. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphael, & coram ómnibus viséntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, & cantáte illi, & narráte ómnia mirabília ejus. Quia. Bno. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

Sed quia ipsa ánima nec eum nóverat, à quo sanánda erat; & óculos habébat in carne, unde facta corporália vidéret; nondum habébat sanos in corde, unde Deum laténtem agnósceret. Fecit quod vidéri póterat, ut sanarétur, unde vidéri non póterat. Ingréssus est locum, ubi jacébat magna multitúdo languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui me misit, dixit Angelus Ráphael: * Vos autem benedícite Dóminum, & narráte ómnia mirabília ejus.

℣. Con-

℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos autem.
Glória Patri. Vos. Lectio ix.
ET cùm esset médicus & animárum & córporum, & qui venísset sanáre omnes ánimas crediturórum, de illis languéntibus unum elégit quem sanáret, ut unitátem significáret. Si mediócri corde, & quasi humáno captu & ingénio considerémus faciéntem, & quod ad potestátem pértinet, non magnum áliquid perfécit: & quoad benignitátem, parum fecit. Tot jacébant, & unus curátus est, cùm posset uno verbo omnes erígere. Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

MIssus est Angelus Ráphael ad Tobíam & Saram, ut curáret eos. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Laudibus. 12. Aña. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, & dixit: Gáudium sit tibi semper.
Aña. Forti ánimo esto Tobías, in próximo enim est, ut à Deo curéris.
Aña. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Aña. Pax vobis, nolíte timére: Deum benedícite, & cantáte illi.
Capitulum. Tob. 12.
QUando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Rector humáni géneris, & auctor,
Nobis sacrátum tríbue benígnus
Scándere cœlum.
Angelum nobis médicum salútis
Mitte de cœlis Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.
Hinc Dei nostri génitrix María,
Totus & nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul & beáta
Cóncio tota.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Ad Benedictus, Antiphona.
Ego sum Ráphael Angelus, qui asto ante Dóminum: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus, allelúja. Oratio.
DEus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, & muniámur auxílio. Per Dóminum.
Ad Tertiam, Antiphona.
Ingréssus Angelus.
Capitulum. Quando orábas. ut suprà.
℟. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.
Ad Sextam, Antiphona.
Forti ánimo.
Capitulum. Tob. 12. c
ET nunc misit me Dóminus, ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.
℟. breve. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit.
℣. De manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Ad Nonam, Antiphona. Pax vobis.
Capitulum. Tob. 12. d
TEmpus est, ut revértar ad eum, qui me misit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.
℟. br.

℟. br. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Antiphona.

Missus est Angelus. cum reliquis Antiphonis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti. 97.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosíssime Ráphael Archángele, esto memor nostri; hìc, & ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei. Oratio. Deus, qui beátum Raphaélem. ut suprà.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In festo SS. Gavini, Proti, & Januarii martyrum Turritanorum. Duplex.

Omnia de Communi plurim. Martyr. præter ea quæ hìc habentur. Oratio.

Deus, qui per beátos mártyres tuos Gavínum, Protum, & Januárium Ecclésiam tuam mirabíliter illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut quos Patronos venerámur in terris, intercessóres habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Protus sacérdos, & Januárius Diáconus Túrribus in Sardínia nati, quo témpore Diocletiánus Imperátor insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, Romam proſécti, & à Cajo sanctíssimo Pontífice ordináti, atque in Sardíniam revérsi, fidem Christi Túrribus prædicábant; Deíque grátia aspiránte, plures Gentíles ad veri Dei cultum perduxérunt, inter quos máximè enítuit Gavínus Románus miles ex præclára (ut fertur) Sabellórum família; qua de causa bárbari Præsidis jussu comprehénsi, diutúrno cárcere maceráti, in equúleo suspénsi, férreis úngulis dilaniáti, variísque tormentórum genéribus vexáti sunt, sed Deo protegénte, illæsi ab illis evasérunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit. Lectio v.

Mox Protus Présbyter in Hérculis ínsulam, quæ Linária vulgò dícitur, tunc nóxiis animálibus reſértam, jubénte Præside, deportátus fuit, ut à feris devorarétur; ubi cibo atque omni humána ope pénitus destitútus, multis calamitátibus vexátus fuit, sed divínis láudibus inténdens, ab eo, qui dat escam esuriéntibus, mirabíliter enutrítus, hoc étiam suis précibus impetrásse dícitur, ut omnes nóxiæ feræ in ea ínsula, ac vicína Sardínia, usque in præséntem diem extínctæ omníno fúerint. At verò Januárius júnior, donis & blandítiis tentátus, ut à fide defíceret, in ejus confessióne immóbilis perseverávit. Quare Præses novis eum torméntis simul cum Proto, quem ab exílio revocáverat, subjécit, & Gavíno míliti utrúmque trádidit custodiéndum. Porrò Gavínus ab ipsis ad Christum convérsus, & aqua salutári ablútus, líberos illos dimísit, quòd insóntes eos, & sine causa vinctos díceret.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes. Lectio vi.

Id cùm Tyránno innotuísset, suasiónibus & illécebris ad idolórum cultum Gavínum revocáre conátus est, quem in suscépta Religióne constantíssimum repértum, capitáli senténtia puníri mandávit in Portu Balagái. Quo loco

loco étiam Protus & Januárius, qui in Suburbáno Túrrium loco laténtes, ab ipso Gavíno in visu ad martyrii palmam invitáti fúerant, decolláti sunt die vigésima quinta Octóbris. Horum córpora, Tyránno imperánte, in Mare projécta, mox ab íncolis Christiánis juxta littus repérta, & in Ecclésia, magnificentíssimè extrúcta, ac eórum nómine consecráta, collocáta fuérunt, ubi à toto Sardíniæ regno, & præcípuè à província Turritána, quæ in honórem sancti Gavíni mensem Octóbris sanctum Gavínum appéllat, ingénti concúrsu, & pópuli veneratióne colúntur.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum.
Glória Patri. Quóniam.

In iii. Noct. Homilia in Euangel. Cùm audiéritis prælia, de eodem Cõi. xxxvi.

OFFICIUM

Patrocinii B. Mariæ virg. Dupl. majus. Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis & alibi, recitandum aliqua die Dominica Novembris ab Ordinario loci eligenda.

Omnia dicuntur ut in festo ad Nives v. Augusti. 928. præter Lectiones secundi Nocturni.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℞. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi. Apud Metaphrastem. Lectio iv.

DEi Filius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cùm enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptéreà Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem & Dei matrem accurréntes, ejus patrocíniis utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, & incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℞. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

MAgnum revérà miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est & mater: éadem virgo & génitrix.

℞. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

HÆc ejus mater est, qui à Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli & hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Vis ne cognóscere quantò virgo hæc præstántior sit cœléstibus poténtiis? Illæ cum timóre & tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc & peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória & firmaméntum, assíduè pro nobis precáre

re Jesum Filium tuum & Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, & quæ repósita sunt iis qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia & benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul & sancto Spirítui glória, & honor, & impérium, nunc & semper in sæcula sæculórum, Amen.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Glória Patri. Unguéntum.

In iii. Nocturno, Homilia in Euangel. Loquénte Jesu ad turbas. ut in eodem Festo, cum ix. Lectione & commem. in Laudibus Dominicæ occurrentis.

℟. vii. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuum sanctum Patrocínium. Quia.

℟. viii. Beátam me dicent. ut in eodem Festo.

In ii. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

OFFICIUM

S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

EXáudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beáti Ildefónsi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deferimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Surio, tom. 1. & aliunde. Lectio iv.

ILdefónsus, qui & Alfónsus dícitur, natióne Hispánus, Toléti nobilíssimis Stéphano & Lúcia paréntibus ortus, omníque cura nutrítus, liberálibus disciplínis instrúctus est. Primùm hábuit præceptórem Eugénium Toletánum Antístitem, à quo miram ob indolem Híspalim ad Isidórum, mira tunc eruditióne polléntem, est missus. Duódecim apud Isidórum commorátus annos, tandem fruge bona doctrináque sana imbútus, Tolétum remeávit, ad Eugénium. Postquam verò factus est ob vitæ candórem, peritiámque non vulgárem, ab Eugénio Ecclésiæ Toletánæ Archidiáconus, mundi cúpiens láqueos declináre, in Agaliénsi monastério, quod sanctis martyribus Cosmæ & Damiáno tunc erat dicátum, insígne pietátis cucúllum índuit. Cui neque paréntes, jam prece, jam vi, ómnia tentántes, obsístere valuérunt, quin constánter in propósito permanéret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

MOnachi non multò pòst Ildefónsum in demórtui Abbátis locum subrogárunt: suspiciébant síquidem in eo (præter virtútes réliquas) æquitátem, morum facilitátem, prudéntiam, raram sanctitúdinem. Tantus ítaque fulgor, tanta veræ pietátis lux (quod ipse timébat) latére non pótuit. Eugénio namque vita functo, Cleri, Senátus, totiúsque pópuli decréto Toletánus Archiepíscopus est creátus. In quo quidem Præsulátu, quantum verbo Ildefónsus profécerit, quæ mirácula edíderit,

rit, quàm multis fúerit nomínibus de Vírgine matre benè méritus, non fácilè quis explicáre quíverit. Cœnóbium Vírginum in Deilsénsi víllula ædificávit, ac magnis munéribus auxit. Hæréticos quoſdam, qui in Hiſpánia hæreſim Elvidiánam, tolléntem perpétuam Maríæ Dei genitrícis virginitátem, diſſeminábant, doctíſſimè confutávit, ab Hiſpaniáque dépulit: quam diſputatiónem explicávit libro, quem ſcripſit de beátæ Maríæ virginitáte, rem miráculo confirmánte. Cùm enim Ildefónſus ad preces Matutínas, Expectatiónis beátæ Maríæ in Eccléſiam nocte deſcénderet, cómites ejus in Eccléſiæ límine, fulgóre quodam repentíno detérriti retrocesſérunt. Ille verò intrépidus ad aram progréſſus, Vírginem ipſam vidit, & adorávit: ab eadémque veſtem, qua in ſacrifíciis uterétur, accépit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Cum étiam dies ſanctæ Leocádiæ feſtus agerétur; & Clerus frequénſque pópulus conveniſſet, Ildefónſus ad ſepúlchrum vírginis Leocádiæ accédens, flexis ſupplíciter génibus precabátur. Et ecce reſeráto repéntè ſarcóphago, Leocádia ſanctíſſima pródiit: vidбольntibúſque cunctis & audiéntibus, Ildefónſi mérita de vírgine María commendávit, dicens: O Ildefónſe, per te vivit Dómina mea, quæ cœli cúlmina tenet. Et Præſule collaudáto redíbat. Ildefónſus, ne res ſine téſtibus tanta pósteris referrétur, arrépto Recceſvínthi regis, qui fortè tunc áderat, gladíolo, velám inis partem, quo caput Leocádiæ tegebátur, reſécuit; eámque cum régio ſimul cultro célebri pompa in ſacrárium íntulit, ubi uſque hódie ſervátur. Scripſit multa luculentióri ſermóne, quorum, váriis moleſtiárum occupatiónibus impedítus, áliqua cœpta, áliqua ſemipléna relíquit. Obiit tandem divus Ildefónſus felíciter ac ſanctè, cùm ſediſſet in Epiſcopátu annos novem, menſes duos: ſepultúſque eſt in Baſílica Leocádiæ circa annum Dómini ſexcenteſimum ſeptuagéſimum ſéptimum, Reccenſvíntho in Hiſpánia regnánte. Cujus corpus in generáli à Saracénis Hiſpaniárum occupatióne in civitátem Zamorénſem tranſlátum eſt: & in Eccléſia beáti Petri honorífícè quiéſcens, magna illíus pópuli religióne cólitur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe.

Glória Patri. Ipſe intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia S. Auguſtini Epiſcopi in Euangel. Vos eſtis ſal terræ. ut in Communi Doctorum. I.

NOS FR. THOMAS MARIA GENNARI

Sacræ Theologiæ Magiſter, Ordinis Prædicatorum, ac in Inclyta Civitate Venetiarum, in totoque ejus Sereniſſimo Dominio contra hæreticam pravitatem Inquiſitor Generalis, à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter delegatus,

COncedimus licentiam D. Paulo Balleonio publicandi Breviarium Romanum ex Decreto ſacroſancti Concilii Tridentini reſtitutum, B. Pii V. Pontificis Maximi juſſu editum, Clementis VIII. & Urbani VIII. auctoritate recognitum &c. ab ipſo nuper impreſſum; collatum enim cum aliis jam impreſsis & approbatis, inventum eſt cum eis concordare, &c. In quorum, &c. Dat. Venetiis in Ædibus S. Inquiſitionis die 10. Septembris 1711.

Fr. Thomas Maria Gennari qui ſuprà.

Digitized by Google

OFFICIA NOVISSIMA SANCTORUM

Ex mandato SS. D. N. D. CLEMENTIS Divina Providentia PAPÆ XI. in Breviario Romano apponenda.

Officium S. Agathæ virginis & martyris, duplex. 5. Februarii.
S. Joannis de Deo Confessoris, semiduplex. 8. Martii.
S. Joseph Sponsi B. Mariæ Virginis, Confess. duplex ii. Classis. 19. Martii.
S. Pii quinti Papæ & Confessoris, semiduplex. 5. Maji.

DIE V. FEBRUARII.

In festo S. Agathæ virginis & martyris. Duplex.

Omnia ut in Breviario sub hac die.

DIE VIII. MARTII.

In festo S. Joannis de Deo Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, & per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti; præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, & remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

In primo Nocturno, in Quadragesima, Lectiones de libro Ecclesiastici. Beátus vir. de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco. lviii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JOánnes de Deo ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris Regni Lusitániæ natus, quàm sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúrè prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, & ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, à plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti charitáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fecundávit Fratrum Hospitalitátis, infirmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, & longè latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum. lv.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem proficua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum charitáte indigéntibus muliéribus víduis, & præcípuè virgínibus periclitántibus clàm aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam à próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminároet. Cùm autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joán-

nes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum Infírmos húmeris exportátos, tum léctulos è fenestris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit, in schola charitátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quàm qui intus accénderat.

℟. Amávit eum. lv. Lectio vi.

Multíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, & lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis ritè sanctéque reféctus, víribus licèt destitútus, própriis indútus véstibus è léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu & corde Christum Dóminum è cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, & in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mirè fragrántem diffúndens. Quem ante & post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia. lv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 22. d

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisǽi: & interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matth.

Sadducǽis confúsis, Pharisǽi rursus aggrediúntur: cùmque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt; & Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant, Quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cùm primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcircò ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset Cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum & magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum. ℟. Iste est qui ante Deum. lvii.

Lectio viii.

Quamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, & ab illo rursus munítur. Quicúmque enim malè agit, ódio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, & abomínábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterùm: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt à fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput & radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, & próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti. lvii.

Si hoc Festum venerit in Quadragesima, ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio. Lectio ix.

Si ergo dilígere Deum, dilígere próximum est: (nam si díligis me, ò Petre, inquit, pasce oves meas:) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias: méritò ait in his totam Legem & Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cùm de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quàm tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valdè quàm primum inférius, spon-

spontè áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúltè insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 11.

DIE XIX. MARTII.

In festo S. Joseph Sponsi B.M. Virginis Confessoris. Duplex ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona.

JAcob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 87. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 90.

Aña. Missus est Angelus Gábriel à Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Vírginis María. Aña. Cùm esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Aña. Joseph vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam. Aña. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Joseph fili David noli timére accípere Maríam Cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem filium, & vocábis nomen ejus Jesum.

Capitulum. Prov. 28. & 27.

VIr fidélis multùm laudábitur. Et qui Custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
Te cũcti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cùm túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, & ínvenis,
Míscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amē.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et Príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exúrgens Joseph à somno fecit, sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit Cónjugem suam.

Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Si celebretur in Quadragesima, fit commemoratio Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est filius Joseph: * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

COelitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit & minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,

Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Ascéndit Joseph à Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis de Communi Confessoris non Pontif. lii.

Antiph. Venérunt Pastóres festinántes: & invenérunt Maríam, & Joseph, & Infántem pósitum in præsépio.

Psalmus. Quare fremuérunt. lii.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Púerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Psal. Dómine, quid multiplicáti. lii. ℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et Príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

JOseph ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar Eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, Vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo, & ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, & ministrábat ei, à quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, & univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, & dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illius univérsos vinctos.

℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, & ómnia ópera ejus dirigébat. Qui.

Lectio ii. Genes. cap. 41.

PLácuit Pharaóni consílium Joseph, & cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talē virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es, numquid sapientiórem, & consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantùm Regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte terra Ægypti clamávit pópulus ad Regem aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, & quidquid vobis díxerit, fácite.

℣. Crescébat quotídie fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, & vendébat Ægyptiis. Ite.

Lectio iii. Genes. cap. 41.

DIxítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola byssina, & collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, & prępósitum esse scirent univérsæ terræ Ægypti. Dixítque Rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. Fecit me Dóminus quasi Patrem Regis, & dóminum univérsæ domus ejus: nolíte pavére, * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Veníte ad me, & ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, & comedétis medúllam terræ. Pro salúte. Glória Patri. Pro salúte.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Consúrgens Joseph accépit Púerum, & Matrem ejus nocte: & secéssit in Ægyptum: & erat ibi usque ad óbitum Heródis. Psalm. Cùm invocárem. liii.

Aña. Defúncto Heróde Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum, & Matrem ejus, & vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri.

Psalmus. Verba mea. liv.

Aña.

Aña. Accépit Joseph Púerum, & Matrem ejus, & venit in terram Israel.
Psalmus. Dómine Dóminus noster. liv.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam, & magnum decórem impones super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.
Homilia 2. super Missus, prope finem.
Lectio iv.

Quis & qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licèt dispensatória, méruit honorári ádeò, ut pater Dei & dictus & créditus sit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul & meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, & scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed & castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum & grátiam.

℟. Ascéndit Joseph à Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eò quòd esset de domo, & família David.
℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eò quòd.

Lectio v.

Siquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste Dóminam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, & ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Surge, & áccipe Púerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.
℣. Ut adimplerétur quod dictum est à Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio vi.

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servándum accépit tam sibi, quàm toti mundo. Non est dúbium, quin bonus & fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus & prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidíssimum.

℟. Cùm indúcerent Púerum Jesum Paréntes ejus, ut fácerent secúndùm consuetúdinem legis pro eo: * Accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedíxit Deū.
℣. Et erat Pater ejus, & Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Accépit eum. Glória Patri. Accépit.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Audiens Joseph quòd Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illò ire.
Psalm. Dómine, quis habitábit. lv.
Aña. Admónitus in somnis Joseph secéssit in partes Galilææ: & véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.
Psalm. Dómine in virtúte tua. lvi.
Aña. Erat Pater Jesu, & Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo, & benedíxit illis Símeon.
Psalm. Dómini est terra. lvi.
℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio vii. Cap. 1. c

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 1. Comment. in c. 1. Matth.

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta cōcípitur? Primùm, ut per generatiónem Joseph origo Maríæ monstrarétur: secúndò, ne lapidarétur à Judæis ut adúltera: tertiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur à desponsáta concéptus sit: Ut

Digitized by Google

Ut partus, inquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Dicit Mater Jesu ad illum: Fili quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus, & ego doléntes quærebámus te.

℣. Et ait ad illos: Quid est quòd me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Ecce Pater tuus.

Lectio viii.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi à Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxoris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent: non séquitur ut pósteà convénerint; sed Scriptúra quòd factum non sit, osténdit.

℟. Descéndit Jesus cum eis, & venit Názareth; * Et erat súbditus illis.

℣. Proficiébat sapiéntia, & ætáte, & grátia apud Deum, & hómines. Et erat. Glória Patri. Et erat.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima; & de ea fit commemoratio in Laudibus.

Lectio ix.

Joseph autem vir ejus cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: & in lege præcéptum est, non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quomodo Joseph, cùm crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quòd Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 12.

Antiphona. Cùm redírent, remánsit Puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt Paréntes ejus.

Aña. Non inveniéntes Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum; & post tríduum invenérunt illum in Templo sedéntem in médio Doctórum, audiéntem, & interrogántem eos.

Aña. Dixit Mater ejus ad illum: Fili quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus, & ego doléntes quærebámus te.

Aña. Descéndit Jesus cum eis, & venit Názareth, & erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28. & 27.

Vir fidélis multùm laudábitur. Et qui Custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

Iste, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis ò beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus & Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sópore
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres
Trine, qui regnas Deus, & corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ipse Jesus erat incípiens, quasi annórum trigínta, ut putabátur filius Joseph.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Aña. Cùm redírent.

Capitulum. Vir fidélis. ut supra.

℟. bre-

Digitized by Google

℟. bre. Constítuit eum, * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et Príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum domus. Glória Patri. Constítuit. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam, & magnum decórem impones super eum.

Ad Sextam, Antiphona.

Non inveniéntes.

Capitulum. Eccli. 45.

Diléctus Deo, & homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide, & lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, & elégit eum ex omni carne.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna. ℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Nonam, Antiphona.

Descéndit Jesus.

Capitulum. Sap. 10.

Prófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam Sanctórum; honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. bre. Justus germinábit, * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut lílium. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

In secundis Vesperis, Antiphona.

Ibant Paréntes. ut in Laudibus. 6. Psalmi, Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis. 3.

℣. Glória, & divítiæ in domo ejus.
℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Joachim Patris B.V.M. ut in Breviario.

DIE V. MAJI.

In festo sancti Pii Quinti Papæ & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, & ad divínum cultum reparándum, Pium quintum Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, & ita tuis inhærére obséquiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed è Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cùm quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, & reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosóphiæ verò ac Theologíæ incúmbens, ádeò in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum & Sutrínum Episcopátum promótus, & post biénnium inter Románæ

Ec-

Digitized by Google

Ecclésiæ Presbyteros Cardinales adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis à Pio quarto translátus, cùm plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte & constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Selímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis ingénte comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quàm fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum verò novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, & acerbíssimis dolóribus patientíssimè tolerátis, ad extréma devéniens, cùm Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssimè réddidit anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cùm sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis à Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus ritè probátis, à Cleménte undécimo Pontífice máximo *in* Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Homo péregrè. ut in Communi Confessoris Pontificis. xlv.

F I N I S.

Digitized by Google